

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

CALL NO.

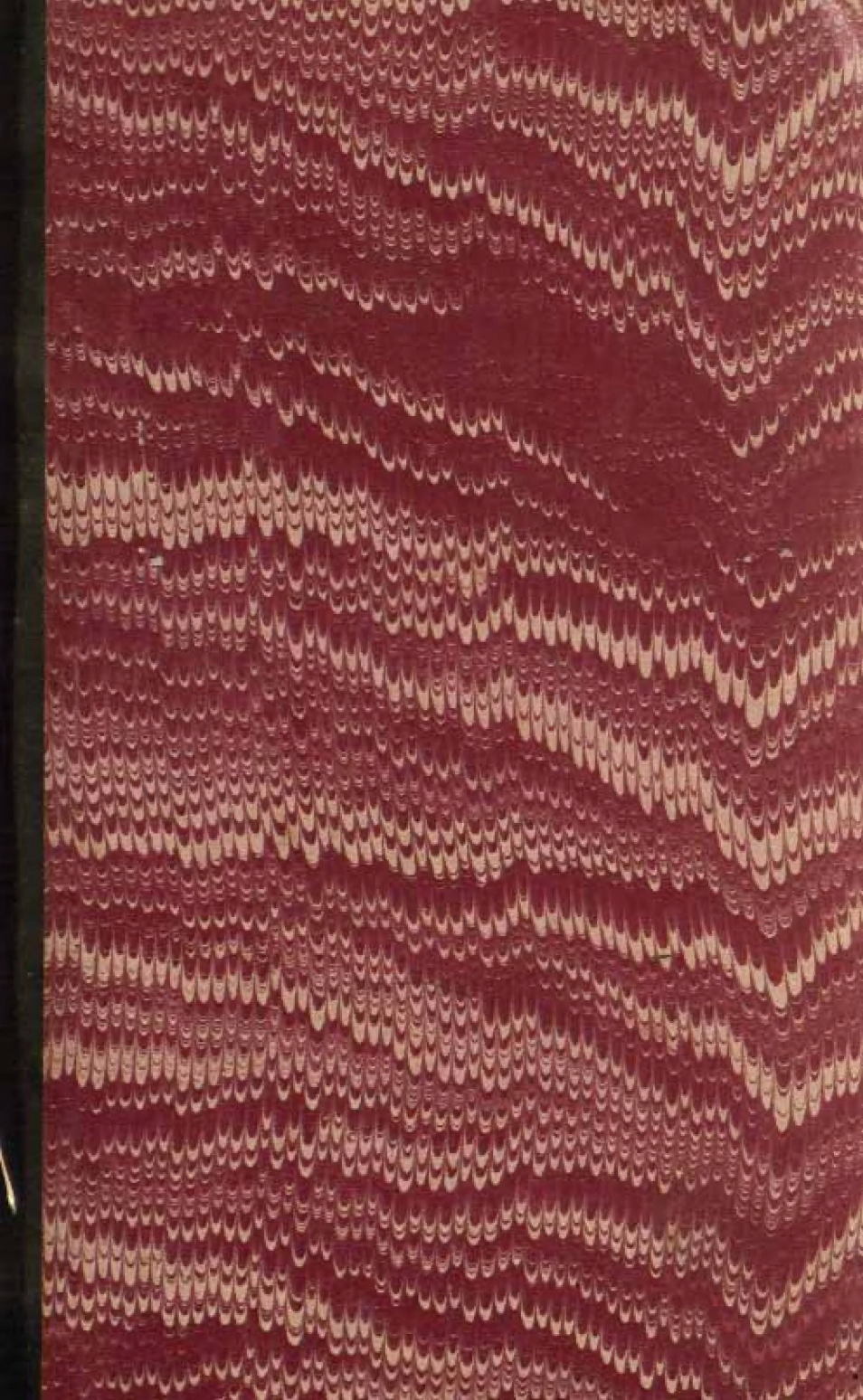
5a35/Hem

ACC. NO.

37246

D.G.A. 79.

GIPN—S4—2D. G. Arch. N. D./57.—25-9 58—1,00,000.

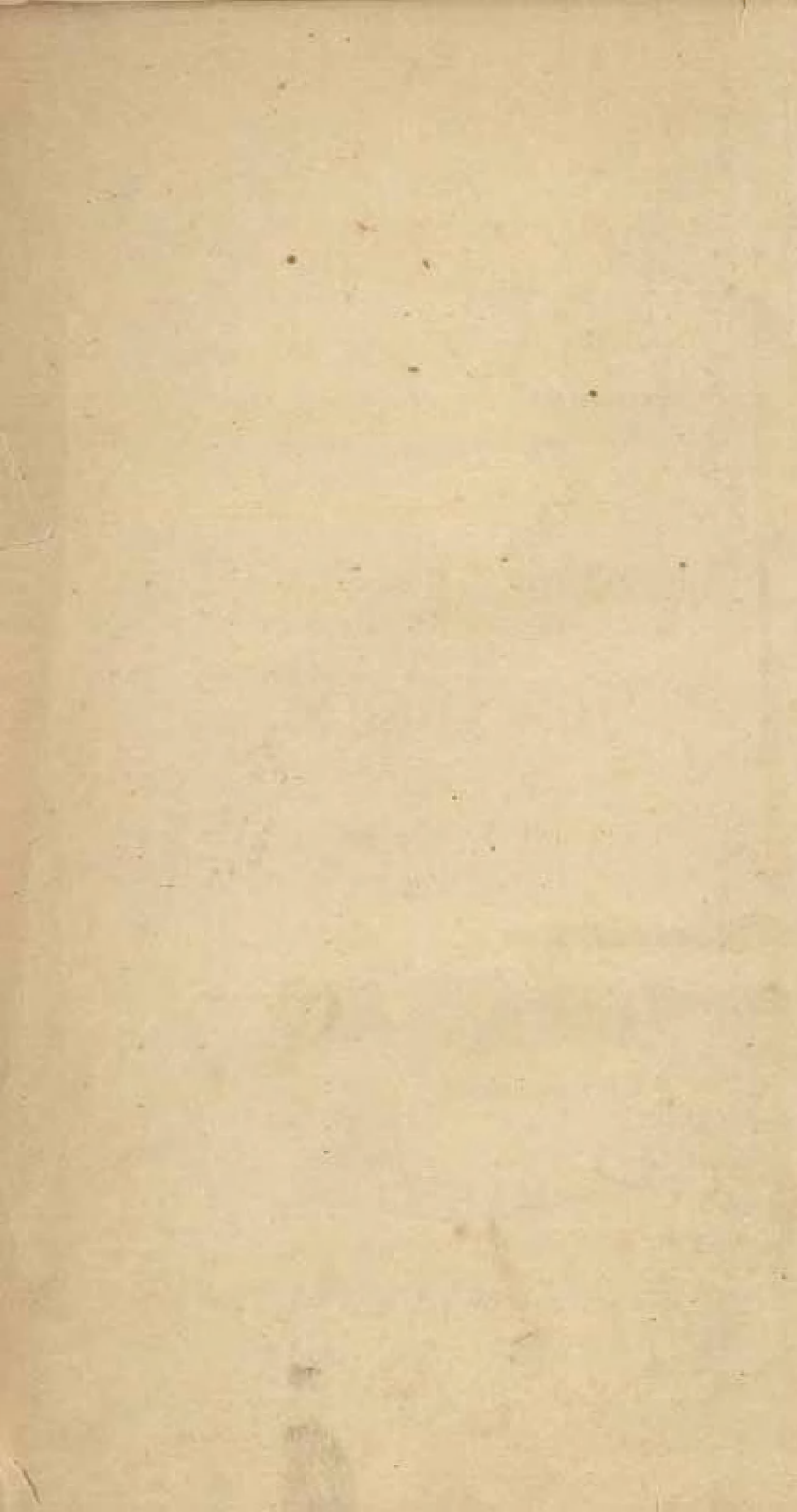

~~A384~~

80

~~Vol 68~~

BIBLIOTHECA INDICA.

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES NOS. 400, 401, 403, 406, 407, 410, 417, 418, 419,
422, 426 & 429.

Chaturvarga Chintāmani. Vol. 2

BY

37246

HEMÁDRI.

EDITED BY

PANDITA YOGESVARA BHATTÁCHARYA

AND

PANDITA KÁMÁKHYÁNÁTHA TARKARATNA.

VOL. II.

VRATA-KHANDA.

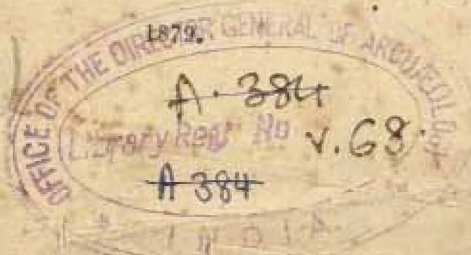
PART II.

CALCUTTA:

Sa 38

Hem

PRINTED BY K. N. BHATTACHARYA AT THE GANESHA PRESS.

LIBRARY OF THE MEDICAL
LIBRARY OF THE MEDICAL

Acc. No 37246

Date 24.7.63

Call No S935

Hem.

चतुर्वर्गचिन्तामणि-

व्रतखण्डम् ।

श्रीहेमाद्रिणा विरचितम् ।

द्वितीयभागाम्बकम् ।

—000@000—

पाणिनीयटिप्पणीसहितनामकसमाजानुमत्यातत्वाहायेन च

प्रचारितम् ।

—

श्रीभरतचन्द्रशिरोमणिना परिशोधितम् ।

तन्मरणानन्तरं

श्रीयज्ञेश्वरभट्टाचार्य्यण

श्रीकामाख्यानाथतर्करत्नेन च

कियदंश परिशोधितम् ।

—

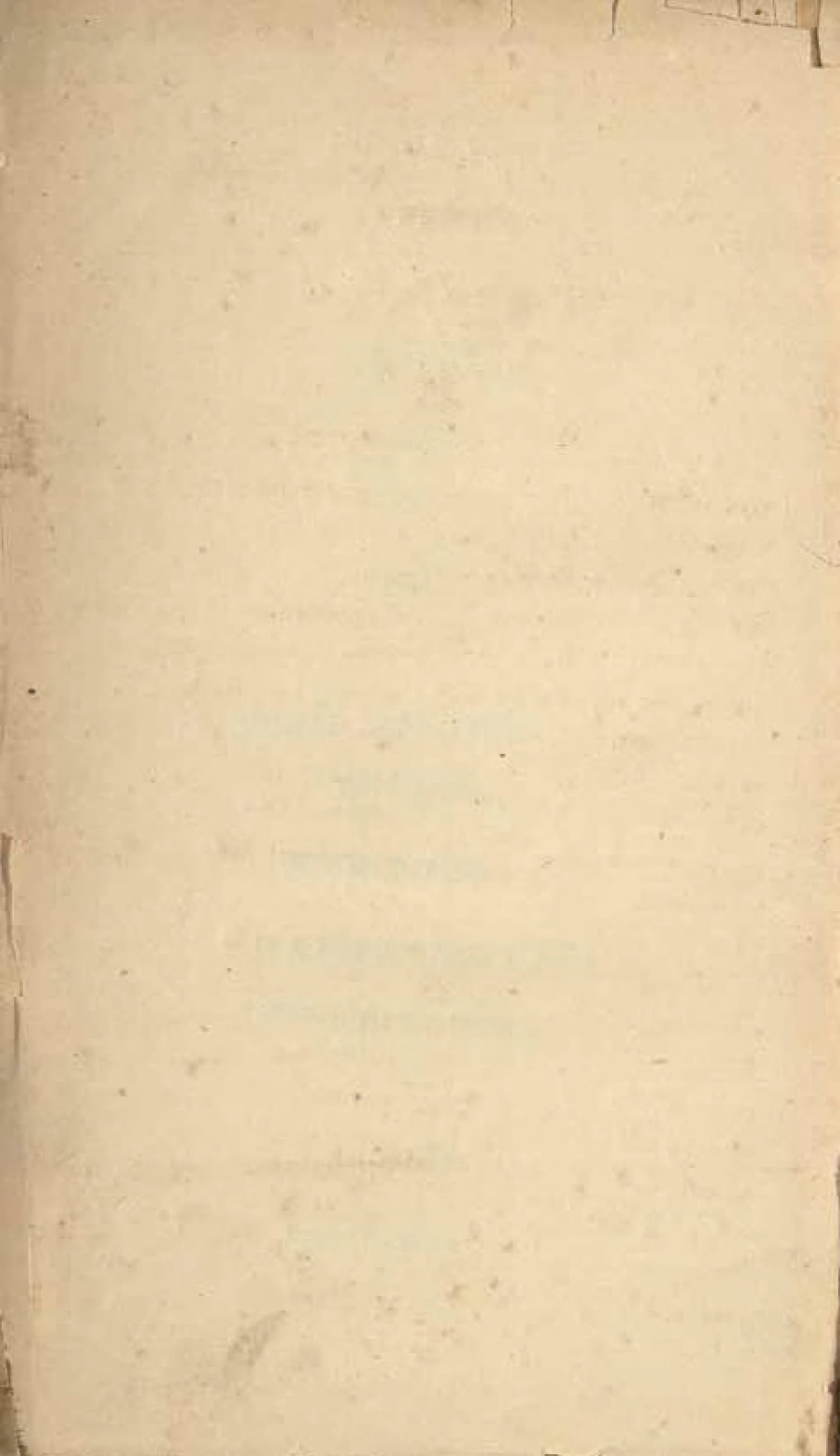
कलिकाता

मणेशयन्त्रे मुद्रितम् ।

\$a 35

Hem

सूचीपत्रम् ।

— ००० —

अ	पृष्ठा	अ	पृष्ठा
अग्निप्रवेशविधिः ..	८५६	अक्षिप्रवृत्तानां ..	६४४
अग्निवैल्यं ...	१०८५	अक्षिमात्रतं ..	८६४
अनङ्गवयोदशीव्रतं (कालोत्तरीक) ..	८		
अनङ्गवयोदशीव्रतं (भविष्योत्तरीक) ..	१	आ	
अनन्तचतुर्दशीव्रतं ..	२६	आज्ञासंक्रान्तिव्रतं ...	७३८
अनन्तव्रतं (विष्णुधर्मोत्तरीक) ..	६६७	आदित्यव्रतं (भविष्यपुराणीक) ..	५११
अनन्तव्रतोद्यापनविधिः ..	२६	आदित्यव्रतं (भविष्योत्तरीक) ..	५२०
अनरकव्रतं ..	८६८	आदित्यशयनव्रतं ...	६८०
अनशन विधिः ..	८४८	आदित्यशान्तिव्रतं ...	५२३
आमावस्याव्रतं (कूर्मपुराणीक) ..	२५०	आदित्यहृदयविधिः ...	५२६
आमावस्याव्रतानि ..	२४६	आदित्याभिमुखविधिः ...	५२५
अर्कव्रतं ..	४०८	आमन्दव्रतं ...	८४९
आवावेहतोपशमनं ...	१०८८	आन्दोलनविधिः ...	७४५
अष्टावाचनिकाव्रतं ..	७५३	आयुधव्रतं ...	८३१
अर्द्धादयव्रतं ..	२४६	आयुर्व्रतं ...	२२७
अश्वत्थव्रतं ..	३१२	आयुःसंक्रान्तिव्रतं ...	७३७
अश्रीकचिराचरतं ..	९०८	आरोग्यव्रतं ...	७६१
अशोकपर्णमात्रतं ..	१६९	आशादित्यव्रतं ...	५१३
अश्वव्रतं ..	८११	आश्विनव्रतानि ...	७५८
अश्वशान्तिः ..	१०३१	आषाढव्रतानि ...	७५१
अश्विणीस्नानं ..	४८३	इ	
		इन्द्रपौर्णमासीव्रतं ...	१८६

	पृष्ठा		पृष्ठा
इन्द्रव्रतं ...	८८२	कार्तिकव्रतानि ...	७६२
ई		कालविराजितं ...	२१६
ईश्वरव्रतं ...	१४८	कौर्णव्रतं ...	८६२
उ		कच्छव्रतानि ...	७६८
उपस्करवैद्यतीपञ्चमः ...	१०८६	क्षतिकारतं ...	१७८
उत्तमदेवश्रवणसामरं ...	३२६	क्षतिकास्त्रानं ...	४८७
उत्तमदेवश्रवणतं देवीपुराणोक्तं	६८१	क्षणाचतुर्दशीव्रतं ...	६५
फट		क्षणाचतुर्दशीव्रतं (कूर्मपुराणोक्तं)	१४६
क्षतुव्रतानि ...	८५८	क्षणाचतुर्दशीव्रतं (शिवधर्मोक्तं)	१४७
ए		क्षणाचतुर्दशीव्रतं (शौरपुराणोक्तं)	१४६
एकभक्तव्रतं ...	७४८	कोकिलाव्रतं ...	७४५
एकभक्तव्रतं विष्णुधर्मोक्तं	८६३	कौमुदीभक्तव्रतः ..	३५०
श्री		कौमुदीव्रतं ..	७६०
शौन्यात्मिकं ...	१०७८	सप्तव्रतं ..	१५४
क		ग	
कदलीव्रतं ...	१३४	गजनीराजनविधिः ..	२२६
करकव्रतं ...	७१८	गजपूजाविधिः ..	२२९
करकव्रतानि ...	७२८	गजशक्तिः ..	१०३६
करिव्रतं ...	८११	गन्धव्रतं ...	२४१
कक्षपटव्रतं ...	८१०	गर्भात्मिकाव्रतं ..	८६१
काञ्चनपुरीव्रतं ...	८६८	गायत्रीव्रतं ...	६२
कामचयीदशीव्रतं ...	२५	गुणावाप्तिव्रतं ...	४८८
कामदेवव्रतं ...	१८	गुरुव्रतं ...	५७८
कामधेनुव्रतं ...	३४४	गोविराजव्रतकथा ...	२८२
कामव्रतं ...	२५	गोचिराजव्रतं (भविष्यीतरीक्तं)	३२३
कामावाप्तिव्रतं ...	१४५	गोचिराजव्रतं (स्कन्दपुराणोक्तं)	२८८
कारौवाप्तिसाधनं ...	८६०	गोपदचिराजव्रतं ...	३२३
कार्तिकमासव्रतं ...	७७२	गोयुग्मव्रतं ...	६८४

सूचीपत्रम् ।

३

पृष्ठा			पृष्ठा		
गीरव्रतं	...	६८५	जघनौर्ध्वमाश्रितं	...	१६०
गोशानिः	...	१०२७	जघनं (विष्णु घर्मोत्तरोक्तं)	...	१५५
घटतिथ्यर्कसामाशास्त्रकोत्तरं	...	५८०	जघनविधिः	...	५२४
घ			जघनवाग्निव्रतं	...	७६८
घटिकाभिवेकः	...	१०१५	जानिद्विराश्रितं	...	२६०
घृतभाजनव्रतं	...	२४०	ज्ञानावाग्निव्रतं	...	७४८
घृतस्नपनविधिः	...	८११	जोडाव्रतानि	...	७५०
घृतावेक्षणविधिः	...	८८२	जोडाव्रत	...	६२०
च			त		
चण्डिकाव्रतं	...	४१०	नाम्बूलसंक्रान्तिव्रतं	...	७४०
चतुर्दशीआगरणव्रतं	...	१४८	तिथिचक्रवर्णनाव्रतानि	...	५८८
चतुर्दशीव्रतं	...	१५६	तिथियुगलव्रतपञ्चकं	...	१८७
चतुर्दशीव्रतानि	...	२६	नौव्रतं	...	८१७
चतुर्दशीव्रतं (भविष्योत्तरोक्तं)	...	१२२	भोजःसंक्रान्तिव्रतं	...	७३४
चतुर्दशीव्रतमीनव्रतं	...	१५८	वयोदशव्रतानि	...	१
चतुर्दशीव्रतानि	...	८००	वयोदशव्रतं	...	१८
चतुर्दशीव्रतं	...	५००	विपुलमुद्गव्रतं	...	३२५
चन्द्रनक्षत्रशान्तिः	...	५५८	चित्रिकमविराश्रितं	...	२२८
चन्द्रव्रतं	...	२४४	चित्रिकव्रतं	...	८५४
चन्द्रव्रतं पञ्चपुराणोक्तं	...	८८४	चित्रिकव्रतं (चौरपुराणोक्तं)	...	८५६
चन्द्रव्रतं विष्णु घर्मोत्तरोक्तं	...	१५६	चाम्पव्रतं	...	१४७
चन्द्रोदयोदयव्रतं	...	१७५	द		
चन्द्रमुख्योपरागशानम्	...	१०२१	दक्षोत्पत्तिशान्तिः	...	१८२४
चान्द्रायणव्रतं	...	७८७	दक्षनक्षत्रविधिः	...	४५३
ज			दशादित्यव्रतं	...	५४८
जनमारशान्तिः	...	१०२५	दिवाकरव्रतं	...	३२८

सूचीपत्रम्

	पृष्ठा		पृष्ठा
दीपदानविधिः ..	४७५	न	
दीपव्रतं ..	४८९	नक्षत्रपुरुषव्रतं ...	४८८
दीप्तिव्रतं ...	८६६	नक्षत्रपूजाविधिः ...	५८४
दुर्वाभदौर्भाग्यनाशनवधोदशीव्रतं	१४	तक्षत्रप्रतापि ...	५८३
दुर्वाचिराचव्रतं ...	३१५	नक्षत्रसौम्यविधिः ..	६८४
देवव्रतं पद्मपुराणीकं ...	८६९	नक्षत्रार्थव्रतं ...	६८६
देवव्रतं ...	६४	नदीव्रतं ...	४६९
देवभूतिव्रतं ...	५०४	नन्दव्रतं ..	१८
देवशयनोत्थापविधिः ...	८००	नन्दादिविधिः ...	५०९
देवीव्रतं ...	९९८	नन्दादिव्रतविधिः ...	४९७
देवीव्रतं देवीपुराणीकं ...	७७५	नन्दाविधिः ...	४९३
देवीव्रतं भविष्योत्तराणीकं ..	८८४	नन्दाव्रतं ...	८९९
देवीव्रतं देवीपुराणीकं ...	८९५	नवनक्षत्रशान्तिः ...	६८८
द्वितीयाभद्राव्रतं ..	७२४	नवम्याद्युपवासव्रतं ...	४०८
दीपव्रतं ...	४६४	नवपूर्णिमाव्रतं ...	१६६
घ		नरसिंहचतुर्दशीव्रतं ...	४१
घनसंक्रान्तिव्रतं ..	७३६	नरसिंहचतुर्दशीव्रतं ...	१४
घनावाप्तिव्रतं विष्णुधर्मोत्तराणीकं	१५४	नामानिधिव्रतानि ...	९५८
घनावाप्तिव्रतं ...	५०१	नानाफलपूर्णिमाव्रतं ...	९४९
घनावाप्तिव्रतं विष्णुधर्मोत्तराणीकं	७४८	नानामासव्रतानि ..	८००
घराव्रतं ..	८०६	निकृष्टपूजा ...	९४९
घान्यसंक्रान्तिव्रतं ...	७३०	नीराजनविधिः ...	६७३
घासचिराचव्रतं ..	९९९	प	
घाराव्रतं ...	८४२	पञ्चघटपूर्णिमाव्रतं ...	१८५
घृतिव्रतं ...	४८६	पञ्चमूर्तिव्रतं ...	४६८
भक्तव्रतं ...	८२८	पंचव्रतं ..	८६४
		पथीव्रतं ..	९४४

	पृष्ठा		पृष्ठा
पद्म नक्षत्रम् ..	६०५	प्रतिमावृतं ...	२७
पद्मभुजाक्षत्रम् ..	६०६	प्रदीपविधिः ...	७६३
पविचारीक्षत्रविधिः ...	४४०	प्रदीपवृतं ...	१८
पाताक्षत्रम् ...	५०६	प्रभावृतं ...	८८४
पाचत्रम् ..	३८१	प्रसववेष्टनं ...	१०८६
पादोदकस्नानं ...	६५०	पाक्षापत्यवृतं ...	८८३
पापमोचनत्रम् ..	३८६	प्राग्निवृतं ...	८६६
पापसंक्रान्तित्रम् ...	७३८	फलवृतं	८१८
पालीचतुर्ह शौचत्रम् ..	१३०	फलसंक्रान्तिवृतं ...	७६३
पाशुपतत्रम् ..	४५५	फाल्गुणविधिः ..	७८८
पाशुपतत्रम् वायुसंहितोक्तं	२११	फाल्गुणवृत्तानि ..	७८७
पाशुपतत्रम् (मलयपोषणं)	१८७		
पितृत्रम् ...	२५७	व	
पितृत्रम् (मविष्णुपुराणोक्तं)	२५४	वज्रग्रासिपेकविधिः ...	१०१७
पितृत्रम् (विष्णुपुराणोक्तं)	२५५	वाणिज्याभ्युन्नतं ...	६४८
पितृत्रम् (विष्णुधर्मोत्तरोक्तं)	५०५	वृधत्रम् ...	५७८
पुनःकाशत्रम् ..	१७१	वृद्धोत्पानशसनं ...	१०८१
पुनःदोविधिः ..	५२४	वृद्धकूर्चत्रम् ...	८५१
पुचत्रम् ..	८८३	वृद्धकूर्चत्रम् विष्णुधर्मोत्तरोक्तं	२२८
पुचप्राग्नित्रम् ...	३३०	वृद्धरायदोषन्दोषोत्तरोक्तं	६८४
पुनोत्पत्तित्रम् ..	६४८	वृद्धाण्यप्राग्नित्रम् ...	५००
पुराणश्रवणविधिः ...	८८७	वृद्धवृतं ..	८८५
पूर्यमात्रम् विष्णुधर्मोत्तरोक्तं	२४२	वृद्धसावित्रीवृतं ...	२५८
पूर्यमात्रम् वज्रपुराणोक्तं ...	२४४	वृद्धाण्यप्राग्नित्रम् ...	६४५
पूर्यमात्रोत्तानि ...	१६०		
पौषवृत्तानि ...	७८६	भ	
पौषोत्तानि ...	८६८	भद्रवृतवृत्तं ..	३८३
		भद्राविधिः ...	५२३
		भवानीवृतं ...	२६७
		भाद्रपदवृत्तानि ...	७५८

	पृष्ठा		पृष्ठा
भीमवृतं ...	८८४	महेश्वरवृतं ...	१५२
भीमपञ्चकवृतं ..	४२५	महेश्वरस्नानं ..	१००८
भूभाजनवृतं ..	८६०	महोत्सववृतं ...	१४८
भूतभाववृत्तवः ..	१८५	माघमासवृतानि ...	७८८
भूमिवृतं ...	६३	माघस्नानविधिः ...	७८०
भृगुपतनविधिः ...	८६१	मार्गशीर्षवृतानि ..	७८४
भोगशङ्कान्वितं ...	७२२	माघमसिधारावृतं ...	८२५
भोगावाप्तिवृतं ...	७४२	माघवृतं ...	८४२
भौमवारवृतं ...	५६०	माघवृतानि ...	७४४
भौमवृतं ...	५६०	माघोपवासवृतं ...	७०६
भौमवृतं (पद्मपुराणोक्तं)...	५६८	मङ्गवृतं ...	८६५
म		मूलशान्तिः ...	६४५
मङ्गलवृत्तीयापनं ...	५७४	मूलस्नानं ...	६४४
मङ्गलावृतं ...	२५२	मृगपक्षिवैद्यनीपञ्चमं ...	१०८
मदनमद्योत्सवः ...	९१	मौनवृतम् ...	४८२
मनोरथपूणिमावृतं ...	१२२	मौनवृत्तीयापनम् ...	४८२
मनोरथशङ्कान्वितं ...	७४१	य	
मन्दातथोवृतानि ..	८१७	यमलज्जननशान्तिः ..	१०१२
मन्दापौर्णमासीवृतं ...	१८१	यमवृतं ...	१५१
मन्दाप्रस्थानं ...	८५४	यमवृतं (महाभारतोक्तं)...	२०७
मन्दाफलवृतं ..	२८९	यमवृतं (विष्णुधर्मोत्तरोक्तं)	१५५
मन्दाराजवृतं ..	१२८	यमादशैनवयोदशीवृतं ...	८
मन्दालकीवृतं ..	४८५	युगावतारवृतं ...	५१८
मन्दावृतं ...	२०७	युगादिविधिः ...	५१७
मन्दावृतं (लिङ्गपुराणोक्तं)..	२८८	युगादिवृतं ..	५१४
मन्दावृतं (विष्णुधर्मोत्तरोक्तं)	४६१	योगवृतं ..	७०७
मन्दाशान्तिः ..	५८०	योगवृतानि ...	७०७
मन्दाशान्तिः (भविष्यपुराणोक्तं)	१००२		

सूचीपत्रम् ।

७

व	पृष्ठा	वस्तुवृत्तं	पृष्ठा
रक्षावन्धनपौर्णमासीवृत्तं ...	१८०	सक्तचिरावृत्तं	२२१
रथयात्रीत्युवः देवीपुराणोक्तः	४१०	वक्रिवृत्तं	२४५
रथयात्रीतृप्तयः	४१४	वायुवृत्तं	१४२
रक्षाचिरावृत्तं	२८२	वारवृत्तानि	५२०
रविवृत्तं	७८५	वारिवृत्तं	८५७
राशिवृत्तं	२५८	विद्यावापिवृत्तं	७८६
रुद्रवृत्तं	८६६	विनायकसूचनं	१००५
रुद्रवृत्तं (पद्मपुराणोक्तं)	३८७	विकपाचवृत्तं	१४३
रुद्रस्नानम्	१०११	विष्णुचिरावृत्तं	१०८
रूपसंज्ञवृत्तं	६७१	विश्वीकसंज्ञान्वितं	७४१
रूपसंज्ञान्वितं	७३४	विष्टिवृत्तं	७१८
रूपवापिवृत्तं	७४४	विष्णु देवकीवृत्तं	८५६
रोगहरविधिः	५२६	विष्णु पदवृत्तं	६६५
रोहिणीवृत्तं	४८८	विष्णु वृत्तं	४५८
रोहिणीस्नानं	४८८	उन्नाकत्यागविधिः	८०८
स		उषवृत्तं	१४२
सक्तौषाराधनवृत्तं	१६४	उषे तृसर्गः	८८३
सक्तित्वावृत्तं	५१०	उष्टिविस्तृतिप्रश्नसर्गः	१०८४
सक्तवर्णावापिवृत्तं	७८५	वेदवृत्तं	८२७
लोकवृत्तं	४६३	वेद्यावृत्तं	५४१
व		वेद्यावृत्तानि	७४८
वटपावित्रीवृत्तं	१४७	वैशाखीकार्त्तिकोमासीविधिः	१६६
वरवृत्तं	८८६	वैशानरवृत्तं	८६०
वरुणवृत्तं पद्मपुराणोक्तं	८०४	वैष्णववृत्तं	८१८
वसववृत्तं	१२६	व्यतीपातवृत्तं भारद्वाजपुराणोक्तं	७०८
वर्षापनविधिः	८८८	व्यतीपातवृत्तं	७१३
		वीरवृत्तं	८८१

श	पृष्ठा	श	पृष्ठा
शक्रध्वजोच्छासविधिः ...	४०१	शक्रवृत्तं ...	५०८
शक्रवृत्तं ...	२१७	शक्रदानवृत्तं ...	५४२
शक्रवृत्तं ...	८६६	शैलवृत्तं ...	४६३
शङ्करनारायणवृत्तं ...	६२७	शैवमहावृत्तं ...	८४३
शतभिषास्त्रानं ...	४५३	शैवमहावृत्तमपरं ...	४४८
शक्तनाशनवृत्तं ...	४८७	शैवोपमासुवृत्तं ...	३८७
शनिवृत्तं ...	४८२	श्यामामद्योत्सवः ...	६१२
शनैश्चरादिशान्तिः ...	५८७	श्वेनप्रासनविधिः ...	२४१
शङ्खवृत्तं ...	८६७	शङ्खावृत्तं ...	८६३
शान्तिकपौष्टिकानि ...	१००३	श्रावणवृत्तं ...	७५१
शाम्भरायणोवृत्तं ...	६४८	श्रीप्राप्तिवृत्तं ...	७५१
शिवचतुर्दशौवृत्तं ...	४८	श्रीवृत्तं ...	४६६
शिवनक्षत्रवृत्तं ...	३८८	म	
शिवरघववृत्तं ...	८५८		
शिवरात्रिवृत्तं ...	११४	मदावृत्तं नाम शङ्खदानमाहात्म्यं	४६८
शिवरात्रिवृत्तमाहात्म्यं ...	६२	मन्त्रानन्दवृत्तं भविष्योत्तरांशं	२३८
शिवरात्रिवृत्तं स्कन्दपुराणोक्तं	७१	मन्त्रदिद्वयं ...	५०८
शिवलिङ्गवृत्तं ...	८८७	मन्त्रसागरवृत्तं ...	५०७
शिववृत्तं ...	३४३	मन्त्रसुन्दरकवृत्तं ...	८८६
शिवयोगयुक्तशिवरात्रिवृत्तमाहात्म्यं	४८७	समुद्रवृत्तं ...	४६४
शिववृत्तं कालोत्तरांशं ...	३६८	सलिलाशयवैद्यं ...	१०८५
शिववृत्तं पद्मपुराणोक्तं ...	८१८	संक्रान्तिवृत्तानि ...	७१७
शिववृत्तं कालोत्तरांशं ...	८१८	संक्रान्तिवृत्तानि देवौपुराणोक्तानि	७२८
शिवोपधोतनवृत्तं ...	८४३	संक्रान्तिविधिः ...	८६८
श्रीलावाग्निरवृत्तं ...	७८६	संक्रान्तिवृत्तं वराहपुराणोक्तं	३७०
शुकुनतिरावृत्तं ...	३९९	सम्पूर्णवृत्तं ...	८७६
		सम्पूर्णवृत्तं भविष्यत्पुराणोक्तं	३२४
		सवत्सरवृत्तं विष्णुधर्मोत्तरांशं	४१८

	पृष्ठा		पृष्ठा
सम्पत्सर्वतानि ...	८६२	सूर्यवृत् भविष्यपुराणी	७८४
सर्वकामवृत् ...	१४५	सूर्यवृत् सौरधर्मोक्त ...	५५२
सर्वकामाग्निवृत् ...	६५६	सोमवारवृत्तानि ...	५५७
सूर्यवृत् सौरपुराणी ...	१४	सोमवृत् ...	५५८
सर्वोवाग्निवृत्ते ...	५०	सोमवृत् भविष्यपुराणी	१३८
सागरवृत् ...	८९८	सोमवृत् भविष्यपुराणी	१०४
सागवृत् ...	८६४	सौख्यवृत् भविष्यपुराणी	४४०
सावित्रीपूजामन्त्रः ...	१०९	सौम्यवृत् ...	८६०
सुक्लवृत्तानि ...	६००	सौभाग्यवृत् ...	१४५
सुखवृत् ...	५०८	सौभाग्यसूक्तानि ...	७२५
सुखवृत् विष्णुधर्मोक्तोक्त	१५५	सौभाग्याग्निवृत् ...	७८८
सुखवृत्तानि आदित्यपुराणी	३४८	सौरजन्तवृत् ...	५९९
सुखवृत्तानि ...	७२७	स्त्रीपुत्रकामाग्निवृत् ...	८९९
सूर्यजन्तवृत् ...	५३८	खेडवृत् ...	८१८
सूर्यवृत् काशीनरोक्त ...	६४	सारस्वतवृत् ...	८६९
सूर्यवृत् पद्मपुराणी ...	७८४		

ग्रन्थानां वचनसंख्या ।

—००७००—

पृष्ठा	पृष्ठा
अ	न
अथर्वणमोपयमास्तुतं — ८८१, ८८२ ।	नारदसिंहपुराणं—१४, ४८, २०५, १००,
अथर्वपरिमिटं—६१८, ६२२, ६२६ ।	३८१ ।
अथर्ववेदः—८१६ ।	नारदीयपुराणं—७१०, ७७४ ।
आ	नारदसिंहपुराणं—४११ ।
आदिपुराणं—२४२, २४३, ८१४ ।	प
आदित्यपुराणं—२४८, ४१८, ६४०,	पद्मपुराणं—२५, १४०, १०४, १०६,
७६८, ८४८, ८५०, ८३८, ८८६ ।	२२८, २४२, २५४, ३१८, ३२२, ३८४, ४०४,
क	६०८, ६८४, ६८४, ७४८, ८१८, ८५०, ८६०,
कालिकापुराणं—१५१, १८०, ३२२,	८६२, ८६२, ८६५, ८६६, ८६७, ८८२,
३८१, ८०२, ८८२ ।	८८४, ८८५, ८८६, ८८२, ८०१, ८०२, ८०४,
कालोत्तरं—८, ४००, ४८०, ८११ ।	८०४, ८११ ।
कूर्मपुराणं—१५१, १५६, २४०, ८५८ ।	पालकथाः—२२२ ।
ग	प्रभावखण्ड—२४५ ।
गर्गः—६८८,	व
गारुडपुराणः—६३, १२८, ८०६ ।	वल्गुपुराण—७८८, ८०१, ८१४, ८४०, ८८५,
द	वल्गुवैवर्तः—८०५, ८०१, ८८२ ।
देवीपुराणं—२२३, ३२४, ४२४, ४५४,	वल्गुखण्डपुराणं—५४२, ७१८, ७४४, ८५४
४८२, ६२०, ६८२, ६८४, ६८५, ६८८, ७४०,	भ
७०६, ८५४, ८५६, ८१६, ८१४, ८८० ।	भविष्यपुराणं—८८२ । १०१२,

पृष्ठा

पृष्ठा

विष्णु कृतिः—०६१

अ

शिवकवचं—१५४, १५६, १८५, ८४३,

८५३, ८८८, ८१२, १०२०

शिवकवचोत्तरः—२८६, ८८२

शिवरत्नम्—८११

स

शौरभर्तृः—५५०

शौरपुराण—१४, १४६, २८६, ८१४,

८१०, ८४४, ८६६

शब्दपुराण—८०, ८१, १११, १४०,

१४८, १५१, १०८, १८८, १८२, २११, २१५

४८१, ४८२, ४८८, ५१४, ५२०, ५६६, ५६७,

५८८, ६४०, ७२२, ७२३, ७२४, ७२५, ७२६,

७२७, ७२८, ७२९, ७४०, ७४१, ८६०, ८८१

शब्दमहाकाव्यं—१५१, १४१ ।

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।

—०००—

अथ त्रयोदशोऽवतानि ।

धर्मादपेतं न कदाचिदेव तद्दौर्गवाचो विषयत्वमेति ।
स एव हेमाद्रिरनुक्रमेण त्रयोदशोऽवतानि ब्रतहृन्दमाह ॥

बुधिशिर उवाच ।

भगवन् भूतभव्येस संसारार्णवतारक ।
व्रतं कथय किञ्चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं ॥
अनङ्गः प्रीणितो येन फलं यच्छति केनव ।
आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मे विस्तरतो वद ॥

कृष्ण उवाच ।

अनङ्गः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकभृत् ।
तस्मिन् सम्पूजिते* पार्थ किन्नाप्नोति नरोभुवि ॥
तेन ते कथयिष्यामि शूलपाणिव्रतेष्विदम् ।
यच्च कस्यचिदाख्यातं व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥
चीर्त्स्वा भक्त्या नरोमर्त्यं यद्यदिच्छति पाण्डव ।
तत्तदाप्नोत्यसन्दिग्धमनङ्गाख्यां त्रयोदशौ ॥
किं व्रतैर्व्यहृभिः पार्थ उक्तमात्रफलप्रदैः ।
त्रयोदशौ त्वियं पुण्या सर्वव्रतफलप्रदा ॥

* तस्मिन्सु पूजित इति पुष्पकान्तरे पाठः ।

तस्मात् कार्या प्रयत्नेन बहुपुण्यमभीषता ।
 त्रयोदशीस्नानकालाख्या सर्वोऽघोष* विनाशनी ॥
 सर्वदुष्टोपशमनी सर्वमङ्गलदायिनी ।
 अतुल्यसुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी ।
 पुरा दग्धेन कामेन विनेत्रनयनाग्निना ।
 भस्मीभूतेन लोकेऽस्मिन् सङ्कल्पस्थेन पाण्डव ।
 अन्तर्ज्ञेन कृताहोषा तेनानङ्गत्रयोदशीं ॥
 अपरं श्रूयते यस्यां पुराणेनेतिविश्रुतम् ।
 नाम निर्व्वचनं पार्थ कथयामि शृणुष्व तत् ॥
 अनङ्गो भगवान् शम्भुस्तेजो† मूर्त्तिरगोचरः ।
 स एव देवोऽयेनास्यां तेनानङ्गत्रयोदशी ॥
 प्रसिद्धा समनुपाप्मा नित्या सर्वफलप्रदा ।
 मार्गशीर्षेऽमले पक्षे त्रयोदश्यां समाहितः ॥
 स्नानं नद्यां तडागे वा गृहे वा कूपतोऽपि वा ।
 कृत्वाभ्यर्च्य महादेवं विधानाच्छशिभूषणं ॥
 लिङ्गं स्वयम्भवं भूतमभावे यत्पूतिष्ठितं ।
 तदनङ्गमिति प्रोक्तं पूजयेद्भक्तितोव्रतौ ॥
 दधि, दुग्ध, घृत, क्षौद्र, शर्कराद्यमृतैः शुभैः ।
 स्थाप्यः‡ एवामृतैः पद्यालम्बापयेद्बन्धवारिणा ॥
 धूपदीपादिनैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालमश्वदैः ।

* सर्वोऽघोषेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† विष्णुरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

‡ स्थाप्यरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

फलैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्गीतवादित्रनिस्त्रनैः ॥

श्रुतनामान्वाचीचार्य्य होमः कार्य्यस्तिलाक्षतैः ।

अश्वत्थ, जाति, नारङ्ग, पायसैर्मधुना पिबेत् ॥

अश्वत्थादि कमात् काष्ठपुष्पफलनैवेद्यप्राशनानि ॥

एवमुत्तरेष्वपि भाषेत्

अनङ्गं पूजयेदादौ मधुमत्यासमन्वितं ।

अनङ्गनाम्ना संपूज्य मधु प्राश्य स्वपेत्त्रिंशि ॥

मधुप्राशनयोगेन जायते मधुरध्वनिः ।

अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भक्तिमान् ॥

पुष्पैद्योदुम्बरैर्ज्वीर शुभदाङ्गिममोदकैः ।

चन्दनेन च योगीशं मदयन्त्या युतं यजेत् ॥

स्नाप्य क्षीरादिभिः पार्थं पूजयित्वा विधानतः ।

योगेश्वरेति संस्मृत्य चन्दनं प्राशयेत्त्रिंशि ॥

सौम्यः शीतः सुगन्धश्च चन्दनप्राशनाद्भवेत् ।

राजसूयस्य यज्ञस्य तद्भक्तः फलमाप्नुयात् ॥

माघे न्ययोधसक्तन्द मातुलिङ्गं सुमालिकैः ।

सुमालिकं सोमलकं मुक्ता भौतिञ्च योगीशं मदयन्त्या सङ्घितं

यजेत् ।

माघेक्ष्वरेति संस्मृत्य प्राशयेत्भौतिकोदकं ॥

प्राशनस्य प्रभावेन निर्मला धीः प्रजायते ।

रूपाद्याश्च वपुःस्त्रीणां मनोनयननन्दनं ॥

मुक्तापूर्णापमे नेत्रे पद्मपत्रायते शुचिः ।

सौम्यः शान्तः सुगन्धश्च चन्दनप्राशनाद्भवेत् ॥

बहुशर्माख्यहस्तस्य प्राप्नोत्वविकलं फलं ।
 फाल्गुने वदरीकैश्च गोरजोवीरणादकैः ॥
 कङ्कोलेनच वीरेशं सशीतं निशि पूजयेत् ।
 वीरनाम जपेद्रात्रौ कङ्कोलं प्राशयेन्निशि ॥
 तेनास्य सुरभिर्गन्धो जायते कायवक्त्रयोः ।
 तथा गुणगणावासी द्रुतकाञ्चनसन्निभः ॥
 गोमेधस्य फलं प्राप्य शक्रलोके महीयते ।
 चैत्रे करञ्ज, दमन, द्राक्षा, वटुक, शीतलैः ॥

शीतलः कर्पूरः ।

देवेशं रूपनामानं यज्ञे सुभगया सह ।
 पूर्वोक्तविधिना पार्थ कर्पूरं प्राशयेन्निशि ॥
 कर्पूरवान् प्रियालोके गन्धगौरवसंयुतः ।
 चन्द्रवत्सर्वलोकानां लोचनाह्लादकारकः ॥
 जायते स नरः पार्थ यः करोतीह भक्तिमान् ।
 नरमेधफलावाप्तिर्जायते नात्र संशयः ॥
 वैशाखे सहकारार्कपुष्पावफलसक्तुभिः ।
 जातीफलैर्महारूपमिन्द्राख्या सहितं यजेत् ॥
 प्राशयेद्रात्रिसमये जातीफलमनुत्तमं ।
 सफलास्तस्य सर्वाणि भवन्ति भुवि भारत ॥
 गोसहस्रफलं प्राप्य रुद्रलोके महीयते ।
 ज्येष्ठे जम्बू विष्वपत्रैः श्रीफलैः पूषकैस्तथा ॥
 लवङ्गनाथं संपूज्य प्रद्युम्नं ललितान्वितम् ।
 लवङ्गं प्राशयेद्रात्रौ लावण्यं तेनचाप्नुयात् ॥

वाजयेद्यफलं लब्ध्वा मोदते दिवि भारत ॥
 आषाढे ऽपामार्गं नौप नालिकेरकदम्बकैः ।
 तिलैश्चोमापतिं रात्रौ पूजयेच्च तिलोत्तमां ।
 उमापतिं जपन् प्राज्ञः प्राशयेच्च तिलोदकं ॥
 तिलोत्तमावदभवत् रूपसम्पदनुत्तमा ।
 प्राप्नोति पुण्डरीकस्य फलं कुरुकुलोच्चह ।
 यावणे सुमनोन्मीऽज्जकदलीफलमण्डकैः ॥

सुमना जाती ।

गन्धतोयैः शूलपाणिं शृङ्गवासोन्वितं यजेत् ।
 गन्धोदकञ्च संप्राश्य स्वपेद्रात्रौ विमत्सरः ॥
 सुगन्धः सर्वसौख्याय्यधिरासुद्योपजायते ।
 अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य तस्य स्वात् फलमुत्तमं ॥
 भाद्रे पालाशचाम्पेयशर्कराश्च पुरैस्तथा ।

आज्यपुरी वृत्तपुरः ।

यजेतागुरुणा सद्योजातं गौर्यासमन्वितं ॥
 अगुरुं प्राशयित्वा तु गुरुर्भवति भूतले ।
 तुलापुरुषदानस्य हेमस्य फलमश्रुते ॥
 आश्विने चाप्यपामार्गं कर्कशुगुहपूरकैः ।
 स्वर्णाश्वोमिः सुवर्णञ्च त्रिदशाधिपतिं यजेत् ॥
 हेमोदकञ्च संप्राश्य हेमवर्णः प्रजायते ।
 नरमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं ॥
 कर्जे कदम्बक द्रोणकुष्माण्ड लवणेन तुः ।
 फलैश्च विद्याधिपतिं यजेन्मदनया सह ॥

फलैरमृतफलाख्यैर्भक्ष्यलवणवान् श्रेयः ।

लवणं प्राशयेत्तत्र अदया परयान्वितः ।

रूपलावण्यसंयुक्तः प्राशनादस्य जायते ॥

नैवेद्यानामप्यलाभेहविष्यानं प्रकल्पयेत् ।

इह प्रतिष्ठाकं दन्तधावनं कुसुम नैवेद्यं प्राशनानां यथा
क्रममभिहितानां तस्य तस्याभावे अयमनुकल्प उक्तः ।

सर्वेषु पारणेष्वेव भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ।

सदक्षिणस्ततोऽश्रियादभ्युभिः सहितो वशी ।

व्रतविघ्नो यदा तस्यामशक्तो मृतकेऽथवा ॥

उपोष्य एवोपवास्य तदहः पारयेत् पुनः ।

एवं सम्यक्संस्थान्ते शक्त्वा रत्नाद्यलङ्कृतं ।

उमामहेश्वरं हैममधिवास्य ततोनिशि ।

पुण्यैर्धूपैस्तयागन्धैर्नैवेद्यैर्विविधैः फलैः ॥

ततः प्रभातसमये कृतहोमवलिक्रियः ।

वक्ष्यमाणमिदं सर्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये ॥

लिङ्गाकारमनङ्गञ्च सौवर्णं कारयेच्छिवं ।

ताम्रपात्रेषु संस्थाप्य कलशोपरिविन्द्यसेत् ॥

शुक्लवस्त्रेण संच्छाद्य पुण्यनैवेद्यपूजितं ।

ब्राह्मणाय प्रदातव्यं शिवभक्ताय सुद्युत ॥

शक्तिमान् शयनं दद्यात्सवक्त्रां गां पयस्विनीं ।

क्षत्रोपानत्प्रदानञ्च कलशा सोदकान्विताः ॥

हादशात्र प्रकसंभ्याः स्रक्चन्दनविभूषिताः ।

सितपक्वान्नसंक्षवा ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥

देवस्यैव प्रदातव्याः कुम्भा द्वादशगन्दुकाः ।
 वितानं पञ्चवर्णं च ध्वजकिङ्किणिनादिनम् ॥
 घण्टा च सुस्र्णा भद्रास्वप्नीयाद्विवमन्दिरे ।
 तस्मिन्नेव दिने पार्थ सम्पीड्यात्मानमर्चयेत् ॥
 देवदेवं त्रिशूलेशं पुष्पनैवेद्यदौपकैः ।
 गौतमादिचतुर्त्यादि प्रेक्षणेर्विविधैरपि ॥
 दानान्यत्र प्रदेयानि स्वचित्तस्थानुसारतः ।
 सुखीपरागसहशीयतः स दिवसी मतः ॥
 भोजनञ्च यथा शक्त्वा षड्रसं मधुरोत्तमम् ।
 प्रदद्याद्विवभक्तानां देयानि च विशेषतः ॥
 अर्चितो नावमन्येत अचिपेन्नानृतं वदेत् ।
 एवं तदुत्सवं कृत्वा शिवयज्ञमनुत्तमं ॥
 ततः स्वयन्तु भुञ्जीयाद्भृत्यवर्गसमन्वितः ।
 शान्ताचारकनिष्ठस्तु हृदि देवं निवेश्य च ।
 एवं निर्वृत्य विधिवत्कृतकृत्यः पुमान् भवेत् ॥
 नारौ वा नृपशादूर्ल कृत्वेतद्भूतमुत्तमं ।
 फलं त्वेतद्वाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ।
 एवं कृत्वा नरः सम्यक् भक्तिभावेन भावितः ॥
 मुच्यते सर्वपापेष्वैर्ब्रह्महत्यादिकैरपि ।
 इह कीर्त्तिमवाप्य वै मृतः स्वर्गं मञ्जीयते ॥
 पुण्यशेषादिहा गत्य सार्वभौमो नृपो भवेत् ।
 व्रतस्थास्य प्रभावेण मूर्त्तिमान् मदनो भवेत् ॥
 सीमाश्रयनसौख्याद्यः शान्तवित्ती जितेन्द्रियः ॥

पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णैः जीविष्व शरदां शतं ।
 शिवभक्तपरी भूत्वा शिवैकगतमानसः ॥
 अन्तकाले शिवं स्मृत्वा शिवसायुज्यतां व्रजेत् ।
 कामेन याकिल पुरा समुपोषिता सीत्
 शुभ्रान्निधिं त्रिदशदेहमवाप्तिहेतोः ।
 तां प्राशनैरुदितनामयुतैरुपीष्व
 दिव्यं प्रयाति परमं पदमिन्दुमौलेः ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं मनङ्गचयोद्ग्रीवतं ।

चैत्र शुक्लचयोद्ग्रीवमनङ्गं तु पटे लिखेत् ।
 नीलदूर्वाङ्कुरश्यामं हस्तमात्रं प्रमाणतः ॥
 रतिपीलुभयोपेतं पीष्यसायकवापधृक् ।
 पटेषु सुस्थितः कार्यः सर्वेषां सरसां शणैः ॥
 नानापुष्पैस्तु संपूज्य वस्त्रनैवेद्यदीपकैः ।
 धूपैर्नानाविधैर्हृद्यैर्नानातोयारवेण तु ॥
 पुष्पमण्डपमध्ये तु रम्योद्याने तु पूजयेत् ।
 आचार्योर्विविधैर्भक्त्या पूजितव्यः प्रयत्नतः ॥
 वस्त्रहेमावपानैश्च यथा शक्त्या तु भक्तितः ।
 पुमान् कामत्वमाप्नोति सर्वस्यैव प्रियो भवेत् ॥
 सौभाग्यं प्राप्नुयाद्गारी इह लोके परत्र च ।
 मासि मासि व्रजेद्वापि यथानुक्रमयोगतः ॥
 एकास्मिन् वा दिने वस्त्र वस्त्ररे वा समर्चयेत् ।

मदनं चित्तभवनं मन्यन्तु रतिप्रियं ।
 अनङ्गं चैव कन्दर्पं संपूज्य मकरध्वजम् ॥
 कुसुमायुधसंज्ञञ्च तथा पूज्य मनोभवं ।
 तथा विपमवाणञ्च हृदयं मालतीप्रियं ॥
 मासि भाद्रपदे यद्वादनङ्गं पूजयेत्सदा ।
 इत्येतन्नियमेनैव कामव्रतं समाचरेत् ॥

इति कालोत्तरोक्तमनङ्गव्रतम् ।

—000—

युधिष्ठिर उवाच ।

यमस्याराधनं ब्रूहि श्रौतपुरुषोत्तमं ।
 यथा न गम्यते रौद्रवरकं नरकान्तकम् ॥

कण्व उवाच ।

हारवत्पां पुरे पार्थ स्नातोऽहं लवणाम्बसि ।
 दृष्टवान् मुनिमायातं मुहूर्तं नामनामतः ॥
 प्रज्ज्वलन्तमिवादित्यं तपसा द्योतितं वरं ।
 स प्रणम्याथ सत्कारैरिदं पृष्टोयुधिष्ठिर ॥
 यमादर्शननामेदं व्रतं जन्तुभयापहं ।
 कथयामास स मुनिर्मुद्गली विष्णयान्वितः ॥

मुद्गल उवाच ।

वृत्तान्तं कथयिष्यामि यदृष्टं स्वशरीरके ।
 अकस्माद्गोगरहितः पतितोऽस्मि धरातले ॥
 पश्यामि चण्डपुरुषैः समन्तादावृतं वपुः ।

अङ्गुष्ठमात्रपुरुषो वलादाकथ्यते तु सः* ॥
 बद्धा यमभटैर्गाढं नीयते वेगवाहिभिः ।
 क्षणास्तभायां पश्यामि यमं पिङ्गलसोचनं ॥
 क्षणावदातं रौद्रास्यं मृत्युव्याधिसमन्वितम् ।
 वातपित्तकफाद्यैश्च मूर्त्तिमद्भिरुपासितं ॥
 कामशोकज्वरहृदिद्वीडानाहभगन्दरैः ।
 राजयक्ष्मप्रमेहाद्यैर्नैवरोगैरनेकधा ॥
 निजाङ्गन्तु त्रणी रौद्रैर्ज्वालागर्दभकादिभिः ।
 रोगैर्व्यङ्गविधैः क्षण्य नानारूपैर्भयावहेः ॥
 मूर्त्तिमद्भिश्च संग्रामे नरकैर्वीरदर्शनैः ।
 राक्षसैश्च पिशाचैश्च समन्तात्परिवारितः ॥
 विषारकैर्व्यथिताद्यैश्चित्तगुप्तादिलेखकैः ।
 आदित्यादिकदिक्पालैः कर्मसाक्षिभिरावृतः ॥
 दूतैरौद्रसुखाद्यैश्च सिंहसर्पादिवाहनैः ।
 पाशाङ्कुशादिहस्तैश्च भुङ्कुटौकुटिलाननैः ॥
 हहत्कायैर्भ्रमाद्यैश्चैः पापिष्ठानां नियामकैः ।
 असिपत्र वनाङ्गारचारगर्तास्त्रपूरकैः ॥
 अस्त्रिभङ्गामिषच्छेदरुधिरस्त्रावकादिभिः ।
 तत्रस्थो वृकतोभाति यमोनान्यो जनोऽपरः ॥
 स प्राह किङ्करान् सर्वान् धर्मराजोरुषान्वितः ।
 त्यज्यतां किं समानीतोयुष्माभिर्भान्तमानसैः ॥
 सुहृत्सोनाम कुण्डिन्ये नगरे भीष्मकात्मजः ।

* वलादाकथ्यतेतुषा रमि पुस्तकाकरे ।

क्षत्रियः समानीयतां क्षीणायुस्त्वज्यतां मुनिः ॥
इत्युक्तास्ते गतास्तस्मादायाताः पुनरेव ते ।
उचुर्यमभटाः प्राप्ता धर्मराजं सुविस्मयाः ॥
क्षीणायुस्तत्र चास्माभिर्न कश्चिन्नचितो गतेः ।
न जानीमी भ्रान्तचित्ताः क्षमस्व जगतांपते ॥

यमउवाच ।

प्रायेण ते न दृश्यन्ते पुरुषे धर्मकिङ्करैः* ।
क्षता त्रयोदशौ येस्तु नरकार्त्तिविनाशनौ ॥
उज्जयन्यां प्रयागे वा भैरवे वापि ये मृताः ।
तिलाक्षगोहिरण्यादि दत्तं येस्तु गवाङ्गिकं ॥

किङ्कराजसुः ।

कौटुम्भं तद्वत् स्वामिच्छंस नो भास्कराक्षज ।
किं तत्र चैव† कर्त्तव्यं पुरुषार्थचतुष्टये ॥

यमउवाच ।

पूर्वाह्ने मार्गशीर्षादौ वर्षमेकं निरन्तरं ।
त्रयोदश्यां सौम्यदिने सूर्यगङ्गारकवर्जिते ॥
मम नाम्ना द्विजानष्टौ पञ्च चैव समाह्वयेत् ।
पुराणवेदतत्त्वज्ञान् स्वाचारांस्तत्र दर्शनान् ॥
सूर्यैकगरणान् साधून् सर्वभूतहिते रतान् ।
शुचौ देशे शुभे पट्टे प्राङ्मुखानुपवेशयेत् ॥
अन्तर्वासोयुतान् भक्त्या यत्नेनाभ्यङ्गयेत् तान् ।

* यमकिङ्करैरिति पुस्तकालये पाठः ।

† देवेति पुस्तकालये पाठः ।

आरभ्य उत्तमाङ्गांस्तु तिलतैलेन मर्दयेत् ॥
 स्नापयेद्बन्धकाषायैः सुखोष्णेन च वारिणा ।
 पृथक् पृथक् स्नापयित्वा सर्वानेव द्विजोत्तमान् ॥
 सुखस्नातान्तथाचान्तान् व्रती भक्तिपरायणः ।
 स्वयं समृत्त्यः शूपां तेषां कुर्यात्समाहितः ॥
 प्राप्नुयानुपविष्टां च त्रयोदश पृथक् पृथक् ।
 संस्थापयेच्चामिमुखान् गुडपूपान् सुपूजितान् ॥
 सव्यञ्जनं सुपक्वानं भूयो भूयो निवेदयेत् ।
 यथासुखं यथाहृदि यथाकाममवाचितं ॥
 देयं भावं समालक्ष्य हृच्छ्रद्धिः श्रेय आत्मनः ।
 शुचिर्भूत्वा तथाचात्र दक्षयेत्तिलतण्डुलैः ॥
 प्रस्थमाचैरथैकैकं तास्त्रपात्रसमन्वितैः ।
 सदक्षिणैश्च संकृत्रैर्जलकुम्भैः पवितकैः ॥
 चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैर्वस्त्रपुष्पैश्च दूतकाः ।
 मन्त्रेणानेन विप्रेन्द्रान् दक्षयेत्तान् पृथक् पृथक् ॥
 ब्राह्मणान् समरूपांस्तान् पंक्तिभेदेन कारयेत् ।
 यमः यनैश्चरो मृत्युर्दण्डहस्तो विनायकः ॥
 अभावः प्रलयः शान्तिर्दुःखप्रशमनोऽन्तकः ।
 लोकपालो धनी क्रूरो रौद्रो धीराननः शिवः ॥
 मम प्रसादसुसुखोद्ददात्वभयदक्षिणाम् ।
 इत्युक्त्वा स प्रयच्छेत् देयं दत्त्वा व्रती पुनः ॥
 द्विजानामुव्रजेत्तृतात् स्वगृह्यविधिनार्चितान् ।
 एवं यः पुरुषः कश्चित्कद्रुतमिदं चरेत् ॥

स मृतोऽपि नरो दूता न याति यममन्दिरं ।
 अदृष्टोऽसौ समायाति विमानेनार्कमण्डलम् ॥
 तस्माद्याति पुरीं विश्वोस्ततः शिवपुरीं व्रजेत् ।
 न्यूनं चीर्णं व्रतं तेन मुहुरेन यथोदितं ॥
 तेन नायात्यसौ लोकां मम चन्द्रियपुङ्गव ।

मुद्रलउवाच ।

यमस्यैतद्वचः श्रुत्वा कापि दूता गतास्तु मे ।
 अहञ्च सर्वमाकर्ण्य विस्मयाविष्टमानसः ॥
 स्वगरीरस्ततः प्राप्य सुप्तएवीत्थितो हरेः ।
 ततोऽहरत्वमाविष्टो स्वं द्रष्टुमिदमागतः ।
 श्रुतन्तु च मया तत्र कथितन्ते मयात्विह ।

कृष्णउवाच ।

इत्युक्त्वा मुद्रलो राजन् प्रयातः स्वाश्रमं प्रति ।
 इदं कुरुष्व कौन्तेय त्वमप्यत्र महीतले ॥
 ततो यास्यस्यसन्दिग्धं परित्यज्यान्तकं दिवं ।
 एवं येऽन्येऽपि पुरुषाः स्त्रियोवापि बुधिष्ठिर ॥
 त्रयोदश्यां त्रयोदश्यां ये करिष्यन्ति भूतले ।
 एकभक्तेन नक्तन उपवासेन वा पुनः ॥
 यमादर्शननाम्ना वै व्रतं सर्वव्रतोत्तमं ।
 ते सर्वपापनिर्मुक्ता विमानेनार्कवर्चसा ॥
 यास्यन्तौन्द्रपुरीं रम्यामप्यरोगणसंहतां ।
 दीधूयमानाश्चमरैस्तूयमानाः सुरासुरैः ।
 गीतवादित्रनिर्घोषैश्चतुर्पङ्क्तिविराजिताः ।

अहृष्टा घोररूपैस्ते यमदूतैर्युधिष्ठिर ॥
 अनादिता व्याधियतैः पिशाचाद्यैरगोचराः ।
 अताडिता महारौद्रैर्नानाप्रहरणः क्षताः ॥
 यमहृष्टिपथाश्रुक्ताः सर्वसौख्यसमन्विताः ।
 सर्वालङ्कारसंयुक्ताः स्वगिरःसौम्यदर्शनाः ॥
 स्वर्गं वसन्ति सुचिरं भाविताः स्नेन कर्मणा ।

स्नाप्य त्रयोदशमुनीन् घृतपायसेन
 सम्भोज्य पूज्य तिलतण्डुलसम्प्रदानैः ।
 कुर्वन्ति ये व्रतमिदं त्रिदशैः पापं
 पश्यन्ति ते यममुखं न कदाचिदेव ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं यमादर्शनत्रयोदशौव्रतम् ।

गुरुवारि त्रयोदश्यामपराह्णे जलमुतः ।
 तर्पयित्वा देवपितॄन् ऋषींश्च तिलतण्डुलैः ॥
 नरसिंहं समभ्यर्च्य यः करोत्युपवासकं ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीपते ॥

इति नरसिंहपुराणोक्तं नरसिंहत्रयोदशौव्रतम् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

ब्रूहि मे यदुगार्दूल व्रतं गन्धविनाशनम् ।
 तिलताम्रहृच्च देहस्य दौर्भाग्यनाशनं तथा ॥

कण उवाच ।

इमं प्रश्नं पुरा पार्थ जातूकर्णोमहामुनिः ।
 पृष्टीराज्ञा महामत्या कालनन्दनया तथा ॥
 कथयामास तां हृष्ट उपविष्टा शृणोति सा ।
 देवी कृताञ्जलिपुटा जातूकर्णीऽवद्भुतं ॥
 ज्येष्ठेमासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर ।
 स्नात्वा पुण्यनदीतीये पूजयेद्भुमदेशजम् ॥
 श्वेतमन्दारमकं वा करवीरञ्च रक्तकम् ।
 निम्बञ्च सूर्यदेवस्य वल्लभं दुर्लभं तथा ॥
 दीप, नैवेद्य, पुष्पाद्यैर्मन्त्रेणानेन पाण्डव ।
 निरीक्ष्य गगने सूर्यं स्नात्वा हृदि समुच्चरेत् ॥
 सूर्यं त्वं श्वेतमन्दारश्चेताकार्कस्य सश्रव ।
 करवीर नमस्तुभ्यं निम्बहृच्च नमोऽस्तु ते ॥
 इत्थं योऽर्चयते भक्त्या वर्षे वर्षे पृथक् नरः ।
 हुमत्प्रयं नृपयेष्ठ नारी वा भक्तिसंयुता ॥
 तस्याः शरीरे दुर्गन्धो दुर्भाग्यं वा न जायते ।
 न सापन्नभयं लोके न बन्ध्यादोषजन्मवेत् ॥
 जायतेऽतीव सौभाग्यमन्यस्त्री दुर्लभं नृप ।
 कथितं यावद्विद्यन्ति गन्धदोर्भाग्यनाशनं ॥
 सर्वदोषैर्विनिर्मुक्ताः सुखमश्नन्ति भारत ।
 निम्बं नवार्ककरवीरललासुपुष्पं ॥
 याः पूजयन्ति कुसुमाञ्जतदीपदानैः ।

ताः सर्वं कामसुखवृत्तिसमृद्धिभाजो
 दौर्भाग्यदोषरहिताः सुभगा भवन्ति ।
 इति भविष्योत्तरोक्तं दुर्गन्धदौर्भाग्यनाशन
 त्रयोदशीव्रतम् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

कान्तारवनदुर्गेषु प्रविशद्भिर्नदीषु च ।
 समुद्रतरणे चैव संग्रामेषु वरार्दने ॥
 देवतां कां स्मरेत्तत्र परिचाणकरीं विभो ।
 कथञ्च देव कुरुते परित्वाणकते जनः ॥

कृष्ण उवाच ।

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यां दुर्गां भगवतीं उमां ।
 नाप्नोति दुःखं पुरुषः संस्मरन् सर्वमङ्गलां ॥
 अलक्ष्मलचं भूतस्य सर्वस्य हृदये स्थिता ।
 भयं समवाप्नोति संस्मरञ्च गदस्त्रिकां ॥
 यदा तु शास्त्रं विज्ञातुमवन्त्यामहभागतः ।
 गुरोः सन्दीपनेपार्श्वं वलीन सह भारत ॥
 प्राप्तविद्येन च मया प्रतिज्ञाताय दक्षिणाः ।
 दिव्यं भावं विदित्वामे तेनाहं भावितस्तदा ॥
 प्रभासतीर्थं पुत्रो मे सृतोऽसौ दौयते त्वया ।
 मया ध्याता ततो देवी सर्वापत्सु रक्षिता ॥

अङ्गावङ्केति विख्याता तदा देवी च मङ्गला ॥

चितयं योऽर्चयेत्पार्थ तस्य सर्वत्र मङ्गलं ।

संहितान्तरकृतं बलभद्र मङ्गला वेतित्रयं ॥

ततः प्रसूति तत्रस्थाः पूजयन्ति जनाः सदा ।

माच्चैव बलभद्रश्च मध्यस्थां सर्वमङ्गलां ॥

वासो नारायणः सोऽहं कपादी भवतस्ततः ।

त्रयोदशां सिते पत्रे मासि मासि धृतव्रतः ॥

एकभक्तो न नक्तो न उपवासेन वा पुनः ।

गन्धैः पुष्पैः सदीपैश्च मधुसूक्ष्मसुरासवैः ।

पल्लोदरकैः क्षिप्रं वसिभक्तैश्च भक्तितः ॥

योऽर्चयेत् राजेन्द्र सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

सर्वापस्तु तरत्येव चितयं संस्मरेच्च यः ॥

अथवा दूरदेशस्थः कारयेत् प्रतिमाचयं ।

मृगमयं काञ्चनं चापि लिखितं चित्रकेऽपि च ॥

पूजयित्वा विधानेन सर्वं तत् फलमश्नुते ।

एतत्त्रयं त्रिदशमेऽङ्गि सिते सदैव

यः पूजयेत् कुसुममांससुरोपहारैः ।

नश्यन्ति तस्य भवनेऽप्यतिभीषणानि

चोरारिजन्तुजनिनानि भयानि सदाः* ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं* सर्वमङ्गलात्रयोदशीव्रतम् ।

* मत्तः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† इति भविष्योत्तरोक्तं अङ्गावङ्कामङ्गला त्रयोदशी व्रतं इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपत्रे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः ।
 पूजयेत् कामदेवन्तु वैशाखात् प्रभृति प्रभो ॥
 गन्ध, माल्य, नमस्कार, दीप, धूपान्नसम्पदा ।
 दद्याद्भतान्ते विप्राय गन्धवस्त्रयुगं तथा ॥
 कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्ट
 मासाद्य नाकं * सुचिरे मनुष्यः † ।
 मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः
 सुखान्वितोरुपसमन्वितय ॥
 इति विष्णुधर्मोक्तिं कामदेवव्रतं ।

म. मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपत्रे महाराजं त्रयोदश्यामुपोषितः ।
 फाल्गुनात्तु समारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः ॥
 महाराजन्तु धनदं ।
 गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपान्नसम्पदा ।
 सुवर्णं ब्राह्मणेन्द्राय व्रतान्ते प्रतिपादयेत् ॥
 कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 पक्षेषु राजन् सुचिरं † उपोष्य ।

* प्राप्नोत्वमन्दिग्ध मिति पुस्तकान्तरे पाठः

† मनुष्य इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्
सौभाग्ययुक्तश्च तथा विरोगः ॥
इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं नन्दव्रतं ।

व्यासउवाच ।

त्रयोदशान्तथा रात्रौ सोपहारं त्रिलोचनं ।
दृष्ट्वं प्रथमे यामि मुच्यते सर्व्वपातकैः ॥
इति भविष्यत्पुराणोक्तं प्रदोष व्रतं ॥

सनत्कुमार उवाच ।

अथ स्वस्वयनं पुंसां ऋणवतामघनाशनं ।
त्रयोदशं महाबुद्धे व्रतमेतन्निशामय ॥
नवनीतं नवद्वयं रजतांशुसमप्रभं ।
कपित्थफलमात्रं यत्समादायसुसंयतः ॥
रौप्यताम्रमये पात्रे सौवर्णे वाथ मृगमये ।
सुवर्णरचिते तस्य निक्षिपेत् प्राञ्जुखः शुचिः ॥
स्नातश्च कृतजप्यश्च शुद्धाश्वरधरः स्वयं ।
मण्डलं पुष्पनिकरै रक्षतैर्वा प्रकल्पयेत् ॥
तस्मिन्नष्टदलं पद्मं कारयेत् कुसुमोत्करैः ।
तत्र लक्ष्मीपतिं देवं लक्ष्म्या युक्तान् दिव्यया ॥
कर्णिकायां समावाह्य दलेष्वावाहयेत्तथा ।
शक्तीरष्टौ तु तन्मन्त्रैर्दिशां पात्रांस्तु वाह्यतः ॥

विधाय देवयजनं स्वादुमूलफलानि च ।
तदग्रे तत्समानौघं नवनीतं नवं शुचिः
विधा कृत्वा तदेकैकं मन्त्रेणैवाभिमन्त्रयेत् ॥

मन्त्रः ।

पुरुषः पूर्णकामश्च हरिर्भद्रं करोतु नः ।
योषिद्वते सदा लक्ष्मीर्भद्रं दिशतु स्वयं ॥
एवं कृत्वा ततः पत्नौ दद्यादेकैकमयतः ।
पूर्वं पुंलक्षितं पिण्डमितरञ्च तथापरम् ।
इतरं स्त्रीलक्षितं ।

प्राश्नाचम्य स्थितां पत्नीं प्रयतामभिमन्त्रयेत् ।
यस्त्वन्तरात्मा भूतानामनादिनिधनयुतः ॥
स परः परया भक्त्या कुक्षिं रचन्तु मे सदा ।
सर्वपुष्टिप्रजननी सर्वार्त्तिशमनी तथा ॥
लक्ष्मीः कुक्षिगतं गर्भं रचतादच्युतपिया ।
सर्वार्त्तिक्षयदक्षाणि दिव्यशक्तियुतान्यपि ॥
त्वा रचन्तु सदा विष्णोः सर्वप्रहरणान्यपि ।
तथा दिक्पतयः सर्वे रचन्तु यहदेवताः ॥
पान्तु संसारसंयुक्तां सर्वे रचन्तु सर्वदा ।
इति कृत्वा ततः कुर्याद्वाघ्रणानाञ्च तर्पणम् ॥
गुरवे च वरं दत्त्वा नियमान् प्रतिपालयेत् ।
वध्वा सहोपवस्तुभ्यं तद्दिनं प्रयतात्मना ॥
चतुर्दशान्तु सुस्नातः कृतपूजाविधिः शुचिः ।
वाघ्रणान् भोजयित्वा तु दद्याच्च गुरुदक्षिणाम् ॥

भुञ्जीत वान्धवैः सार्धं निधमानुत्सृजेत्ततः ॥
 एवं कुर्व्व्वरः शुद्धो बह्वपत्यञ्च विन्दति ।
 वय्यापि लभते पुत्रं मनोनयननन्दनम् ॥
 कन्यापि सुपतिं विन्देत् व्रतेनानेन सुव्रता ।
 माङ्गल्यं परमं प्राप्य दीर्घमायुश्च विन्दति ॥

इति वाराहपुराणोक्तं त्रयोदशीव्रतम् ।

कृष्ण उवाच ।

गौरीं विवाह्य जग्राह हरः पाशुपतं व्रतम् ।
 उमापतिः पशुपतिर्ध्यानासक्तो बभूव ह ॥
 ब्रह्मादिभिरव संमन्त्र्य विशुद्धपुत्रलब्धये ।
 गौर्या मनोभिनयितपूरणाय प्रहर्षितैः ॥
 प्रहितः स्त्रीभणार्थाय समर्थ इति मन्त्रयः ।
 ततोमारी जगामाद्य आश्रमं रतिसंयुतः ॥
 ईश्वरस्य धनुःपाणिर्व्वसन्तस्त्रीसहायवान् ।
 सचेक्षुचापमाकृत्य मदनीन्मादनं गरम् ॥
 चिक्षेप त्रिपुरघ्नाये समाधिर्भङ्गहेतवे ।
 बुद्ध्वा तु तस्य सङ्कल्पं रुद्रः क्रोधज्वलदपुः ॥
 ललाटे वर्ज्जिमसृजत् तृतीयनयनाहरः ।
 कामीवलोकितस्तेन भस्मीभूतश्च तत्क्षणात् ॥
 दग्धं दृष्ट्वा स्मरं शोकाद्गतिप्रौढ्योत्थिते सदा ।

करुणं विलपन्त्यो च सर्व्वमन्यदिशांगते ॥
 ततः शोकार्द्रहृदया गौरौ रुद्रमुवाच ह ।
 भगवन् मदर्थं संरुहः कामं निर्दग्धवानसि ॥
 तेनैते पश्यतार्थं हे कामस्य रुदितः कथम् ।
 कुरु प्रसादं देवेश रतिप्रीत्योर्हृषध्वज ॥
 सञ्जीवय पुनःशम्भो मूर्त्तिमन्तं पुनः कुरु ।
 तच्छ्रुत्वा तु महादेवो हृष्टः प्रोवाच पार्वती
 उपमुतं जगत्सर्व्वं मन्मथेन शरीरिणा ।
 मया दग्धस्य कामस्य पुनरागमनङ्कुतः ॥
 किञ्च ते मानवदाक्य करोमि सफलं प्रिये ।
 अस्मिन्वसन्तममये शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥
 अस्यां मनोभवोदेवो भविष्यति शरीरवान् ।
 एतेन बीजभूतेन जगदक्षिण्यतेऽखिलम् ॥
 एवं वरमिदं दत्त्वा मन्मथाय युधिष्ठिर ।
 जगाम हिमवत्पृष्ठे कैलाशं पार्वतीप्रियः ।
 तदेतत्ते समाख्यातं करस्य चरितं नृप ॥
 पूजाविधानमपरं कथयामि शृणुष्व तत् ।
 अस्यां स्नात्वा त्रयोदश्यामशोकाख्यं नगं लिखेत् ॥
 सिन्दूररजनीरङ्गै रतिप्रीतिसमन्वितम् ।
 कामदेवं सत्तवाजिवक्त्रं तत्र हृषध्वजम् ॥
 सौवर्णं वा महाराजहृषध्वत्रमद्यापि वा ।
 लीलाविलासगमनगर्वितञ्चानप्सरोगणं ॥

गन्धर्व गीतवादिचप्रेक्षणीय समाकुलम् ।
 नय्यावर्त्तकतुक्तीडाप्रोति विद्याधरीयुतं ॥
 मध्याह्ने पूजयेत् भक्त्या भक्ष्यैर्धूपैः सुगन्धकैः ।
 मन्त्रेणानेन राजेन्द्र नरनारीसमन्वितं ।
 नमः कामाय देवाय देवदेवाय मूर्त्तये ॥
 ब्रह्मविष्णुसुरेयानां* मनःक्षोभकराय वै ।
 कृत्वैवमर्चयित्वा तु देवदेवं मनोभवं ॥
 ततस्तदप्रतो देवा मोदकाः सुखमोदकाः ।
 नानाप्रकारान् भक्ष्यांश्च कामो मे प्रीयतामिति ॥
 ततो विसर्जयेद्दिप्रान् दत्त्वा युग्मं सदक्षिणं ।

युग्मं गोमिषुनं* ।

स्वपतिं पूजयेन्नारी वस्त्रमाख्यविभूषणैः ।
 कामोयमिति सच्चिन्त्यग्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥
 मन्त्रधाय महापूजां* यजमानः सुहृद्भूतः ।
 रात्रौ जागरणं कुर्यात् सुखरात्रिर्वशा भवेत् ॥
 कर्पूरं कुङ्कुमचोदगन्धताम्बूलसर्जनैः ।
 शूद्राणां मद्यदानैश्च कुर्याद्रास मद्योत्सवं ॥
 दीपप्रज्वलनैर्द्वितीयैः नृत्यैः प्रेक्षणकोत्सवैः* ।

* सुरेन्द्राणामिति पुस्तकान्तरे ।

* वस्त्र युग्ममिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

* मन्त्रधायन्महापूजांशुधाय पुस्तकान्तरे पाठः ।

एवं यः कुरुते पार्थ वर्षे वर्षे महोत्सवं ॥
 वसन्तसमये प्राप्ते दृष्टः पुष्टो नृपः पुरे ।
 तस्य संवत्सरं यावत् शीकरो गैर्विमुच्यते ॥
 सुभिच्छक्षेममारोग्यं यशस्वी सौख्यमुत्तमं ।
 कामवर्षी च पर्जन्यः तस्मिन् राद्वे प्रजायते ॥
 तुष्यते नात्र सन्देही द्वादशाहार्दलोचनः ।
 तथा कामश्च विष्णुश्च वसन्तश्च प्रजापतिः ॥
 चन्द्रसूर्यादिकाः सर्वे ग्रहा ब्रह्मर्षयस्तथा ।
 सर्वेऽपि तस्य तुष्यन्ति यच्च गन्धर्वराक्षसाः ॥
 असुरा यातुधानाश्च सुपर्णः पद्मगा नगाः ।
 तुष्टाः प्रयच्छन्ति सुखं तस्य कर्तुर्न संशयः ॥
 धैत्रोत्सवे सकललोक मनो निवासे ।
 कामं वसन्तमलयाद्रिमरुत्सहायं* ॥
 पद्मगा सहार्च्यं पुरुषप्रवरोऽथ योषित् ।
 सौभाग्यरूपसुतसौख्ययुता सदा स्यात् ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तमदनमहोत्सवः ।

व्यास उवाच ।

मन्दवारयुता पुण्या शुक्लपक्षे त्रयोदशी ।
 तस्यामुपोष्य विधिवत्समूह्य गिरिजापतिं ॥
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुक्ती भवति मानवः ॥
 इति सौरपुराणोक्तं सर्व्वव्रतम् ।

* कामश्च संवत्सरं यावत् कुरुते महोत्सवं ।

पुष्पादितस्तयोदश्यां कृत्वा नक्तंमधौ पुनः ।
 अशोकं काञ्चनं दद्यादित्युक्तं दशाङ्गुलं ॥
 विप्राय वस्त्रसंयुक्तं प्रयुज्यः प्रीयतामिति ।
 कल्पं विष्णुपुरे स्थित्वा विशोकः स्यात् पुमान् नृपः ॥
 एतत् कामव्रतं नाम सदा शोकविनाशनं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं कामव्रतम् ।

ब्रह्मोवाच ।

कामं पूज्यं त्रयोदश्यां सुरूपो जायते ध्रुवम् ।
 इष्टां रूपवतीं भार्यां लभेत् कामांश्च पुष्कलान् ॥
 मूलमन्त्राः सप्तसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कौर्त्तिताः ।
 पूर्व्ववत् पद्मपत्रस्यः कर्त्तव्यश्च तिथौश्वरः ॥
 गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते ।
 पूजागाठेन गाठेन कृतापि तु फलपदा ॥
 आज्यधारा समिद्धिश्च दधिचीरान्नमाक्षिकैः ।
 पूर्व्वोक्तफलदोहोमः कृतः शान्तेन चेतसा ॥
 एतद्व्रतं वैश्याभरप्रतिपद्यतवत् व्याख्येयम् ।
 इति भविष्यत्पुराणोक्तं कामत्रयोदशीव्रतम् ।
 इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्त
 करणाधीश्वर-सकल-विद्याविशारद-श्रीहेमाद्रि-
 विरचिते चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
 त्रयोदशीव्रतानि ॥

* नरदिति पुस्तकाक्षरे पाठः ।

* कामगुजेति पुस्तकाक्षरे पाठः ॥

अथ अष्टादशोऽध्यायः ॥

—०००—

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।

दिग्दन्तावलकर्णतालपवन-प्रेङ्खोलभङ्गाङ्गना
सङ्गीतिश्रुति मिश्रितं सुमधुरं वैकुण्ठ-कुण्डलस्वरैः ।
कीर्त्तिं किन्नरयोधितः प्रतिदिग्गङ्गायन्ति यस्यानिशं
हेमाद्रिः स चतुर्दशोऽध्यायः ब्रूते महासिद्धिदं ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अनन्त व्रतमप्यन्यत्तिथा वस्यामनुत्तमं ।
सर्वपापहरं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर ॥
शक्रपत्ने चतुर्दशमासि भाद्रपदे भवेत् ।
तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वपापाद्यपोहति ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कृष्ण कीयमनन्तेति प्रोच्यते यस्तथा विभो ।
किं श्रेयसाग्राहोस्विदनन्तस्तत्तकः स्मृतः ॥
परमात्मा तथानन्त उताहो ब्रह्मा उच्यते ।
क एषोऽनन्तसंज्ञो वै तथ्यं मे ब्रूहि केशव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अनन्त इत्यहं पार्थ ममरूपं निबोध वै ।
आदित्यादिपक्षा वारा यः काल उपपद्यते ॥

कला-काष्ठा-सुहृत्तादि दिनरात्रि शरीरवान् ।
 पञ्चमासर्तु-वर्षाणि युगकल्प-व्यवस्थया ॥
 योऽयं कालो मया ख्यातः सोऽनन्त इति कौत्स्यं ते ।
 सोऽहं कलावतीर्णोऽपि भुवो भारावतारणात् ॥
 दानवानां विनाशाय साधूनां पालनाय च ।
 अनादि मध्यमर्थान्तकृष्णं विष्णुं हरिं शिवं ॥
 ब्रह्माणं भास्करं सोमं सर्वव्यापकमौश्वरं ।
 विश्वरूपं महाकालं सृष्टि संहारकारकं ॥
 प्रत्ययार्थं मया रूपं फाल्गुनाय प्रदर्शितं ।
 सर्व्वमेव महाबाहो योगिधियमनुत्तमं ॥
 विश्वरूपमनन्तञ्च यस्मिन्निन्द्राद्यतुर्दश ।
 वसवोऽष्टौ द्वादशार्का रुद्रा एकादशमलाः ॥
 सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्व्वताः सरितोद्गमाः ।
 नक्षत्राणि दिशोभूमिः पातालं भूर्भुवः स्वह ।
 मा कुरुष्वान्न सन्देहं सोऽहं पार्थ न संशयः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

अनन्तव्रतमाहात्म्यविधिं विधिविदास्वर ।
 किं पुण्यं किं फलं यत्स्यादनुष्ठानवतां नृणां ॥
 केन वादो पुरा चीर्णं मर्त्ये केन प्रकाशितं ।
 एवं सविस्तरं कृष्ण ब्रूह्यनन्त व्रतं मम ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

आसीत् पुरा कृतयुगे समन्तुर्नाम वै द्विज ।

वसिष्ठगोत्रे चोत्पन्नः सुसुरूपां भृगोः सुतां ॥
 दीक्षां नामीपयेमे तां वेदीकृतविधिना नृप ।
 तस्याः कालेन सञ्जाता दुहिता नन्ददायिनी ॥
 शीला नाम सुशीला सा न्यवसन्मातृसमृन्नि ।
 ततः कालेन कियता ज्वरदाहेन पौडिता ।
 विननाश नदीतीरे ययौ स्वर्गं पतिव्रता ।
 सुमन्तुस्तु ततो यज्ञे धर्मं पुंसः सतां पुनः ॥
 उपवेमे विधानेन कर्कशां नाम नामतः ।
 दुःशीलां कर्कशां चण्डीं नित्यं कलहकारिणीं ॥
 सापि शीला पितुर्गृहे गृहार्चनरता बभौ ।
 कुट्टस्तम्भाङ्गन-हार-देहली-तोरणादिषु ॥
 वर्णकैश्चिचमकरोत् नील-पीत-सिता-सितैः ।
 स्रस्तिकैः शङ्खपद्मैश्च अर्चयन्ती पुनः पुनः ॥
 ततः काले बहुतिथे गते मारदशानुगा ।
 पित्रा दृष्टा तदातेन स्त्रीचिह्ने यौवने स्थिता ॥
 कस्मै देया मया शीला विचार्य्यं वं सुदुःखितः ।
 पिता ददौ द्विजेन्द्राय कौण्डिन्याय शुभे दिने ॥
 गृहीतविधिना पदं विवाहमकरोत्तदा ।
 निर्वर्त्त्योदाहिकं सर्वं प्रीतवान् कर्कशां द्विजः ॥
 किञ्चिद्वायादिकं देयं जामातुः परितोषकं ।
 तत् श्रुत्वा कर्कशान्नुदा प्रोक्षाय गृहमण्डनं ॥
 पटायां सुस्थितं कृत्वा स्रग्द्वं गम्यतामिति ।
 भोज्यावसिष्टचूर्णेन पायेयच्च चकार सा ॥

कौण्डिन्योऽपि विवाह्येनां पथि गच्छन् शनैः शनैः ।
 गीलां सुगीलामादाय नवोढां गौरधेन हि ॥
 मध्याह्ने भोज्यवेलायां समुत्तीर्य सरित्तटे ।
 ददर्श गीला स्त्रीणां सा समूहं रक्तवाससां ॥
 चतुर्दश्यामर्चयन्तं भक्त्या देवं जनार्दनं ।
 उपगम्य शनैः साथ प्रपच्छस्त्रोकदम्बकं ॥
 आर्यां किमेतन्मे ब्रूत किं नाम व्रतमीदृशं ।
 ता ऊचु र्योषितस्तां तु गीलां गीलविभूषणां ॥
 अनन्तव्रतमेतद्दि व्रतेऽनन्तस्य पूज्यते ।
 सा ब्रवीद्दृढमेतत्ते करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥
 विधानं कीदृशं तत्र किं दानं कोऽत्र पूज्यते ।

स्त्रिय ऊचुः ।

गीले सद्व्रतस्यस्य पुत्रामसंस्कृतस्य च ।
 अर्घं विप्राय दातव्यं अर्घमाजनि भोजनं ॥
 शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विज्जगताविवर्जितां ।
 कर्त्तव्यं स सरौत्तौरे विधिनानेन मानिनि ॥
 स्नात्वा नन्तं समभ्यर्च्य गन्धलेपनधूपनैः ।
 पुष्पैर्गन्धैः सुनैवेद्यैः पीतरत्नैश्चतुःसमैः ॥
 तस्याग्रतो दृढं सूत्रं कुङ्कुमाक्तं सुहोराकं ।
 चतुर्दशयन्त्रियुतं वामे करतले न्यसेत् ॥
 मन्त्रेणानेन सुयोण्यावद्वर्षं समाप्यते ॥

अनन्त संसारमहासमुद्रे

मग्नान् समभ्यूहर वासुदेव ।

अनन्तरूपी विनियोजयस्व

अनन्त सूत्राय नमोनमस्ते ॥

अनेन डोरकंवद्धाभोक्तव्यं स्वस्थमानसेः ।

ध्यात्वा नारायणं देवमनन्तं विश्वरूपिणं ।

भुक्त्वाचान्तो ब्रजेद्देशं भद्रे उक्तं व्रतं तव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एवमाकर्ण्य राजेन्द्र प्रहृष्टेनान्तरात्मना ।

सापि चक्रे व्रतं शीला करे बद्धा सुडोरकम् ॥

पाथेयमर्घ्यं विप्राय दत्त्वा भक्तं स्वयं तथा ।

पुनर्जगाम संहृष्टा गौरधेन पतेर्यहं ॥

भर्तासहैव जनकेः प्रत्ययस्तक्षणादभूत् ।

तेनानन्तव्रतेनास्या बालंगौरस-संकुलं ॥

गृह्णाथमं यियाजुष्टं धन-धान्य-समन्वितं ।

कुलमव्याकुलं रम्यं सर्ववातिथिपूजनं ॥

सापि माणिक्यकाञ्चीभिर्मुक्ताहारविभूषिता ।

देवाङ्गवस्त्रसंच्छन्ना सावित्री प्रतिमाभवत् ॥

कदाचिदुपविष्टाया हृष्टोवडः सुडोरकः ।

शीलायाहस्तमूले तु भर्ता नेन दिजम्भना ॥

स्त्रीमदान्येन कौरव्य साक्षेपं तोटितं रुषा ।

कोऽनन्त इति मूढेन जल्पता पापकारिणा ॥

चिक्षा ज्वाला कुलेवह्नी हाहाकृत्वा प्रधाविता ।

शीला गृहीत्वा सूत्रञ्च चौरमध्ये समाक्षिपेत् ॥

तेन कर्मविपाकेन तस्य सा श्रीः चयं गता ।
 गोधनं तस्करैर्नीतं गृहं मुष्टमकाञ्चनं ॥
 यद्यत्रैवागतं तत्र तत्रैव च विनिर्गतम् ।
 स्वजनैः कलहोमिचैर्वचनं भर्जनं तथा ॥
 अनन्ताक्षेपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे ।
 न कश्चिद्दत्तो लोके तेन साङ्गं युधिष्ठिर ॥
 शरीरेणाति सन्तप्ता मायया प्यतिदुःखितः ।
 निर्वन्दं परमं प्राप्तः कौण्डिन्यः प्राह तां प्रियां ॥
 शीले किमेतदुत्पन्नं सहसाश्रोककारकं ।
 येनातिदुःखतोऽस्माकं जातः सर्वधनचयं ॥
 स्वजनैः कलहो गेहे न कश्चिन्नेप्रभाषते ।
 शरीरे तीव्रसन्तापः चेदथेतसि दारुणः ॥
 जानासि दुर्नयः कोऽत्र किं कृतं दुष्कृतं भवेत् ।
 प्रब्रुवाथ तं शीला सुशीलाशीलमण्डना ॥
 प्रायोऽनन्तकृताक्षेप पापसम्भवजं फलं ।
 भविष्यति महामाग तदर्धं यन्नमाचर ॥
 एवमुक्तः सविप्रार्थिर्जगाम मनसा हरिं ।
 निर्वन्दोन्निर्जगामाथ कौण्डिन्यः प्रयतो वनं ॥
 तपसे कृतसङ्कल्पो वायुभक्षो दिजोत्तमः ।
 मनस्याध्याय चानन्तं कद्रुक्षामि ततो विभुं ॥
 यस्याप्रसादात्तज्ज्ञातमाक्षेपान्निर्धनं गतं ।
 धनादिकं ममातीव सुखदुःखप्रदायकं ॥
 एवं सञ्चिन्तयत् सोऽथ बभ्राम विजने वने ॥

तत्रापश्यत् महाचूतं फलितं पुष्पितं तथा ।
 वर्जितं पत्तिसङ्घातैः कीकटे विभवं यथा ॥
 तमपृच्छत्त्वयानन्तः कश्चिदृष्टो महातरो ।
 ब्रूहि सौम्य ममातीव दुःखं चेतसि वर्त्तते ॥
 सौऽश्ववौद्रद्र नानन्तं वेद्मि द्रक्ष्यामि वा द्विज ।
 एवं निराकृतस्तेन जगामाथ द्विजस्ततः ॥
 क्व द्रक्ष्यामीति गच्छन् स गामपश्यत्समवत्सकां ।
 तृणमध्ये प्रधावन्तीमितथेतच्च पाण्डव ॥
 अपृच्छहेनुके ब्रूहि यद्यनन्तस्त्वयेक्षितः ।
 साक्षीवाचाथ कौण्डिन्यं नानन्तं वेद्मि हं द्विजः ॥
 ततो व्रजन् ददर्शाग्रैरस्यं पुष्करिणीदयं ।
 अन्योन्यजलकज्जोल-वौचिपत्यद्वसद्गमम् ॥
 पश्यन् किञ्चत्सकह्वार-कमलोत्पलमण्डलैः ।
 मेक्षितं भ्रमरैर्हंसैश्चकैः कारण्डवैर्वकैः ॥
 तेचापृच्छद्विजोऽनन्तो भवतोभ्यां न लक्षितः ।
 जपतस्तेद्विजश्रेष्ठ नानन्तं वेद्मि हे किल ॥
 ददर्शाथ वने तस्मिन् गर्दभं कुञ्जरं तथा ।
 तावथेतीद्विजेनोक्तौ जवतुर्नैव विश्वहे ॥
 एवं सम्यक् क्व द्रक्ष्यामि तत्रैव भूवि तादृशः ।
 कौण्डिन्यो विह्वलोभूतो निराशोजीविते नृप ॥
 दीर्घमुष्णञ्च निष्पत्य पपात भुवि भारत ।
 प्राप्य संज्ञामनन्तेति जल्पन्नुत्थाय स द्विजः ॥
 नूनं पश्याम्यहं प्राणानिति सङ्कल्प्य चेतसि ।

उस्याधोदुध्य वृक्षेऽस्मिन् तावद्भारत सप्तम ॥
 कृपयानन्तदेवोऽस्य प्रत्यक्षं समजायत ।
 हृदब्राह्मणरूपेण एहोहीचेत्युवाच तं ॥
 प्रगृह्य दक्षिणे पाणौ गुह्यामाषेभ्य तं स्वतः ।
 स्वां पुरीं दर्शयामास दिव्यनारीनरैर्युतं ॥
 तस्मां निविष्टमात्मानं दिव्यसिंहासने शुभे ।
 पार्श्वस्थं शङ्खचक्रं च गदागरुडशोभितं ॥
 दर्शयामास विप्राय विश्वरूपमनन्तकम् ।
 विभूतिभेदैश्चानन्तैरनन्तममितीजसं ।
 तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनन्तमपराजितम् ॥
 वेपमानो जगादौचैर्जयमब्दपुरःसरं ।
 जय कृष्ण जयानन्त विश्वमूर्ते जयाव्यय ॥
 जय सर्वैककर्त्तेति संहर्त्ते च जयायुत ।
 अनादि निधना, व्यक्त जय नित्य जयाचर ॥
 जय सर्वग सर्वात्मन् सर्वस्य हृदयेभ्यः ।
 एवमादि प्रणम्याथ पुनरप्याह तं दिजं ॥
 पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसम्भवः ।
 त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भव ॥
 तच्छ्रुत्वा नन्तदेवश्च प्राह सुस्निग्धया गिरा ।
 माभैस्त्वं ब्रूहि विप्रेन्द्र यत्ते मनसि वर्त्तते ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

मया भूत्वा विलुप्तेन त्रीटितोऽनन्तडोरकः ।
 तेन पापविपाकेन भूतिर्मे प्रलयं गता ॥

स्वजनैः कलही गेहे न कश्चिन्मां प्रभाषते ।
 निर्वेदात् भ्रमितीऽरस्ये तव दर्शनकाङ्क्षया ॥
 कृपया देवदेव च त्वया स्मार्कं प्रदर्शितः ।
 तस्य पापस्य मे शान्तिं कारुण्यादतुमर्हसि ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

तच्छ्रुत्वानन्तदेवेश उवाच द्विजसत्तम ।
 भक्त्या माता पिता देवः किं न दद्याद्युधिष्ठिर ॥

अनन्त उवाच ।

स्वगृहं गच्छ कौण्डिन्य मा विलम्बं करिष्यसि ।
 वरानन्तव्रतं कुर्यात् नववर्षाणि पञ्च च ॥
 ततः पापविशुद्धात्मा प्राप्स्यसे ऋद्धिसुत्तमां ।
 पुत्रपौत्रान् समुत्पाद्य भुक्त्वा भोगान्मनोनुगान् ॥
 अन्ते च स्मरणं प्राप्य मामुपोष्यस्वसंशयम् ।
 अन्यच्च ते वरन्दद्वि सर्वलोकोपकारकम् ॥
 इदमाख्यानकं श्रुत्वा शीलानन्तव्रतादिकम् ।
 करिष्यति नरोयस्तु कुर्वन् व्रतमिदं शुभम् ॥
 सोऽचिरात्पापनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमां गतिं ।
 गच्छ विप्र गृहं शीघ्रं यथायेनागतोद्यसि ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

स्वामिन् पृच्छामि मे ब्रूहि किञ्चित् कौतूहलं मया ।
 अरस्ये भ्रमता दृष्टं न तद्देहि जगद्गुरो ॥
 स चूत वृक्षस्ताम्रान् गौरेका च वृषभस्तथा ।

कमलोत्पलकञ्चारेः शोभितं सुमनोहरं ॥
मया दृष्टं महारण्ये किं तत् पुष्करिणीद्वयं ।
कः खरः कुक्षरः कोऽसौ कोऽसौ ह्योद्विजोत्तमः ॥

अनन्त उवाच ।

स चूतहृत्तोविप्रोऽसौ वेदार्थं विचारदः ।
सौम्यतोऽपि न वै प्रादाच्छिष्येभ्यस्तृताङ्गतः ॥
सा गौ वसुन्धरा दृष्टा सुफला या त्वया द्विज ।
हृषोर्धर्मास्तया दृष्टः प्रादलं सत्यमाश्रितः ॥
धर्मं व्यवस्थानं तच्च यद्यत्पुष्करिणीद्वयं ।
ब्राह्मण्यो केचिदप्यास्तां भगिन्यौ ते परस्परं ॥
धर्माधर्मादि यत्किञ्चित् तं निवेदयतोमियः ।
विप्राय न कचिदुत्तमतिथौ दुर्बलोऽपि वा ॥
भिच्चा दत्ता न चार्थिभ्यो तेन पापेन कर्मणा ।
वीचीकलोलमालाभिर्गच्छतस्ते परस्परम् ॥
खरः क्रोधः स्तया दृष्टः कुक्षरी रोगलब्धते ।
ब्राह्मणो सावनन्तोऽहं गुहासंसारगह्वरम् ॥
इत्युक्त्वा देवदेवेनस्तत्रैवान्तरधीयत ।
स्वप्नप्रायश्च तद् दृष्ट्वा ततः स्वप्नहमागतः ॥
कृत्वानन्तव्रतं सम्यक् नववर्षाणि पञ्च च ।
भुक्त्वासर्वमनन्तेन यथोक्तं पाण्डुनन्दन ॥
अन्ते च स्मरणं प्राप्य गतोऽनन्तपुरे द्विजः ।
तथा त्वमपि राजेन्द्र कथां शृणुन् व्रतं कुरु ॥

प्राप्स्यसे चिन्तितं सर्वमनन्तस्य वचो यथा ।
 यच्चतुर्दशमे वर्षे फलं प्राप्तं द्विजश्रुता ॥
 वर्षेकेन तदाप्नोति कृत्वा साख्यानकं व्रतं ।
 यत् कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥
 येऽपि शृण्वन्ति सततं तथान्ये च पठन्ति ये ।
 तेऽपि पापविनिर्मुक्ताः प्राप्सन्ति च हरेः पदं ॥
 संसारगङ्गरगुहाः समुखं विहत्तुं
 वाञ्छन्ति ये कुरुकुलोदङ्ग शुद्धचित्ताः ।
 सम्पूज्य च त्रिभुवनेशमनन्तदेवं
 वध्नन्ति दक्षिणकरेवरहोरकान्ते ॥
 इत्यनन्तव्रतं ।

अथोद्यापनविधिरभिधीयत ।

शुद्धिष्ठिर उवाच ।

देवदेवं समाप्यैव व्रतस्य परमाहुतम् ।
 उद्यापनविधिं कृत्वा अनुयाह्वीस्मि केशव ॥
 उद्यापनविधिं विना न व्रतस्य फलं भवेत् ।
 तस्माद्यथातथा कुर्याद्विज्ञातं विवर्जयेत् ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

मासि भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णं व्रते ततः ।
 शुक्लायां च चतुर्दशां ब्रह्मचारी व्रतौ नतः ॥

एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ।
 स्नात्वा नद्यां देवस्नाते तीर्थप्रत्यवधे तथा ॥
 सर्वौषधैः सर्वगन्धैः स्तिलकैश्चैरधामलैः ।
 वेदोक्तविधिना सम्यक् तर्पयेत् पितृदेवताः ॥
 ततो गृहं समागत्य वेदिं कृत्वा सुशोभनां ।
 तत्रालिखेन्मण्डलकं पञ्चवर्णैः सुशोभितैः ॥
 नवनालं सुसम्पूर्णं सर्वतोभद्रमेव च ।
 तस्योपरि न्यसेत् कुम्भमव्रणं सुदृढं नवं ॥
 ताम्रपात्रा समायुक्तं पञ्चरत्नसमन्वितम् ।
 माषकेण सुवर्णस्य दरिद्रेणापि पार्थिवः ।
 कृत्वानन्तं प्रयत्नेन ताम्रपात्रोपरि न्यसेत् ॥
 गव्यां सुविस्तारां कृत्वा तत्रानन्तं न्यसेद्वती ।
 लक्ष्म्या युक्तं वासुदेवं सुशलेन हलेन च ॥
 आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥
 वर्णाङ्गुलीयचित्रैश्च भक्त्या च सुसमाहितः ।
 ततस्तं पूजयेद्देवमनन्तं विश्वरूपिणं ॥
 वस्त्रयुग्मसमाच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिनं ।
 चन्दनेन सुगन्धेन कर्पूरागुरुमिश्रिणा ॥
 लेपयेच्च ततोऽङ्गानि* प्रीयतां मधुसूदन ॥

अनुलेपनमन्त्रः ।

ततः पुष्पाणि संगृह्य पूजयेन्नामभिः पृथक् ।
 अनन्ताय नमः पादौ मुक्ती सङ्घर्षणाय च ॥

कायात्मने तु जानुभ्यां जघनं विश्वरूपिणे ।
 कोटिं वै विश्वरूपाय मेढ्रं वै विश्वरूपिणे ॥
 नाभ्यान्तु पद्मनाभाय हृदये परमात्मने ।
 कण्ठं श्रीकण्ठनाथाय बाह्व सर्वास्त्रधारिणे ।
 वाचस्पते नमस्तुभ्यं मुखे संपूजयेद्वरिं ।
 ललाटे केशवायेति शिरः सर्वात्मने नमः ॥
 लोकात्मा सर्वभूतात्मा निमिषस्त्रुटिसंलवः ॥
 जन्म मृत्यु जरा व्याधि-संसारभयनाशन ।
 वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यः सुमनोहरः ।
 आहारः सर्वभूतानाम्भूषणं प्रतिगृह्यतां ।

धूपमन्त्रः ।

त्वं ज्योतिः सर्वभूतानां तेजसां तेजउत्तमं ।
 आत्मज्योतिः परं धाम दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां ॥

दीपमन्त्रः ।

अन्नं चतुर्विधं स्वादु भूतानां जीवनं परं ।
 नैवेद्यन्ते मया दत्तं देव प्रीत्या प्रगृह्यतां ॥
 पूगौफलं सहान्वेन कर्पूरञ्च मनोहरं ।
 पवित्रौकतमन्यन्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यतां ॥
 वस्त्रद्युग्मं शुचिवस्त्राहासुदेवस्य वल्लभं ।
 अनन्तः प्रीयतां तेन पीतवर्णेन मे सदा ॥
 एवं पूजान्ततः कृत्वा गच्छेत्कुण्डसमाश्रयं ।
 स्रगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं ततः ॥

प्रारभेत् ततो होममश्वत्थमभिधस्तिलैः ।

व्रीहिभिश्च यवैश्चैव घृतेन तु विधानतः ॥

पुरुषसूक्तेन जुहुयादतीदेवेति वा पुनः ।

इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधेपदम् ॥

अतमष्टोत्तरं यावत्प्रत्येकं जुहुयाद्गुरुः ।

सर्व्वहुत्वा विधानेन मन्त्रैरेतैर्विचक्षणः ॥

अनन्ताय स्वाहा । कालाय स्वाहा । संवत्सराय स्वाहा ।
अहीरात्राय स्वाहा । अर्धमासाय स्वाहा । मासाय स्वाहा ।
चतुर्भ्यः स्वाहा । संवत्सराय स्वाहा । ततो महाव्याहृतयः ।
सर्व्वं प्रायश्चित्तं चरुणां आच्यतिलैः स्विष्टकृत्, प्रजापतिभ्यां
जुहुयात् ।

ततो वै लोकपालांश्च ग्रहान् पूज्य यथाक्रमं ।

गौतवादिर्ब्रह्मनिर्देष्ट्वा पूर्णाहुतिं प्रती ॥

पुराणश्रवणैस्तद्वत् रात्रिर्गेषं नयेद्ब्रतौ ।

ततः प्रभातसमये स्नात्वा शुद्धः कृताह्निकः ॥

पूर्व्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्दिश्वरुप्रिणम् ।

पूजयित्वा हरिं देवमाचार्य्यं पूजयेत्ततः ॥

परिधाय सपत्नीकं वस्त्रालङ्कारभूषितं ।

मन्त्रैः संपूज्य विधिवत्तेन दद्यात् प्रयत्नतः ॥

सुरभौ वैष्णवौ माता नित्यं विष्णुपदे स्थिता ।

यासं गृह्णन् मया दत्तं गोमातस्त्रातु मर्हसि ॥

गावोममाद्यतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ।
 गावोमे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
 गोदानस्याधानार्थं दद्यात् स्वर्णं यथाविधि ॥
 मन्त्रेणानेन सम्पूज्य आचार्याय निवेदयेत् ॥
 अन्यच्च परिवासञ्च आचार्याय निवेदयेत् ।
 आसन्नितानघो विप्रान् पूजयेच्च चतुर्दश* ।
 वस्त्रोपवीतैः संपूज्य भोजयेदन्नविस्तरेः ॥
 ततस्तु दक्षिणान्तेभ्यो वित्तशाठप्रविवर्जितः ।
 स्वयत्त्या दक्षिणां दद्यादाचार्याय चमापयेत्† ॥
 क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहीनं तथैव च ।
 मन्त्रहीनं पठेत्पथात् व्रतसम्पूर्णं‡ हेतवे ॥

अनन्त संसारमहासमुद्रे
 मग्नं समभ्युद्धर वासुदेव ।
 अनन्तरूपे विनियोजयस्व
 अनन्तरूपाय नमोनमस्तु ॥

इत्यनन्तं विसर्ज्याय ब्राह्मणांश्च तथैव च ॥
 दीनेभ्यः कृपणेभ्यश्च* दद्याच्चैव तथा धनं ॥
 ततश्चैः समस्तैश्च पुत्रं सख्यन्धिवान्धवैः ।
 यथोपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वा मानसमव्यये ॥
 आचर्यं च शुचिर्भूत्वा चिन्त्वोविष्णुश्च तद्दिने ।

* आसन्नितान् विप्रान् पूर्वेषु चतुर्दश इति कश्चित् पाठः ।

† स्वयत्त्या दद्यादाचार्यं प्राणिपत्य चमापयेदिति पुस्तकालये पाठः ।

‡ सम्पूर्णं इति पुस्तकालये पाठः ।

§ दीनान् कृपणेभ्यश्च इति पुस्तकालये पाठः ।

एवं कृते नृपयेष्ठ कर्मणां जनार्दनः ।
अनन्तरूपौ भगवांस्तुष्टोभवति सर्वदा ॥
व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोके महीयते ।
सूत उवाच ।

हिरण्यकशिपुं हत्वा देवदेवं जगद्गुरुं ।
सुखासीनं तदुत्सङ्गे शान्तकोपं रमापतिं ॥
प्रह्लादोन्नानिनां येष्ठः प्रालयन् राज्यमुत्तमम् ।
एकाकी च तदुत्सङ्गे प्रियं वचनमब्रवीत् ॥

प्रह्लाद उवाच ।

नमस्ते भगवन् विष्णो नृसिंहरूपिणे नमः ।
त्वद्वक्तोऽहं सुरेयैकं त्वं पृच्छामि च तत्त्वतः ॥
स्नामिन् त्वयि ममामित्रे भक्तिर्जाता त्वनेकधा ।
कथञ्च ते प्रियोजातः कारणं वद मे प्रभो ॥

नृसिंह उवाच ।

कथयामि महाप्राज्ञ शृणुष्वैकाग्रमानसः ।
भक्तैर्यत्कारणं वत्स प्रियत्वस्य च कारणं ॥
पुरा काले ह्यभूद्विप्रः किन्तु त्वं नाप्यधीतवान् ॥
नान्ना त्वं वासुदेवोहि विश्वाससक्तमानसः ।
यस्मिन् जन्मनि नैव त्वं चकार सुकृतं कियत् ॥
सुक्ता तु महत्तं चैकं विश्वासङ्गतिलालसः ।
महत्तस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवानघ ॥

प्रज्ञाद् उवाच ।

योनृसिंहीच्यतां तावत् कस्य पुत्रस्य किं व्रतम् ।
 वेश्यायां वर्त्तमानेन कथं तच्च कृतं मया ॥
 येन तद्विष्णुमाहात्म्यं वक्तुमर्हसि साम्प्रतम् ॥

नृसिंह उवाच ।

पुरावन्तीपुरे त्वासीत् ब्राह्मणी वेदपारगः ।
 तस्य नाम सुशर्मति बहुलोकेषु विद्युतः ॥
 नित्यहोमत्रियांचैव विदधाति द्विजोत्तमः ।
 ब्राह्मक्रियासु नियतः सर्वासु क्लिततत्परः ॥
 अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टाः सर्वे सुरोत्तमाः ।
 तेनापि विद्यमानेन कृतम्नो दुष्कृतं कियत् ॥
 तस्य भार्या सुशीलाभूद्विख्याता भुवनत्रये ।
 पतिव्रता सदाचारा पतिभक्तिपरायणा ॥
 जज्ञिरेऽस्यां सुताः पञ्च तस्माद्विजवराक्षया ।
 सदाचाराः सुविद्वांसः पितृभक्तिपरायणाः ॥
 तेषां मध्ये कनिष्ठस्त्वं वेश्यासङ्गतितत्परः ।
 तथा निषेधमानेन सुरापानं त्वया कृतम् ।
 सुवर्णं चापहृतं तैश्च समं चीर्णमघं बहु ॥
 विलासिन्या गृहे नित्यं हससे विनिवारितः ।

विलासिनी वेश्या ।

एकदा तद्गृहे ह्यासी महाकलिस्तया सह ।
 तेन कलहभावेन भोजनं न त्वया कृतं ॥

अज्ञानात् मद्भृतं चक्रे व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।
 तस्यां विहारयोगेन रात्रौ जागरणं कृतं ॥
 वैश्याया वल्लभं कञ्चित् प्रजातं न त्वया समं ।
 रात्रौ जागरणं चीर्णं त्यक्तं भोग्यमनेकशः ॥
 व्रतेनानेन चीर्णेन मोदन्ति दिवि देवताः ।
 सुखार्थं च पुरा व्रद्ध्या चक्रे ह्येतदनुत्तमं ॥
 मद्भृतस्य प्रभावेन निर्मितं स चराचरम् ।
 ईश्वरेण पुरा चीर्णं बधार्थं त्रिपुरस्य च ॥
 माहात्म्येन व्रतस्याशु त्रिपुरस्तु निपातितः ।
 अन्यैश्च बहुभिर्देवैश्च ऋषिभिश्च पुरानघ ॥
 राजभिश्च महाप्राज्ञैर्विहितं व्रतमुत्तमम् ।
 एतद्व्रतप्रभावेन सर्वं सिद्धिसुपागताः ।
 वैश्यापि मत् प्रिया जाता चैलोक्ती सुखचारिणी ॥
 ईदृशं मद्भृतं वल्ल-चैलोक्तीषु च विश्रुतं ।
 कलहेन विलासिन्या व्रतमेतदुपस्थितम् ॥
 प्रह्लाद तेन ते भक्तिर्मयि जाता ह्यनुत्तमा ।
 धूर्त्तया च विलासिन्या ज्ञात्वा व्रतदिनं मम ॥
 कलहश्च ह्यतोयेन मद्भृतश्च कृतं भवेत् ।
 सा वैश्या त्वप्सरा जाता भुक्ता भोगाननेकशः ॥
 सुक्ता कर्म विलामि त्वं प्रह्लाद सुविस्मयः ।
 कार्यार्थं भगवानास्ते मत्सरो च पृथक् तथा ॥
 विधाय सर्वकार्याणि शीघ्रं त्वञ्च गमिष्यसि ।
 य इदं व्रतमावश्यं प्रकरिष्यति मानवः ॥

न तेषां पुनरावृत्तिर्मत्तः कल्पयतैरपि ।
 अपुत्रो लभते पुत्रान् मङ्गलञ्च सुवर्चसा ॥
 दरिद्रो लभते लक्ष्मीं धनदस्य च यादृशीं
 तेजःकामो लभेत्तेजोराज्येषु राज्यमुत्तमं ।
 आयुःकामो लभेदायुर्धाट्टयं च शिवस्य हि ।
 स्त्रीणां व्रतमिदं साधु पुत्रदं भाग्यदं तथा ॥
 श्वैधव्यकरन्तासां पुत्रशोकविनाशनं ।
 धनधान्यकरं चैव जातिशैल्यकरं शुभं ॥
 सार्वभौमसुखं तासां दिव्यं सौख्यं भवेत्ततः ।
 स्त्रियो वा पुरुषाद्यापि कुर्वन्ति व्रतमुत्तमम् ॥
 तेभ्योददाम्यहं मौख्यं भुक्तिमुक्तिसमन्वितं ।
 बहुनोक्तेन किं वक्तुं व्रतस्यास्य फलं महत् ॥
 मङ्गलस्य फलं वक्तुं नाहं शक्तीन शङ्करः ।
 ब्रह्मा चतुर्भिर्व्यक्तैश्च न लभेन्नाहिमावधिं ॥

प्रह्लाद उवाच ।

भगवंस्वत्प्रसादेन श्रुतं व्रतमनुत्तमं !
 व्रतस्यास्य फलं साधु त्वयि मे भक्तिकारणं ॥
 स्वामिन् जातिविशेषेण त्वत्तः पापनिवृत्तनं ।
 अधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्य विधिं परं ॥
 कस्मिन् मासे भवेदेतत् कस्मिंश्च वासरे प्रभो ।
 एतद्विस्तारतोदेव वक्तुमर्हसि साम्प्रतं ॥
 विधिना येन वै स्वामिन् समयफलभुग्भवेत् ।
 ममोपरि कृपां कृत्वा ब्रूहि त्वं सकलं प्रभो ॥

वृसिंह उवाच ।

साधु साधु महाभाग व्रतस्यास्य विधिं परं ।
 सर्वं कथयती मेऽद्य त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥
 वैशाखशुक्लपक्षे तु चतुर्दश्यां समाचरेत् ।
 मज्जन्मसम्भवं पुण्यं व्रतं पापप्रणाशनं ॥
 वर्षे वर्षे तु कर्त्तव्यं मम सन्तुष्टिकारकम् ।
 महागुणमिदं श्रेष्ठमानुषैर्भवभौरुभिः ।
 तेनैव क्रियमाणेन सहस्रदादशीफलं ॥
 जायते मल्लखा वस्त्रि मानुषाणां महात्मनां ।
 स्वातीनक्षत्रयोगेन शनिवारेण संयुते ॥
 सिद्धियोगस्य संयोगे वणिजे करणे तथा ।
 पुण्यसौभाग्ययोगेन लभ्यते दैवयोगतः ॥
 सर्वैरेतैस्तु संयुक्तं हत्वा कीटिविनाशनम् ।
 एतदन्यतरे योगे तद्दिनं पापनाशनम् ॥
 केवले तत्प्रकर्त्तव्यम् महिने व्रतमुत्तमम् ।
 अन्यथा नरकं याति यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥
 यथा यथा प्रवृत्तिः स्यात्पातकस्य कलौ युगे ।
 तथा तथा प्रणश्यन्ति तद्व्रतस्य प्रभावतः ॥
 मद्व्रतस्य प्रभावेन मतिर्न स्यादुरात्मनाम् ।
 विचार्य्य त्वं प्रकर्त्तव्यं माधवे मासि मद्व्रतं ॥
 नियमञ्च प्रकर्त्तव्यं दन्तधावनपूर्वकं ।
 श्रोतुमिहोमहोयस्त्वं दयां कृत्वा ममोपरि ॥

अद्यावच्च विधास्यामि व्रतं निर्विघ्नतां नय ।

इति नियममन्तः ।

व्रतस्थेन न कर्त्तव्या सङ्गतिः पापिभिः सह ।
 सिध्यालापीन कर्त्तव्यः समयफलकाङ्क्षिभिः ॥
 स्त्रीभिर्हतैश्च आलापान् व्रतस्थो नैव कारयेत् ।
 स्मर्त्तव्यं मे महारूपं मद्दिने सकले शुभे ॥
 ततो मध्याह्नवेलायां नद्यादौ विमले जले ।
 गृहे वा देवखाते वा तडागे विमले शुभे ॥
 वैदिकेन च मन्त्रेण स्नानं कृत्वा विचक्षणः ।
 स्तिकागोमयेनैव तथा धात्रीफलेन च ॥
 तिलैश्च सर्वपापघ्नैः स्नानं कृत्वा महात्मभिः ।
 परिधाय शुचिर्वीसो नित्यकर्म्म समाचरेत् ॥
 ततो गृहं समागत्य स्मरन् माश्रुतियोगतः ।
 गोमयेन च लिप्याथ कुर्यादष्टदलं शुभं ॥
 कलयन्तश्च संस्थाप्य ताम्बरत्रयसमन्वितं ।
 तस्योपरि न्यसेत्वा च तण्डुलैः परिपूरितं ॥
 हेमौ तत्र च ममूर्त्तिः स्थाप्या लक्ष्म्या तथैव च ।
 पलेन च तदर्द्धेन तद्दर्द्धेन वा पुनः ॥
 यथा शक्तिः तथा कार्या वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
 पञ्चाशतेन संस्थाप्य पूजनन्तु समाचरेत् ॥
 ततो ब्राह्मणमाह्वय तमाचार्यमलोलुपं ।
 सदाचारसमायुक्तं ग्रान्तं दान्तं जितेन्द्रियं ॥

तैनैव कारयेत् पूजां दृष्ट्वा शास्त्रानुसारतः ।
 आचार्यवचनादीमान् पूजां कुर्याद्यथाविधि ।
 मण्डपं कारयेत्तत्र पुथस्तवकशोभितं ॥
 ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पूजयेद्यतमानसः ।
 उपचारैः प्रोद्धशभिर्गन्धैर्नामभिस्तथा ।
 ततः पौराणिकैर्गन्धैः पूजनीयो यथाविधि ।
 चन्दनं ग्रीतलं दिव्यं चन्द्रकुङ्कुममिश्रितं ।
 ददामि तव तुष्ट्यर्थं नृसिंह परमेश्वर ॥

इतिचन्दनमन्त्रः ।

कालोद्भवानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वै प्रभो ।
 पूजयामि नृसिंहन्त्वां लक्ष्मणा सह नमोस्तुते ॥

पुष्पमन्त्रः ।

कालाग्रमयन्धूपं सर्व्वदेवसुवह्नभं ।
 करोमि वै महाविष्णो सर्व्वकामसमृद्धये ॥

इति धूपमन्त्रः ।

दीपः पापहरः प्रोक्तस्तमीरागिविनाशनः ।
 दीपेन लभ्यते तेजस्तस्माद्दीपं ददामि ते ॥

इति दीपमन्त्रः ।

नैवेद्यं सौख्यदञ्चारु भक्ष्यभीज्यसमन्वितं ।
 ददामि ते रमाकान्त सर्व्वपापक्षयं कुरु ॥

इति नवेद्यमन्त्रः ।

वृसिंहाद्युतदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते ।
चनेनार्घ्यप्रदानेन सफलाः स्युर्मनीरथाः ॥

ब्रह्मर्घ्यमन्त्रः ।

पीताम्बर महाबाहो प्रह्लाद भयनाशकृत् ।
यथाभूतेनार्चनेन यथोक्तफलदीभव ॥

इति प्रार्थनमन्त्रः ।

रात्रौ जागरणं कार्यं गीतवादित्रनिस्वनैः ।
पुराणपठनैर्नृत्यैश्चोतव्या च कथा शुभा ॥
ततः प्रभातसमये स्नानं कृत्वा ह्यतन्द्रितः ।
पूर्वाक्तेन विधानेन पूजयेन्मां प्रयत्नतः ॥
वैष्णवं तु चरेच्छाहं मदये स्तस्थिमानसः ।
ततो दानानि देयानि वक्ष्यमाणानि चानघ ॥
पात्रेभ्यस्तु हिजेभ्यो हि लोकद्वयजिगौषया ।
सिंहः स्वर्णमयो देयो मम सत्तोषकारकः ॥
गो-भूतिल-हिरण्यानि देयानि च फलैः शुभैः ।
शय्या सतूलिका देया सप्तधान्यसमन्विता ॥
अन्यानि च यथाशक्त्या देयानि मम तुष्टये ।
वित्तशठो न कुर्वीत यथोक्तफलकाङ्क्षया ॥
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो देवा च दक्षिणा ।
निर्वृतेनैरपि कर्त्तव्यं देयं शक्त्यनुसारतः ॥
सर्वेषामिव वर्णानामधिकारीऽस्मि मे व्रत ।

मङ्गलैस्तु विशेषेण कर्त्तव्यं मत्परायणैः ॥
 महंशे ये नरा जाता ये निष्पत्तिपरायणाः ।
 तान् समुद्धर देवेश दुस्तरात् भवसागरात् ॥
 पातकार्णवमग्नस्य व्याधिदुःखाम्बुवारिभिः ।
 जीवैस्तु परिभूतस्य महादुःखगतस्य मे ॥
 करावलम्बनन्देहि शेषशायिन् जगत्पते ।
 श्रीनृसिंह रमाकान्त भक्तानां भवनाशन ॥
 चीराम्बुधिनिवासस्तु चक्रपाणिर्जनार्दनः ।
 व्रतेनानेन देवेश भुक्ति-मुक्ति-प्रदो भव ॥

इति प्रार्थनामन्त्रः ।

एवं प्रार्थ्य ततो देवं विसृज्य च यथाविधि ।
 उपहारादिकं सर्वमाचार्याय निवेदयेत् ॥
 दक्षिणाभिः सुसन्तोष्य ब्राह्मणांस्तु विसर्जयेत् ।
 मध्याह्ने तु समायुक्तो भुञ्जीत वन्धुभिर्नरः ॥
 यद्ददं शृणुयाद्भक्त्या व्रतं पापप्रणाशनं ।
 तस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्यां व्यपीहति ॥
 पवित्रं परमं गुह्यं कीर्त्तयेद्यस्तु मानवः ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति व्रतस्यास्य फलं लभेत् ॥

इति श्रीनरसिंहपुराणे नरसिंहप्रादुर्भावे
 नरसिंहचतुर्दशीव्रतम् ।

—०००—

शिव उवाच ।

अथ लिङ्गव्रतान्यत्र शृणुलेशेन परमुख ।
 कार्तिकात् सम्यगारभ्य व्रतं वै शंसितव्रतः ॥
 कार्तिकस्य चतुर्दश्यां शुक्लायां पूजयेच्छिवं ।
 महास्नानं प्रकर्त्तव्यं महापूजामथो पुनः ॥
 लिङ्गव्रतानां सर्वेषां तथा नत्तेन वर्त्तनं ।
 पूजां कृत्वाथ यत्नेन वस्त्रनैवद्यकादिभिः ।
 शालिपिष्ठमयं लिङ्गं कुर्याद्रत्निप्रमाणतः ॥

रत्निर्वजसुष्टिकरः ।

तिलप्रस्थं सुवर्णस्य लिङ्गस्योपरि विन्यसेत् ।
 धूपोवैकुण्ठरुर्देयं चन्दनञ्चागरुन्तथा ॥
 शिवरूपाय दातव्यं शिवं-यात्यक्षयङ्गतः ॥
 शिवरूपाय विप्राय लिङ्गं दातव्यं ।
 मार्गशीर्षे चतुर्दश्यां शुक्लायां वै विशेषतः ।
 संपूज्य पूर्ववलिङ्गं महास्नानेन तत्त्वतः ॥
 विलिप्य कुङ्कुमेनैव शिवन्तेन प्रपूजयेत् ।
 श्वेतं चन्दनलिङ्गान्तु कर्त्तव्यं पूर्वमानतः ॥
 सुवर्णं तण्डुलप्रस्थं पृष्ठे सर्पं शिवायतः ।
 कर्पूरेण तु धूपन्तु चतुर्दिक्षु प्रकल्पयेत् ।
 महावर्त्यादिकं देयं दधिपात्रं सुभाष्टकं ॥

‘शुभाष्टकं’ मङ्गलाष्टकम् ।

एवं कृत्वा विधानेन लिङ्गायविनिवर्त्तयेत् * ।

* लिङ्गं लिङ्गाय निर्वर्त्तयेत् रत्नकचिन् प्राकः ।

ईशान रुद्रसंज्ञाय आचार्याय प्रकल्पयेत् ॥

ईशानीरुद्रः, प्रीयतामिति लिङ्गाय समर्च राचर्याय दद्यात्
एवमन्येष्वपि मासेषु ऊहनीयं ।

शिवसायुज्यतां याति व्रतेनानेन षण्मुख ।

पौषशुक्लचतुर्दश्यां पूर्ववत् पूजयेच्छिवं ।

पूजान्ते गुग्गुलुगतं शिवस्य परितोवहेत् ॥

शतं, पलानां ।

पायसं छतसंमितं सखण्डं प्रस्थसंमितं ॥

प्रस्थं, तण्डुलानां ।

नैवेद्यं पुरतीदेयं पताकाः शक्तिसङ्ख्याया ।

शक्तयो अष्टौ

ध्वजा तथा पुनश्चेत लिङ्गं वै पालिपिष्टजं ।

तिलाढकं सुवर्णं च लिङ्गं दक्षिणतो न्यसेत् ॥

शङ्कराख्यस्य रुद्रस्य व्रतमेतत् समर्पयेत् ।

माघशुक्लचतुर्दश्यां शिवं संपूज्य वर्त्तयेत् ॥

शान्त्योदनाद्यतं लिङ्गं तिलप्रस्थं सुवर्णकं ।

शिवस्य दक्षिणे भागे धारितव्यं प्रयत्नतः ॥

सुन्नोदनं सष्टतच्च पूर्वस्थां प्रस्थसंमितं ।

अगरुं सिद्धकं चन्द्रं दहेद्भूपं शिवाग्रतः ॥

व्रतमेवं विधानेन उग्रमावाह्यं निर्वपेत् ।

व्रतान्ते तु गुरुं भक्त्या यथाशक्त्या प्रपूजयेत् ॥

फल्गुशुक्लचतुर्दश्यां शिवं पूज्य विधानतः ।

गुग्गुलुं सष्टतं धूपं महावर्त्तिचतुष्टयं ॥

37246

मोदकानि विचित्राणि चोरी देया घृतप्लुता ।
 पूर्वीक्तेन विधानेन तथा लिङ्गं निवेदयेत् ।
 शर्वाय च नमः पूज्य त्वाचार्यो भूरिदक्षिणः ॥
 एवं कृत्वा महासेन प्राप्नोति तन्मयहृचित् ।
 चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां शिवं पूज्यविधानतः ॥
 भवरुद्राय निर्वर्त्य आचार्यं पूजयेत्ततः ।
 एवं कार्यं प्रयत्नेन चाचयं लोकमिच्छता ॥
 चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे वैशाखस्य प्रयत्नतः ।
 शिवं पूज्य विधानेन महास्रपनपूर्वकं ॥
 विलिप्प कुङ्कुमेनैव चन्द्रेणैवर्चयेच्छिवं ।
 लिङ्गं पिष्टमयं कृत्वा हेमपुष्पविभूषितं ॥
 तिलप्रस्यं सुवर्णञ्च दक्षिणादिकं विन्यसेत्
 महावर्त्तिद्वयं देयं दीपमान्यं घृतेन तु ॥
 संघृतं गुग्गुलुं दद्यात् पलानान्तु शतद्वयं ।
 अगुरुं शिङ्गुञ्च चन्द्रं प्रत्येकन्तु फलन्दहेत् ॥
 ततोदमनपुष्पैस्तु शिवं संपूज्य भक्तितः ।
 सुवर्णं तिललिङ्गञ्च भवरुद्राय निर्वपेत् ॥
 रुद्रसंख्यास्तु गुरवो दक्षितव्याः प्रयत्नतः ।
 भूदानवस्त्रदानैश्च सुवर्णादि प्रविस्तरैः ॥
 एतद्व्रतोत्तमं नाम व्रतं संवत्सरं हितं ।
 एवं यः कुरुते भक्त्या सगच्छेत्पारमम्यदं ॥
 पितरस्तस्य नन्दन्ति रुद्रलोके महीयते ।
 दिव्यवर्षायुतं स्नायं तदन्ते तु धनेश्वराः ॥

आत्मज्ञानं पुनस्ते तु शिवे नित्ये लयं ययुः ।
यः करोति महासेन शिववत् स च पूज्यते ॥
ज्यैष्ठे शुक्लचतुर्दश्यां नित्यं कृत्वा शिवं जपेत् ।
विलिप्य चन्दनेनैव जातीपुष्पेभ्यः पूजयेत् ॥
कुङ्कुमं लघुचन्द्रय धूपं देयं शिवायतः ॥

लघु, अगुरु ।

दीपमाला तु दातव्या चारिका किङ्किणीध्वजं ।
लावणागलकाद्यैव क्षीरिपो घृतसंयुतः ॥
खण्डपात्राणि देयानि घृतपात्राणि तद्वहिः ।
एवं यः कुरुते वाञ्छन् भोजनमच्युतमैश्वरं ॥
पितृनुव्रते सोऽपि दशपूर्वान् दशापरान् ।
आषाढस्य चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे विशेषतः ॥
शिवं पूज्य विधानेन महास्रपनपूर्वकं ।
विलिप्य चन्दनेर्देवं प्रपला तु चतुःसमं ॥
चन्द्रं चन्दनकाशीरं यन्त्रिला च शिखिध्वजः ।
एवं चतुःसमं नाम अङ्गरागः शिवप्रियः ॥
सस्यकुङ्कुमकर्पूरं लघुवत्पलसंयुतं ।
धूपन्तु परतो दद्यात् नैवेद्यं किरणान् बहून् ॥
किरणान् कर्पूरान् । लिङ्गाख्यानत्रयतत् ।
क्षीरिका लङ्कुकाद्यैव घृतपूरं पटचिकं ॥
निवेद्य क्षीरपानञ्च स्नेहाद्देवस्य यत्नतः ।
पिठलिङ्गं सुवर्णं च पूगपत्रञ्च निर्वपेत् ॥
वितानञ्च पताकाञ्च व्यजनं दर्पणं तथा ।

आचार्यं पूजयेत् पञ्चादहमन्नवाहनैः ॥
 एवं यः कुरुते सम्यक् स याति परमं पदं ।
 पितरस्तस्य मोदन्ते रुद्रलोकं समंततः ॥
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ।
 यावणस्य चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे व्रतं चरेत् ॥
 नित्यनैमित्तिकं चैव कृत्वा काम्यं समाचरेत् ।
 स्नानं पूजाजपोध्यानं होमं चैवतु पञ्चमं ॥
 इति नित्यं समाख्यातामहन्त्यहनि सन्मुखः ।
 अष्टम्यादिनिमित्तेषु पूजासु द्विगुणा तथा ॥
 पवित्रारोहणं तद्वन्नित्याहुः नियमं स्थितं ।
 दीक्षाचैव प्रतिष्ठा च ग्रहणमयनं तथा ॥
 षडशीति सुखाचैव निमित्तकमुदाहृतं ।
 काम्यव्रतानि कार्याणि ज्ञेयानि हि तथा परं ॥
 संपूज्य परमेशानं पूर्ववच्च विलेपनं ।
 वानरेनुहितं धूपं नैवेद्यं पायसं तथा ॥

वानरं सिद्धकम् ।

वस्त्रपूतीदकं चन्द्र पानन्देवाय कल्पयेत् ।
 ताम्बूलपिटिकं जिह्वं सुवर्णञ्च समर्पयेत् ॥
 व्यजनं पादुकं पट्टं गन्धं धूपकपट्टकं ।
 नैवेद्यं विधिवत् भक्त्या भीमरुद्राय भक्तितः ॥
 आचार्यपूजैपरतैः कर्त्तव्या शाठ्यवर्जितैः ।
 अनेन व्रतमुख्येन शिवे यान्ति लयं परं ॥
 पितृनुदरते सोऽपि दशपूर्व्यान् दशापरान् ।

पितरस्तस्य नन्दन्ति रुद्रलोकेषु सम्मुख ।
 दिव्यवर्षायुतान्यष्टौ ततो याति दिवाकरं ॥
 मासि भाद्रपदे शुक्ले चतुर्दश्याम्भृतं चरेत् ।
 स्नानं पञ्चासृतेनैव लघुना तु विलेपनं ॥
 धूपञ्च वर्तुलं दद्याच्छिलालोहिते न च ।
 धूपान्तरसमायुक्तं तदभावे घृतान्वितं ॥
 खण्डकाद्यान्यनेकानि मोदकाः किरणानि च
 घारिकावटकाश्चैव श्लेतागिरिणी शुभा ॥
 शालितण्डुलपत्रान्तु पिष्टलिङ्गं सुवर्णकं ।
 ताम्बूलं निधतं तद्वहसनासनपादुकाः ।
 जानुनौ भूमिगे कृत्वा निवेद्यान्तं पिनाकिने ॥
 पूर्ववदगुरुपूजा च कर्त्तव्या शाठावर्जिता ।
 प्रयाति शिवसायुज्यं बभ्रुभिः सहितो नरः ॥
 पितरस्तस्य मोदन्ते रुद्रलोकेषु रुद्रवत् ।
 शुक्लपत्रे चतुर्दश्यां मासि चाश्वयुजि व्रतं ॥
 स्नानं पञ्चासृतेनैव रीचनायाः पलेन तु ।
 विलेपनं तु शशिना तूष्णतैस्तु समर्चयेत् ॥
 दीपमालाश्रितेनैव भक्ष्यं शाल्योदनं घृतं ।
 पूषखण्डानि सिद्धानि चौरया तं घनं शुभं ॥
 पुलाककीलपत्रान्तु जातौपूगफलानि च ।
 गन्धलिङ्गं सुवर्णं च शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 आचार्यस्तु ततः पूज्यो हेमवस्त्रान्नवाहनैः ।
 शिवसायुज्यतां याति पिष्टभिः सह शाङ्करे ॥

चतुर्दश्यां कार्तिकस्य शुक्लपक्षे व्रतं शृणु ।
 महास्नानं परं कार्यं लेपनन्तु चतुः समं ।
 दौपमालाशतेनैव महावर्त्तिचतुष्टयम् ॥
 द्वारेष्वजा वैजयन्ती मध्ये दिक्षु विदिक्षु च ।
 पट्टजं चन्द्रकन्द्यादिक्षु मध्ये समुहकं ॥
 चन्द्रकं वितानं, लघुनाम रशालं संपुटं ।
 शीतकर्पूरः । श्रेष्ठश्च धूपो समुगाकनामा ॥
 विदिक्षु गुग्गुलुष्टतं शतेकैकेन धूपनं ।
 गालिपिष्टेनाष्टगतं पूर्वस्यान्दोणकल्पितं ॥
 तत् पृष्ठे पिष्टजं लिङ्गं द्वादश्याङ्गुलसम्मितं ।

हेममाला समायुक्तं मुक्तादाम विभूषितं ॥
 निवेद्य परया भक्त्या शाश्वताय प्रयत्नतः ।
 भुक्तार्थस्वाधमुक्तार्थं ब्रूयादेवं समाहितः ॥
 इदं तेस्तु महादेव इदमेवास्तु सिद्धिदं ।
 निवेद्यविधिवत्सम्यक् व्रतं सम्यग्यशोदितं ॥
 प्राप्नोत्यैश्वर्यमतुलमिच्छन् मोक्षं सनातनं ।
 कृतघ्ना व्रह्महाचैव सोऽपि रुद्रपदं लभेत् ॥
 जायते परया भक्त्या गुहं सम्पूज्य भक्तितः ।
 हेमवस्त्रावयानेषु मणिभिर्मौक्तिकादिभिः ॥
 हस्तिदानं प्रदातव्यं स्रभावादश्वसम्भवम् ।
 एवं कृतेन सम्पूर्णं लिङ्गव्रतकृते भवेत् ॥

इति कालोत्तरोक्तं लिङ्गव्रतम् ।

अधुना तु प्रवक्ष्यामि प्रतिमाव्रतमुत्तमम् ।
महास्नानं महावर्त्ति-दीपमालाश्रयं तथा ॥
विलेपनं कुङ्कुमेन धूपं वै गुग्गुलेन तु ।
शतेनाष्टोत्तरेणैव नैवेद्यं पयसा हृतम् ॥
तालमात्रा चतुर्विंशतिनेत्रा च चतुर्भुजा ।
शूलासिन्धु धनुर्वाणा नानाभरण-भूषितां ॥
शालिपिष्टमयी कार्या वृषपृष्ठे च शोभना ।
चामरैर्वीज्यमानन्तु शिवं तत्र प्रकल्पयेत् ॥
दर्पणञ्चैव ताम्बूलं व्यजनं पादुकासनम् ।
वैजयन्तीध्वजं यानमाचार्याय प्रयत्नतः ॥
मासि मासि प्रकर्त्तव्यं चतुर्दश्यान्दिने दिने ।
कार्त्तिकेन समारभ्य यावदाश्वयुजावधि ॥
एतद्व्रतोत्तमं नाम प्रतिमाव्रतमीरितम् ।
ब्रह्महा गुरुहा यस्तु पञ्चपातक-संयुतः ॥
मित्रघ्नश्च कृतघ्नश्च योऽपि विश्वासघातकः ।
सोऽपि रुद्रपदं याति त्रिसप्तकुलसंयुतः ॥
कोटिकोटिसहस्रान्तु शिवलोके तु मोदते ॥
तदन्ते जायते राजा स एको वीर्यवान् सुधीः ।
ज्ञानेश्वर्यमवाप्नोति शिवदीक्षाप्रभावतः* ॥
परं पद्मवाप्नोति येन भूयो न जायते ।
एवं वीर्यशेखरस्य भूमिदानन्तु कारयेत् ॥

* साक्षादिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

महागजं महाश्वम्वा महायानमथापि वा ।

दापयेत्तु प्रयत्नेन तदन्ती व्रतमाप्नुयात् ॥

इति कालोत्तरोक्तं प्रतिमाव्रतम् ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

शृणुष्वावहितो ब्रह्मन् वक्ष्ये माहेश्वरं व्रतं ।

त्रिषु लोकेषु[†] विख्यातं नाम्ना शिवचतुर्दशी ॥

मार्गशीर्षे चयोदश्यां शितायामेकभोजनः ।

प्रार्थयेद्देवदेवेशं त्वामहं शरणकृतः ॥

चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य च शङ्करम् ।

सुवर्णद्वयभक्त्या भोजयेत् चापरेऽग्नि ॥

एवं नियमकृत् सुखा प्रातरुत्थाय मानवः ।

कृतस्नानजपः पद्यादुमया सह शङ्करम् ।

पूजयेत् कमलैः शक्तैः गन्ध धूपानुलेपनैः ॥

उमामहेश्वरं रूपं अवियोगद्वादशीव्रतोक्तं वेदितव्यं ।

पादौ नमः शिवायेति गिरः सर्वात्मने नमः ।

ललाटन्तु त्रिनेत्राय नेत्राणि हरये नमः ।

मुखमिन्दु-सुखायेति त्र्यम्बकायेति कम्बरं ।

सद्योजाताय कर्णौ तु वामदेवाय वै भुजे ।

अघोरहृदयायेति हृदयञ्चाभिपूजयेत् ।

स्तनौ तत्पुरुषायेति तथेशायेति चोदरं ॥

पार्श्वे चानन्तधर्माय ज्ञानभूताय वै कटिं ।

† त्रिषु लोकेष्विति पुस्तकान्तरे पाठः ।

उरुचानन्तवैराग्यसिंहायेति प्रपूजयेत् ॥
 अनन्तैश्वर्यनाथाय जानुनौ चार्चयेद्बुधः ।
 प्रधानाय नमो जङ्घे गुल्फौ श्योमात्मने नमः ॥
 श्योमकेशात्मरूपाय* केशान् पृष्ठञ्च पूजयेत् ।
 नमः पुच्छौ नमस्तुल्यौ पार्वतीं चाभिपूजयेत् ॥
 ततस्तु वृषभं हेममुदकुम्भ समन्वितं ।
 शुक्लमाष्याम्बरयुतं पञ्चरत्नसमन्वितं ।
 भक्ष्यैर्नानाविधैर्युक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 प्रीयतां देवदेवीऽत्र सद्योजातः पिनाकधृक् ।
 ततस्तु विप्रानन्नेन तर्पयेच्छक्तितः शुचिः ॥
 पृषदाज्यन्तु संप्राश्य स्वपेद्भूमावुदमुखः ।
 पञ्चदश्यां ततः पूज्य विप्रान् भुञ्जीत वाग्यतः ॥
 तद्वत्कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वं समाचरेत् ।
 चतुर्दशीषु सर्व्यास कुर्यात् पूर्व्ववदर्चनं ॥
 ये तु मासविशेषास्तु स्तात्रिवोध क्रमादिह ।
 मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतदुदीरयेत् ॥

आश्विनान्तोष्विति ज्ञेयं ।

शङ्कराय नमस्तुभ्यं नमस्ते करवीरक ।
 चाम्बकाय नम स्तेस्तु स्थाण्वे च ततः परं ॥
 नमः पशुपते नाम नमस्ते शम्भवे पुनः ।
 नमस्ते परमानन्द नमः सोमार्द्धधारिणे ॥
 नमो भीमाय इत्येवं त्वामहं शरणं गतः ।

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥
 पञ्चगव्यं तथा विल्वं पञ्चगोशृङ्गवारि च ।
 तिलाद्य कृष्णा विधिवत् प्राशनं क्रमशः स्मृतम् ॥
 प्रतिमासं चतुर्दश्यामेकैक प्राशनं स्मृतं ।
 मन्दारैर्मालतीभिश्च तथा मधुरकैरपि ।
 सिन्द्वारैरशोकैश्च मल्लिकाभिः स पाटलैः ॥
 अर्कपुष्पैः कदम्बैश्च शतपत्रा तथोत्पलैः ।
 एकेकेन चतुर्दश्यामर्चयेत्पार्व तौपतिं ॥
 पुनश्च कार्तिके मासि सम्प्राप्ते तर्पयेद्द्विजान् ।
 अन्नैर्नानाविधैर्मन्त्रैर्वस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥
 कृत्वा नीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिना नरः ।
 उमामहेश्वरं हैमं वृषभञ्च गवा सह ॥
 सुक्ताफलाष्टकयुतं सितनेत्रपटान्वितं ।
 सर्वोपस्कारसंयुक्तां शय्यां दद्यात्सकुम्भकां ॥
 तास्त्रपात्रोपरि पुनः शालितण्डुलसंयुतां ।
 स्नाप्य विप्राय शान्ताय वेदव्रतपराय वै ॥
 ज्यैष्ठे सामविदे देयं न वक्रव्रतिने क्वचित् ।
 गुणज्ञे चोत्रिये दद्यादाचार्यं तत्त्ववेदिनि ॥
 अव्यङ्गाङ्गाय सौम्याय सदा कल्याणकारिणे ।
 सप्तर्षीकाय सम्पूज्य माल्य वस्त्र विभूषणैः ॥
 गुरौ सति गुरौ देयं तदभावे द्विजातये ।
 न वित्तशोभां कुर्वीत कुर्वन् दोषात्पतत्यधः ॥
 अनेन विधिना यस्तु कुर्याच्छिवचतुर्दशीं ।

सोऽश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
ब्रह्महत्यादिकं किञ्चिदत्र वा मूत्र वा कृतं ।
पितृभिर्भ्रातृभिर्वापि तत् सर्वं नाशमाप्नुयात् ॥

दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धि
रत्नाशयामूत्र चतुर्भुजत्वम् ।
गणाधिपत्यं दिवि कल्पकोटि
शतं वसित्वा पदमेति शम्भोः ॥
न वृहस्यति रण्यलं तदस्याः
फलमिन्द्रो न पितामहोऽपि वक्तुं ।
न च सिद्धगणोप्यलं न चाहं
यदि जिह्वायुतकोटयोऽपि वक्तुं ॥
भवत्यमरवक्त्रवः पठति यः स्मरे द्वा-
सदा शृणोत्यपि विमत्सरः ।
सकलपापनिर्मोचनीं इमां शिवचतुर्दशी ॥
ममरकामिनी कोटय स्तुवन्ति ।
तम निन्दितं किमुसमाचरेद्यः सदा ॥
यानाथनारी कुरुते च भक्त्या
भर्तारमापृच्छ्य गुरुं सुतम्बा ।
सापि प्रसादात्परमेश्वरस्य-
परं पदं याति पिनाकपाणेः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं शिवचतुर्दशौव्रतम् ।

सनत्कुमार उवाच ।

अथोत्तमं परं ब्रह्मनपरं शृणु भद्रदं ।
 चतुर्दशां महाभाग सर्व्व रोगार्त्तिशान्तये ॥
 ज्वरगुल्मप्लीहशूलकुष्ठानि सारसंयुतः ।
 मर्त्ये नित्यमिदं कार्य्यं तदार्त्तिव्यपनुत्तये ॥
 स्नात्वा तु धृतसंकल्पः सर्व्वकामविवर्जितः ।
 आदित्यमुपतिष्ठेत् गायत्रीञ्च जपन्मुहुः ॥
 उदयात्पूर्व्वमारभ्य यावदस्तं गतो रविः ।
 निराहारो जितक्रीडो तावत्तिष्ठेत्समाहितः ॥
 रवावस्तङ्गते देवमर्चयेत् पुरुषोत्तमं ।
 उपोष्य विधिवत् स्नात्वा तथा पर्वणि सुव्रत ॥
 पर्वणि, पौर्णमास्यां ।

एतच्च शुक्लचतुर्दशीव्रतं, पुराणे शुक्लपक्षस्य व्रतप्रकारणे
 पठितत्वात् ।

अर्चयित्वा यथा योग्यं परमात्मानमर्च्युत्तमं ।
 गायत्रीमभ्यसेत्तत्र देवदेवस्य सन्निधौ ॥
 सहस्रं दशसाहस्रं शतञ्चापि स्वगन्तितः ।
 अथ ताम्रमयं पात्रं मृण्मन्त्रा समानयेत् ॥
 घृतेन पूर्णं तत् कृत्वा पञ्चप्रस्थमितेन च ।
 सुवर्णं रजतं मुक्तां रक्तावानि तिलांस्तथा ॥
 अन्तर्निधाय तत् कुर्यात् नववस्त्रदयान्वितम् ।
 स्थापयित्वा तु तस्याग्रे पूजनान्ते महामतिः ॥
 तत्र मार्त्तण्डमारभ्य संपूज्य च यथाविधि ।

प्रदक्षिणं नमस्कार स्तोत्रालापैर्मुदा युतः ॥
 स्थितः प्ररुद्धतिमिरनिर्भेदचतुरप्रभः ।
 नानाव्याधिसमुत्थार्त्तिं मम संगमयत्नितः ॥
 पुरुषः पुष्कराक्षय सर्वांतरसमास्थितः ॥
 परमात्मासयक्लेशं व्यपोहतु ममाच्युत ।
 इत्यनेनेति * मन्त्रेण स तदासोविद्वत्य च ॥
 आत्मानं दर्शयेत्तत्र यथा सुस्पष्टलक्षितं ।
 विप्राय वेदविदुषे दरिद्राय च दापयेत् ॥
 गुरवे दक्षिणां दत्त्वा कुर्याद्वाङ्मणभोजनं ।
 भुञ्जीत बान्धवैः सार्द्धमुत्सृजेन्नियमानपि ॥
 एवं कुर्वन्नरोलोके सर्वरोगविवर्जितः ।
 सौम्यगान्प्रवृत्तश्चो खिरमायुष विन्दति ॥
 यथापः शमपत्यग्निं समिहमतिकामतः ।
 तथा व्रतमिदं ब्रह्मन् रोगाग्निं शमयेदिह ॥
 नाना व्याधि शृगार्त्तानां नराणामिह सुव्रत ।
 तत् प्रतापशमोपायोव्रतादन्यत्र विद्यते ॥

इति गारुडपुराणोक्तं गायत्रीव्रतम् ।

— ००० —

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां यदातिथ्यार्कसम्भवः ।
 पूजयेत् सूर्यं विधिना उपवासेन शूलिनं ॥
 पूर्ववत् विधिना लिङ्गव्रतोक्ते नेत्यर्थः ।

कुङ्कुमेनाङ्गरागन्तु गन्धपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
 पायसं घृतसंयुक्तं कुर्यात् प्रस्यप्रमाणतः ।
 भूमिदानं प्रकर्त्तव्यं शिवभक्ताय यत्नतः ॥
 अनेन व्रतमुख्येन पृथ्वीपतित्वमाप्नुयात् ।
 एतद्भूमिव्रतं नाम पृथ्वीपालस्तु कारयेत् ॥

इति कालोत्तरोक्तं भूमिव्रतम् ।

—000—

बृहस्पतिमघायोगो चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 उषीष्य पूजयेत्तस्यां देवदेवं महेश्वरं ॥
 महास्नानप्रचारेण महावर्त्तिपुरःसरं ।
 अङ्गरागचन्दनेन शक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
 धूपस्तु सफलो देयः क्षपुना चन्द्रसंयुतः ।
 सितवस्त्राणि वास्तश्च आचार्याय प्रदापयेत् ॥
 जातोफलेः प्राशनञ्च रात्रौ जागरणं हितं ।
 एतदेवव्रतं नाम आयुःश्रीकौर्त्तिवर्द्धनम् ॥

इति कालोत्तरोक्तं देवव्रतम् ।

—000—

आश्विन्यादित्यवारेतु यदि शक्ता चतुर्दशी ।
 स्नानं विशेषतः कार्यं शिवस्य परमात्मनः ।
 अङ्गरागं रीचनया रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् ।
 कपिलान्जं तथा चौरं नैवेद्यं परिकल्पयेत् ॥

शिवभक्ताय विप्राय हेमदानं प्रकल्पयेत् ।
 प्राशनं कुङ्कुमेनैव कर्त्तव्यं साधकेन तु ॥
 एतद्ब्रह्मं व्रतं कार्यं भक्त्या पुत्रार्थिभिर्नरैः ।
 पुत्रावै तस्य जायन्ते सर्वलक्षणसंयुताः ॥
 इति कालोत्तरोक्तं सूर्यव्रतम् ।

—०००—

ईश्वर उवाच ।

बालवृद्धातुराणाञ्च भोगिनां स्त्रीषु वालिशे ।
 विधानन्तेषु वक्ष्यामि मुच्यन्ते ते यथा सुत ॥
 भूतायां फाल्गुणे कुर्यात् कृष्णपक्षेऽतिभक्तितः ।
 दरिद्राणामनाधानामक्षमाणां विशेषतः ।
 सर्वकामप्रदं कृष्णचतुर्दश्यां शिवव्रतम् ॥
 रात्रौ विशेषपूजा तु महास्रपनसंस्मिता ।
 महादीपद्वयं देयं शतमष्टोत्तरं पुनः ॥
 सष्टतं गुग्गुलं धूपं शिवं पशुपतिं यजेत् ।
 खण्डखाद्यान्यनेकानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥
 यथा समर्प्यते भक्त्या वित्तशाल्यां विना सुत ।
 रात्रौ जागरणं कार्यं शिवस्याग्रे शिवं जपेत् ॥

शिवं, शिवपञ्चाक्षरं मन्त्रं ।

एवं व्रतधरः शम्भोः प्रभाति पूज्यनिर्व्वपेत् ।
 शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवः सर्वमिदं जगत् ॥
 शिवो जयति सर्वत्र यः शिवः सोऽहमेव च ।
 कर्मणा मनसा वाचा सुकृतं यन्मथा कृतं ॥

न्यूनाधिकं महादेव द्रव्यमन्त्रक्रियात्मकम् ।
 तत्सर्वं परमेशान गृहाण परमेश्वर ॥
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यत्कृतन्तु मया शिव ।
 तत्सर्वं परमेशान मया तुभ्यं समर्पितं ॥
 कलात्मना तथा देव स्थितोऽसि वेदवित्पते ।
 क्लिष्टं मे वास्तु साम्यं तत् यद्यत्त्वधिकं पुनः ॥
 कृपया सर्वं भूतानां कुरु देव जगत्पते ।
 न कृतन्तु मया किञ्चिद्भूतं दानादिकं क्वचित् ॥
 अनेन व्रतमुख्येन सर्वं सम्पादितं मया ।
 व्रतदानादिकं शम्भो त्वत्प्रसादात्त्वदाज्ञया ॥
 इदं व्रतवरं देव मया तुभ्यं समर्पितम् ।
 दरिद्रैश्च परीतैश्च ज्ञानिभिर्योगिभिस्तथा ॥
 बालबालिशगृहैश्च स्त्रीनरैर्व्याधिपीडितैः ।
 प्रयत्नात् फाल्गुने कार्यः शिवस्याग्रे तु जागरः ॥
 एतस्मिन् भूतदिवसे विशेषाच्चार्चयन्ति ये ।
 शस्त्राभूतपतिन्तेषां भूतैश्च परिभूयते ॥
 फाल्गुनेनैव भूतायां तस्माभूतपतिं यजेत् ।
 अष्टम्याश्च चतुर्दश्यां व्रतान्युक्तानि सर्वशः ।
 तानि सर्वाणि तेनैव व्रतान्येव कृतानि तु ॥

स्कन्द उवाच ।

व्रतस्योद्यापनं कर्म किं कर्तव्यञ्च मानवैः ।
 कोविधिः कानि द्रव्याणि कथं कार्यं वद प्रभो ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु परमुख तत्त्वेन लोकानां हितकाम्यया ।
 चतुर्दशार्द्धं कर्त्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभं ॥
 एकभक्तं त्रयोदश्यां चतुर्दश्यामुपोषणं ।
 सम्पाद्य सर्वसम्भाराभरणपत्रं तत्र कारयेत् ॥
 वस्त्रैः पुष्पैः समाच्छन्नं पटकूलैश्च गोभितं ।
 तन्मध्ये लेखयेद्दिप्यं लिङ्गं भद्रमण्डलं ॥
 अथवा सर्वतोभद्रं मण्डपान्तः प्रकल्पयेत् ।
 शोभीषशीभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्र वोज्ज्वलं ॥
 आचार्यं वरयेत्तत्र ऋत्विग्भिः सहितं शुचिं ।
 शिवरूपाय ते विप्राः पूज्याश्चन्दनपुष्पकैः ॥
 अनुज्ञातश्च तैर्विप्रैः शिवपूजां समारभेत् ।
 अन्नं सजलं कुम्भं तस्योपरि तु विन्यसेत् ॥
 सोवर्णं राजतं ताम्रं मृत्पद्मश्चापि कारयेत् ।
 वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य वस्त्रपत्रैः प्रपूजयेत् ॥
 पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः ।
 समामहेश्वरीं मूर्त्तिं पूजयेद्दूषभस्थितां ॥
 आगच्छ देवदेवेश मर्त्यलोक हितेच्छया ।
 पूजयामि विधानेन प्रसन्नः सुमुखो भव ॥

आवाहनमन्त्रः ।

पादासनं कुरु प्राज्ञ निर्मलं स्वर्णनिर्मितं ।
 भूषितं विविधैरङ्गैः कुरु त्वं पादुकासनं ॥

हृदिस्थं चिन्तयेद्देवं शुद्धस्फटिकसन्निभं ।
 व्याघ्रचर्मपरीधानं चिन्तयेदव्ययं हृदा ॥
 गन्धोदकेन पुष्पेण चन्दनेन सुगन्धिना ।
 अर्घ्यं गृहाण देवेश भक्तिं मेत्यचलाङ्गुलम् ॥
 वस्त्रं सूक्ष्मं दुकुलञ्च देवानामपि दुर्लभम् ।
 गृहाण त्वमुमाकान्त प्रसन्नस्त्वं सदा भव ॥
 श्रीखण्डं चन्दनं दिव्यं मलयचलसम्भवं ।
 विलेपनं सुरश्रेष्ठ गृहाण प्ररमेश्वर ॥
 यज्ञोपवीतं सहजं व्रज्यानि निर्मितं पुरा ।
 आयुष्यशुभवर्चस्यमुपवीतं गृह्णाण मे ॥
 माल्यादीनि सुगन्धीनि मालत्वादीनि वै प्रभो ।
 मया हृतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्णातां ॥
 वनस्पतिरसो धूपो गन्धाढ्यः सुमनोहरः ।
 आघ्रेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्णातां ॥
 आज्यञ्च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितञ्च यत् ।
 दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापहं ॥
 नैवेद्यं गृह्णातां देव भक्तिं मे अचलां कुतः ।
 ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परां गतिं ॥
 इदं फलं मया देव स्थापितं पुरतस्तव ।
 तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥
 पूगौपलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्युतं ।
 कर्पूरेण समायुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्णातां ॥
 हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसीः ।

अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥
सीमञ्च सगणञ्चैव पूजयित्वा महेश्वरं ।
ह्रीमं कुर्यात् प्रयत्नेन रौद्रमन्त्रैर्यथाविधि ॥
ब्राह्मणान् पूजयेद्भक्त्या भोजयेच्च चतुर्दश ।
आचार्यञ्च सपत्नीकं वस्त्रालङ्कारभूषणैः ॥
यज्ञोपवीतवस्त्रादि दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक् ।
गां सवस्त्रां सवसनां नानालङ्कारभूषितां ॥
दद्यादाचार्यवर्याय शिवो मे प्रीयतामिति ।
ततः सकुम्भां तां मूर्त्तिं सवस्त्रां वृषभस्थितां ॥
सर्वालङ्कारसहितामाचार्याय निवेदयेत् ।
व्रतमेत् कृतं यन्मे पूर्णं मेपूर्णमेव वा ॥
सर्वं सम्पूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम ।
इति संप्रार्थ्य तान्विप्रान् प्रणम्य च पुनः पुनः ॥
नाममन्त्रैस्ततस्तेभ्यो दद्यात् कुम्भान् पृथक् पृथक् ॥
अजैकपादहिर्बुधो भवः शर्व उमापतिः ।
रुद्रः पशुपतिः शम्भुर्वरदः शिव ईश्वरः ।
महादेवोहरोभीमो नामान्येवं चतुर्दश ॥

स्कन्द उवाच ।

एवं विधानं भूतेश्च्युतं बहुविधं मया ।
पूजामन्त्रविधानेन कथयस्व पदे पदे ॥

शिव उवाच ।

श्रूयतां धर्मसर्वस्व शिवरात्रौ शिवाचनं ।

व्रते येन विधानेन स्वर्गपुण्येन कर्मणा ॥
 कृत्वा स्नानं शुचिर्भूत्वा धीतवस्त्रसमन्वितः ।
 स्नापयेद्देवदेवेशं मन्त्रैर्वेदसमुद्भवैः ॥
 ततः पूजां प्रकर्त्तव्या यथोक्तविधिना सुत ।
 नमो यज्ञजगन्नाथ नमस्त्रिभुवनेश्वर ॥
 पूजां गृह्ण मया दत्तां महेश प्रथमे पदे ।

इति प्रथमयामे ।

द्वितीयः ।

नमोऽव्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरान्तक ।
 पूजां गृह्णाण देवेश यथाशक्त्युपदक्षिणां ॥

यथाशक्त्युपपादितां ।

तृतीय मन्त्रः ।

बद्धोऽहं विविधैः पाशैः संसारभवन्धनैः ।
 पातितं मोहजालैर्मां त्वं समुद्धर शङ्कर ॥

चतुर्थः ।

ततः पूजान्ते प्रतिमासं पुष्पचन्दनाक्षत दूर्वा ।
 कुशयुतमर्घ्यं दद्यात् ।

नमः शिवाय शान्ताय सर्व्व पापहराय च ।
 शिवरात्रौ मया दत्तं गृह्णाणार्घ्यं मम प्रभो ॥

प्रथमं महारार्घ्यमन्त्रः ।

मया कृतान्यनेकानि पातकानि च शङ्कर ।

गृहाणार्घ्यमुमाकान्त शिवरात्री प्रसीद मे ॥

द्वितीयप्रहरार्घ्यमन्त्रः ।

दुःखदारिद्र्यभारैश्च दग्धोऽहं पार्ष्वं तीपते ।

मां त्वं चाहि महादेव गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते ॥

इति द्वितीयप्रहरार्घ्यमन्त्रः ।

किं वजानासि देवेश तावद्भक्तिं प्रयच्छ मे ।

पदाब्जयुगले देवदास्यं देहि जगत्पते ॥

इति चतुर्थप्रहरार्घ्यमन्त्रः ।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यत्कृतन्तु यथा शिव ।

तत्सर्वं परमेशान मया तुभ्यं समर्पितं ॥

प्रार्थना ।

कुर्वन्ति ये वत्सरकं शिवपूजां कुरुष्व मे ।

शुभक्तातु यथाकथञ्चित् सकृत्प्रयान्तेव शिवस्यलोकं ।

व्याधोऽपियातोऽसौ कदापि न मम स्यात् ॥

इति कालोत्तरे सोघापनं कृष्णचतुर्शी व्रतम् ।

— ००० —

सुत उवाच ।

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं ।

पञ्चचक्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं ॥

कपालखट्वाङ्गधरं धनुश्चर्मधरं शुभम् ।

पिनाकधारिणं भीमं वरदञ्चाभयप्रदम् ॥

भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यं शयाङ्कतशेखरं ।
 नीलजीमूत सङ्काशं सूर्यकोठिसमप्रभम् ॥
 प्रणिपत्य सूर्याः सर्वे उपासन्तमुमापतिं ।
 क्रौडते भगवांस्तत्र स्वगणैः परिवारितः ॥
 विसृज्य देवताः सर्वा स्तिष्ठते उमया सह ।
 दृष्ट्वा तं देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललोचना ॥
 एकाकिनं सुरश्रेष्ठं पृच्छते तत्र पार्वती ॥

पार्वत्युवाच ।

कथयस्व प्रसादेन यज्ञोप्यं व्रतमुत्तमं ।
 व्रतानि देवदेवेश कथितानि त्वया मम ॥
 दानधर्माख्यनेकानि तपतीर्थान्यनेकशः ।
 नानाविधास्त्वयादेव भ्रामिताहं त्वया पुनः ॥
 व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ।
 तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व मम प्रभो ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं ।
 यन्नकस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकं ।
 येन वै कथ्यमानेन यमोपि विलयं व्रजेत् ।
 तदहं कथयिष्यामि शृणु चेकाग्रमानसा ॥
 माघफाल्गुनयोर्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्दशी ।
 शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्वं यज्ञोत्तमोत्तमा ॥
 दानयज्ञैस्तथा यज्ञैरन्यैश्च बहुदक्षिणैः ।

शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ॥
 कृत्वा सा कलिहन्त्री च यमपथविनाशिनी ।
 न ते यमपुरीं यान्ति उपोष्यन्ति शिवानिशां ॥
 भुक्तिमुक्तिप्रदां देवि सत्यं सत्यं वरानने ।
 शिवव्रतं करिष्यंस्तु एकचित्तः समाचरेत् ॥

श्रीदेव्युवाच ।

कथं यमपुरीं देव वर्जयित्वा शिवं व्रजेत् ।
 एतदेव महाचर्यं प्रत्यक्षं कुरु मे प्रभो ॥

शिव उवाच ।

शृणु देवि यथा वृत्तं कव्याम्बोराणिकीं शुभां ।
 यमशासनहन्त्री च शिवस्थानप्रदायिनी ॥
 कश्चिदासीत् पुरा काले निषादशामिवप्रियः ।
 प्रत्यन्तदेशवासी च भूचरो जीवभक्षकः ॥
 मांसाहारौ सदा पृष्ठे कुटुम्बपरिपालकः ।
 स्थूलः पीनो धनुर्धारौ शामाङ्गो नीलकण्ठुकः ॥
 वज्रगोधाङ्गुलित्राणो वामबाहुः सचर्मकः ।
 धनुर्वामे गृहीत्वा तु दक्षिणे शरमुत्तमं ॥
 निर्गतोऽसौ घने दुर्गे निषादो जीवघातकः ।
 जीववृत्तिश्च सा तस्य कुटुम्बपरिपालने ॥
 तस्य निर्गच्छमानस्य माताप्यस्माग्निषो ददौ ।
 प्रहृष्टा मां प्रभेदेन भरणे जठरस्य च ॥
 शीघ्रं रक्षतु ते शक्ती बाह्व धनद एव च ।

हृदयं पातु ते चन्द्रशाननश्च बृहस्पतिः ।
 उदरं पातु ते वह्निर्णितम्बं दक्षिणापतिः ॥
 आत्मानं पातु ते मृत्युरादित्यः सर्वमेव च ।
 वनं गच्छ समाकीर्णं ज्ञापदैर्बहुभिर्वृतम् ॥
 व्याघ्राणां दीर्घनिर्वोषैर्नादितं तदनं महत् ।
 महादंष्ट्रा महाकाया दीर्घजिह्वा भयाननाः ॥
 शार्दूलस्तत्र दृश्यन्ते वनं वीरुदगीकृतं ।
 तस्मिन् वने महादुर्गे भौषणे द्रुमसंकुले ॥
 वनजीवविशेषैस्तु संख्यातगिरिगह्वरे ।
 तेनैव वृत्तियोगे च निषादः कायपीषणं ।
 वनं गत्वा निरीक्षेत दिशः सर्वा इतस्ततः ॥
 पदस्य पदमार्गश्च आश्रमं मृगशूकरान् ।
 इतश्चेतश्च वै धावदामिषे लुब्धचेतसः (१) ॥
 वनं तत् पृष्ठतः सर्वं निषादस्य गतन्निवृत्तं ।
 न प्राप्या ज्ञापदाः के तु मृगशूकरचित्तलाः ॥
 निराशी लुब्धकीतिष्ठन् वददस्तं गतो रविः ।
 ददर्श च सरस्तत्र निर्मलं विमलं जलं ॥
 हंससारससंकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं ।
 दृष्ट्वा तु चिन्तयामास तद्भागे जीवघातनम् ॥
 प्रकरिष्याम्यहं राक्षो जीवहत्यां न संशयः ।
 विमृष्य सुचिरन्देवि तद्भागाभिमुखं ययौ ॥
 तत्र तीरं समासाद्य चतुर्दिगमितस्ततः ।

भ्रमिता कारयामास आयमं त्वस्य गुप्तये ॥
 तत्तौरे वृक्षं तालञ्च सादलं बहुपत्रकं ।
 तस्य मध्ये महालिङ्गं तिष्ठते वरवर्णिनि ॥
 तस्य मध्ये च महावृक्षं विल्वञ्चैव वरानने ।
 तेन वृक्षस्य पत्राणि गृहीत्वा मार्गशीर्षने ॥
 क्षिप्तानि दक्षिणे भागे तानि लिङ्गस्य मस्तके ।
 न दिवाभोजनन्तस्य आमिषेतु सुचेतसः ॥
 प्रविष्टस्तु ततस्तत्र न निद्रां लुब्धकोक्ततां ।
 तस्य गन्धप्रभावेन नश्यन्ति मृगशूकराः ॥
 न तिष्ठन्ति मृगास्तत्र शरघातवशानुगाः ।
 ततस्तु सर्व्वरी क्षीणा उदिते सूर्य्यमण्डले ॥
 निराशो लुब्धको भूत्वा निःसृतोजालमध्यतः ।
 चलितो गृहमार्गेण शुधार्त्तोलुब्धकस्ततः ॥
 तावद्दालास्तु ते सर्व्वे निरीक्ष्य पितृमार्गंगाः ।
 निषादमपि ते दृष्ट्वा कथं रात्रिमुपस्थिता ॥
 नानीतमामिषन्तात निराशाः शिशवो गताः ।
 रुदन्ति करुणैः शब्दैर्भोजनं दीयताञ्च नः ॥
 ततस्तूष्णीं पिता भूत्वा ह्यधोवदनदुःखितः ।
 भोजनं कुरु हे स्वामिन् तस्य भार्या वचोऽब्रवीत् ॥
 उपोषितस्त्वहोरात्रं कष्टन्तुभ्यं प्रवर्त्तते ।
 भोजनञ्च कृतन्तेन यथा दत्तन्तु भार्य्या ॥
 धर्म्यद्वौनो निषादस्तु पापात्मा जीवघातकः ।
 अकामीजागरं रात्रौ शिवरात्र्यां वरानने ॥

पूजा तु बिल्वपत्रैस्तु सञ्जाता लिङ्गमस्तके ।
 गृहीतोऽसौ कालपर्याये गृहीतो यम किङ्करैः ॥
 शिवेन प्रेषितास्तस्य विमानवरकोटयः ।
 शीघ्रमानीयतां व्याधौ गृहीतो यमकिङ्करैः ॥
 निर्दग्धं कल्मसन्तस्य शिवरात्र्यां न संशयः ।
 यः पूर्वं लुब्धकोभूत्वा करोति प्राणिनां वधम् ॥
 इति श्रुत्वा वचोदिव्यं गणास्ते गन्तुमुद्यताः ।
 स्तुयमानाः परं देवं शिवं शान्तं निरामयं ॥
 यावद्वहन्ति ते सर्वे तावत्पश्यन्ति लुब्धकं ।
 हन्यमानं लौहदण्डैर्बहुभिर्मुष्टिभिस्तथा ॥
 सर्वे कोलाहलं चक्रुरस्माकमितरेगणाः ।
 परस्परं बध्यमाना ऊचुस्ते यमकिङ्कराः ॥

यम किङ्करा ऊचुः ।

नमोऽह्यमोवयच्चैनं निषादं जीवघातिनं ।
 यमोयावन्नपश्येत्तु शुद्धय नभवेत्ततः ॥

शिव किङ्करा ऊचुः ।

लुब्धकोऽयं पूर्वमासीत्पापिष्ठोयमकिङ्कराः ।
 अनेन शिवरात्रिस्तु कृताकामेन कानने ॥
 तस्माच्छिवाज्ञया सर्वे विमानैः परमागताः ।
 यावच्छिवं न पश्याम न मुञ्चामोह्यसुं नरं ॥
 ततोहन्तुं समारब्धाः खड्गमुद्गरपट्टिगैः ।

प्रवृत्तं तन्महायुद्धमन्योन्यजय काङ्क्षिणां ॥
 भग्नाङ्गसन्धवः केचित् केचिन्मूर्च्छां समाश्रिताः ।
 जर्जरीकृतदेहास्तु क्रन्दन्ते यमकिङ्कराः ॥
 चाहि चाह्येति जल्पन्ति गतास्ते यमसादनं ।
 निषादोऽपि गणैर्नीतो यत्र देवो महेश्वरः ॥
 दृष्टिमात्रस्तु देवेन निषादीगणताङ्गतः ।
 स्थितोऽसौ दिव्यदेहस्तु दिव्याभरणभूषितः ॥
 तस्य दत्तं महेशेन विमानं सार्व्वकामिकं ।
 रुद्रकन्यासमाकीर्णं पुष्पमालाविभूषितं ॥
 नानातूर्यसमायुक्तं नानारत्नोपशोभितं ।
 क्रौडते सुचिरं कालं यावदाभूतसङ्गवं ॥
 एवं लब्धवरो भूत्वा क्रौडते यमशासने ।
 अथातो यमदूतास्तु धर्मराजपुरोगताः ॥
 रुधिरारुण सर्वाङ्गाः रुदन्ते भग्नमस्तकाः ।
 जर्जरीकृतदेहा स्ते भिन्नगान्धाः समन्ततः ॥
 दृष्ट्वा धर्मोवदत्येतत्* कोसौ कालेन योजितः ।
 प्रेषयिष्याम्यहं देवं काममेतद्वि कथ्यतां ॥
 केन चैवच युष्माकं कृतं विविधघातनं ॥

यमदूता ऊचुः ।

शृणु राजन् यथावृत्तं युद्धं शिवगणैः सह ।
 नीतोऽसौ पापकर्मा च निषादी जीवघातकः ॥
 अस्माभिर्दृष्टमाणास्तु गणैः शैवैर्बलाहतः ।

* इदानीं धर्मराजेनेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तच्छ्रुत्वा कुपितो धर्मः पापिष्ठो वशगो मम ॥
कथं शिवपुरं याति चित्रगुप्तं विचारया ।

चित्रगुप्त उवाच ।

इच्छितं पुस्तकं येन न किञ्चित् मुक्तं कृतं ।
धर्मबुद्धिं न जानाति धर्माधर्मं न विन्दति ।
एतन्मे निश्चितं देव सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥

शिव उवाच ।

इति ज्ञात्वा निषादस्य चित्रगुप्तनिवेदितं ।
चरित्रं धर्मराजस्तु स्वागतं वाक्यमब्रवीत् ॥

धर्मराज उवाच ।

नाहमद्य दिनादूर्ध्वं जन्तोयिन्तां करोमि तु ।
गत्वा समर्पयिष्यामि व्यापारन्तु शिवस्य च ॥
एवमुक्त्वा ततः शीघ्रं चित्रगुप्तो यमस्य सः ।
गत्वा च देवदेवेशं यमस्तोतुं प्रचक्रमे ॥

यम उवाच ।

नमस्ते लोकनाथाय महाबलविनाशन ।
साक्षात् कालविनाशाय कालनिर्देशिने नमः ॥
त्रिनेत्राय नमस्तुभ्यं नमस्ते शूलधारिणे ।
रूपालिने नमस्तुभ्यं नमः खट्वाङ्गधारिणे ॥
नमोऽमुकहस्ताय शक्तिसर्पनिधाय च ।
नमोस्तु नीलकण्ठाय हस्तिचर्मधराय च ॥

नमः स्वैर्लोकनाथाय ॥ महापातकनाशिने ।
 कालकूटविनाशाय नमः कामविदाहिने ॥
 अशोधं शोधसे देव एतन्मे कौतुकं महत् ।
 गृहापापी निषादस्तु यतः सन्तारितस्त्वया ॥
 न पापानां करिष्यामि चिन्तां वै त्रिपुरान्तक ।
 इत्युक्त्वा देवदेवे तु प्रणामी-दण्डवत् कृतः ॥
 दण्डमुद्राच्च पादाग्रौ स्थाप्य तूष्णीं बभूव ह ॥

ईश्वर उवाच ।

किमर्थं दण्डमुद्रां त्वं त्यजसे धर्मबर्हण ।
 केनापराधितो[†] वत्स मानन्ते केन मर्दितं ॥

धर्मराज उवाच ।

त्वद्गणैर्देवदेवेश गत्वा पापस्य कारणे ।
 मदीयाः किङ्करा देव बहुधा घातिता भृशं ॥
 पापकर्मा दुराचारो निषादी जीवघातकः ।
 धर्मी नोपार्जितस्तेन जन्मप्रभृति ईश्वर ॥
 अयोग्यं देवदेवेश त्वद्गणैर्वहुधा कृतं ।
 गृहीतः शिवपुरीं नीतः स पापी न हि मेऽर्पितः ॥
 तेनाहमागतो देव त्यक्त्वा मुद्रां चराम्यहं ।

शिव उवाच ।

वदत्त्वेवं यमि गौरि प्रहस्याह मया कृतम् ।
 निषादः पापकर्माच्च जीवित् प्राणिवधेन च ॥
 कदाचित् स वनं गत्वा न किञ्चित् प्राप्तवांस्तदा ।

● अष्टास्त्रिंशकारक इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† केनापमानित इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

दिनान्ते च निराशोऽसौ हृद्यतुक्तो जलान्तिके ॥
 अकरोदाश्रमं मध्ये महाजात्यां तदा निशि ।
 जालिमध्ये महालिङ्गं तिष्ठते चिरकालिकम् ॥
 सुखाग्रे विल्वपत्राणि गृहीत्वा मार्गतोऽचिपत् ।
 कवच्चिद्वैवसंयोगाद्वायुना लिङ्गमूर्धनि ॥
 निक्षिप्तानि प्रेतराज कोमलान्यप्यकामतः ।
 शिवरात्रिः कृता तेन जाग्रतामृतहेतुना ॥
 शिवरात्रिप्रभावेन स गतो ममशासनं ।
 गणत्वमन्नयं दिष्ट्यं मोक्षदं शिवशासने ॥
 स मुक्तो रुद्रवन्नित्ये भोगान् भुङ्क्ते सदा दिवि ।
 भोगान्ते परमं याति शिवं परमकारणं ।
 शिवरात्रिप्रभावेन आगतो मम शासने ॥
 तद्गृहाण महाधर्मं दण्डं मुद्राञ्च सर्व्वदा ।
 पापिष्ठो ये सदा मर्त्या न ते यान्ति ममान्तिकं ॥
 अद्यप्रभृति धर्मेण अवमानञ्च मा कृथाः ।
 गृह्ण गृह्ण महाधर्मं मुद्रां दण्डं यदृच्छया ॥
 पालनाय स्वधर्मस्य पाहि सत्यं महायम ।
 स्वगृहं गम्यतां ग्रीष्मं दण्डं गृह्य समुद्रकं ॥
 ताडयन् पापकर्माणं पालयन् वै स्वधर्मिणं ।
 एव मुक्तो धर्मराजो गतोऽसौ स्वगृहं शुभं ॥
 एवं देवि मयाख्यातं शिवरात्रिर्महाव्रते ॥

पार्वत्युवाच ।

अकामोलुब्धको देव कृत्वा ह्यमरताङ्गतः ।

आयय्यमेतद्देवेश ममायय्येतरं महत् ॥
कामतः शास्त्रदृष्टेन यः करोति शिवव्रतं ।
तदहं शीतुमिच्छामि प्रसादाद्वक्तुमर्हसि ॥

शिव उवाच ॥

शृणु देवि महाभागे सर्वतथारुभाषिणि ।
शिवरात्रिप्रभावश्च कथकः पापकर्षणाम् ॥
माघमासे तु या कृष्णा फाल्गुनादौ चतुर्दशी ।
सा तु पुण्या तिथिर्जेशा सर्वपापविनाशिनी ॥
शान्तात्मा क्रोधहीनस्तु तपस्वी ह्यनसूयकः ।
तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा ॥
अन्यथा यो ददातीदं स दाता नरकं व्रजेत् ।
वर्षे वर्षे महादेवि नरीनारी पतिव्रता ॥
वीक्षयामि जगत् सर्वं कीर्त्तां भक्त्या प्रपूजयेत् ।
शिवमन्त्रैर्जपं कृत्वा होममर्चनदीपनम् ॥
जागरं शिवरात्र्यान्तु शिवं पश्येत् समाहितः ।
मम भक्तो जनी देवि शिवरात्रेरुपोषकः ॥
गणत्वमक्षयं दिव्यमक्षयं शिवशासनम् ।
सर्वं कृत्वा तु भजते भोगानमृतसम्भवान् ॥
एवं द्वादशवर्षाणि शिवरात्रेरुपोषकः ।
योमां जागरते रात्रिं मनुजः स्वर्गमाप्नुयात् ॥
अकृत्वा मां न जानाति व्रतमेतदुदाहृतं ।
शिवश्च पूजयित्वा यो जागर्ति च चतुर्दशीं ॥

मातुः पयोधररसं न पिबेत्कदाचन ।
 यदीच्छेच्चाचयान् भोगान् दिवि देवसमः पुमान् ॥
 आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति सकलं फलं ॥
 आदौ मार्गशिरे मासि दीपोत्सवदिनेऽपि वा ।
 गृह्णीयान्माघमासे वा द्वादशैवमुपोषणं ॥
 निशि जागरणं कृत्वा दीपद्योतितदिङ्मुखः ।
 गौतवाद्यविनीदेन पूजा जाप्यैः शिविरतः ॥
 एवं द्वादशवर्षं तु द्वादशैव तपोधने ।
 आचार्यं शिवशास्त्रज्ञं ब्राह्मणांश्च विशेषतः ॥
 आमन्त्र्य परया भक्त्या गृहं गत्वा तपोधनान् ।
 आचार्यं* वरयित्वा तु गृह्णीयाच्चरणद्वयं ॥
 आगच्छ मे गृहं तात छातकृत्यं गृहं कुरु ।
 आमन्त्र्या निशि नानेवं प्रभाते विमले पुनः ॥
 गृहीभ्यर्च्यलिङ्गन्तु स्यावरं जङ्गमं पुनः* ।
 पञ्चामृतेन दिव्येन स्नाप्य* चोदत्तनादिभिः ॥
 स्नापयेद्धारिकुम्भानां सहस्रेण शतेन वा ।
 पञ्चाशता तदर्धेन स्नापयेच्छीतलेन तु ॥
 चन्दनेन विलिप्याद्य स्यावरं जङ्गमं तथा ।
 शतपतैर्जातिपुष्पै रर्चयेद्विल्वपत्रकैः ॥
 दीपान् दिक्षु च सर्वासु प्रज्वाल्य सघनांस्तथा ।

* आचार्यं भक्तियुक्तम्, गृह्णीयाच्चरणद्वयमिति कचित् पाठः ।

* गृहीतीभ्यर्च्यलिङ्गन्तु, स्यावरं जङ्गमं पुन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

* घृतेनाभ्यर्च्य यत्नेन सुयत्नेर्मातृकादिभिरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सधनान् सकर्पूरान् ।

नैवेद्यमपि भक्ष्यांश्च चौरखण्डसमण्डकान् ।

गुहाद्यं लङ्कुकाद्यैव यन्नञ्च रुचिदं बहु ॥

निवेदयेत्तथैतानि गुरुदेवतपत्निनां ।

देवाथे तु गुरुं पूज्य कृत्वा मण्डलकं शुभम् ॥

सुसूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यां सीपस्करां तथा ॥

हादशैव तु गा दद्यात् परिधानादिकं तथा ।

अथवा दक्षिणामिव प्रदद्यात् लुहयात्तिलान् ॥

दत्त्वा च भोजयेत्सर्वान् गुरुं ध्येव तपस्विनः ।

पश्चात् क्षमापयेद्देवं प्रीयतां मे महेश्वरः ॥

सर्वं चैव तथाचार्यं शिवव्रतपरायणे ।

गन्धादिविविधैः सर्वानन्यास्तत्र समागतान् ॥

दक्षिणाभिश्च कुम्भैश्च नवान्नैश्च प्रपूजयेत् ।

एवं कृत्वा महादेवि न भूयो देहमाप्नुयात् ॥

यदासौ श्रियते देवि शिवलोकं व्रजेस्वरः ।

तस्माच्च व्यवते स्थानात् कल्पकोटिशतैरपि ॥

अथातः कालपर्याये द्रष्टुं याति स्वयम्भुवम् ।

सहितो लोकपालैश्च विमानैः सर्वं कामिकैः ॥

ततः पश्येन्महादेवं नानागणसमावृतं ।

तं दृष्ट्वा स्तौति देवेशं शिवं त्रिभुवनेश्वरम् ॥

नमस्तुभ्यं जगन्नाथ ललाटे चन्द्रशेखरः ।

नमस्ते उमयायुक्त भुक्तिमुक्ति प्रदायक ॥

नमस्ते कामदहन त्रैलोक्यव्यापिने नमः ।

नमस्ते कालोपकालभीतीस्त्रि देव शङ्कर ॥

इति स्तुतोभैरवस्तु ददाति वरभीषितं ।

भैरव उवाच ।

तुष्टोऽहं तव भक्तस्य शिवरात्रेरुपोषणात् ।

वरं ददाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभं ॥

एताः कन्या महादिव्या त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः ।

रूपयौवनसम्पन्ना पीनोन्नतपयोधरा ॥

हेमगौर्यो महातेजा संयुक्ताः सूर्यवर्चसः ।

देवाङ्गवस्त्रसञ्चर्या चन्दनागुरुचर्चिताः ।

सर्वलक्षणसम्पन्नाः कुण्डलै* र्योतिताननाः ।

एवं विधा मया दत्ता मनस्विन्यः सुमध्यमाः ॥

विमानकीटिसंयुक्ताः सर्वाभरणभूषिताः ।

क्रीडस्वच महाभाग गणस्त्वं मम पुत्रक ॥

सर्वगामी भवाद्येह लोकलोकचराचरं ।

तुष्टोऽहं तव भक्तस्य शिवव्रतरतस्य च ॥

रुद्रलोके तु या कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः ।

अतीव भर्तृभक्ताश्च यथाहमुमया सह ॥

ताभिः सार्द्धं महाभाग भुञ्क्ष्व भोगान् यथेष्टितान् ।

कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥

अन्ते व्रतप्रभावेन शिवसायुज्यतां व्रज ।

सर्वव्यापी भवत्वच्च लीयसे परमे पदे ॥

परात्परतरं नास्ति शिवरात्रिव्रतात्परम् ।

* कुण्डलैरित पुस्तकान्तरे पाठः ।

न पूजयति देवेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं ॥
 जन्तुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र संशयः ॥
 यदा तद्भावसंयुक्तः स रुद्रगणतां व्रजेत् ।
 तत्र दत्तं द्रुतं जप्तमर्चनं गुरुपूजनं ॥
 जागरः शिवरात्र्यां तु सर्व्वं तच्चाक्षयं भवेत् ।
 कश्चित् पुण्यविशेषेण व्रतहीनोपि यः पुमान् ॥
 जागरं कुरुते तत्र स रुद्रसमतां व्रजेत् ।
 सूर्य्यग्रहे कुरुचेने हिमवत्कुरुजाङ्गले ॥
 शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तं भवति चाक्षयं ।
 अखण्डितव्रतो योहि शिवरात्रिमुपोषयेत् ॥
 स सर्व्वकाममाप्नोति रुद्रेण सह मोदते ।
 शिवरात्रिदिने दत्तं तथा भवति चाक्षयं ॥
 अखण्डितव्रतो योहि शिवरात्रिमुपोषयेत् ।
 सर्व्वकाममनः पूर्णः क्रीडते शिवसन्निधौ ॥
 धन्यास्ते मानवा लोके शिवरात्रिपरायणाः ।
 अर्णवा यदि शुष्यन्ति चीयते हिमवानपि ॥
 मेरुमन्दारलङ्काश्च श्रीशैली विन्ध्यएव च ।
 चलन्ते नेकदा सर्वे निखलं हि शिवव्रतं ॥
 अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृष्णायामेकभुक्नरः ।
 मन्त्रेणानेन गृह्णीयाच्चियमं भक्तिमाचरः ॥
 शिवरात्रिव्रतं ह्येतत् करिष्येहं महाफलं ।
 निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते ॥
 रात्रीः प्रपद्ये जननीं मृद्धां चैव समाहितः ।

गृह्णीयाद्वाह्यणस्त्वेवं नियमं वेदविद्विभो ॥

शिवरात्रि व्रतमित्यनेन मन्त्रेण शूद्रादिर्नियमं गृह्णीयात् ब्राह्म-
णादिषु ।

रात्रीं प्रपद्ये जननीं सर्वमृतनिवेशनीं ।

भद्रां भगवतीं कृष्णां विश्वस्य जगतो निशां ॥

संवेशनीं संयमनीं ग्रहनक्षत्रमालिनीं ।

प्रपन्नोऽहं शिवां रात्रीं भद्रे पारमशीमहि ॥

भद्रे पारमशीमन्त्रोत्तमः ।

इति मन्त्राभ्यामन्त्रे दसिवाभ्यां नियमं गृह्णीयादित्यर्थः ।

शिवमिद्वागुरुं दृष्ट्वा स्वाचान्तः शुचिरात्मवान् ॥ ॥

संकल्प्यैवं व्रतं कुर्यात् पूर्वद्युः प्रातरेव च ।

ततोऽहश्चरमे भागे स्वगायत्र्या ह्यतन्द्रितः ॥

स्नानं कृष्णतिलैः कुर्याद्गृहे वाथ जलाशये ।

रम्ये निशामुखे गच्छेच्छिवस्यायतनं व्रती ।

दिनान्ते स्रपनं कुर्याच्छिवं नाम्ना प्रपूजयेत् ॥

धूपनैवेद्यगन्धैश्च नृत्यगौतैः सदीपकैः ।

शङ्खचक्रनिनादैश्च कुर्यात् पुस्तकवाचनं ॥

द्वितीये प्रहरे चैव नाम्ना शङ्करमर्चयेत् ।

पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्परमेश्वरम् ॥

तृतीये प्रहरे देवं नाम्ना महेश्वरं तथा ।

यामे चतुर्थे सम्प्राप्ते रुद्रं नाम्ना प्रपूजयेत् ॥

एवं हि भक्तियुक्तश्च जागरं कारयेन्निशि ।

सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने ॥

उषः स्नानं जपो होमः भोजयेच्छिववत्सलान् ।
 श्वेतान् कुम्भान् प्रदद्याच्च यथाशक्त्या सद्विष्णुान् ॥
 पूजयेद्वाह्मणान् भक्त्या व्रते माहेश्वरे स्थितान् ।
 वाचयेच्छिवशास्त्रञ्च स गच्छेच्छिव मन्दिरं ॥
 उपोष्य पुण्यकर्माणी नियतं स्वर्गगामिनः ।
 शिवव्रतस्य चाख्यानं यः पठेच्छिवसन्निधौ ॥
 रमते शिवलोके च यावदिन्द्राद्यतुर्दश ।
 एवं देवि मयाख्यातं शिवरात्रेर्महाव्रतम् ॥
 शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ।

इति श्रीस्कन्दपुराणोक्तं सोद्यापनं शिवरात्रि व्रतं ।

—०००@०००—

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातु विचित्रिते ।
 नानाद्रुमलताकीर्णे नानारत्नोपशोभिते ॥
 अमरोगणसङ्घीर्षे सिद्धगन्धर्वसेविते ।
 क्रीडते भगवांस्तत्र गणैः स्त्रैः परिकरितः ॥
 नन्द्यादयोगणास्तत्र क्रीडन्ते शिवसन्निधौ ।
 कौतूहलं परं तत्र पञ्चशब्दनिनादितं ॥
 वीणावेणुमृदचैश्च पञ्चचैश्च तथा गिरि ।
 देवकन्यासमाकीर्णं तं गिरिं सुमनोहरं ॥
 प्रसादात्तत्र तिष्ठन्ति सौवर्णाः सुमनोहराः ।
 ध्वजमालाकुलं रम्यं कैलासं सर्वदेवतैः ॥
 विस्मज्य देवताः सर्वाः रमते चीमया सह ।
 तत्र स्थितं महादेवं उमा पृच्छति शङ्करम् ॥

उमो उवाच ।

देव देव जगन्नाथ सर्वलोक नमस्कृत ।
 कृत्वा प्रसादं देवेश कथयत्व मम प्रभो ॥
 नमो नमो महादेव स्वस्थं तिष्ठति सर्वदा ।
 उद्देगस्तु महाचित्ते कस्मान्ने परिवर्त्तते ॥
 न मया हि महादेव कृतं किञ्चिच्छुभं व्रतं ।
 कृत्वा प्रसादं देवेश व्रतं मे कथ्यतां प्रभो ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।
 यन्न कस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम् ॥
 येन वै कथ्यमानेन यमोपि विलयं व्रजेत् ।
 तदहं कौर्त्तयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः सदा ॥
 माघफाल्गुनयोर्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्दशी ।
 शिवरात्रिस्तु विज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा तिथिः ॥
 दानवघ्नैस्तपोयज्ञैरन्यैश्च बहुदक्षिणैः ।
 शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ॥
 न ते यमपुरस्थास्तोयैः कृतेयं शिवप्रदा ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदा देवि सत्यं सत्यं वरानने ॥

देव्युवाच ।

कथं यमपुरीं देव वर्जयित्वा शिवं व्रजेत् ।
 एतदेव महाद्यर्थं प्रत्ययं कुरु मे प्रभो ॥

शिव उवाच ।

शृणु देवि प्रयत्नेन कथां पौराणिकीं शुभां ।

मम शासनं हन्त्री च शिवलोकप्रदायिनी ॥
 न ते यमपुरं याति यैः कृतैः शिवप्रदा ।
 शृणु देवि महाशय्यं यज्ज्ञातं शिववक्त्रभिः ॥
 आसीद् राजा विदेहायां प्रजापालनतत्परः ।
 सुधर्म्या नाम विख्यातः सदा परमधार्मिकः ॥
 पृथिव्यां सर्वे राजानो वर्तन्ते वशवर्तिनः ।
 तस्य राज्ये न वै कश्चित् व्याधितो दुःखितोऽभवत् ॥
 साधून् पालयते राजा पुत्रवत् सुरसुन्दरि ।
 एवं गुणविशिष्टस्य तस्य राज्ञः प्रिया शुभा ॥
 भार्या तिलोत्तमा नाम सर्वैः समुदिता गुणैः ।
 रूपलावण्यसंयुक्ता स्थिरयौवनसंस्थिता ॥
 हंसकोकिलसम्भाषा मत्तमातङ्गगामिनी ।
 यथा रूपा तथा शीला तस्य भार्या महीपतेः ॥
 भर्तुः प्रियहिते युक्ता भर्तुर्नैव हि वक्त्रभा ।
 याव रम्या परा भार्या शतसाहस्रसंस्थिताः ॥
 सर्वास्ता गुणसंयुक्ता दास्य एव व्यवस्थिताः ।
 एवं गच्छति काले तु कस्मिंश्चित् सुरसुन्दरि ॥
 अतः परं स्वधर्म्यात्मा जगाम रिपुमर्दन ।
 दृष्ट्वा तिलोत्तमा देवी सर्वैः समुदिता गुणैः ॥
 आगच्छन्तं ततो दृष्ट्वा राजानं रिपुमर्दनम् ।
 ततश्च स्वयमुत्थाय ददौ राजासनं तदा ॥
 चन्दत्येवं ततो राज्ञो शिवेति च पुनः पुनः ।
 उपविष्टा ततो राज्ञः समीपे वशवर्तिनी ॥

स च राज्ञा तदा राज्ञाग शिवेति समुदीरितं ।

शुत्वेति शेषः ।

सस्मार प्राप्तानं कर्म अन्यजन्मनि यत्कृतं ।

तत्प्राजासौ तत स्मृत्वा ताम्बूलं करसंस्थितम् ॥

चकार मनसा राजा सङ्कल्पं शिवपूजने ।

ततः प्रयच्छ सा देवी किमिदं न्यागकारणं ॥

यदि वक्षसि मे न त्वं मरिष्यामि तवाग्रतः ।

सोऽपि राजा ततो देवीं मरणे कृतनिश्चयां ॥

विज्ञाय कथयामास पूर्वजन्मनि चेष्टितं ।

शृणुष्व वहिता भूत्वा वचनं सुरसुन्दरि ॥

शुत्वा त्वयेरितं वाक्यं शिवनामसमन्वितं ।

स्मृतं मे सर्वचरितं पूर्वजन्मनि यत्कृतं ॥

श्रूयतामभिधास्यामि सावधाना भव प्रिये ।

अहमासं पुरा वैश्यः स्वधर्मनिरतः शुचिः ॥

कालेन गच्छता देवि पूर्वजन्मवशेन च ।

स्वकर्मनिरतस्यापि चौख्यं मतिरजायत ॥

निशानिष्क्रमणं कृत्वा चौख्यं कर्तुमहं गतः ।

तस्मिन् काले शुभे देवि माघमासोऽभवत्तदा ।

ततश्चैवासिते पक्षे शिवयोगोऽभवत्तदा ॥

चतुर्दशी तिथिप्राप्तौ चिह्नवरात्रि स्तु सा स्मृता ।

मम वै भ्रममाणस्य अर्धरात्रमभूत्तदा ॥

भ्रमता हि मया दृष्टः समवायो जनस्य वै ।

जागरं तु प्रकुर्वाणः शिवस्यायतने शुभे ॥

अन्तरन्तु समासाद्य उपविष्टस्ततः चणं ।
 कस्यचित् गृहमेधिन्याः कर्णसंस्पर्शं कुण्डलं ॥
 हृत्वा पलायमानस्तु दृष्टोऽहं रक्षपालकैः ।
 ततस्ते तहिताः सर्वे खड्गपाणिधनुर्धराः ॥
 ततस्त्रेकेन क्रुडेन शिरस्त्रिवं महासिना ।
 तद्गयाच्च मया तत्र मुखे चित्तन्तु कुण्डलं ॥
 ततश्च कर्मणा तेन रात्रौ जागरणेन च ।
 चौर्येण च क्लृप्ते नापि राजाहं स बभूव ह ॥
 ततश्च जातिस्मरणं जातं मम तिलोत्तमे ।
 शिवयोगस्तु चाद्यैव माधमासस्तु शोभने ॥
 चतुर्दशी तिथिद्याद्य ताम्बूलं तन्मयोज्झितं ।
 एतच्छ्रुत्वा च सा देवी आचार्य्यं परमं महत् ॥
 उवाचैनं तदा राज्ञी विस्मयं परमं गता ।
 यदि मे प्रत्ययं कञ्चिदुत्पादयसि भूमिप ॥
 तदा जीवामि नृपते नान्यधेयं प्रतारणा ॥
 एतच्छ्रुत्वा तदा राजा उवाच सुरसुन्दरि ॥
 एतदेव शिरो मेव पश्येदं कूपसंस्थितं ।
 कालेन कूपः पूर्णोऽयं लोद्गैश्च लणसञ्चयैः ॥
 उत्थाय च गतौ तत्र दम्पती विस्मयान्विता ।
 खनयित्वा ततो देव्यै दर्शयामास तच्छिरः ॥
 कुण्डलन्तु मुखे दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतौ ।
 ततस्तु दम्पती तत्र चक्रतुर्निवमं परं ॥
 उपवासस्य नियमं तथा जागरणस्य च ।

शिव उवाच ।

एव हि माधमासे तु संप्रामे सुरसुन्दरि ।
 तद्गतं जागरं चैव कुर्यात् पूजनमेव च ॥
 ततश्च भगवानौशस्तुष्टो भवति तत्क्षणात् ।
 कालेन गच्छता तो तु पुत्रपौत्रसमन्वितौ ॥
 संपूर्णे च तयोः काले मरणं समुपागतौ ।
 युग्मन्तु परमं लोके शिवभक्तिसमन्वितौ ॥
 शिवरात्रिप्रभावेन दम्पतौ शिवसन्निधौ ।
 शिवरात्रिभिमान्देवि यः करोति नरो भुवि ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ।
 इत्येषा कथिता देवि शिवरात्रिस्तवाग्रतः ॥
 सर्वपापहरा पुण्या सर्वतीर्थफलप्रदा ।
 यः करोति नरो देवि शिवरात्रिमिमां शुचि ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ।
 य इमां शृणुयाच्चित्यं शिवपात्रिकथां नरः ॥
 कृता तेन महादेवि शिवरात्रिर्न संशयः ।

इति श्रीस्कन्दपुराणे शिवयोगयुक्तशिवरात्रिव्रतमाहात्म्यं ।

—०००—

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं ।
 पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं ॥
 कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणं ।
 कपालधारिणं भीमं वरदञ्चाभयप्रदं ॥
 भस्मांगव्यालशीमाढ्यं शशाङ्ककतशिखरं ।

नीलजीमूतसङ्काशं सूर्यकोटिसमप्रभं ॥
दृष्ट्वा तन्देवदेवशं प्रहस्योत्फुल्ललोचना ।
देवी पप्रच्छ भर्तारं शङ्करे लोकशङ्करं ॥

देव्युवाच ।

कथय त्वं प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् ।
यत्कृत्वा देवदेवेशः पापहानिः प्रजायते ॥
श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि तिथिनिश्चयं ।
दानधर्माख्यतेकानि तपस्तीर्थान्यनेकयः ॥
नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामिताहं त्वया पुनः ।
तस्माद्ददस्व देवेश एकं निःसंशयं व्रतं ॥
भुक्तिमुक्तिप्रदञ्चापि सर्वपापक्षयं करं ।
तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व महाप्रभो ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।
कस्यचिन्न समाख्यातं भुक्तिमुक्तिप्रदं तृणां ॥
यस्य श्रवणमात्रेण पातकं विलयं व्रजेत् ।
तदहं कीर्त्तयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः प्रिये ॥
माघान्ते पङ्कलेपक्षे सदा कार्या चतुर्दशी ।
शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्वश्रेष्ठोत्तमोत्तमा ॥
दानैर्यज्ञैस्तपोभिश्च व्रतैर्व्वहुविधैरपि ।
तीर्थैश्चापि न तत्पुण्यं यत् पुण्यं शिवरात्रितः ॥
शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं पापविनाशकत् ।
अज्ञानात् ज्ञानतोवापि कृत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥

सर्वमाङ्गल्यकरणी सर्वाशुभविनाशिनी ।
 मृतास्ते नरकं यान्ति यैरेषा न कृता क्वचित् ॥
 सर्वमङ्गलशौला च सर्वाशुभविनाशिनी ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदा चैषा सत्यं सत्यं वरानने ॥

पार्वत्युवाच ।

कथं यमपुरे मार्गं त्यक्त्वा देवं व्रजेन्नरः ।
 एतन्मे महदाश्चर्यं प्रत्ययं कुरु शङ्कर ॥

शिव उवाच ।

मृणु देवि यथावृत्तं कथाम्भीराणिकीं शुभाम् ।
 यमशासनहन्त्री च शिवशासनदायिनी ॥
 कश्चिदासीत् पुरा कल्पे निषादशामिषप्रियः ।
 प्रत्यन्तदेशवासी च भूधरासन्नभूधरः ॥
 सीमान्ते सर्वदा तिष्ठेत् कुटुम्बपरिपालकः ।
 तन्वापीनोधनुर्धारी श्यामाङ्गः कृष्णकक्षुकः ॥
 बह्वर्गोधाङ्गुलिचाणः सदैव मृगघातकः ।
 एवम्विधो निषादोऽसौ चतुर्दशान्दिनोदये ॥
 स हत्वार्धं वर्णिग्भिश्च देवताग्रे निरुन्धितः ।
 तेनापि देवतादृष्टा जनानां वचनं श्रुतम् ॥
 उपवासरतानाञ्च जल्पतां शिवशिवेति च ।
 दिनान्ते स तदा मुक्तः प्रातर्द्रव्यं प्रदीयतां ॥
 ततोऽसौ धनुरादाय दक्षिणेन गतः स्वयम् ।
 जगाम च वनोद्देशं जनहासञ्चकार ह ॥
 शिवः शिवः किमेतद्वैवदन्ति नगरे जनाः ।

वने चरोनिरीचन् स चतुर्दिक्षु इतस्ततः ॥
 पदञ्च पदमार्गञ्च मृगसूकरचित्तलान् ।
 धावतस्तस्य सर्वासु दिक्षु वै लुब्धचेतसः ॥
 वनं सपर्वतं सर्वं भ्रमतस्तु दिनङ्गतम् ।
 अप्राप्ता एव गच्छन्ति सकला मृगजातयः ।
 संप्राप्तमपि चापश्यन् न मृगं न च चित्तलं ॥
 निराशी लुब्धको यावत्तावदस्तङ्गतोरविः ।
 चिन्तयित्वा जलोपान्ते जागरं मृगघातनं ॥
 सखिधास्याम्यहं रात्रौ निश्चितं मम जीवनं ।
 तद्भागमन्निधी गत्वा तत्तीरे जालमध्यतः ॥
 नित्यं कर्तुमारब्धमात्मार्थं गुप्तिकारणं ।
 जालमध्ये महालिङ्गमस्ति स्वायम्भुवं शुभम् ॥
 ततो बिल्वस्य पत्राणि चोटित्वा मार्गशीर्षने ।
 चित्तानि दक्षिणे भागे गतानि लिङ्गमूर्धनि ॥
 न दिवाभीजनं जातं स रुदस्य प्रभावतः ।
 मृगाच्चिरीचतस्तस्य निद्रानाशोऽप्यजायत ॥
 जालमध्यगतस्यापि प्रथमः प्रहरीगतः ।
 ततो जलार्थमायाता हरिणीगर्भसंयुता ॥
 निरीचन्ति दिशः सर्वा उत्फुल्लनयना मृगं ।
 लुब्धकेनाथ सा दृष्टा वाणगीचरताङ्गता ॥
 कृतञ्च वाणसम्भानं तेनैकाग्र्येण चेतसा ।
 लोटित्वा बिल्वपत्राणि प्रचित्तानि शिवोपरि ॥
 स्मरन् शिवेति वादञ्च शीतेन परिपौडितः ।

विलम्बे स्थितो दृष्टो हरिश्चालुब्धकस्तदा ॥
 लुब्धकः स्वस्वरूपेण कृतान्त इव तिष्ठति ।
 दृष्ट्वा च तस्य सन्धानं यमदंष्ट्रासमप्रभं ॥
 सा मृगी दिव्यया वाचा लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ।

मृग्युवाच ।

स्थिरो भव महाव्याध सर्वजीवनिहन्तन ।
 किमर्थं मां हनिष्ये त्वं कथयस्व मम प्रभो ॥

शिव उवाच ।

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा लुब्धकः प्राह तां मृगीं ।
 समावृतं कुटुम्बं मे क्षुधया पीडयते मृगं ।
 धनं च महद्गृहे नास्ति तस्मात्त्वां हन्मि शोभने ॥

सूत उवाच ।

जातपूजाप्रभावेन जागरीपीषणेन च ।
 चतुर्भांशेन पापानां विमुक्तो लुब्धकस्तदा ॥
 विस्मयोत्पुल्लनयनो मृगीदाक्येन पार्ष्वति ।
 उवाच वचनं तां वै धर्मयुक्तमसंग्रहं ॥
 मया हि पातितादेवि उत्तमाधममध्यमाः ।
 न श्रुतात्वीदृशी वाणी श्लाघदानां कथञ्चन ॥
 कस्मिन् देशे त्वमुत्पन्ना कस्मात् स्थानादिहा गता ।
 कथय त्वं प्रयत्नेन परं कीर्तुहलं हि मे ॥

मृग्युवाच ।

शृणु त्वं लुब्धकश्रेष्ठ कथयामि तवाखिलं ।
 आसं पूर्वमहं रम्भा खर्गं यक्रस्य चाप्सरा ॥

अनन्तरूपलावण्यसौभाग्येन च गर्विता ।
 सौभाग्यमदसंयुक्तो दानवो मदगर्वितः ॥
 मयैव सत्कृतीभर्ता हिरण्याक्षो महासुरः ।
 तेन साहं चिरं कालं मया भुक्तं यथेषितम् ॥
 अन्यस्मिन् दिवसे व्याध क्रीडते वै सुरेण च ।
 गतो बहुतरः कालो महादेवस्य कीपकत् ॥
 प्रत्यहं प्रेक्षणं नृत्यं शङ्करस्याग्रतश्चरेत् ।
 द्यावदंच्छाम्यहं तत्र तावद्दुद्रोऽववीत् क्रुधा ॥
 हेरश्चे क्व गतासि त्वं केन वा सङ्गता शुभे ।
 सौभाग्यमदगर्वेण नागता मम मन्दिरं ॥
 सत्त्वं कथय शीघ्रं त्वं नो वा शापन्ददामि ते ।
 शापभीत्या मया तत्र सत्त्वमुक्तं शिवाग्रतः ॥
 शृणु देव प्रवक्ष्यामि शापानुग्रहकारक ।
 मम भर्ता समः प्राणैर्दानवो बलदर्पितः ॥
 तेन साहं मया देव क्रीडितं निजमन्दिरे ।
 तस्य भोगेन लुब्धाहं शयनादेव नीत्थिता ॥
 तेनाहं नागता शीघ्रं सृष्टिसंहारकारक ।
 रुद्रस्तद्वचनं श्रुत्वा सकीर्णो वाक्प्रमत्तवीत् ॥
 मृगः कामातुरो नित्यं हिरण्याक्षो भविष्यति ।
 त्वं मृगो तस्य भार्या वै भविष्यसि महावने ॥
 तस्मात्तु निर्जले देशे टणाहारा भविष्यसि ।
 द्वादशाब्दानि भद्रान्ते भविता शाप एष ते ॥
 परस्परस्य शोकेन शापान्तोऽपि भविष्यति ।

कृतस्वनुग्रहो व्याधे शङ्करेण यदृच्छया ।
 यदा कश्चित् व्याधवरो मम साविध्यमाश्रितः ॥
 बाणाद्ये तस्य सम्प्राप्ता पूर्वजन्तु आरिष्यति ।
 शङ्करस्य तदा रूपं दृष्ट्वा मोक्षमवाप्स्यसि ॥
 शङ्करो न मया दृष्टो वसन्त्यस्मिन् महावने ।
 तेन दुःखमनुष्मता मेदोमांसविवर्जिता ॥
 भर्वाक्रान्ता विशेषेण श्रवध्या चेति निश्चितं ।
 सकुटुम्बस्य ते नूनं भोजनं न भविष्यति ॥
 आयास्यति मृगौत्वन्ध्या मार्गेणानेन लुब्धकः ।
 रूपयौवनसम्पत्ता बहुमांसमदोदता ॥
 भोजनं सकुटुम्बस्य तथा नूनं भविष्यति ।
 अथवरन्धो मृगोव्याध तव बाणस्य गोचरे ॥
 प्रभाते ते क्षुधार्तस्य निश्चयादागमिष्यसि ।
 सुक्ताश्ववा व्याध गर्भं बालानादिश्य वन्धुषु ॥
 शपथैरागमिष्यामि सन्दिश्य च सखीजनम् ।
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा व्याधो विस्मितमानसः ॥
 कष्टमेवं तदा ध्यात्वा व्याधोवाच मृगाङ्गनां ।
 नागमिष्यति यद्यन्धोमृगस्त्वमपि गच्छति ॥
 क्षुधया पीडितोहं वै कुटुम्बश्च भविष्यति ।
 प्रातस्त्वया मम गृहमागन्तव्यं यदा भवेत् ॥
 व्रज त्वं शययं कृत्वा यथा मे निश्चयो भवेत् ।
 श्रियवो वायुरादित्यः सत्ये तिष्ठन्ति देवताः ॥
 पालनीयं ततः सत्यं लोकद्वयमभीप्सुभिः ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागर्भात्ता तदा मृगी ।
चक्रे सत्यप्रतिष्ठां वै व्याधस्याग्रे पुनः पुनः ॥

मृग्युवाच ।

दिजो भूत्वा तु योऽथाध वेदभ्रष्टोऽभिजायते ।
स्वाध्यायसम्भारहितः सत्यगौचविवर्जितः ॥
अविक्रवाणां विक्रेता अथाज्यानाञ्च याजकः ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
धूर्त्तं दुष्टे शठे वच्च वत्पापं मानकूटके ।
दानं दातुं प्रशक्तश्च प्रार्थितं न ददाति च ॥
तेन पापेन लिप्यामि गच्छामि न पुनर्यदि ।
स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत्सागरांश्वरां ॥
देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं तथा हरेत् ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
दौर्षेण दौर्षो दौर्ष्येण पादं पादेन धावयेत् ।
भर्त्तारं स्वामिनं मित्रमात्मानं बालमेव च ॥
गाञ्च विप्रं गुरुं नारीं व्यापादयति दुर्मतिः ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
दानस्य कौर्त्तने पापं वत्पापं दांभिके तथा ।
असञ्चितेन्द्रिये नित्यं परदोषानुकौर्त्तने ॥
छतघ्ने च कदर्थे च नास्तिके वेदनिन्दके ।
सदाचारविहीने च परपीडाप्रदायके ॥
परपैशुन्ययुक्तेऽपि कन्याविक्रयकारके ।
परापवादसन्तुष्टे सर्वधर्मेवहिष्कृते ॥

हृषलीपतौ च यत् पापं मातापित्रोरपोषके ।
 हेतुके वकहत्तौ च यावतीर्यविवर्जिते ।
 एतेषां पातकं मद्भ्यं नागच्छामि पुनर्यदि ॥
 यत्पापं ब्रह्महत्यायां पितृमातृवधे तथा ।
 यत्पापं लुब्धकानां तु भोचोरविषघातिनां ॥
 तेन पापेन लिप्यामि यद्यहं नागमे पुनः ।
 द्विभार्यः पुरुषोयस्तु समदृष्ट्या न पश्यति ॥
 यस्मिन् हले बलीवर्दान् विषमान् वाहयेन्नरः ।
 तेन पापेन लिप्यामि नागच्छति पुन र्यदि ॥
 सकृदत्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छति ।
 यस्य संग्रहणौ भार्या ब्राह्मणौ च विशेषतः ॥
 एकाकी मिष्टमग्राति भार्यापुत्रविवर्जितः ।
 आत्मनो गुणसम्पन्नां समाने सदृशे वरे ॥
 न ददाति च यः कन्यां नरो वै ज्ञान दुर्बलः ।
 तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
 मृगौ वाक्यं ततः श्रुत्वा लुब्धको हृष्टमानसः ।
 मुमोच हरिणीं सद्यो मुक्ता वाणं धनुस्ततः ॥
 तस्या उक्तिप्रभावेन लिङ्गार्चाकरणेन च ।
 स पातकचतुर्थां शान्मुक्तोऽसौ तत् क्षणात्प्लुवं ॥
 द्वितीये प्रहरे प्राप्ते ह्यर्द्धरात्रे वरानने ।
 स्मरन् शिव शिवं वाक्यं न निद्रां लब्धवांस्तथा ॥
 द्वितीयेऽथ ततः प्राप्ता कामार्त्ता मृगसुन्दरी ।
 सन्तुष्टा भयसंविग्ना पतिमन्वेषती तदा ॥

जालिमध्ये स्थितेनाथ दृष्टा सा तु वक्तेन च ।
 पुनर्विस्वस्य पत्राणि त्रोटितानि करेण तु ॥
 चित्ताणि दक्षिणे भागे लिङ्गस्योपरि पार्ष्वति ।
 तस्या वधार्थं व्याधेन वाणं धनुषि सन्दधे ॥
 हर्षपूर्णैः मनसा कुटुम्बार्थं भृशं प्रिये ।
 निरीक्ष्य लुब्धको यावत्तस्यां वाणं विमुञ्चति ॥
 तावन्मृगी सुसन्तुष्टा व्याधं वचनमब्रवीत् ।
 धनुर्धर ऋणु व्याध सर्वसत्त्वभयङ्कर ॥
 देहि मे वचनं ह्रीं कं पद्यान्माभ्विनिपातय ॥
 आयाता हरिणी चैका मार्गेशानेन लुब्धक ।
 समायाताश्रया नैव सत्यं कथय सुव्रत ॥
 तद्वचो लुब्धकः श्रुत्वा विस्मितस्तत्त्वणादभूत् ।
 तस्यास्तु यादृशी वाणी अमुष्या अपि तादृशी ॥
 सैवेयमागतानूनं प्रतिज्ञापालनाय वै ।
 अथ कान्था समायाता या तया कथिता पुरा ॥
 एवं सञ्चित्य मनसा लुब्धकोवाक्यमब्रवीत् ।
 मृणु त्वं मृगि मे वाक्यं गता सा निजमन्दिरं ॥
 त्वं दत्त्वा मम नूनं हि सा भवेत्सत्यवागपि ।
 अहोरात्रं कृतं कष्टं कुटुम्बार्थं मृगाङ्गने ॥
 अधुना त्वां हनिष्यामि देवतास्मरणं कुरु ।
 व्याधोक्तं वचनं श्रुत्वा हरिणी दुःखिता भृशं ॥
 व्याधं प्राह रुदित्वा सा मा मां व्याध निपातय ।
 नास्ति मांसं तथा मेदः शरीरे रुधिरं मम ॥

तेजो वलं मे सकलं निर्दग्धं विहराम्बिता ।
 अहं प्राणैर्विधीष्यामि भोजनन्ते न जायते ॥
 बलवान् सुमहातेजा भेदमांसपरिप्लुतः ।
 अत्यन्तस्थूलपीनाङ्गो मृगो ह्यवागमिष्यति ॥
 तथोक्तं लुब्धकः श्रुत्वा किङ्करोमीत्यचिन्तयत् ।
 मृगो ब्रूते ह्यसन्दिग्धं निश्चयोऽयं परं मम ॥
 चिन्तयित्वेति स प्राह मृगो कामातुरान्तदा ।
 कुरु प्रतिज्ञां सत्यान्वं निश्चयोमे यथा भवेत् ॥
 तद्वाधवचनं श्रुत्वा मृगो शोकसमाकुला ।
 सत्यां प्रतिज्ञां विदधे व्याधस्यायेपुनः पुनः ॥

मृग्युवाच ।

चचियस्तु रणं दृष्ट्वा संयामाद्योनिवर्त्तते ।
 तेन पापेन लिप्यामि वदहमनृतं वदे ॥
 परद्रव्यरता नित्यं मायावन्तोऽनुपासकाः ।
 भेदयन्ति तद्वागानि वापीनाञ्च गवामपि ।
 मार्गं स्थानञ्च ये घ्नन्ति सर्वसत्त्वभयङ्कराः ॥
 परित्यजति सन्मार्गं पशून् भूत्वां स्तथैवच ।
 ब्राह्मणास्मिन्देवय तथैवायमनिन्दकः ॥
 तेन पापेन लिप्यामि तद्वै तदनृतं वदे ।
 आकर्ष्येत्यं वचस्तेन सुक्ता सा तत्क्षणात्प्रिये ॥
 जलं पीत्वा गता सापि अदृष्टः सोऽभवत्तदा ।
 जानिमध्यस्थितस्यापि द्वितीयप्रहरोगतः ॥
 पीडितस्तीव्रगोतेन क्षुधया परिपीडितः ।

शिवं शिवं प्रजल्पन् न निद्रामुपलब्धवान् ॥
 कृतं शिवार्चनं तेन द्वितीये प्रहरेऽपि च ।
 वीक्षते स दिशः सर्वा जीवनाथं वरानने ॥
 सौभाग्यबलदर्पाढो मृगस्तावत् समागतः ।
 पाणं गृहीत्वा तं दृष्ट्वा मौर्व्यामाशु न्ययोजयत् ॥
 आकर्णन्तं धनुर्नाम्य दृष्टतुष्टेन चेतसा ।
 यावन्मुञ्चति पाणं स तावद्दृष्टो मृगेण वै ॥
 कालरूपन्तु तं दृष्ट्वा मृगश्चिन्तां परां ययौ ॥
 निश्चितं भविता मृत्यु र्यदि पादौ विचाल्यते ।
 भार्या प्राणसमा चैव व्याधेनैव निपातिता ॥
 तथा परहितस्यापि मम मृत्युर्भविष्यति ।
 हा कालविकृतं पापं यद्भार्या दुःखमागता ॥
 न हि भार्या समं सौख्यं गृहे वापि वनेपि वा ।
 तथा विना न धर्मोहि नार्थकामौ विशेषतः ॥
 वृक्षमूलेऽपि दयिता यत्र तिष्ठति तद्गृहं ।
 प्रासादोऽपि तथा हीनः कान्तारादतिरिच्यते ॥
 धर्मार्थकामकार्येषु पुंसांभार्या सहायनी ।
 विदेशगमने चापि सैव विश्वासकारिणी ॥
 नास्ति भार्यासमो बन्धुर्नास्ति भार्यासमं सुखम् ।
 नास्ति भार्यासमं लोके नरस्यार्त्तस्य भेषजं ॥
 यस्य भार्या गृहे नास्ति साध्वो च प्रियवादिनी ।
 तेनारण्यं न गन्तव्यं यथारण्यं तथागृहं ॥
 तथा विना जीवतोऽपि निष्कलं मम जीवितं ।

एका प्राणसेमा मे भू द्वितीया प्रमदा मम ॥
 भार्या विरहितस्याद्य जीवितं निष्फलं मम ।
 एवं सचिन्त्य ग्रनकैर्लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥
 गृणु व्याध महासत्त्व आभिधाहारनिवय ।
 त्वां हि पृच्छामि किञ्चित् सत्यं कथय सुम्फुटं ॥
 आयान्तं हरिणीयुग्मं केन मार्गेण तद्गतं ।
 त्वया विनाशितं नैव सत्यं कथय मेऽग्रतः ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लुब्धकस्यापि चिन्तयन् ।
 असावपि न सामान्यो देवता कापि विद्यते ॥
 ध्यात्वेति सत्त्वन्तस्याग्रे लुब्धको वाक्यमब्रवीत् ।
 ते गतेऽनेन मार्गेण प्रतिज्ञाय ममाग्रतः ॥
 ताभ्यां दत्तो भोजनार्थं मम त्वं नात्र संशयः ।
 अधुना त्वां हनिष्यामि न हि मोक्षामि कर्हिचित् ॥
 व्याधोक्तं हि वचः श्रुत्वा हरिणः प्राह सत्वरं ।
 तत्सत्यं कीदृशं व्याध ताभ्यामुक्तं तवाग्रतः ॥
 येन ते प्रत्ययोजातस्तन्मुक्तं हरिणीद्वयं ।
 व्याधेन कथिताः सर्वे ये कृताः श्रवणाः पुरा ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरिणो हृष्टमानसः ।
 व्याधं प्राह ततः शीघ्रं वचनं धर्मसंहितं ॥

सृग उवाच ।

ताभ्यां यदुक्तं भो व्याध तत्सत्यं हि भवेन्मम ।
 प्रभाते त्वद्गृहं न्यूनमागमिष्यामि हिंसक ॥
 भार्या ऋतुमती मेऽद्य कामार्त्तापि च साम्प्रतं ।

गत्वा गृहेऽद्य तां भुक्त्वा अनुज्ञाप्य सुदृज्जनं ॥
 शपथैरागमिष्यामि त्वन्नेहं नात्र संशयः ।
 न मद्देहेत्यसृग्नांसं यत्त्वं भोक्तुमभीषसि ॥
 तद्वथा मरणं मे स्याद्यदि मान्त्वं हनिष्यसि ।
 तन्मृगस्य वचः श्रुत्वा व्याधौ वचनमत्रवौत् ॥

व्याध उवाच ।

असत्त्वं भाषसे धूर्तं प्रतारयसि मामिह ।
 ज्ञाता सत्यः स्फुटं यत्र तत्र गच्छति कल्पधौः ॥
 व्याधस्य वचनं श्रुत्वा वाक्यं ग्राह्यं वरं मृगः ।
 शपथान् वै करिष्यामि यथा ते प्रत्ययो हृदि ॥

व्याध उवाच ।

मम त्वं शपथान् ब्रूहि विश्वासो येन जायते ।
 यथा हि प्रेषयामि त्वां स्वगृहं प्रति कामुक ॥

मृग वीच ।

भर्त्तारं वक्ष्येद्या स्त्री स्वामिनं वक्ष्येन्नरः ।
 मित्रं वक्ष्यते यस्तु गुह्यद्रोहं करोति यः ॥
 तेन पापेन लिप्यामि यदेतदनृतं वदे ।
 भेदयेद्यस्तु मित्राणि प्रमादं श्रावयेत्तु यः ॥
 विषमन्तु रसं दद्यादेकपङ्क्त्यां हि भुञ्जतां ।
 तेन पापेन लिप्यामि यदेतदनृतं वदे ॥
 प्रवासशीला ये विप्राः क्रयविक्रयकारिणः ।
 सन्ध्यास्नानविहीनाश्च वेदशास्त्रविवर्जिताः ॥

मद्यपस्त्रीसमासक्ताः परनिन्दारतास्तथा ।
 परस्त्रीसेवका नित्यं परपैशुन्यसूचकाः ॥
 शूद्रान्नभोजकाद्यैव रसविक्रयकारकाः ।
 तेन पापेन लिप्यामि नायामि यदि ते गृहं ॥
 मद्याद्यं-विक्रयेद्यस्तु शूद्रालोभविभीहितः ।
 सर्वांशौ सर्वविक्रेता विप्राणामपि निन्दकाः ॥
 विप्रवाक्यं परित्यज्य पाषण्डाभिरतस्तथा ।
 तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥
 गां यः स्पृशति पादेन छदितेऽर्के प्रबुध्यते ।
 एकाकी मिष्टमश्नाति विकर्मणि तथा रतः ॥
 मातापित्रोरभक्तश्च क्रियासुहिंसा पाचकः ।
 कन्याशुलकीपञ्जीवी च देवत्राह्मणनिन्दकः ॥
 एतेषां पातकं मह्यं यदि नायामि ते गृहं ।
 यः पठेत् स्वरहीनश्च लक्षणेन विवर्जितम् ॥
 रथां पर्यटमानस्तु वेदमुद्गिरते यदि ।
 पठमानस्य विप्रस्य चाण्डालः शृणुते यदि ॥
 तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ।
 वैश्वारताः सदा ये च देवदायनिवारकाः ॥
 तेषां पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ।
 शूद्रान्नेषु सदा सक्ताः शूद्रसंपर्कदूषिताः ॥
 सन्ध्याभ्रष्टा च ये विप्रा दातृदाननिवारकाः ।
 तेषां पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥
 भर्तारमर्षहीनश्च कुरूपं व्याधिपीडितं ।

या न पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता ।
 तस्याः पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते मृहं ॥
 अथ किं बहुनोक्तेन भो लुब्धक तवाग्रतः ।
 यदि नायामि ते मेहं ममासत्यं भवेत्तदा ॥
 तेन वाक्केन सन्तुष्टो व्याधो वै वीतकल्मषः ।
 संहृत्य वाणं धनुषो मृगं मुक्त्वा वनं प्रति ॥
 जगाम प्रीतमनसा मुक्तपापो वरानने ।
 जलं पीत्वाथ हरिणः प्रविष्टो गहनं वनं ॥
 गतोऽसौ तेन मार्गेण येनायातं मृगौदयम् ।
 लुब्धकेन तदा तत्र जालिमध्ये स्थितेन हि ॥
 कृत्वा विल्वस्य पत्राणि निक्षिप्तानि शिवोपरि ।
 अन्नानाच्छिवपूजा तु कृता तेन तथा व्रतं ॥
 ब्रुवन् शिवशिवं सोऽथ निःसृतो जालिमध्यतः ।
 उदिते सूर्यबिम्बे तु अन्नानाज्जागरे कृते ॥
 पापान्मुक्तोऽभवद्वाधः शिवरात्रिप्रभावतः ।
 यावन्निरीक्षते दिक्षु निशान्ते भोजनं प्रति ॥
 तावच्छिश्रुता चान्या मृगौ तत्र समागता ।
 दृष्ट्वा मृगीं तथा व्याधो वाणं धनुषि सन्दधे ॥
 यावन्मुञ्चति वाणं स तावत् प्रीवाच तं मृगौ ।

मृग्युवाच ।

मा वाणं मुञ्च धर्मात्मन् धर्मं पालय सुव्रत ।
 अहमवध्या सर्वेषां सर्वशास्त्रनिदर्शनम् ॥
 शयानं मैथुनासक्तं मदनव्याधिपीडितं ।

न हि हन्ति मृगं राजा मृगीं च शिशुनावृतां ॥
 अथ त्वं धर्मसुतसृज्य मां वधिष्यसि मानद ।
 बालकान् हि गृहे व्यक्ता आगमिष्याम्यहं पुनः ॥
 या भर्तारं समुत्सृज्य परपुंसि रता भवेत् ।
 तस्याः पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥
 ये कृताः शययाः पूर्वं तवाग्रे व्याधसत्तम ।
 ते सर्वे मम सन्ध्याय यदि नायाम्यहं पुनः ॥
 व्याधेन सा तदा मुक्ता जगाम* निज मन्दिरम् ।
 व्याधोऽपि तत्शरन्वक्ता जगाम स्वगृहं प्रति ॥
 सर्वेषां वचनं ध्यायन्मृगाणां सत्यवादिनां ।
 एतेषां घातको नित्यमहं यास्यामि कां गतिं ॥
 एवं सञ्चिन्तयन् गेहे दृष्टाः क्षुधितबालकाः ।
 निरामिषन्तु तं दृष्ट्वा जम्मुस्तेपि निराशः ॥
 नात्र मांसं गृहे तस्य भोजनं येन जायते ।
 व्याधोऽपि स तदा तत्र तेषां वाक्यानि संस्मरन् ॥
 न भोजनं च निद्रां च लभते विस्मयान्वितः ।
 आगमिष्यन्ति ते नूनं शपथैरतियन्विताः ॥
 तानहं निहनिष्यामि सतां व्रतमनुस्मरन् ।
 लुब्धकेन तदा मुक्तो मृगोऽसौ शपथैः कृतैः ॥
 स्वाश्रमं चाशु संप्राप्नोति यत्र तद्वरिषौदयं ।
 सद्यः प्रसूता तत्रैका द्वितीया रतिबालसा ॥
 तृतीयापि समायाता बालकैः परिवारिता ।

सर्वाः समेता एकत्र मरणे कृतनिश्चयाः ।
 परस्परं जल्पन्ति लुब्धकस्य विचेष्टितं ॥
 ततो मृगोऽस्तुमतीं भुक्त्वा वाक्च मृगोऽब्रवीत् ।
 स्वातव्यमत्र युष्माभिः कर्तव्यं प्राणरक्षणं ॥
 व्याघ्रद्विपात् लुब्धकेभ्यो बालकानाञ्च रक्षणं ।
 अहमत्र समायातः शपथैरतियन्तितः ॥
 अस्या ऋतु प्रदानाय पुनः सन्तानहेतवे ।
 ऋतुमतीं तु योभार्यां नैव सेवेत मोहितः ॥
 भूणहत्या भवेत्तस्य धर्मश्चैव निरर्थकः ।
 सन्तानात् स्वर्गमाप्नोति इह कौर्त्तिञ्च प्राश्नतीं ॥
 सन्तति र्यत्रतः पाल्या स्वर्गसौख्यप्रदायका ।
 अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गो नैव च नैव च ॥
 येन केनाप्युपायेन पुत्रमुत्पादयेत् पुमान् ।
 मया तत्रैव गन्तव्यं यत्र व्याधस्य मन्दिरं ॥
 सत्यं तु पालनीयं स्यात् सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः ।
 तास्तद्भर्तृवचः श्रुत्वा प्रोचु धर्मयुतं वचः ॥
 अन्नाकं पारणं स्नाय्यं भर्त्ता सह मृग प्रभो ।
 वयमप्यागमिष्यामस्त्वया सार्द्धं मृगोत्तम ॥
 तथा ते विप्रियं कान्त न स्मरामः कदाचन ।
 पुष्पितेषु वनान्तेषु नदीनां सङ्गमेषु च ॥
 कन्दरेषु च शैलानां भवतारमिता वयं ।
 न कार्यमप्यतः कान्त जीवितेन विना त्वया ॥
 न दीनां पतिहीनानां जीवितं निष्प्रयोजनं ।

मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥
 अमितस्य हि दातारं भर्तारं वा न पूजयेत् ।
 अपि द्रव्ययुता नारी बहुपुत्रसुहृदृता ॥
 शोचा सा बन्धुवर्गस्य पतिहीना कुरङ्गम ।
 वैधव्यसदृशं दुःखं स्त्रीणामन्यत्र विद्यते ॥
 धन्या स्ता योषितोयास्तु स्त्रियन्ते भर्तुरयतः ।
 नातन्त्री वाद्यते वीणा नाचक्री वाह्यते रथः ॥
 नापतिः पूज्यते नारी अपि पुत्रशतैर्वृता ।
 निर्धनो व्यसनी वृद्धो व्याधितो विह्वलस्तथा ॥
 पतितः कृपणो वापि भर्ता स्त्रीणां सदा गतिः ।
 नास्ति भर्तृ समो धर्मो नास्ति भर्ता समः सुहृत् ॥
 नास्ति भर्ता समो नाथः स्त्रीणां भर्ता गतिः परा ।
 एवं विलप्य ताः सर्व्वा मरणे कृतनिश्चयाः ॥
 बालकैस्ताः समायुक्ता भर्तृशोकेन पीडिताः ।
 तासां वाक्यं मृगः श्रुत्वा हृदि चिन्तापरोऽभवत् ॥
 सर्वथापि हि गन्तव्यं मया व्याधस्य सन्निधौ ।
 सर्व्वतः सत्यसंरक्षा कुटुम्बस्य चयोऽन्यतः ॥
 यदि गच्छामि तत्राहं कुटुम्बस्य चयोऽभवेत् ।
 नोवा प्रयामि तत्राहं मम सत्यं व्रजेत् पुनः ॥
 वरं पुत्रस्य मरणं भार्याया आत्मनस्तथा ।
 सत्यलोपाचरो नूनं सृष्ट्यन्तं नरकं व्रजेत् ॥
 तस्मात् सत्यं पालनीयं नरैः श्रेयोर्धिभिः सदा ।
 सत्येन धार्य्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः ॥

सत्येन वायवो यान्ति सत्ये न वर्धते परं ।
 एवं सच्चिन्ध सृगो धर्मान् हृदि मनोहरान् ॥
 ताभिः सह कुरङ्गीभिराश्रमात् तत्क्षणं ययौ ।
 तस्मिन् सरसि स्नात्वा तु कर्मन्यासश्चकार ह ॥
 तच्च लिङ्गं नमस्कृत्य हृदि ध्यायन् शिवं शिवं ।
 स्नानं पानं परित्यज्य मैथुनं भोगमेव च ॥
 कामं क्रोधं तथा लोभं मायां मोक्षविनाशिनीं ।
 खाद्यपेयादिकश्चैव लुब्धकाभिसुखो ययौ ॥
 तस्य भार्या तथा पुत्राः पृष्ठलग्नाः व्रजन्ति वै ।
 अनाशकम्प्यरं गृह्य मरणे कृतनिश्चयाः ॥
 भार्या पुत्रैः परिवृती सृगस्तन्देशमागतः ।
 क्षुधितो बालकैर्युक्तो लुब्धको यत्र तिष्ठति ॥
 सृगस्तन्देशमागत्य कुटुम्बेन समन्वितः ।
 पालयन् सत्यवाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥

सृग उवाच ।

हन्त्या मां प्रथमं व्याध पश्चाद्भार्याः क्रमेण तु ।
 बालकानि ततः पश्चादध्यन्ता मा विलम्बय ॥
 सृगाणां भक्षणादप्राध न ते दोषोऽस्ति कश्चन ।
 यास्यामः स्वर्गं वै सर्वे शस्तपूता न संशयः ॥
 तवापि सकुटुम्बस्य प्राणयान्ना भविष्यति ।
 एतच्छ्रुत्वा तु वचनं सृगोक्तं लुब्धकस्तदा ॥
 आत्मानं निन्दयित्वा तु हरिणं वाक्यमब्रवीत् ।

व्याध उवाच ।

अहीमृग महासत्त्वं गच्छ गच्छ स्वमालयं ।
 आमिषेण न मे कार्यं यद्वाच्यं तद्विविष्यति ॥
 सत्वानां हि वधात्पापं तर्जने बन्धने तथा ।
 नैव पापं करिष्यामि कुटुम्बार्थं कथञ्चन ॥
 धर्माणाञ्च दया मूलं सत्यं शाखाफलन्दमं ।
 त्वं गुरु र्ध्वम धर्माणामुपदेष्टा हि सांप्रतं ॥
 गच्छ गच्छ कुरङ्ग त्वं कुटुम्बेन समन्वितः ।
 न्यस्तानि तु मयास्ताणि सत्यधर्मसमाश्रितः ॥
 तद्वराधवचनं श्रुत्वा हरिणः प्राह तं पुनः ।
 कर्मन्यासमहं कृत्वा त्वत्सकाशमिहागतः ॥
 हन्यतां हन्यतां शीघ्रं न ते पापं भविष्यति ।
 मया दत्ता पुरा वाचा तया वदो मराम्यहं ॥
 मया मम कुटुम्बेन त्यक्तलोभः स्वजीवने ।
 एतच्छ्रुत्वा च वचनं लुब्धको वाक्यमब्रवीत् ॥
 त्वं गुरुस्त्वं पिता माता त्वं मे बन्धुः सखा सुहृत् ।
 मया त्वज्यानि शस्ताणि त्याज्य मायादिकं बलं ॥
 कस्य भार्या सुतः कस्य कुटुम्बं कस्य हे मृग ।
 तैस्तैः स्वधर्मं भोक्तव्यं सृगं गच्छ यथासुखम् ॥
 इत्युक्त्वा लुब्धकसूर्णं मुक्त्वा चापं शरैः सह ।
 सृगान् प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य चमापयेत् ॥
 प्रोचुर्व्याधं पुरस्तत्र वचःपीपूषसन्निभं ।

एतस्मिन्नन्तरे नेदु देवदुन्दुभयो दिवि ॥
आकाशात् पुष्पवृष्टिश्च बभूव सुमनोहरा ।
देवदूताः समायाता विमानं गुह्यगोभनं ॥

देवदूत उवाच ।

अहो व्याध महासत्व सर्वसत्वभयङ्कर ।
विमानवरमारुह्य सदेहस्त्रिदिवं व्रज ॥
शिवरात्रिप्रभावेन पातकान्ते चयं गतं ।
उपवासश्च संजातस्तथा वै निशिजागरः ॥
यामे यामे कृता पूजा अज्ञानात्तु शिवस्य च ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो गच्छ त्वं रुद्रमन्दिरं ।
मृगराज महासत्व सर्वभार्यासमन्वितः ।
भार्याद्वितयसंयुक्तो नाचत्रं पदमाप्नुहि ॥
तव नाम्ना चयं ऋचं लोके ख्यातिं गमिष्यति ।
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं लुब्धकीऽथ मृगास्तथा ॥
विमानानि समारुह्य नाचत्रं पदमागताः ।
हरिणीद्वयमार्गस्तु दृश्यतेऽद्यापि पार्ष्वति ॥
तत्पृष्ठलग्नताराणां द्वितयं मणिसन्निभं ।
ऋचं लुब्धकनाम्ना तु दृश्यते द्योतनं शुभं ॥
तारात्रितयसंयुक्तं मृगशीर्षं तदुच्यते ।
बालकद्वितयश्चाग्रे तृतीया पृष्ठतो मृगौ ॥
पृष्ठतस्तत्र संप्राप्ता मार्गशीर्षस्य सन्निधौ ।
मृगराट् दृश्यतेऽद्यापि ऋचं व्योमगमुत्तमं ॥

अकामाज्जागरं रात्रौ तद्योषोषणपूजनम् ।
 जातं लुब्धकराजस्य तत्फलं परिवर्णितं ॥
 ये नरा भक्तिभावेन शिवरात्रिव्रतं शुभं ।
 सोपवासं करिष्यन्ति जागरेण समन्वितं ॥
 तेषां फलं हि वै वक्तुं ब्रह्मापि च जडायते ।
 शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं पापभयापहं ॥
 यत् कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ।
 यत्फलं माघमासे वै प्रयागे मज्जतां नृणां ॥
 वैशाखे द्वारकायान्तु तपस्याषाढसेवनात् ॥
 गयायां पिण्डदानेन कार्तिके माघवायतः ।
 तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्ष्वति ॥

इति श्रीलिङ्गपुराणे उमामहेश्वर संवादे
 शिवरात्रिव्रतमाहात्म्यं ।

—०००—

ऋषय ऊचुः ।

शिवरात्रिरिति ख्याता कस्मिन् काले तु सा भवेत् ।
 किंफला किंविधाना सा तत्त्वज्ञो विस्तराद्वद ॥

श्रुत उवाच ।

माघस्य कृष्णपक्षीयतिथिष्वैव चतुर्दशी ।
 तस्या रात्रिः समाख्याता शिवरात्रिरिति द्विजाः ॥

तस्यां सर्वेषु लिङ्गेषु सदा संक्रमते हरः ।
विशेषादमरैः सर्वैः ख्याता सेवं कणेश्वरे ॥

ऋषयज्जुः ।

शिवरात्रिः कथं जाता केन वापि विनिर्मिता ।
कस्माद्बहुफला सेति सर्व्ववै विस्तराद्बद ॥

सुत उवाच ।

कथयिष्यामि पूर्व्वं^१ तत् पूर्व्ववृत्तं कथानकं ।
भर्तृयज्ञस्य संवादमश्वसेनस्य भूपतेः ॥
आनर्त्ताधिपतिः पूर्व्वमश्वसेन इति स्मृतः ।
आसीद्वर्त्मपरो नित्यं वेदवेदाङ्गपारगः ॥
भर्तृयज्ञः पुरा तेन इदं पृष्ठः कुतूहलात् ।
कलिकालं समुद्दीक्ष्य वर्द्धमानन्दिनेन्दिने ॥

भर्तृसेन उवाच ।

कलिकाले कृते किञ्चिद्भूतं मे वद सन्मने ।
खलायां सङ्गजं पुण्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥
अत्यायुषः * सदा मर्त्या पूताः कृतयुगे पुरा ।
त्रेतायां द्वापरे चैव किन्तु प्राप्तौ कलौ युगे ॥
तस्मादर्षव्रतं त्यक्त्वा किञ्चिदैकाहिकं वद ।
श्वःकार्यमद्यकुर्वीत पूर्वाह्ने चारात्तिकं ॥
न हि प्रतीचते मृत्युः कृतं वास्य न वा कृतं ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भर्तृयज्ञ उदारधीः ॥
 अववीत् सुचिरं ध्यात्वा ज्ञात्वा दिव्येन चक्षुषा ।
 अस्ति राजन् व्रतं पुण्यं शिवरात्रीतिसंज्ञितं ॥
 एकाहिकं महाराज सर्वपातकनाशनं ।
 तस्यां यद्दीयते दानं हतज्जितं तथैव च ॥
 सर्वमक्षयतां याति रात्रिजागरणे कृते ।
 अपुत्रो लभते पुत्रानधनो धनमाप्नुयात् ॥
 स्वत्यायुर्दीर्घमायुष्यं शत्रूणाञ्चैव संचयं ।
 यं यं काममभिध्याय व्रतमेतत्समाचरेत् ॥
 तं तं समाप्नुयान्मर्त्यो निष्कामो मुक्तिमाप्नुयात् ।
 तथा वर्षकृतात् पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥
 पठनादेकचित्तेन यदि कुर्यात् प्रजागरं ।
 यानि कान्यत्र लिङ्गानि चराणि स्यावराणि च ।
 स च संक्रमते देवस्तस्यां रात्रौ यतो हरः ॥
 शिवरात्रिस्ततः प्रीता तेन सा हरवल्लभा ।
 प्रार्थितः स सुरैः सर्वैर्लोकानुग्रहाकाम्यया ॥
 भगवन् कलिकालेऽस्मिन् सर्वपापसमन्वितः ।
 वर्षपापविमुक्त्यर्थं विनायकं क्षितौ व्रतं ॥
 एतया पूजया पूता मर्त्याः शुद्धिमवाप्नुयुः ।
 ततो दत्तं हतं वैषामस्माकमुपतिष्ठते ॥
 यद्योच्छिष्टैश्च यदत्तं तद्वत्ताज्जायतेऽखिलं ।
 कलिकालेन चास्माकं किञ्चिदेवोपतिष्ठति ॥
 यत् किञ्चिद्मानवैर्दत्तं प्रभूतमपि शङ्करं ॥

भगवानुवाच ।

माघमासस्य कृष्णायां चतुर्दश्यां सुरेश्वर ।
अहं यास्यामि भूमिष्ठो रात्रौ नैव दिवा कलौ ॥
लिङ्गेषु च समस्तेषु चलेषु स्थावरेषु च ।
प्रपूजयेत् सम्पदिच्छुः सर्वपापविशुद्धये ॥
तस्यां रात्रौ हि मे पूजां यः करिष्यति मानवः ।
मन्त्रैरेतैः सुरश्रेष्ठ विपाप्मा स भविष्यति ॥

ॐ सदाय नमः । ॐ वामाय नमः । ॐ तत्पुरुषाय नमः ।

ॐ ईशानाय नमः ।

पञ्चवक्त्राणि संपूज्य गन्धपुष्पानुलेपनैः ।
वस्त्रैर्दीपेन नैवेद्यैस्ततीर्ष्य च प्रदापयेत् ॥
मन्त्रेणानेन मङ्गलं भाव्यात्वा मनसि स्थितं ।
गौरीवत्तम देवेश सर्पाद्यैः शशिशेखरः ॥
वर्षपापविशुद्ध्यर्थं अर्घीमे प्रतिगृह्यतां ।
ततः संपूजयेद्विप्रं भोजनाच्छादनादिभिः ॥
दत्त्वा प्रदक्षिणां तस्मै वित्तश्राठं विवर्जयेत् ।
ततो जागरणं कुर्याज्जीतवादित्रनिस्त्रनैः ॥
धर्माख्यानकथाभिश्च जलास्यैस्त्राण्डवैस्तथा ।
एवं करिष्यते योऽत्र व्रतमेतत्सुरेश्वर ॥
सर्वपाप विशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं भविष्यति ।
तच्छ्रुत्वा त्रिदशाः सर्वे प्रणम्य शशिशेखरं ॥
सम्पद्गुहा नृपश्रेष्ठा स्वानि स्थानानि भेजिरे ।

प्रेषयामासुर्व्यां वै नारदं मुनिसत्तमं ॥
 प्रबोधनाय लोकानां शिवरात्रिर्जते तदा ।
 सोऽपि गत्वा धरापृष्ठं आवयामास सर्वतः ॥
 शिवरात्रेस्तु माहात्म्यं यदुक्तं शूलपाणिना ।
 ततः प्रभृति सञ्ज्ञाता शिवरात्रिर्धरातले ॥
 सर्वकामप्रदा पुण्या सर्वपातकनाशिनी ।
 तत्र ते कौत्तयिष्यामि पुरावृत्तां कथां वरां ॥
 यद्वत्तं नैमिषारण्ये लुब्धकस्यात्र कस्यचित् ।
 तत्रासौलुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रो न कर्मतः ॥
 व्यसनेनाभिभूतोऽयं परवित्तापहारकः ।
 न कदाचिद्व्रतन्तेन न दत्तं न जपः कृतः ॥
 केवलन्तु हृतं वित्तं लोकानाब्धलसंययात् ।
 कस्यचित्त्वथ कालस्य शिवरात्रिः समागता ॥
 माघमासे सिते पक्षे सर्वपातकनाशिनी ।
 तत्राख्यायतनं पुण्यं देवदेवस्य शूलिनः ॥
 ततो जागरणं रात्रौ प्रारब्धमभितोजनैः ।
 नारोभिर्नरशार्दूल भूषिताभिः सुभूषणैः ॥
 अथासौ चिन्तयामास चैरो वित्तेन जागरः ।
 गच्छामि यदि काचित् स्त्री भूषणैः परिभूषिता ॥
 निद्रिता वाह्यतः श्वाश्व प्रवासादुपयाम्यहं ।
 ततोहत्वा समादाय भूषणानि ब्रजाम्यहं ॥
 एवं निश्चित्य मनसा गतस्तस्य समीपतः ।
 कर्णिकारं समारुह्य स्थितो गुप्तस्ततो हि सः ॥

वीक्ष्यमाणो दिशः सर्वा नारी निष्क्रमणीद्भवा ।
 चौर्यकर्मप्रवृत्तस्य शीतार्त्तस्य विशेषतः ॥
 स्रज्यापि निद्रिता याता न च नारीति निर्गता ।
 तस्याधस्तात्ततो लिङ्गमवधूतं हरोद्भवं ॥
 एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्धतस्तीक्ष्णदीधितिः ।
 असताञ्चैव चौराणां कामिनां विमुखावहः ॥
 ततो नराश्च नार्थ्यं जग्मूः स्वं स्वं निकेतनं ।
 उभया तं परं शान्तं प्रणिपत्य महेश्वरं ॥
 सोऽपि चोरो निराशश्च क्षुब्धामः शीतविह्वलः ।
 अववर्त्य द्रुमात्तस्माद्दर्माग्निः क्वचिदासते ॥
 ततः कालेन महता पञ्चत्वं समपद्यत ।
 जातो जातिस्मरो भूत्वा दर्पणाधिपतेर्गृहे ॥
 उपवासप्रभावेन तस्यां रात्रौ प्रजागरात् ।
 शिवरात्रेस्तथा तस्य लिङ्गस्यापि प्रपूजनात् ॥
 ततो राज्यं समासाद्य पिष्टपैतामहं महत् ।
 कारयामास लिङ्गस्य प्रासादं तस्य शोधनं ॥
 वर्षे वर्षे समागत्य शिवरात्र्यां प्रजागरात् ।
 उपवासपरो भूत्वा गीतवादित्रनिस्वनैः ॥
 धर्माख्यानकथाभिश्च सामव्यनिभिरेव च ।
 * नेत्रैः पूर्वोक्तैः संपूज्य अर्घ्यं दत्त्वा विधानतः ॥
 सन्तर्प्य ब्राह्मणान् कामैर्जगाम विषयं निजं ।
 कस्यचित्त्वथ कालस्य शिवरात्रिः समागता ।

प्रासादे तत्र मुनयः प्राप्ताः शाण्डिल्यपूर्वकाः ॥
 शाण्डिल्योऽथ भरद्वाजो जवक्रौतश्च जालवः ।
 पुलस्त्यः पुलहो गार्ग्यं स्तथान्ये वहवो नृपाः ॥
 सोऽपि राजा बृहत्सेनो दशामाधिपतेः सुतः ।
 सम्प्राप्तो जागरं कर्तुं तस्य लिङ्गस्य चाग्रतः ॥
 पूजयित्वा ततो देवं प्रणिपत्य मुनीन् च तान् ।
 उपविष्टस्तथाग्रे अनुज्ञातो द्विजोत्तमैः ॥
 नृत्यंस्तस्याग्रतश्चतुः कथाबहुविधो नृप ।
 राजर्षीणामतोतानां ब्राह्मणानां विशेषतः ॥
 अथ तस्मिन् कथयति तैः पृष्टो ब्रह्मवादिभिः ।
 कौतुकाविष्टचित्तैश्च विस्मयोत्फुल्ललोचनैः ॥
 राजन् पृच्छामि हे सर्व्वे वयं कौतूहलान्विताः ।
 यदि ब्रवीषि नः सत्यं देवताग्रतने स्थितः ॥

राजोवाच ।

यदि ज्ञास्यामि विप्रेन्द्राः कथयिष्याम्यसंशयं ।
 देवस्याग्रे तु संपूज्य सत्येनात्मानमालभे ॥

ऋषयश्चतुः ।

सुलभानि परित्यज्य कस्माद्दामान्यनेकशः ।
 जागरं कर्तुकामोऽत्र हा देशादुपतिष्ठसि ॥
 वर्षे वर्षे सदा प्राप्ते नूनं त्वं वेत्सि कारणं ।
 रहस्यं यदि ते न स्वात्तद्ब्रवीहि नराधिप ।
 सविलज्जं स्मितं कृत्वा ततः प्राह सुदुर्मनाः ॥
 रहस्यं परमं ह्येतदवाच्यं हि द्विजोत्तमाः ।

तथापि वेदपिथामि अश्वदेवाग्रतीयतः ॥
 ततः स कथयामास पूर्वदेहसमुद्भवम् ।
 मल्लिञ्जुचनरोनूनं वृत्तान्तं हि नराधिप ॥
 चौर्यभावेन देवस्य पूजनं जागरस्तथा ।
 उपवासं विना तेन शिवरात्रौ पुराभवत् ॥
 जातिस्ररणसंयुक्तं तेषां सर्वं यथातथम् ।
 कथयामास मूपालो वृत्तान्तं पूर्वजन्मनः ॥
 तत स्ते मुनयः सर्वे साधुवादान् पृथक्विधान् ।
 नृपोत्तमस्य राजर्षेर्दृशाशौर्भिसमन्वितान् ॥
 रात्रौ जागरणं कृत्वा जन्मुत्तरे च तथाश्रमम् ।
 सोऽपि राजा समभ्यर्च्य तदैव तान् द्विजोत्तमान् ॥
 जमाम स्त्रपुरं पश्चात्कृत्वा रात्रिप्रजागरं ॥

भर्तृघ्न उवाच ।

शिवरात्रिः समुत्पन्ना एवभूमितले नृप ।
 एवम्बिधं च माहात्म्यं तस्यास्ते परिकल्पितम् ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्या सा नृपसप्तम ।
 कलिकाले विशेषेण यदीच्छेद्भूतिमात्मनः ॥
 एषा कृता विष्णुपेन नलेन नहुषेण च ।
 मान्धाता धुन्धुमारिण सगरेण युयुत्सुना ॥
 तथान्ये च महोपालाः सम्यक् अहसमन्विताः ।
 प्राप्ताश्च ईप्सितान् कामान्नृपोदिव्यायचक्षुषा ॥
 सत्यवता च सावित्र्या श्रिया देव्या च सौतया ।
 अरुन्धत्या सरस्वत्या पनया रश्मया तथा ॥

इन्द्राख्या च वृषाख्या च स्वधया स्वाहया तथा ।
 रत्या प्रीत्या प्रभावत्या गावत्रया च नृपोत्तमा ॥
 सर्वे प्राप्ताः परान् कामानतिशौभाग्य संयुतान् ।
 यच्चैताः शृणुयाद्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ ॥
 दिनजात् पातकात् सोऽपि मुच्यते नात्र संशयः ॥
 नास्ति गङ्गासमन्तोयं नास्ति देवो हरोपमः ॥
 शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं सत्यं मयोदितं ।
 सर्व्वरत्नमयौ मेरुः सर्व्वार्थसमन्वितः ॥
 सर्व्वधर्ममयौ राजन् शिवरात्रिः प्रकीर्त्तिता ।
 गरुडः पक्षिणां यद्वत् नदीनां सागरो यथा ।
 प्रधाना सर्व्वधर्माणां शिवरात्रिस्तथोत्तमा ॥

इति स्कन्धपुराणीयेनागरखण्डे शिवरात्रिव्रतम् ।

— ००० —

कृष्ण उवाच ।

चतुर्दशीं महाराज गतमुद्दिश्यते सदा ।
 नष्टस्तदा हव्यवाहः पुनरस्तित्वमाप्नुयात् ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कथमग्निः पुरा नष्टो देवकार्येण्युपस्थितः ।
 केनाग्नित्वं कृतं तत्र कथं हि विदितन्तव ॥

कृष्ण उवाच ।

पुरा सुरा महाराज तारकेण पराजिताः ।
 अष्टब्धन् विम्वकर्त्तारं तारकं को वधिष्यति ॥

उवाचासौ चिरन्त्यात्वा रुद्रोमासन्तिसम्भवः ।
 गङ्गास्नाहग्निरेजोत्थः शिशुर्दत्तं वधिष्यति ॥
 एवं श्रुत्वा प्रहा देवा यत्र शम्भुः सहोमया ।
 प्रणम्य ते तमूर्चुर्हि यदुक्तं ब्रह्मणा तदा ॥
 अतिपन्नञ्च रुद्रेण उमया सहितो नतः ।
 प्रयत्नमकरोत्तच्च यदुक्तममरैस्तुतः ॥
 दिव्यं वर्षयतं सायं ततः कालोऽथ मैथुने ।
 न चाप्युपरमस्तत्र ततो रस्तात् कथञ्चन ॥
 भयञ्च सुमहत्तेषां देवानां समजायत ।
 रुद्रोमासम्भवीयो वै भविष्यति महाबलः ॥
 स दैत्वान् दानवगणान् वधिष्यति न संशयः ।
 केन कालेन भवति रेतोविरतिरेतयोः ॥
 एतद्विचिन्त्य प्रहितो देवैस्तृचानिलानलौ ।
 गतौ तौ वां मया दृष्टौ समस्तौ विप्रमस्तथा ॥
 अशपच्च रुषा देवी देवैः सार्द्धं विवर्जिता ।
 यस्मान्मे जनितं विप्रभयं ह्यति दिवौकसां ॥
 अथोवाच तदा देवादेवान् सर्वगणान् शनैः ।
 अग्निं गृह्णातु वीर्यन्मिसृष्टं सुचिरं हि यत् ॥
 एवमुक्तीऽथ रुद्रेण नष्टोऽग्निर्देवसङ्कुलात् ।
 न खस्यो न भुवि स्योवा न सूर्यस्यो न भूतले ॥
 देवतायतने यत्नं न कुर्वाच्चग्निवर्धनं ।
 क्रिमिकौटपतंगाच्च त्वपृष्टौ त्रिदिवौकसां ।
 हं हो केकाः शुक्रं वर्हिः शीघ्रं गृह्णगणं गताः ॥

शयापान्निविं जिह्वाहि हि गुणा वो भविष्यति ।

पृष्ठा तु विबुधाः सर्वं पक्षिणं पक्षिणांवरं ॥

जीवंजीवकनामानं भानोः सत्त्वं वदस्व नः ।

क्वचिदृष्टस्त्वया वज्रिर्वनेऽस्मिन्नटता सदा ॥

न भद्रं नाप्यभद्रं वा किञ्चिदेव वचोऽब्रवीत् ।

भृगोभूयस्तु पृष्ठोऽपिनान्यामुच्चारयेद्भिरं ॥

तुष्टस्तस्यान्नपौडक्लिधिरस्त्वौव वदामि ते ।

यस्मान्न किञ्चिदुक्तं ते तस्माच्चित्रतनूरुहः ॥

जीव जीव पुनर्जीव यावदिच्छा तथायुषः ।

द्वितीयं ते वरं दक्षि जीवजीवक ग्रीभनम् ॥

व्यक्ता ते मानुषो वाचा स्तृष्टार्था च भविष्यति ।

कश्चिद्यदिच वाधस्ताहुधः स्नानं करिष्यति ॥

ग्रह्याचाषोढीशान् दीपः चणाढालो भविष्यति ।

मांसं यद्य तृतीयं वै भक्षयिष्यति निन्दितं ॥

अजरः सोऽमरश्चैव सर्वकालं भविष्यति ।

इदं दत्त्वा वरन्तस्य वज्रित्वमवभासवान् ॥

विबुधा अपि तत्रैव तमपश्यन् वंशगं ।

उत्पाद्य जातकर्माद्यं शास्त्रसन्दृष्टमानसः ॥

तुष्टा वंशमघोचुस्ते देवास्त्रिभुवनेश्वरं ।

जपयाकल्मषौभूत्वा अग्निगर्भान् वरिष्यति ॥

येन हि वैणवीयष्टिः ब्रह्मचारी च नैष्ठिकः ।

यच्चाग्निपालनेपुण्यं यदृष्टं ब्रह्मवादिभिः ॥

बहतः कल्मषीं यष्टिं तं प्राप्नोति दिजोत्तमः ।

वंशस्यानुग्रहं कृत्वा देकाह्वतिमवाब्रुवन् ॥

गृह्णीत शुल्कं भद्रस्य तव पुत्री भविष्यति ।

युधिष्ठिर उवाच ।

यदाग्निर्ब्रष्टो देवानां केनायित्वं तदा कृतं ।

भूयोऽपि केन कालेन अग्निरग्नित्वमाप्नुयात् ॥

कृष्ण उवाच ।

त्रिरात्रं विप्र नष्टोऽग्निर्येनाग्नित्वं कदाचन ।

यस्मिन् काले तिथौ यस्यां पुनरग्नित्वमाप्नुयात् ।

उत्प्यागिरसोः पूर्वमासीद्व्यतिकरोमहान् ॥

अहं विद्यातपोभ्यां वै न च ज्ञायान् सुते न च ।

उतथैवैवमुक्तस्तु अङ्गिरा प्राह तं मुनिं ॥

गच्छ वो ब्रह्मसदनं मरौचिप्रमुखैर्द्विजैः ।

उपेतयान्धमुनिभिर्ब्रह्मराजर्षिसत्तमैः ॥

उतथ्यः प्राह स ब्रह्मन् तावृषीन्तप्तमानसः ।

ज्यायान्वा कतमोऽस्माकमिति नः कथ्यतां स्फुटं ॥

अथोवाच मुनिर्ब्रह्मातावुमौ क्रुद्धमानसौ ।

आनय बहुधा गत्वा विवृधान् भुवनेश्वरान् ॥

ततो विवाहं पश्यामि भवतां तै समीक्ष्य च ।

ततस्तौ सहितौ गत्वा ऋषीन् सप्तमानयेत् ॥

लोकपालान्महेन्द्रादीन् सयमान्वावृणानिलान् ।

साध्यमान्दृष्टान् विश्वान् भरद्वाजात्रि नारदान् ॥

गन्धर्वान् वित्तपान् यक्षान् राक्षसान् दैत्यदानवान् ।
 नायातस्त्वत्र तिग्मांशः सर्वेचान्ये समागताः ॥
 दृष्ट्वा तु विबुधान् सर्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तादृषीन् ।
 आनयध्वमितस्तूर्णं साक्षा दण्डेन वा पुनः ॥
 एव मुक्ता गतस्तावदुततथः सूर्यमण्डलं ।
 स गत्वा प्राह मार्त्तण्डं शीघ्रमेह्यवसच्चिदं ॥
 स उत्तत्यमथोवाच कथं ब्रह्मन्ब्रजाम्यहं ।
 एव मुक्तागतः सूर्योभुवंमे मयिनिर्गते ॥
 एव मुक्तोमुनिः प्रायात् स्वस्वदेवसभागतं ।
 आचचचे च यत् प्रोक्तं भास्वता तपनंप्रति ॥
 उवाचाङ्गिरसं ब्रह्मा शीघ्रमेव तमानय ।
 सत्वयोक्तो गतस्तत्र यत्रासौ तपते रविः ॥
 एहोहि भगवान् सूर्य उतत्यभवने पुनः ।
 एवमुक्तो गतः सूर्यो यत्र देवाः समागताः ॥
 स्थित्वा मुहूर्त्तं प्रोवाच किं वा कार्यमुपस्थितं ।
 पृच्छन्तमेवं मार्त्तण्डं ब्रह्मा प्रोवाच सादरं ॥
 गच्छ शीघ्रं न दहते भुवनं यावदङ्गिराः ।
 सत्त्वं प्रयातुं गोलोकं वर्त्तते कृष्णपिङ्गलं ॥
 पाटलं हरितं शोणं श्वेतोवर्षं प्रणशितं ।
 शकहीपं कुशहीपं कौशहीपं सपत्तनं ॥
 दग्धमङ्गिरसा सर्वं भूयोऽपि प्रदहिष्यति ।
 यावन्तं दहते सर्वं भुवनं तपनाङ्गिराः ॥

गच्छ तावदितः शीघ्रं स्वस्थानेन प्रभास्कर ।
एवमुक्तः सविधुना स्वस्थानमधिरूढवान् ॥
विष्टिवानङ्घ्रिसङ्काशं सकाशं दैवतं रविः ।
गत्वाङ्घ्रिरा उवाचेदं गतं किङ्करवान्यहं ॥
विवुधाङ्घ्रिरसं प्राहुस्तपोराशिमकल्पयं ।
संप्रशस्याहुरग्नित्वं कुरु तावन्महौतले ॥
पूर्वं यथाग्निः कृतवान् स्तथात्वमपि सत्तम ।
यावदग्निं प्रशस्यामि कासौनष्टः क तिष्ठति ॥
एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नित्वं कृतवांस्तदा ।
देवैर्दृष्टो यथाग्निश्च स मे सर्वं निवेदितं ॥
देवकार्यं कृते तस्मिन् देवा वज्रिमयाब्रुवन् ।
अग्नेऽग्नित्वं कुरुष्वत्वमाङ्घ्रिरसमकल्पयं ॥
उवाच मुञ्च मत्स्थानं वचस्तीषाकरं शृणु ।
अहन्ते तनयश्रेष्ठोभविष्ये प्रथमे सुने ॥
तद्वस्यतीतिमानाय तथा न्येवहवः सुताः ।
एव सुतोसु निस्तुष्टो बह्वं च जनयत् सुतान् ॥
वज्रिं सोजनयामास पुत्राङ्घ्रीषां स्तदाङ्घ्रिराः ।
अवाप पुनरत्नग्नि मग्निरस्वातिथी नृप ॥
स्त्रपन् सर्वचतुर्दंशां सञ्जातो हव्यवाहनः ।
हव्यवाहन देवानां भूतानां गृह्यचारिणां ॥
ते तेत्विष्यं तिथिस्तस्मै रुद्रेण प्रतिपादिता ।
पूजनेयं तिथिर्हेतुर्मुनिभिः पार्थिवैस्तथा ॥
नलसन्धातुसन्वाद्यैरन्यशानपुषादिभिः ।

प्रिया सहस्रहन्तृणां संग्रामेऽप्येव कुर्वचित् ॥
 अन्नानतिथयो ये च व्यालवह्निजलाशयाः ।
 स्नापदैर्भक्षिता ये च तपनादिषु ये मृताः ॥
 उद्वन्निक्षता ये च शूलाद्यैरविधानकैः ।
 तेषां शस्तचतुर्दशां तद्वत् स्वर्गसुखप्रदं ॥
 अनिष्टावैव दशनिदानानि दिविधानि च ।
 प्रभूतफलभोग्यानि उपतिष्ठन्ति ते नराः ॥
 एवं तिस्रिरियं राजब्रह्मायी पठ्यते जनैः ।
 सैन्द्री* केचिद्दन्त्यन्ये रुद्रोष्मिरिति पठ्यते ॥
 अस्यां मनोरथावाप्तिः कृतायां स्यान्नशंसयः ।
 अथ नक्तोपवासस्य विधानं शृणु पार्श्विव ।
 (नक्तमेवोपवासः) येन विज्ञानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 शिवार्चनपरोभूत्वा जितक्रोधः शुचिर्नरः ।
 वसुधाभाजनं कृत्वा भुञ्जीयादन्नभोजनं ॥
 उपवासात्परं भैक्षं भैक्ष्यात्परमयाचितं ।
 आयाचितात्परं नक्तं तस्मान्नक्तेन वर्त्तयेत् ॥
 देवैस्तु भुक्तं पूर्वाह्णे मध्याह्णे मुनिभिस्तथा ।
 अपराह्णे तु पित्रभिः सम्भ्यायां गुह्यकादिभिः ॥
 सर्ववेलामतिक्रम्य नक्तभोजी तथा भवेत् ।
 हविष्यभोजनं स्नानमाहारस्य च लाघवं ॥
 अग्निकार्यमधः शय्यां नक्तभोजी समाचरेत् ।
 सम्भ्यायां मण्डलं कृत्वा शुचिना गोमयेन तु ॥
 दीपं दद्यात्तथार्घ्यं च पुष्पगन्धाक्षतैः फलैः ।

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र ध्यात्वा चेतसि गहरं ।
 भूतभर्ता विभुर्देवः स्वयम्भूः सर्वगः शिवः ॥
 समार्घ्यदानसंप्रीत स्त्रिधा पापं व्यपोहतु ।
 दत्त्वार्घ्यं ब्राह्मणं भोज्य स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥
 एवं संवत्सरस्यान्ते व्रते पूर्णं सदक्षिणे ।
 दद्याद्ब्रामीकरं पात्रं रोष्यं वा ताम्रमेव च ॥
 अगक्तो मृगमयं पात्रं पूर्णं गव्येन सर्पिषा ।
 पूर्णकुम्भीपरि स्थाप्य ज्वेतवस्तयुगन्तवा ॥
 सौवर्णं च शिवं शक्त्या स्थाप्य पञ्चासतादिना ।
 वस्त्रीपरि समास्थाप्य पूजयेद्भक्तितत्परः ॥
 पुष्पैर्गन्धैस्तथा धूपैः सदीपैः सहचन्दनैः ।
 एवं संपूज्य विधिवदर्घ्यमष्टाङ्गं सुतृप्तये ॥
 देवस्य पूज्यमन्त्रेण भक्तिभावेन भावितः ।
 फलं पुष्पं गवां क्षीरं दधि दूर्वाङ्कुरास्तिलाः ॥
 चन्दनं तण्डुलास्तोयमर्घ्यमष्टाङ्गमुच्यते ।

फलादिभिरष्टभिर्युक्तं तोयमष्टाङ्गम् ॥
 गिरसा धारयित्वा तु जानुभ्यामवनीकृतः ।
 महादेवाय दातव्यं गन्धधूपं यथाक्रमं ॥
 भक्ष्योदनैर्बर्लिं दत्त्वा प्रणम्य परमेश्वरं ।
 घेनुं सदक्षिणां दद्यादित्तशाठ्यं विवर्जितः ॥
 श्रीनिवाय च दातव्यं पुराणविदुषे हिजे ।
 एवं भक्त्या प्रदद्याद्यः सर्वमेतदुदाकृतं ॥

सर्वपाप विनिर्मुक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ।
 धनधान्यसमायुक्तो जीवेत्तु शरदां शतं ॥
 अन्तकाले शिवं स्मृत्वा शिवलोकं व्रजेन्नरः ।
 तत्र स्थित्वा स चत्वारि युगानि परया मुदा ॥
 चेतायो पार्थिवेन्द्रोऽसौ भूयान्नरत सत्तम ।
 यस्त्वष्टमीषु च शिवासु चतुर्दशीषु
 नक्तं समाचरति शास्त्रविधानदृष्टं ।
 स्वर्गाङ्गनाकुलरवाकुलिते विमाने
 आरुह्य याति सुसुखेन महेशलोकं ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं चतुर्दशीव्रतं ।

—000—

युधिष्ठिर उवाच ।

अम्बुपूर्णतडागेषु महातोयायमेषु च ।
 कस्यार्घ्यं संप्रयच्छन्ति क्षणे ताः कुलपोषितः ॥

क्षणा उवाच ।

मासि भाद्रपदे पक्षे शुक्ले भूततिथौ नृप ।
 तदा भक्त्या प्रदातव्यं वरुणायार्घ्यं मुत्तमम् ॥
 ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैस्तोभिस्तथैव च ।
 फलपुष्पैस्तथावस्त्रैर्दीपालक्तकचन्दनैः ॥
 विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिपिष्टाम्बुचन्दनैः ।
 अन्नग्निपाकसिद्धैस्तैस्तिलतण्डुलमिश्रितैः* ॥

* अन्नग्नि पाकसिद्धाद्वैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

खजूरनारिकेले च बोजपूर्णतु कैस्तथा* ।

आतुकं फलविशेषः ।

द्राक्षादादिमृगैश्च पुष्पैश्चापि† प्रपूजयेत् ।

आलिख्य मण्डले देवं वरुणं यादसांपतिं ॥

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभाविनः ।

वरुणाय नमस्तुभ्यं नमस्ते यादसांपते ॥

अपांपते नमस्तुभ्यं रसानां पतये नमः ।

माक्लेदं मा च दौर्गन्धं वैरस्यं मा मुखेऽस्तु मे ॥

वरुणो वारुणौ भर्ता वसुदोऽस्तु सदा मम ।

एवं यः पूजयेद्भक्त्या पुरुषो वरुणं नृप ।

मध्याह्नेऽनग्निपाकं हि भुक्त्वा नियतमानसः ।

चतुर्वर्णोऽथवा नारी व्रतेनानेन पाण्डव ॥

निवेद्य ब्राह्मणे देयं नैवेद्यञ्च प्रकल्पयेत् ।

एवं यः कुरुते पार्थपालीव्रतमनुव्रतं ॥

तत्तच्चात् सर्वपापेभ्यो मुच्यतेनात्र संशयः ।

यथा समुद्रे मानं हि ज्ञायते नैव केनचित् ॥

एवं हि व्रतिनाङ्गेहे धनं ज्ञातुं न शक्यते ।

आयुषा यशसा कीर्त्या सौभाग्येन वलेन च ॥

मुच्यन्ते व्रतमाहात्म्यफलं वो नात्र संशयः ।

संरुद्धशुद्धसलिलातिवली विशाला

पालीमुपेत्य बहुभिस्तनुभिः कृताली ।

* बोजपूर्वकारकेत्येति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† च पुष्पैश्चेति क्वचित् पाठः ।

ये पूजयन्ति वरुणं सहितं समुद्रे
 तेषां गृहे भवति भूतिरनर्घगाधा ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तपालीचतुर्दशौव्रतम् ।

—०००—

कृष्ण उवाच ।

अस्मिन्नेव दिने पार्थ शृणु ब्रह्मा सभातले ।
 देवलेन पुरा भूतं देवर्षिगणसन्निधौ ॥
 कृपया परया पार्थ कलाव्रतमनुत्तमं ।
 तत्ते ऽहं संप्रवक्ष्यामि लोकानुग्रहकारकं ॥
 नाकपृष्ठे पुरा देवैर्गन्धर्वैर्यक्षकिन्नरैः ।
 अम्बरोऽमर कन्याभिर्नागकन्याभिरर्चिताः ॥
 संसारासारतां ज्ञात्वा कदलीनन्दने स्थिताः ।
 शुक्ले पक्षे चतुर्दश्यां मासि भाद्रपदे नृप ॥
 देयमर्घ्यं वरस्त्रौभिः फलैर्नानाविधैस्तथा ।
 विरूढैः समधान्यैश्च दीपालत्तकचन्दनैः ॥
 दधिदूर्वाचितैर्वस्त्रैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः ।
 जातोफलैः पूगफलैर्लवङ्गकदलीफलैः ॥
 तस्मिन्नहनि दातव्यं स्त्रीभौरम्याभिरप्यलं ।
 मन्त्रेणानेन चैवार्घ्यं तच्छृणुष्व नराधिप ॥
 चित्तेत्वां कदलीनित्यं कदली कामदायिनी ।
 शरीरारोग्यलावण्यं देहि देवि नमोस्तुते ॥
 इत्थं यः पूजयेद्ब्रह्मां पुरुषो भक्तिमावृप ।

नारी वानमिपाकान्ना वर्णाच्च चतुरोपि वा ॥
 तस्मिन्कुले न हि भवेत् काचिवारी कुलाटनी ।
 दुर्गता दुर्भगा व्यङ्गा स्त्रैरिणी पापचारिणी ॥
 विलासनी वा वृषली पुनर्भूः पुनरेव सा ।
 गणिका फेरवारावा च्छलकर्म्मकरी खला ॥
 भर्तृव्रताच्च चलिता न कदाचित् प्रजायते ।
 भवेत्कोभाम्यसौख्याटा पुत्रपौत्रश्रियावता ॥
 आयुष्मती कीर्त्तिमती जीवेद्वर्षगतं भुवि ।
 एतद्व्रतं पुराचीर्णं गायत्र्या स्वर्गसंस्थया ॥
 तथा गौर्या च कैलासे पौलोम्मा नन्दने वने ।
 श्वेतद्वीपे तथा लक्ष्म्या राधया भुविमण्डले ॥
 चरन्वत्या दारुवने स्वाहया मेरुपर्वते ।
 सीतया चित्रकूटे च वेदवत्या हिमालये ॥
 भानुमत्या कृतं पार्थ नगरे नगराह्वये ।
 श्रेष्ठव्रतमिदं भद्रं भद्रं भाद्रपदे सति ॥
 यत्करोति न सा दुःखैः कदाचिदभिभूयते ॥

उद्भिन्नकन्दलदलां कदलीं मनोज्ञां
 ये पूजयन्ति कुसुमाञ्जतधूपदीपैः ।
 तेषां गृहेषु न भवन्ति कदाचिदेव
 नार्योऽज्ञानार्थचरिता विधवा विरूपाः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं कदली व्रतं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

लोकप्रसिद्धाः श्रूयन्ते श्रावण्यो नाम देवताः ।
काएताः किञ्च कुर्वीत धर्म्मन्तासां ब्रवोहि मे ॥

कृष्ण उवाच ।

विद्यन्ते देवताः पुण्याः श्रावण्यो नाम पाण्डव ।
ब्रह्मणा प्रथमं सृष्टा नियोगश्च जने कृतः ॥
योयद्ब्रूदति लोकोऽत्र शुभम्वाप्यथवाशुभं ।
प्रापयन्ति च ताः शीघ्रं ब्रह्मणः कर्णगोचरं ॥
अतश्च लोके पूज्यास्ता नियमेन प्रजापतेः ।
दूराच्छ्रवणविज्ञानं दूराद्दर्शनगोचरं ॥
तासामस्तीतियत्पार्थ अचिन्त्यतर्कहेवभिः ।
नरैस्तुष्टैश्च पुष्टैश्च श्रोतव्यं कार्यकारणात् ॥
तं श्रावयन्ति धात्रे स्वाच्छ्रावण्यस्तेन ताः स्मृताः ।
यथा देवा यथादैत्या यथा विद्याधरा नराः ॥
यथेह सिद्धगन्धर्वा नागाः किंपुरुषाः खगाः ।
राक्षसाश्च पिशाचाश्च देवानामष्टयोनयः ॥
तथैताः पुण्यकर्तृत्वादिन्द्राद्याः श्रावणिकाः स्मृताः ।
तासामुद्दिश्य कर्त्तव्यं व्रतं नारीनरैः सह ॥
किन्तु तासां महोद्ये तु व्रतसंयमनं सदा ।
आन्नाद्य धूपं पक्वान्नं जलं वा गन्धमेव च ॥
दातव्यं पुनरन्यासां नारीणां भोज्यपारणे ।
अन्यव्रतपारणे भुक्तं चेत्स्वयमपि तद्व्रतं ।

कर्त्तव्यं नोचेद्वक्ष्यमाणदोष इति महोद्यत्वात् ॥

अदत्त्वा यदि सत्युः स्यादन्तकालेऽपि पाण्डव ॥

तदा गन्धर्वहयस्तस्यासुखाः स्युर्धर्वरसनाः ।

सफेनरुधिरोद्गारा म्रियन्तेऽतीव दुःखिताः ।

शूयते तु पुरा पार्थ पृथिव्या मनवो नृपः ॥

तस्य भार्या महादेवो जपन्नीनाम भारत ।

सर्वाङ्गरूपसंमन्ना सर्वैः समुदिता गुणैः ॥

भर्तृसूत्रपणुपरा भर्तृवातीव वल्लभा ।

सा कदाचिद्वता स्नातुं गङ्गाया श्चाश्रमे मुनेः ॥

वशिष्ठस्य ददर्शाथ सार्धौ भार्यामरुन्धती ।

भोजयन्ती मुनीनान्तुपत्नीनां नात्रभोजनैः ॥

तथा च प्रणिपत्याथ पृष्ठा देव्या महासती* ।

पूज्यते भगवति ब्रूहि किमेतद्वतसुच्यते ॥

ममापि कुरु कल्याणि करुणां त्वं महासति ।

अरुन्धत्युवाच ।

शृणु भद्रे प्रवक्ष्यामि नाम्ना श्रावणिकं व्रतं ।

एतद्वर्चा समाख्यातं वसिष्ठेन महात्मना ॥

गुह्यं धर्मस्य सर्वस्य पतिव्रतकरं शुभं ।

गच्छ वा तिष्ठ वा रात्रि तवातिथ्यं करोम्यहं ॥

एवमुक्त्वा जयश्रीस्तु भोज्य तस्मिन् दृच्छया ।

बुभोजातिप्रियं पार्थ मुनि पत्न्याकृतादरात् ॥

भुक्त्वा च मय जगामाश स्वपुरं परमेश्वरी ।

कालेन विस्मृतं तस्यास्तद्व्रतन्तु समीजनं ॥
 ततः सा समये पूर्णं म्रियमाणा महासती ।
 जयश्रीं वर्षरारावं कुर्वाणा कण्ठगद्गदं ॥
 फेनं लालाविलं वक्तादुन्निरन्ती मुहुर्मुहुः ।
 स्थिता पद्मदगाहानि वीभत्सादारुणाननाः ॥
 ततः षोडशमे प्राप्ते श्रुत्वा चेष्टामरुन्धतीं ।
 प्रविष्टाभ्यन्तरन्तूर्णं तां राज्ञीमवलोक्य च ॥
 नहुषाय समाचष्टे यद्भुक्तं यावणीव्रते ।
 तच्छ्रुत्वा नहुषी राजा व्रतं मीज्यं चकार वै* ॥
 यद्योक्तं तदरुन्धत्या पुष्कलं यावदौष्मणितं ।
 दत्ताय करका यष्टौ उद्दिश्य च जयश्रियं ॥
 चणाज्जगाम पञ्चत्वं मुक्ताजाया† जनाधिप ।
 जगाम शक्रलोकं सा विमानेनार्कवर्चसा ॥
 दीधूयमाना चमरैस्तयमाना सुरासुरैः ।

युधिष्ठिर उवाच ।

किं तत्र देव कर्त्तव्यं पुरुषैः पुरुषोत्तम ।
 सुविस्तरं मम ब्रूहि स्त्रीभिर्वा यावणीव्रतं ॥

कृष्ण उवाच ॥

मार्गशीर्षेऽमलेपक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ।
 अष्टम्याच्च नरः स्नात्वा मध्याह्ने विमले जले ॥

* राजाङ्गुलं नोदं चकारवै इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† ज्ञायज्जनाधिप इति पाठान्तरम् ।

आमन्त्रयेच्च गौरिणः शक्त्याहो कामद्यापि वा ।
 सदाचाराः सगोत्रिण्यो ब्राह्मण्यो वा स्वशक्तितः ॥
 यद्येकं ब्राह्मणं तत्र वेदवेदाङ्गपारगं ।
 मन्त्रत्रमितिहासघ्नं शुचिं शान्तं जितेन्द्रियं ॥
 अर्घ्यं दत्त्वा विधानेन पादचालनपूर्वकं ॥
 चन्दनेन सुगन्धेन पुष्पधूपादिभिस्तथा ।
 श्रीवासूत्रकसिन्दूरकुङ्कुमाद्यैर्विभूषयेत् ॥
 ततो दद्यात् सुपक्वान्नं भक्ष्यभोज्यमनुत्तमं ।
 तासामग्रेषु दातव्या वर्धनी दादयैव तु ॥

वर्धनी धारिधानी ।

अच्छिद्रा जलपूर्णास्तु सुव्यक्ताः सूत्रवेष्टिताः ॥
 सीमालकैस्तु सञ्चन्नाः पुष्पमालाविभूषिताः ।
 चन्दनेन समालब्धाः सहिरण्याः पृथक् पृथक् ॥
 तन्मध्ये वर्धनीमेकां स्तके शीर्षे निधापयेत् ।
 स्थित्वा मण्डलके पार्थं यजमानः खयं तदा ॥
 इममुच्चारयेन्मन्त्रं ध्यात्वा मनसि केगवं ।
 यद्वाक्ये यच्च कौमारे वार्धके वापि यत्कृतं ॥
 ऋणं मे तत्समं यातु पितृदेवमनुष्यजं ।
 अयं मे समयः पूर्णस्तारयस्व भवार्णवात् ॥
 अनृणोगन्तु मिच्छामि विष्णोः पदमनामयं ।
 एवमस्त्विति ता ब्रूयुः स्त्रियः सर्वा युधिष्ठिर ॥
 ततो ब्राह्मणमाह्वय यजमान इदं वदेत् ।

ब्रूहि ब्राह्मण मन्त्रन्त्रं मुने येनाक्षयं व्रजेत् ॥
 ततस्तां ग्रीष्मं संस्थातुं वर्धनीं पाण्डुनन्दन ।
 उच्चारयेत् यत्नेन मन्त्रेणानेन सविजः ॥
 अमुषाः शिरसो देव्याः समूर्त्ता दह मे कृष्ण ।
 कदुकं निस्त्रह्यन्वा ततो मधुकमातुहं ॥
 ततो गच्छ महादेवं श्राव्यं श्रावणिके शुभे ।
 एवमुच्चार्यतां विप्रो वचनं शिरसा तदा ॥
 तावद्दैनिकान्तस्यै विप्राय प्रतिपादयेत् ।
 इति ताः समयं कृत्वा दत्त्वा ग्रीष्मं वनानि च ॥

समय एकवाक्यता ।

गृहीत्वा करका नार्थो व्रजेयुः स्वं निकेतनं ॥
 गृहीत्वा करकं भुक्त्वा समये या प्रयच्छति ।
 स्वगृहे पार्थिव श्रेष्ठ श्रावणौ व्रतमादरात् ॥
 तस्याः काले तु संप्राप्ते सुखे सत्युः प्रजायते ।
 धनधान्यसमायुक्ता पुत्रपौत्रैरलङ्कृता ॥
 भर्तृशुश्रूषणपरा आधिव्याधिविवर्जिताः ।
 सौभाग्यातुल्यसंयुक्ता जीवेद्वर्षगतं व्रतो ॥
 अन्तकाले हरिं स्मृत्वा प्रयाति हरिमन्दिरं ।
 * जाता जाता तु मर्त्येषु गौर्याः सा वल्लभा भवेत् ॥
 पुरुषोऽपि व्रतं चोर्त्वा विधिनानेन पाण्डव ।
 पुश्चिस्तु समयं कृत्वा फलमेतदवाप्नुयात् ॥
 भक्त्या शृणुन्ति ये लोका पठ्यमानमिदं व्रतं ।

* जाताहुमर्त्येभ्यः सा कृता सा वल्लभा भावदिति पाठान्तरं ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गं यास्यत्यसंशयं ॥
 उद्दिश्य देव पितृसिद्धिगणान् अवप्स्यो
 नार्यो न वं हि जनितं स गुह्यान्वमव ॥
 या भोजयन्ति करकांश्च जलाद्भयुक्तान् ।
 यच्छन्ति ता भुवि विहृत्य सुखं त्रियन्ते ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं श्रावणिका व्रतं ।

अगस्त्य उवाच ।

अनिष्टा योऽश्वमेधादीन् तप्तापि महत्तपः ।
 अदत्त्वा ब्राह्मणेभ्यश्च हेमं विद्याञ्चली भवान् ॥
 अस्नात्वा खिलतीर्थेषु अनधीत्याखिलाश्रुतीः ।
 अनभ्यस्यान्वयोगश्च कथमिष्टां गतिं व्रजेत् ॥
 सर्वकामाप्तये किञ्चिदिह लोके परत्र च ।
 कथं स्याच्छिवलोकश्च पुनरावृत्तिदुर्लभः ॥
 ब्रह्महत्यादिपापैर्वै बहुजन्मकृतैरपि ॥
 कथं ज्ञानादिमुच्येत तन्मे कथय परमेश्वर ।
 अकृत्वापि शिवस्यार्चां पुराणोक्तैः सुविस्तरैः ॥
 अल्पायासेन यस्तुष्टः शिवो देवश्च तद्दद ।

स्कन्द उवाच ।

चीर्णे व्रते महाराजे सर्वमेतदवाप्यते ।
 मुनेस्वर्गापवर्गाद्यं सद्यः शङ्करतुष्टिदं ॥
 चतुर्दशीकुम्भजातशिवनचत्रसंयुता ।
 कुम्भजातेष्वगस्त्यस्य सम्बोधनं । शिवनचत्रमाद्रां ।

यावाभाद्रपदा युग्मस्यैकेन सहिताधुना ।

पूर्वाभाद्रपदोत्तरा भाद्रपदयोर्युग्मस्य मध्य एकेन यायुक्ता
भवति सावा इत्यर्थः ।

तस्यांहि विपुरं रुद्रो जितवानन्धकान्तथा ।

क्षपयामास दक्षश्च चक्रे दर्पवियुक्तकं ॥

जयदानादसौ तस्मात्तिथिः शङ्करतुष्टिदा ॥

तस्याङ्गीरी वरं लेभे तस्मादेव वरा शुभा ।

तस्यां जातश्च नकुली नाम देवः स्वयं शिवः ॥

तस्मादतिशिवप्रीत्यै व्रतं तस्यां कृतं भवेत् ।

ददाति देवो राज्यञ्च विमुक्तिञ्चापि शङ्करः ॥

महाराजव्रतानाञ्च शिवस्यैव तु तोषकत् ।

व्रतान्येतानि सर्वाणि बह्विनि कृतवान्वरः ॥

अश्वमेधसहस्रैस्तु राजसूयशतैरपि ।

नानाव्रतैस्तथाचीर्णैर्योगाभ्यासैस्तथोत्तमैः ॥

फलं व्रतेन चीर्णेन महाराजेन नो समं ।

विप्रेभ्यः शुभपात्रेभ्यः कपिलानां सतारुदं ॥

यो दद्याद्य इदं कुर्यात्तथोदेतत्करोवरः ।

सकृदभ्यर्च्य तेश्चोः कल्पकोटिशतैरपि ॥

पूजितस्याहमिति च हरि राहः स्वयं वचः ।

जन्मकोटिशतैर्यच्च भवेत् पुण्यमनुष्ठितं ॥

तच्च व्रतं महाराज अविघ्नं कर्तुमर्हसि ।

अगस्त्य उवाच ।

व्रतराजस्य माहात्म्यं श्रुतत्त्वतोमया शुभ ।

अधुना यीतुकामो हं विधिं तस्येक्षितप्रदं ॥

स्कन्द उवाच ।

यदा गन्धर्वचतुर्दश्यामाद्री भाद्रपदाद्यवा ।

शितायामसितायां वा न विशेषो यथा गवि ॥

तदा लब्धैकभूर्भूत्वा त्रयोदश्यां यथाविधि ।

सर्व्वव्रतं महाराज तदा संकल्पयेत्तरः ॥

चतुर्दश्यां ततः कुर्यात्तिलगोमूत्रगोमयैः ।

मृदाद्य पञ्चगव्येन स्नानं शुद्धास्त्रुना ततः ॥

शिवसंकल्पमन्त्रस्य ततो दशशतं पठेत् ।

शिव संकल्प मन्त्रो यज्जाग्रतो

दूरमित्यादिर्यजुःशाखाप्रसिद्धः ।

षडक्षरस्तु शूद्रस्य जन्मकोटि कृतैस्ततः ।

षडक्षरस्तु नमः शिवायेति ।

मुच्यते पातकैः सर्वैस्तत्कृत्वा नात्र संशयः ।

मृहे पञ्चामृतैः शम्भुं स्नापयेदुमयासह ॥

पञ्चगव्येक्षुनिर्यासगन्धतोयैस्तथोषधैः ।

पुष्करेकपिलाधेनूकोटिदानफलं लभेत् ॥

गोरोचना चन्दन कुङ्कुमैला

कर्पूर कृष्णागुरुदेव काष्ठैः ।

कस्तूरिकाद्यैरनुलिप्य शम्भुं

प्राप्नोति पुण्यं हयमेधकाद्यं ॥

श्रीपञ्चकैः कुशशमीमरिचैस्तुलस्या

शेफालिकाभिरतिसुक्तकमलिकाभिः ।

श्रीमालतीकुमुदकैः शतपत्रभृङ्गैः

मौसीऽपवासगतकोटि फलाय पूजा ॥

श्रीवित्त्वः पद्मिनी । भृङ्गामार्कवः ।

पञ्चाङ्गधूपमधवा विहितं दशाङ्गं

दद्याद्दृष्टताक्तगुडं गुग्गुलुमीश्वराय ॥

सर्वाभिमां वसुमतीन्धनधान्यपूर्णां

दत्त्वाफलं भवतियत्तदवाप्यमाशु ।

सुगन्धतैलोज्ज्वलदीपमालां

गवान्यजातानधवा प्रदीपान् ॥

दत्त्वाशिषीवाथ कुमारिकाणां

कोटिप्रदानस्य फलं लभेत ।

चैरेयवटकासारमोदकाशोकवर्त्तिभिः ।

निवेदितैः कुरुचेत्रैः हैमदानस्य पुण्यभाक् ॥

प्राग्ग्रीवमूर्ध्वरोमाद्यन्यसेत् कृष्णाजिने व्रतौ ।

महेश्वरस्य पुरतः इतिशेषः ।

राशिंशिलाकृतं तत्र कुर्यादाटकमानतः ।

न्यूनन्तु प्रस्थयुग्मेन दरिद्रप्रस्थमानतः ॥

शुभं दारुमयं पीठं विस्तीर्णमुपरि न्यसेत् ।

कुडु, मोदत्तनस्नानं न्यसेत्तत्रोपरि द्विकं ॥

द्विकं उमामहेश्वराख्यं ।

सितवस्त्रेण संवेष्ट्य तं कुर्यात्स्थिरं ततः ।

तं द्विपं ।

उत्तरेण ततोऽन्यत्तु सितवस्त्रावृतं न्यसेत् ॥

अन्यद्वितीयं द्विपं ।

अथोदारन्ततो मध्ये त्रिशूलं परशुं धनुः ।

असिह्मपालं खट्वाङ्गं गङ्गां सोमं महावृषं ॥

हेमान्वेतानि संस्थाप्य हेमङ्गोमिधुनं तथा ।

अनन्तरं गजयोर्मध्ये द्वारं न्यसेत् ततो द्वारं गजमहेश्व-
राणां मध्ये त्रिशूलं परशुं धनुरादौ निन्यसेत् ।

गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीपैर्वस्त्रैर्निवेदनैः ।

स्नेहपक्कैर्मन्त्रभोज्यैः फलैश्चिवैश्च पूजयेत् ॥

अध्यापयित्वा विप्राणां कीर्तिं वेदचतुष्टयं ।

दत्त्वा सर्वपुराणानि यत्फलं तत्फलं लभेत् ॥

एकामृतं च यजुर्वैकं सामैकं चाप्यथर्वणीः ।

सकलजन्मा चतुर्वेदं परायण्यतं लभेत् ॥

प्रदक्षिणीकृत्य मुनेष्वदण्डव

त्पुण्यम्यदेवं दशकृत्य ईश्वरं ।

विमुक्तिमाप्नोति निकाममानः

सकाममाप्नोति यथार्थितं व्रती ॥

विल्वपत्रसहस्रान्तु शिवसंकल्पमुच्चरन् ।

त्रयम्बकं वा जपन् मन्त्र इति बाह्यो मये ततः ॥

सर्वं तीर्थेषु यः स्नातः सर्वं यज्ञेषु सर्वदा ।

सर्वं व्रतं कदाप्नोति यत्फलं तत्फलं लभेत् ॥

अथ दद्याच्छिवस्वार्घ्यं गन्धपुष्पाक्षतैः सितैः ।

सवज्रमणि भाणिक्यै र्मुक्तामरकतैः सह ॥

रत्नहेमरजतादिभाजने

कांस्यताम्रमयभाजने तथा ।

आहताघ्यमवनीस्यजानुको

भाजने द्विजललाटगेजली ॥

शिवाय शान्ताय समस्त हे तवे

नमोस्तुते सर्वगसर्ववेदिने ।

अनन्तसर्वेश्वरसर्वदायिने ।

नमोस्तु सर्वांचितवाममूर्त्तये

मन्त्रेणानेन दत्त्वा र्घं कुरुचेन्नरविग्रहे ।

शोभूहेमादिकं दत्त्वा यत्फलं लभते व्रतौ ॥

मोक्षोपिमुलभस्तस्य देव राज्येषु का कथा ।

तस्मा व्रते महाराजे महेशायार्घ्यं मुत्तमं* ।

नयेन्निशाशेषमशेषशर्वरौ

प्रजागरं स्तौस्तवकौर्त्तनाचिभिः ।

भवेत्सुमांसो न नरकारादिकारणं

हे कृष्ण नाकार्यफलं महात्मनां ॥

दिवा वानिशि वा या च दृष्ट्वा चुधातत् समागमः ।

कृष्णाजिनादिकं तावत् सर्वं मन्त्रेण कल्पयेत् ॥

सर्वोयस्करयुक्ताय कपिला दश पञ्च वा ।

हो तथैकां शुभां धेनुं मन्त्रेणैव प्रकल्पयेत् ॥

प्रीयतां मम शिवः सनातनः
 कल्पयन्त्य करोमहेश्वरः ।
 तोषितो व्रतमहाराजो
 भुक्तिमुक्ति फलदोऽस्तु मे सदा ॥
 ततः प्रभाते पुनराशितो व्रतो
 दिजायदध्यादिधिशिकाय ।
 गुनोन्द्रकणाजिनपौठपूर्वकं
 प्रदान मन्त्रेण कृताञ्जलिस्थितः ॥
 प्रसीद सर्वेश्वर मामुत्पापते
 समुदरास्माद्भववारिर्धेनतं ।
 सदाव्रताधिराजेन मयासि सत्कृत
 स्वासौति तारं शरणागतीह्वहं ॥
 इति शमीज्यमनमस्कृति पूर्वकं
 गुरुवरो यथोक्तमिदन्दत् ।
 शिव लयम्बिदधाति स शास्त्रतो
 नपुनरेति घटोद्भवसविधिं ॥
 पञ्चगव्यन्ततः प्राश्य व्रतो तूष्णीं कृताग्रतः ।
 सर्वं विघ्नानि विच्छिद्य प्राप्नोति परमं पदं ॥

स्कन्द उवाच ।

अत्रापि श्रूयते गस्त्य विश्वदेवो विजोत्तमः ।
 क्रीडाविनीदपरमं उमाया देवसंसदं ॥
 रविब्रह्मादयो देवा निर्जितास्तेन तेजसा ।

तेभिर्भूतप्रभासा च भीता ब्रह्माणमाययुः ॥

ब्रह्मोवाच ।

पुराव्रतं महाराजं चक्रे चैव पितामहः ।

मुदलक्रियमाणन्तर्दिग्वादेवोयमैचत ॥

तत्पुसादात् प्रभावोऽयं सदा क्षिपति विप्रराट् ।

त्रिलोकात् सुखलितास्त्वस्य सर्वसन्नोकपूर्वकाः ॥

दृष्ट्वा व्रतं महाराजं भवद्भगोभ्यधिकः प्रभः ।

यथा व्रतं महाराज मत्तः कुरुत देवताः ॥

यस्तु स्वयं व्रतं चक्रे मुदलोऽस्याः पितामहः ।

स मोक्षं दुर्लभं लोभे मुहुरी न पुनर्भवः ॥

अहं चैतद्धृतं चोर्त्वा विष्णुकारित्वमाप्नुयात् ।

लोकस्तथापि व्यामीहं वित्तशाठ्यस्य कारणात् ॥

स्कन्दोऽपि पितरं सम्भूँ लोभे कृत्वा त्विदं व्रतं ।

अरूपां प्रियां प्राप्नोति वित्तशाठ्यस्य कारणात् ।

सुरराज्यमपि प्राप्तः शक्रोमुष्माद्वते श्रियं ॥

अष्टराज्यी भविद्भूयो वित्तशाठ्यकृते सति ।

श्रीपतित्वं हरिलोभे भानुलोभे परं शुभं ॥

कृत्वा व्रतं महाराजमुमाचापि पतिं शिवं ।

स्कन्द उवाच ।

श्रुत्वैतद्व्रतमाहात्म्यं प्रापुर्व्वशाश्वतीं श्रियं ।

दृष्ट्वा व्रतं महाराजं व्रतं चक्रुः सुरासुराः ॥

पठति य इदमित्थं यः शृणोतीक्षते वा

क्षयित सकल पापस्तत्क्षणादा कमेति ।

सुरवरजनपूज्यः प्रेरको यस्य पुंसो

जगति कलुषहीनः सोपि यो लेखकश्च ॥

इति स्कन्दोपुराणोक्तं महाराज व्रतं ॥

—000—

कार्तिकस्यामिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ।

सोषवासः पञ्चगव्यं पिवन्नाद्रीं जितेन्द्रियः ॥

कपिलापास्तु गोमूत्रं कृष्णाया गोमयं तथा ।

श्वेतधेनोस्तथाक्षीरं रक्तायाश्च ततो दधि ॥

गृहीत्वा कर्बुरायाश्च घृतमेकत्र मेलयेत् ।

वेदोक्तमन्त्रै राजेन्द्र कुशीदकसमन्वितं ।

ततः प्रभातसमये स्नात्वा सन्तर्प्य देवतां ।

ब्राह्मणांस्तोषयित्वा तु भुञ्जीयात् वाग्यतः शुचिः ॥

शृणु ब्रह्मन् व्रतं ह्येतत् सर्वपाप प्रणाशनं ।

यच्च बाल्ये पिकौमारे वार्द्धके चापि यत्कृतं ॥

ब्रह्म कूर्चोप वासेन तत् पापं नश्यति क्षणात् ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं ब्रह्मकूर्चं व्रतं ।

—

चतुर्दशान्तु नक्ताशी समान्ते गीयुगपदः ।

स शैवं पदमाप्नोति यजन्वैयम्बकं व्रतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वैयम्बक व्रतं ।

—

ईश्वरस्य चतुर्दश्यां सर्वैश्वर्यं समन्वितः ।
 बहुपुत्रो बहुधनस्तथास्यान्नाचसंशयः ।
 मूलमन्त्रसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कीर्तिताः ।
 पूर्ववत्पद्मपत्रस्यः कर्त्तव्यं त्रितीयेश्वरः ॥
 गन्धपुष्पीपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते ।
 पूजागार्घ्येन शब्देन कृतापि तु फलप्रदा ॥
 आन्यधारासमिद्धिश्च दधिक्षीराद्यमाचिकैः ।
 पूर्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा ।
 एतद्व्रतं वैश्वानर प्रतिपद्यतवद्वशाख्येयं ॥

इति श्री भविष्यत्पुराणोक्तमीश्वरव्रतं ।

—000—

चैत्रशुक्ल चतुर्दश्यां यथावत्पूजयेच्छिवं ।
 प्रासादं शोभां कृत्वैवं सम्यक् संमार्जनादिभिः ॥
 संस्त्राप्य विधिवद्देवं क्षीराद्यैश्चरसादिभिः ।
 त्र्योखण्डागरुकपूरकुङ्कुमैश्चानुलेपयेत् ॥
 ततो दमनकैर्विल्वैः पत्रैर्मरुवकीद्रवैः* ।
 १ आलिङ्ग्यपीठपर्यन्तं पूजयेद्भूमिलैस्तथा ॥
 नमस्कं देवदारुं वा श्रीफलान्यथसिद्धकं ।
 अगुरुं महिषाख्यं वा ध्वजं वा निर्दहेत्ततः ॥

* मरुवकैः शुभैरिति पुस्तकाकारे पाठः ।

१ आलिङ्ग्यपीठ पर्यन्तं इति पाठाकारः ।

न मेरुं शरलं ।

शालिपिष्ठ भवैर्हीपैः पञ्चभिर्नवभिस्तथा ।
 कुर्यादाराचिकं शम्भोः स्वर्णपात्रैः * समुज्ज्वलैः ॥
 विचित्र वस्त्र पूजा च कर्त्तव्या महती शिवे ।
 पुष्पमण्डलिकां चित्रां स दितानीज्जलं शुभं ॥
 महोत्सवेन विधिवद्भेद्यं तर्प्यरवेण च ।
 विविधैर्भक्ष्यभोज्यैश्च नेत्रेद्यश्चोपकल्पयेत् ॥
 सम्यक् सम्पादनीया स्यात् रघयात्रा पिनाकिनः ।
 प्रेक्षणीयैस्तथा नृत्यैर्वीक्ष्यैर्गन्तैश्च शोभनैः ॥
 पूजयेच्छिव भक्तांश्च विप्रानन्यांश्च भक्तितः ।
 प्रीयतांश्चिव इत्युक्ता नक्तं भुञ्जीत च खयं ॥
 वर्षेवर्षेप्रकर्त्तव्यं एतच्चैत्रोत्सवंमहत् ।
 शिवभक्तैस्तथा न्येद्य कौर्त्तिं येयोविबुधये ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं महोत्सव व्रतं ।

अथान्यं संप्रवक्ष्यामि पावनं धर्मसुत्तमं ।
 मोक्षदञ्च तथाक्लेशादिहमगदमेवच ॥
 आदायकलशान् गौरान् शतं शतार्द्धमेवच ।
 तस्याप्यर्द्धन्तर्द्धं वा भूषयं च स मानवः ॥
 कार्त्तिके शुभभूतायां हरं स्नाप्य घृतादिभिः ।
 शुभ भूतायां शक्ता चतुर्दश्यां ।

* कांस्यपात्रैरिति पुस्तकाकारे पाठः ।

समालभ्य न्यसेद्भूयः सौवर्णं वा प्रपञ्चकं ।
 सुरभीभिस्ततः पुष्पैरभ्यर्च्यगुग्गुलं दहेत् ॥
 नैवेद्यञ्च पुनर्दत्त्वा बलिं वाह्ये विनिक्षिपेत् ॥
 वितानं दीपमादर्शं* वस्त्रयुग्मं ध्वजास्तथा ।
 धूपोत्क्षेपञ्च घण्टाञ्च दत्त्वा देवाय सन्भवे ॥
 प्रदक्षिणं ततः कुर्याद्दण्डवद्भैरवस्य हि ।
 दक्षिणे चोदगग्रै वा पश्चिमे वाथ सर्वतः ॥
 उपलिप्य शुभे देशे सोदकैरर्चयेत्ततः ।
 चन्दनेनाचतैः पुष्पैः स्थानं पाठांस्थापयेद्भुधः ।
 भूत्वास्तसुमुखी रत्नान्यपि तेषु निवेदयेत् ॥
 सुसुगन्धाचतैः पूर्णान् हिरण्णांबै वसर्वशः ।
 दीपान् प्रज्जालयेत्तत्र विचिन्त्य हृदि शङ्करं ॥
 ततस्तस्योपरिष्ठाञ्च जागरं परिकल्पयेत् ।
 भूयः सूर्योदये स्नात्वा स्वपनं कुशमादिकं ॥
 निवेद्य देवदेवाय गृहगस्तद्धरिं स्मरन् ।
 गत्वा गृहं समभ्यर्च्य पञ्च गव्यं पिबेत्ततः ॥
 व्रतिभिर्ब्राह्मणैः सार्धं तुष्टी मुञ्जीत वाग्यतः ।
 ततस्तान्दक्षित्वा तु सर्व्ववित्तानुसारतः ॥
 प्रणम्य च पुनर्भुक्त्वाचमाप्य च विसर्जयेत् ।
 विधिनानेन पञ्चाब्दान्वाद्दशोपवसन्नरः ॥
 देवभोगान् सुभुक्त्वा वै परभ्याम प्रयाति सः ।
 करोत्यानिधनं यस्तु एतद्भाव पुरःसरं ।

प्राप्य ज्ञानं प्रयाणान्ते गमिष्यत्यक्षयं पदं ॥
इति कालिका पुराणोक्तं चतुर्दशीजागरणव्रतं ।

—०००—

व्यास उवाच ।

उपोषितचतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहितः ।
यमाय धर्मराजाय सृत्तवेचान्तकाय च ॥
वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ।
प्रत्ने कं तिलसंयुक्तान् दद्यात्सप्तोदकाञ्जलीन् ॥
स्नात्वा नद्याञ्च पूर्वाह्णे मुच्यते सर्वपातकैः ।

इति कूर्मपुराणोक्तं यमव्रतं ।

या कार्तिकस्य मासस्य कृष्णपक्षे चतुर्दशी ।
तस्यां स्नात्वा यमं तर्प्य न पश्यन्ति यमं कश्चित् ॥
प्रतिगृह्य तिलान् कृष्णान्दीपन्तैलसमन्वितं ।
दत्त्वा दानं दक्षिणा शान्ता निरीक्ष्य च सर्वतः ॥
अपसव्यं तिलैः कृष्णैः सुपर्णयोः पमो भवेत् ।
यमाय धर्मराजाय सृत्तवे चान्तकाय च ॥
वैरस्वताय कालाय दत्त्वाय मनवे तथा ।
कृष्णाय कृष्णगुप्ताय प्रेतप्रेताधिपाय च ॥
चित्राय चित्रगुप्ताय दापयेच्च जलाञ्जलिं ।
सहिरण्यं ततः पात्रं पूरयित्वा तिलैर्द्विजः ॥
द्विजाय दद्यादो व्यास न शोचिन्मरणस्मृति ।

इति स्कन्दमहाकालखण्डोक्तं यमव्रतं ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप ।
 पूजयेत्तु चतुर्दश्यां सोपवासी महेश्वरं ।
 गन्धमाल्य नमस्कार दीप धूपान्न संपदा ॥
 व्रतान्ते गां तथा दत्त्वा वज्रिष्टोमफलं लभेत् ।
 एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं ।
 पौण्डरीकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकं ॥
 चतुर्दशीं हयचैतत्कृत्वा संवत्सरं नरः ।
 मासि मासि तथा भक्त्या सर्वान् कामानवप्नुते ॥
 आसाद्य कामान्महेश्वरस्य तत्राप्यकालं सुचिरश्चराजन् ।
 सा युज्यमायाति महेश्वरस्य सर्वेश्वरस्या प्रतिमस्यतस्य ॥
 इति विष्णुधर्मोक्तं महेश्वरव्रतं ।

—०००@०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां ज्यैष्ठ्यादारभ्य यादव ।
 वायुं संपूजयेद्देवं सोपवामी जितेन्द्रियः ॥
 गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा ।
 सम्बत्सरान्ते दातव्यं वस्त्रयुग्मं द्विजातये ॥
 कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टमासाद्य लोकं सुविरं मनुष्यः ।
 सुखानि भुक्त्वा सुतिरं महीपो मानुषमासाद्यभवत्पुरोगः ॥
 इति विष्णुधर्मोक्तं वायुव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां विरूपाक्षन्तु पूजयेत् ।
 पौषमासादधारभ्य यावत् सम्बत्सरं भवेत् ॥
 गन्धं माल्यं नमस्कारं धूपं दीपाद्यं सम्पदा ।
 तत्सर्वं द्विजातयेदद्यात् व्रतान्ते तु परन्तप ॥
 तत्सर्वं तदुपकरणं महाच्छादिकं ॥
 कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 भयं न चाप्नोति स राजसेभ्यः ।
 कामानवाप्नोति भवत्यरोगी
 भयञ्च राजव्रतं तस्य किञ्चित् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं विरूपाक्षव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

यत्र क्वचन नद्याञ्च यत्र कृष्णा चतुर्दशी ।
 अनर्काभ्युदिते काले देवं संपूजयेद्यमं ॥
 धूम्रवर्णं चित्रगुप्तं कालपामञ्च यादव ।
 शत्रुं स्वर्गञ्च धर्मज्ञं गन्धमाल्यान्नसम्पदा ॥
 यमोद्धार इत्युक्ता तिलाञ्च जुहुयात्ततः ।
 नमो यमायेति तथा स्त्रीगूढस्य विधीयते ॥
 कृशरश्मोजयेद्दिमान् यथाशक्ति नरोत्तमं ।
 दद्याद्भ्रतान्ते विप्राय तथैवच पयस्विनीं ॥

कृत्वा व्रतं वत्सर मेतदिष्टं
 न याति राजन् नरकं मनुष्यः ।
 पापक्षयं प्राप्य स याति नाकं
 मानुष्यमासाद्य स धर्मवान् स्वात् ॥
 इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं यमव्रतं ।

—000—

नारी चोपवसेदब्दं कृष्णामेकाच्चतुर्दशी ।
 वर्षान्ते प्रतिमां कृत्वा शालिपिष्टमयीं शुभां ॥
 गीतानुलेपनैर्माल्यैः पौतवस्त्रैस्तु पूजयेत् ।
 पूर्वोक्तमखिलं कृत्वा शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 पूर्वोक्तमित्यहिंसा वृद्धचर्यं भूययनादि ।
 सप्तभूमैर्ऋहायानैस्तप्तचामौकरप्रभः ॥
 युगकोटिशतं मायं रुद्रलोके महीयते ।
 शिवादिसर्वलोकेषु भोगान्भुक्त्वा यथेष्टितान् ।
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात् ॥

इति शिवधर्मात्तं कृष्णचतुर्दशीव्रतं ।

—

यक्षाणां राजसानाञ्च चतुर्दशाञ्च पूजनं ।
 कृत्वा हेममवाप्नोति क्रियासाफल्यमेव च ॥
 इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं हेमव्रतं ।

—000—

पूजयित्वा धनाध्यक्षं तदा वैश्ववर्णं प्रभुं ।
 बहुवित्तमवाप्नोति फलं संवत्सरं दिनं ॥
 शङ्खपद्मी तदाभ्यर्च्य निधाने यत्तपूजिते ।
 मणिभद्रं तथाभ्यर्च्य धनमाप्नोत्यसंशयं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धनावाप्तिव्रतं ।

—०००—

माघमासे चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे विशेषतः ।
 तथा पितृगणान् राजन् क्षीणचन्द्रे च पूजयेत् ॥
 सर्वकामसमूहस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।
 आद्यं कृत्वा तथा राजन् सर्वकामानवाप्नुयात् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सर्वकामव्रतं ।

—०००—

कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां महाकालमघाद्यैवेत् ।
 तस्मात्काममवाप्नोति तथेष्टं नात्र संशयः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं कामावाप्तिव्रतं ।

—०००@०००—

तथा नुचुतुगन्धर्वपञ्चकं पूजयेन्नरः ।
 सर्वत्र जयमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं जयव्रतं ।

देवानां मानवानां वा तत्पचाये तथा परे ।
 तेषां संपूजनं कृत्वा चतुर्दश्यां सुखी भवेत् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुखव्रतं ।

यस्तु कृष्णचतुर्दश्यां स्नात्वा देवं पिनाकिनं ।

आराधयेद्द्विजमुखे ततः सस्ति पुनर्भवेत् ॥

इति कूर्मपुराणोक्तं कृष्णचतुर्दशी व्रतं ।

—000—

माघमासे चतुर्दश्यां पूजयेदिन्दुशेखरं ।

भक्त्या विस्वदलैर्मौनो हरनाम जपत्रिंशि ॥

सर्वपापविनिष्कृत्तो याति शैवं परं पदं ।

इति सौरपुराणोक्तं कृष्णचतुर्दशीव्रतं ।

—000—

कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां यच्च गुग्गुलकं दहेत् ।

स याति परमं स्थानं पत्र देवः पिनाकधृक् ॥

इति सौरपुराणोक्तं कृष्णचतुर्दशी व्रतं ।

—00@00—

भविष्योत्तरात्

चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य त्रिलोचनं ।

पुष्पधूपादिनैवेद्ये रात्रौ जागरणेन च ॥

पञ्चगव्यं निशि प्राश्य स्वपेद्भूमौ विमलरः ।

श्यामावानधवा सुजातैलचारविवर्जितः ॥

होमः कृष्णतिलैः कार्यः शतमष्टोत्तरं नृप ।

यस्म्ये हव्यवाहाय यमायाङ्गिरसे नमः ॥

ततः प्रभाते विमले स्नाप्य पञ्चासृतैः शिवं ।

पूजयित्वा विधानेन होमं कृत्वा तथैव च ॥

उद्दिश्य मन्त्रमेतच्च कृत्वा गिरसि वाञ्छलिं ।
 नमस्त्रिमूर्त्तये तुभ्यं नमःसूर्याग्निरूपिणे ॥
 पुत्रान् यच्छ सुखं यच्छ मोक्षं यच्छ नमोभ्युते ।
 नीराजनं ततः कृत्वा भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 शक्तितो दक्षिणं दत्त्वा पश्चात् भुञ्जीत वाग्वतः ।
 एवं संवत्सरस्यान्ते कृत्वा सर्व्वं यथोदितं ॥
 सौवर्णं कारयेद्देवं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं ।
 वृषस्कन्धगतं सौम्यं भित्तवस्त्रयुगान्वितं ॥
 चन्द्रेनानुलिप्ताङ्गं शितपाण्योपशोभितं ।
 स्थापयित्वा ताम्रपात्रे ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 सर्व्वकालिकमानन्ते कथितं व्रतमुत्तमं ।
 संवत्सरे समाप्तिर्हि व्रतस्य तु सदा भवेत् ॥
 चोर्णे व्रतेऽस्मिन् पुण्यं यत्तत्तुवस्मिन् धनाधिप ।
 काले गते बहुतिथे तीर्थस्य मरणं भवेत् ॥
 मृत्यादित्य देहस्यो दिव्यव्यालङ्कारभूषितः ।
 दिव्यनारीगणवृत्तो विमानवरमास्थितः ॥
 देवदेवैः समेतोऽसौ क्रोडतेऽग्निपुरे चिरं ।
 इह वागव्य कालान्ते जातो नृणां कुले भवेत् ॥
 दानयज्ञः कृती दत्तो ब्राह्मणो ब्रह्मणः प्रियः ।
 श्रीमानग्निः कृती श्रीमान् पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥
 पत्नीगणसमायुक्तचिरं भद्राणि पश्यति ।

ये दुर्लभा सुवि सुरोरग मानवानां ।

कामाग्रनामय गुणेन युताः सदैव

तानाप्नुवन्ति शिवभूततिष्ठौ सुरेशं ।

संपूजयति सुमतिती विधिवन्मनुष्याः ॥

इति चतुर्दशी व्रतं ।

—000—

कृष्ण उवाच ।

शृणु नक्तोपवासस्य विधानं पाण्डुनन्दन ।

येन विज्ञानमात्रेण नरो मोक्षमवाप्नुयात् ॥

येषु तेषु च मासेषु शुकपक्षे चतुर्दशी ।

ब्राह्मणं भोजयित्वा तु प्रारभेत् श्रुततो व्रतं ॥

मासि मासि भवन्ति द्वे अष्टमौ च चतुर्दशी ।

शिवार्चनरतो भूत्वा शिवध्यानैकमानसः ॥

वसुधां भाजनं कृत्वा भुञ्जीयात्तत्तभोजनं ।

उपवासात्परं भैक्षं भैक्ष्यात्परमयाचितं ॥

अयाचितात् परं नक्तं तस्माद्वक्त्रेण भोजयेत् ।

देवैश्च भुक्तं पूर्वाह्णे मध्याह्णे मुनिभिस्तथा ॥

अपराह्णे च पित्रभिः सम्भ्यायां गुह्यकादिभिः ।

सर्ववेलामतिक्रम्य नक्तभोजी सदा भवेत् ॥

हविष्यभोजनं स्नानं सत्यमाहारलाघवं ।

अग्निकार्यमधःशय्यां नक्तभोजी सदा भवेत् ॥

एवं संवत्सरस्यान्ते व्रतं पूर्णं

पूर्णं कुम्भोपरिस्थाप्य दापयेषु शोभने ॥

कपिला पञ्चगव्येन स्थापयेन्नृणमये शिव ।

फलपुष्पयवचौरदधिदर्भाङ्कुरास्तिलाः ॥
 चन्दनं तण्डुलास्तोयमर्घ्यमष्टाङ्गमुच्यते ।
 शिरसा धारयित्वा तु जानुगत्वा महीतले ॥
 महादेवाय दातव्यं गन्धपुष्पं यथा क्रमं ।
 भक्षोदनैर्बलिं कृत्वा प्रणम्य परमेश्वरौ ॥
 धेनुं वा दक्षिणां दद्याद्द्वयं वापि घुरन्धरं ।
 श्रोत्रियाय दरिद्राय कल्पव्रतविदाय च ॥
 यो ददाति शिवे भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 विमानमर्कप्रतिमं हंसयुक्तमलं कृतं ॥
 सुरुढोष्परसङ्घोतैर्यथाति रुद्रालये सुखं ।
 स्थित्वा रुद्रस्य भवने वर्षकोटि शतव्रतं ॥
 द्रव्यलोके तु यच्छ्रेष्ठमालम्लचेश्वरो भवेत् ।
 यथाष्टमीषु च शिवासु चतुर्दशीषु ॥
 नक्तं समाचरति शास्त्रविधानदृष्टं ।
 स्वर्गाङ्गना कररवाकुलितं विमान-
 मारुह्य याति समुखेन शिवालये च ॥
 इति श्री भविष्योत्तरे चतुर्दश्यष्टमीनक्तव्रतं ।

इति श्री महाराजाधिराज श्री महादेवीय समस्त करणा
 धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रि विरचिते
 चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
 चतुर्दशीव्रतानि ।

अथोनविंशोऽध्यायः ।

—००(a)००—

अथ पौर्णमासीव्रतानि ।

विविधविविधवृन्दानन्दसन्दोहकन्दो
यदि गणित गुणौघः सोऽद्य हेमाद्रि शूरिः ।
अभिमतफलसम्पत्तिदये बुद्धिभाजां
व्रतनिवहमिदानीं पौर्णमासीं ब्रवीमि ॥

कृष्ण उवाच ।

पौर्णमासी महाराज सोमस्य दयिता तिविः ।
पूर्णमासी भवेद्यस्यां पूर्णमासी ततः स्मृता ॥
तस्यां तु श्रोतसि स्नात्वा सन्तप्य पिबदेवताः ।
आलिख्य मण्डले सोमं नक्षत्रैः सहितं विभुं ॥
पूजयेत् कुसुमैर्ह्यद्य नैवेद्यैर्घृतपाचितैः ।
शुक्लवस्त्रैर्दक्षिणाभिः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥
शाकाहारेण मुन्यन्नैर्नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।
मुनीनामन्नं मुन्यन्नं नौवारादि ॥

गगनार्णवमाणिक्य चन्द्र दाक्षायणीपते ।
वसन्तबान्धवविधौ शीतांशो स्वस्तिनः क्रतुः ॥
पक्षे पक्षे पञ्चदशां विधिरेव प्रकीर्तितः ।
शुक्लपक्षेऽपि यः कश्चिच्छुद्धावाप्त्यै व्रती भवेत् ॥

तत्राप्येव विधिः प्रोक्तः सर्व्वकामफलप्रदः ।

अमावास्या तिथिरियं पितॄणामचया भवेत् ॥

अमावास्यायं पौर्णमासी तद्वर्त ।

अमावास्या महाराज गयेन समुपोषिता ।

तेनाचयवटोदन्तः पितृभ्यस्तौर्धमुत्तमं ॥

यः कश्चित् कुरुते तज्जिन् पितृपिण्डोदकक्रियां ।

तस्मिन्नचयवटे ।

स तारयति राजेन्द्र पुरुषानेकविंशतिं ॥

भवेयुरचयास्तस्य लोकाः पितृनिषेविताः ।

यदा तु इह लोकान्ते तस्य चागमनं भवेत् ॥

ब्राह्मणः पितृभक्तश्च सर्व्वविद्याविशारदः ।

पञ्चजन्मानि राजेन्द्र भवेत्तज्जया समन्वितः ॥

एवं सम्बलरस्यान्ते हैमं कृत्वा सुशीभनं ।

सोमं नक्षत्रसहितं सर्वावयवसंयुतं ।

सप्तधान्यसमायुक्तं रौप्यपात्रीपरि न्यसेत् ।

सर्वाभरण संयुक्तां गां च दद्यात् पयस्विनीं ॥

उपदेशञ्च यो दद्यात्तस्मिन् व्रतवरे नरः ।

संपूज्य वस्त्राभरणैर्मन्त्रेणार्घ्यं निवेदयेत् ॥

नवो नवोसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ।

चन्द्र सान्द्र सुधासौधं गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते ॥

दद्याद्विजेन्द्रमुख्याय भक्त्या परमया युतः ।

मासे मासे विधिरयं व्रतस्यास्य नराधिप ॥

येन शक्नोति वा कर्त्तुं वर्षमेकं निरन्तरं ॥

एकापि समुपोष्यैव दद्यादुद्यापनं सुधीः ॥

व्रतोद्यापनयोर्वृत्तिर्मुख्यः कल्पः व्रतावृत्तिरप्यनावृत्तिर्गौणः ।

यद्यैतत् कुरुते पार्थ पौर्णमासीव्रतं नरः ।

सर्वं पापविनिर्मुक्तयन्त्रवद्विवि राजते ॥

पुत्रपौत्रधनोपेतो गजदाता प्रियम्बदः ।

सन्ततिं विपुलाम्नाप्य प्रयागे मरणं भवेत् ॥

ततश्चैवाक्षयान् कामानाप्नोति सुरसेवितान् ।

सेव्यमानः स गन्धर्वैस्तूयमानः सुरासुरैः ॥

आस्ते वर्षशतं दिव्यं दिव्यभोगैरलङ्कृतः ।

अभ्यर्चयन्ति शितपञ्चदशेषु सोमं

कृष्णामु ये पितृगणाञ्जलपिण्डदानैः ।

तेषां गृहाणि धनधान्यसुतादिसम्पत्

पूर्णानि पार्थिव भवन्ति विधौ विधानात् ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं जयपौर्णमासीव्रतं ।

पुलस्त्य सुवाच ।

अशोकपूर्णिमामेतां शृणुष्व गदतो जग ।

उपोष्यास्यां नरः शोकं नाप्नोति स्त्री यद्यापि वा ॥

फाल्गुनामलपक्षस्य पौर्णमास्यां नृपोत्तम ।

सृज्जलेन नरः स्नात्वा दत्त्वा शिरसि वै मृदं ॥

मृत्प्राशनं ततः कृत्वा कृत्वा च स्पण्डिलं मृदा ।

पुष्पैर्गन्धैः समभ्यर्च्य भूधरं नाम नामतः ॥

धरणीञ्च तथा देवीमशोकेति च कौञ्चयेत् ।
 यथा विशोका धरणिः कृतकृत्या जनार्दन ।
 तथा मां सर्वशोकेभ्यो मोचयामेषधारिणि ॥
 यथा समस्तभूतानामाधारत्वे व्यवस्थिता ।
 यथा विशोकं कुरु मां सकलेच्छाविभूतिभिः ॥
 ध्यानमात्रे यथा विश्वोः स्वाम्यं प्राप्तासि मेदिनि ।
 तथा मनःस्वच्छतां मे कुरुस्व भूतधारिणि ॥
 एवं स्तुत्वा समभ्यर्च्य चन्द्रायार्घ्यं निवेदयेत् ।
 उपोषितव्यं नक्तं वा भोक्तव्यं तैलवर्जितं ॥
 अणेनैव प्रकारेण चत्वारः फाल्गुनादयः ।
 उपोष्या नृपते मासाः प्रथमं पारणं स्मृतं ॥
 आषाढादिषु मासेषु तद्वत् खात्वा सृदासूना ।
 तथैव प्राशनं पूजा तद्वदिन्द्रोस्तथार्हणं ॥
 चतुर्थ्यन्तेषु वै वोक्तं तथा वै कार्तिकादिषु ।
 पारणव्रितवच्चैव चतुर्मासिकमुच्यते ॥
 विशेषपूजादानञ्च तथा जागरणं निशि ।
 विशेषेण च कर्त्तव्यं पारणे पारणे कृते ॥
 प्रथमं धरणीनाम स्मृतं मासचतुष्टयं ।
 द्वितीये मेदिनीनाम तृतीये च वसुन्धरा ॥
 पारणे पारणे राजन् वस्त्रगुप्तेन पूजयेत् ।
 तथैव धरणीं देवीं घृतस्नानेन केशवं ॥
 वस्त्राभावे च सूत्रेण पूजयेद्भरणीन्तथा ।
 घृताभावे तथा क्षीरं वा सत्तिलं हरेः ॥

एवं संवत्सरस्यान्ते गौः सवत्सा द्विजातये ।
 प्रकल्पधरणी-देवी-वस्त्रालङ्कारसंयुता ॥
 पातालसंस्थया देव्या चीर्णमेतन्महाव्रतं ।
 धरण्या केशवप्रोतो ततः प्राप्ता समा गतिः ॥
 देवेन चीत्ता धरणी वराहवपुषा पुरा ।
 उपवासव्रतपरा समुद्धृत्य रसातलात् ॥
 व्रतेनानेन कल्याणि प्रणतो यः करिष्यति ।
 व्रतमेतत्समाश्रित्य पारणञ्च यथाविधि ॥
 सर्वबाधाविनिर्मुक्तो दशजन्मान्तराण्यसौ ।
 विशोकः सर्वकल्याणभाजनं स्यान्न संशयः ॥
 यथा त्वमेव वसुधे संप्राप्ता निर्हतं पदं ।
 तथा स परमे लोके सुखं प्राप्स्यति मानवः ॥
 एवमेतन्महापुण्यं सर्वशान्तिप्रदानकं ।
 विशोकाख्यं व्रतवरं तत्कुरुष्व महाव्रतं ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमशोकपूर्णमाव्रतं ।

— ००० —

पुलस्त्य उवाच ।

पञ्चदश्यां शुक्लपक्षे फाल्गुनस्य नरोत्तम ।
 पापण्डपतितां दैव तथैवान्यावसायिनः ॥
 नास्तिकान् भिन्नवृत्तांश्च पापिनश्चापि नालपेत् ।
 नारायणे गतमनाः पुरुषो नियतेन्द्रियः ।
 तिष्ठन् ब्रुवन् प्रसन्नचित्तं क्षुतेवापि जनार्दन ॥

कीर्त्तये तत्क्रियाकाले सप्तकृत्वः पुनः पुनः ।
 लक्ष्म्या समन्वितं देवमर्चयेत् जनार्दनं ॥
 सभ्याव्युपरमेचन्द्रस्वरूपं हरिमौखरं ।
 रात्रिञ्च लक्ष्मीं सञ्चित्य सस्त्रगर्भेण चिन्तयेत् ॥
 श्रीनिशा चन्द्ररूपा त्वं वासुदेवजगत्पते ।
 मनोभिलषितं देव पूरयस्व नमोनमः ॥
 मन्त्रेणानेन दत्त्वाध्वं देवदेवस्य भक्तिताः ।
 नक्तं भुञ्जीत मौनेन तैलक्षारविवर्जितं ॥
 तद्यैव चैत्रवैशाखे ज्यैष्ठे च मुनिसत्तम ।
 अर्चयेच्च यथाप्रोक्तं मासि मासि च तद्दिने ॥
 निष्पादितं भवेदेकं पारणं दाल्भाभक्तिताः * ।
 द्वितीयं तत्र वक्ष्यामि पारणन्तं निबोध मे ॥
 आषाढे श्रावणे मासि मासि भाद्रपदे तथा ।
 तथैवाश्वयुजेऽभ्यर्च्य श्रीधरञ्च श्रिया सह ॥
 सम्यक्च्छन्दमसन्दत्त्वा भुञ्जीतार्च्यं यथाविधि ।
 द्वितीयमेतदाख्यातं तृतीयं पारणं शृणु ।
 कार्तिकादिषु मासेषु तथैवाभ्यर्च्यं केशवं ॥
 भूत्या समन्वितं दद्याच्छशाङ्कायाह्वयं निशि ।
 भुञ्जीत च यथाख्यातं तृतीयमपि पारणं ॥
 प्रतिपूज्य ततोदद्यात् ब्राह्मणेभ्यर्च्यं दक्षिणां ।
 प्रतिमासं च वक्ष्यामि प्राशनं कायशुद्धये ॥
 चतुरः प्रथमं मासान् पञ्चगव्यमुदाहृतं ।

* दण्डभक्तिता इति पुलकान्तरे पाठः ।

कुयोदकं तथैवान्यदुक्तं मासचतुष्टयं ॥
 सूर्यांशुतप्तं तद्वच्च जलं मासचतुष्टयं ।
 गीतवाद्यादिकं रात्रौ तथा कृष्णकथाः शुभाः ॥
 कारयेद्देवदेवस्य पारणे पारणे गते ।
 जनार्दनं सलङ्घ्यौकमर्चयेत् प्रथमं तथा ॥
 सत्रीकं शोधरं तद्वत्तृतीयं भूतिकेशवं ।
 एवं संपूज्य विधिवत् सपत्नीकं जनार्दनं ॥
 नाप्नोतीष्टवियोगार्त्तिं पुमान्नाथ्यपिवा पुनः ।
 यावदेतद्विधानेन पारत्नान्यर्चति प्रभुं ॥
 तावन्ति जन्मान्यसुखं नाप्नोतीष्ट वियोगजं ॥
 देवस्य च प्रसादेन मरणात्प्राक्सृतेः स्मृतिं ।
 कुले सतां स्फूर्तधने भोगान् भुङ्क्ते पथेष्ठितान् ॥
 इति विष्णुधर्मात्तरोक्तलक्ष्मीनारायणं व्रतं ।

—on@no—

दालभ्य उवाच ।

शीतमिच्छाम्यहं तात यममार्गं सुदुर्गमं ।
 यथा सुखेन संयान्ति मानवा स्तद्वदस्म मे ॥

पुलस्त्य उवाच ।

प्रतिमासन्तु नामानि पञ्चदशां जगत्पतेः ।
 कृतोपवासः सुस्नातः पूजयित्वा जगद्गुरुं ॥
 उच्चारयन्वरोयाति सुमुखेनैव गच्छति ।

ततो विप्राय वै दद्यादुदकुम्भं सदक्षिणं ॥
 उपानदस्त्रयुग्मञ्च ह्यत्र काननमेव च ।
 यद्वा मासगतं नाम प्रीयतामिति कीर्त्तयेत् ॥
 कीमवं मार्गशीर्षे तु पौषे नारायणं तथा ।
 माघवं माघमासे तु गोविन्दमपि फाल्गुने ॥
 चैत्रे विष्णुञ्च वैशाखे कीर्त्तयेन्मधुसूदनं ।
 ज्येष्ठे त्रिविक्रमं देवं तथाषाढे च वामनं ॥
 श्रीधरं श्रावणे मासि हृषीकेशं ततः परं ।
 नाम भाद्रपदे तद्वत् ज्ञायते पुण्यकाङ्क्षिभिः ॥
 तद्वदाश्वयुजे मासि पद्मनाभेति कीर्त्तयेत् ।
 दामोदरं कार्त्तिके च सर्वान्तरति दुर्गतिं ॥
 एवं मासक्रमेणैव यदि दातुं न शक्यते ।
 तदा संवत्सरस्थान्ते दद्याच्चैव समागतं ॥

विशेषश्चात्र कथित इत्यनेन विशेषादन्यत्र पूर्वव्रतसाम्यं गम्यते ।
 कृत्वैवं सुखमाप्नोति मरणे स्मरणं हरेः ।
 याम्यं क्लेशं समं प्राप्य स्वर्गलोके महीयते ॥
 ततोमानुष्यतां प्राप्य निरातन्त्रीगतज्वरः ।
 धनधान्यवति स्फीते कुले महति जायते ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं नरकपूर्णमाव्रतं ।

—o(a)o—

सूत उवाच ।

वैशाख्यां पौर्णमास्यान्तु सृष्टाः कमलयोगिना ।

तिलाः कृष्णाश्च गौराश्च तृप्तये सर्वदेहिनां ॥
 तस्मात् कार्यं तिलैः स्नानं तत्राग्नौ जुहुयात् तिलान् ॥
 निवेदितव्यं विधिवत् तिलपात्रं तु विष्णवे ।
 तिलतैलेन दीपाश्च देया देवेभ्य एव च ॥

कूर्मपुराणेतु विशेषः ।

वेशाखपूर्णिमास्यान्तु ब्राह्मणान् पञ्च सप्त वा ।
 उपोष्य विधिना शान्ताच्छुचीन् प्रयतमानसः ॥

आदित्य पुराणे ।

मोदकैश्च तिलैः श्रावं कर्त्तव्यं पितृतर्पणं ।
 तिलैः समधुभिर्युक्तं ब्राह्मणेभ्यो जनार्दन ॥
 दातव्या दक्षिणा चापि तिलैर्मधुयुतैरपि ।
 मन्त्रं जपेच्च पौराणं पारंपर्याक्रमागतं ॥
 ओं तिला वै सोमदेवताः सुरसृष्टास्तु गोसवे ।
 स्वर्गप्रदाश्च तन्नाश्च ते मां रक्षन्ति नित्यशः ॥
 दद्यादनेन मन्त्रेण तिलपात्राणि तत्र च ।
 सप्तभ्यस्त्वद्य पञ्चभ्यो ब्राह्मणेभ्यस्तु कौर्त्तयेत् ॥
 प्रीयतां धर्मराजश्च देवाद्यान्त्ये तथापि वा ॥

‘गृहीतो’ मन्त्रः ।

एवं कृते स मुक्तः स्वात्पापैर्जन्मशतान्जितैः ।
 इत्यादि पुराणोक्ती वेशाखी विधिः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

सम्बन्धरेऽपि याः काश्चित्तिथयः पुण्यलक्षणाः ।

एता एव यदुद्येष्ठ स्नाने दाने महाफलाः ॥

कृण्वन्त उवाच ।

वैशाखी कार्तिकी भाषी तिथयोऽतीव पूजिताः ।

स्नान दान विहीनाश्च बनेकाः पाण्डुनन्दन ॥

तीर्थस्नानं तदा श्रुत्वा दानं वित्तानुसारतः ।

वैशाख्यां पाण्डवश्चेष्ट श्रेष्ठा चोज्ज्वली मता ॥

कार्तिकां पुष्करं येष्टं माघ्यां वाराणसी मता ।

स्नानेनोदकदानेन तारयेदखिलान् पितॄन् ।

कुम्भान् स्वच्छजलैः पूर्णान् हिरण्मात्रैः समन्वितान् ।

वैशाख्यां ब्राह्मणे दत्त्वा न शोचति कृताकृते ॥

मधुराक्षरसैः पूर्णं भाजनं कनकीम्बलं ।

षड्भानि धनधान्यानि भक्त्या परमया युतः ॥

शोभूहिरण्यवासांसि विप्राय विधिवन्मृष ।

माघ्यां स्नानं तथा सम्भक् सप्यं पिबेदेवताः ॥

तिलपात्राणि देयानि तिलाः सपललोदनाः ।

कार्या मदानमन्त्रैश्च धेनुदानं प्रशस्यते ।

कम्बलाजिनरत्नानि मोचको पापमोचकः ॥

उपानहानमत्रैव तुल्यमश्वरत्नेन तु ॥

यत्र वा तत्र वा स्नानं दानं वित्तानुसारतः ।

काले कालोद्भवं सर्वं शस्यते पाण्डुनन्दन ॥

कार्तिकां तु वषोष्मर्गं विवाहं पुण्यलक्षणं ।

कुर्यात् कुशकुलश्चेष्ट इरेर्नीराजनं तथा ॥

गजाक्षरधनानि घृतधेन्यादिकानि च ।

प्रदेयानि द्विजातिभ्यस्तास्ताः संभृत्य देवताः ।
 फलानि यानि विद्यन्ते सुगन्धान्यगदानि च ।
 कङ्कोलकफलं जात्या लवङ्गकदलीफलं ।
 खजूरं नारिकेलञ्च कदलीफलमेव च ॥
 दाडिमं मातुलिङ्गञ्च कर्कोटं त्रुषण्तथा ।
 वृन्ताकङ्कारवेलञ्च चिञ्चा कुष्माण्डमेव च ॥
 फलानामप्रदानेन येषान्तु तिष्ठयो गताः ।
 ते व्याधिता दरिद्राश्च जायन्ते भुवि मानवाः ॥
 न केवलं ब्राह्मणानां दानमत्र प्रशस्यते ।
 भगिनौ भागिनेयानां मातुलानां पित्र्यसुः ॥
 दरिद्राणाञ्च बन्धूनां दानं कीटिगुणोत्तरं ।
 मित्रं कुलीनद्यापन्नो बन्धुदरिद्रदुःखिताः ॥
 आशयाभ्यागतोदूरात्सोऽतिथिः सर्गसंक्रमः ।
 वनं प्रस्थापिते रामे सशौते सहलक्षणे ॥
 मातामह कुलादेत्य विशुद्धेनान्तरात्मना ।
 सपथैः श्रावितानेकैः कौशल्या भरतेन वै ॥
 यदा न प्रत्ययं याति कदाचित् कौशलात्मजा ।
 तदा विशुद्धभावेन शपथान् श्राविता पुनः ॥
 वैशाखी कार्तिकी माघी तिष्ठयोऽमरपूजिताः ।
 अप्रदानवती यान्तु यस्यार्थोऽनुमते गतः ॥
 एतत् श्रुत्वा तु कौशल्या सहसा प्रत्ययं गता ।
 अङ्गमानोय भरतं सान्त्वयामास दुःखितं ॥
 एतत्तिथीनां माहात्ममाख्यातं बहुविस्तरं ।

भूयस्तु संप्रवक्ष्यामि तव भारतसत्तम ॥
 वैशाखे कार्तिके माघे सहिता वृषेन्द्र ।
 या पूर्णिमा भवति पूर्णशशाङ्कचिह्ना ॥
 तस्यां जलावकरकान् वरमातपत्रं ।
 दत्त्वा प्रयाति पुरुषः पुरुहूत लोकं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तो वैशाखी कार्तिकीमाघीविधिः ।

—०००—

पुलस्त्य उवाच ।

ततो रतान्ते भगवान् पिनाकी
 तस्यां गुहायामनुमोद्य पुण्यं ।
 देवैश्च सर्वैरनुगम्यमानो
 बभूव कामेन विहारचारौ ॥
 तस्यां मनुष्यः सुचिरं प्रमत्तो
 नभस्य मासस्य तु पौर्णमास्यां ।
 भार्याद्वितीयः सहसा यएव
 पुत्रेष्टिमादौ स्वगृहेऽपि कृत्वा ॥
 गच्छेत्ततः सर्वसमृद्धियुक्तो
 होमैः सजाप्यैर्वर्लिना च रुद्रं ।
 शैलेन्द्रकन्यागजवक्त्रनन्दी
 सद्भावशक्त्या प्यधवाच्चरित्वा
 संपूज्य विप्रानथ देव पूर्वान्
 छतोपवासोजितरोष दीपः
 ततः सहायानपि भोजयित्वा

भार्याञ्च पश्चात् स्वयमच भुङ्क्ते ॥
 तृष्णाञ्च भार्यामथ गोपयित्वा ।
 प्रदक्षिणीकृत्य गुहां सगुह्यं ।
 गृहांस्तु गच्छेत्परिपूर्णकामः
 वृषः प्रहृष्टः कृतभोजनस्य ।
 कथाञ्च दिव्यास्त्रयनन्दिनीञ्च
 भार्यां ततः श्रावणयोः प्रयुक्तां ।
 क्षीरोदनं त्रिदिनं भोजयेच्च
 वन्ध्याञ्च भार्यामपि पुत्रकामां ॥
 ततो गृहे सर्वसमृद्धिकामः
 सन्तर्प्य भार्यां प्रयतो विधाय ।
 उमां शिवं नन्दिनं चार्चयित्वा
 ततो भवेत् पुत्रवतीञ्च वन्ध्या ॥
 प्रादेशमात्रामथवा शिवस्य
 हिरण्मयीं राजतीमायसीं वा ।
 विशूलखट्वाङ्गधराम्बरेणां
 विलोचनां जटिलां चारु रूपां ॥
 कृत्वा कृतीं तामभिपूज्य पश्चात्
 प्रताप्य वज्री तु निधाय पात्रे ।
 प्रस्थेन दुग्धस्य ततोभिषेकं
 दत्त्वा च तत्पाययेत्पुत्रकामां ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं पुत्रव्रतं ।

ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे पौर्णमास्यां यतव्रतः ।
 स्थापयेद्व्रणं कूर्चं शिततण्डुलपूरितं ॥
 नानाफलयुतं तद्वदिक्षुदण्डसमन्वितं ।
 शितवस्त्रयुगच्छत्रं सितचन्दनचर्चितं ॥
 नाना भक्ष्य समीपेतं सहिरण्यञ्च शक्तितः ।
 ताम्रपात्रं गुडोपेतं तस्योपरि निवेदयेत् ।
 तस्मादुपरि ब्रह्माणं सोवर्णं पद्मकीदरे ॥
 कुर्यात्शर्करयोपेतां सावित्रीं तस्य वामतः* ।
 गन्धधूपं ततो दद्याद्भीतवाद्यञ्च कारयेत् ॥
 तदभावे कथां कुर्याद्यथा ग्राह्यं पितामहः ।
 ब्रह्मनार्त्नीं च प्रतिमां कृत्वा गुडमयीं शुभां ॥
 शुक्लपुष्पाञ्चततिलैरर्चयेत्पद्मसम्भवं ।
 ब्रह्मणे पादौ संपूज्य जङ्घे सौभाग्यदाय च ॥
 विरिञ्चयोरुयुग्मञ्च मन्मथायेति वै कटिं ।
 स्वच्छोदरायैत्युदरमनङ्गायेत्युरोद्धरेः ॥
 मुखं पद्ममुखायेति वाङ्गं वै वेदपाणये ।
 नमः सर्वात्मने मौलिमर्चयेच्चापि पङ्कजं ॥
 ततः प्रभाते तं कूर्चं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
 ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या खयं तु लवणम्बिना ॥
 शक्त्या तु दक्षिणान्दयादिमं मन्त्रमुदाहरेत् ।
 प्रीयतामत्र भगवान् सर्वं लोकपितामहः ॥
 हृदये सर्वलोकानां यस्त्वनन्दो विधीयते ।

अनेन विधिना सर्वं मासि मासि समाचरेत् ॥
 उपवासो पौर्णमास्यामव्ययं ब्रह्म पूजयेत् ।
 फलमेकान्तु संप्राश्य शर्वर्यां भूतले स्वपेत् ॥
 तत्र त्रयोदशे मासि घृतधेनुसमन्वितां ।
 शर्यां दद्यादिरिच्छाय सर्वोपस्करसंयुतां ॥
 ब्रह्माणं काञ्चनं कृत्वा सावित्रीं राजतौन्तथा ।
 घास्मासिकः^१ सृष्टिकर्ता सावित्री तु फलस्य तु ॥
 वस्त्रैर्हिजं सपत्नीकं पूज्य शक्त्या विभूषणैः ।
 शक्त्या गवाङ्गिकं दद्यात् प्रीयतामित्युदीरयेत् ॥
 होमं शुक्लैस्तिलैर्कुर्याद्ब्रह्मनामानि कौर्त्तयेत् ।
 गव्येन सर्पिणा तद्वत्पायसेनच कर्म्मवित् ॥
 विप्रेभ्यो भोजनं दत्त्वा वित्तशाठ्याविवर्जितः ।
 इक्षुदण्डान्ततोदद्यात्पुष्पमालाञ्च शक्तितः ॥
 यो ब्रह्मा स स्मृतो विष्णुरानन्दात्मा महेश्वरः ।
 सुखार्थी कामरूपेण स्मरन्देवं पितामहं ॥
 कुर्याच्चैव विधानेन पौर्णमासं स्त्रियोऽपि वा ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मशाश्वतं ॥
 इहलोके वरान् पुत्रान् सौभाग्यं ध्रुवमश्नुते ॥
 इति श्रीपद्मपुराणोक्तं पुत्रकामव्रतं ।

— ००० —

सुमन्तुरुवाच ।

सोमव्रतन्तथाप्यन्यच्छङ्करप्रीतये शृणु ।

ताम्रपात्रं पयःपूर्णं कृत्वा तत्स्थञ्च शङ्करं ॥
 प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेण गन्धपुष्पाक्षितं महत् ।
 शिवभक्ते हिजे दद्याद्भोजयित्वा विधानतः ॥
 प्राच्यां समुदिते सोमे प्रतीच्याञ्च रथो गते ।
 योर्णमास्थान्तु वैशाख्यां गृहपात्रं शिवाय तु ॥
 प्रीयतां मे महादेवः सोममूर्त्तिर्जगत्पतिः ।
 तस्मै विप्राय तत्पात्रमर्चयेद्भक्तिः शनैः ॥
 एवं सोमव्रतं नाम कृत्वा सोमास्तिकं व्रजेत् ।
 रुद्रलोकात्परिभ्रष्टो भवेज्जातिस्मरौ नरः ॥
 पूर्वाभ्यासेन तेनैव पुनः शिवपुरं व्रजेत् ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सोमव्रतं ।

भौष उवाच ।

दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धि
 युक्तः पुमान् रूपगुणान्वितः स्यात् ।
 सुहृर्भुङ्क्ष्विभक्तिं येन सम्यक्
 व्रतं समाचक्ष तदिन्दुमौलेः ॥

पुलस्त्य उवाच ।

त्वयापृष्ठमिदं सम्यगुवाचयकारकं ।
 रक्षस्व तव वक्ष्यामि यत् पुराणविदोविदुः ॥
 रोहिणौ चन्द्रग्रयनं सोमव्रतमिहोत्तमं ।
 तस्मिन्नारायणस्यार्चामर्चयेद्दिन्दुनामभिः ॥

यदा सोमदिने युक्ता भवेत्तच्चदशौ क्वचित् ।

अथ वा ब्रह्मनक्षत्रं पौर्णमास्यां प्रजायते ॥

तदा स्नानं नरः कुर्यात् पञ्चगव्येन सर्षपैः ।

ब्रह्म नक्षत्रं रोहिणी ॥

आप्यायसेति च जपेद्द्विहानव ग्रतं पुनः ।

शूद्रोऽपि परया भक्त्या पाषण्डालापवर्जितः ॥

सोमाय वरदायाय विष्णवे च नमोनमः ।

कृतजाप्यः स्वभवनमागत्य मधुसूदनं ॥

पूजयेत् फलपुष्पैस्तु सोमनामानि कीर्तयेत् ।

सोमाय शान्ताय नमोस्तु पादा

वानन्ददात्रेपि च पूज्य जङ्घे ।

ऊरुद्वयं वापि जलोदराय

संपूजयेन्नीदमनङ्गराजं ॥

नमोनमः काममुखप्रदाय

कटिः शशाङ्कस्य समर्चनीया ।

तथोदरश्चाप्यमृतोदराय

नाभिस्तु पूज्यौ विधिलोचनाय ॥

नमोस्तु चन्द्राय मुखञ्च पूज्यं

दन्ता द्विजानामधिपाय पूज्याः ।

आस्यं नमश्चन्द्रमसेऽभिपूज्यं

पूज्यौतथीष्ठौ कुमुदप्रियाय ॥

नासा च नासाय वनौषधीनां

आनन्दभूताय पुनर्भवांश ।

नेत्रद्वयं पद्मनिभन्तघेन्दो
 रिन्दीवरश्यामकराय सौरे ॥
 नमः समस्तामरवन्दिताय
 कर्णद्वयं दैत्यनिघूदनाय ।
 ललाटमिन्दोरुदधि प्रियाय
 केशाः सुषुम्नाधिमतेऽभिपूज्य ।
 शिरः शशाङ्गाय नमोसुरारेः
 विश्वेश्वरायेति नमः किरीटं ।
 पद्मप्रिये रोहिणि नाम लक्ष्मि
 सौभाग्यसौख्यासुतचारुकायै ॥
 ऐवौच संपूज्य सुगन्धपुष्पै
 जैवेद्यधूपादिभिरिन्दुपत्नी ।
 सुखा तु भूमौ पुनरुत्थितेन
 स्नात्वा च विप्राय हविष्ययुक्तः ॥
 देयः प्रभाते स हिरण्यवारि
 कुम्भोनमः पापविनाशनाथ ।
 संप्राश्य गोमूत्र समांसमन्त्र
 मन्त्रारवर्ज्यान्धविंशतिञ्च ॥
 यासान् पयः सर्पियुतानुपोष्य
 भुञ्जेतिहासं शृणुयान्महत्त ।
 कदम्बनीलोत्पलकेतकानि
 जाती सरोजः शतपत्रिका च ॥
 अस्नान कुञ्जान्यथ तिन्दुवार

पुष्पं पुनर्भारसमञ्जिकायाः ।

शुक्लञ्च विष्णोः करवीरपुष्पं

श्रीचम्पकं चन्द्रमसः प्रदेयं ॥

यावणादिषु मासेषु क्रमादेतानि सर्वदा ।

यस्मिन्मासे व्रतादिः स्यात्तत्पुष्पै रर्चयेद्भरिं ॥

एवं संवत्सरं यावदुपोष्य विधिवत्तरः ।

व्रतान्ते शयनन्दद्याद्दर्पणोपस्करान्वितं ॥

रोहिणी चन्द्रमिथुनं कारयित्वा च काञ्चनं ।

चन्द्रः षडङ्गुलः कार्थ्यो रोहिणी चतुरङ्गुला ॥

द्विचन्द्ररूपनिर्माणं चतुर्दशीस्थित महाराजोक्तं वेदितव्यं ।

मुक्ताफलाष्टकयुतं ॥ शितनेत्रपटान्वितं ।

चौरकुम्भोपरि पुनः कांस्यपात्राचतैर्युतं ॥

दद्यान्मन्त्रेण पूर्वार्द्धे शक्रेक्षुफलसंयुतां ।

श्वेतामय सुवर्णास्यां खुरैरौष्यैः सुवर्णितां ॥

सवस्त्रभाजनां धेनुं तथा शङ्खञ्च शोभनं ।

भूषणैर्द्विजदम्पत्यमलंकृत्य गुणान्वितं ॥

चन्द्रोऽयं द्विजरूपेण सभार्य इति कल्पयेत् ॥

यथा न रोहिणी कृष्ण शयनं त्यज्य गच्छति ॥

सीमरूपस्य ते तद्वचमे भेदोऽस्तु भूपते ।

यथात्वमेव सर्वेषां परमानन्दमुक्तिदः ॥

* श्रीचन्दनमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

* मुक्ताकलापमुक्ता इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

* भाष्योदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मुक्तिर्मुक्तिस्तथा भक्तिस्त्वयि चन्द्रेऽस्तु मे दृढा ।

इति संसारभीतस्य मुक्तिकामस्य चानघ ॥

रूपारोग्यायुषामेतद्विधायकमनुत्तमं ।

इदमेव पितॄणाञ्च सर्व्वदा वल्लभं मुने ॥

त्रैलोक्याधिपति भूत्वा समकल्पयतत्रयं ।

चन्द्रलोकमवाप्नोति विष्णुर्भूत्वा विमुच्यते ॥

नारौ वा रोहिणीचन्द्र शयनं वा समाचरेत् ।

सापि तत्फलमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभं ॥

इति पठति शृणोति वा य इत्थं

मधुमघनार्घं न मिन्दुकीर्त्तनेन ।

मतिमपि च ददाति सोऽपि शीरे

भवनगतः परिपूज्यतेऽमरौघैः ॥

इति पद्मपुराणोक्तं चन्द्ररोहिणी शयनव्रतं ।

—०००@०००—

अनिलाद^१ उवाच ।

अथोपोथ चतुर्दशां पोर्णमास्यां गुरादिने ।

पूजयेद्दिधिनानेन लिङ्गं सार्वं निबोध मे ॥

ब्रह्माणः पश्चिमे भागे वामे लिङ्गस्य वै हरिं ।

खखोल्कं दक्षिणे रौद्रमौखरं प्राग्दिशि स्थितं ॥

खखोल्कः सूर्यः ।

ईशानं मध्यमे देशे पूर्व्वार्द्धे चैव पूजयेत् ।

विलिप्यागुरुचन्द्रे च कुसुमैव सुगन्धिभिः ॥

चन्द्रः कर्पूरः ।

गुग्गुलुञ्चाज्यसंयुक्तमगरं वासितं शुभं ।

दत्त्वा नौराजनं कुर्याद्दद्याद् युग्मपञ्चकं ॥

युग्मं गोमिथुनं ।

नैवेद्यान्तं वलिञ्चैव पूर्व्ववत् स्वष्ट्यं व्रजेत् ।

पञ्चगव्यं ततः प्राप्य आचार्यब्राह्मणांस्तथा ॥

व्रतिनोमिथुनान्येव भोजयेच्च स्रजशतितः ।

हेमवस्त्रादिकञ्चैव यत्नात् कृत्वा य कल्पयेत् ॥

ततोदेवः प्रपूज्यो वै नैवेद्याद्यं निवेद्य च ।

नत्वाग्निं पूजयित्वा तु पञ्चवक्त्रं शिवं स्मरेत् ॥

प्राप्तेऽर्धे पञ्चमे गावः पञ्च पञ्च नियोजयेत् ।

तेषामुद्दिश्यतेष्वेवं न्यूनञ्चापि ततोऽधिकं ॥

पञ्चमे पञ्चपञ्चेति वचनाद्वितीये द्वे द्वे तृतीये तिस्रस्तिस्रः
चतुर्थे चतस्रश्चतस्रः पञ्चमे पञ्च पञ्च प्रथमादेकैकैव तेषां ब्रह्मा-
दीनां, पञ्चानां चन्द्ररूपानां पञ्चदेवतानां पञ्चवर्गानुद्दिश्य
न्यूनधिकं तेषु तेषु नियोजयेत्

निखिलं प्राग्विशेषञ्च कर्त्तव्यं तत्पदे नृभिः ॥

सुखकीर्त्तिश्रियोऽर्थञ्च इहैवविभवाय च ।

रहस्यमेतद्यत्नोक्तं न देयं यस्य कस्यचित् ॥

इति कालिकापुराणोक्तमीशान व्रतं ।

कृष्ण उवाच ।

अथातः शृणु भूपाल कृत्तिकाव्रतमुत्तमं ।
राज्ञी या लिङ्गभद्राख्या पुरा यस्य प्रभावतः ॥
अतौव महतीं लब्धा श्रियं जातिस्मरामवत् ।
योगेनान्ते तनुन्वक्ता परब्रह्मणिलीयते ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण मन्त्रो यन्तोहि कीदृगः ।
विधानं कृत्तिकानाञ्च तच्च कालं वदस्व मे ॥

कृष्ण उवाच ।

कार्त्तिक्यां पौर्णमास्यान्तु गृह्णीयात् कृत्तिका व्रतं ।
षट् मामास्तु व्रतं यावदिदं संचिन्त्य चेतमि ॥
पारणे पारणे चापि पुराणेषु द्विजोत्तमे ।
उद्यापनं प्रयच्छेत् यथा विभवसारतः ।
कृत्तिकासु स्वयं सोमः कृत्तिकासु बृहस्पतिः ॥
यदास्यात् सोमवारेण सा महाकार्त्तिकी स्मृता ।
इदृशीवहुभिर्वर्षे बहुपुण्येन लभ्यते ॥
लब्धापि न वृथा नेया यदीच्छेच्छे यन्मात्मनः ।
अन्यापि कार्त्तिकी पार्थ ममुपोष्या विधानतः ॥
तस्या विधानं राजेन्द्र शृणुष्वैकाग्रमानसः ।
कान्ति के शुक्लपक्षस्य पौर्णमास्यां दिनोदये ॥
नक्तेन नियमं कुर्यादन्तर्धानपूर्वकं ।

उपवासेन वा यत्न्या ततः स्नात्वा जलाशये ॥
 कुरुचेत्ते प्रयागे वा पुष्करेनिमिषेऽथ वा ।
 शालग्रामे कुशावर्त्ते मूलस्थाने चरित्तके ॥
 शोकर्णे वावटे पुष्पे प्यथवा नरकण्टके ।
 पुरेवा नगरे वापि ग्रामेघोषेऽथ पत्तने ॥
 यत्र वा तत्र वा स्नात्वा नारौवांप्यथ वा पुमान् ॥
 देवर्षिपितृपूजाञ्च कृत्वा होमं युधिष्ठिर ॥
 ततोऽस्तसमये प्राप्ते पात्रं गव्यस्य सर्पिषाः ।
 चौरस्य वाश्वसः पूर्णं कृत्वा गुडफलान्वितं ॥
 चकाराहधः ।

षट् प्रमाणं यथाव्योस्ति कृत्तिका शङ्करं न्यसेत्* ।
 षट् प्रमाणं षट् कृत्तिकानामाणीत्यर्थः ॥
 षट्कृत्तिका विमानानि खर्णं रौप्यमयानि च ॥
 रत्नगर्भाणि कुर्याच्च स्रजस्तथा पाण्डुनन्दन ।
 प्रथमा खर्णं निष्यन्ना द्वितीयारौप्यनिर्मिता ॥
 तृतीया रत्नघठिता चतुर्थी नवनीतजा ।
 पञ्चमीकणिकान्नेन षष्ठौपिष्टमयौकृता ॥
 कृत्वा षट्कृत्तिकां पार्थ गन्धालक्तक भूषिताः ।
 रत्नगर्भाः कुङ्कुमाक्ताः पिष्टातस्तवकाच्चिताः ॥
 सिन्दूर चन्दनाभ्यक्ता—जाती पुष्पैस्तु पूजिता ।

मन्त्रेणानेन ताः पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ॥

ॐ सप्तर्षिदारा अनलस्यवल्गभा

या ब्राह्मण्यन्तश्चभावेन युक्ताः ।

तुष्टा कुमारस्य च मातरो याः

ममापि सुप्रीततराः सन्तु स्वाहा ॥

एवमुच्चार्य विप्राय देयास्तु कृत्तिका नृप ।

ब्राह्मणोपि प्रतीच्छेत् मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥

धर्मदाः कामदाः सन्तु इमा नक्षत्रमातरः ।

कृत्तिका दुर्गसंसारात्तरयन्तु भयादपि ।

अनेन विधिना दत्त्वा दृष्ट्वाचैवान्तरे स्थिताः ॥

विस्तृत्य ब्राह्मणं भक्त्या अनुव्रज्य पदानि षट् ।

निर्वर्त्य च कृतार्थं च त्रियं सत्फलमाप्नुयात् ।

विमानेनार्कवर्णेन गत्वा नक्षत्रमण्डलं ॥

दिव्येन वपुषा तत्र स्रक्कन्दनविभूषितः ।

दिव्यनारीगणयुतः सुखमास्तेह्यनामयः ॥

देधूयमानश्चमरैः कृत्रपङ्क्त्याविराजितः ।

पारिजातकमन्दारपुष्पमालाविराजितः ॥

कृतार्थः परिपूर्णश्च तिष्ठेद्द्वर्षायुतद्वयं ।

नारो कृत्वा व्रतं चान्ते गत्वा स्वर्गं सभर्तृका ॥

क्रौडते सुभगा साध्वी सर्वभोगसमन्विता ।

यद्यैतच्छृणुयात्पार्थ भक्तियुक्तः समाहितः ॥

नारो वा पुरुषो वापि मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।

सौवर्णं रौप्यं मणिमोनवनौतसिद्धा
 षट्कृत्तिकाः कणिकपिठमयीश्च कृत्वा ।
 पात्रे निधाय कुसुमाक्षतधूपदीपैः
 संपूज्य जन्मग्रहनं न विंशन्ति मर्त्याः ।
 इति भविष्यत्तरोक्तं कृत्तिकाव्रतं ।

—००@००—

युधिष्ठिर उवाच ।

किमर्थं फाल्गुनस्यान्ते पौर्णमास्यां जनार्दन ।
 उक्तवो जायते लोके ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे ॥
 किमर्थं शिशवस्तस्याङ्गे हे मेहे निनादिताः ।
 होलाका दीप्यते कस्मात् फाल्गुन्यान्तु किमुच्यते ॥
 आङ्गाङ्गे जेतिकासंज्ञा शीतोष्णेति किमुच्यते ।
 कीदृशस्याम्पूज्यते देवः केनेयमवतारिता ॥
 किमस्यां क्रियते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद ॥

कृष्ण उवाच ।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि विस्तरेण पुरातनं ।
 चरितं होलिकायास्तु पारंपर्येण चागतं ॥
 आसीत् कृतयुगे पार्थ रघुर्नाम नराधिपः ।
 शूरः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः ॥
 स सर्वां पृथिवीं जित्वा वशीकृत्य नराधिपान् ।
 धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानिवोरसान् ॥

न दुर्भिक्षं न च व्याधिर्नाकालमरणं नृणां ।
 नाधर्मरुचयः पापास्तस्मिन् शासति पार्थिवे ॥
 तस्यैवं शासतो राज्यं क्षत्रधर्मरतस्य वै ।
 सर्वलोकाः समागम्य चाहि त्राहीति चाब्रुवन् ॥

पौरा उचुः ।

अस्माकं तु गृहे का चित् ढोण्डानामेति राक्षसी ।
 दिवाराक्षी समागम्य बालान् पीडयते बह्वन् ॥
 रक्षया चोदकेनापि भैषज्यैर्वा नराधिप ।
 मन्त्रज्ञैः परमाचार्यैः सा नियन्तुं न शक्यते ॥
 पौराणां वचनं श्रुत्वा रघुर्विष्णयमागतः ।
 विष्णयाविष्टहृदयः पुरोहितमथाब्रवीत् ॥

रघुरुवाच ।

ढोण्डेति राक्षसी केयं किं प्रभावा द्विजोत्तम ।
 कथमेषा नियन्तव्या मया दुष्कृतकारिणी ॥
 रक्षणात् प्रीच्यते राजा पृथिवीपालनात्पतिः ।
 अरक्षमाणः पृथिवीं राजा भवति किल्बिषो ॥

वशिष्ठ उवाच ।

शृणु राजन् परं गुह्यं यच्चाख्यातं मया क्वचित् ।
 ढोण्डानामेति विख्याता राक्षसी भालिनः सुता ॥
 तथा वाराधितः शम्भुरथे च तपसा पुरा ।
 प्रीतस्तामाह भगवान् वरं वरय सुव्रते ॥

यज्ञे मनोभिलषितं तद्दाम्यविचारितं ।
 ठोण्डा प्राह महादेवं यदि तुष्टः स्वयं मम ॥
 तदवध्यां सुरादीनां भनुजानाञ्च शङ्कर ।
 मां कुरुष्व त्रिलोकेषु शस्त्राणाञ्च तथैव च ॥
 श्रोतोष्णवर्षसमये दिवारात्रौ वह्निगृहे ।
 अभयं सर्वदा मे स्यात्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥
 एवमस्त्रित्वयोक्तान्तां पुनः प्रोवाच शूलभृत् ।
 उक्तं तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयन्ते संभविष्यति ॥
 ऋतुसन्धौ महाभागे मा व्यथा हृदये कृथाः ।
 एवं दत्त्वा वरं तस्या भगवान् भगनेत्रहा ॥
 स्वप्ने ह्यर्थोप्यथोलभ्यस्तत्रैवान्तरधीयत ।
 एवं लब्ध्वा वरं सा तु राक्षसी कामरूपिणी ॥
 नित्यं पौडयते बालान् संस्मृत्य हरभाषितं ।
 अडाडया तु गृह्णाति सिद्धमन्त्रं कुटुविनां ॥
 गृहेषु तेन सा लोके ह्यडाडैस्त्वमिधीयते ।
 पुंश्चलीनाञ्च नारीणां नराणाञ्च विशेषतः ॥
 रुधिरं नासिकाच्छेदाद्गलितं सा पिवत्यक्षं ।
 एतत्ते सर्वमाख्यातं ढोड़ायाश्चरितं महत् ।
 साम्प्रतं कथयिष्यामि येनोपायेन हन्यते ॥
 अथ पञ्चदशौ शृक्ता फाल्गुनस्य नराधिप ।
 श्रोतकालो विनिश्चान्तः प्रातर्याप्नो भविष्यति ॥
 अभयं सर्वलोकानां दीयतां पुरुषर्षभ ।
 तथाह्यगंकिता लोका हसन्तु च रमन्तु च ॥

दारुणानि च खड्गानि गृहीत्वा समरोत्सुकः ।
 योधा इव विनिर्यान्तु शिशवः संप्रहयिंताः ॥
 सञ्चयं शुक्लकाष्ठानां पलालानाञ्च कारयेत् ।
 तत्राग्निं विधिवदत्त्वा रक्षोघ्नैर्भस्मविस्तरैः ॥
 ततः किलिकिलाशब्दैः स्तालीशब्दैर्मनोहरैः ।
 तमग्निं विःपरिक्रम्य गायन्तु च हसन्तु च ॥
 जल्पन्तु खेच्छया लोकाः निशःका यस्य यन्मतं ।
 भगैर्वहुविधैः शब्दैः कौत्सयन् देशभाषया ॥
 विस्तारयंश्च गायंश्च सहस्रं नाम तस्य वै ।
 तेन शब्देन सा पापा होमेन च निराकृता ॥
 अष्टाष्टहासैर्द्विभानां राक्षसो जयमेत्यति ।
 तस्यैर्वर्चनं श्रुत्वा स नृपः पाण्डुनन्दन ॥
 सर्वं चकार विधिवद्यदुक्तन्तेन धीमता ।
 गता सा राक्षसो नाशन्तेन चोत्प्रेष कर्मणा ॥
 ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्नडाडाख्यातिमागता ।
 सर्वदुष्टदमोहोमः सर्वरोगोपशान्तिदः ॥
 क्रियतेऽस्यां द्विजैः पार्थ तेन सा होत्रिका स्मृता ।
 सर्वसारा तिथिश्च यं पौर्णमासी शुधिहरि ॥
 सारत्वात्सर्वलोकानां परमानन्ददायिनी ।
 अस्यां निशागमे पार्थ संरक्ष्याः शिशवो गृहे ॥
 गोमयेनोपलिप्ते च सचतुष्के गृहाङ्गणे ।
 आकारयेच्छिशुप्रायान् खड्गव्यग्रकराक्षरान् ॥
 खड्गकाष्ठैश्च संस्पृश गौतैर्होत्रकरैः शिशून्

रचन्ति तेषां दातव्यं गुडपक्कावमेव च ॥
 एवं टोखेति राक्षसा दोषः प्रथमनं ब्रजेत् ।
 बालानां रचणं कार्यं तस्मात्तस्मिन् स्रमालये ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

प्रभाते किं जनैर्देवं कर्त्तव्यं सुखमीषुभिः ।
 प्रवृत्ते माधवे मासि प्रतिपद्युदिते रवौ ॥

कृष्ण उवाच ।

कृत्वावश्यककार्याणि सन्तर्प्यं पितृदेवताः ।
 वन्दयेद्दोलिकाभूतिं सर्व्वदुष्टोपशान्तये ॥
 मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पठ्यमानं निबोध मे ।
 वन्दितासि सुरेन्द्रेण ब्रह्मणा शङ्करेण च ।
 अतस्त्वं पाहि नो देवि विभूते भूतिदा भव ॥
 मण्डिते चर्चिते चैव उपलिप्ते गृहाजिरे ।
 चतुष्पाङ्गारयेत् स्वच्छं वर्णकैषाक्षतैः शुभैः ॥
 तन्मध्ये स्थापयेत्पीठं शुक्लवस्त्रोत्तरहृदं ।
 अग्रतः पूर्णकलशं स्थापयेत्पद्मवैश्वर्य्युतं ।
 साक्षतं सहिरण्यं च सितचन्दनचर्चितं ॥
 आसने चोपविष्टस्य ब्रह्मद्योषेण भारत ।
 चर्चयेच्चन्दनैर्नारी अव्यङ्गाङ्गा सुलक्षणा ॥
 पद्मरागोत्तरपटा ये हांशुकविभूषिता ।
 वपुराद्यं शिरोऽन्तश्च दधिदूर्वाक्षतान्वितं ॥
 वर्द्धापयित्वा श्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये ।

वपूरायं गिरोऽन्तमिति पादादारम्यमूर्धपर्यन्तं चन्दनेन चर्चयेदित्यर्थः तच्चन्दनं वर्धययित्वा किञ्चिदवशेष्य ।

पश्चाच्च प्राशयेद्दिङ्मान् चूतपुष्पं सचन्दनं ।

मनोभवस्य सा पूजा ऋषिभिः सम्प्रदर्शिता ॥

यत्पिबन्ति वसन्तादौ चूतपुष्पं सचन्दनम् ।

सत्त्वं सत्त्वस्य कामस्य पूजेयं क्रियते जनैः ॥

प्राशनमन्वयः ।

इदमग्रां वसन्तस्य माकन्दकुसुमं तव ।

सचन्दनं पिबाम्यद्य सर्व्वं कामसमृद्धये ॥

अनन्तरं दिजेन्द्राणां सूतमागधबन्दिनां ।

दद्याद्दानं वधाशक्त्या कामो मे प्रीयतामिति ॥

ततो भोजनवेलायां सूतपाकेन तेन हि ।

प्राशयेत् प्रथमं चान्नं ततो भुञ्जीत कामतः ॥

य एवं कुरुते पार्थ शास्त्रोक्तं फाल्गुनोत्सवं ।

अनायासेन सिध्यन्ति तस्य सर्व्वे मनोरथाः ॥

आधयो व्याधयश्चैव यान्ति नाशं न संशयः ।

पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखं तिष्ठति मानवः ॥

पुण्या पवित्रा सर्व्वत्र सर्व्वं विघ्नविनाशिनी ।

एवं ते कथिता पार्थ तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥

वृत्ते तुषारसमये सितपञ्चदशां

प्रातर्व्वसन्तसमये समुपस्थिते च ।

सम्प्राश्य चूतकुसुमं सह चन्दनेन ।

सत्त्वं हि पार्थ पुरुषोऽथ समां सुखी स्यात् ।

समां वर्षन्तु यावत् ।

इति भविष्योत्तरपुराणोक्तहोलिकोत्सवविधिः ।

—०००—

युधिष्ठिर उवाच ।

रक्षावन्धविधानं मे किञ्चित् कथय केशव ।

दुष्टप्रेतपिशाचानां येनाष्टयो भवेन्नरः ॥

सर्वं रोगोपशमनं सर्वांशुभविनाशनं

सकृत्कृतेनाब्दमेकं येन रक्षा कृता भवेत् ।

कण उवाच ।

शृणु पाण्डवशार्दूल इतिहासं पुरातनं ।

इन्द्राष्ट्या यत् कृतं पूर्वं शक्रस्य जयहृदये ॥

देवासुरमभूद्युद्धं पुरा द्वादशवार्षिकं ।

तत्रासुरैर्जितः शक्रः सह सर्वैः सुरोत्तमैः ॥

परित्यज्यामरैः स्वर्गं सर्वालङ्कारवर्जितः ।

प्राप्यामरावतीं तस्थौ प्राणत्राणपरायणः ॥

ततो दानवराजेन त्रैलोक्यं स्वयंशुक्रतः ।

इदमुक्ताः समानाथ्य शृणुष्वसनरामराः ॥

मां यजध्वंस्तुविध्वञ्च अहं पूज्यः सुरासुरैः ।

यः शक्रः सम्यगातिष्ठे त्वगच्छेदध्यतां मया ॥

दानवेश्वरवाक्येन नष्टाः सर्वाः क्रियास्ततः ।

स्नाहाकारस्नधाकारवषट्कारादिकाश्च याः ॥

नाधीयत तत्रा वेदा नपूज्यन्तच देवताः ।
 उक्तवा न प्रवर्त्तन्ते सर्वमासीदसंशुलं ॥
 धर्मनाशे सुरेशस्य बलहानिरजायत ।
 ज्ञात्वा हीनबलं सर्वं दानवाः समभिद्रवन् ॥
 सोऽभिद्रुतोऽसुरगणै स्वक्तराज्योऽपि देवराट् ।
 बृहस्पतिमुपामन्त्र्य इदं वचनमब्रवीत् ॥
 न स्यातुमवशक्नोमि न गन्तुं तैरभिद्रुतः ।
 सर्वथा योद्धुमिच्छामि यद्भाव्यं तद्विविष्यति ॥
 नश्यते युद्धतो वापि तावद्ववति जीवितं ।
 तावद्वातासृजत् पूर्वं न यावन्मनसौप्सितं ॥
 जयं मे शंसते ब्रह्मन् योक्तेऽहं दानवैः सह ।
 सुहृत्तञ्ज्वलितं श्रेयो येन धूमायितं चिरं ॥
 कर्मयत्तं सुरैश्चर्य्यं पौरुषं कर्मचोच्यते ॥
 तदद्याहं करिष्यामि ध्रुवं श्रेयो भविष्यति ।
 श्रुत्वा सुरपतेर्वाक्यं बृहस्पतिरथाब्रवीत् ॥

बृहस्पतिरुवाच ।

न कालोविक्रमस्याद्य त्वजकोपं पुरन्दर ।
 देश काल विहीनानि कार्याणि विपरीतवत् ॥
 क्रियमाणानि दूषन्ति सोऽनर्थः समहान् भवेत् ।

इन्द्र उवाच ।

ब्रह्मन् किं बहुनोक्तेन योत्स्येऽहं सह दानवैः ।
 नृणां कार्यसमारम्भे श्रेयसौत्थेकचित्तता ॥
 गुणदोषावुभावेतावेकीकृत्य विचक्षणैः ।

कार्यमारभ्यते यत्तु तस्य दोषाः पराङ्मुखाः ॥
 तयोः संवदतोरिव शचीप्राह सुरेश्वरं ।
 अद्य भूतदिनं देव प्रातः पर्वं भविष्यति ॥
 अहं रक्षां विधास्यामि जयो येन भविष्यति ।
 पौलम्यास्तु वचः सर्वं कृतवान् बलव्रतहा ॥
 पौर्णमास्यां ततः प्रातः पौलोमीकृतमङ्गला ।
 बवम्ब दक्षिणे पाणौ रक्षापोठलिकां शुभां ॥
 बह्वरक्षस्ततः शक्रः कृतस्वस्त्ययनो द्विजैः ।
 आरुह्यैरावतं नागं निर्ज्वगाम सुरारिहा ॥
 संप्राप्य दानवानौकं नाम विश्वाव्य चात्मनः ।
 पातयामास शच्छूणां शिरांसि निशितैः शरैः ॥
 तं दृष्ट्वा सहसायातं दानवाः संप्रहर्षिताः ।
 अभिजग्मुः शितैर्वाणैः शक्रं बर्हिणवाजिनैः ॥
 उवाच दानवान् सर्वान् प्रह्लादो दानवेश्वरः ।
 दिष्टप्राप्य भवतां प्राप्तिर्ब्रह्महा दृष्टिगोचरः ॥
 * हतेनमेकीकृत्याशु रथवंशेन दानवाः ।

रथवंशेन रथसमुदायेन ॥

यावत् नश्यते पापस्तावद्यत्नो विधीयतः ।
 दानवेश्वरवाक्येन ततस्तौ दनुनन्दनाः ॥
 त्यक्त्वा मौनं महात्मानः शक्रमादुरहं हताः ।
 ततः शचीपतिः क्रुद्धो वज्रमुद्यम्य भासुरं ॥
 जघान दानवानौकं क्षणात् कालइव प्रजाः ।

वध्यमानाः सुरेशेन दानवास्ते महाबलाः ॥
 अत्यन्तभयसन्तस्ताः कालोद्यमिति मोहिताः ।
 केचित्समुद्रं विविशुर्गहनं केचिदाश्रिताः ॥
 केचित्क्षमितमूर्धानो नद्या भूत्वा वनेऽवसन् ।
 दयाधर्मं प्रनुवाणा निर्यन्त्रतमाश्रिताः ॥
 हेतुषादपरा सूडा वक्ष्यन्तः प्रजागणान् ।
 एवं निर्जितदैतेयान् शक्रः स्वस्थानमागतः ॥
 त्रैलोक्यं पालयामास पूज्यमानः सुरासुरैः ।
 हतहर्षा सुरेन्द्रेण शक्रं शरणमागताः ॥
 प्रणम्य कथयामासुर्जितोऽहं समरेऽरिणा ।
 ब्रह्मर्षे ह्रीनवीर्येण शक्रेणापि जितो यतः ॥
 तस्माद्विक् पौरुषं लोके दैवं हि बलवत्तरं ।

शक्र उवाच ।

विषादं माकथा दैत्याः कार्याणां गतिरीदृशी ।
 दैवाद्भवतो भूतानां काले जयपराजयौ ॥
 सन्धानं सह शक्रेण नेदानीमुचितं भवेत् ।
 अजेयः सर्वशत्रूणां कृतः शच्या शचीपतिः ॥
 रक्षावन्धप्रभावेण दानवेन्द्रो जितो महान् ।
 वर्षमेकं प्रतीक्षध्वं ततः श्रेयो भविष्यति ॥
 भार्गवैवैव सुक्तास्ते दानवा विगतज्वराः ।
 तस्युः कालं प्रतीक्षन्तो यद्योक्तं गुरुणा तथा ॥
 एष प्रभावो रक्षायाः कथितस्ते बुधिष्ठिर ।
 जयदः सुखदश्चैव पुत्रा, रोम्य, धनप्रदः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

क्रियते केन विधिना रचाबन्धः सुरोत्तम ।
कस्यां तिथौ कदा देव एतन्मे वक्तुमर्हसि ॥
यथा यथा हि भगवन् विचित्राणि प्रभाषसे ।
तथा तथा न मे ह्यस्मिन्वृद्ध्याः शृणुतः कथाः ॥

कण उवाच ।

घनाहतेऽम्बरे पार्थ शाहले धरणीतले ।
संप्राप्ते श्रावणे मासि पौर्णमास्यां दिनोदये ॥
स्नानं कुर्वीत मतिमान् श्रुतिस्मृतिविधानतः ।
ततो देवान् पितृश्चैव तर्पयेत्परमाश्रया ॥
उपाकर्मादिचैवोक्तगृध्रौणाश्चैव तर्पणं ।
कुर्वीत ब्राह्मणः श्राद्धं वेदानुद्दिश्य सुव्रत ॥
शूद्राणां मन्त्ररहितं स्नानं दानञ्च शस्यते ।
ततोऽपराह्णसमये रक्षापोटलिकां शुभां ॥
कारयेदक्षतैः शस्त्रैः सिद्धार्थैर्होमभूषितां ।
वस्त्रैर्विचित्रैः कार्पासैः चोमैर्ध्वा मलवर्जितैः ॥
विचित्रतन्तुश्रयितां स्थापयेद्राजतोपरि ।
कार्या गृहस्य रक्षा, गोमयोपरचितैः सुव्रतकुण्डलकैः ॥
दूर्वावर्णसहितैश्चित्रा दुरितोपशमनाय ।
उपलिप्ते गृहे देशे दत्तचतुष्के न्यसेत् कुशं ।
पीठं दक्षोपरि विधेत् राजामात्यैर्युतञ्च सुमुहूर्ते ॥
विश्राजनेन सहितो मङ्गलगन्धैः समुच्छ्रितैश्चक्रैः ।
रचाबन्धः कार्यः शान्तिध्वनिना नरेन्द्रस्य ॥

देवहिजातिगस्त्राण्यस्त्रै रचासिरर्चयेत् प्रथमं ।
तदनु पुरोधो नृपतेः रचाम्बध्रीत मन्त्रेण ॥
येन वली वली राजा दानवेन्द्रो महाबलः ।
तेन त्वामभिवध्नामि रचे माचल माचल ॥
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ।
कर्त्तव्यो रक्षिकावस्थो हिजान् संपूज्य शक्तितः ॥
अनेन विधिना यस्तु रचावन्धनमाचरेत् ।
स सर्वदोषरहितः सुखी सम्बत्सरं भवेत् ॥
यः श्रावणे श्रवति शीतजलं सुरेन्द्रे
रचाविधानमिदमाचरते मनुष्यः ।
आस्ते सुखेन परमेण स वर्षमेकं
स पुत्रपौत्रसहितः समुहजनसह ॥

इति भविष्योत्तरे रचावन्धन पौर्णमासीव्रतं ।

—000—

कृष्ण उवाचेत्यनुवृत्तौ ।

पञ्च पञ्चदशीः स्थित्वा एकभक्तेन मानवः ।
संपूज्य पूर्णिमां देवीं लिखितां चन्दनादिना ॥
पूर्णिमाप्रतिमा तु परिभाषायां द्रष्टव्या ।
ततः पञ्च घटान् पूर्णान् पयोदधिघृतेन च ॥
मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
मनोरथान् पूरयन् यथा त्वं पूर्णिमाह्वसि ॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे ।

दानमन्तः ।

। इजानेवं नमस्कृत्य सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।

एतत् पञ्चघटं नाम व्रतं तुष्टिप्रदायकं ॥

इति भविष्योत्तरे पञ्चघटपूर्णमाव्रतं ।

—000—

कृष्ण उवाचेत्यनुवृत्तौ ।

त्रिंशत्संपूज्य दम्पत्यान्युपवासी विभूषणैः ।

पौर्णमास्यामवाप्नोति मोक्षमिन्द्रव्रतादिह* ॥

इति भविष्योत्तरे इन्द्रपौर्णमासीव्रतं ।

शङ्कर उवाच ।

महत्पूर्वा भवत्येषा पौर्णमासी द्विजोत्तम ।

प्रतिसंवत्सरं तस्याः सोपवासी जनार्दन ॥

यः पूजयति धर्मज्ञ तेन संवत्सरं हरिः ।

पूजितः पौर्णमासीषु भवतीति विनिश्चयः ॥

तस्यां दानं स्वल्पमपि महद्भवति भार्गव ।

दानं तप्तं जपो होमो यज्ञान्यनुकृतं भवेत् ॥

भार्गव उवाच ।

संवत्सरे पौर्णमासी महापूर्वा वृषध्वज ।

कथं ज्ञेया जगन्नाथ तन्ममाचक्षु पृच्छतः ॥

शङ्कर उवाच ।

यस्यां पूर्णेन्दुना योगं याति जीवो महाबलः ।
पौर्णमासीति सा ज्ञेया महापूर्वा द्विजोत्तमैः ॥

जीवो ब्रह्मसतिः

इति भविष्यत्पुराणे महापौर्णमासीव्रतं ।

—०००—

ऋषय ऊचुः ।

श्रुतमेतत्त्वयाख्यातं पशुपाशविमोक्षणं ।
व्रतं पाशुपतं लिङ्गं पुरा देवैरनुष्ठितं ॥
वक्तुमर्हसि चास्माकं यथापूर्वं त्वया श्रुतं ।

सूत उवाच ।

पुरा सनत्कुमारेण शैलादि दृष्टवान् प्रभुः ।
नन्दो प्राह च तस्मै यत् प्रवदामि समासतः ॥
देवैर्देवैस्ते स्तथायत्ने र्गन्धर्वैः सिद्धचारणैः ।
ऋषिभिश्च महाभागैरनुष्ठितमनुत्तमम् ॥
व्रतं द्वादशल्लिङ्गाख्यं पशुपाशविमोक्षणं ।
भोगदृष्टैव भक्तानां कामदं मोक्षदं शुभम् ॥
अवियोगकरं पुण्यं भक्तानां भयनाशनं ।
देवैरनुष्ठितं पूर्वं ब्रह्मणा विष्णुना तथा ॥
कृत्वा कनौयसं लिङ्गं स्नाप्य चन्दनवारिणा ।
चैत्रमासादि विप्रेन्द्राः शिवलिङ्गव्रतं शुभम् ॥
कृत्वा हेमं शुभं पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।

नवरत्नैस्तु खचितमष्टपत्रं यथाविधि ॥
 कर्णिकायां न्यसेत्लिङ्गं स्फाटिकं पौठसंयुतं ।
 तत्र भक्त्या यथान्यायमर्चयेदित्यवचकैः ॥
 सितैः सहस्रकमलैरक्तैर्नीलोत्पलैरपि ।
 जातैरन्यैर्यथालाभं गायत्र्या स्नाप्य सुव्रत ॥
 संपूज्य चैव गन्धाद्यैर्धूपदीपैश्च मङ्गलैः ।
 नीराजनौयैथान्यैश्च लिङ्गमूर्तिं महेश्वरम् ॥
 अग्रं दक्षिणे दद्यादघोरिणं द्विजोत्तमः ।
 पश्चिमे सद्यमन्त्रेण दद्याच्चैव मनःशिलां ॥
 उत्तरे वामदेवाय चन्दनञ्चापि दापयेत् ।
 पुरुषेण सुनिश्चेष्ट हरितालञ्च पूर्वतः ॥
 सितागुरुद्रव्यं विप्रा स्तथा लक्ष्मागुरोर्भवम् ।
 तथा गुग्गुलुधूपञ्च दद्यादौशधौ भक्तितः ॥
 महाचरुं निवेद्यास्मादाढकान्नमथापि वा ।
 एतद्द्वयं कथितं पुण्यं शिवलिङ्गं महाव्रतं ॥
 सर्वमासेषु सामान्यं विशेषोऽपि च कौत्स्यते ।
 वैशाखे वज्रलिङ्गन्तु ज्येष्ठे मरकतं शुभम् ॥
 आषाढे मौक्तिकं लिङ्गं श्रावणे नीलनिर्मितं ।
 मासि भाद्रपदे लिङ्गं पद्मरागमयं शुभम् ॥
 आश्विने चैव विप्रेन्द्रा गोमेदकमयं शुभम् ।
 प्रवालेन च कार्त्तिक्यां तथा वै मार्गशीर्षके ॥
 माघे च सूर्यकान्तेन फाल्गुने स्फाटिकेन तु ।
 सर्वमासेषु कमलं हेममेकं विधीयते ॥

अलाभे राजतञ्चापि विल्वपत्रैः प्रपूजयेत् ।
 रत्नानामप्यलाभे तु हेम्वा वा रजतेन वा ॥
 रजतस्याप्यलाभे तु ताम्रलोहेन कारयेत् ।
 शैलं वा दारुजं वापि मृगमयं वा सवेदिकम् ॥
 सर्वगन्धमयं वापि क्षणिकं परिकल्पयेत् ।
 हैमन्तिके महादेवं श्रीपत्रेणैव पूजयेत् ॥

श्रीपत्रं कमलं ।

सर्वमासेषु कमलं हैममेकमथापि वा ।
 राजतं वापि कमलं हैमकर्णिकमुत्तमम् ॥
 रजतस्याप्यलाभे तु विल्वपत्रैश्च पूजयेत् ।
 सहस्रकमलालाभे तदर्द्धेनापि पूजयेत् ॥
 तदर्द्धेन वा रुद्रमष्टोत्तरशतेन वा ।
 विल्वपत्रे स्थिरा लक्ष्मीर्देवी लक्षणसंयुता ॥
 नीलोत्पले विशालाक्षी उत्पले षण्मुखः स्वयं ।
 पादौर्गणैर्महादेवः सर्वदेवपतिः शिवः ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रीपत्रं न त्यजेद्बुधः ।
 नीलोत्पलं श्वेतपद्ममुत्पलञ्च विशेषतः ॥
 सर्ववश्यकरं वारः शिला सर्वार्थसिद्धिदा ।
 कृष्णागरुसमुद्भूतं सर्वपापनिवृत्तनं ॥
 गुग्गुलुप्रभृतीनाञ्च धूपानाञ्च निवेदनं ।
 सर्वरोगक्षयकरञ्चन्दनं सर्वसिद्धिदं ॥
 सौगन्धिकं तथा धूपं सर्वकामप्रसाधनं ।
 श्वेतागुरुद्रवञ्चैव तथा कृष्णागुरुद्रवं ॥

सोम्यं मितारधूपञ्च साक्षाद्विर्वाणसिद्धिदं ।
 श्वेतार्ककुसुमे साक्षाच्चतुर्वक्त्रः प्रजापतिः ॥
 कर्णिकारस्य कुसुमे मेधा साक्षाद्व्यवस्थिता ।
 करवीरे गणाध्यक्षो ब्रह्मे नारायणः स्वयं ॥
 सुष्टुगन्धिषु सर्वेषु कुसुमेषु नगात्मजा ।
 तस्मादेतैर्यथात्नाभपुष्पैर्धूपादिभिस्तथा ।
 पूजयेद्देवदेवेशं भक्त्या वित्तानुसारतः ।
 निवेदयेत्ततो भक्त्या पायसञ्च महाचरुं ॥
 सष्टतं सोपदंशञ्च सर्वद्रव्यसमन्वितं ।
 शुडान्नञ्चापि मुद्गान् आढक्यबन्धकन्तु वा ॥
 उपहाराणि पुष्पाणि न्यायेनैवार्जितानि च ।
 नानाविधानि चाक्षानि प्रोक्षितान्यश्वसा ततः ॥
 क्षीराज्यैः सर्वदेवानां स्थित्यर्थममृतं कृतं ।
 विष्णुना जिष्णुना साक्षात्तोयेषु सुप्रतिष्ठितं ॥
 तस्मात्संपूजयेद्देवमन्त्रे प्राणः प्रतिष्ठितः ।
 उपहारे तथा पुष्टिर्व्यजने पवनः स्वयं ॥
 सर्वात्मको महादेवो गन्धतोये क्षपांपतिः ।
 पटे वै प्रकृतिः साक्षान्महादेवो व्यवस्थिता ॥
 तस्माद्देवं यजेद्भक्त्या प्रतिमासं यथाविधि ।
 पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥
 सत्यं श्रीचन्द्रयाचान्तिः सन्तोषो दानमेव च ।
 पौर्णमास्यां तथा विप्रा उपवासञ्च कारयेत् ।
 सम्बत्सरान्ते गोदानं हृषीकर्म विशेषतः ॥

भोजयेद्वाङ्मणान् भक्त्या श्रोत्रियान् वेदपारगान् ।
 तस्मिन् पूजितं तेन सर्व्वद्रव्यसमन्वितं ॥
 स्थापयेद्वा शिवचेत्रे दद्याद्वा* ब्राह्मणाय च ।
 एवं सर्व्वेषु मासेषु शिवलिङ्गं महाव्रतं ॥
 कुर्याद्भक्त्या मुनिश्रेष्ठास्तदेव तपसां परं ।
 सूर्य्यकोटिप्रतीकाग्रैर्विमानै रत्नभूषितैः ॥
 गत्वा शिवपुरं दिव्यं नेहायाति कदाचन ।
 अथ वा ह्येकमासे† च चरेदेवं व्रतोत्तमं ॥
 शिवलोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।
 अथवापि वित्तहीनस्तस्मिन् चिन्तयेन्नरः ॥
 वर्षमेकं वरं देवं स्थानं प्राप्य शिवं व्रजेत् ।
 देवत्वञ्च पितृत्वञ्च देवराजत्वमेव च ॥
 गाणपत्यं पदं वापि शक्नोति लभते नरः ।
 विद्यार्थी लभते विद्यां भोगार्थी भोगमाप्नुयात् ॥
 द्रव्यार्थी च धनं पुण्यप्रायुः कामांश्च नित्यजान् ।
 यान्धाश्चिन्तयते कामांस्तांस्तान् प्राप्य ह मोदते ॥
 एकमासव्रतादेव चान्ते रुद्रमवाप्नुयात् ।

इदं पवित्रं परमं रहस्यं
 व्रतोत्तमं विश्वसृजा च दृष्टं ।
 हिताय देवासुरमर्त्यसिद्ध
 विद्याधराणां परमं शिवेन ॥

* दापयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† अथवाश्वे कथासेवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

संपूज्य देवं विधिनैव मीशं
 प्रणम्य मूर्ध्ना सह भुत्वपुनैः ।
 व्यपोहनं नाम जपस्तवच्च
 प्रदक्षिणीकृत्य शिवं प्रयत्नात् ॥
 पुरा कृतो विश्वस्तृजा स्तवश्च
 हिताय देवेन जगत्तयस्य ।
 पितामहेनैव सुरेन्द्रसार्धं
 महानुभावात्तु महार्हमेतत् ॥
 अधिष्ठत्या स्तवं वक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदं शुभं ।
 जन्दिनश्च सुखात् श्रुत्वा कुमारैण महात्मना ॥
 व्यासेन कथितं तस्माद्बहुमानेन वा श्रुतं ।
 नमः शिवाय शुद्धाय निर्मलाय यशस्विने ॥
 वृषान्तकाय सर्वाय भवाय परमात्मने ।
 पञ्चवक्त्रो दशभुजो ह्यष्टिपञ्चदशैर्युतः ॥
 शुद्धस्फटिकसद्भासः सर्वाभरणभूषितः ।
 सर्वज्ञः सर्वगः शान्तः सर्वोपरि सुसंस्थितः ।
 पद्मासनस्थः सीमोऽयं पापमाशु व्यपोहतु ॥
 ईशानः पुरुषश्चैव अघोरः सद्य एव च ।
 वामदेवश्च भगवान् पापमाशु व्यपोहतु ॥
 अनन्तः सर्वविद्येशः स मे पापं व्यपोहतु ।
 एको रुद्रो ह्येकगुरुस्तै लोकांशुमितो विधुः ॥
 शिवध्यानैकसंपन्नः स मे पापं व्यपोहतु ।
 त्रिमुक्तिर्भगवानीशः शिवभक्तिप्रबोधकः ।

शिवध्यानैकसम्पन्नः स मे पापं व्यपोहतु ॥
 श्रीकण्ठः श्रीपतिः श्रीमाच्छिवध्यानरतः सदा ।
 शिवास्त्रनुरतः साक्षात् स मे पापं व्यपोहतु ॥
 शिखण्डी भगवान् शान्तः शिवभस्मानुलेपनात् ।
 शिवार्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु ॥
 त्रैलोक्यनामिता देवी श्रीकारा च पुरातनी ।
 दात्रायणी महादेवी गौरी हैमवती शुभा ॥
 एकवर्णा यज्ञा माया पाटलायास्तथैव च ।
 अर्णा वरदा देवी वरदानैकतत्परा ॥
 उमासुरहरी साक्षात् काशीस्था पापमर्दिनी ।
 खट्वाङ्गधारिणी देवी कराग्रतनुपल्लवि ।
 नैष्कर्मकादिभिर्दिव्यैस्तनुभिः पुत्रकैर्बृता ॥
 मेनया नन्द्या देवी कालिका कारिजेक्षणा ।
 अस्वा या त्रीतशोकस्य नन्दिनश्च महात्मनः ॥
 शुभावत्या सुशीर्षा वा पञ्चचूडा वरप्रदा ॥
 सृष्टार्थं सर्वभूतानां प्रकृतिश्च गताव्यया ।
 त्रयोविंशतिभिस्तत्त्वैर्महदाद्यैर्विजृम्भिता ॥
 लक्ष्म्यादिशक्तिभिर्नित्यं नमिता नगनन्दिनी ।
 मनोन्मथी महादेवी माया वा मण्डनप्रिया ।
 मायया हि जगत्सर्वं ब्रह्माद्यं सचराचरं ॥
 क्षोभनी मोहनी नित्यं योगिनी हृदि संस्थिता ।
 एकादशे स्थिता लोके इन्दोवरनिभेक्षणा ॥
 भक्त्या यरमया नित्यं सर्वदेवैरभिष्टुता ।

गणेश्वरभोजगर्भेन्द्रयमवित्तेशपूर्वकैः ॥
 सम्भूता जननी तेषां सर्वोपद्रवनाशिनी ।
 भक्तानामार्त्तिहा भव्या भवभावविलासिनी ॥
 भुक्तिदा मुक्तिदा देवी भक्तानामभयप्रदा ।
 सा मे साचादुमा देवी पापमाशु व्यपोहतु ॥
 चण्डसर्वगणेशानो सुखाच्छोर्विनिःसृतः ।
 शिवार्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु ॥
 सालहायनपात्रय हलमग्नौ स्थितः प्रभुः ।
 याम्यतां मनुतान्देवः सर्वभूतगणेश्वरः ॥
 सर्वदः सर्वगः सर्वप्रभवः प्रभुरीश्वरः ।
 सनारायणकैवैः सेन्द्रचन्द्रदिवाकरैः ॥
 सर्वैश्च यच्चगन्धर्वैर्भूतैर्भूतिविधायकैः ।
 उरगैर्ऋषिभिश्चैव ब्रह्मणा च महात्मना ॥
 स्तुतस्त्रैलोक्यनाथस्तु मुनिरन्तः पुरे स्थितः ।
 सर्वदा पूजितः सर्वैर्नन्दी पापं व्यपोहतु ॥
 महाकालो महातेजा महादेवद्वयापरः ।
 शिवार्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु ॥
 हृषभो मुनिशार्दूलः शिवध्यानपरायणः* ।
 शिवार्चनरतो नित्यं स मे पापं व्यपोहतु ॥
 मेरुमन्दरसङ्घाशनवकीटिप्रमाणतः ।
 ऐरावतादिभिर्हिर्व्यैर्हिर्व्यैर्गङ्गासमन्वितैः ॥
 वहा हृत्पुण्डरीकाक्षेस्तम्बे वृत्तिं निरुध्य च ।

गजेन्द्रवक्त्रो यः साक्षादा सप्तपाताल पादकः ॥

सप्तद्वीपोभुजङ्गकाः ।

सप्तार्णवकुण्डलैव सर्वतीर्थानुगः शिवः ।

आका वा देवो दिवो दिग्बाहुः सोमसूर्याग्निलोचनः ॥

हतासुरा महावृक्षा महाविद्या महोत्कटाः ।

ब्रह्मोद्या धारणैर्दिव्यै र्योगपाशसमन्वितः ॥

वृक्षो हृत्पुण्डरीकाक्षस्तम्बे वृत्तिनिवृत्ति च ।

गजेन्द्रवक्त्रो यः साक्षाद्गणकोटिशतैर्वृतः ॥

शिवध्यानैकसम्पन्नः स मे पापं व्यपोहतु ।

भृगुशः पिङ्गलाक्षोऽसौ भसितासिक्तदेहयुक् ॥

शिवार्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु ।

चतुर्भिस्तनुभिर्निर्त्यं सर्वारिविनिर्महनः ॥

स्कन्दः शक्तिधरः शान्तः सेनानीर्गजवाहनः ।

शिवासेनापतिः श्रीमान् स मेपापं व्यपोहतु ॥

मन्वाशब्दं स्थापेशानो रुद्रः पशुपतिस्तथा ।

उग्रो भीमो महादेवः शिवार्चनरतः सदा ।

ये ते पापं व्यपोहन्तु मूर्त्तयः परमेष्ठिनः ॥

महादेवः शिवो रुद्रः शतसुनीललोहितः ।

ईशानो विजयो भीमो देवदेवोभवोद्भवः ॥

कपीशश्च दिवाकरः ।

एतेवै भैरवाद्यास्तु रुद्रारुद्रसमा भवाः ।

शिवप्राणसमापन्ना व्यपोहन्तु मलं मम ॥

वैकर्त्तनो विवस्वांश्च मार्त्तण्डो भास्करो रविः ।

लोकप्रकाशकश्चैव लोकसाक्षी त्रिविक्रमः ॥
 आदित्यश्च तथा सूर्यः अंशुमांश्च दिवाकरः ।
 एते वै द्वादशादित्या व्यपोहन्तु मलं मम ॥
 गगनःस्पर्शनस्तेजो रसश्च पृथिवीरुहा ।
 चन्द्रः सूर्यस्तथा चात्मा वसवः शिवभाविताः ॥
 पापं व्यपोहन्तु मलं भयं नानाविधं मम ।
 वसवः पावकश्चैव चयोनैर्ऋति रेवच ॥
 वरुणो वायुः सोमश्च ईशानो भगवान् हरिः ।
 पितामहश्च भगवान् शिवश्चानपरायणः ॥
 एते पापं व्यपोहन्तु मनसा कर्मणा कृतं ।
 गभस्तिस्पर्शनो वायुरनिलो मरुतस्तथा ॥
 प्राणोपानश्च जीवेशो मरुतश्चैव भाषिताः ॥
 शिवार्चनरतः सर्वो व्यपोहन्तु मलं मम ।
 खेचरी वसुचारी च ब्रह्महा ब्रह्मवित्सुधीः ॥
 सुमेधः शाश्वतः पुष्टः अपुष्टश्च महाबलः ।
 एते वै चारणाः शम्भोः पूजयातीव शोभिनः ॥
 व्यपोहन्तु मलं सर्वं पापञ्चैव मया कृतं ।
 मन्त्रज्ञो मन्त्रवित्प्राज्ञो हंसराट् सिद्धपूजितः ॥
 सिद्धिवित्परमः सिद्धिः सर्व्व सिद्धिप्रदायिनः ।
 व्यपोहन्तु मलं सर्व्वं सिद्धाः शिवपदार्चकाः ॥
 यक्षो यक्षेशधनदो जम्भनो मणिभद्रकैः ।
 पूर्णभद्रः सैरमाली शिविः पुण्डलिरेव च ॥
 नरेन्द्रश्चैव यज्ञेश व्यपोहन्तु मलं मम ।

अनन्तः कुलिकश्चैव वासुकिस्तत्त्वस्तथा ॥
 कर्कोटको महापद्मः शङ्खपोलो महावल्गुः ।
 शिवप्रणामसापन्नः शिवदेवप्रभूषणः ॥
 मलं पापं व्यपोहन्तु विषं स्थावरजङ्गमं ।
 वीणाञ्जः किन्नरञ्च शूरसेनः प्रमहंनः ॥
 अतिशयः सुप्रभोगी गीतज्ञश्चेति किन्नराः ।
 शिवप्रणामसम्पन्ना व्यपोहन्तु मलं मम ॥
 विद्या विनोतो विद्यालीराशिर्वेदविदाम्बरः ।
 प्रबुद्धो विबुधः श्रीमान् कृतज्ञश्च महायशः ॥
 एते विद्याधराः सर्वे शिवध्यानपरायणाः ।
 व्यपोहन्तु मलं सर्वं महादेवप्रसादतः ॥
 हयग्रीवो महाजृम्भः कालनेमिर्महायशः ।
 सुग्रीवो महर्कश्चैव पिङ्गलो देवमार्द्विवः ॥
 प्रह्लादवानुज्जादश्च शिविर्त्राक्कल एव च ।
 जृम्भकुम्भौ च मायावी कार्त्तवीर्य्यः कृतज्ञयः ॥
 एते सुरा महात्मानो महादेवपरायणाः ।
 व्यपोहन्तु महाघोरं पापभारं ममैव च ॥
 गरुडाश्च हरिश्चैव पक्षिराष्टौममर्दनः ॥
 नागश्च हिरण्यवाभी वैनतेयः प्रभञ्जनः ।
 नागानां विषनाशश्च विष्णुवाहन एव च ॥
 एते हिरण्यवर्णाभा गरुडा विष्णुवाहनाः ।
 नानाभरणसम्पन्ना व्यपोहन्तु भयं मम ॥
 अगस्तिश्च वसिष्ठश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ।

कश्यपो नारदश्च दधीचिश्चावनस्तथा ।
 उपमन्युस्तथान्ये च ऋषयः शिवभाविताः ।
 शिवार्चनरता हन्तु मनसा कर्मणा कृतं ॥
 गभस्तिस्पर्शनो वायुरनिलो मरुतस्तथा ।
 प्राणः प्राणेशजीवेशौ जीवीमरुत एव च ॥
 शिवार्चनरताः सर्वे व्यपोहन्तु मलं मम ।
 खेचरी वसुचारी च बृहद्वा बृहद्वित्तुधीः ॥
 पितरः पितामहाश्चैव तथैव प्रपितामहाः ।
 अग्निस्वत्ता वह्निषदस्तथा मातामहादयः ॥
 व्यपोहन्तु भयं पापं शिवध्यानपरायणः ।
 लक्ष्मीश्च धरणी चैव गायत्री च सरस्वती ॥
 दुर्गा उमा शची ज्येष्ठा मातरः सुरपूजिताः ।
 देवतानां मताश्चैव गणा मातामहादयः ॥
 व्यपोहन्तु भयं पापं शिवध्यानपरायणाः ।
 लक्ष्मीश्च धरणी चैव गणानां मातरस्तथा ॥
 भूतानां मातरः सर्वाः पद्मगा गणमातरः ।
 प्रसादाद्देवदेवस्य व्यपोहन्तु भयं मम ॥
 उर्वशी मेनका चैव रश्मा चैव तिलोत्तमा ।
 सुमुखी दुर्मुखी चैव कामुकी कामवर्हिनी ॥
 अथान्याः सर्वलोकेषु दिव्याश्चाप्सरसः शुभाः ।
 शिवाय ताण्डवं नित्यं कुर्वन्ति शिवभाविताः ॥
 गेये शिवार्चनरता व्यपोहन्तु मलं मम ।
 अर्कः सोमोऽङ्गारकश्च बुधश्चैव वृहस्पतिः ॥

शुक्रः शनैश्चरच्चैव राहुः केतुर्महाबलः ।
 व्यपोहन्तु भयं घोरं गिरःपीडां शिवार्चकाः ।
 मघो वृषोऽथ मिथुनं तथा कर्कटकाः शुभाः ॥
 सिंहश्च कन्या विपुला तुला वै वृश्चिकस्तथा ।
 धनुश्च मकरश्चैव कुम्भो मीनस्तथैव च ॥
 राशयो द्वादशाद्यैताः शिवपूजापरायणाः ।
 व्यपोहन्तु परं पापं प्रसादात्परमेष्ठिनः ।
 अश्विनी भरणी चैव ज्येष्ठा रोहिणी तथा ॥
 श्रीमान्मृगशिराश्चार्द्रा पुनर्वसुपुष्यमर्षकाः ।
 मघा वैपूर्वफाल्गुन्या उत्तराफाल्गुनी तथा ॥
 हस्ता वित्रा तथा स्वाती विशाखा चानुराधका ।
 ज्येष्ठा मूलं महाभागा पूर्वाषाढा तथैव च ॥
 श्रवणश्च धनिष्ठा च तथा शतभिषापि च ।
 पूर्वभाद्रपदा चैव तथा प्रौष्ठपदा शुभाः ।
 पौष्ण्या च देव्या सततं व्यपोहन्तु मलं मम ।
 ज्वरङ्गुणोदकश्चैव शतकर्णोमहाबलः ॥
 महाकर्णः प्रभूतश्च प्रमुखा प्रीतिवर्धनाः ।
 कौटिकोदितश्चैव भूता नो परिवारिताः ॥
 व्यपोहन्तु भयं पापं महादेवप्रसादतः ।
 शिवध्यानैकसम्पन्नाः शिगिरा इन्दुमूर्तिभाः ॥
 कुन्देन्दु सदृशाकाराः कुन्देदुवडवामुखः ।
 वडवामुखश्चन्द्रार्थ्यावडवामुखभेदनः ।
 वपुष्माश्चैव सदभक्ताः चोरोद्भवपाण्डुरः ॥

रुद्रलोके स्थितो नित्यं रौद्रैः सार्धं स्थितो गणैः ।

वृषेन्द्रो विस्मृतिर्द्द्वो विश्वस्य जगतः पिता ॥

हतो नन्दादिभिर्नित्यं मातृभिर्मेषमर्दनः ।

शिवाच्च नरतो नित्यं मम पापं व्यपोहतु ।

गवां माता जगन्माता रुद्रलोके व्यवस्थिता ।

माता मवां महाभागा ममे पापं व्यपोहतु ।

सुशीला शीलसम्पन्ना शिवभक्तिपरायणा ।

शिवलोके स्थिता नित्यं सा मे पापं व्यपोहतु ।

वेदशास्त्रार्थसर्वज्ञः सर्वशास्त्रार्थचिन्तकः ॥

समस्तगुणसम्पन्नः सर्वदेवेश्वरोऽमरः ।

ज्येष्ठः सर्वेश्वरः सौम्यो महाविष्णुचतुष्टयं ॥

आद्यः सेनापतिः शास्त्रं मोदते मेषमर्दनः ।

ऐरावतगजारूढः कृष्णकुक्षितमूर्धजः ॥

कृष्णगौराक्तनयनः शशिपद्मगभूषणः ।

एतैः प्रेतैः पिशाचैश्च कृष्माण्डैश्चैव संहतः ॥

शिवाच्च नरतः साक्षात्समे पापं व्यपोहतु ।

ब्रह्माणो चैव माहेशी कौमारी वैष्णवी तथा ॥

वाराही चैव माहेन्द्रो चामुण्डा गायिका तथा ।

एता वै मातरः सर्वाः सर्वलोकप्रपूजिताः ॥

योगिनौ भिमहापापं व्यपोहन्तु समाहिताः ।

वीरभद्रो महातेजा हिमकुन्देन्दुसन्निभः ॥

रुद्रस्य तनयो रौद्रः शूलशक्तमहाकरः ।

सहस्रबाहुः सर्वज्ञः सर्वायुधधरः स्वयं ॥

चैताग्रिनयनोपेतो ब्रैलोक्याभयदः प्रभुः ।
 मातृणां रक्षको नित्यं महाहृषभवाहनः ॥
 चैलोक्यनिर्भीतः श्रीमान् शिवपादार्चने रतः ।
 यज्ञस्य च शिरच्छेत्ता पूषदन्तविनाशनः ॥
 बद्धे ह्यन्तरातः साक्षाद्गनेत्रनिपातनः ।
 गणेश्वरो यशो नारी स मे पापं व्यपोहतु ॥
 ज्येष्ठा वरिष्ठा वरदा सर्वाभरणभूषिता ।
 महालक्ष्मीर्जगन्माता सा मे पापं व्यपोहतु ।
 महामोहा महाभागा महाभूतगणैर्वृता ।
 शिवार्चनरता नित्यं सा मे पापं व्यपोहतु ॥
 लक्ष्मीः सर्वगुणीपेता सर्वलक्षणलक्षिता ।
 शर्मदा सर्वदा देवी सा मे पापं व्यपोहतु ।
 सिंहारूढा महादेवो महिषासुरमर्दिनी ॥
 शिवार्चनरता रुद्रा मम पापं व्यपोहतु ।
 रुद्राणो रुद्रदयिता ब्रह्माण्डगणनायका ।
 कुष्माण्डचेति मे पापं व्यपोहतु समाहिताः ॥
 अनेन देवीं स्तुत्वा तु चान्ते सर्वं क्षमापयेत् ।
 प्रणम्य शिरसा भूमौ प्रतिमासं दिजोत्तमान्
 व्यपोहन स्तवमिमं यः पठेत् शृणुयादपि ।
 विधूय सर्वपापानि रुद्रलोके महौयते ।
 कन्यार्थी लभते कन्यां जयकामो जयं लभेत् ॥
 अर्थकामो लभेदर्थं पुत्रकामो बह्वन् सुतान् ।
 विद्यार्थी लभते विद्यां भोगार्थी भोगमाप्नुयात् ॥

यान् यान् कामान् प्रार्थयते यज्ञानाञ्चैव यत्फलं ।

दानानाञ्चैव यत्पुण्यं व्रतानाञ्च विशेषतः ।

तत्पुण्यं कीटिगुणितं जप्ता प्राप्नोति मानवः ।

गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च वीरहा व्रद्धाहा तथा ॥

शरणागतघाती च मित्रविश्वासघातकः ।

कुष्ठः पापसमाचारो मादृहा पिदृहा तथा ॥

निहत्य सर्वपापानि शिवलोके महीयते ।

इति लिङ्गपुराणोक्तं मलव्यपोहनं पाशुपतव्रतं ।

— ००० —

भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतं पाशुपतं वरं ।

ब्रह्मादयोऽपि यत् कृत्वा सर्वं पाशुपताः स्मृताः ॥

वायुश्वाच ।

रहस्यं यत् प्रवक्ष्यामि सर्वपापनिकृन्तनं ।

व्रतं पाशुपतं श्रेष्ठं मया च शिरसि श्रुतं ॥

कालश्चैत्रपौर्णमासी देशः शिवपरिग्रहः ।

चेचारामादिरन्योवा प्रशस्तः शुभलक्षणः ॥

तत्र पूर्वव्रयोदश्यां सुस्नातस्तु कृताङ्गिकः ।

अतुलाय्यं समाचार्य्यं संपूज्य प्रणिपत्य च ॥

मूलां स्रगशङ्खिकीं कृत्वा शुक्लाम्बरधरः स्वयं ।

शुक्लयज्ञोपवीती च शुक्लमात्मानुलेपनः ॥

दर्भासने समासीनो दर्भमुष्टिं प्रगृह्य च ।

प्राणायामत्रयं कृत्वा प्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः ॥

ध्यात्वा देवञ्च देवीञ्च तद्विज्ञापनवर्जना ।
 व्रतमेतत् करोमीति भवेत्सङ्कल्पा दौचितः ॥
 यावत् शरीरपातञ्च द्वादशाब्दमथापि वा ।
 तदर्धं वा तदर्धं वा मासद्वादशकन्तु वा ।
 तदर्धं वा तदर्धं वा मासमेकं मथापि वा ।
 दिनद्वादशकं वाथ व्रतसङ्कल्पनं विधिः ॥
 समिद्धमग्निमाधाय विराजो होमकारणात् ।
 हुत्वान्धेन समिद्धिञ्च चरुणा च यथा क्रमं ।
 पूर्णायाः पुरतो भूप तत्त्वानां शुद्धिमुद्दिशेत् ।
 लुह्यान्मूलमन्त्रेण तारे च समिधादिभिः ।
 तत्त्वान्येतानि महेहे शुद्धान्यन्यानि संस्मर ।
 पञ्चभूतानि तत्त्वानि पञ्चपञ्चेन्द्रियाणि च ।
 ज्ञानकर्म्मविभेदेन पञ्च पञ्च विभागशः ॥
 त्वगादिधातवः सप्त पञ्चप्राणादिवायवः ।
 मनसाहं* कृतं तद्वन्निर्गुणौ प्रकृतिपूरुषौ ॥
 रागोविद्या कला चैव नियतिः काल एव च ।
 अथाथ शुद्धविद्याञ्च महेश्वरसदाशिवौ ।
 शक्तिश्च शिवतत्त्वानि तानि च क्रमशो विदुः ॥
 मन्त्रैस्तु विरजो हुत्वा होतास्तैर्विगतो भवेत् ।
 अथ गोमयमादाय पिण्डीकृत्य निमन्त्रा च ॥
 न्यस्यायेतन्तु संरक्ष्य दिने तस्मिन् हविष्यभुक् ।
 प्रभाते च चतुर्हस्यां तच्च सर्वं यथोदितं ॥

दिने तस्मिन् निराहारः कालशेषं समापयेत् ।

प्रातः पर्वणि वाप्येव हुत्वा होमञ्च तत्त्वतः ।

उपसंहृत्य रुद्रायिं गृह्णीयादस्म पाचतः ॥

ततस्तु जटिलो मुण्डः शिथैश्च कजएव च ।

हुत्वा स्नौ तु पुनर्व्वीतिलज्जश्च स्याद्दिगम्बरः ।

अन्यः कपायवसनश्चर्मचोराभ्वरो यथा ॥

रक्ताभ्वरो वल्कली च भवेद्दण्डी च मृपत्नी ।

प्रक्षाल्य चरणौ पश्चाद्विराचम्यात्मनस्तनुं ॥

सकली कृत्य तद्वस्त्रं विटजामलसम्भवं ।

अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैः षड्विराचवर्णैः क्रमात्

निर्मथ्याङ्गानि मूर्धादिचरणान्तञ्च संस्पृशेत् ।

अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमिति भस्मस्थलमिति
भस्मसर्व्वदं हुत्वा इदं भस्मणाङ्ग एतानि चक्षुषि इत्याथर्व्वण
मन्त्राः षट् ।

ततस्तेन क्रमेणैव समुन्मूल्य च भस्मनः ।

सर्वाङ्गोदहनं कुर्यात् प्रणवेन शिवेति च ॥

तत स्त्रिपुण्ड्रं रचयेत्तिरायुषसमाहृत्य ।

शिवभाव समागम्य शिवयोगमथाचरे ॥

कुर्यात्तिसन्ध्यामिथेवमेतत्पाशपतं व्रतं ।

मुक्तिमुक्तिप्रदञ्चेतत् पशुत्वं विनिवर्त्तयेत् ॥

तत्पशुत्वं परित्यज्य कृत्वा पाशपतं व्रतं ।

पूजनौयो महादेवो लिङ्गमूर्त्तिः सनातनः ॥

पद्ममष्टदलं हैमं नवरत्नैरलङ्कृतं ।

कर्णिकाकेशरोपेतमशनं परिकल्पयेत् ॥
 श्वेतकृष्णनिभं भानुंसित रक्तमथापि वा ।
 पद्मं तस्याप्यभावे तु केवलं भावनामयं ।
 पद्मस्य कर्णिकामध्ये कृत्वा लिङ्गं कनीयसं ।
 स्फाटिकं पीठकोपेतं पूजयेदश्रितः क्रमात् ॥
 प्रतिष्ठाप्य विधानेन लिङ्गं कृतसुगोभनं ।
 परिकल्प्यासने मूर्त्तिपञ्चवक्त्रं प्रभाकरं ।
 पञ्चगव्यादिभिः पुष्पैर्यथाविभवसंभृतैः ॥
 स्नापयेत् कलशैः पूर्यैः सहस्राणि सुसम्भवैः ।
 गन्धद्रव्यैः सकूर्पैर्यन्दिनाद्यैश्च कुङ्कुमैः ॥
 सवेदिकं समालिप्य लिङ्गं भूषणभूषितं ।
 वित्त्वपत्रैश्च पद्मैश्च वाच रक्तैस्तथोत्पलैः ॥

उत्पलैर्नीलोत्पलैः ।

नीलोत्पलैस्तथान्यैश्च पुष्पैस्तैस्तैः सुगन्धिभिः ।
 पुष्पैः प्रशस्तैश्चेतैश्च पुष्पैर्दूर्वाचतादिभिः ॥
 समभ्यर्च्य यथालाभं महापूजाविधानतः ।
 धूपं दीपं तथा चार्घ्यं नैवेद्यञ्च विशेषतः ॥
 निवेदयित्वा विधिवत् कल्याणञ्च समाचरेत् ।
 इष्टानि च विशिष्टानि न्यायेनोपाधितानि च ॥
 सर्वं द्रव्याणि देयानि व्रते त्वस्मिन्विशेषतः ।

(श्रीपञ्चोत्पलपद्मानां सङ्ग्रहमाह त्रिकामता ॥)

प्रत्येकममणव्यापितमष्टोत्तरं द्विजाः ।
 तत्रापि च विशेषान् यद्वित्त्वपत्रकं परं प्राहुः ॥

परान् पद्मसहस्रकान् नीलोत्पलादिष्टोष्यतत्समानं विल्वपत्रकं ॥

पुष्पान्तरे न नियमो यथात्तामं प्रपूजयेत् ।

अष्टाङ्गमर्घ्यं मुत्तकटं धूपदीपौ विशेषतः ॥

कृष्णागरघोराख्ये रक्ता सद्यमनःशिली ।

चन्दनं वामदेवाख्ये मुखे कृष्णागुरुः पुनः ॥

पौरपेगुग्गुलं सव्ये सौम्ये सौगन्धिके मुखे ।

ईशानेऽपि तु सीतादीन् दद्याद्दधूपं विशेषतः ॥

गर्करा मधुकर्पूरं कपिलाष्टतसंयुतं ।

चन्दनागुरुकुठाद्य माख्यं वै सम्प्रचक्षते ।

कर्पूरवर्त्तिजोपाद्या देवी दीपावलिस्ततः ॥

अधोरचन्दनन्देयं प्रतिचक्रमतः परं ।

प्रथमावरणे पूज्य क्रमाद्विवस्वरामुखी ।

ब्रह्माङ्गानि ततश्चैवं प्रथमावरणे चर्चयेत् ।

द्वितीयावरणे पूज्या विद्येशाचक्रवर्त्तिनः ॥

तृतीयावरणे पूज्या भवाद्याद्याष्टमूर्त्तयः ।

महादेवादयस्तत्र तथैकादशमूर्त्तयः ॥

चतुर्थावरणे पूज्याः सर्व्वे एव गणेश्वराः ।

वहिरेव तु पद्मस्य पञ्चमे ज्योतिषांगणः ॥

सर्व्वे देवाश्च देव्यश्च सर्वाः सर्व्वेऽपि खेचराः ।

पातालवासिनश्चैव सर्व्वे मुनिगणा अपि ॥

योगिनी गुरवः सर्व्वे पञ्चगोमातरस्तथा ।

क्षेत्रपालाश्च सगणाः सर्व्वे वैतचराचरं ॥

अथावरणं पूजान्ते संपूज्य परमेश्वरम् ।

शय्यासनं स्नजं हृद्यं हविर्भक्त्या निवेदयेत् ॥
 सुखवासादिदत्तानां ताम्बूलं सोपदंशकं ।
 अलंकृत्य च भूपोपि नानापुष्पविभूषणैः ॥
 नौराजनान्तां विस्तौर्य पूजाशेषं समापयेत् ।
 क्रमुकं सोपदंशञ्च शयनञ्च समर्पयेत् ॥
 यद्यत् यस्य हितं हृद्यं तत्सर्वमनुरूपतः ।
 कृत्वा च कारयित्वा च स्थित्वा च प्रतिपूजनं ॥
 स्तोत्रव्यशोहनं जप्त्वा विद्यां पञ्चाक्षरीं जपेत् ।

(पञ्चाक्षरी विद्या च वायुसंहितोक्ता ।)

अस्याः परमविद्यायाः स्वरूपमधुनोच्यते ।
 आदौ नमः प्रथोक्तव्यं शिवायेति ततः परं ।
 सैषा पञ्चाक्षरी विद्या सर्वस्विति शिरोगता ।
 शब्दजो तस्य सर्वस्य बीजभूतः समासतः ॥
 प्रथमं तन्मुखाद्गीर्णा मम मेवात्मवाचिका ।
 तप्तचामीकरप्रस्था पीनीवतपयोधरा ॥
 चतुर्भुजा त्रिनयना घालेन्दुस्ततशेखरा ।
 पद्मोत्पलधरा सौम्या वरदाभयपाणिका ॥
 सर्वलक्षणसम्यक्ता सर्वाभरणभूषिता ।
 सितपद्मासनासीना नीलकुक्षितमूढंजा ॥
 अस्याः पञ्चविधावर्णा प्रस्फुरद्भविमण्डला ।
 पीतकणास्तवा धूम्रवर्णाभारक्तएव च ॥
 पृथक् प्रदुक्तायेवैता बिन्दु नादविभूषिता ।
 अर्धचन्द्राकृति बिन्दुनाददोषशिखाकृतिः ॥

बीजं द्वितीयबीजेषु मन्त्रस्यास्य वरानने ।
 दीर्घपूर्वतुरीयस्य पञ्चमं शक्तिमादिशेत् ॥
 वामदेवीनाम ऋषिः पङ्क्तिरुन्मद्य आदितः ।
 देवताशिवएवाहं मन्त्रस्यास्य वरानने ॥
 उमात्र वै वरारोहा विश्वामित्रस्तथाङ्गिराः ।
 भारद्वाजश्च वर्णानां क्रमश्च ऋषयः स्मृताः ॥
 गायत्रानुष्टुप्त्रष्टुप च ऋन्दांसि बृहतीविराट् ।
 इन्द्रोरुद्रीहरिर्नृणांस्कास्करन्दस्तेषां च देवताः ॥
 मम पञ्च मुखान्याहुः स्थाने तेषां वरानने ।
 पूर्व्यादिर्वाहंपूर्वं तं नकारादि यथा क्रमं ॥
 उदात्तः प्रथमोवर्णं चतुर्थं द्वितीयकः ।
 पञ्चमः स्वरिचैव मध्यमोनिहतः स्वयं ॥
 मूलविद्या शिवं शैवं सूक्तं पञ्चाक्षरं तथा ।
 नामान्यस्य विजानीयादेवं मे हृदयं मतं ॥
 नकारः शिव उच्येत मकारस्तु शिखोच्यते ।
 शकारः कवचं तद्वद्वाकारोनेत्र उच्यते ॥
 यकारोस्त्रं नमः स्वाहावपट्कुं वीर्यदित्यतः ।
 फडित्यपि च वर्णानामन्ते इत्वं यदा तदा ॥
 तत्रापि मूलमन्त्रोऽयं किञ्चिद्वेदसमन्वितं ।
 तत्रास्य पञ्चमोवर्णो द्वादशस्वरभूषितः ॥
 तस्मादनेन मन्त्रेण मनोवाक्कायभेदतः ।
 शिवयोरर्चनं कुर्यात् जपहोमादिकं तथा ॥
 प्रदक्षिणं प्रणामञ्च कृत्वा स्नानं समर्चयेत् ।

ततः पुरस्ताद्देवस्य सुविद्ये च प्रपूजयेत् ॥
 दत्त्वार्घ्यपुष्टौ पुष्पाणि देवमुद्दिष्टं लिङ्गतः ।
 अभिचाम्निश्च संरक्ष्य यदा देवस्य नामतः ॥
 प्रत्यहं जनयत्वेवं कुर्यात् सर्वं पुरोहितं ।
 ततस्तस्याम्बुजं लिङ्गं सर्वोपकरणान्वितं ॥
 समर्पयेत्सगुरवे स्थापयेद्वा शिवालये ।
 संपूज्य च गुरुनन्द्यान् प्रतिनश्च विशेषतः ॥
 भक्तान् द्विजान्भुक्तांश्च दीनानाथांश्च तोषयेत् ।
 स्वयञ्चानयनप्रायः फलमूलाशनोऽथवा ॥
 पयोव्रतो वा भिक्षाशौ द्विवैवैकाशनोभवे ।
 नक्तं मुक्ताशनं नित्यं भूययोविरतः शुचिः ॥
 भक्षशाशौ शशाशाशौ वीरासनशयोऽथ वा ।
 ब्रह्मचर्यरतोनित्यं व्रतमेतत्समाचरेत् ॥
 अर्कवारे तथेन्दौ वा पञ्चदश्याश्च पक्षयोः ।
 अष्टम्याश्च चतुर्दश्यां शक्त्याद्भुपवसेदपि ॥
 पाषण्डपतितोदक्त्वा सूतकान्धजपूर्विकान् ।
 वर्जयेत्सर्वयत्नेन मनसा कर्मणा गिरा ॥
 क्षमा, दानं दया, सत्यं महिंसा शीलता भवेत् ।
 सन्तुष्टश्च प्रशान्तश्च जपध्यानरतस्तथा ॥
 कुर्यात्क्षिपवणं स्नानं भस्मस्नानमथापि वा ।
 पूजा वैशाखिकश्चैव मनसा कर्मणा गिरा ॥
 बहुनात्र किमुक्तेन नाचरेदशिवं व्रतौ ।
 प्रसादात्तु सदाचारे निरुप्य गुरुलाघवं ॥

उच्छितां निष्कृतिं कुर्यात् पूजाहोमजपादिभिः ।
 आसमाप्तौ व्रतस्यैवमाचरेत्प्रमादतः ।
 गोदानङ्गोष्ठपोषणं कुर्यात् पूजाञ्च संसदः ॥
 सामान्यमेतत् कथितं व्रतस्यास्य विधानतः ।
 प्रतिमासं विशेषञ्च प्रवदामि यथाक्रमं ॥
 वैशाखे वज्रलिङ्गान्तु ज्येष्ठे मारव्रतं शुभं ।
 आषाढे मौक्तिकं विद्यात् श्रावणे नीलनिर्मितं ॥
 मासे भाद्रपदे देवं पद्मरागमयं शुभं ।
 आश्वयुज्यान्तु विधिवद्गोमेदकमयं शुभं ॥
 कार्त्तिकवान्तु द्रुमं लिङ्गं वैदूर्यं मार्गशीर्षके ।
 पुष्यरागमयं पुष्ये मासे तु मणिजोरयं ॥
 फाल्गुन्याञ्चन्द्रकान्तोयं चैत्रे मासेऽथवा तथा ।
 सर्व मासेषु रत्नानामलाभे हेममेव वा ॥
 हेमालाभे राजते वा ताम्रजं लोहमेव वा ।
 मृगमयं वा यथालाभं क्षणिकं वान्यदेव वा ॥
 सर्व गन्धमयं वाचं लिङ्गदुर्घ्याद्यथारुचि ।
 व्रतावसानसमये समाचरितनैत्यकं ॥
 कृत्वा वैशाखिकीं पूजां हुत्वा चैव यथारुचि ।
 संपूज्य यजनाचार्यं व्रतिनञ्च विशेषतः ॥
 देशिकेनाभ्यनुज्ञातः प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः ।
 दर्भासनो दर्भपाणिः प्राणापानौ नियञ्च च ॥
 जपित्वा शक्तितो मूलं ध्यात्वालिङ्गं त्रिस्रवकं ।
 अनुज्ञाप्य यथापूर्वं नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥

समुत्सृजामि भगवान् व्रतमेतत्त्वदाज्ञया ।
 इत्युक्तो दीर्घमूलान्तु दर्भानुत्तरतस्त्वजेत् ॥
 ततो दर्भजुटाधारमेखला अपिचोत्सृजेत् ।
 पुनराचम्य विधिवत् पञ्चाक्षरमुदीरयेत् ।
 यः कुर्यात् व्रतिकोदीक्षामादेहान्तमनाः किल ॥
 व्रतमेतत् प्रकुर्वीत स तु वै नैष्ठिकः स्मृतः ।
 सत्यः शमी च विज्ञेयो महापाशपतस्तथा ॥
 स एव तपसा श्रेष्ठः स एव च महाव्रती ।
 न तेन सदृशः कश्चित् कृतकृत्यो मुमुक्षुषु ॥
 यतिश्च नैष्ठिको यातः तमाहुर्नैष्ठिकोत्तमं ।
 या नार्थं तद्वाद्वाहं व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
 शोऽपि नैष्ठिकतुल्यः स्यात् शिवव्रतसमन्वयात् ।
 घृताक्तो यश्चरेदेतत् व्रतं व्रतपरायणः ॥
 द्वित्रैकदिवसम्वापि स च कथनं नैष्ठिकः ।
 कृतकृत्यश्च निष्कामो यश्चरेद्व्रतमुत्तमं ॥
 शिवार्पितात्मा सततं तेनान्यः सदृशः कश्चित् ।
 भवच्छिन्नो द्विजो विहान् महापातकसन्धवैः ॥
 पापैर्विमुच्यते सद्यो मुच्यते न च संशयः ।
 रुद्राग्ने पदवीं कीर्त्य तद्भस्म परिकीर्त्तितं ॥
 यस्मात् सर्वेषु लोकेषु वीर्यवान् कृतसंयतः ।
 भस्मनिष्ठस्य दहन्ते दामो भस्मानि सङ्गमात् ॥
 भस्मस्नानं विशुद्धात्मा भस्मनिष्ठ इति स्मृतः ।
 भस्मसन्दिग्धसर्वाङ्गो भस्मनिष्ठ इति स्मृतः ॥

भूतप्रेतेषु सर्वेषु लोकेष्वन्येषु वा भवेत् ।
 अरोगः सर्वसिद्धार्थो भवेच्चातो वदुःसह ॥
 मन्मनिष्ठस्य सान्निध्याविद्रवीतिन संशयः ॥
 मासकश्मसिकं प्रोक्तं भक्षकल्पमभक्षणात् ।
 भूति भूति करं पुंसां रक्ष रक्ष परं परं ॥
 किमर्थं मिह वक्तव्यं भक्षमाहात्म्यकारणं ।
 व्रतौ च भक्षना स्नातः स्वयं देवो महेश्वरः ॥
 परमास्त्रञ्च शौचानां भक्षैतत्पारमेश्वरं ।
 धौम्ययजस्य तपसि व्यापादोयं निवारितः ॥
 यस्मात्सर्वे जयन्त्येनः कृत्वा पाशुपतं व्रतं ।
 घनवद्भस्मसंगृह्य भक्षस्नानरतो भवेत् ॥

इति वायुसंहितोक्तं * पाशुपतं व्रतं ।

—000—

अथ गजपूजा ।

तत्र श्रीगजेश्वर प्रार्थनमधिकृत्याह पालकायः ।
 एवमस्त्विति देवेशस्तुवाच मतङ्गजं ॥
 आषाढां पूर्णचन्द्रायां मामभ्यर्च्य नराधिपाः ।
 तवपूजां करिष्यन्ति दत्तोद्घोषवरस्तव ॥
 तस्माद्भवसमाराजं पूजा कार्या नरोत्तमैः ।
 श्रीगजाय विधानेन शुचिभिस्तूपवासितैः ॥

* इति पुराणीकं पाशुपतव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

श्रीकामैश्च विशेषेण सदैश्वर्यकरौ शुभा ।
 दत्त्वा तस्य वरं देवो भगवान् भूतभावनः ।
 गतः स्वमालयं देवो गताः सर्वाश्च देवताः ॥
 श्रियं ददाति विपुलां यस्मात् पूजाविधानतः ।
 प्रख्यातः श्रीगजस्तस्माज्जयदी नृपसत्तम ॥
 तेनैषा क्रियते पूजा हिरदानान्तु नित्यशः ।
 इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि कल्पमस्य नराधिप ॥
 चतुर्णां क्षीरहृक्षाणां द्रव्यमन्यतु बन्धुभिः ।
 लपोथ ग्राहयेद्दिप्रो बलिं होमांश्च कारयेत् ।
 पुण्याहघोषेण ततः स्वस्ति वाच्यं द्विजोत्तमान् ।
 पञ्चारत्निप्रमाणं स्यादयन्तिकमकोटरं ॥
 अक्षुच्चैवानुपूर्वञ्च भक्षकैः साधुवर्जितं ।
 आयामातास्यच भवेत् कर्णिका द्वादशाङ्गुला ॥
 विंगत्यङ्गुलनाहच कार्या तु सुसमाहिता ।
 वेलागवाचनलिनीमग्निव्यञ्जनकं तथा ॥
 वैदलं यात्रिकं भाण्डन्तथैवासनकङ्कतं ।
 सचन्दनांश्च कलशांश्चतुरः^१ सोदकांस्तथा ।
 सामान्यं यज्ञवत्सर्व्वं शेषेन्द्रव्यमुपाहरेत् ॥
 ततो विप्रः शुचिर्भूत्वा नमस्कृत्य महेश्वरं ।
 सनत्कुमारं वरदं श्रीगजञ्च महाबलं ॥
 सर्वान् देवान् नमस्कृत्य दिग्घाटौ समाहितः ।
 सर्वानृषिगणान्श्चैव तथा नक्षत्रमण्डलं ॥

समुद्रानापगाः सर्वाः समक्षीरगराक्षसाः ।
 पर्वताः सर्वभूतानि जङ्गमाजङ्गमं जगत् ॥
 ऐरावतांश्चाथ पुनर्नमस्कृत्य दिशाङ्गजान् ।
 उपोथ सन्निशेद्रात्रौ वासोभिरहृतैर्हिज ॥
 सेनान्यांश्च नमस्कृत्य शुचिभूत्वा क्षताक्षतिः ।
 कुशास्तरणसंवृत्तेऽखडिले प्रयतः शुचिः ॥
 स्त्रीभूते पुनरुत्थाय स्नातो भूत्वा समाहितः ।
 तस्ये यस्त गजेन्द्रस्य नमस्कृत्याधिरोहयेत् ॥
 सच्छत्रं तालव्यजनं माल्यदामोपशोभितं ।
 नन्दितूर्खं च महताचोद्यमानेन शोभितं ॥
 सालङ्करणकैः पूरं हेमजालविभूषितं ।
 नानाकारैस्तथावस्त्रैः समन्तात् परिवेष्टितं ॥
 चन्दनागुरुभिश्चैव सर्वगन्धैरलङ्कृतं ।
 स्त्रीरूपवेशैः पुरुषैः परिचर्योपशोभितैः ।
 जल्पद्भिर्निष्ठुरं वाक्च प्रहसद्भिस्तथैव च ॥
 चतुष्पथे वीथिमार्गे तथैव चत्वरेषु च ।
 राजमार्गेषु च भ्रष्टं घोषवन्तस्ततस्ततः ॥
 अर्चयिष्यन्ति† तद्देवं राजानो विजयैषिणः ॥
 सेनापतिरमात्याश्च ये चान्ये तद्विजानतः ॥
 पूजयन्ति यथा न्यायं तथैव गजजीविनः ।

* आचयिनीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† विषयेषिण इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अतीन्यथा तु कुर्वाणाः ससत्तिलवाहनाः* ।
ज्वराजालैर्विनश्यन्ति देवताविक्रमेण वै ॥
प्रयुञ्जते च वै तस्मै सम्यक् पूजां नराधिप ।
सपुत्रदारा वर्द्धन्ते सराश्वलवाहनाः ॥
आज्ञां माहेश्वरस्यैतां प्रतिगृह्णन्ति ये नृपाः ।
संधामि शत्रुसंवाते भवन्ति च विदारिणः ॥
काले बीजानि रोहन्ति सम्यग्वर्षति वासवः ।
न भवत्यत्र मरको व्याधिहानिस्तथैव च ॥
निरामयश्च भुञ्जीत राजा क्षत्त्रां वसुधरां ।
रत्नाकरवतीं देवीं सशैलवनकाननां ॥
अरोगा बलवन्तश्च जायन्ते च मत्तङ्गजाः ।
राजोपजीविनः सर्वे कामभोगैः समन्विताः ॥
पुत्रैश्च पशुभिश्चैव जीवन्ति च शतं समाः ।
अरोगा बलवत्यश्च जायन्ते च प्रजा भृशं ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनं ।
यांश्च प्रार्थयते कामान् सर्वान्स्तान् प्राप्नुयात्तरः ॥
एवं वृत्तं महाराज शम्भो भक्त्यान्वितं विभो ।
श्रीगजस्य भयाद्विदि त्रिषु† लोकेषु विश्रुतं ॥
मया ख्यातं महाबाहो विस्तरेण यथाक्रमं ॥

इति पालकाप्रोक्तोगजपूजाविधिः ।

—००(a)००—

* सराश्व बलवाहनाः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† अथ विविदिषु लोकेषु पूजितमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अथार्वणगोपथब्राह्मणं ।

अथाश्वयुजे मासे पौर्णमास्या

मपराह्णे हस्तिनो नीराजनं कुर्यात् ।

प्रागुदक्प्लवने देशे यत्र दिशि वा मनोरमते गिरय

स्ते पर्वता इत्ये तया हस्तशतमर्धस्वा मण्डलं

मण्डलं याभिर्यमिति संप्रोचयेत् तत्र श्लोकाः

दशहस्तसमुत्तेधं पञ्चहस्तं सुविस्तृतं ।

शान्तवृक्षमयं कुर्यात्तीरणं पुष्टिवर्धनं ॥

शुक्लैः शुक्ताम्बरधरैस्तन्मात्यैरपि भूषितं ।

कारयेत् स्थण्डिले शुभ्रे रसैश्च परिपूरिते ॥

रसैस्त्वामभिषिञ्चामि भूमे मन्त्रं शिवा भव ।

असपत्ना सपत्नग्नौ मम यज्ञविवर्धनौ ॥

इमौस्तम्भौ घृताभ्यक्तौ शुभौ भावसमावृतौ † ॥

योमा कथाभिदामेति तमिमौ स्तम्भौ निर्द्वहतामित्पुष्क्यस्य
ब्राह्मणस्य त इत्युभाभ्यामुवर्णमालापताकैस्तम्भौ संयोज्य तस्या
धस्ताच्चतुर्दंष्ट्रां वेदीं कृत्वा तन्त्रमित्युक्तदर्भैः पवित्रपाणिर्वलि
पुष्पाणि च दत्त्वा मधुलाजामित्रैः स्वस्तिकं संयावदधिकृशर
रूपसंघृतविविधान्नपानभक्ष्यलक्षफलैरग्निं परिस्तीर्य आपो
अग्न्यान्मातरः शुभ्यं † त्विति चतुरोऽङ्गुस्वरान् कलशान् ह्रदोदकेन
पूरयित्वा प्रतिदिशमवस्थाप्य दध्याद्दुद्राग्नेयं वायव्यवारुणा
मन्तारचोन्नकृत्वा दूषणं यशस्य चर्चस्थानि च हुत्वोषधिसमादाय
दिहस्तमण्डलमित्युक्ता । तत्र श्लोकाः ।

* भावसमन्वृतामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† शुद्धमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सिंहौ व्याघ्रौ च हरिणौ ह्यसृता चापराजिता ।

वृश्चिपर्णी च दूर्वा च पद्ममुत्पलमालिनौ ॥

तामनुमन्त्रयेद्देहलं कटकसवदध्याहापि वैयाघ्रघ्नदुश्चर्म परि-
स्त्रीर्य, वैतस्याङ्गुभमनुमन्त्रा, ततोऽस्यास्मादधिदेवता तस्यै च
वलिं दत्त्वा, पिण्डानि च दध्यात् ।

हस्तिनाम वाचयेद्यस्यां दिशि स रिपुर्भवति तां दिशं गत्वा
हस्तिनमानयेद्द्विरस्येन रजतेन वच्चे ण मणिमुक्तागङ्गेन चन्दनेन
भद्रदारुणया कुष्ठेन नलदेन रोचनयाञ्जनेन मणिकुशिलया
पद्मकुमुदोत्पलैर्ममाम्नेर्व्वर्चइति सूक्तं दक्षिणोत्तरप्रतिमुखं प्रति-
जपेच्छेषेण गात्राण्यभ्यंजयेत् जपेत् । तत्रश्लोकाः । हस्तिनो-
रक्षणे दण्डः कर्त्तव्योवैणवीनवः । षोडशारत्निमात्रस्तु चातुर्व्वं
मनोहरः । तेन वारणात्तारयते दण्डाग्रेषु दण्डानि कृत्वा यस्यसि
जातं जातं । जातवेदसमित्यग्निं प्रज्वालयेत् सुजातं जातवेद-
समिति नौराजयित्वा निधिं विभ्रतौति शालास्तु प्रवेशयेद्येन-
प्रेक्षमाणाः स्वानि स्थानानि व्रजन्ति दीर्घायुषीवलवन्तश्च भवति
गोसहस्रं कर्त्तुं दक्षिणाग्रामवरश्च ।

इति गजनीराजन विधिः ।

—०००—

सनत्कुमार उवाच ।

अथ पर्व्वणि यत्कृत्यं तच्छृणुष्व महामते ।

यज्ज्ञात्वा मनसः चान्तिं* सुसम्भूतिश्च विन्दति ॥

यत्पूर्वाणि कृतान्तावत्^१ शुभम्वा यदि वाशुभं ।
 षष्ठिवर्षसहस्राणि तत्फलं भुञ्जते नराः ॥
 दयितं जीवितं पुंसां सर्वेषामपि सम्मतं ।
 यतस्त्वक्षयसंप्राप्तपरिक्षेपयुता नराः ॥
 अतस्तच्छान्तिजननमायुःप्रदमनाकुलं ।
 सर्वसौख्यप्रदं भद्रं तादृश्वृतमिहोच्यते ॥
 चतुर्दशां शुचिः स्नात्वा दन्तधावनपूर्वकं ।
 चरितव्रह्मचर्यं यतवाक्कायमानसः ॥
 पौर्णमास्यान्तथा कृत्वा देवपूजां समाचरेत् ।
 मण्डलं चतुरस्रन्तु कारयेत् कुसुमाचतैः ॥
 तस्मिन् श्रीं श्रियं देवीमर्चयेत् सुसमाहितः ।
 ब्रह्मन् पयसापूर्णं गन्धेन स्थापयेद्वह्मं ॥
 चतुरस्तीयपूर्णंस्तु कलशांस्थापयेत् क्रमात् ।
 मध्ये वावाहयेत् पञ्च चक्रादीन्यायुधान्यपि ॥
 इन्द्रियाणि तथा पञ्च बुद्धिप्राणं तथा मनः ।
 न्यसेद्देवानि सर्वाणि कलशेषु चतुर्थंपि ॥
 सर्वापदभ्यस्तरेन्मर्त्यं चाधिव्याधिभयादपि ।
 रचन्तु सर्वदा मान्तु बुद्धिप्राणं मनश्चनः ॥
 अवन्तु सर्वदापद्गो मङ्गलानि दिशन्तु नः ।
 इति मन्त्रेण चाभ्यर्च्य समिधे जातवेदसि ॥
 षड्भिर्भक्तैस्तु शुद्धयात् संस्कृते तु यथा विधि ।
 तिलेनाचतयुक्तेन विमध्वक्तेन संयतः ॥

मन्त्राः ।

अनामयाय पूर्णाय विमलायाच्युताय च ।
 मृत्यवे कालरूपायैत्येते मन्त्रास्तथा च षट् ॥
 अथैवायुधमन्त्रेण प्राणेन करणैरपि ।
 हुत्वा तु करणायेतिः तच्छेषेण बलिन्धजेत् ॥
 अघासने स्थितं साध्वं कृत्वाचार्यस्तदग्रतः ।
 अभिषेकं ततः कुर्यात् प्रथमा तज्जलेन च ॥
 कुटुम्बिने हरिद्राय निष्कमावच्च हाटकं ।
 तिलान्नलवणादौनि दद्याद्विप्रश्रुताय च ॥
 पूर्णकुम्भांस्ततोवाचै हरिद्राचूर्णसंयुतान् ।
 बीजपूर्णांस्तु कलशान् लवणेन प्रपूरितान् ॥
 चतुरचतुरोदद्याद्योषिद्भ्यः परमायुषे ।
 गुरवे च वरंदत्त्वा कृत्वा ब्राह्मणतर्पणं ॥
 उपवासविधानेन दिनशेषं नयेत्सुधीः ।
 अनन्तरे च दिवसे कुर्याद्भगवदर्चनं ॥
 वान्धवैः सह भुञ्जीत नियमांश्च विसर्जयेत् ।
 एवं पर्वणि यः कुर्याच्चिरञ्जीवो भवेच्च सः ॥
 सर्वव्याधि समुत्थाने सर्वदुःखोदये सति ।
 स्नानं पर्वणि यः कुर्यात्तच्छान्तिं सोऽश्रुते परां ॥

इति गारुडपुराणोक्तमायुर्व्रतं ।

अगस्त्य उवाच ।

सर्वेषाञ्चैव पात्राणामतिपाचन्तु शङ्करी ।
 तान्तु पूजय विघ्नेशां दृष्टादृष्टप्रदायिकां ॥
 पात्राणान्तुपूज्यता विघ्नेशाम्बिघ्नेचरीं ।
 ब्रह्मणा यो विधिः शक्ते कथितो विजयावहः ।
 शक्तेण पूर्णिमा तात* व्यावणस्य शुभावहा ॥
 शक्र उवाच ।

विजया या समाख्याता सर्वकामप्रसिद्धये ।
 तामहं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः सुरसत्तम ॥
 ब्रह्मोवाच ।

पुत्रार्थं राज्यविद्यार्थयशःसौभाग्यतोऽपि वा ।
 विजयार्थं ग्रामकामो जयां कुर्वीत पूर्णिमां ॥
 हैमं वा राजतं वापि खड्गं वा अथपादुके ।
 प्रतिमां वापि कुर्वीत सर्वलक्षणसंयुतां ॥
 शाङ्कर्या इति शेषः ।

तामादाय शुभे ऋचे शुकवस्त्रविभूषितां ।
 यवशाल्यङ्कुरोपेतां पानपात्रविभूषितां ॥
 दौर्वीसुशीभनां वस्त्रैः कल्पयेत्तत्र विन्यसेत् ।
 हुत्वा हुताशनं मन्त्रैः तत्रदेवीन्तु विन्यसेत् ॥
 तत्र सयवाङ्कुरादियुक्तायां वेद्यां ।
 रोचनाचन्दनं चन्द्रे रूपलिप्याथ पूजयेत् ॥

* चयेति पूर्णिमातातइति पुस्तकान्तरेपाठः ।

नानापुष्पविशेषैस्तु धूपगन्धान्नभोजनैः ।
 पूजयेद्विधिवद्देवीं तथा बीजानि चाहरेत् ॥
 यव गोधूममुद्गांश्च शालिषट्किष्ठाटकीः ।
 तिलान्भाषान् प्रसृतींश्च श्यामाकावेणरालकान् ॥
 विल्वाम्बुदाडिमकपित्थमीचकापिच्छनागरान् ।
 बदरान् बीजपूरांश्च उडुस्वर अषोढकान्* ॥
 दापयेच्चैव देव्यास्तु नैविद्यान्यपराणि च ।

आवेणी आशुवीहिः ।

ऐरावतं नारिकेलं नारङ्गं कदलीफलं ।

नारङ्गं पानीयामलकं ।

फलार्थन्तु फलान्येव जपार्थं च यवाङ्कुरान् ।
 पुष्पं सौभाग्यकामाय रत्नान्यायुर्धनानि च ॥
 धनुः शत्रुविनाशाय तत्कामाय तदेव हि ।
 अन्नं सर्वार्थकामाय यथालाभन्तु दापयेत् ॥
 ततः क्षमापयेद्देवीं विद्यां गृह्णे च पार्थितां† ।

विद्याञ्छेच्छमाणमन्त्रं ।

पुत्रार्थं पूजयेद्दालान्विजयाय स्त्रियो द्विजान् ।
 धर्मार्थञ्चैव भोज्येन मन्त्रितं विद्यया तथा ॥
 मन्त्रितं भोज्येत भोजयितव्यं व्रतिना ।
 दक्षिणा तद्वदाचार्ये कन्यकां ब्राह्मणेषु च ।
 दापयेद्यास्त्र शक्त्या तु तथा त मनुगृह्येत् ॥

* अष्वचकामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† प्रार्थयते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

भोज्यायं पुत्रकामेन यासं विद्याभिमन्त्रितं ।

भोक्तव्यं पृथक् पात्रेण न च कुर्वीत सङ्गरं ॥

अनया विधिपूर्व्वन्तु मन्त्रोप्यत्रैव लिख्यते ।

ओं यः पृथिव्यां रेततमेहादवतयोमामचितानि विद्याप्रयच्छ-
त्यष्टौपुत्रान् जनयति वेदवेदाङ्गपारगान् । योऽधीत्य न प्रयच्छत्य
पुत्रो नपुंसको भवति । अहं वीर्य्येणाहं बलेन तु ओं नमो
भगवते अक्षीणरेतसे स्वाहा रतिकाले वा चिन्तयेद्देवतां
तान्निदयेस्वरी ।

यस्य रेतनेन लोकोऽयं भूषितः पावनो भुवि ॥

ओं रेताय महारैताय सर्व्ववीर्य्यमहाबले ।

कामाय कामदेवाय मम कामान् प्रयच्छतु ॥

अनयाभिमन्त्रितं शयनं भजेत् ।

प्रयच्छत्यष्टौ पुत्रान् यदिमोहं न गच्छति ॥

एवं विद्यां गृहीत्वा तु देवीं नित्यं प्रपूजयेत् ।

भवते सर्व्व कामानां सिद्धिरिष्टापराजितां ॥

यानीह फलपुष्पाणि उत्पद्यन्ते च प्रावृषि ।

तानि देव्याः सकन्वायागुरवेऽपि प्रदापयेत् ॥

यथाभर्तुके बल देयं पुष्पफलानि च ।

आवणी शुभदा या च आश्विनी कार्त्तिकीति वा ॥

स्यात्तव्येतेन विधिना अवश्यं सिद्धिमिच्छता ।

हीमेन ब्रह्म चर्य्येण बहुमन्त्रोपसाधनात् ॥

अपुत्री लभते पुत्रान् धनं सौभाग्य जीवितं ।

अथवा अनयाविद्या लक्षणावहती सिता ॥

बीजपूरकबीजानि वटशृङ्गाणि नावनात् ॥
 नागकेशरपुष्पाणि कृत्वा वो लभतेफलं ।
 वृहतीसिता श्वेतवृहती । वटशृङ्गाणि वटाक्षुराः ।
 नावनात् नास्त्रेन
 फलसर्पिरपांपानात् फलं प्राप्नोति विद्यया ।
 अजेशो भवते लोके विद्याधरधनाधिपः ॥
 फलसर्पिरायुर्वेदसिद्धिं ।
 एतत्तु सर्वमाख्यातं विजयार्थं व्रतोत्तमं ।
 सिद्धिदं सर्वलोकानां विधिनातूपसेवनात् ॥

इति देवीपुराणोक्तं पुत्रप्राप्तिव्रतं ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

कार्तिक्यान्तु तथारभ्य संपूर्णश्रमलक्षणं ।
 पूजयेदुदये राजन् सदान्ताशनीभवेत् ॥
 लावणं मण्डलं कृत्वा चन्दनेनानुलेपितं ।
 दशनचक्रसहितं ततः सोमन्तु पूजयेत् ॥
 (लावणं सैन्धवलवणकृतं ।)
 छत्तिकारीहिणीयुक्तं कार्तिके मासि पूजयेत् ।
 सौम्याद्रासहितं राजन् मासि सोम्येतथैव च ॥
 आदित्यपुष्यसहितं मासि पौषे च यादव ।
 मघासर्पयुतं माघफाल्गुणे शृणु पार्थिव ॥

आर्यस्ततोष साविवैः सहितं पूजये द्विभुं ॥
 चित्रास्त्रातियुतश्चैत्रे वैशाखे शृणु पार्थिव ।
 विशाखया च मैत्रेण युतं संपूजयेत्तथा ॥
 ज्येष्ठामूलयुतं ज्यैष्ठे आषाढास्थानमुत्तरे ।
 श्रावणे श्रवणोपेतं वारुणेन श्रविष्ठया ॥
 तथाभाद्रपदे पौष्णा अजाद्वित्रघ्नसंयुतं ।
 अश्विनौभरणीयुक्तं तथाचाश्वयुजे विभुं ॥

(कर्त्तिकादौकृतिकादिक्रमेण फाल्गुनश्रावणभाद्रपदेषु
 त्रयोविंशतिः ।)

गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसंभ्यदा ।
 शुभ्रेण परमाग्नेन लवणेन घृतेन च ॥
 इक्षुणेक्षुविकारैश्च पयसा पायसेन च ।
 पूज्याद्याविधवानार्थ्यस्तथा तक्षक्षणैः शुभैः ॥
 ततोऽनन्तरमश्रीयाद्विष्यं प्रयत्नीनरः ।
 ब्राह्मणानां व्रतान्ते तु महारजतरश्चितं ॥

महारजतं कुशुभः ।

शक्त्या तु चासनं* दद्यान्नारौ वा यदि वा नरः ।
 रूपसौभाग्यलावण्यधनयुक्तीभवेन्नरः ।
 व्रतेनानेन चौर्येण स्वर्गलोकश्च गच्छति ॥
 सोपवासश्च यः कुर्याद्व्रतमेतदनुत्तमं ।
 अश्वमेधश्च यज्ञश्च फलं प्राप्नोति मानवः ॥
 सौभाग्यादि च यत् प्रोक्तं तदाप्नोति विशेषतः ।

मनसा काङ्क्षितान् कामान् सर्वानाप्नोत्वसंग्रहं ॥

जनाभिरामश्च शशाङ्कवत्स्या

इनाधिपालश्च तथैव लक्ष्मण ।

शक्रेण तुल्यश्च तथैव शक्त्या

मानुष्यमासाद्य भवेत्स राजा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं* मनोरथपूर्णमा व्रतं ।

—000—

मार्कण्डेय उवाच ।

कार्त्तिके पौर्णमास्यान्तु पूर्णं शिशिरदोधितिं ।

पद्मे षोडशपत्रे तु कर्णिकायान्तु पूजयेत् ॥

केशरे पूजयेत्तत्र नचत्राण्यष्टविंशतिं ।

पत्रेषु तिथिरेवाचर्याततो ज्योत्स्नाश्च पूजयेत् ॥

अग्निबुद्ध्यास्त्रिकेभास्य नागस्कन्दविरोचनाः ।

शिवदुर्गायमेन्द्राश्च विष्णुकामशिवेन्दुकाः ॥

पितरश्चेत्यमौ प्रोक्ता मुनिभिस्त्रिषु देवताः ।

गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपान्नसम्पदा ॥

शुभेण परमाग्नेन दद्याच्च लवणेन च ।

अपूपैश्च महाभाग फलैः कालोद्भवैस्तथा ॥

तृतावसाने दद्याच्च वस्त्रयुग्मं द्विजातये ।

ब्राह्मणाश्च महाभाग महारजतरक्षितः ॥

पूज्याद्याविधाः सम्यक् कालविद्याश्च तावुभौ ।

सोपवासस्त्वभक्ताशौ* व्रतमेतत् समाचरेत् ।

नक्ताशनो वा धर्मज्ञस्तथैव च हविष्यभुक्* ॥

सौभाग्यदं रूपविवर्द्धणञ्च

लावण्यदं स्त्रीरतिभोगदञ्च ।

कार्यं प्रयत्नेन नरेन्द्र पुंसा

कार्यन्तथास्त्रीभिरदौनसत्त्वं ॥

इति विष्णु धर्मोत्तरोक्तं* सौभाग्यव्रतं ।

—000—

मार्कण्डेय उवाच ।

मार्गशीर्षादथारभ्य चन्द्रमण्डलके नरः ।

सोपवासः पौर्णमास्यां पूज्य यज्ञफलंलभेत् ॥

यज्ञफलं सर्वयज्ञफलं ।

नक्ताशनस्तु संपूज्य वह्निष्टोमफलं लभेत् ॥

सोपवासश्च नक्ताशौ वाजिमेधफलं लभेत् ।

सोपवासः सुव्रतः ।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं

प्राप्नोति लोकांश्च निशाकरस्य ।

उपोष्य कालं सुचिरं सकालं

सायोज्यमायाति तमस्तशश्वोः ॥

इति विष्णु धर्मोत्तरोक्तं चन्द्रव्रतं ।

* सोपवासस्तु नक्ताशौ इति पुलकान्तरे पाठः ।

* नक्ताशनो एक भक्तो नक्तं शान्ता वा कार्येव च इति पुलकान्तरे पाठः ।

* हविष्योत्तरोक्तं सौभाग्य व्रतं इति पुलकान्तरे पाठः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

प्रोष्ठपदात्तधारभ्य संपूर्णं शशिलक्षणे ।
 संपूज्य वरुणं देवं गन्धमाल्यावसंपदा ॥
 जलाशयजले ध्यात्वा एवं संवत्सरं बुधः ।
 दद्यात् व्रतावसाने तु जलधेनुं दिजातये ॥
 हवीपानहसंयुक्तां वासोयुग्मविभूषितां ।
 प्राप्नोति लोकं वरुणस्य राजं
 स्तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यः ।
 मानुष्यमासाद्य भवत्परोगो
 रूपान्वितो विजयुतस्तथैव ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं वरुणव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

आश्वयुज्यां* सपूर्वन्तु पौर्णमास्यां नरो भुवि ।
 सोपवासः सुरेन्द्रश्च देवं संपूजयेत्तथा ॥
 शचीमैरावणम्बुजं मातुलिङ्गं नराधिप ।
 गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपावसम्पदा ॥
 संवत्सरान्ते कनकञ्च दत्त्वा
 प्राप्नोति लोकं सपुरन्दरस्य ।
 मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो
 राजा भवेद्वा हिजपुङ्गवो वा ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शक्रव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

उपोषितश्चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां नरोत्तम ।
 पञ्चगव्यं पिवेत्पद्याद्विविधाशौ तथा भवेत् ॥
 शक्रव्रतमिदं कृत्वा* मासपापात् प्रमुच्यते ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मासि मासि समाचरेत् ॥
 संवत्सरात् प्राप्य सुरेन्द्र लोकं
 तत्रोष्य राजा सुचिरं मनुष्यः ।
 मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो
 राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं ब्रह्मकूर्चव्रतं ।

—०००—

कार्त्तिक्यामुपवासी यः कन्यां दद्यात् स्वस्त्यङ्गतां ।
 स्वकीयां परकीयां वा नदीसङ्गमके शुभे ॥
 एतत्सन्तानदं नाम व्रतं सुगतिदायकं ।

इति भविष्योत्तरोक्तं सन्तानद्व्रतं ।

—०००—

कृष्ण उवाच ।

कार्त्तिक्यां नक्तभुक् दद्यान्मेषं हेमविनिर्मितं ।
 मार्गशीर्षे नृपं पश्येन्मिथुनं तद्देव हि ॥
 एवं क्रमेण यो दद्याद्दासीं वस्त्रविभूषितां ।
 पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कर्त्तव्यं ।

* संवत्सरमिदं कृत्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कौन्तेय बहुदक्षिणं ।
एतद्राशिब्रतं नाम ग्रहोपद्रवनाशनं ।
सर्वाशापूरकं तदक्षौमलोकप्रदायकं ॥

इति भविष्यत् पुराणोक्तं राशिब्रतं ।

—080—

पथोव्रतः पञ्चदश्यां व्रतान्ते गीयुगप्रदः ।
लक्ष्मीलोकमवाप्नोति देवीव्रतमुदाहृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं देवीव्रतं ।

—000—

कालोत्तरात् ।

माघशुक्ल चतुर्दश्यामुपोष्य नियमस्थितः ।
शिवाय पौर्णमास्यान्तु कर्त्तव्यं घृतकम्बलं ॥
कृष्णगोमिथुनं पश्चात् सूरूपं विनिवेदयेत् ।
दिव्यं वर्षशतं सार्धं शिवलोके महीयते ॥

शिवधर्मः ।

आलिङ्गवेदिपर्यन्तं यो दद्याद्घृतकम्बलं ।
तस्यानन्तं भवेत्पुण्यं माघपूर्णिमपर्वणि ॥
जागरं गीतनृत्याद्यैः सकृत् कृत्वा तु पर्वणि ।
मन्वन्तरशतं सार्धं रुद्रलोके महीयते ॥
इति शिवधर्मोत्तरोक्तो घृतकम्बलविधिः ।
पौर्णमास्यान्तु यः सोमं पूजयेद्भक्तिमावरः ॥

सौभाग्यत्वं भवेत्तस्य इति मे निश्चिता मतिः ॥

मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभि रङ्गमन्त्राय कीर्त्तिताः ।

पूर्ववत्पद्मपत्रस्यः कर्त्तव्यज्ञातिथीश्वरः ॥

तिथीश्वरः सोमः तद्रूपञ्च चतुर्दशीस्थितमहाराजव्रतोक्तं
वेदितव्यं ।

गन्धपुष्पोपहारैश्च यथागन्ति विधीयते ।

पूजाशाल्ये न शाल्ये न कृतापि तु फलप्रदा ॥

आन्यधारासमिद्भिश्च दधिचीराक्षमाक्षिकैः* ।

पूर्वाक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा ॥

एतद्व्रतं वैश्वानरप्रतिपत्त्वतवद्व्याख्येयं ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सोमव्रतं ।

— ००० —

भोजनं घृतसंयुक्तं मधुनीपरिशोभितं ।

दद्यात् कृष्णतिलानान्तु प्रस्थमेकन्तु मागधं ॥

द्विगुणन्तण्डुलानाञ्च पृथक्प्रस्थं प्रकल्पयेत् ।

अण्डजैर्वीण्डजैर्वापि विविधं परिवेष्टितं ॥

अण्डजानि कौशेयानि वीण्डजानि कार्पासानि ।

लिङ्गं संवेष्ट्य मन्त्रैश्च बलिमेतं निवेदयेत् ।

अर्चयित्वा विधानेन पौर्णमास्यां समाहितः ॥

युगकोटिसहस्राणि* शिवलोके महीयते ।

* पावसाञ्जनवैतथेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

* पुराकोटि सप्तलाण्येति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पुष्पलयादिहागत्य समृद्धे जायते कुले ॥
मेधावी सुभगः श्रीमान्वेदवेदाङ्गपारगः ।
इति श्रीशिवधर्मोक्तं घृतभाजनव्रतं ।

—000—

पौर्णमास्यामुपवसेदब्दमेकं सुयन्तितः ।
वर्षान्ते सर्वगन्धार्गीं प्रतिमास्विनिवेदयेत् ॥
सुविचित्रैर्महायानैर्दिव्यगन्धविभूषितैः ।
युग कोटि शतं सायं शिवलोके महीयते ॥
यष्टेष्टमैश्वरे लोके भोगमासाद्य यत्नतः ।
क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात् ॥

इति शिवधर्मोक्तं गन्धव्रतं ।

—onDuo—

सनत्कुमार उवाच ।

उपोष्य च चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां हरिं यजेत् ।
त्रैत्रेमासि निकुम्भश्च पिशाचैः महितो बली ॥
यातियोद्धुं पिशाचां च सिकताद्वीपवासिनः* ।
तदन्ते गच्छतां तेषां मध्याह्ने तु गृहे गृहे ॥
पूजा कार्या ब्रह्मेन नित्यं शक्त्या यथाक्रमं ।
पिशाचं मृन्मयं कृत्वा रम्यं दण्डमयञ्च वा ॥
गन्धैर्माल्यैस्तथा वस्त्रै रलङ्कारैर्मनोहरैः ।
भक्ष्यैस्तु पूरिकापूपैर्महासैर्दिव्यैश्च पानकैः ॥

* चित्तुद्वीपनिवासिन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

स्वजातिविहितैःपेयैर्नैवेद्यैश्च पृथग्विधैः ।
 आयुधैर्विविधाकारैश्चलोपानहयष्टिभिः ॥
 शुष्कावपूरिकायुक्तैस्त्रिरैर्भक्षैश्च भक्षया ।
 शिखण्डहालपिष्टैर्वा दक्षावाद्यैश्च चर्मणा ॥
 तन्त्रौवाद्यैर्मनोज्ञैश्च तथा पार्थोपयोगिभिः ।
 मध्याह्ने तन्तु संपूज्य प्राप्ते चन्द्रोदये पुनः ॥
 पूर्व्ववत् पूजयेत्तन्तु वित्तसाठ्यविवर्जितः ।
 ततः कृत स्रस्त्रयनो ब्राह्मणस्तं विसर्जयेत् ॥
 अनुव्रजेदथैतन्तु द्वितीये दिवसे सति ।
 गृहा ददूरंगोयस्य पर्व्व तस्तु महीरुहात् ॥
 पुनर्गृहे प्रविश्यैव कर्त्तव्यः सुमहोत्सवः ।
 गीतवादित्रनिर्घोषो जनकोलाहलस्तथा ॥
 कृत्वा दणमयं सर्पं दृढैः काष्ठैस्तु वेष्टितं ।
 क्रोडितव्यं पुनर्ग्रामनगरेषु च सर्व्वदा ॥
 तत्रासौ दुष्टसर्पाणां तत्क्षणादयेन जायते ।
 विभिद्यतुर्भिर्दिवसैः कर्त्तव्यं खण्डखण्डकं ॥
 सर्व्वोपस्कारश्रमनं नवखण्डं गृहे गृहे ।
 पूजितव्यं सुगुप्ते तु रक्षितव्यञ्च वत्सरं ॥

इत्यादि पुरानोक्ता निकुम्भपूजा ।

— ००० —

कार्त्तिक्यां यो वृषोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाचरेत् ।

शैवं पद्मवाप्नोति वृषव्रतं मिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वृषव्रतं ।

या प्रेरयति कर्माणि लोकेषु द्विजसत्तम ।
 तस्याः संपूजनं कार्यं शुकपञ्चदशीं सदा ॥
 मात्मानुलेपनैः शुक्लेर्धूपेन च सुगन्धिना ।
 रक्तवस्त्रप्रदानेन दौपदानेन वाद्यवा ॥
 वैदलेष्व तथाभक्षैरपूरैश्चतथैव च ।
 पूजयित्वा च तां देवीं भोक्तव्यं निशि भार्यया ॥
 यदि पञ्चदशीं सर्वां न शक्नोति कथञ्चन ।
 देव्याः संपूजनं कार्यं अवश्यमपि कार्त्तिके ॥
 उमान्तु* पूजयेदद्यात् सातु नारी पतिव्रता ।
 सदा धर्मरता नारी लोके भवति भार्गव ॥
 नाशुभे च मतिस्तस्याः कदाचिदपि जायते ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पूर्णमात्रतं ।

—०००(॥०००)—

प्राप्य पञ्चदशीं राम तथा शुकपञ्चकार्त्तिकीं ।
 आरामगृहभित्तिं वै उभे गौच समालिखेत् ॥
 तस्यद्वारि गृहे वाशु नानावर्णैस्तु वर्णिकं ।
 गृहोपकरणं श्रुत्वा तयोश्चैवाभितो लिखेत् ॥
 पीतं यदासमाद्यन्तु सकटौमुखनाशिकं ।
 ततस्तौ पूजयेन्नारी स्नात्वा भर्त्तृपरा शुचिः ॥
 गन्धमाल्यनमस्कारधूपदौपात्रसम्यदा ।
 इच्छुणे च विकारैर्वा विशेषेण च पूजयेत् ॥

तयोस्तु पूजनं कृत्वा पश्येत्तुसिकतामयं ।
 शुक्लान्नं न्यसेत् क्षीरं तच्च दद्याद्दिजातये ॥
 ततश्च नक्तं भुञ्जीत तिलतैलविवर्जितं ।
 अनयोः पूजनादद्यात्तु गृहभङ्गन्तु नाप्नुयात् ॥
 पतिव्रता महाभागा दीर्घमाप्नोति जीवितं ।
 पूर्णमिन्दुं ततोभ्यर्च्य सौभाग्यं महदाप्नुयात् ॥
 इष्टग्रहमथाभ्यर्च्य नक्षत्रमथ वा नृप ।
 तस्याः क्षेममवाप्नोति कामश्च यदुनन्दन
 मासनामसनक्षत्रं पूर्णमायोगपञ्च वा ।
 पूजयित्वा तदाराजन् सौभाग्यं महदाप्नुयात् ॥
 नृसिंहप्रतिवदन्तु पूर्णचन्द्रं समर्चयेत् ।
 नरोमालगुणा राजन् सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
 एकां वा मातरं राजन् कामानाप्नोत्यभीष्टितान् ।
 वानस्पत्यमवाप्नोति पूजयित्वा वनस्पतीन् ॥
 इति विष्णुधर्मीक्तं नानाफलपूर्णमाव्रतं ।

यावत्पञ्चां पौर्णमास्याश्च सोपवासो जितेन्द्रियः ।
 प्राणायामशतं कृत्वा मुच्यते सर्वं किल्बिषैः ॥
 इति वक्रिपुराणोक्तं पूर्णमाव्रतं ।

—०—

चन्द्रव्रतं पञ्चदश्यां शुक्लायां नक्तभोजनं ॥
 दश पञ्च च वर्षाणि व्रतमेतत् समाचरेत् ।

अश्वमेधसहस्राणि राजसूय शतानि च ॥
दृष्टानि तेन राजेन्द्र एतद्भूतं समाचरेत् ।
इति वाराहपराणीक्तं चन्द्रव्रतं ।

—०००—

ईश्वर उवाच ।

ज्येष्ठस्य पौर्णमास्यान्तु दम्पती यस्तु भोजयेत् ।
परिधाय यथा शक्त्वा दौर्भाग्यैर्मुच्यते नरः ॥
गन्धपुष्पोपहारैश्च पौर्णमास्यान्तु गोऽर्चयेत् ।
ब्राह्मणं जायते तस्य सप्तजन्मनि सुन्दरि ॥
इति प्रभासखण्डोक्तं ब्राह्मण्यावाप्तिव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य सकलकरणा-
धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविर-
चिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
पूर्णमाव्रतानि ।

—

अथ विंशोऽध्यायः ।

अथामावास्याव्रतानि ।

येनात्यर्थं बलिभिरनियन्तर्पितो नागलोको*
राह्णच्छ्टामिव शशिकलां मन्यमानो न भुङ्क्ते ।
सोऽयं साधुद्विजपरिवृद्धः शूरिहेमाद्रिरास्त्र-
वामावास्याव्रतसमुदयं ध्यातमास्यातिकौर्त्तिः ॥

अगस्त्य उवाच ।

भगवंस्वत् प्रसादेन श्रुतोऽयं व्रतविस्तरः ।
अर्होदयन्तु मे ब्रूहि दुर्लभं सचराचरे ॥
जीवितं प्राणिनां पुण्यं यदिचेद्ददसि प्रभो ।
कथं कार्यं कृते किं स्यात् फलं कथय परमेश्वर ॥
श्रूयतां पुण्ययोगोऽयं दुर्लभोऽर्होदयाह्वयः ।
तिर्यङ्मनुष्यदेवानां दुष्प्राप्यं सर्व्वकामदं ॥
मघामायां व्यतीपात आदित्ये विष्णुदैवते ।
अर्होदयं तदित्याहुः सहस्रार्कग्रहैः समं ॥
पुराकृतं वसिष्ठेन जामदग्नेन सुव्रत ।
सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च बहुभिर्बहुभिः श्रुतैः ॥
अन्यैः शतसहस्रैश्च दृष्टं भवतु कुम्भजः ।
दानानां वज्र तीर्थानां फलं येन कृतं भवेत् ॥

* न्यकलोक इति पुस्तकाक्षरे पाठः ।

ससागराधरा तेन समदीपसमन्विता ।
 दत्तास्यात् सर्वभावेन येन ह्यर्द्धोदयं कृतं ॥
 मानसादिषु तीर्थेषु यत्पुण्यं स्नानदानतः ।
 गङ्गागथाप्रयागे च पुष्कराणाञ्चये तथा ॥
 तत्सर्वं वा न वा विप्र व्रतेनानेन कुम्भज ।
 अश्वमेधायुतं चेष्टमिष्टापूर्त्तं च गृह्यवेत् ॥
 अर्द्धोदयकृतं यैस्तु विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 वाजि सत्त्वं गृहे लक्ष्मीः सन्ततिष्ठानपायिनी ॥
 आयुर्यशोहि विपुलं व्रतकर्त्ता फलं लभेत् ।
 इन्द्राग्नियमलोकेषु निर्ऋतीनामपांयतेः ॥
 वायोः कुबेरशेषस्य लोकेषु सुकृती प्रभुः ।
 वसेच्चन्द्रार्कलोकेषु लोकपालैश्च सेवितः ॥
 गोकोटिदानाद्यत् पुण्यं चैवतीर्थनिवासिनां ।
 अर्द्धोदयजपुण्यस्य कलां नार्हन्ति षोडशीं ॥
 भूर्लोकधिपतिश्चैव भुवर्लोकधिपस्तुतः ।
 स्वर्लोके गो जनानाञ्च तयोर्लोकस्येश्वरः ॥
 महर्लुके वसेन्नित्यं यावदिन्द्रायतुर्दश ।
 ततो हिरण्यगर्भस्य पुरुषो व्रतकारकः ॥
 तस्य लोकाधिपः साक्षी लोकानां पुरुषोव्ययः ।
 अर्द्धोदयप्रसादेन ब्रह्मलोके वसेत्तुमः ॥
 तथा वानेन विष्णुत्वं ब्रह्म रूद्रस्तथा भवेत् ।
 शिव लोको गुणैः पूज्यो देवराजसमन्वितः ॥
 वसेच्छाक्रेण मानेन व्रतस्यास्यप्रभावतः ।

ततो विष्णुस्वरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ॥
 गङ्गचक्रगदाधारी वनमाली हरिः स्वयं ।
 व्रतप्रभावाल्लक्ष्मीशो देवो नारायणो भवेत् ॥

अगस्त्य उवाच ।

स्कन्द केन विधानेन कर्त्तव्यं व्रतसुत्तमं ।
 अर्द्धोदयं मनुष्याणां जीवितं दुर्लभं भुवि ॥

स्कन्द उवाच ।

कृते कृतं वसिष्ठे न चेतायां रघुणा कृतं ।
 हापरे धर्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण च ॥
 अन्यैर्देवमनुष्यैश्च दैत्यैश्च हिजसत्तम ।
 कृतमर्द्धोदयं सम्यक् पूर्णकामफलपदं ॥
 माघमासे कृष्णपक्षे पञ्चदश्यां रवेर्दिने ।
 वैष्णवेन चक्रक्षेण व्यतीपाते सुदुर्लभे ॥

वैष्णवर्चं यवणं ।

पूर्वाह्णे सङ्गमे स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
 सर्वपापविशुद्ध्यर्थं नियमस्थो भवेन्नरः ॥
 त्रिदैवत्यव्रतं देवाः करिष्ये भुक्तिमुक्तिदं ।
 भवन्तु सन्निधौ मे द्य च यो देवास्तयो ग्नयः ॥

इति नियममन्त्रः ।

ब्रह्माविष्णुमहेशानां सौवर्णपलसंख्यया ।
 कर्त्तव्यार्चा तद्देहेन तद्देवेन हिजोत्तम ॥
 ग्रायं गतचयं शम्भोर्द्रोणानां तिलपर्वतः ।

शम्भुरत्र ब्रह्मा ।

कर्त्तव्यौ विष्णुरद्रावह्निरः पूर्वीतिसंस्थया ।
 शय्यात्रयं ततः कुर्यादुपस्तरसमन्वितं ॥
 देवानां त्रयमुद्दिश्य कर्त्तव्यं भक्तिशक्तितः ।
 ब्रह्मविष्णुशिवप्रौढे दातव्यन्तु गवां त्रयं ॥
 हिरण्यभूमिधान्यादिदानं विभवसारतः ।
 दातव्यं श्वयोपेतं^१ ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः ॥
 मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्मूत्वा समाहितः ।
 तिलपर्व्वतमध्यस्थं पूजयेत् देवतात्रयं ॥

आदौ ब्रह्मपूजा ।

नमो विश्वसृजे तुभ्यं^२ सत्याय परमेष्ठिने ।
 देवाय देवपतये यज्ञानां पतये नमः ॥
 श्रीं ब्रह्मणे नमः पादौ हिरण्यगर्भाय नमः जरुभ्यां ।
 धात्रे नमो जानुभ्यां जङ्घाभ्यां परमेष्ठिने नमः ।
 वेधसे नमो गुह्ये पद्मोद्भवाय वै नमो वस्तुौ ।

हंसवाहनाय नमः कटिदेशे शतानन्दाय वचसि नमः ।
 सावित्रीपतये नमोनमोस्तु वाहुषु । श्रीं ऋग्वेदाय नमः पूर्व्व-
 वक्त्रे यजुर्व्वेदाय नमो दक्षिणवक्त्रे । सामवेदाय नमः पश्चिम
 वक्त्रे । अथर्व्ववेदाय नमः उत्तरवक्त्रे । श्रीं चतुर्वक्त्राय नमः
 शिरसि । कपोलौ श्रीं कपालाय नमः ।

^१ श्वयोपेतमिति पुस्तकालये पाठः ।

^२ पूर्व्वमिति पुस्तकालये पाठः ।

ततः कार्यं लोकपालपूजा विप्रैः स्वमन्त्रतः ।

हिरण्यगर्भं पुरुषप्रधानाव्यक्तरूपवत् ॥

प्रसीद समुखो भूत्वा पूजां गृह्य नमोऽस्तु ते ।

ब्रह्मप्रार्थनमन्त्रः ।

नारायण जगन्नाथ नमस्ते गरुडध्वज ।

पीताम्बर नमस्तुभ्यं जनाहं नमोऽस्तु ते ॥

अनन्ताय नमः पादौ विश्वरूपाय ते नमः मुकुन्दाय
नमो जानुभ्यां करुभ्यां गोविन्दाय नमो जङ्घाभ्यां । गुह्ये
प्रद्युम्नाय नमः पद्मनाभाय नमो नाभौ । भुवनोदराय नमः
उदरे वचसि कोस्तुभवचसे नमः । चतुर्भुजाय नमो बाहुषु
वदने विश्वतोमुखाय नमः । नमः सहस्रशिरसे देवायानन्ताय
मौलौ ।

आदित्य चन्द्रनयन दिग्बाहो दैत्यसूदन ।

पूजां दत्तां मया भक्त्या गृहाण करुणाकर ॥

इति विष्णुप्रार्थनामन्त्रः ।

महेश्वर महेशान नमस्ते त्रिपुरान्तक ।

नमो जीमूतकेयाय नमस्ते वृषभध्वज ॥

ईशानाय नमः पादौ जङ्घाभ्यां चन्द्रशेखरः ।

जानुभ्यां पशुपतिर्देव करुभ्यां शङ्करः स्मृतः ॥

उमाकान्ताय गुह्ये तु नाभौ वै नीललोहितः ।

उदरे कृष्णवाससे वचो नागोपवीतिने ॥

भोगिरूपाय वै बाहौ नीलकण्ठस्तु कण्ठगः ।

मुखे वै पञ्चवक्त्राय मौलौ चैव कपर्दिने ॥
अश्वकारे प्रमेयात्मन् नमो लोकान्तकाय च ।
पूजां दत्तां मया भक्त्या गृहाण त्वयभध्वज ॥

इति महेश्वरप्रार्थनमन्त्रः ।

इति पूजाक्रमः प्रोक्तो मन्त्रैरेतैः प्रयत्नतः ॥
आचार्यं पूजयेद्वक्त्रा वस्त्रालङ्कारभूषणैः ।
हस्तमात्रा कर्णमात्रा पीठकृत् कमण्डलुः ॥
श्वेतवस्त्रयुगं देयं ब्रह्मणे सर्व्वमूर्त्तये ।
पीतवस्त्रयुगं विष्णोः लोहितं शङ्करस्य च ॥
पञ्चामृतेन स्नपनं पूजनं कुसुमैः खकैः ।
कमलैस्तुलसीपत्रैर्विल्वपत्रैरखण्डितैः ॥
तत्कालसम्भवैर्दिव्यैः पूज्या देवा यथाक्रमं ।
यथाशक्त्या प्रकर्त्तव्यं व्रतमेतत् सुदुर्लभं ॥
जीवितं प्राणिनामेतदनित्यं निश्चितं यतः ।
अथ व्रताङ्गहोमस्य विधानं शृणु तत्त्वतः ॥
देवतावयमुद्दिश्य शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
प्रजापते विश्वरूपाय रुद्राय च नमो नमः ।
इत्यनेनैव मन्त्रेण वज्रं संस्थाप्य भक्तितः ।
ततो होमं प्रकुर्व्वीत यथाविभवसम्भवं ॥
अग्नये प्रजापतये स्वाहा । अग्नये विष्णवे स्वाहा ।

अग्नये रुद्राय स्वाहा । एवं विषय होमः १ । प्रजापते नत्वदेतान्या-
न्येन मन्त्रेण प्रजापतये । इदं विष्णुरिति विष्णवे । चाम्बकमिति
महादेवाय । इत्येतैर्मन्त्रैर्धृतहोमः २ ।

ब्रह्मणे विष्णवे महादेवाय स्वाहेति पूर्णाहुत्या सर्वान् कामान्
वाप्नोति प्राप्नोति होमोव्रताङ्गहोमः ।

अथ होमावसाने च गात्र दद्यात्पयस्विनीं ।
स्वर्णशृङ्गीं रौप्यचुरां घण्टाभरणभूषितां ॥
ताम्रपृष्ठीं कांस्यदोहां सर्वोपस्कारसंयुतां ।
सदक्षिणां सुशीलाञ्च आचार्याय निवेदयेत् ॥
तेन दत्तं हुतं जप्तमिष्टं यज्ञैः सहस्रधा ।
कृतकृत्यो भवेद्विप्र व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥
एतत्कृत्वा मया ख्यातं दुर्लभं व्रतमुत्तमं ।
अर्चोदयं यथा दृष्टं किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि ३ ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तमर्चोदयव्रतं ।

—000—

अमावस्यां निराहारः अर्द्धमेकं नियन्त्रितं ।
शूलपिष्टमयं कृत्वा वर्षान्ते विनिवेदयेत् ॥
शिषाय राजतं पद्मं सौवर्णं कृतवर्णिकं ।
भक्त्या च विन्यसेत् मूर्ध्नि शेषं ४ पूर्ववदाचरेत् ॥

१ एवम्विषयहोम इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ चरहोम इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ परिपृच्छतीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

४ मूर्ध्नि मिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कामतोऽपि कृतं पापं भूणहत्यादिकञ्च यत् ।

तत्सर्वं शूलदानेन हत्वा नारीनं संशयः ॥

महापद्मविमानेन नरो नारीसमन्वितः ।

युगकोटिशतं सायं शिवलोके महीयते ॥

पूर्ववदिति अहिंसा ब्रह्मचर्यं भूयः पापखण्डानालापादिक-
माचरेदित्यर्थः ।

ईशलोकादिलोकेषु भुक्त्वा भोगाननेकधा ।

इह लोके क्रमात्प्राप्य यथेष्टं पतिमाप्नुयात् ॥

इति शिवधर्मीक्तं शूलदानव्रतं ।

—०००@०००—

अगस्त्य उवाच ।

सर्गादौ ब्रह्मणा सृष्टास्तमूचुः पितरस्तदा ।

वृत्तिव्रीधेहि भगवान् यथावद्विद्महेवयं ॥

ब्रह्मोवाच ।

अमावास्यादिना वीऽस्तु तस्यां तिलकुशोदकैः ।

तर्पिता मानुषैस्तृप्तिं परां गच्छन्तु नान्यथा ॥

तिला देयास्तथैतस्यामुपोष्य पिबभक्तितः ।

चिराय तस्य सन्तुष्टा वरं यच्छन्तु मा चिरं ॥

तस्मादस्यान्तिथौ विद्वानेतत्सर्वं समाचरेत् ।

इति वराह पुराणोक्तं पितृव्रतं ।

—०००—

ब्रह्मोवाच ।

पितरः स्वदितैः पिण्डै रिरिष्टाः कुर्वन्ति सर्व्वं दा ।

प्रजावृद्धिं धनं रक्षामायुष्यं वलमेव च ॥

मूलमन्त्राः स्त्रसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कौर्त्तिताः ।

गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते ॥

पूजाशाठेन शाठेन कृतापि तु फलप्रदा ।

आज्यधारासमिद्धिश्च दधिक्षीरान्नमाजिकैः ॥

पूर्व्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा १ ।

एतद्व्रतं वैश्वानरप्रतिपद्भतवद्ग्राह्येयं ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं पितृव्रतं ।

—००(२)००—

पुलस्त्य उवाच ।

वर्षमेकं भवेद्व्यस्तु पञ्चदशां पयोव्रतः ।

पञ्चदश्यामित्यमावास्यायां पुराणान्तरसंवादात् ॥

समान्ते आङ्गकहत्यात् २ पथ ३ पञ्च पयस्त्रिनौः ।

वासांसि च पिषङ्गानि जलकुम्भयुतानि च ॥

स याति वैष्णवं लोकं पितॄणां तारयेच्छतं ।

जन्मान्तरे भवेद्राजा पयोव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तममावस्यापयोव्रतं ।

—०—

१ परमाग्नेन वैतथेति पुलस्त्येन पाठः ।

२ अङ्गकहत्यादिति पुलस्त्येन पाठः ।

३ यावदिति पुलस्त्येन पाठः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

प्रभास्वरा वर्हिषद अग्निस्वात्तास्तथैव च ।
 क्रव्यादाश्चैव भूताश्च आज्यपाच सुकालिनः ॥
 पूज्याः पितृगणा राजन् सोपवासेन नित्यशः ।
 चैत्रे कृष्णारथारभ्य पञ्चदशां नराधिप ॥
 श्रावन्तदङ्गि कुर्वीत यावत् संवत्सरं भवेत् ।
 गन्ध-माल्य-नमस्कार-धूप-दीपावसम्पदा ॥
 संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पर्यास्त्रिणीं ।
 ब्राह्मणाय महाभाग पितृभक्ताय शक्तिः १ ॥

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 प्राप्नोति लोकान् स तथाच तेषां ।
 तत्रोष्य कालं सुचिरं सुखी स्यात्
 प्राप्नोति मोक्षं पुरुषप्रधानः २ ॥
 इति विष्णुपुराणोक्तं पितृव्रतं ।

—000—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

कृष्णपक्षे पञ्चदशां चैत्रादारभ्य यादव ।
 वङ्गिसंपूजनं कृत्वा गन्धमाल्यावसम्पदा ॥
 तिलहोमन्तथा कुर्यान्नाम्ना वङ्गेनराधिप ।
 संवत्सरान्ते दद्याच्च सुवर्णं ब्राह्मणाय च ॥

१ शक्तिर इति पुस्तकान्तरे प्राठः ।

२ सुप्रधानरिति पुस्तकान्तरे प्राठः ।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 प्राप्नोति वित्तं सततं यशश्च ।
 धर्मं मतौरूपमनुत्तमञ्च
 कामान् यथेष्टान् पुरुषप्रधानः ॥
 इति विष्णुपुराणोक्तं वज्रिव्रतं ।

— ००० —

मार्कण्डेय उवाच ।

अमावास्यान्तवेलायां सोपवासो नरोत्तम ।
 पद्मद्वये पूजयन्ति चन्द्रार्कविकराशिशौ ॥
 आदित्यमष्टदलके शशिनं षोडशाकरे ।
 आदित्यं सर्वरक्तेन चन्द्रं शुक्लेन यादव ॥
 मात्यादिना महाभाग होमयेत्तिलतण्डुलान् ।
 हृतक्षीरयुतान् राजन् तथार्चयेद्यष्टधाविधि ।
 व्रतान्ते ब्रह्मणेन्द्राय कनकं प्रतिपादयेत् ॥
 रजतम्बा महाभाग य इच्छेन्नृतिमात्मनः ।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 दद्याच्च दीपान् विधिवत् प्रभूतान्
 चान्द्रं पदं प्राप्य विवर्द्धतेसदः
 धनान्वितः स्यान्निदिवे इहैव ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं चन्द्रव्रतं १ ।

१ तथोर्नाम्नारिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ करकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ चम्पकव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

भगवानुवाच ।

अमावस्यामनुप्राप्य ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ।
यत् किञ्चित् वेदविदुषे दद्यादुद्दिश्य शङ्करं ॥
प्रीयतामौश्वरः सोमो महादेवः सनातनः ।
सप्तजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥

इति कूर्मपुराणोक्तममावास्याव्रतं ।

अमावस्यायां ब्रह्माणं समुद्दिश्य पितामहं ।
ब्राह्मणांस्तोन् समभ्यर्च्य मुच्यते सर्वपातकैः ॥

इति कूर्मपुराणोक्तममावास्याव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य-सकल-करणा-
धौश्वर-सकलविद्या-विशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते
चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
अमावस्याव्रतानि ॥

अथ एकविंशोऽध्यायः ।

अथ नानातिथिव्रतानि ।
प्रत्येकमुक्तेषु तिथिव्रतेषु
लब्ध्वावकाशं पुनराददे तत् ।
हेमाद्रिरत्यन्तफलपदायि
नानातिथीनां व्रतहन्दमाह ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

स्मरयामि हृषीकेश यन्नोक्तं भवता मम ।
तन्माविचौव्रतं ब्रूहि प्रसादसुमुखो भव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

कथयामि कुलस्त्रीणां महिम्नोवर्धनं परं ।
यथा चौर्यं व्रतं पूर्वं सावित्र्या राजकन्यया ॥
आसीन्महीन्द्रो धर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः ।
पार्थिवोऽश्वपतिर्नाम पौरजानपदप्रियः ॥
सर्वेश्वरोऽनपत्यश्च सत्यवाक् संयतेन्द्रियः ।
स सभाय्यो व्रतमिदञ्चकारापत्यकाम्यया ॥
सावित्रीति प्रसिद्धं यत् सर्वकामप्रदायकं ।
तस्य तुष्टा तु सा देवी सावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥
भूर्भूवः स्मरितौल्यस्याः साक्षात्कर्त्तिरिह स्थिता ।

कमण्डलुकरा देवी वरदा स्मितभाषिणी ॥
 उवाच दुहिता ह्येका तव राजन् भविष्यति ।
 तस्याः प्रसादादप्येतत्सर्वं तव समागतं ॥
 मन्त्राणां सा च वक्तव्या महाकौर्त्तिमती तु सा ।
 भविष्यति महाराज मा शोकं कर्तुमर्हसि ॥
 एवमुक्त्वा तु सा देवी जगामादर्शनं तदा ।
 कालेन बहुना जाता दुहिता देवरूपिणी ॥
 सावित्रीप्रोतये वृत्त्या सावित्रा पूजया तथा ।
 आदिष्टा चैव सावितृया सावित्रीसदृशी यतः ॥
 सावित्रीत्वेवनामास्याद्यक्रु विप्रास्तथापि सा ॥
 सावित्री विग्रहवती१ व्यवर्द्धत पितुर्गृहे ।
 काले बहुतिथे याते यौवनस्था बभूव सा ॥
 सा सुमध्या पृथुशोणी प्रतिमां काञ्चनौमिव ।
 प्राप्तेयं देवकन्येति संभ्रमं मेनिरे जनाः ॥
 सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलन्तीव तेजसा ।
 चचार सापि सावित्रीव्रतं तद्गुरुणोदितं ॥
 अथोपोथ गिरः स्नाता सम्यक् सम्पूज्य देवताः ।
 हुत्वाग्निं विधिवद्विप्रान् वाचयित्वेन्दुपर्वाणि ॥
 तेभ्यः सुमनसो मूर्ध्ना प्रतिगृह्य नृपात्मजा ।
 सखीपरिवृताभ्येत्य२ देवयोरिव रूपिणी ॥

१ सात्रीकविग्रहवतीति पुलकान्तरे पाठः ।

२ मृत्यैरिति पुलकान्तरे पाठः ।

साभिवाद्य पितुः पादौ विनीता चारुहासिनी ।
 कृताञ्जलिर्वरारोहा नृपतेः पार्श्वतः स्थिता ॥
 तां दृष्ट्वा यौवनपांसां स्वां सुतां देवरूपिणीं
 उवाच राजा संमन्त्रा स्मृत्यर्थं सह मन्त्रिभिः ॥
 पुत्री प्रदानकालास्ते न च कञ्चिद्विणीति मां ।
 विचारयन् पश्यामि वरंतुल्यमिहात्मनः ॥
 तथापि देयासि मया दोषः स्यादन्यथा मम ।
 देवादीनां तथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु ॥
 पठप्रमानं मया पुत्रि धर्मशास्त्रेषु विद्युतं ।
 पितुर्महे तु या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता ॥
 ब्रह्महत्या पितु स्तस्य सा कन्या वृषली स्मृता ।
 अतोऽत्र प्रेषयामि त्वां कुरु पुत्रि स्वयम्बरं ॥
 वृद्धैरनुमतामि त्वं शीघ्रं गच्छ च मा चिरं ।
 देवादीनां यथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु ॥
 एवमस्त्विति सावित्री प्रोक्ता शीघ्रं विनिर्ययौ ।
 स्यन्दनेन महार्हेण मन्त्रिभिः परिवारिता ॥
 तपोवनानि रम्याणि राजर्षीणां जगाम सा ।
 मान्यानां तत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिवन्दनं ॥
 ततो बभ्राम तीर्थानि पर्वतांश्च वनानि च ।
 देगांश्च विविधान् रम्यानाश्चमान् सुमनोहरान् ॥
 एकस्मिन्नाश्रमपदे कृतकृत्या बभूव सा ।
 वरयित्वा वरं सा तु आजगाम स्वमालयं ॥

सावित्री मन्त्रिमहिता परितुष्टेन चेतसा ।
तत्र पश्यति देवर्षिं नारदं पुरतः पितुः ॥
आसीनमासने विप्रं प्रणम्य स्मितभाषिणी ।
कथयामास तत्सर्वं येनारण्यं गतागता ॥

सावित्रीवाच ।

आसीकालेषु धर्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः ।
द्युमत्सेन इति ख्यातो देवादम्भी बभूव सः ॥
तस्याप्यभवद्धार्या वै रुक्मिणी नाम सुन्दरी ।
तस्य प्रतिहृतं राज्यं वैरिभेदेन योगतः ॥
स बालया तथा सार्धं भार्यया प्रस्थितो वनं ।
स तस्य बलसंवृद्ध पुत्रः परमधार्मिकः ॥
सत्यवान् नामरूपाढ्या भर्त्तुंति मनसा वृतः ।

नारद उवाच ।

अहो कष्टमहो कष्टं सावित्रि किमिदं कृतं ।
कृतस्ते बालभावादयद्गुणवान् सत्यवान् नृपः ॥
सत्यं वदत्यसौराजा सत्याश्वस्तेन स स्मृतः ।
नित्यमश्वः प्रियास्तस्य करोत्यश्वान् स सुगमवान् ।
चित्रेऽपि लिखत्यश्वान् चित्राश्वस्तेन कथ्यते ॥
किं वण्णोरन्तिदेवस्य भक्त्या दानगुणैः समः ।
ब्राह्मणः सत्यवाग्दत्तः शिविरीशोनरो यथा ॥
यथातिरिव चीदारः सोमवत् प्रियदर्शनः ।
अश्विनाविव रूपेण द्युमत्सेनसुतो बभौ ॥

एको दीपोऽस्ति नान्योऽसावद्यप्रसृतिसत्यवान् ।

संवत्सरेण क्षीणायुर्देहत्यागं करिष्यति ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

नारदादेतदाकर्ण्य दुहितुःप्राह पार्थिवः ।

पुत्रि सावित्रि गच्छान्यं वरं वरय सत्पतिं ॥

संवत्सरेण सोऽल्पायुर्देहत्यागं करिष्यति ।

सावित्र्युवाच ।

सकृज्जल्पन्ति राजानः सकृज्जल्पन्ति पण्डिताः ।

सकृत्कन्या प्रदीयन्ते वोखेतानि सकृत्सकृत् ॥

दीर्घायुरश्ववाल्पायुः सगुणो निर्गुणोऽपि वा ।

सकृद्भृतो मया भर्ता न द्वितीयं हृणोम्यहं ॥

मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाभिधौयते ।

क्रियते कर्मणा पञ्चादेवधर्मैः सनातनैः ॥

नारद उवाच ।

यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्रं विधौयतां ।

अविघ्नमस्तु सावित्रि भद्रन्तव करिष्यति ॥

एवमुक्त्वा स्वमुत्पत्य नारदस्त्रिदिवं ययौ ।

उत्पाद्य दुःखमतुलं तस्य राज्ञी बुधिशिरः ॥

राजापि दुःखसंविग्नश्चिरंध्यानपरोऽभवत् ।

अहोऽतिकष्टमुत्पन्नमपारं मादृगात्मनां ॥

एतत् दुःखमहो दृष्ट्वा वरमेघानपत्यता ।

सत्यमुक्तं पुराणज्ञैः कन्या दुःखैकभाजनं ॥

देवैर्यदुक्तं तत्सर्वं व्यलोकं प्रतिभाति मे ।
 एवं संशोच्य बहुधा दधावात्मानमात्मना ॥
 देवीं संस्मृत्य सावित्रीं यया दत्तो वरः पुरा ।
 जगौ स्वदुहितुः सर्वं वैवाहिकमथाकरोत् ॥
 स्वयं गत्वा तु सामग्रा वनं मुनिनिषेवितं ।
 शुभे मुहूर्ते पार्श्वस्थे ब्राह्मणे वैदपारगैः ॥
 समर्थयित्वा कन्यां तां दत्त्वा पूपांश्च पुष्कलान् ।
 उवाचेदं महाभागा व्यथितेनान्तरात्मना ॥
 द्युमत्सेन महाभाग शृणु मे परमस्वचः ।
 इयं मे दुहितातीववल्लभा जीवितादपि ॥
 भर्ता समुचितो ह्यस्याः सत्यवान् सत्यवल्लभः ।
 त्वमप्यस्याः समुचितः श्वशुरो धर्म्यवल्लभः ॥
 अतोऽपराधाः क्षन्तव्याः वालीयं राज्यलालिता ।
 यदाभीष्टं च जामातुर्युवयोर्वदभीष्टितं ॥
 तत्तदाख्येमस्माकं स्वस्ति तेस्तु व्रजाम्यहं ।
 श्रीकृष्ण उवाच ।

इत्यामन्ता गतो राजा नारदोक्तं व्यथान्वितः ।
 सावित्रापिच तद्गव्धा भर्तारं मनसेषितं ॥
 मुमुदेऽतौव तन्वङ्गो देयं प्राप्यैव पुण्यकृत् ।
 एवं तत्राश्रमे तेषां तदा निवसतां सतां ॥
 कालस्तत्पश्यतां कश्चिदतिचक्राम भारत ।
 सावित्रास्तु शयानायाचिन्तयन्त्या दिवानिशं ॥
 नारदेन यदुक्तन्तद्दृष्टवान्नापसर्पति ॥

ततः काले बहुतिथे व्यतिक्रान्ते कदाचन ।
 प्राप्तःकालोहि मर्त्तव्यं यत्र सत्यवता नृप ॥
 प्रौढपदे सिते पक्षे द्वादश्यां रजनौमुखे ।
 गणयन्त्याश्च सावित्र्या नारदोक्तं वचो हृदि ॥
 चतुर्थेऽहनि मर्त्तव्यमिति सच्चिन्त्य भामिनो ।
 व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य सावित्र्याख्यं महाफलं ॥
 उपोष्य संस्थिता साध्वो सावित्री सा पतिव्रता ।
 ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य स्नात्वा सन्तर्प्य देवताः ॥
 श्वश्रूश्चशुरयोः पादौ ववन्दे चारुहासिनी ।
 अथ प्रतस्थे परशुं गृहीत्वा सत्यवान्वनं ।
 सावित्रापि च भर्त्तारं गच्छन्तं पृष्ठतोऽन्वयात् ॥
 वार्यमाणापि सा भर्त्ता वृद्धाभ्याञ्चाभिभाषिता ।
 जचतु स्तौच मा भद्रे गच्छ कण्टकिनं वनं ॥
 सुकुमारासि कल्याणि लालिता पृथिवीभृता ।
 श्वापदाश्वापदैर्यातुं कथं शक्यसि तदनं ॥
 उपवासास्त्रयस्तेऽद्य तस्माद्गृहं सुमध्यमे ।

सावित्रुवाच ।

नैव धर्मो वरस्त्रीणां यद्भर्त्तरि वुभुक्षिते ॥
 स्वयमेव च भोक्तव्यमित्याहुर्वैष्ण्वदर्शिनः ॥
 अपरं कौतुक मेऽस्ति वनस्यास्य प्रदर्शने ।
 भर्त्ता सह प्रयास्यामि सहाया स्वामिनोऽचिरं ॥

युष्मत्पादप्रसादेन मा निषेधं करिष्यथ ।
 ततो ज्ञात्वा च सा वाला जगामाथ पतिव्रता ॥
 सावित्रानुपदं भर्तुर्व्वने तस्मिन् मनोरमे ।
 गत्वामौ दूरमध्वानं जगामाथ फलादिकं ॥
 समित्कुशञ्च कुसुमं भार्यया स वदन् प्रियं ।
 काष्ठानि शुष्कान्वादाय काष्ठभारमकल्पयत् ॥
 काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लोलपा ।
 अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ॥
 ततः संवत्य तत्सर्व्वं वटच्छायामुपाश्रितः ।
 सत्यवान् वेदनाक्लान्तः किञ्चिद्वर्णितुमानसः ॥
 वटस्याखामवष्टम्य सत्यवान् प्राह गह्वरं ।
 सावित्रि पश्य शिरसि वेदना मां प्रवाधते ॥
 न च किञ्चित् प्रवक्ष्यामि भ्रमत्येव हि मे मनः ।
 तवीक्षहे चणक्तावत् स्मृमिच्छामि सुन्दरि ॥
 विश्वमस्य महाबाहो सावित्री प्राह दुःस्विता ।
 पथादपि गमिष्यावः स्वायमं सुमनोहरं ॥
 यावदुत्सङ्गं कृत्वा शिरसास्ते महीतले ।
 तावत् करालवदनाः शतशोऽपि सङ्ख्यकाः ॥
 आजन्मुर्यमदताश्च रौद्रावातिभयकराः ।
 न शेकुर्दृष्टिपातेऽस्याः सावित्र्या स्थातुमन्तिके ॥
 गत्वाचचक्षु स्तत्सर्व्वं सावित्र्यास्ते तु शङ्कृतं ।
 दृष्टिपातेन नास्माभिः शक्यतेऽस्याः प्रवाधितुं ॥
 दहतीव च नो देहं दृष्टिपातेन सा सती ।

तत् स्वयं याहि नोन्माऽभिः साध्यते सत्यवान् कश्चित् ॥
 इत्याकण्यं यमः कोपादुत्थाय वरासनात् ।
 आरुह्य महिषं रौद्रं रौद्रः प्राणहरो बली ॥
 आजगाम त्वरायुक्तो यत्रास्ते सा पतिव्रता ।
 सावित्रापि च सन्वस्ता वीक्ष्यमाणा इतस्ततः ॥
 सावधाना कथं कोऽद्य भर्तारं मम नेष्यति ।
 तावद्दर्शं सा बाला पुरुषं कृष्णपिङ्गलं ॥
 किरीटिनं पीतवस्त्रं साक्षात् सूर्यमिवोदितं ।
 तमुवाचा सावित्री प्रणम्य मधुराक्षरं ॥
 कस्यन्देवोऽयं दैत्यो वा मान्धार्षितुमुपागतः ।
 न चाहं केनचिच्छक्त्वा स्वधर्मादवरोपितुं ॥
 प्रष्टुं वा पुरुषश्रेष्ठ दीप्ताम्बुजिशिखामिव ॥
 यम उवाच ।

यमः संयमनवाहं सर्वभूतमयङ्करः ।
 क्षीणायुरेष ते भर्ता सन्निधौ ते पतिव्रते ॥
 न शक्तः किङ्करैर्जेतुं ततोऽहं स्वयमागतः ।
 एवमुक्त्वा सत्यवतः शरीरात् पाशसंयुतं ॥
 अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षं यमो बलात् ।
 अथ प्रयातुमारम्भे पत्न्यान् पितृसेवितं ॥
 सावित्रापि वरारोहा कृत्वा पादेन मङ्गलं १ ।
 रक्षार्थं भर्तृकायस्य यथावनुपदन्ततः ॥

पतिव्रतत्वादन्तः ध्यायमाना निजं पतिं ।
तच्चिन्ता तद्व्रतप्राणा तामुवाच यमस्तदा ॥
निवर्त्य गच्छ सावित्री सुदूरं त्वमिहागता ।
एष मार्गो विद्यालक्षि न केनाप्यनुगम्यते ॥

सावित्रीवाच ।

न श्रमो न च मे ग्लानिः कदाचिदपि जायते ।
भर्तारमनुगच्छन्त्यास्तव शिष्टस्य सन्निधौ ॥
सतां सन्तो गतिर्नान्या स्त्रीणां भर्ता सदा गतिः ।
वेदा वर्णाश्रमाणाञ्च शिष्याणाञ्च गतिर्गुरुः ॥
सर्वेषामेव जन्तूनां स्थानमस्ति महीतले ।
सुक्ता भर्तारमेकान्तु स्त्रीणां नान्यः समाश्रयः ॥
एभिरन्यैः समुचितैर्वाक्यैर्धर्मार्थसंयुतैः ।
तोषितो धर्मराजस्तु सावित्रीमिदमब्रवीत् ॥
तुष्टोऽस्मि तव भद्रेऽथ वरान् वरय सुव्रते ॥
सा च वव्रे वरान् पञ्च विनयावनता सती ।
चक्षुःप्राप्तिस्तथा राज्यं श्वशुरस्य महात्मनः ॥
जीवितञ्च तथा भर्तुर्धर्मप्राप्तिञ्च शाश्वती ।
पितुः पुत्रशतञ्चैव तथा च शतमात्मनः ॥
धर्मराजो वरं दत्त्वा प्रेषयामास तान्ततः ।
आजगामाथ सावित्री न्यग्रोधविटपन्तथा ॥
कृत्वोत्सङ्गं शिरस्तस्य पूर्व्ववन्निषसाद सा ।
गात्रसंवाहनं चक्रे भर्तुःशान्तस्य भारत ॥

ललितचेतनां प्राप्य नीरुक् प्राहेदमादरात् ।
 कथं न बोधितो भद्रे कालोऽतीव गतो मम ।
 किं वक्ष्यति हि मे तातः किञ्च माता च द्रुहिःता ।
 विरुद्धं ह्यद्य संजातं कालोऽतीव गतो वने ॥
 विहाय मातापितरौ कालो न कापि मेऽल्यगात् ।
 इति मत्वा विरुध्येते कृतं नेह प्रबोधनं ॥

सावित्र्यावाच ।

कथं त्वां बोधयाम्यत्र पौडितन्तु शिरीरुजा ।
 मम नात्र विलम्बोऽभूदकार्येण तवानघ ॥
 प्रहस्योत्थाय सावित्री जग्राह शिरसेभ्यनं ।
 समिरकुशादिकं साय जग्मतुस्ती स्वमाश्रमं ॥
 ततः पित्रा खनेवाभ्यां दृष्टौ तौ परया मुदा ॥
 आलिङ्ग्य सूर्यश्याम्राय पुत्रमङ्गे निवेश्य सः ।
 उवाच दिष्टा पश्चामि सभार्यन्त्वां समागतं ॥
 विलम्बकारणं पृष्टः समाचष्टे यथातथा ।
 विदितार्थोऽतिसंहृष्टः पूजयामास तां सतीं ॥
 अवाप२ पूर्वजैर्भूतं राज्यं निहतकण्टकं ।
 द्युमत्सेनो महाभाग इयाज क्रतुभिस्तदा ॥
 ततोऽपतिरासाद्य पुत्रानात्मगुणाधिकान् ।
 सावित्र्या चेष्टितं ज्ञात्वा नामातुर्जीवितं तथा ॥
 राज्यप्राप्तिं च विपुलां परां मुदमवाप सः ।

१ कलानिचप्रबोधनमिति पुलकान्तरे पाठः ।

२ आचार्योऽरति पुलकान्तरे पाठः ।

सावित्र्याख्यानकमिदं सर्वपापप्रणाशनं ॥
 अवैधव्यप्रदं स्त्रीणां स्वर्गमोक्षप्रदायकं ।
 सुखसौभाग्यदं पार्थ प्रातर्जप्यमिदं सदा ॥
 भाद्रपदे पौर्णमास्यामाशु चीर्णं व्रतं त्विदं ।
 माहात्म्यमस्य नृपतेः कथितं सकलं मया ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कौटुम्भं तद्वतं कृष्ण सावित्र्या यदनुष्ठितं ।
 तस्मिन् भाद्रपदे मासि विधानं तस्य शंस मे ॥
 का देवता व्रते तस्मिन् को मन्त्रः किं फलं विभो ।
 एतदाख्याहि मे नाग्र न हि तृष्यामि माधव ॥

शौकृष्ण उवाच ।

श्रूयतां पाण्डवश्रेष्ठ सावित्रीव्रतमादरात् ।
 तथयामि यथा चीर्णं तथा सत्त्वा युधिष्ठिर ॥
 त्रयोदश्यां भाद्रपदे दन्तधावनपूर्वकं ।
 विराट् नियमं कुर्यादुपवासस्य भक्तितः ॥
 अग्रता च त्रयोदश्यां नक्तं कुर्याज्जितेन्द्रिया ।
 अयाचितं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यामुपोषणम् ॥
 नित्यं खात्वा महानद्यां तडागे निर्भरेऽपि वा ।
 विशेषतः पूर्णमास्यां स्नानं सर्पपञ्चलैः ॥
 गृहीत्वा बालुकां पात्रे प्रस्थमात्रां युधिष्ठिर ।
 अथवा धान्यमादाय यवशालितिलादिकं ॥
 ततोऽंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टिते ।
 सावित्रीप्रतिमां कृत्वा ब्रह्मणश्चैव शोधनं ॥

सौवर्णीं सृष्ट्वीं वापि स्वयत्तया रोष्यनिर्मितां ।

ब्रह्मणोरूपनिर्माणं पूर्वमभिहितं वेदितव्यं ।

रक्तवस्त्रयुगं दद्यात्सावित्र्या ब्रह्मणः सितं ॥

सावित्रीं ब्रह्मणासाहमेवं भक्त्या प्रपूजयेत् ।

गन्धैः पुष्पैश्च नैवेद्यैर्दीपकैर्मोदकैः शुभैः ॥

पूर्णं कोशातकैः पक्कैः कृष्णान्धैः कर्कटौफलैः ।

नारिकेलैश्च खर्जूरैः कपित्थैर्दाडिमैस्तथा ॥

बीजपूरैः सनारङ्गशाखोटैः पनसैस्तथा ।

धान्यकैर्जरैर्कैर्ह्रस्वैर्गुण्डेन लवणेन च ।

विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंगपात्रप्रकल्पितैः ॥

हरिद्रया कण्ठसूत्रैः शुभैः कुङ्कुमकेसरैः ।

श्रवतारं करोत्येव सावित्रीं ब्रह्मणः प्रिया ॥

तामर्चयित्वा मन्त्रेण सावित्रीं ब्राह्मणीं स्वयं ।

इतरासां तथा स्त्रीणां पुराणीकौ विधिः स्मृतः ॥

श्रीं कारपूर्वके देवि वीणापुस्तकधारिणी ।

वेदमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे ॥

रूपं देहि यशोदेहि सौभाग्यं देहि देवि मे ।

यथा प्रसन्ना सावित्र्या स्तथा मां पाहि पाविनि ॥

एवं संपूज्य विधिवज्जागरं तत्र कारयेत् ।

गीतवादित्रनिर्घोषैर्हृष्टनारीकदम्बकैः ॥

पुण्याख्यानैश्च विविधैस्तं रात्रिमतिवाहयेत् ।

उत्सवेन नयेद्वात्रिं सावित्र्याश्च कथानकैः ॥

ततः प्रभातसमये रवावनुदिते सति ।

सावित्रीं ब्राह्मणं येष्ट नैवेद्यानि निवेदयेत् ॥
 अथ सावित्रिकल्पज्ञे सावित्र्याख्यानावाचके ।
 वेदज्ञे तु स्वहस्तस्थे दरिद्रे वा कुटुम्बिनि ॥
 मन्त्रेणानेन कौन्तेय प्रणम्य विधिपूर्वकं ।
 दूर्वाक्षततिलैर्मित्रां पूर्वांगाभिसुखस्थितां ॥
 शुचिवस्त्रधरो विप्रश्चोकारस्त्रस्तिपूर्वकं ।
 सावित्रीयं मया दत्ता सहिरण्या हिरण्मयी ॥
 ब्रह्मणः प्रीणनार्थाय ब्राह्मणं प्रतिगृह्यतां ।
 एवं दत्त्वा द्विजेन्द्राय सावित्रीं तां शुधिष्ठिर ॥
 नैवेद्यादि च तत्सर्वं ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ।
 स्वयं दशपदं गच्छेत्स्ववेश्म तत आविशेत् ॥
 गौरिण्यो भोजयेद्भक्त्या हविष्याग्नेन शक्तितः ।
 पुष्पैः कुङ्कुमसिन्दूरैस्ताम्बूलैः कण्ठसूत्रकैः ॥
 वासोभिर्भूषणैः शक्त्या वित्तयाठाविवर्जिता ।
 विसर्जयेत्तत्सूत्रांश्च सावित्रीप्रीयतामिति ॥
 वक्तव्यं ब्राह्मणैः सर्वैस्तुष्टैर्भुक्तोत्तरे भृगं ।
 सावित्री वरदा तुभ्यं भवतां भावसुवताम् ॥
 पुत्रा अष्टौ तथा भर्ता परमायुरनामयः ।
 पुत्रैः पौत्रैश्च संवत्स्रं वर्द्धतान्तव सत्कुलं ।
 व्रतञ्च सुव्रतं तत्तद्विधिनानेन निश्चितं ॥
 पञ्चदश्यां तथा ज्यैष्ठ्ये वटमूले महासती ।

१ वासाविर्भूषणैरिति पुलकाकारे पाठः ।

२ भवन्तु तव सुव्रतेदति पुलकाकारे पाठः ।

त्रिरात्रोपोषिता नारी विधिनानेन पूजयेत् ॥

सार्धं सत्यवता साध्वीं फलनैवेद्यदीपकैः ।

वटावलम्बिनं कृत्वा काष्ठभारं युधिष्ठिर ॥

रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतनृत्यपुरःसरं ।

ततः प्रभाते विधिनः पूर्वोक्तेन नरोत्तम ॥

तामपि ब्राह्मणे दद्यात् प्रणिपत्य क्षमापयेत् ।

एतद्व्रतवरं पार्थ कथितं विधिवत्तया ॥

याचरिष्यन्ति लोकेऽस्मिन् पुत्रपौत्रसमन्विताः ।

भुक्ता भोगांधिरं भूमौ यास्यन्ति ब्रह्मणः पदम्

एतत् पुण्यं पापहरं धन्यं दुःस्वप्नाशनं ।

जपतां नृणवतां चैव सावित्री व्रतमादरात् ॥

स्मृत्यर्थं वेदजननीं सहभर्तृकां यां

सम्पूजयेत् कृतदिनव्रतयोपवासा ।

साविविवत् पिङ्गुलञ्च तथैव भर्तुं

रुदृत्यथा भुवि भुनक्ति चिरं सुखानि ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं ब्रह्मसावित्री व्रतं ।

स्कन्दपुराणात् ।

धर्मराजवरप्रदानानन्तरं सावित्र्यावाच ।

मदीयन्तु व्रतं देव भक्त्या नारी करिष्यति ।

भर्तुः सान्निहिता साध्वी समस्तफलभाजना ॥

धर्मराज उवाच ।

नारौ वा विधवा वापि अपुत्रा पतिवर्जिता १ ।

समर्त्तृकार सपुत्रा वा कार्यं व्रतमिदं शृणु ॥

ज्यैष्ठमासे तु संप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता ।

स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा वटं सिच्य बल्लदकेः ॥

सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धपुष्पाक्षतैः शुभैः ॥

नमो वैवस्वतायेति भ्रमयन्तीप्रदक्षिणं ।

रात्रौ कुर्वीत नक्तञ्च अर्द्धमेकं समाहिता ।

तथैव वटवृक्षञ्च पक्षे पक्षे च पूजयेत् ॥

संप्राप्ते च पुनर्ज्यैष्ठे लघुभुक् द्वादशीर्नयेत् ।

दन्तानां धावनं कृत्वा नियमं कारयेत्ततः ॥

त्रिरात्रं लङ्घयित्वा च चतुर्थे दिवसेद्ब्रह्मं ।

चन्द्रायार्थं प्रदत्त्वा च पूजयित्वा च तां सतीं ॥

मिष्टान्नानि यथाशक्त्या पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ।

भीक्ष्णोऽहन्तु जगद्वात्रि निर्व्विघ्नं कुरु मे सुने ॥

नियममन्त्रः ।

कृत्वा वंशमये पात्रे वालुकाप्रस्थमेव च ।

सप्तधान्यधृतं पात्रं प्रस्थैकेन द्विजोत्तम ॥

वस्त्रद्वयोपरि स्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह ।

हैमीं कृत्वा तयोः प्रीत्यै त्रिरात्रमुपवासयेत् ॥

न्यग्रोधस्य तले तिष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयं ।

१ पुत्रवर्जिता इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ अपूर्वका इति पाठान्तरं ।

सौवर्णीञ्चैव सावित्रीं सत्येन सह कारयेत् ॥
 रौप्यपर्णकुमारोप्य रथोपरि निवेशयेत् ।
 पलाद्वं यथाशक्त्या रथं रौप्यमयं शुभं ॥
 तथा च काष्ठभारे च वटेचैव सुविस्तरं ।
 एवञ्च मिथुनं कृत्वा पूजयेद्गतमक्षरा ॥
 वर्तुलं मण्डलं कृत्वा गोमयेन तपोधनः ।
 पञ्चामृतेन स्नपनं गन्धपुष्पोदकेन च ॥
 चन्दनागुरुकर्पूरैर्मातृवस्त्रविभूषणैः ।
 संपूज्य तत्र सावित्रीं मण्डले स्थापयेद्बुधः ॥
 पीतपिष्टेन पद्मञ्च अथवा चन्दनेन च ।
 न्यसेच्चैव ततोदेवीं कमले कमलासनां ॥
 अनेन विधिना स्थाप्य पूजयेद्गतमक्षरा ।

अथ सावित्रीपूजा मन्त्रः ।

—000—

नमः सावित्रैरपादौ तु प्रसवित्रैश्च जानुनी ।
 कटिं कमलपत्राक्ष्यै उदरं भूतधारिणी ॥
 श्रो गायत्रै नमः कण्ठे शिरसि ब्रह्मणः प्रिया ।
 अथ ब्रह्मसत्यवतीः पूजा ॥
 पादोधात्रे नमः पूज्यौ ऊरुज्येष्ठाय वै नमः ।
 परमेष्ठौ च मेढ्रञ्च अग्निरूपाय वै कटिं ।
 वेधसे चोदरं पूज्य पद्मनाभाय वै हृदि ॥

१ तपोधन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ कमलानना इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कण्ठन्तु विधवे पूज्य हिरण्यगर्भाय वै सुखं ।
ब्रह्मणे वै शिरः पूज्य सर्वाङ्गे विष्णवे नमः ॥
अभ्यर्च्यैवं क्रमेणैव शास्त्रोक्तविधिना नृप ।
ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्दयोरपि ॥

सावित्र्यै अर्घ्यमन्त्रः ।

ओंकारपूर्वकं देवि वीणापुस्तकधारिणि ।
देवमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे ॥
पतिव्रते महाभागे वज्रिजाते शुचिस्मिते ।
दृढव्रते दृढमते भर्तुं य प्रियवादिनी ॥
अवैधव्यन्तु सौभाग्यं देहि त्वं मम सुव्रते ।
पुत्रान् पौत्रांश्च सौख्यञ्च गृहाणार्घ्यं नमो नमः ॥

अथ ब्रह्मसत्यवतोरर्घ्यमन्त्रः ।

त्वया सृष्टं जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषं ।
सत्यव्रतधरो देव ब्रह्मरूप नमोऽस्तु ते ॥

अथ यमस्यार्चनमन्त्रः ।

त्वं कर्मसाक्षी लोकानां शुभाशुभविवेचकः ।
वैवस्वत गृहाणार्घ्यं धर्मराज नमोऽस्तु ते ॥
धर्मराज पित्रपते शान्तिभूतेषु जन्तुषु ।
कालरूप गृहाणार्घ्यमवैधव्यञ्च देहि मे ॥
गन्धपुष्पैः सनैवेद्यैः फलैः कुङ्कुमदीपकैः ।
रत्नवस्त्रै रत्नहारैः पूजयेन्नतमकारा ॥

अथ सावित्रीप्रार्थन मन्त्रः ।

सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्व्वदा प्रियभाषिणी ।
 तेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् ॥
 त्वं गौरी त्वं शची लक्ष्मीस्त्वं प्रभा चन्द्रमण्डले ।
 त्वमेव च जगन्माता त्वमुदर वरानने ।
 सौभाग्यं कुलवृद्धिञ्च देहि त्वं मम सुव्रते ॥
 यन्मया दुष्कृतं सर्व्वं कृतं जन्मशतैरपि ।
 भस्मीभवतु तत्सर्व्वमवैधव्यञ्च देहि मे ॥

अथ ब्रह्मसत्यवतीः प्रार्थनामन्त्रः ।

अवियोगो यथा देव सावित्र्या सहितस्तव ।
 अवियोगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मनि ॥

यम प्रार्थनामन्त्रः ।

कर्मसाक्षी जगत्पूज्य सर्व्ववन्द्य प्रसौद मे ।
 संवत्सरव्रतं सर्व्वं परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
 सावित्री त्वं यथा देवी चतुर्वर्षगतायुषं ।
 पतिं प्राप्तासि गुणिनं मम देवि तथा कुरु ॥
 सावित्री प्रसवित्री च सततं ब्रह्मणः प्रिया ।
 पजितासि द्विजैः सर्व्वे स्त्रीभिर्मुनिगणैस्तथा ॥
 त्रिसन्ध्यं देवि भूतानां वन्दनीयासि सुव्रते ।
 मया दत्तैव पूज्यं त्वं गृह्हाण नमोऽस्तु ते ॥
 जागरन्तश्च कुर्व्वीत गीतनृत्यादिमङ्गलैः ।
 स्रवासिन्यस्ततः पूज्या दिवसे दिवसे गते ॥

सिन्दूरं कुङ्कुमञ्चैव ताम्बूलं सपवित्रकं ।
 तथा दद्याच्च सर्वाणि भैक्षं सौभाग्यमष्टकं ॥
 सतीष्वेव दिवारात्रौ कामक्रोधविवर्जिता ।
 दिनत्रयेऽपि कर्त्तव्यमेवं मार्जारपूजनं ।
 ततश्चतुर्थदिवसे यत् कार्यं तच्छृणुष्व मे ।
 मिथुनानि चतुर्विंश षोडश द्वादशाष्ट वा ॥
 पूजयेदस्त्रगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः ।
 अथवा गुरुमेकञ्च व्रतस्य विधिकारकं ॥
 सर्वलक्षणसम्पन्नं सर्वशास्त्रार्थपारगं ।
 वेदविद्याव्रतस्त्रातं शान्तञ्च विजितेन्द्रियं ॥
 सपत्नीकं समभ्यर्च्य वस्त्रालङ्कारभूषणैः ।
 शय्यां सोपस्करां दद्यात् गृहचैवातिशोभनं ॥
 अशक्तस्तु यथाशक्त्या स्तोकं स्तोकञ्च कल्पयेत् ।
 सौवर्णीं प्रतिमां पुत्रि पतिना सह दापयेत् ॥

कल्पनामन्त्रः ।

सावित्रि त्वं यथा देवि चतुर्वर्षशतायुषं ।
 सत्यवन्तं पतिं लब्ध्वा मया दत्ता तथा कुरु ॥

प्रतिमादानमन्त्रः ।

सावित्री जगतो माता सावित्री जगतः पिता ।
 मया दत्ता च सावित्री ब्राह्मण प्रतिगृह्यतां ॥

अथ प्रतिग्रहमन्त्रः ।

मया गृहीता सावित्री त्वया दत्ता सुशोभना ।

यावच्चन्द्रस्य सूर्यस्य सह भर्त्रा सुखौ भव ।

गुरुश्च गुरुपत्नीश्च ततो भक्त्या चमापयेत् ॥

यन्मया कृतवैकल्यं १ व्रतेऽग्निं दुरधिष्ठितं ।

तत्सर्वं पूर्णतां यातु युवयोर्वचनेन तु ॥

प्रतिमासं वटसेचनमग्नः ।

धर्मराजो यमो धाता नीलः कालान्तकोऽव्ययः ॥

वैवस्वतश्चित्रगुप्तो दध्नाभृत्युः क्षयोवटः ।

मासि मासि तद्याह्नितैर्नामभिः सेचयेद्वटं ॥

न्यग्रोधोऽहं वसेत् पुत्रि तस्माद्यज्ञेन सेचयेत् ।

ततो गुरुं सपत्नीकं पूजयेद्दत्तविष्मया ॥

भूषणैश्च सर्वस्त्रैश्च कुङ्कुमैश्च मनोहरैः ।

न्यग्रोधस्य समीपे तु गृहे वा स्थण्डिले शुभे ॥

सावित्रराशेव मन्त्रेण घृतहोमन्तु कारयेत् ।

पायसं जुहुयाद्भक्त्या घृतेन सह भाविनि ॥

व्याहृत्याचैव मन्त्रेण तिलव्रीहियवं तथा ।

होमान्ते दक्षिणां दद्याद्वित्तशायविर्वर्जिता ॥

चमापयेत्ततो विप्रं वन्द्य पादौ प्रयत्नतः ।

मुञ्चोत वासरान्ते तु नक्तं शान्ता तपस्विनौ ॥

अर्थ्यं दत्त्वा त्वरन्धृत्या दृष्ट्वा चैव प्रणम्य च ।

अरुन्धति नमस्तेऽस्तु वसिष्ठस्य प्रिये शुभे ॥

सर्वदेवनमस्कार्यं पतिव्रते नमोऽस्तु ते ।

सर्वं गृहं मया दत्तं फलं पुण्यसमन्वितं ॥

पुत्रान् देहि सुखं देहि गृहाणार्थं नमोस्त ते ।
 सखीभिर्ब्राह्मणैः सार्धं भुञ्जीत विजितेन्द्रिया ॥
 एवं करोति या नारी व्रतमेतदनुत्तमं ।
 भ्रातरः पितरः पुत्राः श्वशुरः स्वजनास्तथा ॥
 चिरायुषस्तथारोगाः स्वयं जन्मशतवयं ।
 भर्ता च सहिता साध्वी ब्रह्मलोके महीयते ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं वटमावित्रीव्रतं ।

—००@००—

इन्द्राण्युवाच ।

दृष्ट्वा मां नहुषो ब्रह्मन् कामेनातीवपौडितः ।
 मान्धर्षयितुमारब्ध स्तनस्त्वां शरणकृता ॥
 गुरो कश्चिदुपायोऽस्ति व्रतं वा दानमेव वा ।
 येन शोकादिमोक्ष्यामि तन्मे वद महामुने ॥
 तस्यास्तु वचनं श्रुत्वा गुरुर्वाक्यमथाब्रवीत् ।

बृहस्पतिरुवाच ।

अस्यशोकविराचाख्यं व्रतंशोक हरं परं ।
 विराजं तच्च कर्त्तव्यं व्रतं शोकविनाशनं ॥
 पापघ्नश्चागदघ्नश्च पुत्रपौत्रविवर्द्धनं ।
 आयुःपदं कीर्त्तिकरं धनधान्यपदं परं ॥
 भुक्तिमुक्तिपदं दिव्यं सर्वमायाविनाशनं ।
 तच्छृणु त्वमशोकाख्यं विराचव्रतमुत्तमं ॥
 मामि मार्गशिरे चैव ज्येष्ठे भाद्रपदे तथा ।

शुक्लपत्रे पञ्चदश्यामेकं भक्तान् कारयेत् ॥

ततः पातः समुत्थाय स्नानं कुर्यात्ततो व्रती ।

आचम्य तु शुचिर्भूत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥

अशोकं पूजयेद्भक्त्या ब्रह्मविष्णुस्वरूपिणं^१ ।

क्रमेणानेन देवेशि पुराणोक्तेन^२ विस्तरात् ॥

अशोक शोकनाशार्थं सन्भूतोसि^३ क्षिताविह ।

अर्घ्यं^४ गृहाण भो वृक्ष ब्रह्मविष्णुशरूपभृत् ॥

अत्र ब्रह्मविष्णुरुद्राणां सशक्तिकानां मूर्त्तिकरणं । उत्तरत्र तद्दानदर्शनात् । तत्र ब्रह्मसावित्रीरूपं पुत्रकामपूर्णिमाव्रते । लक्ष्मीनारायणरूपन्तु पूर्णिमास्थलक्ष्मीनारायणव्रते । उमा महेशयोस्त्ववियोगद्वादशौव्रतेऽभिहितं । परिभाषोक्तं वा प्रतिमात्रयं वेदितव्यं ।

अर्घ्यमन्त्रः ।

इदं पाद्यं नमस्तुभ्यं कल्पितं पुण्यवारिणा ।

पुण्याक्षत^४ फलैर्मिश्रमशोक प्रतिगृह्यतां ॥

पाद्यमन्त्रः ।

चन्दनं विविधं वृक्षसम्भवं देवनिर्मितं ।

तत्पृष्ट्वाण हुमयेष्ठ कृपां कुरु ममीपरि ॥

१ व्रतं विष्णु स्वरूपिणमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ क्रमेणोक्तेन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ त्वं भूतोमि इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

४ पुण्याक्षत इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

गन्धमन्त्रः ।

पुष्पाणीमानि वृक्षेन्द्र मालत्यादीनि यानि च ।

गृहाण्येमानि दिव्यानि मम सन्तु मनोरथाः ॥

पुष्पमन्त्रः ।

गुग्गुल्वाद्यास्ये धूपास्तथा चागुरुसन्निभाः ।

निवेदिता भवा भक्त्या गृहाणैतान्महातरो ॥

धूपमन्त्रः ।

आरात्रिकं महावृक्ष कल्पितं दीपसंयुतं ।

उद्योतार्थं जगत्पूज्यं कुलस्य मम सोऽस्तु वै ॥

दीपमन्त्रः ।

अर्चितस्त्वं सुरैर्दिव्यैर्दानवैश्च महोरगैः ।

अप्सरीभिश्च गन्धर्वैस्ततस्त्वामर्चयाम्यहं ॥

अर्चनमन्त्रः ।

परमात्रं मयाशोक भक्ष्यभोज्यसमन्वितं ।

भक्त्या निवेदितं तुभ्यं षड्भिरेभौरसैर्युतं ॥

एवं संपूज्य तं वृक्षं प्रणिपत्य पुनः पुनः ।

अशोकं प्रार्थयेत्पद्यान्मन्त्रेणानेन भक्तिमान् ॥

यदत्रोक्तं कृतं किञ्चिदतिरिक्तं कृतं व्रते

तत्सर्वं पूर्णतां यातु प्रसादात्ते हृमोत्तम ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

अनेनैव विधानेन प्रतिमासञ्च पूजयेत् ।

यावद्वादश मासान्वै कुर्यादुद्यापनं ततः ॥

सम्यग्गृहीत्वा नियमं त्रिरात्रं समुपोषयेत् ।
 अशोकं कारवेद्रीप्यं नानाशाखं फलान्वितं ॥
 वस्त्रयुग्मेन संस्त्राय१ गन्धपुष्पैः सुधूपितं ।
 नानाफलसमायुक्तं पुष्पमाल्योपशोभितं ॥
 गीतवाद्याविनोदैश्च नानाभावकथानकैः ।
 पुराणश्रवणं कार्यं ब्रतस्यास्य च यत् फलं ॥
 एवं जागरणं कृत्वा कुर्याद्दानान्यनेकशः ।
 मिथुनानि तु संपूज्य ब्राह्मणानान्तु षोडश ॥
 तेभ्यस्तु करका देवाः शूर्पाणि वसनानि च ।
 गुरोस्तु मिथुनं पूज्य वस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥
 गोदानैर्भूमिदानैश्च वस्त्रदानादिभिस्तथा ।
 प्रथमेऽङ्गि ततो दद्यात् सावित्रीं ब्रह्मणा सह ॥
 समामहेश्वरं देयं द्वितीयेऽङ्गि चरानने ।
 लक्ष्मीनारायणश्चैव तृतीयेऽङ्गि सुशोभनं ॥
 सोपस्करमशोकान्तु दद्यात् सर्वं चमापयेत् ।
 ततोऽहं भोजयेदम्बून् दीनानाद्यां च तर्पयेत् २ ॥
 पारणन्तु ततः कुर्यात् पारणन्तु ३ पुनः पुनः ।
 एवं कृते त्रिरात्रन्तु फलं यत् कथितं बुधैः ॥
 तच्छृणुष्व महाभागे संक्षेपात् कथयामि ते ।
 अश्वमेधादिभिर्व्यञ्जैरिष्टैर्व्यत्फलमश्रुते ॥

१ संवाद्यदिति पुलकान्तरे पाठः ।

२ दीनान्मांसैव पूजयेदिति पुलकान्तरे पाठः ।

३ प्राशनञ्च इति प्राठान्तरं ।

तत्फलं कोटिगुणितं चिरात्रेण न संग्रयः ।
गां दत्त्वा विविधैर्दानैर्गौमहिषादिभिस्तथा ॥
तथायज्जायते पुण्यं ३ तौघानुस्मरणे कृते ।
यत्प्रोक्तं ऋषिभिः पुण्यं तत्सर्वं लभते फलं ॥
इति श्रुत्वा वचस्तस्य गुरोरमिततेजसः ।
चकार सा तदा देवी पौलोमौ व्रतमुत्तमं ॥
सा तद्व्रतप्रभावेन शक्तेः सह सङ्गता ।
एतद्व्रतं कृतपूर्वं सावित्र्या राजकन्यया ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेण प्राप्नोभर्ता त्रियया सह ।
अरुन्धत्या वेदवत्या दमयन्त्या नसूयया ॥
रुक्मिण्यादिभिरन्याभिः प्राप्ताः सर्वे मनोरथाः ।
पठन्ति ऋषवन्ति च ये मनुष्याः
कुर्वन्ति भक्त्या भुविसद्व्रतं ये ४ ।
ते यान्ति नाकं सुचिरैर्विमानैः
विमुक्त पापाः सुखिनी भवन्ति ॥
इति भविष्योत्तरोक्तमशोकचिराचव्रतं ।

—OnDua—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अवैधव्यकरं ब्रूहि व्रतं किञ्चिन्नरेश्वर ।
भर्तुर्दुःखमवाप्नोति पुत्रदुःखं तथैव च ॥
अपुत्रता महदुःखं दुःखञ्चापि कुपुत्रता ।

३ तथायन् क्रियते पुण्यमिति, पुण्यकान्तरे पाठः ।

४ संस्कृतं ये इति पुण्यकान्तरे पाठः ।

एतान्येव तु दुःखानि या चनारी वृषध्वज ॥
 नाप्नोति मर्त्यलोकेऽस्मिन् वैधव्यं सुरसत्तम ।
 नारीणाञ्च हितार्थाय ब्रूहि यद्यस्ति शङ्कर ॥
 सौभाग्यमतुलं याति भर्तारं चाति पूजितं
 सर्वावयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरं ॥
 सहृत्तं वित्तसम्पन्नं सर्वशास्त्रविशारदं ।
 ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतममेतन्मे ब्रूहि शङ्कर ॥
 ईश्वर उवाच ।

शृणुष्वैकमना भूत्वा रम्भाख्यं व्रतमुत्तमं ।
 येन चोर्णेन नन्दौघ कृतकल्याण योषितः ॥
 न भवेद्दिधवा नन्दिद्वानपत्या कदाचन ।
 विधानं शृणु नन्दौघ यथातत् क्रियते नृभिः ॥
 शृङ्गपत्रे त्रयोदशां मासि ज्येष्ठे च सुव्रत ।
 तिरात्रं व्रतमुद्दिश्य भक्त्या तां कदलीं शुभां ॥
 स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्द्वहृदकैः ॥
 सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धपुष्पादि दापयेत् ।
 रात्रौ कुर्वीत नक्तं च अन्धमेकं समाहितः ॥
 तथैव कदलीवृक्षं नित्यमेव प्रसेचयेत् ।
 ज्येष्ठे मासि ततः प्राप्य द्वादश्याच्चैव सुव्रत ॥
 नद्यां वायु तडागे वा शिवं संपूज्य चाक्षतैः ।
 स्नात्वा च पूजयेन्नन्दिब्रुमादेहाहंधारिणं ॥
 एकभक्तं ततः कृत्वा नियमं कारयेत् व्रते ।
 भोक्तेऽहं त्रिदिनं लङ्का सम्यगिष्ट्वा सुरेश्वरीं ॥

त्वत्प्रसादात् व्रतं मेऽस्तु निर्विघ्ने न महेश्वरि ।
 रम्भायाः स्पर्णितं कृत्वा विचित्रं सुशोभनं ॥
 रम्भाया निकटे स्थित्वा गीतवाद्यसमन्वितं ।
 मण्डपं कारयेत्तत्र पुष्पमालाविभूषितं ॥
 वितानेन च संयुक्तं सर्वं शोभासमन्वितं ।
 मध्ये कुर्वीत कदलीं फलपुष्पादिसंयुतां ॥
 राजतीं शोभनाकारां जातरूपफलोचितां १ ।
 वस्त्रयुग्मन्ततो दद्यात् सर्वालङ्कारभूषितां ॥
 कदल्यै कामदायिन्यै मेधायै ते नमोनमः ।
 रम्भायै रतिसारायै सर्वसौख्यप्रदे नमः ॥
 कदल्यै कामदायिन्यै मोचयै ते नमोनमः ॥

पूजामन्त्रः ।

चिन्तिता त्वं हि कदली चिन्तितं कामदायिनी ।
 शरीरारोग्यमैश्वर्यं देदि देवि नमोस्तु ते ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

पूजयेत् कुसुमैर्मन्त्रैः कण्ठसुचैश्च सुव्रत ।
 हरिद्रारञ्जितैः सुचैर्हृष्टनारीकदम्बकैः ॥
 समधान्यैर्भृते पात्रे प्रस्थमात्रेण पूरिते ।
 उमामहेश्वरं ग्रन्थं कृत्वा तस्मिन्निवेशयेत् ॥
 रुप्यपर्यङ्कमारूढं पूजयेत् रुक्मिणीं हरिं ।
 वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य चन्दनेन विलेपयेत् ।
 पूजयेच्च सुगन्धाब्जैः पुष्पैः कालोद्भवैर्व्रती ॥

मन्त्रेरेभिस्तु नन्दोश पादादारभ्य नामभिः ।
 त्रिपुरायै च इत्यङ्घ्रियुग्मङ्घ्रौर्यास्तु पूजयेत् ॥
 जानुनी चन्द्रनेत्रायै १ अपर्णायै नमोनमः ।
 कटिं मन्त्रयनाशायै स्मरायै गिरिजां ततः ॥
 नाभिं सर्वेश्वरायेति गिरिजायै तथाश्विकां ।
 हृदये हृदिवासिन्यै शूलिने च महेश्वरं ॥
 मुखं कामविनाशाय पार्ष्वत्यै परमेश्वरीं ।
 शिरः सौभाग्यदायिन्यै शूलिने तु कपर्दिने ॥
 एवं संपूज्य देवेशमुमया सहितं प्रभुं ।
 नृत्यवादिष्वगौताद्यैरुपोष्य कदलीं ततः ॥
 जागरस्तत्र कर्तव्यः पुराणाख्यानकैः शुभैः ।
 एवं विरात्रं नन्दोशं नयेद्भक्त्यासुभाषितः ॥
 दिनानि त्रीणि नन्दोशं प्रतिबद्ध्य च सुव्रती ।
 मिथुनानि च संपूज्य यथाविभव सारतः ॥
 गुरुश्चैव सपत्नीकश्चोजयित्वा प्रपूजयेत् ।
 दिनसङ्ख्यैर्विष्वक्पत्रैर्घृतहोमस्ततो भवेत् ॥
 पृषदान्येन दध्ना वा पयसा वाद्य वाग्यतः ।
 तत्सवितुरिति मन्त्रेण जुहुयादनले सुधीः ॥
 त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां पञ्चदश्यां पञ्चदश्यां
 हुतय इति दिनसंख्यात्वं ॥

गुरवे पाण्डुरच्छत्रं तस्य पत्न्यै तथानव ।

१ चन्द्रनेत्रायै इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ नाशाय इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

रक्तवस्त्रं प्रदातव्यं वाचमेतामुदीरयेत् ॥

गौर्या मे सहितो देवः प्रीयतां वृषभध्वज ॥

दानमन्त्रः ।

यथैवेन्द्रसमीपे तु शची तिष्ठति शोभने ।

अहमेव सदा रश्मे पत्युः पार्श्वे स्थिता भवे ॥

रूपं देहि धनं देहि यमः शोभाग्य मेव च ।

पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

कपिला तत्र दातव्या सर्वोपस्करसंयुता ।

उमामहेश्वरं चैव कदम्बा सहितं तथा ॥

गर्भिणी वालवत्सा च१ यथाकुर्व्यात्तथा शृणु ।

द्वादश्यामेकभक्तान् त्रयोदश्यां तथैव च ॥

नक्तं समाचरेन्नन्दिंश्चतुर्दश्यामयाचितं ।

पञ्चदश्याञ्चोपवासमेवञ्चैव व्रतं चरेत् ॥

एतद्व्रतन्तु नन्दीश पुत्रपौत्रप्रदायकं ॥

या करोति व्रतं नन्दिन् विधिनानेन सुव्रत ।

न तस्यास्ति कुले काचिदपुत्रा विधवा तथा ॥

अरुन्धतौव मोदेच्च यावदाभूतसंप्लवं ।

सदाकीर्त्तियुता साध्वी यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।

व्रतमेतत्२ कृतं पूर्वं देवपत्नीभिरादरात् ॥

ताभिर्भोगाश्च संप्राप्ता दिव्याद्यातिमनोरमाः ।

१ वाल्मर्ष्याच इति पुलकान्तर पाठः ।

२ एवमेतदिति पाठान्तरं ।

विराजन्ते स्वर्गलोके रवेरिव च रश्मयः ॥
 व्रतस्यैव तु माहात्म्यादवाप्नोति न संशयः ।
 एवं प्रभावी नन्दौघ व्रतस्यास्य महामते ॥
 यः पठेच्छृणुयाद्वापि सीऽपि स्वर्गे महीयते ।

इति स्कन्दपुराणोक्त रम्भाचिराचव्रतं ।

स्कन्द उवाच ।

देवदेव महादेव परब्रह्म महेश्वर ।
 आयुर्यशोर्थपुत्रश्रीधर्म्यं मत्कुलकारकं ॥
 व्रतं ब्रूहि महेशान सर्वशोकप्रणाशनं ।
 जाताः पुत्राश्च जायन्ते अरोगाः सुखिनस्तथा ॥
 तेषां पुत्राश्च बन्धश्च दृश्यन्ते च सुशीभनाः ।
 सौभाग्यचातुलं प्राप्य सपत्नी नैव जायते ॥
 येन सर्वं सुखं भुक्त्वा वैकुण्ठभवनं व्रजेत् ।

ईश्वर उवाच ।

व्रतानामुत्तमं स्कन्द तव वक्ष्ये सनातनं ।
 येनैव चौर्यमात्रेण सर्वं यज्ञफलं लभेत् ॥
 यत् कृत्वा सर्वदानस्य फलमाप्नोति मानवः ।
 गोचिराचमितिख्यातं सर्वपापप्रणाशनं ॥
 नारौ वाद्य नरौ वाद्य तिराचव्रतमाचरेत् ।
 कृष्णपक्षे तयोदक्षां मासि चाश्वयुजे तथा ॥
 दोषोदवसमीपे तु व्रतमेतत् समाचरेत् ।

प्रातः स्नात्वा त्रयोदश्यां कृत्वा वै दन्तधावनं ॥
 त्रिरात्रं नियमं कुर्यान्नोविन्दभक्तिभावितः ।
 गोविन्द जगतां नाथ गोवर्द्धनधरानघ ॥
 गोत्रिरात्रं करिष्यामि शरणं मे भवाच्युत ।

नियममन्त्रः ।

गोष्ठे वा गोपथे वाथ कृत्वा भूमिगृहं शुभं ।
 षष्टहस्तं चतुर्हस्तं चतुरस्रं सुगोभनं ॥
 वितानं पुष्पमालाभिः फलैर्नानाविधैरपि ।
 मध्ये वेदिं ततः कृत्वा मण्डलं तत्र कारयेत् ।
 सर्व्वतोभद्रनामाथ नवनालमथापि वा ॥
 तन्मध्ये विन्यसेद्देवं गोवर्द्धनधरं हरिं ।
 रुक्मिणीं भिन्नविन्दा च शैल्या जाम्बवतीं तथा ॥
 घामभागे तु देवस्य पूज्या वै भक्तिभावतः ।
 सत्यभामा च राधा च वासुदेवान्निजिज्जया ॥
 दक्षिणे चैव पूज्यास्तु नन्दश्च पुरतो यजेत् ।
 बलभद्रं यशोदाञ्च पृष्ठतः पूजयेत् शुभं ॥
 सुरभी च सुनन्दा च सुभद्रा नाम धेनवः ।
 एतावतस्त्री देव्यश्च लक्षणस्य पुरतो न्यसेत् ॥
 सुवर्णमाषकाः कार्याः षोडश प्रतिमाः शुभाः ।
 गोवर्द्धनश्च कर्त्तव्यो राजतः पलसंमितः ॥
 ऊवाकारैर्यज्ञावृत्तैः शोभितः पक्षिभिः शुभः ।
 गोपौगोपसमाक्रीणौ महावृक्षैः समन्वितः ॥

एवं संस्थाप्य यत्नेन ततः पूजां समाचरेत् ।
 श्रीं आगच्छ भगवान् कृष्ण गोपगोपीसमन्वितः ॥
 रुक्मिण्यादिभीराञ्चीभिर्ममपूजां गृहाण च ।

आवाहनमन्त्रः ।

नमः कृष्णाय पादौ च हरये जानुनी नमः ।
 उदरं वलदेवाय सुकुन्दाय नमः कटिं ॥
 चक्रिणे च भुजौ पूज्यौ कण्ठं त्र्यंशुधारिणे ।
 मुखं पद्ममुखायेति गोविन्दाय नमः शिरः ।
 प्रणवादिनमोन्तैश्च अष्टाङ्गं पूजयेद्दरेः ।

रुक्मिण्यै नमः । मित्रविन्दायै नमः । शान्त्यै नमः । जाम्ब-
 वत्यै नमः । सुरभ्यै नमः । सत्यभामायै नमः । राधायै नमः ।
 नामजिते नमः । यमोदायै नमः । वलभद्राय नमः । नन्दाय
 नमः । सुनन्दायै नमः । सुभद्रायै नमः । नामजिते नमः ।
 कामधेनवे नमः ।

गोवर्धनधराधार गोकुलत्राणकारक ।
 विष्णुबाहुकृतोद्धार पूजयामि नमोत्तम ॥
 एवं संपूज्य विधिवत्पञ्चादर्थ्यं^१ प्रदापयेत् ।
 गवामाधार गोविन्द रुक्मिणीवल्लभ प्रभो ॥
 गोपगोपीसमीपे तमर्थ्यं^१ गृह्ण नमोस्तु ते ।
 एवं पूजां समाप्यैव भक्तिभावपुरःसरं ॥
 गवामर्थ्यं^१ प्रदातव्यं सायाह्ने तु दिनत्रयं ।

मन्त्रेणानेन विधिवद्विशन्तीनां स्वशक्तिः ॥
 रुद्राणाञ्चैव या माता वसूनां दुहिता च या ।
 आदित्यानाञ्च भगिनी सा नः शान्तिं प्रयच्छतु ॥
 अर्घ्यमन्त्रः ।

नमो गोभ्यः त्र्योमतीभ्यः सौरभेयीभ्य एव च ।
 नमो धर्मसुताभ्यश्च१ पवित्राभ्यो नमोनमः ॥
 पूजामन्त्रः ।

सुरभी वैष्णवी माता नित्यं विष्णुपदे स्थिता ।
 प्रतिगृह्णातु मे यासं सौरभी मे प्रसीदतु ॥
 गोप्रासमन्त्रः ।

गावो मे अयतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥
 गावो मे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
 मा वियोगोऽस्तु मे पुत्रैर्भर्त्ता च२ सह वाग्वयैः ।
 त्वत्प्रसादेन मे भक्तिर्निबलास्तु सदा त्वयि३ ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

एवं संपूज्य गाञ्चैव४ गोविन्दञ्च विशेषतः ।
 पुष्पैर्गन्धैश्च दीपैश्च धूपैर्नानाविधैरपि ॥

१ नक्षत्रसुताभ्यश्च इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ गात्रावेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ निबला गौः सदान्विता इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

४ गावश्चेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

नैवेद्यैर्हृतपक्वैश्च फलेर्नानाविधैरपि ।
 समधान्यैर्विरुद्धैश्च वंशपात्रस्थितैः शुभैः ॥
 सुवासित्यस्तथा पूज्या नित्यं ताम्बूलकुङ्कुमैः ।
 कण्ठसूत्रैस्तथा पुष्पैस्तथा च कनकादिभिः ॥
 एवं संपूज्य विधिवद्भोविन्दन्तु दिनत्रयं ।
 कृत्वोपवासत्रयञ्चैव चतुर्थे दिवसे पुनः ॥
 ततः शुचिः समुत्थाय कृत्वा स्नानं प्रयत्नतः ।
 प्रणम्याचार्यमुख्येन होमं तत्रैव कारयेत् ॥
 तिलैरष्टोत्तरशतं गायत्र्या होममाचरेत् ।
 ततो विस्तृत्य देवेशं गुरवे प्रतिपाद्य च ॥
 गावः पुच्छे समालम्ब्य पुरस्कृत्य द्विजर्षभान् ।
 हृष्टेन मनसा स्कन्दं गृहमागम्य यत्नतः ॥
 मिथुनानि द्वादशाष्टौ भूषणाच्छादनादिभिः ।
 संपूज्य भोजनं दत्त्वा गोदानानि च दापयेत् ॥
 गुरोर्दंपत्यमर्चित्वा वासोभूषणसंयुतं ।
 भक्त्या गोवर्द्धनं कृण्वन् गोपीगोपसमन्वितं ॥
 गृहोपकरणैर्युक्तं यथा शक्त्या च भक्तिनः ।
 गुरोःसम्यादवेदोमान् दक्षिणासहितं हरिं ॥
 क्षमाप्य च गुरुं तत्र भुञ्जीत शुचि संस्कृतं ।
 दृष्टैः १ शिष्टैः समासौनो वाग्यतो विष्णुतत्परः ॥
 दीपोत्सवैर्व्रतमिदं शुचिमानसेन
 कृत्वा नरः सकलसन्ततिर्द्विजकारि ।

भुक्तीपभोगनिचयं सुखसंप्रयुक्ती
ह्यन्ते प्रयाति भवनं मनुजीसुरारिः ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं गोविराचव्रतं ।

—000@000—

निवृत्ते भारते युगे कुरुसैन्ये चयं गते ।
राजा धर्मसुतः श्रीमान् भ्रातृभिः सह मोदितः ॥
मागधैस्तूयमानश्च स्वसैन्यगणशोभितः ।
श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरं ॥
अभिषेकं ततश्चक्रे पुरोधो मुनिसंयुतः ।
दूर्वायवाङ्कुरैर्युक्तं चक्रुर्व्वद्वापणं स्त्रियः ॥
रत्नैर्दूर्कूलैर्हर्मात्मा तोषयामास तान् गणान् ।
नृपांश्च स्वनरोपेतान् मागधांश्चावनीपकान् ॥
ऋषींश्च सर्वान् प्रस्थाप्य स्वे स्वे स्थाने नृपानपि ।
स्तुत्या सन्तोषयामास श्रीकृष्णं पाण्डुनन्दनः ॥
देवदेव जगन्नाथ भक्तानामभयप्रद ।
प्रसादात्तव गोविन्द कौरवा युधि निर्जिताः ॥
राज्यं निष्कण्टकं प्राप्तं भक्तियोगात्तवानघ ।
मत्सेवापरिशुक्तानां प्रसादं कुरु केशव ॥
एवमुक्त्वा स्थिते पाण्डो पुत्रभ्रातृसमन्विते ।
पाञ्चाली परया भक्त्या प्रणम्य पुरुषोत्तमं ॥
वदाम्बलिपुटा साध्वी प्रोवाच परमेश्वरं ।

कवचाकारसंपूर्णं कंसासुरनिहन्तन ॥
 दुकूलहरणादयच्च दुःखं त्वद्वृत्तिभाविता ॥
 न ज्ञातं देवदेवेश प्रसादं कुरु केशव ॥
 किमपि श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो व्रतमनुत्तमं ।
 येन चीर्णेन नारीणां सौभाग्यं पतिभक्तितः ॥

कृष्ण उवाच ।

गौर्या स्कन्दस्य पुरतः शम्भुना कथितं व्रतं ।
 गोत्रिरात्रमिदं ख्यातं पवित्रं कथयामि ते ॥
 सावित्रीपुरतो धात्रा वसिष्ठेन महर्षिणा ।
 अरुन्धत्या प्रागुदितं तद्गतं शृणु सुव्रते ॥

द्रौपद्युवाच ।

कस्मिन्मासे प्रकर्त्तव्यं यथा दानं तथा विधिः ।
 तत्सर्वं कथयाशु त्वं यदि तुष्टोऽसि माधव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

नभस्ये च सिते पक्षे त्रयोदशीति या तिथिः ।
 कार्तिके वा प्रकर्त्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥
 सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् ।
 लक्ष्मीनारायणस्त्राये त्रिरात्रोपोषणं गृहे ॥
 कुर्यात् स्नानं ततश्चैव स्नापयेत् कमलापतिं ।
 पद्माम्बुतेन शीखण्डैः कुसुमैरर्चयेत्ततः ॥
 शतपत्रैश्च पद्माद्यैः पुष्पैः पूजां प्रकल्पयेत् ।

पादौ नमामि वलिदानवमर्हनाय
जानू नमामि भुवनत्रयपालनाय ।
स्कन्धौ नमामि कमलारमणाय चित्ते
योगीश्वराय करचक्रसुधाप्रियाय ॥

पूजामन्त्रः ।

क्षीराब्धिकृतसम्बाम वासुदेव जगत्प्रभो ।
गृह्य'णार्घ्यं मया दत्तं सौभाग्यं देहि मे सदा ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

कृष्णाण्डैर्नारिकेलैश्च बीजपूरैश्च दाहिमैः ।
अर्घ्यं दत्त्वा च संपूज्य कामधेनुं प्रसादयेत् ॥

कामधेनुपूजा ।

करसंपुटकं छत्वा कामधेनोरय इति वाच्यं ।

रोगाणि हन्तु मम कामदुघा प्रसन्ना
पापानि हन्तु मम कामदुघा प्रसन्ना ।
सौख्यं ददातु मम कामदुघा प्रसन्ना
पुत्रान् ददातु मम कामदुघा प्रसन्ना ॥

छतीये दिवसे प्राप्ते वंशपात्रचयन्ततः ।

विरूढकसमापन्नं सम्यक् फलसमन्वितं ॥

दद्यात् कामदुधायै च व्रतसंपूर्णहेतवे ।

रात्रौ च सर्वतोभद्रं मण्डलञ्च प्रकल्पयेत् ॥

माघैकस्य सुवर्णस्य लक्ष्मीनारायणं प्रभुं ।

कृत्वा तत्र न्यसेद्देवं व्रतसंपूर्णहेतवे ॥
 रात्रौ जागरणं कुर्याद्भौतवादित्रकौतुकैः ।
 ततः प्रभातसमये होमं कुर्यादथविधि ॥
 दम्पत्योः परिधानाय शुभैर्बस्त्रैः स्वशक्तितः ।
 देया धेनुष विप्राय निवेद्य पृष्ठतोव्रजेत् ॥
 पदे पदेऽखमेधस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं ।
 अथान्यदपि ते वच्मि इतिहासं पुरातनं ॥
 व्याघ्रधेन्वोः सुसंवादं नीतिशास्त्रमयं शुभं ।
 वसिष्ठस्याश्रमात् काचिद्दिव्यगीर्वाणसम्भवा ॥
 स्नेह्यया प्रययौ धेनुश्चरति गङ्गरे वने ।
 सिंहव्याघ्रादिजीवेभ्यो निर्भया तपसो बलात् ॥
 सुनीश्वरस्य सा धेनुः प्रययौ गिरिगङ्गरं ।
 शिवशापपरिभ्रष्टव्याघ्रव्यापी महाबलः ॥
 महादंष्ट्रो महाकायो नान्नासौ जलवर्धनः ।
 प्रसारितकरो वीरो ययौ वृत्तिं शुभाशुभां ॥

व्याघ्रउवाच ।

दिवसा बहवो जाताः क्षुधया पीडितस्य मे ।
 त्वं दृष्ट्वा देववशत आहाराय प्रकल्पिता ॥

धेनुः उवाच ।

वसिष्ठस्य प्रभावेन दुष्टजीवेर्महाबलैः ।
 न हिंस्याहमवश्यं हि जानीयाद्वाग्राप्ततम ॥

वाक्यमेकं महावाहो शृणुष्वै कायमानसः ।
 स्त्रीयजीवाशया चाहं न ब्रवीमि तवाग्रतः ॥
 अध्रुवेण शरीरेण मलमूत्रयुतेन च ।
 परोपकृतिहीनेन किं कार्यं क्षत्रियेण च ॥
 वाङ्मनः कर्मणा ये वै शरीर नाशनेऽपि वा ।
 उपकारं न कुर्वन्ति तेषां जन्म निरर्थकं ॥
 मरणे वान्धवित्ता ये रणे दीनवचो भटाः ।
 ते यान्ति नरकं वीरमित्याहुः पूर्वसूरयः ॥
 कलत्रपुत्रवन्धूनां मायारहितमानसाः ।
 पुराणपुरुषे भक्तास्ते यान्ति परमाङ्गतिं ॥
 सोमवासरसञ्ज्ञातो बालो मम गृहे स्थितः ।
 ममागमनसंदृष्टिः स्नेहदुःखं मे हृदि ॥
 सखी दुग्धेन तस्वालं स्नेच्छया परितोषति ।
 सखीमकथयित्वाश्च आशामि तव सन्निधौ ॥

व्याघ्र उवाच ।

वेदशास्त्रपुराणेषु पठ्यते पूर्वसूरिभिः ।
 स्त्री-विप्र-धेनु-पौंड्रासु विवाहे राजविग्रहे ॥
 प्राणाल्ययेऽप्यसत्यं हि वाच्यमन्यत्र नैव हि ।
 आपद्गतश्च योजन्तुर्व्यथ वैरिवशङ्कतः ॥
 आत्मा वै रक्षितो येन तत् करोति न संशयः ।
 यस्यचाग्रं स्थितं भक्ष्यमादिष्टं परमेष्ठिना ॥
 न गृह्णाति च यो मूर्खो ह्यनन्दानकरं व्रजेत् ।
 सुरैर्न न मनुष्यैश्च न यच्चैर्न पिशाचकैः ॥

सत्यं हि निश्चितं वाक्यं प्राणिभिः प्राप्यचापदं ।

जलदण्डसमाहारकृतसन्तोषवर्तिनां ॥

आपदतानामनृतं तत् पशूनाञ्च का कथा ।

पृथिवी च तन्नादित्याः सत्ये तिष्ठन्ति देवताः ॥

तस्मात्सत्यं त्वपाकार्यं वाच्यं चैव वृषाङ्गणे ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बालकस्तेहपीडिताः ।

चक्रेतत्र प्रतिज्ञाम्बै व्याघ्रस्याग्रे पुनः पुनः ॥

धेनुरुवाच ।

द्विजोभूत्वा ततो व्याघ्र वेदभ्रष्टोऽभिजायते ।

स्वाध्यायसम्भारहितः सत्यशौचविवर्जितः ॥

अविक्रियणां विक्रेता अयाज्यानाञ्च याजकः ।

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥

दुष्टबुद्धौ शठे धूर्त्ते यत् पापं परवच्चक्रे ।

दाने दत्ते प्रदत्तञ्च प्रसक्तिं कुरुते नरः ॥

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।

वेदविक्रयणे चैव श्वसूतकभोजने ॥

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।

सूतवक्षां ग्रहीता यो मातापिचीरपोषकः ॥

देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं हरेत्तु यः ।

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥

स्वदत्तां परदत्ताम्वा यो हरेच्च वसुधरां ।

अवैष्णवे तु यत्पापं यत्पापं दम्भकर्तृके ॥

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।

सुतोन्द्रिये च धूर्ते च परदोषापवादके ।
 कृतघ्ने च कदर्थे च परद्रव्यरते षटे ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 सदाचारविहीने च परपीडाप्रदायके ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 परापवादसन्तुष्टे सर्वधर्मं विवर्जिते ॥
 यत्पापं ब्रह्महत्यायां पितृमातृवधे तथा ।
 तेषान्तु पातकं मङ्गं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 द्विभार्यः पुरुषोयस्तु यस्मादेकां विवर्जयेत् ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 यत् पापं लुब्धकानाञ्च स्त्रस्थानां विषदायिनां ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 यत्पापं नास्तिकानाञ्च पौराणां विषयेषिणां ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 यस्त्रीन् हले बलीवर्दान् विषमं बाहयेत्तु यः ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 गोरवघ्नां प्रकुर्वन्ति दण्डेन ताडयन्ति ये ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 सकृत् कन्यान्तु योदत्वा द्वितीये दातुमिच्छति ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 कथायां कथ्यमानायामन्तरायं करोति यः ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 यतिनिन्दाकरोनित्यं वेदनिन्दापरस्तथा ।

तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 यस्य संग्रहणी भार्या ब्राह्मणी च विशेषतः ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 अकर्म्मनिरते क्रूरे कुलधर्म्मविवर्जिते ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 मूर्खे पाषण्डके चैरे तिलविक्रयकारके ॥
 एकोमिष्टान्नमयाति भार्यापुत्रमपोषकः ।
 आत्मभरा दुराचारा देवद्रव्यविलोपकः ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 ब्रह्मघ्ना गुरनिन्दोद्याः स्वामिनिन्दाकरास्तथा ॥
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ।
 कुरुचेत्रे महापर्वे यस्ते चन्द्रे दिवाकरे ॥
 ये सृङ्गन्ति महादानं हव्यकव्यविवर्जितं ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 कूटसाची सृषावादी परद्रव्याभिलाषुकः ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 परदारभ्रिगामी च ये च विश्वासघातकाः ।
 भर्त्तारमर्थदीनश्च महाव्याधिप्रपीडितं ॥
 या न पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता ।
 तेन पापेन लिम्पेऽहं यद्यहं नागमे पुनः ॥
 अथ किं बहुनीक्तेन सगराज तवाग्रतः ।
 यदि नायामि शौभ्राह्मं मम सत्यं भवेन्न च ॥
 तेन वाक्येन सन्तुष्टो व्याघ्र आहारनिस्पृहः ।

प्रसारितकरं त्यक्त्वा गच्छ धेनो स्वकं गृहं ।
 व्याघ्रेण मुक्ता सा धेनुरागता च स्वमाश्रमं ॥
 उत्कर्षं तर्णकं दृष्ट्वा जात प्रस्रवती भृशं ।
 बालं पयसा सन्तर्प्य सखीषु च विनिक्षिपेत् ॥
 ता दृष्ट्वा दुःखिता गावो मातृस्नेहसमन्विताः ।
 दृष्ट्वा दुःखतरो बाली न जाने च तथास्तु मे ॥
 तत्तद्बालमुपादाय पप्रच्छुस्तत्र कारणं ।
 विश्राव्य तासु वृत्तान्तं बालकन्तमुवाच सा ॥
 अनुयाहि व्रज त्वं हि सत्यवाक्यसमन्विता ।
 व्रजामि तद्वनं शीघ्रं व्याघ्री वसति यत्र च ॥

सख्यवाच ।

कृतप्रतिज्ञेमूढासि नन्दिनीवंश सम्भवे ।
 व्याघ्रधेन्वोः परं वैरन्त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ॥
 विप्र-स्त्री-बाल-कार्येषु संप्राप्ते वैरिसङ्घटे ।
 प्राणापहारे मुनिभिरसत्यं नैव दूषितं ॥
 देवेशेन पुरा जघ्ने वृत्रः सुररिपुर्वलौ ।
 शपथान् कृत्वा तथा विष्णुः शङ्कं विश्वासवर्जितं ॥
 तत्र त्वं खण्डहे तिष्ठ परिवारेण संयुता ।
 मुनिप्रवरास्तिष्ठन्ति न दुष्टा जन्तवः कदा ॥

धेनुरुवाच ।

सत्येन तपते भानुः सत्येन तपते शमी ।
 चतुर्मुखोऽपि सत्येन सत्येन सकलं जगत् ॥

सत्यवाक्यपरिभ्रष्टो सोमो जीवेत् कदाचन ।
 सत्येन सत्यलोकोऽस्ति सत्यं वेदे प्रतिष्ठितं ॥
 ब्रजामि सत्यवाक्येन तद्व्याघ्रं प्रति निर्भया ।
 तदने चैव मां दृष्टो व्याघ्रो यातामुपागतां ॥

व्याघ्र उवाच ।

अहो मे भाम्यमतुलं कामधेनुः समागता ।
 दुष्टशोनिविनिर्मुक्तो यास्यामि हरसन्निधौ ॥
 यावत् प्राप्ता कलिमलहरा पावनी कामधेनु
 स्तावद्व्याघ्रः । शशधरगणः सर्व्वं सम्पत्तिदेहः ।
 बद्धा पाणौ विमलमणिभिर्दीप्यमाने किरीटे
 घेनुं भक्त्या मधुरवचनैराह संपूज्य सम्यक् ॥
 धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि कामधेनोः प्रसादतः ।
 सर्व्वं पापविनिर्मुक्तो याम्यहं हरसन्निधौ ॥
 गावो रचन्तु मे पुण्यं गावो रचन्तु मे यशः ।
 गावो रचन्तु मे वर्गं कलत्रपुत्रपौत्रकं ॥
 संपूजितास्त ता गावो मादृशां बहुसम्पदाः ।
 सर्व्वपापहरा गावः सर्व्वपुण्यफलप्रदाः ॥
 नमोऽस्तु कामधेनुभ्यो याः पुनन्ति जगत्त्रयं ।
 यदाधारस्थितं विश्वं नन्दादिभ्यो नमोनमः ॥

धेनु उवाच ।

महागण वरं ब्रूहि जगतां प्रीतिकारकं ।

यदिच्छसि वरं काम्यं ददामि तव भक्तितः ॥

गण उवाच ।

विश्वोपकारकरणे समर्थाः कामधेनवः ।
भवद्दर्शासु विद्यासात् सदास्तु सुखितं जगत् ॥
भवत्प्रजारता ये वा भवत्प्रजापरायणाः ।
तेषाञ्च सर्वा सिद्धिः स्याद्भवदीयप्रसादतः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एवमस्त्विति साप्युक्ता व्याघ्रः शिवपुरं ययौ ।
कामधेनुञ्च सन्तुष्टा वशिष्ठाश्चममाययौ ॥
एवमुक्तं गोचिरात्रं कृत्वा नारी नरोऽपि वा ।
प्राप्नोति सकलान् कामान् सप्तजन्मानि सुव्रते ॥

इति श्रीकृष्णेनोक्ता गोचिराचव्रतकथा समाप्ता ॥

—ooo@ooo—

याम्योत्तरगता रेखा कुर्यादेकोनविंशतिं ।
खण्डे न्द्विपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोटिका ॥
एकादशपदा वाप्यो भद्रन्तु नवभिः पदं ।
चतुर्विंशत् पदा वापौ विंशत्या परिधिः स्मृता ॥
सितेन्दुशृङ्खला कृष्णा वस्त्री नीले च पूरयेत् ।
कृष्णं भद्रं सिता वापि परिधिः पीतकर्णिका ॥
सत्वरजस्तमोपेतं सर्वतो भद्रमण्डलं ॥

इति मण्डलविधिः

युधिष्ठिर उवाच ।

भगवन् त्वत्प्रसादेन बहूनि सुकृतानि मे ।
 श्रुतानि बहुपुण्यानि कृतानि मधुसूदन ॥
 सर्वपापहराणि स्यः सर्वकामप्रदानि च ।
 साम्प्रतं श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥
 किञ्चिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि माधव ।
 यत् कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी विमुच्यते ॥

कृष्ण उवाच ।

कथयामि नृपथे षट् व्रतानामुत्तमं व्रतं ।
 यत्र कस्यचिदाख्यातं तच्छृणुष्व नृपोत्तम ॥
 यान्यान् कामान्वाञ्छयति लभते तांस्तथैव च ।
 तत्तत्तत्त्वादेव मुच्यन्ते नरा नार्यश्च सर्वशः ॥
 धेनो भगवति राजन् कामधेनोः प्रसादतः ।
 सौभाग्यं सन्ततिं लक्ष्मीं प्राप्नोति सुखमुत्तमं ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

यदि तुष्टोऽसि भगवान् व्रतस्यास्य विधिं शृणु ।
 ब्रूहि मे नरगार्दल करोमि त्वत्प्रसादतः ॥
 के मन्त्राः के नमस्काराः देवताः काः प्रकीर्तिताः ।
 किं दानमर्घ्यमन्त्रश्च कथयस्व सुरोत्तम ॥

कृष्ण उवाच ।

नारदेन पुरा राजन् यदुक्तं सगरादिषु ।

स्मारितन्तत्त्वया राजन् शृणुष्वैकमना व्रतं ।
 मासि भाद्रपदे शुक्ले त्रयोदश्यां समारभेत् ।
 त्रयोदशीप्रभाति तु समुत्थाय शुचिर्भवेत् ॥
 गृह्णीयाद्विधमं पूर्वं दन्तधावनपूर्वकं ।
 आचम्योदकमादाय इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 गोत्रिरात्रव्रतस्यास्योपवासकरणे मम ।
 शरणं भव देवि त्वं नमस्ते धेनुरूपिणि ॥
 प्रसीदतु महादेवो लक्ष्मीनारायणः प्रभुः ।
 लक्ष्मीनारायणं देवं सौवर्णञ्च स्तयन्ति तः ॥
 पञ्चाशृतेन गव्येन स्थापयेत् कमलापतिं ।
 स्थापयेत्तुर्वतोभद्रमण्डलेऽष्टदलेऽपि वा ॥
 गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैस्तुतिगौतादिनर्त्तनैः ।
 नारिकेलार्घ्यं दानेन प्रीणयेद्वां हरिं तथा ॥
 लक्ष्मीकाम जगन्नाथ गोत्रिरात्रं व्रतं मम ।
 परिपूर्णं कुरुष्वेदं गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते ॥

इत्यर्घ्यं मन्त्रः ।

आरात्रिकं ततः कुर्याद्भक्त्या कृष्णस्य तुष्टये ।
 नवं कुम्भं जलभृतं हविष्यान्नेन पूरितं ॥
 कृत्वा दिनत्रयं पार्थं तथाच विनिवेशयेत् ।
 धेनुं पूज्य ततः कुर्यात् जलधारां प्रदक्षिणां ॥
 पुरा दत्त्वा कुण्डलकं कुम्भहस्तकमण्डलुं ।
 अवाच्यादनगन्धादिदिव्यपुष्पैः सदीपकैः ॥

अहोरात्रमवक्रञ्च घृतदीपं दिनत्रयं ।
 प्रबोधयेद्भती धेनोरग्रै वा देवमण्डले ॥
 अर्घ्यदानन्तः कुर्यात् नारिकेलादिभिः फलैः ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

पञ्च गावः समुत्पन्ना मथ्यमाने महोदधौ ।
 तासां मध्ये तु या नन्दा तस्यै धेन्यै नमोनमः ॥
 प्रदक्षिणीकृतायेन धेनुमार्गानुसारिणी ।
 प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तहोषा वसुन्धरा ॥
 गावोममायतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ।
 गावोमे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
 आरात्रिकं सनैवेद्यह्वीतवाद्यमहोत्सवं ।
 कुङ्कुमं कुम्भङ्गलग्नं धेनोर्दद्याद्विचक्षणः ॥
 एवं सपूज्य तां धेनुं सम्यक् भक्त्या दिनत्रयं ।
 यवाद्य यवसञ्चैव चारयेत्पाययेदपः ॥
 गोमयादक्षतैर्धान्यैः^१ कुर्यात्तेरेव पारणं ।
 तारयेदच देशकान् पतत्यनपि दुःखदम् ॥
 धेन्ये जागरं कुर्यात्सर्वपापप्रणायनं ।
 त्रिविधान्मुच्यते पापात् प्रहराद्देन पाण्डव ॥
 तस्योत्तरं कृतात्पापात् प्रहराद्देन मुच्यते ।
 चत्वारि विष्णुपात्राणि कारयित्वा प्रपूजयेत् ॥
 नारिकेलोदकद्राक्षाखजू रदाङ्गिमैः शुभैः ।

^१ गोमयादाक्षतैर्धान्यैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विरुद्धैः पुष्पसिन्दूरवस्त्रकुङ्कुमकज्जलैः ॥
 प्रथमे बीजपूरार्घ्यं द्वितीये दाहिमं शुभं ।
 तृतीये नारिकेलेन दद्यादर्घ्यं दिनत्रयं ॥
 करकास्तु त्रयः कार्य्याः हविष्यान्नेन पूरिताः ॥
 लक्ष्मीनारायणं देवं तद्भाणं भार्यया सह ॥
 पूजयेत् कुसुमैर्वस्त्रैर्हैमसूत्रैर्युधिष्ठिर ।
 दम्पत्योर्भोजनं देवं धेनुं भक्त्या दिनत्रयं ॥
 पारणे गौरिणी विप्रानिष्टवन्धुं भोजयेत् ।
 गुरवे विष्णुरूपाय तां धेनुं प्रतिपादयेत् ॥
 सकुङ्कुमां सवस्त्रां च घण्टासुकुटभूषितां ।
 गीतवादित्रनृत्यादिशान्तिपाठपुरःसरां ॥
 पापादिप्रगृहं यावत् प्रापयेद्धतएव वा ।
 एवं या कुरुते पार्थ गोत्रिराचव्रतोत्तमं ॥
 दुर्लभं तु सदा स्त्रीणां नराणां नृपसत्तम ।
 अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ॥
 कृत्वा यत् फलमाप्नोति गोत्रिराचव्रते कृते ।
 प्रभासे च कुरुक्षेत्रे चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ॥
 हेमभारगतं दद्यात् तत् फलप्राप्तये नृप ।
 धेनुदानं कृतं येन सवस्त्रं सर्वकामकं ॥
 सागराम्बरसंयुक्ता दत्ता तेन वसुधरा ।
 एवं या कुरुते पार्थ चिरात्तत्रतमुत्तमं ॥
 भवान्तरकृतात् पापात् त्रिविधान्मुच्यते नरः ।
 सा कदाचिन्नपश्येत् भर्तुदुःखं नराधिप ॥

पुत्रपौत्रसुखं तस्य भविष्यति न संशयः ॥
 जन्मान्तरे च सा नारी वैधव्यं न च पश्यति ।
 वैधव्यं न महादुःखं भविष्यति भवान्तरे ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रान् धनहीनो धनं लभेत् ।
 कायेन मनसा चैव कर्मणायदुपार्जितं ॥
 तत्सर्वं पातकं याति गोत्रिराचव्रते कृते ।
 इह भोगान् विपुलान् कृत्वा आयुः सम्पूर्णमेव च ॥
 व्रतस्यास्य प्रभावेन गोलोके च महीयते ।
 कौर्त्तिदम्बनदं चैव सौभाग्यकरणं नृप ॥
 आयुरारोग्यकरणं सर्वपापप्रणाशनं ।
 तत्र स्नात्वा दराद्राजन् सभार्यस्त्वं कुरु व्रतं ॥
 यदि राज्यं कुरु कौर्त्तिं नित्यं प्राप्यमिहेच्छसि ।
 तच्छ्रुत्वा पाण्डवयेष्टो व्रतं चक्रं समाहितः ॥
 व्रतस्यास्य प्रभावेन त्वं राज्यमकण्टकं ।

इति श्रीभविष्योत्तरोक्तं गोत्रिराचव्रतं ।

—००००००—

ब्रह्मोवाच ।

शृणुष्व अवहितो भूत्वा यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
 कथयामि व्रतं श्रेष्ठं सर्वकामार्थसिद्धिदं ॥
 येन चोर्णेन नारीणां वैधव्यमप्रजायते ।
 आयुष्यं वर्धते भर्तुः पुत्राय धनसंयुताः ॥
 तदहं संवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ।

यत् प्रसादादुमा रुद्रं कृष्णं लक्ष्मीः शची हरिं ॥
 सावित्री मां यथा प्राप्ता सीता रामं यथा मुने ।
 दत्तकोपादुमा देवी देहन्त्यक्ता स्वकं पुरा ॥
 जाता हिमवतोगेहे १ जटावल्कलधारिणी ।
 चचारोयं तपोऽनाथा निराहारा जितेन्द्रिया ॥
 एकाङ्गुष्ठे स्थिता बाला पञ्चाग्निपरिसंयुता २ ।
 तपस्ये निश्चयं दृष्ट्वा गतः शम्भुस्ततः स्वयं ३ ॥
 कस्मादेवं त्वया कष्टं क्रियते गौरि साम्प्रतं ।

उमीवाच ।

महादेवो भवेदेव यथा मे पतिरुत्तमः ।
 तदर्थं क्रियते घोरान्तपस्तपनदुःसहम् ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु बाले सुखोपायं व्रतानामुत्तमं व्रतं ।
 येन चीर्णेन ते शम्भुः स्वदेहार्धं प्रदास्यति ॥
 सा त्वं कुरु व्रतं ४ भद्रे त्रिरात्रं विल्वसंज्ञितं ५ ।
 तच्चीर्णमनया भक्त्या पतिर्लब्धो महेश्वरः ॥
 कार्तिकेयः सुतस्तस्माद्गणेशश्च महामुने ।

१ जातासाहिमवतोगेहेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ पञ्चाग्निपरिसमाप्यते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ तस्याहं निश्चयं दृष्ट्वा ततः स्वलोगतः स्वयमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

४ तच्चकुरुव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

५ त्रिरात्रं विष्णुः संज्ञितमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इत्युक्तो वस्त्राणां पूर्व^१ अगस्तिमुनिसत्तम ॥

विष्मयाविष्टचेताय विधिं^२ प्रष्टुं^३ प्रचक्रमे ।

अगस्थ उवाच ।

कस्मिन् काले दिने कस्मिन् स्थाने चैव नरोत्तम ।

विधिनाकेन कर्त्तव्यं कथं पूज्यो वनस्पतिः ॥

ब्रह्मोवाच ।

ज्यैष्ठे मासि च संपाप्ते पूर्णमास्यां द्विजोत्तम ।

ज्येष्ठाश्विदिने कुर्यात्सिद्धार्थैः स्नानमुत्तमं ॥

श्रीवृक्षं^४ सिञ्चयेत्पञ्चादन्धपुष्पैश्च पूजयेत् ।

वत्सरत्वेकभक्तान्तु हविष्यान्नेन कारयेत् ॥

श्वशूकरखरादीनां दर्शने भोजनं त्यजेत् ।

अनेन विधिना सम्यक् मासि नासि समाचरेत् ॥

ततः संवत्सरे पूर्णं गत्वा विल्वसमौपतः^५ २ ।

गृहीत्वा बालुकां पात्रे प्रस्थमात्रं महासुने ॥

अथवा धान्यमादाय यवशालितिलादिकं^६ ३ ।

ततो वंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥

समामण्डेश्वरं^७ हैमं शक्त्वा कुर्यात् सुभूषितं ।

रत्नवस्त्रयुगं दद्यान्नैवेद्यं फलसंयुतं ॥

पुष्पैश्च^८ हुविधैश्चापि फलेर्नानाविधैस्तथा ।

१ विधिं दृष्टमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ विल्वसमौपमूर्तिं पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ यवशालि तिलोदकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

गुह्येषु जीरकैर्धान्यैर्लवणेन विरुढकैः ।
 सप्तधान्यैस्तथादीपैर्ब्रह्मपात्रप्रकल्पितैः ॥
 रजन्या कण्ठसूत्रैश्च शुभैः कुङ्कुमकेशरैः ।
 अवतारं करोत्येषा उमादेवौ हरप्रिया ॥
 श्रोनिकेत नमस्तभ्यं शिवप्रिय नमोस्तु ते १ ।
 अवैधव्यञ्ज मे देहि श्रियं वै जन्मजन्मनि ॥
 श्रियं धनं पतिं पुत्रानारोग्यं कुलसन्ततिं ।
 सौभाग्यं रूपसम्पत्तिं पूजितस्त्वं प्रयच्छ मे ॥
 सहस्रं विल्वपत्राणां होमयेत्तु यथाविधि ।
 पायसं तत्र जुहुयाद्दिप्रः शान्तोऽथ मन्त्रवित् ॥
 राजतं श्रौतबहुत्वा सुवर्णफलशोभितं ।
 अष्टोत्तरशतं यावत् पीतवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
 त्रयोदश्यां समारभ्य यावत्पूर्णं भवेत्तिथिः ।
 त्रिरात्रं जागरं कृत्वा उपवासैर्जितेन्द्रियः ॥
 रमापते २ पशुपते त्रैलोक्याधिपतिः प्रभो ।
 गृहाणार्घ्यं मया देव गौर्या सह महेश्वरः ॥
 ततः प्रभाते सञ्जाते स्नात्वा च तिलसर्पपैः ।
 वस्त्रालङ्कारपुष्पैश्च गुरोर्दम्पत्यमर्चयेत् ॥
 पादुकोपानहच्छत्रशय्या गाञ्च सुभूषितां ।
 गुरुं प्रपूज्य भक्त्या तु दद्यादेतत् प्रयत्नतः ॥
 षोडशाष्टौ चतस्रोवादिजदम्पत्यो भूषिताः ।

१ यज्ज्योतिष इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ उमापते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वस्त्रालङ्कारगोदानैस्तस्मिन्नहनि पूजयेत् ।
 मिष्टान्नं भोजनं दद्यादात्मनः श्रेय इच्छता ॥
 या नारी कुरुते चैतद्धतं पापप्रणाशनं ।
 सर्वसिद्धिकरं पुण्यं शिवलोके महीयते ॥
 कल्पकोटिशतं यावदास्थाय शिवसन्निधौ ।
 ततोराज्ञी भवेन्नर्यो पुत्रपौत्रसमन्विता ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं विल्वचिराचव्रतं ।

—०००—

विल्वमूलं समाश्रित्य चिरात्रोपोषितः शुचिः ।
 हरनाम१ जपेत्तत्रं भ्रूणहत्यां व्यपोहति ॥

इति सौरपुराणोक्तं हरचिराचव्रतं२ ।

—०००—

स्कन्द उवाच ।

अरुन्धतीव्रतं वक्ष्ये सदा सौभाग्यदायकं ।
 येन चीर्णेन वै सम्यक् नारी सौभाग्यभाजना ॥
 जायते रूपसम्पन्ना पुत्रपौत्रसमन्विता ।
 वसन्तर्तुं समासाद्य ढतीयायां सुरर्षभ ॥
 स्नानं कृत्वा तु विधिवच्चिरात्रोपोषिता सती ।
 मिथुनानि च चत्वारि समाह्वय यतव्रता ॥

१ हरिनाम इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ हरिव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पूजयेत् पुष्पताम्रलैश्चन्दनैश्च तथा चतैः ।
कुङ्कुमागुरुकर्पूरसिन्दूरैर्मृगनाभिभिः ॥
शिलापट्टे च संस्थाप्य गुह्याज्यलवणान्वितं ।
लोष्टकेन समायुक्तं वस्त्रगुग्मेन वेष्टितं ॥

लोष्टको नाम शिलापट्टोपरि स्थितपेषणोपलः एतद्व्यदुप-
लोपधानमभिहितं भवति ।

आवाहयेन्महादेवीं वसिष्ठप्राणसन्निता ।
आयाहि वरदे देवि सान्निध्यं कुरु सुव्रते ॥
पतिव्रतानां सर्व्यासां मुख्या त्वं देवि भामिनि ।
आवाह्यारुन्धतीं देवीं पूजयेत् कुसुमैः शुभैः ॥
दिभुजाञ्चारुसर्वाङ्गीं साचसूत्रकमण्डलुं ।
प्रतिमां काञ्चनीं कृत्वा नामभिः प्रतिपूजयेत् ॥
देववन्द्ये नमः पादौ जानुनी लोकवन्दिते ।
कटिं संपूजयेत्तस्या महासती च सर्वदा ॥
नाभिं गम्भीरनाभौति ऋषिपत्नीं ततस्तनौ ।
जगन्नाचीं तथा कण्ठवाह शान्तेय नमः सदा ॥
हस्तौ तु वरदायै तु मुखं धृत्यै नमोनमः ।
अरुन्धती तथा पूज्या शिरस्तु कमलप्रिया ॥
एवं संपूज्य तान्देवीं गन्धपुष्पे निवेदयेत् १ ।
पूजयित्वा सतीन्देवीं ततश्चार्घ्यं निवेदयेत् ॥
अरुन्धति महाभागे वसिष्ठप्रियवादिनी ।
सौभाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्रांश्च देहि मे ॥

१ गन्धपुष्पनिवेदनैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अर्घ्यमन्त्रः ।

अर्घ्यं दत्त्वा तु भक्त्या वै गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
प्रार्थयेत्तां महाभागां लोकवन्द्यां महासतीं ॥
पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते ।
पौत्रांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोऽस्तु ते ॥

प्रार्थना मन्त्रः ।

सुवासिन्योऽथ संपूज्या दिवसे दिवसे तथा ।
शुभगन्धाक्षतैस्तद्वद्दद्यात् सर्वेषु भक्तकान् ॥
होमाद्यैव तथा कुर्युः समिद्धिद्य तिलैः शुभैः ।
अष्टोत्तरशतं तद्वह्निनसंख्यामद्यापि वा ॥
मिथुनानि च संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः ।
चतुर्विंशतिसंख्याकान् यथा षोडशसंख्यया ॥
आचार्याय सभार्याय वस्त्राभरणानि च ।
ग्रन्थां सीपस्करां दद्यात् कांस्यपात्रं सदीपकं ॥
आदर्शचामरञ्चैव घेतुं दद्यात् पयस्विनीं ।
दद्यात् भोजयित्वा च स्त्रियः शूर्पान् समीदकान् ॥
सोदकान् करकांस्तद्वत्तयोर्वस्त्रं यथाविधि ।
पोलिकां घृतपूपांश्च पूरिकांश्च विशेषतः ।
सोमालिकांश्च दातव्या एकोकं द्विगुणं तथा ॥
द्विगुणं भोजनं दायपर्याप्तं ।

दीनानाद्यांश्च संपूज्य स्वयं नक्तं समाचरेत् ।

धर्ममिति शेषः ।

१ प्रार्थयन्तीं महाभागामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ दीनानाद्यांश्च संपूज्य इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अनेनैव विधानेन नारी वा कुरुते व्रतं ॥
 अवैधव्यं समाप्नोति तथा जन्मसहस्रकं ।
 पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमन्विता ॥
 जीवेद्वर्षगतं सायं भर्त्ता सह महासती ।
 एवमभ्यर्चयित्वा तु पदं गच्छत्यनामयं ॥
 देवभार्या तथा स्वर्गं ऋषिभार्या तथैव च ।
 राजभार्या महाभागा सर्वकामप्रदं व्रतं ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं अरुन्धतीव्रतं १ ।

—000—

पुलस्त्य उवाच ।

अद्यान्यत्नं प्रवक्ष्यामि दूर्वाचिरात्रमुत्तमं ।
 नारीणां सुखसम्पत्तिपुत्रपौत्रप्रदायकं ॥
 तनूरुहेभ्यः सन्भूता दूर्वा विष्णोरियं पुरा ।
 तस्मात्पुपरिविन्ध्यन्तं मथितामृतमुत्तमं ॥
 देवदानवगन्धर्वैर्गन्धर्वविद्याधरोरगैः ।
 तत्र येऽमृतकुम्भस्य पेतुं निःसन्दविन्दवः ।
 तैरियं स्मृष्टगात्राभूत् दूर्वा तेनाजरामरा ।
 वन्द्या पवित्रा देवैश्च वन्दिता त्वर्चिता तथा ॥
 शृणु दूर्वाचिरात्रस्य विधिं कार्त्तस्त्रेण सुव्रत ।
 मासि भाद्रपदे चैव शुक्लपक्षे त्रयोदशीं ॥
 त्रिरात्रं समुपोष्यन्तु यावत् पूर्णा तिथिर्भवेत् ।
 उमामहेश्वरं देवं सावित्रीं धर्ममेव च ॥

दूर्वामूले तु संस्थाप्य मण्डपं कारयेत्ततः ।

उमामहेश्वररूपन्तु प्रथमकृष्णाष्टमीव्रते, सावित्रीरूपं पुन-
कामपूर्णिमायां द्रष्टव्यं, धर्मरूपन्तु विष्णुधर्मोत्तरात् ।

चतुर्व्यक्तचतुष्पादचतुर्वर्द्धः सिताम्बरः ।

सर्वाभरणवान् श्वेतो धर्मः कार्यी विराजते ।

दक्षिणे चाक्षमाला च तस्य वामे तु पुस्तकं ॥

दूर्वासिञ्चनमन्त्रः ।

दूर्वासिञ्चामि ते मूलमुदकैरमृतोपमैः ।

अवैधव्यञ्च मे देहि दूर्वायै ते नमोनमः ॥

दूर्वं ह्यमृतजन्मासि वान्दितासि सुरासुरैः ।

सौभाग्यं सन्ततिञ्चैव सर्वकार्यकरौ भव ॥

यथा शाखाप्रशाखाभिर्विस्तृतासि महीतले ।

तथा ममापि सन्तानन्देहि त्वमजरामरे ॥

एवमुच्चार्य सिञ्चेत भ्रमयस्व प्रदक्षिणं ।

देवतापूजनं कृत्वा पूर्वोक्तविधिना ततः ॥

सुवासिन्धुः स्त्रियः पूज्या वंशपात्रैः सवाससैः ।

अनेन विधिना तिष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयं ॥

जागरं तत्र कुर्वीत नृत्यवादितनिस्रनैः ।

शान्तिपाठं पुराणञ्च सावित्र्याख्यानमुत्तमं ॥

ततः प्रभाते विमले प्रतिपदिवसे शुभे ।

होमं तत्र प्रकुर्वीत तिलाज्यसमिधादिभिः ॥

काण्डात् काण्डात्तु मन्त्रेण सहस्रेण तु संख्यया

वसोर्धारां ततो दद्याद्भक्तप्रोक्षो विमलारः ॥

ब्राह्मणे दक्षिणां दद्याद्वित्तश्राद्धं न कारयेत् ।
 आचार्यश्च तथा पूज्य उमामहेशरूपिणं ॥
 गावस्तत्रैव दातव्यानीलवर्णा विशेषतः ।
 अलाभे सर्ववर्णानां सवत्साङ्गां पयस्विनीं
 ताम्बष्टीं रौप्यखुरां शृङ्गे कनकसम्भृतां ।
 घण्टाभरणभूषाश्च रत्नपुच्छां पयोसुचं ॥
 ईदृशोन्वास्तथा गाव दद्याद्दूर्वात्रिरात्रके ।
 आचार्यं वेदविद्वांसं ब्रह्मक्षेत्रं कुटुम्बिनं ॥
 सर्वज्ञं शास्त्रविद्वांसं आचार्यं तत्र कारयेत् ।
 आचार्याय सभार्याय परिधानं२ प्रदापयेत् ॥
 हस्तमात्रा कर्णमात्रा स्त्रीणां भूषणमेव च ।
 मिथुनानि तथा पूज्य द्वादशं परिसंख्यया ।
 भोजनान्ते प्रदातव्यं भूषणाच्छादनादिकं३ ।
 शयनं तेषु दातव्यं वंशपात्रं दृढं तथा ॥
 सौभाग्याष्टकसंयुक्तं स्त्रीणां प्रीतिकरं परं ।
 दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यः फलानां पायसानि च ॥
 भोजयित्वा सुहृन्मित्रं सर्व्वतः स्नानं तथा ।
 या नारी समुपोष्यैव व्रतमेतत् पुरातनं ॥
 दूर्वात्रिरात्रं पवित्रं पुण्यं सन्तानदायकं ।
 ऐश्वर्य्यं सुखसौभाग्यं पुत्रसन्तानवृद्धिदं ॥

१ प्रभावे इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ परिधानं भूषणञ्च इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ भोजनं तेषु दातव्यं दातव्यं भूषणादिकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मर्त्यलोके चिरन्तिष्ठंस्ततः स्वर्गमवाप्नुयात् ।
 देवैरानन्दितास्तत्र पित्रभिः सह गोचरैः ॥
 वसन्तिरममाणस्ता यावदाभूतसंप्लवं ।
 अर्घ्यं दद्यात्ततो राज्ञावरुन्धत्याः प्रयत्नतः ॥
 गृह्णे तोयं समादाय सपुष्पफलचदनं ।
 भूमौ जानुच्च विन्यस्य अर्घ्यं दद्यात् प्रयत्नतः ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

अरुन्धतो सती देवी वसिष्ठप्रियवादिनी ।
 अवैधव्यञ्ज सोभाग्यं देहि त्वं वरदे सदा ॥

इति पद्मपुराणोक्तं दूर्वाचिराचव्रतं ।

—090—

नारद उवाच ।

व्रतानां यत् परं पुण्यं जन्मदुःखक्षयकरं ।
 विष्णोराराधनायालं तददस्व जगद्गुरो ॥

ब्रह्मोवाच ।

गर्भजन्मजरारोग्य दुःख संसारनाशनं ।
 परितुष्टिकरं विष्णोः शृणुष्व गदतो मम ॥
 दत्तं समुत्तुभिः शान्तैस्तपोनिष्टैस्तवाग्रजैः ।
 समुद्दिश्य हरिं भक्त्या मरौचिप्रमुखैः पुरा ॥
 यत्ते राजशताख्यं तु व्रतं पुंभिः सुदुष्करं ।

विधानं तस्य देवर्षे फलञ्च सुमहोदयं ॥
 यच्चिरात्रगतं कुर्यात् समुद्दिश्य जनार्दनं ।
 कुलानां शतमादाय स याति भवनं हरेः ॥
 नवम्यादिसिते पक्षे नरीमार्गशिरस्य च ।
 प्रारभेत विराचाणां सततं विधिवत् व्रतौ ॥
 यद्वधानो जितक्रोधो नित्यस्त्रायौ क्षमान्वितः ।
 अभ्यर्चयेत्तदा विष्णुं कर्मणा मनसा गिरा ॥
 अष्टोत्तरसहस्रन्तु गतं वासुदिनं जपेत् ।
 ॐ नमो वासुदेवेति समभ्यर्च्य जनार्दनं ॥
 असत्यस्तेयपारुष्यपापैश्च सह संकथा ।
 मधुमांसासवरसान् सदैव परिवर्जयेत् ॥
 ब्रह्मचर्यरतः शान्तः सर्वभूतहिते रतः ।
 वासुदेवपरी नित्यं भवेच्च विधिवद्ब्रतौ ॥
 अष्टम्यासेकभक्ताशीः दिनत्रयमुपावसेत् ।
 एकादश्यां शुचिः स्नातो वासुदेवार्चने रतः ॥
 द्वादश्यां पूजयेद्देवं गन्धमाल्यविलेपनैः ।
 नैवेद्यधूपदीपाद्यैर्गीतनृत्यैश्च केशवं ॥
 अनेन विधिना कृत्वा विराचाणां शतं नरः ।
 निर्व्यापयेत्ततो भक्त्या विशेषविधिना व्रतं ।
 संप्राप्ते कार्तिके मासि व्रतमेतदनुत्तमं ॥

प्रतिमासं चिरात्तद्वयमिति पञ्चाशता मासैः शतं तच्चाधि-
 मासद्वययोगाच्चतुर्भिवर्षैरिति कार्तिके समाप्तिः ।

एवं भोज्य द्विजातिभ्यो दद्यादस्त्रयुगानि च ॥

एवं प्रतिमासविधिना ।

तथोपवीतकृत्वाणि शृणु तान्वासनानि च २ ।

एवं विप्रान् समभ्यर्च्य गुरुचैव विशेषतः ॥

प्रणम्य शिरसा देवं सर्व्वमुद्यापयेद्भक्तं ।

यथोक्तादिगुणं तस्य विप्रे भक्तिमतः फलं ॥

प्रलीयन्ते परे तत्त्वे वासुदेवेऽव्यये व्रती ।

श्रुत्वाचैतद्भक्तं पुण्यं विमानं तद्विजोत्तमाः ।

सर्व्वपापैर्विनिर्मुक्ता प्रयान्ति परमाङ्गतिं ॥

इति विष्णुरहस्योक्तं त्रिविक्रमचिराचव्रतं ।

—000—

युधिष्ठिर उवाच ।

अनुसूया शरीरे तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।

उत्पन्नाः केन तपसा कौतुकं मम केशव ॥

अनुसूया सतीनान्तु चैलोक्ये विहिता किल ।

दानेन तपसा चैव तीर्थस्नानेन वा पुत्रं ॥

श्रेष्ठजातौ समुत्पन्ना सर्व्वलोकनमस्कृता ।

एतन्मे कथयस्वैह अच्युतपत्न्या महामते ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

तया कृतिर् पार्थ महाव्रतं वै

पुरा चिरात्तच्चरुजाति भद्रं ।

१ कुण्डलान्वासनानिवेति पुलकान्तरे पाठः ।

२ तथोन्वतमिति पुलकान्तरे पाठः ।

तस्य प्रभावात् सुतजातिरूपं
सतीत्वभावं विविदे त्रिलोकां ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कस्मिन् काले दिने कस्मिन् स्थाने कस्मिन् सुरोत्तम ।
विधिना केन कर्त्तव्यं जातिः स्थाप्या कथं वद ॥

नारायण उवाच ।

ज्यैष्ठे मासि च कर्त्तव्यं त्रयोदश्यान्तु पाण्डव ।
नियमञ्च ग्रहीतव्यमाचार्यानुज्ञया ततः ॥
तत्त्वैकभक्तं द्वादश्यामुपवासत्रयक्षरेत् ।
मण्डपं कारयेत्तत्र सपताकं मनोहरं ॥
तत्र जातिः प्रकर्त्तव्या स्वर्णादिभवसारतः ।
रौप्यपुष्पाणि कार्याणि वंशपात्रे निधापयेत् ॥
तत्र देवास्त्रयः पूज्या ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
सपत्नीकाः शुभैः पुष्पैः फलैश्च विविधैस्तथा ॥
अत्र विष्णुशिवमूर्त्तिकरणं अशोकचिरात्रवदेदितव्यं ।
यवशालितिलाद्यैश्च वंशपात्रं प्रपूरयेत् ।
देवताव्रितयं पूज्यवंशपात्रे त्रिवस्तकैः १ ॥
पीतरक्तसितैश्चैव नानापुष्पैः फलैस्तथा ।
वस्त्रालङ्कारपुष्पैश्च गुरोर्दम्पत्यमर्चयेत् ॥
पादुकोपानहं शय्याच्छत्रं गौवसु भूषिता ।

तिलतण्डुलमिश्रैश्च यवहोमं प्रकल्पयेत् ॥
 गुडेक्षुचौरकैर्धान्यैर्लवणेन विरुढकैः ।
 समधान्यैस्तथा दीपैर्व्यंशपात्रप्रकल्पितैः ॥
 रजन्या कण्टसूत्रैश्च सुभैः किंशुककेसरैः ।
 कृतेनानेन भूपालव्रतेन शृणु यत् फलं ।
 जातिं१ धनपतिं पुत्रानारोग्यं कुलसंस्तुतिं ॥
 सौभाग्यं२ रूपसम्पत्तिं पूजिता सा प्रयच्छति ।
 इति भविष्योत्तरोक्तं जातिचिराचव्रतं ।

—०००—

चिरात्रोपोषितो३ दद्यात् फाल्गुन्यां भवनं शुभं ।
 आदित्यलोकमाप्नोति धामव्रतमिदं स्मृतं ॥
 सूर्योऽत्र देवता ।

इति पद्मपुराणोक्तं धामचिराचव्रतं ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।
 अहसृक् दिवसं प्राप्य विरात्रोपोषितो नरः ।
 मार्गशीर्षान्तधारभ्य पूजयेत्तु त्रिविक्रमं ॥
 त्रिवर्णैः कुसुमैर्द्वैवं त्रिभिः प्रयतमानसः ।
 त्रिवर्णैः श्वेतपीतरक्तैः ॥
 त्रये तुलेपना देया स्निमार्गं धूपमेव च ।

१ पुत्रानारोग्यं मुलसुतः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ आरोग्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ विरात्रोपोषितादद्यादिति पाठान्तरं ।

त्रिसारं गुग्गुलु कुटुकश्रीवेष्टिकाः ।

बलिं चिमधुरं दद्यात् चीञ्च दीपावरोत्तम ।

यवैस्त्रिलैस्तथा होमः कर्त्तव्यः सर्षपान्वितैः ॥

दद्यात्त्रिलोहञ्च तथा द्विजेभ्यः

तान्त्वं सुवर्णं रजतञ्च राजन् ।

न केवलं स कुलदं व्रतन्तु

यथेष्टकामाप्तिकरं प्रदिष्टं ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं सुकुलचिराव्रतं ।

—000—

श्रीकृष्ण उवाच ।

चैवे तु कुमुदैर्देवं विभिः प्रयतमानसः ।

त्रिरात्रं तत्र नक्ताशौ नद्यां स्नात्वादिजातये ।

अजाः पञ्च पयस्त्रिन्यः प्रदद्यात् स सुवर्णकाः ॥

न जायते पुनरसौ जीवलोके कदाचन ।

एतदस्त्वव्रतं प्रोक्तं सर्व्वव्याधिविनाशनं ॥

सूर्य्योऽत्र देवता ।

इति भविष्योत्तरोक्तं वस्तुचिराव्रतं ।

—000—

श्रीकृष्ण उवाच ।

पार्थ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षे दिनोदये ।

तृतीयायां चतुर्थ्याञ्च श्रद्धया परिवत्सरं ॥

उपवासेन गृह्णीयाद्वतं नाम्ना तु गोप्यदं ।
 स्नात्वा नरोऽथ नारी वा पुष्पधूपविलेपनैः ॥
 दध्ना च घृतमिश्रेण मिष्टकैर्बनमालया ।
 अभ्यञ्जयेद्गवां शृङ्गे सपुच्छे चैव भारत ॥
 दद्याद्गवाङ्गिकं भक्त्या वासः पूर्वापराहयोः ।
 अग्निपक्वं भुञ्जीयात् तैलाक्षारविवर्जितं ॥
 पूर्वापराहयोः द्वितीया पञ्चम्योः गवां पदेषु माता रुद्राणां
 दुहिता वसूनां स्वसादित्यानामसूतस्य नाभिः प्रनुवीचं चिकितुषे
 जनायमागामनागामदितिर्वादिष्ट यमावायुवेति ।

अर्घ्यमन्त्रः ।

गावो ममायतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ।
 गावो मे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥

इति गोप्रार्थनामन्त्रः ।

व्रजन्तीनां गवां निलमायान्तीनां कुरुद्वह ।
 पुरेदारेऽथ वा गोष्ठे मन्त्रेणानेन भक्तिमान् ॥
 अर्घ्यं दद्यात्तथायासं तुष्टये पुष्टये गवां ।
 इत्थं संपूज्य दत्त्वाऽर्घ्यं ततो गच्छेद्गृहं प्रति ॥
 पञ्चम्यां क्रीडरहितो भुञ्जीयाद्गौरसन्दधि ।
 शालिपिष्टं फलं शाकं तिलपिष्टं विरूढकं ॥
 दिनावसाने राजेन्द्र संयतस्तां निशां स्वपेत् ।
 प्रभाते गोपदं दत्त्वा ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥
 विप्राय वेदविदुषे यथा शक्त्या हिरण्यमीं ।

क्षमापयेद्भवां नाथ गोविन्दं गरुडध्वजं ॥
 तथा गोवर्द्धनं शैलं कृत्वा गुडमयं शुभं ।
 यथाशक्त्या समभ्यर्च्य पुष्पधूपादिभिः पृथक् ।
 यथैवं गोपदं पार्थ तथा गोवर्द्धनं गिरिं ॥
 दद्याद्भक्त्या हिजेन्द्राय गोविन्दं प्रीयतामिति ।
 गोभक्तो गोव्रतं चीर्त्वा भक्त्या दत्त्वा च गोष्पदं ॥
 सौभाग्यं रूपलावण्यं प्राप्नोति विपुलां श्रियं ।
 गोवत्सकाकुलगृहं गोभक्तिं समवाप्नुयात् ॥
 भुक्त्वा भोगान् सुविपुलान् २ स्रुतः स्वर्गपुरं व्रजेत् ।
 दिव्यान् भोगांस्ततो भुक्त्वा पुण्यशेषेण पार्थिव ॥
 धनधान्यजनोपेतशालीक्षुरसन्नद्धिमान् ।
 कुलञ्च निर्मलं लब्ध्वा पुनर्गन्धर्तिमान् भवेत् ॥
 एवं जन्मत्रयं पार्थ व्रतस्यास्य प्रभावतः ।
 ततो गोलोकमासाद्य पुनरावृत्तिवर्जितं ॥
 तिष्ठते देववद्भूत्वा ३ यावदाचन्द्रतारकं ।
 दिव्यरूपधरः स्रग्वी दिव्यालङ्कारभूषितः ॥
 गन्धर्वगीतवाद्येन सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ।
 दिव्यं युगगतं स्थित्वा ततोविष्णुपुरं व्रजेत् ॥
 योगोष्पदव्रतमिदं कुरुते तिरात्रं
 गावय पूजयति गौरसभीजनय ।

१ प्राप्नोतिचाञ्चलप्रियामिति पुलकान्तरे पाठः ।

२ सुखं सर्वान् इति पुलकान्तरे पाठः ।

३ देववद्भूता इति पाठान्तरं ।

गोविन्दमादिपुरुषं प्रणिधाय चित्ते

लोकं स पुण्यमुपयाति गवां पवित्रं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं गोपदत्रिरात्रव्रतं ।

— ००० —

साधु भक्तोऽसि घर्मज्ञ कालरात्रिव्रतं मम ।

शृणु वक्ष्याम्यहन्तेऽद्य कर्त्तव्यं विधिवद्यथा ॥

मासि चाश्वयुजेऽष्टम्यां शुक्लपक्षे जितेन्द्रियः ।

सत्यवाक् स्थिरचित्तात्मा नियमस्थो भवेत्तुधीः ॥

कृत्वादौ मण्डपं श्रीमान् भूमिभागे १ समे शुभे ।

चतुरस्रं समं शृङ्गं पताकाध्वजशीभितं ॥

सूत्रेणसूत्रितं कृत्वा कुण्डं हस्तप्रमाणतः ।

धेन्वाकृतिसमं तत्र कारयेद्विधिवच्छुभं ॥

ततो हरेत्सुसम्भारान् दर्भाद्यैव तिलांस्तथा ।

पालाशीःपिप्पलीत्यैव समिधः सप्तविंशतिं ॥

गर्गरौः कलशान्द्यैव नवान्द्यैवाहरेत् शुभान् ।

गर्गरौ मन्थनी ।

सुवर्णपूर्णपात्राणि वैदलानि शुभानि च ।

नैवेद्यपुष्पतोयार्घ्यं हव्यानि च नवानि तु ॥

आहरेत् सर्वमेतद्वि व्यञ्जनञ्च सुशीभनं ।

सुरभौणि च पुष्पाणि जातीर्नीलोत्पलानि च ॥

अन्यानपि पवित्रांश्च फलादीनाहरेद्वृद्धनृ २ ।

१ नवभागे इति पुलकान्तरे पाठः ।

२ कुशादीनारेद्वृद्धनृ इति पुलकान्तरे पाठः ।

गन्धानिचैव चित्राणि धूपं गुग्गुलपूर्वकं ॥
 प्रणीतान् विष्टरांश्चैव स्तुवच्च स्तुचमेव च ।
 एवं सम्भृत्य सम्भारांचतुरःसुकुलोद्भवान् ॥
 अधिवासार्थमाचार्यान् समुद्दिश्य प्रकल्पयेत् ।
 ये शुद्धा विगतक्रीडा देवब्राह्मणपूजकाः ॥
 आहोश्चित् सत्कुले जाताः सत्यशौचचमान्विताः ।
 चतुर्भिरीदृशैर्ब्रह्म आचार्यैर्वियमस्थितैः ॥
 सप्तरात्रोषितैः पूज्य अष्टाहं नक्तभोजनैः ।

एवं पचसाध्यव्रतं ।

ततो नियममादाय तत्कुण्डे धनुषाकृतौ ।
 होमन्तु कारयेदस्य विप्रैः शाङ्करवंशजैः ॥
 शाङ्करवंशजाः शैवदीक्षावन्तः १ ।
 तदभावेन चैवेह होमन्तद्भूमिमिच्छताः ॥
 कारयेत् कुशलान् ज्ञात्वा २ अथङ्गकुलजांस्तथा ।
 होमाभावे प्राप्तेः शैवतुल्यानां विधानं ॥
 गणानामधिपं मातृभूपालं वृषभध्वजं ।
 आदावेव च संपूज्य ततोहोमं समाचरेत् ॥

मातृभूपालः स्कन्दः ।

जातरूपेण देवेशं सर्वकर्मसुसिद्धये ।

-
- १ शाङ्करेति विशेषसन्दीपनमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
 २ होमं कुर्यादिति शृणु इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
 ३ सत्कुलान् ज्ञात्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

आग्नेयं मातृभिः सार्द्धं स्वरूपेण हरं यजेत् ॥

भूपालः चैवपालः आग्नेयः कार्तिकः । जातरूपः सुवर्णं
विनायकरूपं कृष्णचतुर्थीव्रते । स्कन्दरूपन्तु कार्तिकेयपट्टी
व्रते वेदितव्यं । भाट्टरूपन्तु विष्णुधर्मोत्तरे ।

जातस्य प्रादुर्भूतस्य रूपङ्गजमुखादि तेन देवेशादीन् पूजयेत् ।

हरस्वरूपेण लिङ्गरूपेण देवेशो गणेशः ।

जुहोति सप्तपालाशानुदिते जुहुयात्तदा ।

पुनश्चास्ते गते भानावाद्यत्थसमिधोहुनेत् ॥

अर्धरात्रे तिलैः कृष्णै राज्येनाक्तेस्तु भक्तितः ।

अष्टोत्तर शतं यावत् कारयेद्दोमसुत्तमं ॥

मन्त्रेणानेन तत्रैव सर्वांशुभविनाशनात् ।

वरदेन सुसिद्धेन पुष्टिशौतविधायिना ॥

ओं ह्रीं नमः । कृष्णवाससा सप्तसहस्रकोटिसिंहवाहने
सहस्रवदने महाबलेऽपराजिते प्रसङ्गिरे सर्वसैन्यपरकर्म्मनिर्व्वा-
सिनि परमन्त्रच्छेदनि सर्वसत्त्वोन्मादनि सर्वभूतदमनि ।
सर्वदोषास्त्वंधयवधय विद्यालच्छेदय निजन्तय सर्वदुष्टान् भक्षय
भक्षय ज्वालाजिह्वेकरालवक्त्रे सर्वजन्तून् मयस्फोटय शृङ्खलान्
त्रोटय त्रोटय प्रत्यङ्गिरे नमोऽस्तु ते स्वाहा ।

होमं कृत्वा बलिन्दग्ध्राचरुं सर्वदिशासु च ।

कृशराज्येन रक्तेन पयसा योजितेन च ॥

कृशराज्यैः सुराक्षीरैः कृतञ्च सुवलिं दद्यात् ।

कुर्यात् सप्तदिनञ्चैव सप्तमेऽङ्गि शृणुष्व वै ॥

आहुतौः पञ्च पञ्चवा बलिदशकं हुनेत् ।

सप्ताह बलिहोमे तत्रसप्तमेऽहनि पञ्चपञ्चाशता निवहाव्यस्तमहा-
व्याहृतोः कृत्वा दशकं जुहुयात् दशपूर्णाहुत्यर्थः पृथक् सङ्गरा ।

चतुर्भिः स कुलोत्पन्नैस्त्रिरैकसप्तमर्च्यैः ।

उषित्वावाघ नत्नेन स्थातव्यं ह्यर्चनाय वै ॥

सप्तरात्रं विराचान्तमेकरात्रं यथा शक्त्युपवासेन बलिहोमौ
कृत्वा पूजां कुर्वीत नत्नेन पक्षोधारणीयः ।

पञ्चमे पूजनं वत्स कर्त्तव्यं विधिवत्सदा ।

धर्मयज्ञोद्भवैः १ त्रिप्रेस्तुष्ट्यर्पन्तत्ततः शृणु ॥

धर्मयज्ञोद्भवैः शैवैः ।

दिनानि सप्तसप्तैकं चन्दनागुरुणा तथा ।

देव्याः परमया भक्त्या चालयेन्मुखमण्डलं ॥

लेखेलेख्यस्य कर्त्तव्या चालनेयं मुखस्य तु ।

इयं चन्दनागरवर्णा पूर्वकृता ॥

प्रतिमा मृत्प्रययी या तु स्थाप्य तां पूजयेत्सदा ।

प्रक्षाल्य मन्त्रपूतेन प्रसृज्यामलवामसार ॥

मधुना मधुपर्कान्तु कारयेत् पूजयेत्ततः ॥

ततोऽमृतं पुनर्योज्यं मुखं गात्रञ्च ३ कारयेत् ।

प्रदक्षिणं ततोभूयोदण्डवत्प्रणिपत्य च ॥

धर्मपालोद्भवेतानुमन्ततव्या सुस्तवेन वै ।

१ सर्वयज्ञोद्भवैति पुस्तकालरे पाठः ।

२ चक्षुष्योभयालेख्यालेख्याभ्यां मन्त्रपूतकं शरि मधुनेति कचिन् पाठः ।

३ मुखमात्रमिति पाठान्तरं ।

धर्मपालोभक्तस्यनामस्तीचं ।

श्रुत्वा च तत्रैव भक्त्या ब्राह्मणान् विधिवत्ततः ।

काञ्चनैरर्चयेद्वत्स समांसैर्वैर्भोजितैः ॥

पुनर्गीतं तथा नृत्यं वाद्यैव विशेषतः ।

देव्याश्च पुरतोत्यन्तयन्त्रादेवन्तु कारयेत् ॥

स्वात्ममेव कृतं वत्स गृह्णाति भक्तिः सदा ।

सर्वस्वञ्चैव मे युक्तं मङ्गलाय ददाम्यहं ॥

प्रौढ्यं सममन्त्रेण शुचिः स्वात्मा जितेन्द्रियः ।

दान्याचन्या समायुक्तां तथाभक्तिं समाचरेत् ॥

न धारयेन्मलङ्कारे यतस्तस्यायमौरितं ।

न चैतं वैनयेत्स्वर्गं नतपोमोक्षमेव च ॥

एवं निष्पादयित्वा तु गृहं गच्छेच्छनैस्ततः ।

गत्वा प्राश्य शुचिर्भूत्वा पञ्चगव्यं मुदान्वितः ॥

अष्टौ चैव कुमारौश्च अष्टौ च द्विजसत्तमान् ।

होमयेद्विधिवदङ्गैरामासुद्दिश्य च मातरं ॥

मातरं मातुः गणानादिवाष्टौ ।

अष्टौचैव द्विजान् भोज्य व्रतस्थान् शिवधार्मिकान् ।

उद्दिश्य गङ्गरं देवं तत्पत्नीं च विनायकं ॥

प्रत्येकमष्टौ सप्ताथ होतारश्च विशेषतः ।

ततः चमापयेत्पद्मात् प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ॥

एतत्कृत्वा समुद्दिष्टं भक्त्या विस्तरतो भवेत् ।

दीनान्यक्तपणांश्चैव कारुण्यात्तत्र भोजयेत् ॥

यद्दत्तं वेद विप्रेभ्यो यद्दत्तं ब्रह्मचारिणे ॥

ततोऽतिथिषु १ यद्दत्तं कारुण्याच्चैव तत्तथा ।

तत्तत्त्वं मत्तयं दानं वैमूल्येन विधानतः ॥

नूनञ्चैवेश्वरे दत्तं सत्यमेतन्नसंशयः ।

अह्नां हर्हाद्य सन्ध्यायाः सर्व्वं चैवोक्तवे मम ॥

आशया परया प्राप्ताः २ स्त्रीवालविकलाखिलं ।

वन्धुभिश्च ततः सार्व्वमुदया परया युतः ।

हुतमुप्यग्नयेषन्तु भुञ्जीत प्रयतात्मवान् ॥

अकाले कौमुदीं कुर्यात् क्षणपक्षे च यः सदा ॥

अकालकौमुदी दीपालिकोत्सवं ।

मासि चाश्वयुजेष्टम्यामारभेत्पर्व्वणाचरेत् ।

उषित्वा वाय नक्तेन एकभक्तेन वा पुनः ॥

विहाय पापसङ्घातं स गच्छेत्परमां गतिं ।

पर्वणा पञ्चदश्या, अयमुत्सवो व्रतस्योत्तराङ्गः, अतएव देवकीकार्य्यः ।

ब्राह्मणाः क्षत्रियाः पार्थ वैश्या वा शूद्रजातयः ।

चरिष्यन्ति व्रतचेदन्तेऽपि यास्यन्त्यनामयं ॥

एवन्तु विधिवत् कुर्यात् पुत्रवान् सधनो भवेत् ३ ॥

नालिङ्गन्त्यापदीघोराः शत्रुभिर्न च बाध्यते ४

कालीव्रतमिदं ख्यातं कर्त्तव्यं सत्कुलोद्भवैः ॥

१ निधिषु दत्तं मिति पुलकान्तरे पाठः ।

२ आशया प्रवराविभा इति पुलकान्तरे पाठः ।

३ धर्ममोमवेदिनि पुलकान्तरे पाठः ।

४ शत्रुभिश्च वार्धे इति पुलकान्तरे पाठः ।

शान्ति पुष्टिरमाकामैः र्विद्याकामैश्च यत्नतः ।
रमाकामैर्लक्ष्मीकामैः ।

सिंहायुतसहस्रेण उल्लमानेन सञ्चरेत् ।
विमानेनार्कवर्णेन दिवं गच्छेद्यथाचरेत् ॥
एतद्धतं तदा त्वं हि मयोक्तं पापनाशनं ।
भक्त्या च परया वक्तुं कर्तुमर्हस्यतन्द्रितः ॥
अतिजातिषु सम्बन्धं यः करिष्यति शङ्करं ।
हीनवर्णेन कुर्वन् यस्यादनेनापकारकः ॥

इति कालिकापुराणोक्तं कालरात्रिव्रतं ।

—०००@०००—

ब्रह्मोवाच ।

आश्विने वाद्य माघे वा चैत्रे वा श्रावणेऽपि च ।
कृष्णादारभ्य कर्त्तव्यं व्रतं शुक्लावधिं हरेत् ॥
शुक्लावधिर्भवति शुक्लपक्षावधिः ।
एतच्चोक्तमासेष्वेव वक्ष्यमाण प्रकारेण कृष्णाष्टम्यामारभ्य
शुक्लाष्टमीं यावत् कर्त्तव्यं ।

अष्टमीमाश्विनीं कृष्णा मेकभक्तेन कारयेत् ।
मङ्गलारूपिणीं देवीमथवा रुद्रवातिनीम् ॥
पूजयेच्चवभेदेन गन्धमाल्यनिवेदनैः ॥
नवभेदेन नवकृत्यो गन्धधर्षणेन ।
कन्यका भोजयेद्वत्स देवीभक्तांश्च मानवान् ॥

नत्नेन नवमी कार्या यावच्च दशमीं विप्रेत् ।

एकादश्यामुपवसेत् पुनरेष विधिर्भवेत् ॥

पुनरेषविधिरिति यथा कृष्णाष्टम्यां दिनचतुष्कमेक भक्तनक्ता
याचितोपवासात्परमपि दिनचतुष्कत्रयं नेयमित्यर्थः ।

याचच्छुक्ताष्टमीं शक्र उपोष्य तु विधानतः ।

दानं होमी जपः पूजा कन्याभोज्यन्तु प्रत्यहं ॥

कर्त्तव्यं जितरोषेण देव्या भक्तिरतेन च ।

नवधा पशुघातेन महिषाजाविकादिषु ॥

कर्त्तव्यं भूतवेताले नक्षत्रात्मचिकीर्षया ॥

कन्याच्छलङ्कृतास्तत्र १ द्विजा देवीपरायणाः ।

नवधापशुघातेन नखण्डकरणे न च २ ॥

भूतवेताले भूतवेतालार्थं आत्मचिकीर्षया आत्मभोगेच्छया ।

अलङ्कृताः कार्या इति विशेषः ।

नट नर्त्तेन प्रेक्षाश्च रथयात्रा सजागरं ।

दानं देयं यथाशक्त्या सर्वेषामपि शक्तितः ॥

महाभैरवरूपेण अस्थिमालाधराश्च ये ।

पूजनीया विशेषेण वस्त्रशोभाः पुरादिषु ।

कर्त्तव्याः सर्वकामार्थप्रापणाय सुरोत्तम ॥

अनेन विधिना शक्र यथेष्टं लभते फलं ॥

१ लङ् इति पुलकान्तरे पाठः ।

२ नखण्डकरणेनेव इति पुलकान्तरे पाठः ।

३ नट नर्त्तनं मुख्याश्च इति पुलकान्तरे पाठः ।

मङ्गला भैरवी दुर्गा वाराही विदग्धेश्वरी ।
 उमा हैमवती कन्या कपाली कैटभेश्वरी ॥
 काली ब्राह्मी महेशी च कौमारी मधुसूदनी ।
 वाराही वासवी चर्वा नामान्येतानि वै जपेत् ।
 पूजयेद्भोजयेत् कन्याः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥
 वस्त्रालङ्कारकांस्यादिकरकाः कटिसूचकाः ।
 दातव्या चात्मनः शक्त्या देव्या भक्तैः सुखार्थिभिः ॥
 अथवा नवरात्रञ्च सप्तपञ्चनिकं हि वा ।
 एकभक्तेन नक्तेनायचितोपीधितैः क्रमात् ॥

नवरात्रिरेकभक्तेन सप्त नक्तेन पञ्चायाचितेन तिस्र उप-
 वासेनेति क्रमः । अष्टमीमन्ते कृत्वा नवादिगणना । पूर्व-
 चासमर्थस्यैते पक्षाः ।

क्षपयेतांश्विने शक्र यावच्छुक्ता तु अष्टमी ।
 पूजयेन्मङ्गलां तत्र मण्डले विधिवत्कृते ॥
 सर्वं सञ्चारसम्पन्ने सर्वं सिद्धिविधायके ।
 सर्वं कामप्रदे शक्र सर्वं कामानवाप्नुयात् ॥
 अर्थकामस्य अर्थन्तु राज्यकामस्य राज्यदं ।
 आरोग्यं पुत्रदं वत्स महापातकनाशनं ॥
 सर्व्ववर्णेश्च कर्त्तव्यं पुंस्त्रीवालनपुंसकैः ।
 सर्व्वदा सर्व्वगा देवी यस्माच्छक्र महाफला ॥
 अनेन विधिना वत्स स ददाति विचारणा ।
 सर्व्वेषां व्रतयोनूनां सर्व्वव्रतमहाफलं ॥
 नवम्याख्यं महापुण्यं तव सम्यक् प्रकाशितं ।

नाख्येयं भक्तिहीनस्य मूर्खस्य हेतुवादिनः ॥
 देयं भक्ताय शान्ताय शिवविष्णुरताय च ।
 देवीभक्तः सदाचारः कन्यापूजारतो नरः ॥
 इहैव सर्वं कामानि साधयेदविचारणात् ।
 विप्रा यथा च पूज्यानां दानानां काश्चनं यथा ॥
 भूलीकः सर्वलोकानां तीर्थानां जाह्नवी तथा ।
 यथाश्वमेधोयज्ञानां मथुरा मुक्तिकाङ्क्षिणां ॥
 वीणां यथाहिभुक् अथो देवानामच्युतो यथा ।
 तथा सर्वव्रतानान्तु वरोक्तं भोषपञ्चकं ॥
 वसिष्ठभृगुगर्गाद्यैश्चीर्णं कृतयुगादिषु ।
 नभोगैरम्बुरीषाद्यैश्चीर्णं चैतायुगादिषु ॥
 वीरभद्रादिभिर्विप्रैः शूद्रैरन्यैः कलौ युगे ॥
 दिनानि पञ्च पूज्यानि चीर्णमेतन्महाव्रतं ।
 ब्राह्मणैर्व्रह्मचर्येण जपहीमक्तियादिभिः ॥
 क्षत्रियैश्च तथा सत्यशौचव्रतपरायणैः ।
 नाधयो व्याधयस्तस्य न च शत्रुभयं भवेत् ॥
 संसारपूजितो नित्यं^१ महानेकोपिजायते ।
 अवशात् सर्वं कार्याणि सिध्यन्ति नात्र संशयः ॥

इति देवीपुराणोक्तं मङ्गलाव्रतं ।

—onDuo—

अथ भीष्मपञ्चकव्रतं ।

नारदीयपुराणात् ।

नारद उवाच ।

यदेतद्वचनं पुण्यं व्रतानां परमं व्रतं ।
कर्त्तव्यं कार्तिके मासि प्रयत्नाद्भीष्मपञ्चकं ॥
विधानं तस्य विस्मृतं फलञ्च सुरसत्तम ।
कथयस्व प्रसादाच्चे सुनीनां हितकाम्यया ॥

ब्रह्मोवाच ।

पवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतवताम्बर ॥
भीष्मेणैतद्यतः प्राप्तं व्रतं पञ्चदिनात्मकं ।
सकाशाहासुदेवस्य तेनोक्तं भीष्मपञ्चकं ॥
व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुं शक्तः केशवादृते ।
व्रतञ्चैतन्महापुण्यं महापातकनाशनं ॥
अतो नरैः प्रयत्नेन कर्त्तव्यं भीष्मपञ्चकं ।
कार्तिकस्यामले पक्षे स्नात्वा सम्यग्व्रतव्रतः ॥
एकादश्यान्तु द्वादशीयाद्वतं पञ्चदिनात्मकं ।
प्रातस्नात्वा विधानेन मध्याह्ने च तथाव्रतौ ।
नद्यां निर्भरगत्ते वा समालम्ब्य च गोमये ॥
यवत्रौहितिलैः सम्यक् पितृन् सन्तर्पयेत् क्रमात् ।
स्नात्वा मौनं ततः कृत्वा धौतवासा दृढव्रतः ॥

ततः संपूजयेद्देवं सर्वपापहरं हरिं ।
 स्नापयेदच्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतादिभिः ॥
 तथैवं पञ्चगव्येन गन्धचन्दनवारिणा ।
 चन्दनेन सुगन्धेन कुङ्कुमेनाथ केशवं ॥
 कर्पूरीशीरमिश्रेण स्नेपयेद्गरुडध्वजं ।
 अर्चयेदुचितैः पुष्पैर्गन्धधूपसमन्वितैः ॥
 गुग्गुलुं घृतसंयुक्तं दहेदक्षयभक्तिमान् १ ।
 दीपकान्तु दिवाराचो दद्यात् पञ्चदिनानि तु ॥
 नैवेद्यं देवदेवस्य परमात्रं निवेदयेत् ।
 एवमभ्यर्च्य देवेशं स्तुत्वाचैव प्रणम्य च ॥
 श्रीं नमोभगवते वासुदेवेति जपेदष्टोत्तरं शतं ।
 जुहुयाच्च घृताभ्यक्तं तिलव्रीहियवं व्रतो ॥
 षडक्षरेण मन्त्रेण स्वाहाकारान्वितेन च ॥

श्रीं नमोविष्णवेति षडक्षरोमन्त्रः ।

उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां प्रणम्य गरुडध्वजं ।
 जपित्वा पूर्ववन्मन्त्रं चितिशायी भवेत्तरः ॥
 सर्वमेतद्विधानन्तु कार्यं पञ्चदिनेष्वपि ।
 विशोषोक्तं व्रते चास्मिन् यदन्यूनं २ शृणुष्व तत् ॥
 प्रथमेऽङ्गि हरेः पादौ पूजयेत् कमलैर्नरः ।
 द्वितीये विष्वक्पत्रेण जानुदेशं समर्चयेत् ॥
 पूजयेच्च तृतीयेऽङ्गि नाभिं भृङ्गारकेण त् ।

१ दहेदक्षयभक्तिमानिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ यदपूर्वमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वाण-वित्त्व-जयाभिद्य तत स्कन्धो समर्चयेत् ।
 ततोऽनुपूजयेच्छीर्षं मालत्या चक्रपाणिनं ॥
 कार्त्तिक्यां देवदेवस्य भक्त्या तद्वतमानसः ।
 पूजयेज्जपमन्त्रेण गन्धधूपं निवेदयेत् ॥
 अर्चयित्वा हृषीकेगमेकादश्यां समाहितः ।
 त्रिःप्राश्य गोमयं सम्यक् एकादश्यामुपावसेत् ॥
 गोमूत्रं मन्त्रवद्भयो द्वादश्यां पूजयेद्भृती ।
 चौरश्चैव त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा दधि ।
 संप्राश्य कायशुद्धार्थं सङ्गनीयचतुर्द्दिनं १ ॥

प्राशनं, होममन्त्रेण ।

पञ्चमे तु दिने स्नात्वा विधिवत्पूज्य केशवं ।
 भोजयेद्वाङ्मणान् भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ॥
 तद्योपदेशारमपि पूजयेदस्त्रभूषणैः ।
 ततो नक्तं समग्रीयात्पञ्चगव्यपुरःसरं ॥
 एवं सम्यक् समाप्यं स्यात् यद्योक्तं व्रतमुत्तमं ।
 सर्वपापहरं पुण्यं प्रख्यातं भीष्मपञ्चकं ॥
 जन्मप्रभृति जन्मांसन्त्यक्ता पुण्यमवाप्नुयात् ।
 तत्फलं समवाप्नोति सन्त्यक्ता भीष्मपञ्चके ॥
 मद्यपोयः पिवेन्मद्यं जन्मनोभरणान्तिकं ।
 तद्भीष्मपञ्चके त्यक्तसम्प्राप्तोत्यधिकं फलं ॥

भविष्योत्तरात् ।

कृष्ण उवाच ।

कार्तिके शुक्लपक्षस्य मृग धर्मपुरातनं ।
 एकादश्यां समारभ्य विघ्नं भौषपञ्चकं ॥
 दुष्करं सत्वहीनानामशक्यं बालचेतसां ।
 पापघ्नीः परिहर्त्तव्या ब्रह्मचर्येण निवृत्त्या ॥
 मद्यं मांसमसत्यञ्च वर्ज्येत् पापभाषणं ।
 शाकाहारेण मुन्यन्यैः कृष्णार्चनपरैर्नरैः ॥
 स्त्रीभिर्वाक्येन कर्त्तव्यं ससत्यः पुण्यवर्द्धनं ।
 विधवाभिस्तु कर्त्तव्यं पुत्राणां शुभवृद्धये ॥
 सर्वकामसमृद्धार्थं मोक्षार्थञ्चैव पाण्डव ।
 नित्यं स्नानेन दानेन कार्तिकीं यावदेव तु ॥
 वैश्वदेवस्तु कर्त्तव्यो विष्णुध्यानपरायणैः ।
 वैश्वदेवः सर्वदेवताहीनः तस्य विष्णुविभूतित्वेन भावनीयाः ।
 या यस्य प्रतिमा कार्या रौद्रवक्त्रातिभीषणा ॥
 खड्गहस्तातिविक्रता तौ हि दंष्ट्राकरालिनी ॥
 तिस्रप्रस्थोपरि स्थाप्या कृष्णवस्त्रेण वेष्टिता ।
 रक्तपुष्पाकृतापीडां ज्वलत्काञ्चनकुण्डलां ॥
 संपूज्य परया भक्त्या धर्मराजस्य नामभिः ।

१ स्त्रीभिर्वाक्येन कर्त्तव्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ विधवाभिस्तु कर्त्तव्यं पुत्राणां शुभवृद्धये इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ रौद्रवक्त्रातिभीषणा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इममुच्चारयेन्नन्तं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
 यदन्यजन्मनि कृतमिह जन्मनि वा पुनः ।
 पापं प्रथममावातु तवपादप्रसादतः ।
 एवं संपूज्य विधिवत् प्रतिमाञ्च सकाञ्चनां ॥

सकाञ्चना सुवर्णदक्षिणायुक्ता ।

वाचकाय प्रदातव्या धर्म्मो मे प्रीयतामिति ॥
 तद्वच्च देवदेवस्य कृष्णस्यास्तिष्टकारिणः ॥

तद्वदिदिति हरिप्रतिमा देया ।

कृत्वा पूजां यथा शक्या विप्राणां वेदवेदिनां ।
 दद्याद्विरण्मं गाञ्चैव कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥
 अन्येषामपि दातव्यं सत्कृत्य वसुवाञ्छितं ।
 कृतकृत्यः स्थितोभूत्वा विरक्तः संयतोभवेत् ॥
 शान्तचेता निराबाधः परम्यदमवाप्नुयात् ।
 नीलोत्पलदलश्यामद्यतुर्दृष्टुर्भुजः ॥
 अष्टपादेकनयनः शङ्खकर्णो महास्त्रनः ।
 जटौ द्विजिह्वस्ताम्बास्यो मृगराजतनुच्छदः ॥
 चिन्तनोयो महादेवो यस्य रूपं न विद्यते ।

व्रतदेवताया महाविष्णोरिदं रूपं चिन्तं पूजा देया च मृग-
 राजतनुच्छदः सिंहत्वक् ।

इदं भीष्मेण कथितं शरतल्पगतेन मे ।
 तदेतत्ते मया ख्यातं दुष्करं भीष्मपञ्चकं ॥
 व्रतं तद्राजयादूर्ल प्रवरं भीष्मपञ्चकं ।

यस्तस्मिंस्तोषयेद्ब्रह्म तस्मै मुक्तिप्रदोऽच्युतः ॥
 ब्रह्मचारौ गृहस्थोवा वानप्रस्थोऽथवा यतिः ।
 प्राप्नोति वैष्णवं स्थानं तत् कृत्वा भौषपञ्चकं ।
 ब्रह्महा मयपस्तेषु गुरुगामी सदानृती ।
 मुच्यते पातकात् सम्यक् कृत्वैकं भौषपञ्चकं ॥
 अथास्मिंस्तोषितोविष्णुर्नृणां मुक्तिप्रदोभवेत् ।
 शुत्वैतत् पठ्यमानन्तु पवित्रं भौषपञ्चकम् ॥
 मुच्यते पातकान्मर्त्यः पाठकोविष्णुलोकभाक् ।
 धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिर महाव्रतं ॥
 यच्चोर्त्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

यद्विष्णुपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या
 मेकादशोपमृति पञ्चदशौनिरुहं ।
 मुन्यवभोजनपरस्य नरस्य तस्मि
 त्रिष्टं फलं दिशति पाण्डवशार्ङ्गधन्वा ॥

इति भौषपञ्चकव्रतं ।

—०००—

व्यास उवाच ।

यदजर्माहानवा पूर्वं चार्चयित्वा जनार्दनं ।
 तां योगनिद्रामसृजद्देवीं रक्षार्थमात्मनः ॥
 एकांशतोभगवती सिद्धिमेकां तदेव तु ।
 शक्तपक्षे तु संपज्या कार्त्तिके केशवाक्षया ॥

चतुर्थ्यामथवाष्टम्यां नवम्यां वा सुसिद्धिदा ।
 चतुर्दश्यामथो स्त्रीभिः सुस्नाताभिर्यथाक्रमं ॥
 गृहादाद्ये तु यत्र स्यादेकान्ते तु फलद्रुमः ।
 तत्तथा पुण्यधूपाद्यसम्पदा पूजयेच्च तां ॥
 एका पुत्रवती नारी मनोवाकायसंयुता ।
 सर्वोपकरणैर्युक्तं गृहीत्वा यासमुत्तमं ॥
 ततोददाति श्वेनाय सुप्रीता प्रीतिकामिनी ॥
 इममासनवस्त्राद्यं भगवत्यै निवेदय ।
 इत्युक्ता स्वगृहं याति ततः पूर्णामनोरथाः ॥
 कृते युगे प्रसिद्धोऽयं दासवद्भुतको यथा ।
 दासइव भुतक इव प्रेक्ष्यत्वेन कृते युगे प्रसिद्धइत्यर्थः ।
 अथोपरिवरी राजा ऋतुपर्णः पुरेस्वके ।
 निधाय प्रददौ नेतुं श्वेनाय स्वां प्रियां प्रति ॥
 युगेष्वन्येषु मन्त्रन्तु जपेत्वनलइत्यपि ।
 जहाति भूमौ संप्राप्ता प्राङ्मुखी याति वैश्वं च ॥
 आमन्त्रणान्तु यस्यास्ति पक्षिणा निर्मितं पुरा ।
 स एव पक्षी गृह्णाति सयासमिति निश्चयः ॥
 आदौ गृहे ततो भुङ्क्ते सा नारी सुसमाहिता ।
 पश्चात् गृहपतिर्भुङ्क्ते समुत्पन्नातिवान्धवः ॥
 गृहदेवी तु तेनैव विधिना पूजयेत् पतिं ॥
 श्वेनयासी न देयश्च न च वृचं समाश्रये ।

किन्तु गुप्तं गृहेत्वार्था पूजयेत् पतिव्रता ॥
 युगेष्वन्येषु सद्भावो दम्पत्योर्नो भवेद्यदा ।
 तदा सकुलधर्मन्तु तावन्मात्रं करोति सः ॥
 याचेनयापत्युरनुज्ञां विना तु श्येनया गृह एव देवी पूज-
 यितव्येत्यर्थः ।

इत्यादित्य पुराणोक्तं श्येनयासनविधिः ।

—०००—

ईश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि व्रतानान्तु यथाक्रमं ।
 अष्टम्यान्तु चतुर्दश्यां पञ्चयोरुभयोस्तथा ॥
 उपोष्य संयतो मूत्वा त्रिविधेनान्तरात्मना ।
 ततोपराह्णे श्विना विशेषात् पूजयेच्छिवं ॥
 पूर्वोक्तेन विधानेन जपहोमादिमाचरेत् ।
 पूजयेत्परया भक्त्या गुरुं वा साधनादिकैः ॥
 ततस्तु पञ्चगव्यैश्च प्राशयेच्छलुकचयं ।
 समानद्योपसंस्पृश्य हविष्यान्नेन वर्त्तनं ॥
 अनेन विधिना यद्वाद्यावज्जीवं व्रतं चरेत् ।
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥
 वसन्ति शिवलोकेषु शिवव्रतप्रभावतः ।
 एतच्छिवव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमं ॥

इति कालोत्तरोक्तं शिवव्रतं ।

—०००—

मैत्रेय उवाच ।

कार्तिकः खलु मासो वै सर्वदेवमयो महान् ।
 कृष्णपक्षे विशेषेण तत्र पञ्चदिनानि तु ॥
 पुण्यानि तेषु यद्दत्तमक्षयं सर्वकामिकम् ।
 एकादश्यां परैर्दत्तं दौषं प्रज्वाल्य मृषिकां ॥
 मानुष्यं दुर्लभं पाप्य पराङ्गतिमवाप सा ।
 लुब्धकोऽपि चतुर्दश्यां पूजयित्वा जनार्दनम् ॥
 निर्भक्तिः परसंगत्या विष्णुलोकं जगाम सः ।
 श्रपाकादित्रयोदश्यां दौषान् दत्त्वा परैः कृतान् ।
 वेश्या लीलावती भूत्वा जगाम स्वर्गमक्षयम् ।
 कोपः कविदमावास्यां पूजां दृष्ट्वा च शाङ्गिणः ॥
 सुदुर्दैवस्त्वजापालो राजराजेश्वरो भवेत् ।
 तस्माद्दौषाः प्रदातव्या राजावस्तमितेरवौ ॥
 गृहेषु सर्वगोष्ठेषु चैलेष्यायतनेषु च ।
 देवानाञ्चैव रक्ष्यास्तु श्मशानेषु सरःसु च ।
 नक्ताग्निना शुभार्घ्याय यदा पञ्चदिनानि तु ॥
 पापिनः पितरो ये च लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ।
 चतुर्दश्याममावश्यां पिण्डदस्याप्नुवन्ति ते ॥
 स्वर्गतिमिति शेषः ।
 तत्र श्रीः पूजनीया तु मनुष्याणां प्रयत्नतः ॥
 श्रीकामैस्तत्र सर्वार्थं क्रीडितव्यं प्रयत्नतः ।
 बन्धुभिः सहितैः पत्न्याः नृत्यगौतमजागरैः ॥

यदि हर्षं प्रयातीह तस्य संवत्सरं जयं ।
 द्युते तु क्रीडिते हानौ हानिः स्याद्विजये ध्रुवं ॥
 सुखप्रीतिसुलाभः स्याद्वत्सरं मनुजस्य तु ।
 गौर्या जिता पुरा शम्भुर्नग्नोद्युतैर्विसर्जितः ॥
 तेनासौ गङ्गरो दुःखौ सर्वदोमा सुखान्विता ।
 श्रिया सार्धं जगद्योनिः श्रेते विष्णुः सुखान्वितः ।
 तस्यां रात्रौ जनानान्तु अतोऽर्थं सुखसुप्तिका (१) ॥
 नन्दा सुनन्दा सुरभी सुशीला सुमना तथा ।
 निर्गता मथ्यमानाञ्चौ उषः स्नानं शुभप्रदं ॥
 कामधेनोराविर्भावभावितस्वदेहात् उषः प्रशस्त इत्यर्थः ।
 तत्र स्नात्वा समभ्यर्च्य धेनुं पूज्य प्रयत्नतः (२) ।
 गोदानफलमाप्नोति नरो विगतकल्मषः ॥
 एकादश्यामुपोष्याद्य नरो दिनचतुष्टयं ।
 हृतेन स्नापयेद्विष्णुं गव्येन पयसापि वा ॥
 नक्ताशी गोरसैर्हव्यैः पूजयेन्मधुसूदनं ।
 गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैर्वस्त्रालङ्कारकुण्डलैः ॥
 शङ्खासिचक्रोद्धृतवाहुविष्णोः
 गदाचक्रस्तस्य तु शार्ङ्गपाणेः ।
 अर्घ्यं प्रयच्छामि जनार्दनस्य
 श्रिया युतस्यापि धराधरस्य ॥

(१) सुख पूजिका इति क्वचित् पाठः ।

(२) धेनुः पञ्च प्रशस्तत इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

श्रियःपतिं श्रीधरमेव कान्तं
 श्रियः सखायं हि श्रियोनुमूलं ।
 नामान्यहं श्रीधरश्रीनिवासं
 समर्चितो मे प्रददातु कामान् ॥

एवं पूज्य विधानेन श्रियायुक्तन्तु नामभिः ।
 पृथक् जागरणं कुर्यात् श्रिया साहं जगत्पतेः ॥
 या देवी भार्गवं तेजः कुलं सर्वत्र पूजिता ।
 आयातु सा गृहे नन्दा सुप्रीता वरदा सम ॥
 याङ्गिरसं सदा देवी सुनन्दा प्रत्युपस्थिता ।
 आयातु मे गृहे सा तु सुप्रीता वरदा सती ॥
 सुरभौ या भरद्वाजं कामधेनुः सुकामदा ।
 सदा भजेत् गृहं सात्र ममायातु सुरार्चिता ॥
 सुशीला कश्यपं या तु भजे सर्वत्र कामदा ।
 सा मे भवतु सुप्रीता कामधेनुर्गृहे सदा ॥
 सुमना या वसिष्ठन्तु संप्राप्य मुमुदे शुभा ।
 सा मे गृहं सदायातु कामदा सुरपूजिता ॥
 एवं पूज्य विधानेन प्रभाते विमले शुभे(१) ।
 शक्ताम्बरधरः स्यातः शक्तमाल्यानुलेपनः ॥
 कृतनित्यक्रियो हृष्टः कुण्डलाङ्गदभूषितः ।
 प्रातःप्रतिपदि प्रीतः कामधेनुप्रदो भवेत् ॥

कामधेनुस्तु वज्रपुराणीता विज्ञेया सा च दानखण्डे एव
 द्रष्टव्या ॥

वर्यं हरेः सर्वमिदं पवित्रं
 तत्रापि वर्यां शरदेव तासां (१) ।
 तस्मिन्नुभः कार्तिकनाममास
 स्तत्रापि पुण्यो हि बभूव दगः ॥
 यस्यां हरोदैत्यभयाहिसुक्ती
 उरस्थलं प्राप्य सुखेन श्रुते ।
 लक्ष्म्यां पुराद्यापि विनिर्मिता वै
 कामप्रदा धेनव एव यत्र ॥
 बर्हिर्भस्त्रे यत्र दिने समस्ताः
 सुधेनवो भूमितले भ्रमन्ति ।
 गृहेन यस्मिन् कथयन्ति लीला
 हानिचयस्तत्र च सत्यमेतत् ॥
 तस्मात्त्वमत्रैव च कामधेनुं
 दद्याः समुद्दिश्य तु केशवन्तु ।
 विप्राय वै सर्वगुणाय यत्र
 कृत्वा व्रतं कृत्स्नमतो हरेस्तु ॥
 सप्तापरान् सप्तावरानात्मानञ्चैव मानवः ।
 सप्तजन्मकृतात्पापात् मोक्षयत्यवनीपते ॥
 पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।
 दानानामेव सर्वेषामुत्तमं परिकीर्त्तितं ॥
 सर्वं कामप्रदं धन्यं पापघ्नं सर्वदं शुभं ।

(१) वर्यं हरेः सर्वमिदं पवित्रं तत्रापि वर्यां शरदेव तासांमिति पाठान्तरं ।

सर्वेषामेव पापानां पापानां(१) महतामपि ॥
 प्रायश्चित्तमिदं शस्त्रं कश्चित् ब्रह्मणा नृप ।
 ब्रह्मविट्चवशूद्राणां कर्त्तव्यञ्च व्रतं नृप ॥
 सर्वकामफलार्थाय कामधेनुव्रतं सतां ।
 व्रतान्ते(२) तिलहोमस्य कामधेनीः प्रयत्नतः ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तं कामधेनुव्रतं १ ।

—000@000—

सनत्कुमार उवाच ।

अमावास्यान्तु देवाश्च कार्तिके मासि केशवं ।
 अभयं प्राप्य सुप्तस्तु सुखाक्षीरोद(३) सानुषु ॥
 लक्ष्मीर्देव्यभयान्मुक्ता सुखं सुप्ता भुजोदरे ।
 चतुर्भूजस्य हस्तान्ते ब्रह्मा सुप्तस्त पद्भजे ॥
 अतोऽर्थं विधिवत् कार्या मनुष्यैः सुखसुप्तिका ।
 दिवा तत्र न भोक्तव्यमृते वालातुरान् जनान् ॥
 प्रदोषसमये लक्ष्मीं पूजयित्वा ततः क्रमात् ।
 दौपद्यक्षाश्च दातव्याः शक्त्या देवमृतेषु च ॥
 चतुष्पथे श्मशानेषु नदीपर्वतवेश्मसु ।
 वृक्षमूलेषु गीष्पेषु चत्वरेषु गुहासु च ॥

(१) घाताजामिति पाठाकारं ।

(२) ब्रह्मणो न कश्चित् पाठः ।

(३) क्षीरोत्विति पाठाकारं ।

वस्त्रैः पुष्पैः शोभितव्याः क्रयविक्रयभूमयः ।
 दीपमालापरिचिप्ते प्रदेशे तदनन्तरं ॥
 ब्राह्मणान् भोजयित्वादौ विभज्य च वुभुचितान् ।
 अलङ्कृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना ॥
 स्निग्धैर्गन्धैर्विदग्धैश्च वान्धवैर्निभृतैः(१) सह ।
 शङ्करस्तु पुरा द्यूतं ससर्जं सुमनीहरं ॥
 कार्तिके शुक्लपक्षे तु प्रथमेऽहनि सत्यवत् ।
 जितश्च शङ्करस्तत्र जयं लेभे च पार्व्वतौ ।
 अतोऽर्थं शङ्करो दुःखी उमा नित्यं सुखोषिता ।
 तस्माद्यूतं प्रवर्त्तव्यं प्रभाते तत्र मानवैः ॥
 तस्मिन् भवेज्जयोयस्य(२) तस्य संवत्सरं शुभं ।
 पराजये विरुद्धन्तु लब्धनाशस्ततोभवेत् ॥
 श्रोतव्यं गीतवाद्यादि स्वनुलम्बैः स्वलङ्कृतैः ।
 विशेषवच्च भोक्तव्यं प्रशस्तैर्वाग्धवैः सह ॥
 तस्यां निशायां कर्त्तव्यं शय्यास्थानं(३) सुशोभनं ॥
 गन्धपुष्पैस्तथा वस्त्रै रत्नैर्भात्यैरलङ्कृतं ।
 दीपमालापरिचिप्तं तथा धूपेन धूपितं ॥
 दयिताभिश्च सहितैर्नया सा च भवेन्निशा ।
 नवैर्वस्त्रैश्च संपूज्य द्विजसम्प्रन्धिवान्धवान् ॥
 इत्यादित्यपुराणोक्तं सुखसुप्तिव्रतं ।

(१) स्निहिते इति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) तस्मिन् दूते जयो यस्येति पाठान्तरं ।

(३) शय्यास्थानमिति पाठान्तरं ।

अथ कौमुदीमहोत्सवः ।

पद्मपुराणे ।

कार्तिके मास्यमावास्या तस्यां दीपप्रदीपनं ।
 शालायां ब्रह्मणः कुर्यात् स गच्छेत्परमं पदं ॥
 प्रतिपदि ब्राह्मण्यश्च गुडमिश्रैः सदीपकैः ।
 वासोभिरहृतैः पूज्या गच्छेद्ब्रह्मणः पुरं ॥
 गन्धैः पुष्पैर्नवैर्वस्त्रैः सन्मानं भूषयेत्तु यः ।
 तस्यां प्रतिपदा या तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदं ॥
 महापुण्या तिथिरियं बलिरान्यप्रवर्त्तिनी ।
 ब्रह्मणस्तु प्रिया नित्यं बलेर्या परिकीर्त्तिता ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेत् योऽस्यामात्मानञ्च विशेषतः ।
 स याति परमं स्थानं विष्णोरमिततेजसः ॥
 चैत्रे मासि महावाह्ये पुण्या प्रतिपदा वरा ।
 तत्र यश्च तिलांस्तृप्ता स्नानं कुर्यान्नरोत्तमः ॥
 न तस्य दुरितं किञ्चिन्नाधयो व्याधयोनृप ।
 भवन्ति कुरुषादूर्ल तस्मात् स्नानं समाचरेत् ॥
 दिव्यनीराजनं तद्वत् सर्व्वं रोग प्रणाशनं ।
 गोमहिषादि यत्किञ्चित्तत्त्वाद्यं भूषयेन्नृप ॥
 तैलवस्त्रादिभिः सर्व्वान्तोरणाधस्ततो नयेत् ।
 ब्राह्मणानां ततोभोज्यं कुर्यात् कुरुकुलोदह ॥
 तिस्र एताः पुरा प्रोक्ताः तिथयः कुरुनन्दन ।
 कार्तिकाश्वयुजे मासि चैत्रे वापि तथा नृप ॥

स्नानं दानं शतगुणं कार्त्तिक्यायां तथा नृप ।
वलिराज्येषु शभदा पांशुनाशुभनाशनी ॥

वामनपुराणे ।

वलिनं प्रति त्रिविक्रम उवाच ।

तथा यदुद्धवं पुण्यं वृत्ते शक्र महोत्सवे ।
वीरप्रतिपदा नाम तव भावी महोत्सवः ।
तच्च त्वां नरशार्दूल हृष्टाः पुष्टाः स्खलङ्कृताः ॥
पुष्पधूपप्रदानेन अर्चयिष्यन्ति यत्नतः ।
तत्रोत्सवो मुख्यतमो भविष्यति दिवानिशं ॥
यथैव राज्ये भवतस्तु साम्प्रतं
तथैव भाविन्यपि कौमुदी च ।

भविष्योत्तरात् ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

पुरा वामनरूपेण प्रार्थयित्वा धरामिमां ।
वलियज्ञे हरिः पूर्वं क्रीतवान् विक्रमैस्त्रिभिः ॥
इन्द्राय दत्तवान् राज्यं वलिनं पातालवासिनं ।
कृत्वा दैत्यपतेर्दत्तमहोरात्रत्रयं नृप ॥
एकमेवार्थभोगार्थं वलिराज्येति चिह्नितं ।
सरहस्यं तदेतत्तु कथयामि नरोत्तम ॥
कार्त्तिके कृष्णपक्षस्य पञ्चदशां निशागमे ।
यथेष्टचेष्टं दैत्यानां राज्यन्तेषां महौतले ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

विशेषेण हृषीकेश कौमुदीं ब्रूहि मे प्रभो ।
 किमर्थं दीयते दानं तस्यां का देवता भवेत् ॥
 किञ्च तत्र भवेद्देयं केभ्यो देयं जनार्दन ।
 'ग्रहर्षः' कोऽत्र निर्दिष्टः क्रौड्वा कात्र प्रकीर्त्तिता ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

कार्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यां दिनोदये ।
 अवश्यमेव कर्त्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः ॥
 अपामार्गान् पल्लवान् वा भ्रामयेच्छिरसोपरि ।
 शीतलोष्णसमायुक्तं सुकण्ठकदलान्वितं ॥
 हरपापमपामार्गं भ्राम्यमाणः पुनः पुनः ।

ब्राह्मण मन्दः ।

पल्लवान् चौरदुमाणां ।

ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नामभिः ।
 यमाय धर्मराजाय सृत्यवे चान्तकाय च ॥
 वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ।
 श्रीदुम्बराय दध्राय नीलाय परमेष्ठिने ॥
 वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः ।
 नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ॥
 ततः प्रदोषसमये दीपान् दद्यान्मनोरमान् ।
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठेषु च ॥

कूटागारेषु चैत्येषु सभासु च नदीषु च ।
 प्राकारोद्यानवापीषु प्रतोलौनिस्कुटेषु च ॥
 सिंहाहंबुद्ध चामुण्डाभैरवायतनेषु च ।
 मन्दरेषु विविक्तेषु हस्तिशालासु चैव हि ॥
 एवं प्रभातसमये ह्यभावास्यां नराधिप ।
 स्नात्वा देवान् पितॄन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च ॥
 कृत्वा तु पार्व्यं श्यामन्दधिचो रघुतादिभिः ।
 भोज्यैर्नानाविधैर्विप्रान् भोजयित्वा चमापयेत् ॥
 ततोऽपराह्णसमये घीषयेन्नगरे नृपः ।
 स्वस्वराज्यं बलेर्लोकौ यथेष्टं चेष्टतामिति ॥
 लोकश्चापि पुरा हृष्टः सुधाधवलितानजरे ।
 वृक्षचन्दनमालाभिस्त्वारचिते च गृहे गृहे ॥
 द्यूतपानरतोद्भिन्ननरनारीमनोहरे ।
 नृत्यवादिवसन्तुष्टसंप्रज्वलितदीपके ॥
 अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टदत्ततालनके जने ।
 ताम्बूलहृष्टवदने कुङ्कुमघोदचर्चिते ॥
 दुकूलपटनेपथ्यस्वर्णमाणिक्यभूषणे ।
 अद्भुतोद्भूतशृङ्गारप्रदर्शितकुतूहले ॥
 युवतौजनसङ्घौर्णे वस्त्रोज्ज्वलविहारिणि ।
 दौपमालाकुले रम्ये विध्वस्तध्वान्तवन्धने ॥
 प्रदोषरहिते ग्रस्ते दोषादिरहिते शुभे ।
 यात्राविहारसञ्चारजयजीवेति वादिभिः ॥

सुद्रोपसर्गरहिते चौरजायाभयोद्धृते ।
 मित्रस्वजनसम्बन्धिसुहृत्प्रेमाभिरञ्जिते (१) ॥
 ततोऽर्चराचसमये स्वयं राजा व्रजेत्पुरं ।
 अवलोकयितूरम्यं पद्गामेव ग्रनैः ग्रनैः ॥
 महता तूर्यघोषेण ज्वलद्दिहंस्तदीपकैः ।
 हर्म्यशोभान्तु संपश्यन् चतरचैः स्वकेनरैः ॥
 संदृष्ट्वा महदाचर्य्यं चिन्तयित्वात्मनः शुभं ।
 वलिराज्यप्रमोदञ्च ततः स्वगृहमाव्रजेत् ॥
 एवं गते निशीथे तु जने निद्रास्थलीचने ।
 तावन्न नरनारीभिः सूर्य्यडिण्डिमचन्दनैः ॥
 निष्क्राम्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहाङ्गणात् ।
 ततः प्रवृद्धे (२) सकले जने जातमहोत्सवे ॥
 माल्यदीपकहस्ते च स्नेहनिर्भरवत्सले ।
 वेद्या विलासिनी स्वार्थं स्वस्तिमङ्गलचारिणी ॥
 गृहात् गृहं व्रजन्ती च पादाभ्यङ्गप्रदायिनि ।
 पिष्टकीर्तनपरे गुरुशूषणाकुले ॥
 द्विजाभिवादनपरे सुखरात्रादिवादिनि ।
 सुवासिनीभ्यो दाने च दीयमाने यदृच्छया ॥
 राजा प्रभातसमये यथार्हं पूजयेज्जनं ।
 सद्भावेनैव सन्तीत्या देवाः सत्पुरुषा द्विजाः ॥
 इतरेवाक्षपानेन वाक्प्रदानेन पण्डिताः ॥

(१) प्रभृति रञ्जिते इति पाठान्तरं ।

(२) प्रपन्न इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वस्त्रैस्ताम्बूलदानैश्च पुष्पकर्पूरकुङ्कुमैः ।
 भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविद्यासिनी ॥
 ग्रामैर्विषय(१) दानैश्च पुष्पकर्पूरकुङ्कुमैः ।
 भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनी ॥
 ग्रामैर्विषमदानैश्च सामन्तनृपतीन् धनैः ।
 पदातिजनसंलग्नान् श्रेयैः कण्ठकैः शुभैः ॥
 सनामाङ्गैः स्वयं राजा तोषयेत् स्वजनान् पृथक् ।
 यथाहं तोषयित्वा तु ततो मज्जान् भटान् नटान् ॥
 वृषभान् महिषाञ्चैव बुध्धमानान् परैः सह ।
 गजानश्वाञ्च योधाञ्च पदातीन् समलङ्कितान् ॥
 मञ्चारुढः स्वयं पश्येन्नटनर्तनचारणान्(२) ।
 क्रुधापयेन्नासयेच्च गोमहिष्यादिकं ततः ॥
 वृषान् इषांपयेद्गोभिरुक्तिप्रत्युक्तिवादितान् ।
 ततोऽपराह्णसमये पूर्वस्थां दिशि भारत ॥
 मार्गपालीं प्रवध्नीयाद्दुर्गे स्तम्भे च पादपे ।
 कुम्भकाशमयीं दिव्यां लम्बकैर्बहुभिर्नृप ॥
 दर्शयित्वा(३) गजानश्चान् सायमस्यस्तले नयेत् ।
 गावो वृषाः समहिषा मण्डिता(४) घण्टिकोत्कटाः ॥

(१) वृषभ इति पुस्तकालये पाठः ।

(२) वारणानि इति पुस्तकालये पाठः ।

(३) दीपयित्वा इति पुस्तकालये पाठः ।

(४) मन्त्रतोषणिकोत्कटा इति पुस्तकालये पाठः ।

कृते हीमे द्विजेन्द्रैश्च वध्नीयान्मार्गपालिकान् ।

दुर्गामन्त्रेण हीमस्तु सर्व्वलोकसुखप्रदः ॥

वृतेनाष्टोत्तरशतं ।

नमस्कारं ततः कुर्यात् मन्त्रेणानेन सुव्रत ।

मार्गपालि नमस्तेऽस्तु सर्व्वलोकसुखप्रदे ॥

विषयेः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहि व्रतस्य मे ।

राष्ट्रभोज्येन वै राजा सहस्रेण शतेन वा ॥

स्वशक्त्यापेक्षया वापि गृह्णीयात् ग्राम्यभोजनैः ।

मातुःकुलं पित्रकुलं वालांश्च सह बन्धुभिः ॥

सन्तारयेत् ससकलं मार्गपालीं ददाति यः ॥

यद्योत्तरे दानफलाधिक्यार्थं शतसहस्रायुतलक्षभोजनान्ये-
तानि प्रतिज्ञया मार्गपालीं स्वीकृत्य सर्व्वभ्यश्च तुष्टार्थं यो ददाति
तस्येदं फलं ।

ग्रामराष्ट्रशब्दावयुतलक्षोपलक्षणी ।

नीराजनञ्च तत्रैव कार्य्यं राष्ट्रजयप्रदं ।

मार्गपालीतले नेत्यं यान्ति गावो गजा वृषाः ॥

राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजातयः ।

मार्गपालीं समुलङ्घ्य नीरुजः स्युः (१) सुखान्विताः ॥

कृत्वैतत्सर्व्वमेवेह रात्रौ दैत्यपतेर्वलेः ।

पूजां कृत्वा नृपः साक्षाद्भूमौ मण्डलके व्रते ॥

वलिमालिख्य दैत्येन्द्रं वर्णकैः पञ्चरङ्गकैः ।

सर्वाभरणसंपूर्णं विभ्यावत्या सहस्रिणं ।
 कूष्माण्डश्च जयोद्गीम उरुदानवसंततं ।
 संपूर्णद्वष्टवदनं किरीटोत्कटकुण्डलं ॥
 दिभुजं दैत्यराजानं कारयित्वा नृपः स्वयं ।
 गृहमध्ये च शालायां विशालायान्तर्गोचयेत् ॥
 आढ्यमाढजनैः सार्धं सन्तुष्टो वन्धुभिस्ततः ।
 कमलैः कुसुमैः पुष्पैः कङ्कारै रक्तकोत्पलैः ॥
 गन्धपुष्पाक्षनैर्वेद्यैरक्षतैर्गुण्डपूपकैः ।
 मयमांससुरालेह्यदीपवर्च्यपहारकैः ॥
 मन्त्रेणानेन राजेन्द्र समन्वो सपुरोहितः ।
 बलिराज नमस्तुभ्यं विरोचनस्तुत प्रभो ॥
 भविष्येन्द्र सुराराते पूज्यं प्रतिगृह्यतां ।
 एवं पूजां नृपः कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः ॥
 कारयेत् प्रेक्षणीयादिनटनृत्यकथानकैः ।
 लोकश्चापि गृहस्थान्तः शय्यायां शुक्लतण्डुलैः ॥
 संस्थाप्य बलिराजानं फलेः पुष्पैश्च पूजयेत् ।
 बलिसुहिष्य दीयन्ते दानानि कुरुनन्दन ॥
 यानि तान्यचयान्याहुर्भयैव संप्रदर्शितं ।
 यदस्यां दीयते दानं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥
 तदक्षयं भवेत्सर्वं विष्णोः प्रीतिकरं परं ।
 विष्णुना वसुधा लब्धा तुष्टेन बलये पुनः ॥
 उपकारकरं दत्तमसुराणां महीक्षवं ।
 ततः प्रभृति राजेन्द्र प्रवृत्ता कौमुदी शुभा ॥

सर्वोपद्रवविद्रावा सर्वविघ्नविनाशनी ।
 लोकशोकहरी कान्धा धनपुष्टिसुखावहा ॥
 कुशदेन मही प्रिया मुदहर्षे ततोदयं ।
 धातुज्ञैर्निगमज्ञैश्च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥
 कौ मुदन्ति जना यस्मान्नानाभावैः परस्परं ।
 हृष्टास्तुष्टाः सुखाया स्तास्तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥
 कुमुदानि वल्लेर्यस्माद्दीयतेऽस्मै युधिष्ठिर ।
 अध्वार्यः पार्थिवैः पार्थ तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥
 एवमेकमहोरात्रं वर्षं वर्षं विशाम्भते ।
 दत्तं दानवराजस्य आदर्शमिव भूतले ॥
 यः करोति नरो(१)राष्ट्रे तस्य व्याधिभयङ्कृतः ।
 कुत इति तत्र भयं नास्ति मृत्युक्तं भयं ॥
 सुभिन्नं चेममारोग्यं सस्यसम्पदमुत्तमं ।
 नौरुजय जनः सर्वः सर्वोपद्रववर्जितः ॥
 कौमुदीकरणाद्राजन् भवतीह महीतले ।
 यो यादृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर ॥
 हर्षदैव्यादिरूपेण तस्य वर्षं प्रयाति हि ।
 रुदितो रोदिति(२) वर्षं हृष्टो वर्षं प्रहृष्यति ॥
 भुक्तो भोक्ता भवेद्वर्षं स्वस्थः स्वस्थो भविष्यति ।
 तस्मात् प्रहृष्टैस्तुष्टैश्च कर्त्तव्या कौमुदी नरैः ॥

(१) जूप इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) रुदितमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वैष्णवी दानवी चैवं तिथिः (१) पैत्री युधिष्ठिरः ।

दौपोल्लवेन जनित सर्वजनप्रमोदे

कुर्वन्ति ये सुमनसो बलिराजपूजां ।

दानोपभीगमुखवृद्धिशताकुलानां

राजन् प्रयान्ति सकलं प्रमुदैव हर्षं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तः कौमुदीमहोत्सवः ।

अथ भूतमहोत्सवः ।

स्कन्दपुराणात् ।

रतावसानं संप्राप्य निष्क्रान्ते पार्वतीपतौ ।

उत्थाय शयनाद्देवी शौचंचक्रेतिशौचदा ॥

ततः स्पृशन्त्यां पार्वत्यां वारिधारासरःप्रभा ।

अभवदिति शेषः । सरो निर्भरः ।

चिन्ता समभवत्तस्या न पुत्रो दुहितापि वा ।

तस्याचिन्तयमानाया हृदयाम्बुसमुद्रवा ॥

जज्ञे कमलपत्राक्षी कन्या मृगमयपङ्किता ।

नीलवस्त्राभिवसना रत्नवस्त्रावगुण्डिता ॥

गिरिकन्यान्तु तां कन्यां हृदयाम्बुसमुद्रवां ।

उवास संपरित्यज्य मूर्ध्नि चाप्राय पार्वती ॥

भूमिपङ्काङ्गलिमाङ्गी सम्भूतासि यदङ्गने ।

तस्मादुदकसेवेति(१) भविष्यति महीक्षवः ॥
 यस्मिन्दिन्द्रमहीलोके दिनेपातमुपैष्यति ।
 तस्मिन् दिने तव जना आराध्यन्ते महीक्षवः ॥
 यः कामो भैरवस्यासीत् भगवत्या भवस्य च ।
 स महाभैरवी भूत्वा कन्यां गृह्य करे स्थितः ॥
 ततोऽम्बिका भगवती पत्नी भगवतः प्रिया ।
 पुमांसमव्रथीत् कस्त्वं किञ्च गृह्णासि मे सुतां ॥
 ततो दंष्ट्राकरालास्यो भैरवी भैरवाकृतिः ।
 उमां नौचैस्ततः प्राह विद्युन्मत्तद्वाम्बुदः ॥
 योभवद्भैरवः कामो भगवत्या भवस्य च ।
 तत्सम्भूताविमौ चैषा भार्या मम भविष्यति ॥
 दम्पती विकृताङ्गी तौ कुपेयाच्छादनौ स्थितौ ।
 वीचां चक्रे सोमभूषः काविमाविति शङ्कितः ॥

तावुभावपि भवो भवपाल
 चन्द्रचिह्नितजटस्त्रिपुरारिः ।
 प्राह पादपतितः स्वसमीपे
 कौ युवां भवथ किञ्च करोमि ॥
 अम्बिकाय च वदस्मि गिरौशं
 सूर्यकोटितडिदग्निसवर्णा ।
 हासपूर्णवदना वदमाना
 लीलयात्र भवती चलमाना ॥

(१) उत्कटसेवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

योऽभवत्तव ममेह च कामी
भैरवो भयकरस्त्रिदशानां ।
एष ते किल पुमान् भयजातः
स्त्रीयमेव मम यो मदनाग्निः ॥

सोमलक्षस्ततः प्रोक्तः उभया सोमभावनः ।
शोपवेषधरो देवो दम्पतीत्यब्रवीच्च ॥
यदैव हि त्वया ध्याने ध्यातव्यं स्त्री वराङ्गणा ।
तदैव मत्प्रभावेन भैरवो ह्येष तेऽभवत् ॥
नाहं त्वया विना देवि त्वं वापि न मया विना ।
अत एव मया तेऽयं दत्तो लम्बीदरेण च ॥
उत्सवस्तेषु भविता त्वया प्रोक्तो मम प्रिये ।
पूर्वाङ्गमोऽस्य भविता दत्तकामं महोत्सवं ॥
अतस्तदात्मको लोकः सर्वः सुरवरार्चिते ।
सज्जन्ते तेन चान्योन्यं नरा नार्थ्यश्च पार्ष्वति ॥
लिङ्गेषु हृदयं स्त्रीणां भगेषु हृदयं नृणां ।
भगलिङ्गाङ्कितं सर्वं तदिदं जगदङ्गने ॥
भगलिङ्गसमुत्क्रोशं कुर्वाणाः सामरा नराः ।
अन्योन्यं पातयिष्यन्ति प्रक्रोशन्तः परस्परं ॥
आरम्भेवावसाने च भविता भैरवोत्सवः ।
उदसेविकया (१) शेषं कालञ्च भवितोत्सवः ॥
यत्पुरं नगरं ग्रामं भैरवीयं प्रवेक्ष्यति ।
उत्सवमिव तत् सर्वं सस्त्रीवृद्धो भविष्यति ॥

(१) उज्जकसे विषयान्विति पाठान्तरं ।

उक्तात्तवदनुयात्तं चातुवर्णं गिरेः सुते ।
 भविष्यति पुरं मत्तं भैरवागमहर्षितम् ॥
 यथा नियुक्ताः पित्रर्घ्यं विशन्ते देवता द्विजान् ।
 एवं भैरवि माहात्म्याद्वैरवो विशन्ते नरान् ॥
 ततो राससमारूढाः शक्तत्कर्दमलेपनाः ।
 कदुका ताम्बूवल्लीभिः कृतवेष्टनभूषणाः ॥
 तत् फलावडकुचकाः प्रकटीत्कटनिस्सनाः ।
 भस्मभूषितसर्वाङ्गा विष्णून्मलपङ्क्तिनाः ॥
 तालतालैर्वाद्यमानैः क्रूरावडवचोन्वितैः ।
 अवडमसंवडं पूर्वापरानन्वितं यद्वच इत्यर्थः ।
 सूच्यमाने(१) वरारोहे भैरवो भार्गव्या सह ॥
 प्रवेक्ष्यति पुरं ह्येष उक्तं जनयन्त्रणां ।
 प्रविष्टे भैरवे भीरु पुरुहतार्चितं पुरं ॥
 जनस्य रीचको घोरो भविष्यति तदोक्तवः ।
 रीचकः प्रियः । घोरोः उत्कटः ।
 येषां वर्षशतश्वीरु जरयाचैव जर्जराः ।
 तेऽपि वत्सकवत्सर्वे करिष्यन्तुत्सवं नराः ॥
 नानाभूषणमृष्टाङ्गाः कुङ्कुमागुरुभूषिताः ।
 पीतैरनेकैर्वस्त्रैश्च वासोभिः परिवेष्टिताः ॥
 कर्णपूरैः समाल्लेख सदामालाः सचूड़िनः ।
 सदामालाः सग्रजः सचूड़िनः सवाहुभूषणाः ।
 तद्वत्पुष्पैश्चम्पकाद्यैः रुचेरपितु शिरीरुहाः ।

आस्मीटयन्ती गात्राणि आवयन्ति प्रियाणि च ॥
 रथ्यासु राजमार्गेषु आवयन्तो घतस्ततः ।
 कुलपुत्राः कुलस्त्रीणामनङ्गप्रकृतानि च ॥
 व्यङ्गानि यानि गुह्यानि कुलाङ्गनाकृतानि च ॥
 तेषां च सर्वसन्देहं दर्शयन्तः पदे पदे ॥
 गायन्तश्च प्रनृत्यन्तः कुर्वन्तश्चित्तितानि च ।
 पूर्वं सलज्जा भूत्वा च निर्लज्जत्वमुपागताः ।
 लज्जनीयेष्वपि गुरुनाक्रोयन्तः परानपि(१) ॥
 उदासरुचयो मर्त्याः करिष्यन्ति यथा मनः ।
 न मातुर्लज्जते पुत्री न पुत्रस्य तथारणौ ॥
 पितुर्न पुत्रः पुत्रस्य न पिता न पितामहः ।
 न मातुलस्य स्वस्त्रीयः स्वस्त्रीयस्य न मातुलः ॥
 सुहृत्तेनैव स्वजने निर्लज्जत्वमुपागते ।
 अन्योन्यरुच्यवचनैस्तर्जयिष्यन्ति मूढवत् ॥
 ब्रह्मरूपा(२) वचो रूपा श्वेताङ्गा मृदयापि च ।
 भक्तिक्लेशविलिप्ताङ्गाद्याव्यङ्गाद्यारुचेष्टिताः ॥
 सारमेयानुदहन्त आरूढा गर्हभीषु च ।
 दाडिम्बवेषा गोपवेषा बहुवेषाविशः परे ॥
 राजवेषात्मवेषाश्च तरुणा वृद्धरूपिणः ।
 नापितानाश्च वेषेण नयतामपि चापरे ॥
 पलाण्डुं सीधुवर्धश्च स्रगन्तुनिश्चितं भृशं ।

(१) नाक्रोशन्तपरस्परमिति कचित्पाठः ।

(२) भग्नरुचेति पुष्पाकारे पाठः ।

धूपं सञ्चारयिष्यन्ति घ्राणवैराग्यकारकं ॥
 जलेचरमलच्चान्ये नरा नृणामजानताः ।
 नासिकायां प्रदास्यन्ति दुर्गन्धमशुभैः समं ॥
 अन्येषु पुरुषा देवि देववेशविभूषिताः ।
 काव्यानि आवयन्तो हि ते हृष्यन्ति यथा नराः ।
 अश्वानां क्रोशते तत्र यथा नाक्रोशते परं ।
 विभ्यति तस्य पितरो ब्रह्मणे तु यथा तथा ॥
 राजानो हि यथाश्वानां कुञ्जराणां यथा नराः ।
 हिताय जायते तद्वत् नराणां मुदसेविका ॥
 न तस्य देव अग्राति हविः पितर एव च ।
 मध्यस्य भावं कुरुते उदसेविकाया हि यः ॥
 न त्वन्तुष्यति नैवाहन्तस्य तुष्यामि पार्ष्ण्यति ।
 विरमेच्च महाशीका पुत्रालाभे त्वया कृते ॥
 उदसेविकमात्वेवं भवती भैरवागमे ।
 अतुला हर्षसम्पत्तिः पश्चादेति यथा तव ॥
 न भ्राजते यथाचिद् तच्छोकाद्भवन्नं तव ।
 उदसेविकाया ह्रीनं यथा तद्भविता पुरं ॥
 नरानार्थश्च गिरिजे भस्मना कर्हमेन च ।
 निःष्प्रभाणि करिष्यन्ति शृङ्गाण्यायतनानि च ॥
 चौरैरुद्भासितमिव पुरं देवि भविष्यति ।
 सृत्पिण्डभस्मविष्मूत्रैर्नरैः प्रेतैरिवाहृतं ।
 भैरवीयं सृतइति घोषयन्तस्ततो नराः ॥
 तथैश्वर्यवतरस्तत्र संवेशाम्बरसंहतं ।

इति वाचा प्रकुर्वाणा भैरवीयं जहाति नः ॥
निर्हरिष्यन्ति तं मर्त्या मृतं गुप्तमृतं प्रियं ।
तडागकुले तं न्यस्य सरित्कुले तथापि वा ॥
स्नानाविर्मुक्तकलुषा प्रयास्यन्ति ततो गृहं ।
संसाध्यं भैरवस्नाता उल्लसोत्कूलवेदिताः ॥
मुनिव्रता इव नरा भविष्यन्ति प्रियायुताः ।

यद्यैव ते पार्वति भैरवागमे
नराः सलज्जा सुहुरेव लज्जिताः ।
तथैव सम्भावितभैरवाः पुनः
वभूवुरेकान्ततपोधनावृताः ॥
इमन्तु यः सुन्दरि भैरवील्लवं
पठेद्दि विप्रो द्विजदेवसंसदि ।
पुत्रप्रपौत्रः समये च वर्धते
महागणेशत्वमवाप्नुयात् शुभं ॥

इति भविष्योत्तरात् ।

मुधिष्ठिर उवाच ।

भूतमातेति संहृष्टो ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे ।
गायन् नृत्यन् हसन् लोकः सर्वतः परिधावति ॥
उक्तवत् प्रक्षपति क्षिती पतति मत्तवत् ।
क्रुद्धवदावतितरां मृतवत् क्रन्दते(१)बहिः ॥
सुखाङ्गभङ्गं कुरुते लोकोवायुगृहीतवत् ।

भूतवद्वस्त्रमूचन्तु कर्हमानवगाहते ॥
 किमेपयास्तनिर्दिष्टो मार्गः किमुत लौकिकः ।
 मुञ्चते मे मनः कृष्ण त्वमेव वक्तुमर्हसि ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि यत्ते किञ्चिन्मनोगतं ।
 आस्तिकः श्रद्धानघ भवानीति मतिर्मम ॥
 पार्वत्या सहितः पूर्वं मन्दरे चारुकन्दरे ।
 क्रौडनास्ते मुदायुक्तो दिव्यक्रौडनकैहरः ॥
 पीनोन्नतनितम्बेन कुम्भभाजत्कुचद्वयां ।
 शीतांशुवदनां हृष्टां हृष्टा गौरीं जगद्गुरुः ॥
 दग्धकामतरोः कन्दकदलीमिव विस्तृतां ।
 कामयामास मुदितो महार्हशयने शिवः ।
 रममाणा महाकान्तं दिव्यवर्षशतं यदा ॥
 तदा देवौ समुत्थाय निरोधान्निर्गता वह्निः ।
 मूलोत्तर्गान्ममुत्तस्थौ नारी निर्दारितोदरात् ॥
 कृष्णा करालवदना पिङ्गाची रक्तमूर्धजा ।
 कपालमालाभरणा वडमुण्डावपीडका ॥
 खट्वाङ्गकङ्कालधरा मुद्राङ्कितकरा शिवा ।
 द्वीपिचर्माम्बरधरा रणत्किङ्किणीमेखला ॥
 डमरुमरुकाराच फेत्कारापूरिताम्बरा ।
 तस्यास्तु पार्थ गाद्यान्या (१) गीतवाद्यलयानुगाः ॥

(१) पार्थ या चान्येति पुस्तकान्तरे पाठः ।

उत्तालतालमनुसं नृत्यन्ति च हसन्ति च ।
 कपालखट्टाङ्गधरा गजचर्मवगुण्ठिता ॥
 तथैव शङ्कराज्जातस्तद्रूपाभरणः पुमान् ।
 अनुगम्यमानो बहुभिर्भूतैरतिभयङ्करैः ॥
 सिंहशार्दूलवदनै रदनोत्तिष्ठिताम्बरैः ।
 एकीभूतो चणेनैव तौ भवानीभवोद्भवौ ॥
 दृष्टा हृष्टमनादेवः प्राह देवीं सुविक्रितां ।
 कल्याणि पश्य पश्यैतौ मत्त्वदङ्गसमुद्भवौ ॥
 वीभक्षाद्भुतशृङ्गारभयानकविदारिणौ ।
 भ्रातृभाण्डौ यथा देवि तद्वदेतौ मतो मम ॥
 नानयोरेन्तरं किञ्चित् सादृशात् प्रतिभाषते ।
 भ्रातृभाण्डा भूतमाता तथैवोदकसेविका ॥
 संज्ञात्रयं तयोः कृत्वा ततः प्रादाद्वरं हरः ।
 भग्नार्धावागताश्चै नां जगत्तरुतले स्थितां ॥
 सेवयिष्यन्ति ये भक्त्या जलसम्पूर्णं गण्डुकैः ।
 चन्दनेन समालभ्य पुष्पधूपैरधार्येत् ॥
 भोजयेत् क्षिप्रं संयाव क्लृप्तरापूपपायसैः ।
 य एवं कुरुते देवि पुरुषो भक्तिभावितः ॥
 स पुत्रपशुवृद्धिश्च शरीरारोग्यमाप्नुयात् ।
 न शाकिन्यो गृहे तस्य न पिशाचा न राक्षसाः ॥
 क्रीडां कुर्वन्ति शिशवो यान्ति वृद्धिं निरामयाः ।
 शुधिष्ठिर उवाच ॥
 कदा पूजा प्रकर्त्तव्या भूतमातुः सुखार्थिभिः ।

पुरुषैः पुरुषव्याघ्र एतस्मै वक्तुमर्हसि ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

सर्वदेया भगवतो बालानां हितकारिणी ॥

नामभेदैः क्लिवाभेदैः कालभेदैश्च पूज्यते ।

प्रतिपत्प्रभृति ज्येष्ठे यावत्पञ्चदशी तिथिः ॥

पौर्णमास्यान्तमासाभिप्रायेण ज्येष्ठद्व्युक्तिः ।

तावत् पूजा प्रकर्त्तव्या प्रेरणैः प्रेक्षणीयकैः ॥

विकर्मफलनिर्देशः पापण्डानां विदुष्वनं ।

प्रदर्श्यते हास्यपरैर्नरैरद्भुतचेष्टितैः ॥

विश्वस्य धनलोभेन स्वाध्यायी नियतः पथि ।

आरोप्यमाणं शूलाद्ये ये न पश्यन्ति पश्यतः ॥

दृष्टो भवद्भिः संहृष्टः परदारावमर्षकः ।

क्षित्वास्य हस्तौ क्षिप्तौ ज्यं विभुना पुष्करीदके ॥

ग्रीष्मः सूर्यातपनेन बालातालानुमोदितः ।

शुक्लसिंहासनारूढः सुकृतौ यात्यसौ सुखं ॥

हे जनाः किञ्च पश्यध्वं स्वमिन्द्रत्वं करे परं ।

करपत्रैर्दीर्घ्यमानमुच्छलच्छोणितच्छटं ॥

चौरः किलासौ संप्राप्तः सर्वोद्देशाकरः परं ।

दण्डप्रहाराभिहतो नीयते दण्डपाशकैः ॥

प्रेक्षकैर्वैष्टितस्तेनो रटन्निर्यमदिष्टिमैः ।

संयम्य नीयते हन्तुं सुखमभ्यबलेक्षणं ।

शितकेशं शितशङ्खं सिताम्बरधरं दिजं ॥

विटवेश्याचपेटाभिर्हिन्यमानश्च पश्यतः ।

गृहाविष्कृत्यतां रण्डा वृद्धिं नीत्वा यद्योदरं ॥
 कस्मादसौ च कुरुते मूढो भरणपोषणं ।
 भैरवाभैरवानेतान् बालान् बालोपजीविनः ॥
 प्रवृत्तताण्डवपदा न्यस्यध्वं घृतदीपकान् ।
 निर्वेदः कोऽस्य हृदये चैत्रस्त्रीधनकारितः ॥
 गृहीतं यदनेनापि बालेनापि महाव्रतं ।
 रक्तोदक्काकलणाङ्गं स चरन् किन्नपश्यति ॥
 तरुकोटरान्तर्गतां विचित्रां शुकसारिकां ।
 बहुभिः कोष्ठकीकृत्य शरोधैः सवलौकतां ॥
 विमुक्तहिक्काहङ्कार सुप्रहारनिरीक्षितां ।
 इमां कृष्णार्द्धवदनां गृहीतासि दुहितृका ॥
 विमुक्तकेशां नृत्यन्तीं पश्यध्वं योगिनौमिव ।
 गम्भीर्यतूर्यध्वनिना प्रहृष्टोद्धतताण्डवा ॥
 सक्तवेषाभरणा भाव्येषा डिण्डिमण्डली ।
 कटीतटस्थपिटका कालकम्बलधारिणी ॥
 आरटन्त्यटतेङ्गोम्बी तन्त्री सूर्यग्रहात् गृहं ।
 इत्येवमेभिर्बहुभिः प्रेक्षणैः प्रेक्षणीयकैः ॥
 प्रेरयेत्तान् जहातीष्यं पुत्रभ्रातृसङ्घतं ।
 एकादशां नवम्यां वा दीपमज्ज्वालय कुण्डके ॥
 रचिभिर्बहुभिर्गुप्तं तूर्यध्वनिपुरःसरं ।
 नयेत् प्रदोषसमये यत्र देवी जनैर्वृता ॥
 वीरचर्यासु कथिता दीपः सर्वार्थसाधकः ।
 एवं निष्क्रामयेद्दीपं यावत्पञ्चदशौ तिथिः ॥

पञ्चदश्यां प्रकुर्वीत भूतमातुर्गृहीत्स्वम् ।
 स्नापयेत् पूजयेद्दद्याच्चैवेद्यं पललोदनम् ॥
 प्रणम्य स्रजनैः सार्धं क्षमयित्वा गृहं व्रजेत् ।
 य एवं कुरुते पार्थ वर्षे वर्षे महोत्सवं ॥
 तस्य संवत्सरं यावत् गृहे विघ्नं न जायते ।
 ये मानयन्ति जनहासकरैर्विलासै
 राशेचयेदभयदां भूविभूतधार्मी ।
 ते भ्रातृभृत्यसुतबन्धुजनैः सहाब्दं
 सर्वोपसर्गरक्षिताः सुखिनो भवन्ति ॥

इति भूतमातृत्सवः ।

—००७००—

पृथिव्युवाच ।

पित्रमातृपतिभ्रातृपुत्रशोकविवर्जिता ।
 व्रतेन येन भवति नारी तद्वद् केयव ॥

वराह उवाच ।

दक्षः प्रजापतिः पूर्वं तस्य कन्याभवत्सती ।
 महादेवाय सा दत्ता धर्मपत्नी शुभव्रता ॥
 दक्षेण यज्ञः प्रारब्धो देवाः सर्वे निमन्त्रिताः ।
 अर्चिताश्च यथान्यायं शङ्करो न निमन्त्रितः ॥
 तेनापमानिता देवो देहन्वक्ताभवत् पुनः ।
 हिमवत्पर्वतसुता जाता जाति स्मृता धरे ॥
 स्रग् नमोऽधरा तत्र वर्त्तमानाष्टवार्षिकी ।

वार्यमाणः पितृ-भातृ-मातृभिस्तपसे गता ॥
 उग्रं तपः समास्थाय सखीभिः सहिताचले ।
 याते वर्षं सहस्रन्तु शुष्कपर्णमभुङ्क्त सा ॥
 अन्यवर्षसहस्रन्तु जलपानेन सा स्थिता ।
 तृतीयञ्च पुनस्तद्वदाहाराभावतो महत् ॥
 एवं वर्षसहस्राणि दश तप्तं तथा तपः ।
 तथापि च न तुष्टोऽसौ देवेशो वृषशूलधृक् ॥
 तथा खिन्नापरा दीना कृपाभावनिश्रुततः ।
 पुनरग्निप्रवेशाय मतिं चक्रे रुषान्विता ॥
 ततः काली समुत्थाय कृत्वा पूर्वार्द्धिकीं क्रियां ।
 कथा ह्यनेकाश्च ततः सहसा चावदत् चिते ॥
 सखीभिर्भक्तियुक्ताभिर्वैष्टिता स्थानकाङ्क्षिणी ।
 देवर्षिर्नारदः प्राप्तो लोकालोकविचारणः ॥
 हिमवद्दुहिता गौरी शिवाराधनतत्परा ।
 भर्तारं देवमिच्छन्ती तथा वर्षगणान् वहन् ॥
 देवो न तुष्यति यदा निर्विन्नेयं तदामुने ।
 अग्निं प्रवेष्टुमुद्युक्तेत्याह गोय्याः सखी मुनिं ॥
 तस्या वाक्यमिदं श्रुत्वा नारदः करुणान्वितः ।
 तत्समीपे ततो गम्य वाक्यमाह वसुन्धरे ॥

नारद उवाच ।

हिमवद्दुहिता कामं नाग्निं प्राविश श्रीभने ।
 हरस्तुष्यति येनेह कर्मणा तत् शृणुष्व मे ।
 व्रतं सङ्घाटनं नाम तत् कुरुष्वचलात्मजे ॥

व्रतं सङ्घाटकं कृत्वा ततः प्राप्स्यसि तं पतिं ।

देव्युवाच ।

तद्व्रतं मे कृपां कृत्वा कथयस्व मुने मम ।

प्राप्स्येऽहं तेन चीर्त्वा वै भर्तारं तं महेश्वरं ॥

नारद उवाच ।

शृणुष्वैकमना भद्रे सङ्घाटकमिदं व्रतं ।

कथयामि महापूर्वं ब्रह्मणा कथितं मम ॥

मासस्य कार्तिकस्यापि शुक्लप्रतिपदि व्रतं ।

गृह्णीयादेकभक्तान्तु कृत्वा दन्तादिशोधनं ।

सायं सङ्कल्प्य मादाय द्वितीयायामुपावसेत् ॥

तृतीयायामपि तथा चतुर्थ्यां पारणं भवेत् ।

शिवं संपूजयेद्भक्त्या उपवासद्वयेऽपि च ॥

यत्र विनोपचारेण(१) रात्रौ दद्यात्ततो भुवि ।

स्वपेत् प्रातः समुत्थाय स्मृत्वा देवं समर्चयेत् ॥

दध्नेन विना वरं पत्रं दध्नान्नं ददते न रक्तं ।

भोजयेद्ब्राह्मणान् सप्त गतिती वापि भोजयेत् ॥

तेभ्योपि दक्षिणां दत्त्वा नमस्कृत्य विसर्जयेत् ।

पश्चाच्च पारणं कार्यं सप्तसंघाटके विधिः ॥

उपोष्य तु ततः सप्तमासैः सार्धं त्रिभिः शुभैः ।

उद्यापनं ततः कार्यं सङ्घाटे सप्तमे ततः ॥

(१) भक्तितोपचारेणेति पुनःकारणे पाठः ।

एतच्च व्रतं शुकपक्षेऽपि कर्त्तव्यं (१) । एवं पक्षद्वये कुर्वन्
ततः सार्द्धैस्त्रिभिर्मसैः सप्तसप्ताटका भवन्ति ।

विधिवद्ब्रह्ममुख्यस्य (२) तदिहैकमनाः शृणु ।
स्त्रीपुंसौ काश्चनौ कार्यौ शक्तितो भक्तिपूर्वकं ॥
सर्वाभरणशीभाव्यौ मञ्चकस्योपरि स्थितौ ।
पञ्चानृतेन संस्त्राय्य ततो गन्धोदकेन तु ॥
सर्वौषधिजलेनापि कुङ्कुमेन समालभेत् ।
कौसुमवस्त्रसंछन्नैर्नानापुष्पस्त्रगन्धितैः ॥
मञ्चकोपरि विन्यस्य रात्रौ जागरमारभेत् ।
गीतवाद्यादिनृत्यैस्तु जागरं कारयेन्निशि ॥
महामाङ्गल्यनिर्वोषैर्मृदङ्गपटहादिकैः ।
निर्वर्त्य जागरं रात्रौ प्रभाते समुपस्थिते ।
विप्रात्रिमन्त्र्य भक्त्या तु शक्तितो भोजनं ततः ॥
तेभ्योऽपि दक्षिणां दद्यात् स्त्रीपुंसौ मञ्चके स्थितौ ।
सर्वौषस्तरणैः सर्वमुपदेष्टुं निवेदयेत् ॥
भार्यया सहितायैव वस्त्राद्यैः पूजिताय च ।
निवेदयेत् स्वयं सर्वं ततो विप्रं क्षमापयेत् ॥
पूजामन्त्रैः प्रकर्त्तव्या त्रिभिर्भक्तिसमन्वितैः ।
त्रिभिर्हीमस्तुवा कार्यौ व्रतमेवं समाप्यते ॥

ॐ शम्भवाय नमः । उमया भवाय नमः (३) । उं शङ्कराय नमः ।

(१) एतच्च व्रतं शुकपक्षे समारम्भ कृत्वा पक्षेऽपि कर्त्तव्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(१) विधिवद्ब्रह्ममुख्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) मायाभवाय नमः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इति पूजामन्त्रः ।

ॐ मयस्कराय नमः स्वाहा । ॐ शिवाय नमः स्वाहा ।

ॐ शिवतराय स्वाहा ।

इति होममन्त्राः ।

भार्यया सहितं विप्रं भोजयित्वा ज्ञप्तापयेत् ।
 समर्पयित्वा तत्सर्वं नमस्कृत्य विसर्जयेत् ॥
 समाप्यैवं व्रतं नारी समं प्राप्नोति यत्फलं ।
 तत् शृणुष्व महाभागे कथयामि सुनिश्चितं ॥
 यावत् कल्पशतं नारी भवेज्जन्मनि जन्मनि ।
 पतिपुत्रवियोगोत्थयोगदुःखविवर्जितं ॥
 तस्मिन् कुले स जायेत जन्मान्तरशतेश्चपि ।
 धनधान्यसमापूर्णं तत्कुलं जायते ध्रुवं ॥
 रूपसौभाग्यसंयुक्तं सुखं सम्पत्समायुतं (१) ।
 माहात्म्येन व्रतस्यास्य भवेज्जन्मनि जन्मनि ।
 पठामानं व्रतं नारी नरी वा शृणुयाद्यदि ।
 सर्वदुःखविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥

वराह उवाच ।

नारदः कथयित्वा तु व्रतं सम्यग्विधानतः ।
 गतो जविष्ठया गत्वा देवीं व्रतपराभवत् ॥
 सङ्घाटव्रतमाहात्म्याच्छीघ्रं लब्ध्वा पतिं शिवं ।
 सञ्जाता सुखिनी गौरी स्त्री तद्यान्यापि जायते ॥

(१) सर्वदुःखविनिर्मुक्तं इति पाठान्तरं ।

एतत् श्रुत्वा धरित्रि त्वं व्रतमेतत् कुरु प्रिये ।
यथाभिलषितं सर्वं प्राप्स्यसे नात्र संशयः ॥

इति वराहपुराणोक्तं सङ्घाटकव्रतं ।

—०००—

पौर्णमास्याममावास्यामेकभक्तं समाचरेत् ।
तत्रैक भक्तं कुर्याणो नरकं नोपसर्पति ॥
तत्र पुण्याहवाचेन जयशब्दादिमङ्गलैः ।
हरिश्चैवार्चयेद्यत्रात् स्नाप्य सौवर्णपद्मजैः ॥
ततस्तु पात्रमादाय गीतवेदादिनिस्त्रनैः (१) ।
कुर्यात् प्रदक्षिणं तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥
ततश्चा मन्त्र्य विधिवत् पूजयेत्तं विशेषतः ।
एकं प्रियन्तु (२) सम्भोज्य प्रणम्य च चमापयेत् ॥
एकं विप्राय संमन्त्र्य संपूज्य तत् प्रदक्षिणं ।
ष्टयुक्तमन्नपात्रं सम्भोज्य च चमापयेत् ॥
ब्राह्मणान् परमान् भोज्य दक्षिणाभिद्य दक्षयेत् ।
व्रतिनश्चान्नदानेन वस्त्राद्येन च तर्पयेत् ॥
ये तु दौनान्यक्तपणा अनिवाय्यो दिनं व्रजेत् (३) ।

इति नरसिंहपुराणोक्तं हरिव्रतं ।

—०—

(१) काव्य मङ्गलनैः स्तुत्यमिति पुस्तकालङ्कारे पाठः ।

(२) एवं विप्रमिति पुस्तकालङ्कारे पाठः ।

(३) अनिवाय्यो दमं व्रजेदिति पुस्तकालङ्कारे पाठः ।

अनिलाद उवाच ।

नरसिंहमथो रौक्मं कृत्वा देवं चतुर्भुजं ।
ताम्रपात्रे प्रतिष्ठाप्य बहुदंष्ट्रं प्रकल्पयेत् ॥
बाहुभ्यां पद्मरागौ तु नखानां विद्रुमास्तथा ।
पुष्परागौ स्तनोद्देशे कर्णयोर्नीलिकावुभौ ॥
राजावर्त्तचक्रं कृत्वा(१) नीलवैदुर्यमस्तकं ।
कृत्वा रूपमिदं रम्यं तत्पात्रे मधुना युते ।
पूरयेद्धारिमिश्रेण पूरितन्तु पुनर्ददेत् ॥

इदं रूपं तत्पात्रे मधुयुक्तेन कृत्वा संस्थाप्य वारिमिश्रेण
मधुना पात्रं पूरयेत् । पुनरन्वत्यात्रं मधुवारिपूर्णं तदुपरि-
दद्यात् ।

वस्त्रयुग्मे नवाच्छन्नमासने विनिवेशयेत् ।
गन्धपुष्पैस्तथाधूपैः पूजनञ्चास्य कल्पयेत् ॥
नैवेद्यं कल्पयेद्द्रव्यं भक्तैर्नानाविधैर्दुग्धैः ।
वितानोपरि संयुक्तं पुष्पदामभिरर्चयेत् ॥
कार्त्तिक्यां वाद्य वैशाख्यामाश्रित्य द्वादशीमथ ।
कृत्वा निवेदयेत् सम्यक् यतस्तत्पदमयुते ॥

द्वादशीमाश्रित्य तदादिदिनचतुष्टयं हस्तिक्वोडा यतस्तमुत्सवं
कृत्वा कार्त्तिक्यां वैशाख्यां वा दानं कर्त्तव्यं ।

अरस्यैवाथ संग्रामे दस्युसंहसमाकुले ।
नभयं जायते तस्य सज्जद्यस्त्रिदमाचरेत् ॥
नविग्रन्त्वापदो धीरा धनमायुः प्रयच्छति ।

(१) मणिराजाचणी कृतं इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सन्ततिश्चैव रूपञ्च सीमायं च मनोरमं ॥
 एतत्तै कथितं सम्यक् हरेः क्रीडायनं महत् ।
 तत्स्थानप्रापकश्चैव धर्म्म्याः संचेपतः क्रियाः ॥
 श्रुत्वा यातिपदं पुण्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 धनमायुर्विवर्द्धेत आवणस्य विशेषतः ॥
 आवणे दक्षिणां दद्याच्छतयायुष्मं विभूषयेत् ।
 श्रोतव्यन्तेन वर्षासु पुराणञ्चापरेऽहनि ॥
 इति नरसिंहपुराणोक्तं हरिक्रीडायनं ।

—०९०—

यजिष्णुः पञ्चमीं षष्ठीं यमान् यो भोजयेद्दिजान् ।
 अष्टमौमद्य कौन्तेय शक्तपचे चतुर्दशीं ॥
 उपोष्य व्याधिरहितो रूपवानिति जायते ।

इति महाभारतोक्तं यमव्रतं ।

—०००—

अनिलाद उवाच ।

महाव्रतमहोवक्ष्ये येनारोहति तत्पदं ।
 सुरासुर मुनीनाञ्च दुर्लभं विधिना शृणु ॥
 पर्वण्यश्वयुजस्यान्ते पायसञ्च घृतप्लुतं ।
 नक्तं भुञ्जीत शुद्धात्मा चन्दनैश्चैववाङ्मितं ॥
 आश्वयुजस्यान्ते कर्त्तिके । पर्वणि अमावस्यायां कार्त्तिके-
 क्यन्त इत्यर्थः । ऐश्वर्यस्तुरसः ।
 आचम्याथ शुचिर्भूत्वा विष्वजं दन्तधावनं ।

(४८)

भुक्त्वा चैतन्महादेवं नत्वा भक्तियुती व्रती ॥
 अहं देव व्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतं ।
 तवाग्रया महादेव तत्रनिर्व्वहनं कुरु ॥
 उक्त्वा मन्त्रियमं गृह्णन् वर्षाश्वे व तु षोडश ।
 तिथेः प्रतिपदायास्तु पारयिष्याम्यनुत्तमं ॥
 ततो मार्गशिरे मासि प्रतिपद्यपरेऽहनि ।
 उपवासेन गुरुं पृष्ट्वा महादेवं स्मरन् मुहुः ॥
 महादेवरतान्विप्रान् भस्मसंस्मृत्वाविग्रहान् ।
 षोडाशष्टौ तदर्धं वा दम्पत्यथ निमन्त्रयेत् ॥
 देवञ्च भक्तमासाद्य दीपान् प्राज्वल्य षोडश ।
 पशुनाथं महादेवं भक्त्या नत्वा निवेदयेत् ॥
 आमन्त्र्य च गृहं गत्वा महादेवं स्मरन् चितौ ।
 शुचिवस्त्रास्तृतायान्तु निराहारी निशि स्वपेत् ॥
 अथोदये सहस्रांशोः स्नात्वा चादाय दीपकान् ।
 नैवेद्यं स्नपनाद्यं वा सगच्छेत् शङ्करालयं ॥
 गत्वा वितानकं तत्र वस्त्रयुग्मञ्च घण्टिकां ।
 धूपोत्क्षेपं पताकांश्च दत्त्वा स्नानन्तु कारयेत् ॥
 एवमभ्यर्च्यदेवेशं कशायैरुज्ज्वलेभ्यस्ततः ।
 स्नापयेत् पञ्चगव्येन घृतेन तदनन्तरं ।
 मधुना च तथा दध्ना भूयश्च पयसा तथा ।
 रसेन वाथ खण्डेन फलेषु स्नापयेत् पुनः (१) ॥
 तिलाम्बुना ततः स्नाप्य पञ्चादुष्णेन वारिणा ।

लेपयेत् सुखनं पश्चात् कर्पूरागुहचन्दनैः ॥

एवं संपूज्य तं भक्त्या हेम न्यस्य व्रजेदृष्टं ।

हेम न्यस्य भुजीपरि सुवर्णपुष्पं निधाय ॥

नानावस्त्रफलैश्चैव दद्याच्चैवेद्यमेव हि ।

गृहं गत्वा यथान्यायं हिरण्यरेतसम्बिभुं ॥

जातवेदसमाधाय तर्पयेत्तिलसर्पिषा ।

प्रतिनद्य तद्याचार्यं मिथुनानि च भोजयेत् ॥

हेमवस्त्रादिदानेन यथायत्न्या तु दक्षयेत् ।

एवं विष्टज्य तान् सर्वान् सार्धं वसुजनैः स्वयं ॥

पीत्वादौ पञ्चगव्यञ्च हृष्टोभुञ्जीत वाग्यतः ।

यत्किञ्चिदेतदुच्छिष्टं महादेवमुदीरयेत् ॥

तमुद्दिश्य च तत्कृत्वा कर्त्तव्यं श्रेय इच्छता ।

प्रारभे तु विधिं कुर्युर्हरिद्रोऽप्यथवेश्वरः ॥

वित्तसामर्थ्यतश्चैव प्रतिमासञ्च कृत्स्नयः ।

स्वल्पवित्तोऽथ वा कथित् पुण्यादौ कार्त्तिकमावधौ ॥

कृत्वा नक्तन्वमावास्यां प्रागुक्तविधिना ततः ।

प्रतिपदामुपोष्यैवं पञ्चगव्यं पिवेच्छुचिः ॥

महादेवं स्मरन् सार्धं भक्त्या भुञ्जीत लिङ्गिभिः ।

मासस्य कार्त्तिकस्यान्ते कृत्स्नं प्राग्विधिमाचरेत् ॥

प्रतिपदा द्वितीया च उभेतिथौ उपोषयेत् ।

एवं पौषे तु संप्राप्ते प्रतिपक्षमाचरेत् ॥

द्वितीयेऽप्ये द्वितीयायामुपवसेत् कार्त्तिकमावधौ ।

आददौत तिथिचैकां मार्गमासे तथापरां ॥

पूर्ववत्सन्त्यजेत्येषि प्रत्यञ्चैवमाचरेत् ।

अस्य श्लोकस्य फलितार्थः ।

अमावस्यायां नक्तं प्रतिपद्युपवास इति प्रथमवर्षं प्रथमस्या-
ममावास्यायां नक्तं प्रतिपदि द्वितीयायामुपवासः शेषेषु प्रतिपदि न-
क्तं द्वितीयायामुपवास इति द्वितीयं प्रथमे मासि प्रतिदि नक्तं
द्वितीयाद्वितीययोरुपवासः शेषेषु द्वितीयायां नक्तं तृतीयायामुप-
वास इति तृतीयं । एवं शेषेषु वर्षेषु कृत्वैवं षोडशवर्षं पीण-
मास्याः कार्त्तिक्याः समुद्गमे उदयकाले ।

पूर्ववदेवमभ्यर्च्य कृशानुं धनितर्प्येत् ।

अन्नि चर्चिषः ।

महादेवाय गान्ध्यादौक्षिताय विजाय च ॥

हेमशृङ्गां सवत्साञ्च सघण्टां कांस्यदोहनां ।

शिवव्रत धरान् विप्रान् सहाचार्याञ्च षोडश ॥

सभोज्य हेमवस्त्राद्यैर्यथाशक्ति तु दक्षयेत् ।

कृत्रोपानहकुम्भाञ्च दद्यात्तैभ्यः पृथक् पृथक् ॥

भोजयेत्तान्विसृष्ट्वैव मिथुनानि तु षोडश ।

विसृष्ट्वा विसृज्य ।

ब्राह्मणाञ्च यथा शक्त्वा भोजयेत् वेदपारगान् ।

अन्येषां च क्षुधात्तानां दद्यादन्नञ्चतहिने ॥

एवं महाव्रतञ्चैतद्ब्रह्मघ्नोप्यवमर्षणं ।

भूर्भुवादिषु शेषेषु लोकेषु बहुभोगदं ॥

चतुर्णामपि वर्णानां यत्तु सोपानवत्स्थितं -

तत् कुर्याद्यौवनं प्राप्य समुद्दिष्टमिहैव हि ॥
 धन्यमायुःप्रदं नित्यं रूपसौभाग्यदं परं ,
 स्त्रीपुंसयोश्च निर्दिष्टं व्रतमेतत् पुरातनं ।
 विधवयापि कर्त्तव्यं भवेदविधवा च या ॥
 सुन्धयापि च कर्त्तव्यमवियोगाय तद्व्रतं ।
 उपोष्य प्रतिमासन्तु भुञ्जीत व्रतिभिः सह ॥
 एतद्विचित्रतुर्भिर्वर्षा(१) सर्वेष्वब्देषु शक्तितः ।
 अन्ते च भिन्नवर्षाणां प्रारम्भे विधिमाचरेत् ॥
 पुण्यसम्भारमन्विच्छ्रवणामयपदञ्च तत् ।
 अथारव्यव्रते कश्चिदसमाप्तिं श्रुतो भवेत् ॥
 सोऽपि तत् फलमाप्नोति सत्प्रारम्भप्रभावतः ।
 वाचकः श्रावकश्चैव श्रोतारश्च व्रतस्य ये ॥
 भवन्ति पुण्यसंज्ञिष्टास्तत्पदाभिमुख्याद्ये ।

इति कालिकापुराणोक्तं महाव्रतं ।

—000—

उपोष्यैकादशीं शक्तां माघमासेऽथ पूर्णिमां ।
 कुर्याद्विधिमिमं सम्यक् सदा तस्य व्रजेत्पदं ॥
 तद्विरूपप्रदञ्चेतद्व्रतं(२) सौभाग्य दायकं ।
 पुत्रदं सुखदञ्चैव विधिना चरितं त्विदं ॥
 व्रतस्यास्य प्रवक्तारं समयुक्तं गुणान्वितं ॥

(१) चत्वारिंशन्ति च वर्षाणामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) तद्विरूपार्पूर्वदञ्चेतद्व्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पूजयेद्भूमिकामोष पादुकाद्यैः सुभावितः(१) ।
 हक्कमाज्ययुतश्चाथ पात्रं नीलाच्च गामपि ॥
 अभावे च तथा हेमः कर्पाई न तु राजतं ।
 वस्त्रयुग्मं नवं सुच्छं पुष्पप्रकरचित्रितं ॥
 आश्रित्य तत्र तत्पात्रं शुची देशे निवेशयेत्(२) ।
 ततो जागरणं कुर्यात् गीतवाद्यादिमङ्गलैः ॥
 प्रभाते तु नयेत्पात्रं हरेरायतनं महत् ।
 स्नाप्य चौरादिभिर्हैवं विष्णुं संपूज्य वै स्वयं ॥
 निवेदयेत्तु तत्पात्रं प्रीयतामित्युदीरयेत् ।
 ततो नानाविधैर्भक्ष्यैः सुगन्धेनोदकेन च ॥
 दधिखण्डान्य दुग्धाज्यं नैवेद्यञ्च बलिं हरेत् ।
 ततो नत्वा गृहं गच्छेदाचार्यं प्रीणयेत् पुनः ॥
 प्रणम्य भोजयेद्भक्त्या व्रतिनश्च द्विजैः सह ।
 कल्पयेद्भोजनं श्रेष्ठं सर्वेष्वेव तपस्विषु ॥
 दीनान्ब्रह्मपणानाञ्च सर्वेषामनिवारितं ।
 अनेनापि व्रतेनैव सम्यक् प्राप्य पदं शुभं ॥
 मोदते सुचिरं कालमायुष्मान् धनवानिह ।
 इति नरसिंहपुराणोक्तं पात्रव्रतं ।

— ००० —

(१) पूजयेद्भूमिकामोष, तस्य भक्त्या सुभावित इति पाठान्तरं ।

(२) निवेदयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

युधिष्ठिर उवाच ।

जातिस्मरत्वं देवेश दुष्प्राप्यमिति मे मतिः ।
तदहं श्रुतुमिच्छामि प्राप्यते केन कर्मणा ॥

कृष्ण उवाच ।

ब्राह्मणश्चैव शूद्रोऽपि कुले महति जन्मवान् ।
दाता चमौ धनी वाग्मी रूपवान् भद्रकैर्भवेत् ॥
चत्वारि राजन् भद्राणि चतुष्पादानि तानि वै ।
तान्येव बहुविधानि दुःप्राप्याण्य कृतात्मभिः ॥
मार्गशौर्षं तु प्रथमं द्वितीयं फाल्गुने तथा ।
ज्येष्ठे तृतीयं राजेन्द्र ख्यातं भाद्रपदे परं ॥
फाल्गुनामलपचादौ चैव मासांस्त नरोत्तम ।
चिपुष्करं समाख्यातमौदार्यकरणं परं ॥
ज्येष्ठस्य शुक्लपचादौ चैवमासांश्च युधिष्ठिर ।
तन्निपुष्ककमाख्यातं सत्वशौर्षप्रदायकं (१) ॥
तथा भाद्रपदस्यादौ चैवमासान् पाण्डु नन्दन ।
वरदानेन देवानामृषीणां सेवनेन वा ।
तीर्थस्नानेन वा देव तपोहोमव्रतेन वा ॥

कृष्ण उवाच ।

चत्वारि राजन् भद्राणि समुपोष्याणि यत्नतः ।
तत् प्रभावाद्भवेद्भूतं राजन् जातिस्मरौ नरः ॥
शुभोदयः पुरा वैश्वी बभूव यमुना तटे ।

(१) उपौदार्यमुपान्वित मिति पुस्तकाकारे पाठः ।

तेन व्रतपदचौर्यं सृतः कालक्रमादसौ ॥
 सञ्जयस्य सुतो जातः स्वर्णं ष्ठीवीति विश्रुतः ।
 व्रतप्रभावाज्जातिघ्नः स च चौरैर्निपातितः ॥
 नारदस्य प्रभावेन पुनरुज्जीवितोऽप्यसौ ।
 सम्भारपूर्ववृत्तान्तं सकलं व्रतधर्म्यतः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

सञ्जयस्य कथं पुनः स्वर्णं ष्ठीवीति वा कथं ।
 दस्युभिश्च कथं नीतो सत्यवे जीवितः कथं ॥

कृष्ण उवाच ।

सञ्जयो नामराजासीत् कुशावल्यां नराधिप ।
 तस्य मित्रे च देवर्षी सदा नारदपर्व्वतौ ॥
 एकदा सञ्जयगृहं संप्राप्तौ तौ यदृच्छया ।
 स्वागतावचदानाद्यैरुपचारैरपूजयत् ।
 तेषामधीपविष्टानां पूर्व्ववृत्तान्तभाषिणां ।
 सञ्जयस्य सुता प्राप्ता वरुणो पितुरन्तिकं ॥
 पर्व्वतः प्राह राजानं कन्येयं वरवर्णिनी ।
 गुप्तगुल्फा संहतोरुःपौनय्योणिपयोधरा ॥
 पद्मपत्रेक्षणनखा पद्मकिञ्चल्कसन्निभा ।
 आकुञ्चितमृदुस्निग्धैः केशैरतिततैर्धनैः ॥
 सविलासागजगता सुनाशा कौशलस्वरा ।
 अहो रूपमहो धैर्य्यमहो लावण्यं मुत्तमं ॥
 तिलपुष्पस्फुटा नासा रूपं सं परिलक्ष्यते ।

कस्येयं भद्रका भद्रा समातिहृदयङ्गमा ॥
 एवं तुवाणं तं विप्रं विस्मयोत्फुल्ललोचनं ।
 राजा प्राह ततो ब्रह्मन् दुहिता मम पर्वत ॥
 अथोवाच वचो धीमान्नारदः क्षुभितेन्द्रियः ।
 राजत्रिवेष्टुकामोऽहं कान्येयं दीयतां मम ॥
 ईक्षितन्ते प्रदास्यामि वरमत्यन्तदुर्लभं ।
 एवमुक्तो नारदेन प्रीतात्मा सञ्चयस्तदा ॥
 कृताञ्जलिश्वाचेदं प्रहर्षीत्फुल्ललोचनः ।
 पुत्रो मे दीयतां क्षिप्रमचीनकनकाकरः ॥
 यस्य मूर्धं पुरीषं वा ज्ञेयानं क्षिपति क्षितौ ।
 जातरूपं हि तत्सर्वं सुवर्णं भवतु स्थिरं ॥
 एवमस्त्विति तं राजा नारदं प्रत्यभाषत ।
 सुवर्णछीविनं पुत्रं ददामि तव सुव्रत ॥
 एवमुक्ता सतीं कन्यां सालङ्कारां समध्यमां ।
 विवाहयामास तदा नारदो हृष्टमानसः ॥
 तत्तस्य चेष्टितं दृष्ट्वा पर्वतः क्रोधमूर्च्छितः ।
 उवाच नारदं रोषाद्दीप्ताचस्फुरिताधरः ॥
 मयेयं प्रार्थिता पूर्वं त्वया वा स्याद्विवाहिता ।
 तस्मान्मया समं स्वर्गान्नगन्तासि कदाचन ॥
 दत्तस्त्वयास्य यः पुत्रो वरदानेन नारद ।
 सोऽपि चौरैरुपहतः पञ्चत्वमुपयास्यति ॥
 एवमुक्तः पर्वतेन नारदः प्राह दुर्मनाः ।
 न त्वं धर्मं विजानासि किञ्चिन्मूढोसि दुर्मते ॥

सामान्या सर्वभूतानां कन्या भवति सुव्रत ।
 न तस्या वरणे दीपं पश्यन्तीह बहुश्रुताः ॥
 न सेविता त्वया वृद्ध तेन मां ग्रपसे रुषा ।
 पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात् प्रथमे पदे(१) ॥
 यस्मादेतद्विज्ञाय ग्रपसे मामनागसं ।
 तस्मात्त्वमप्यहो स्वर्गं न गन्तासि मया विना ॥
 सञ्जयस्य सुतः गापाद्यदि पञ्चत्वमेष्यति ।
 आनयिष्ये तद्याप्येनं यमलोकाच्च संशयः ॥
 एवं श्रद्धा तदान्योऽन्यं देवर्षी तावुभौ पुनः ।
 पूजितौ सञ्जये नाथ जन्मतुः स्वाश्रमं प्रति ॥
 अथास्य सप्तमे मासि जातः पुत्रो नृपस्य सः ।
 स्वर्णहोवीति(२) नामास्य यद्वार्धमकरोत्पिता ॥
 जातिस्मरः स्मरवपुः सुवर्णोत्पत्तिकारणं ।
 सर्वभूतस्य तज्ज्ञोऽभूद्भद्रव्रतफलादिदृ ॥
 तत्र श्लेषपुरीषादि यत् किञ्चित् क्षिपते चित्तौ ।
 जायते कनकं सर्वं प्रसादान्नारदस्य च ॥
 तेनासौ यजते राजा विधिवद्भूरिदक्षिणैः ।
 राजसूयादिभिर्यज्ञैर्विविधैरधिपूजितः ॥
 वभार भृत्यानितरान् पुपोष स्वजनातिथीन् ।
 चकार देवतागारान् सरारामादिवापिकाः ।
 जातस्नेहश्च तं पुत्रं ररक्ष रक्षिभिर्वृतं ॥

(१) सप्तमे पदे इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) स्वर्णहोवीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

राशयः कनकानाञ्च बभूवुर्भूपतेः सुतात् ।
 अधास्य दस्यवः केचित् शुत्वा तं कनकाकरं ॥
 धनलोभेन तं जघ्नुर्दाक्षिणात्वा महोदताः ।
 तस्मिन् विनष्टे तत्रष्टं वरदानसमुद्भवं ॥
 कनकं नश्यते राज्ञी जगामान्योऽन्यतः क्षयं ।
 प्रातितं दस्युभिः पुत्रं ज्ञात्वा राजा सुदुःखितः ॥
 विललापाकुलमतिः सम्मोहेन पपात च ।
 विलपन्तं तु तं दृष्ट्वा नारदः प्राह सत्वरं ॥
 राजन् विषादं माकार्षीः शृणुमाश्चारतीं कथां ।
 इत्युक्त्वा स समाचख्यौ चरितानि महौजसां ॥
 विनष्टानां नरेन्द्राणां यतीनां दक्षिणावतां ।
 श्रुत्वा राजा नरेन्द्राणां चरितानि महात्मनां ॥
 विनष्टशोकः सहसा प्रकृतिस्थो बभूव सः ।
 नारदोऽपि नरेन्द्रस्य मृतं पुत्रं यमालयात् ॥
 आनयामास तरसा यथारूपं यथाहृतं ।
 दृष्ट्वा स्मृष्ट्वा स पुत्रन्तं परितुष्टेन चेतसा ॥
 व्रीडितो विस्मितश्चैव कृताञ्जलिरघात्रवीत् ।
 किमाश्चर्यं प्रसन्नेन भवता मम नारद ॥
 दत्तः पुत्रस्तथा भूतो दस्युभिर्निहतो यथा ।
 यस्मासान्ते पुनरसौ जीवितं सर्व्वमेव तत् ॥
 संसार पूर्व्ववृत्तान्तं जातिस्मरणकारणं ।
 व्रतं व्रतयेष्टमिदं किमन्यत् कथयामि ते ॥
 तथा भाद्रपदस्यादौ त्रीन्मासान् पाण्डुनन्दन ।

तत्त्रिपुष्करमाख्यातं बहुविद्याप्रदायकं ॥
 तथा मार्गशिरस्यादौ त्रीन् मासांश्च नराधिप ।
 तद्विष्णुपदमित्युक्तं सर्व्वधर्मप्रदायकं ॥
 मुनिभिः कथितान्येवं भद्राण्येतानि भारत ।
 कर्त्तव्यानि नरैः स्त्रीभिर्ब्राह्मणानुमतेन वै ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

विस्तरेणैव मे ब्रूहि देवदेव जनार्दन ।
 भद्राणां नियमाधानं प्रधानं मधुसूदन(१) ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु राजवद्वितो भद्राणां विस्तरं परं ।
 कथयिष्ये न कथितं यन्मया कस्यचित् पुरा ॥
 शुक्ला मार्गशिरस्यादौ चतस्रस्तिथयो वराः ।
 द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥
 एकभक्ताशनस्तिष्ठेत् प्रतिपदि जितेन्द्रियः ।
 प्रभाते तु द्वितीयायां कृत्वा यत् करणीयकं ॥
 प्रहरे वै समधिके गते ज्ञानं समाचरेत् ।
 सृद्धोमयं तु संगृह्य मन्त्रैरेभिर्विचक्षणः ॥
 अहन्ते प्रवदिष्यामि विप्राणां विधिमुत्तमं ।
 एतन्न देयं देयान् वा कथयिष्यामि तानपि ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये सुधियोऽमलाः ।
 तेषां मन्त्राः प्रदेया वै न तु सङ्कीर्णधर्मिणां ॥

या स्त्री भर्ता विमुक्तापि स्वाचारविरताः सदा ।
 सापि व्रतं प्रगृह्णीयात्स भर्ता शीलसंयुता(१) ॥
 स्नानं नद्यां तडागेषु वापीकूपगृहेषु च ।
 दशवारं फलं ज्ञेयमधिकं हिं समन्त्रकं ॥
 मृदं मन्त्रेण संगृह्य सर्वंगात्रेषु दापयेत् ।
 त्वं हि मृदन्दिता देवैः समला विमलाः कृताः ॥
 मयापि वन्दिता भक्त्या मामद्यैवामलं कुरु ।
 एवं जपन् मृदं दत्त्वा स्वहस्ताये समन्त्रकं ॥
 जलावगाहनं कुर्यात् कुण्डमालिष्यधर्मवित् ।
 सिद्धार्यकैः कृष्णतिलैर्वैष्णवैर्मन्त्रैः क्रमात् ॥
 त्वमादिः सर्वदेवानां जगताञ्च जगन्मय ।
 भूतानान्तु विद्युद्धानां रसानां पतये नमः ॥
 गङ्गासागरजन्तीयं पौष्करं नार्थदन्तथा ।
 वामुनं सन्निधातव्यं(२) सन्निधौ तदिहास्तु मे ॥
 शरीरालम्बनं कृत्वा पूर्वमृद्धोमयाम्बुभिः ।
 एवं स्नात्वा समाप्नुत्य त्रिरात्रम्ब तटस्थितः ॥
 निवस्य वाससी शुम्भे शुचिः प्रयतमानसः ।
 देवान् पितॄन् मनुष्याञ्च तर्पयेत् सुसमाहितः ॥
 एवं गृहीतनियमो गृहं गच्छेत् शुचिव्रतः ।
 न हृषेत् च संजल्पेत् यावच्चन्द्रस्य दर्शनं ॥
 स्नात्वा चैव ततो नाम द्वितीयादौ चतुर्दिने ॥

(१) सप्तर्षीतदुत्तरा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) वामुनं सान्निहितम् इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

नमः कृष्णाच्युतानन्तहृशीकेशेति च क्रमात् ।
 चतुर्दिने द्वितीयादिदेवमभ्यर्चयेद्व्रतं ॥
 प्रथमेऽङ्गि स्मृता पूजा पादयोश्चक्रपाणिनः ।
 नाभिपूजा द्वितीयेऽङ्गि कर्त्तव्या विधिवन्नरैः ॥
 पुरदिषस्तृतीयेऽङ्गि पूजां वक्षसि विन्यसेत् ।
 चतुर्थेऽङ्गि जगद्धातुः पूजां गिरसि विन्यसेत् ॥
 पुष्पैर्विलेपनैर्धूपैरर्घ्यं दद्याद्विभूषणैः ।
 प्रवरैर्भूरिनैवेद्यैर्ह्रीपदानैश्च भक्तितः ॥
 पूजयित्वा विधानेन विष्णुं विष्णेश्वरं व्रती ।
 ततो दिनायसाने तु मुहूर्त्ते विमले सती ॥
 अर्घ्यं प्रदद्यात्सोमाय भक्त्या तद्भावभावितः ।
 स चार्घ्यं यादृशो देय ऋग्भिर्मृद्धिस्तथेतरैः ॥
 तत्ते सम्यक् प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर निबोध मे ।
 चन्द्रनागुरुकर्पूरदधिदूर्वाचतादिभिः ॥
 रत्नैः समुद्रजैश्चान्यैर्वज्रवैदूर्यमौक्तिकैः ।
 पुष्पैः फलैश्च कल्लोलैः खर्जूरैर्नारिकेलकैः ॥
 वस्त्राच्छादनगोवाजि भूमिहेमसमन्वितैः ।
 सत्त्व युक्तस्य कृत्स्नस्य विधिरेष प्रकीर्त्तिता ॥
 इतरस्य यथा यत्तथा फलपुष्पाद्यतोदकैः ।
 लवणाज्यगुडैस्तैलपयःकुम्भतिलैः सह ॥
 शशिन् चन्द्र शशाङ्गिन्दो नामानि क्रमशो नरः ।
 द्वितीयादिषु चन्द्रस्य सङ्कीर्त्याष्वर्चनं निवेदयेत् ॥
 अर्चयित्वा निशायान्तु शशिहृद्वा विवर्धयेत् ।

प्रत्नहं वर्धयेदर्थं शशिहृदया नृपोत्तम ॥
 एवमर्थः प्रदातव्यः शृणु मन्त्रविधिक्रमं ।
 नवी नवीऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
 त्रिरग्निसमवेतान् वै देवानाप्यायसे इविः ।
 गगनाङ्गणसन्दीप दुग्धाश्विमघनोद्भव ॥
 भाभासितदिगाभोग रामानुज नमोऽस्तु ते ।
 दत्तार्थं द्विजराजाय तदिप्राय निवेदयेत् ॥
 निर्वर्त्यार्थं क्रमेणैव ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
 भूमिन्तु भाजनं कृत्वा पद्मपत्रसमाश्रितं ॥
 पालाशैर्मधुपत्रैर्वा(१) सुधीते वा शिलातले(२) ।
 समालभ्य धरां देवीं मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥
 त्वत्तले भोक्तुकामोऽहं देवि सर्व्वरसोद्भव ।
 मदनुग्रहाय सुखादु कुर्व्वन्तीममृतोपमं ॥
 एवं जप्त्वा च भुक्त्वा च शाकपाकगुणोत्तरं ।
 आचम्य खान्यधालभ्य स्मृत्वा सीमं स्वपेदूवि ॥
 भोक्तव्यन्तु द्वितीयायां चतुर्थ्यां गौरमोत्तरं(३) ।
 हृतात्ताः सगुडा राजन् पञ्चम्यां कशरा भुवि ॥
 भोज्याः सर्व्वेषु भद्रेषु सदा श्यामाकतण्डुलाः ।
 प्रसाधितवृत्तं गव्यं फलं शाकमयान्वितं ॥
 प्रातः स्नानं ततः कृत्वा सन्तप्यं पिबदेवताः ।

(१) चर्मपत्रैर्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) शिलातले इति पाठान्तरं ।

(३) अक्षरलक्षणं भुवि इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

भोजयेद्वाह्मणान् भक्त्या दत्त्वा दानं विसर्जयेत् ॥
 मृत्युवन्धुजनैः सार्धं पश्चाद्भुञ्जीत काम्यया ।
 एवं भद्रेषु सर्वेषु त्रिमासेषु यतव्रतः(१) ॥
 करोत्येवं नरो भक्त्या वर्षमेकममलरौ ।
 तस्य त्रैविज्यस्यैव नित्यं सोमः प्रसौदति ॥
 एतत्करोति या कन्या भव्यं प्राप्नोति सा पतिं ।
 दुर्भगा सुभगा साध्वी भवत्यविधवा सदा ॥
 राज्यार्थी लभते राज्यं धनार्थी धनमाप्नुयात् ।
 पुत्रार्थी प्राप्नुयात् पुत्रानित्याह भगवान् रविः ॥
 योषित्कुलाकुलविवाहमनोरमाणि
 शय्यान्नपान(२) शयनाशनशोभितानि ।
 भद्राण्यवाप्य धनपुत्रकलत्रजातौः
 जातिस्मरौ भवति भारतभद्रकर्त्ता ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं भद्रचतुष्टयव्रतं ।

—000—

सुमन्तुरुवाच ।

शृणु कौरव कर्माणि तिथिगुह्याश्रितानि तु ।
 शुभैव पापहानिः स्यात् कृत्वानन्तं फलं लभेत् ॥
 चौराशनः प्रतिपदि । पुष्पाहारो द्वितीयायां(३) ।

(१) एवं माद्रिमासेषु नियताका यतव्रत इति पुस्तकाकारे पाठः ।

(२) शय्यान्नपान इति पुस्तकाकारे पाठः ।

(३) पुष्पशयनो द्वितीयायामिति पाठाकारः ।

लवणवर्जितं तृतीयायां । तिलान्नाशी(१) चतुर्थ्यां । चौरासनः
पञ्चम्यां । फलाशनः षष्ठ्यां । शाकाशनः सप्तम्यां । विल्वाहारोऽ-
ष्टम्यां । पिष्टाशनो नवम्यां । अनग्निपक्ताहारो दशम्यां । एका-
दश्यामुपवासः । घृताशने द्वादश्यां । पायसाहारस्तयोदश्यां ।
यवान्नाहारचतुर्दश्यां । गोमूत्राहारः कुशोदकप्राशनः पौर्ण-
मास्यां । एवं प्राशनविधिः ॥

उक्तानि प्राशनान्येवं विधिपूर्वमुदाहृतं ।

चौरप्रतिपदायान्तु स सर्वासु विधीयते ॥

स चौरप्रतिपदोक्तो विधिः कथ्यते ॥ तत्र व्रतदिनात् पूर्व-
दिने त्रिकालस्नानमुपवासश्च पवित्रः सुक्तजपः शिरसा सह
गायत्रीजपश्च तत्पूर्वदिने एकभक्तं विधायोपवाससङ्कल्पः
व्रतदिवसे द्विजेभ्यो दक्षिणादानमिति एष पूर्वः प्राशनविधि-
स्तिथीनां । एवमनेन विधिना पक्षमेकं यो वर्त्तयति अश्व-
मेधफलं दशगुणं प्राप्नोति स्वर्गं मन्वन्तरं यावत् प्रतिवसति
उपगोयमानाप्सरोगन्धर्वैः सह वासः । मासचतुष्टये तु सोऽश्वमेध
राजसूयानां शतगुणं फलमाप्नोति । स्वर्गं उपगोयमाना-
प्सरोभिर्गन्धर्वैश्चतुर्युगानां सप्ततिं यावत् प्रवसति । समेकः
संवत्सरः । य एवं नियमाद्राजब्राह्मयुजनवभ्यां वैशाखतृती-
यायां कार्त्तिके पौर्णमास्यां वा तिथिव्रतानि गृह्णाति ।

(१) तिलान्नाशोति पुस्तकालये पाठः ।

ब्रह्मचारो गृहस्थो नारो नरो वा शुचिः प्रयतमानसः पुष्प-
दन्तविभुसालोक्यं व्रजति ॥

पुष्पदन्तविभुः सूर्यः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं महाफलव्रतं ।

—onDuo—

ज्येष्ठे पञ्चतपाः सायं हेमधेनुप्रदो दिवं ।

यात्यष्टमौ चतुर्दशी रुद्रव्रतमिदं स्मृतं ॥

अष्टमौचतुर्दश्याविति च । चत्वारि दिनानि पञ्चाम्नि-
साधनं तच्चतुर्थे दिने सायं सुवर्णधेनुं दद्यात् ।

इति पद्मपुराणोक्तं रुद्रव्रतं ।

—000—

हे पञ्चम्यो हि मासस्य हे च प्रतिपदौ नरः ।

सोपवासः सुगन्धाब्धः शयीत प्रियया सह ॥

खगनिघ्नलचित्तस्तु रतिप्रीतिविवर्जितः ।

खगनिघ्नलचित्तः सूर्यध्यानपरः ॥

समयं स्मृतिशीलश्च तस्य पुण्यं फलं वृणु ।

दिव्यं वर्षसहस्रं तु दिव्यं वर्षशतं तथा ॥

ततस्तु भावयत्येनं(१) महादेवं न संशयः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सम्भोगव्रतं ।

पौर्णमास्याममावास्यां चतुर्दश्याष्टमीषु च ।
 नक्तमन्दन्तु कुर्वीत हविष्यैर्ब्रह्मचारिणौ ॥
 उमामहेशप्रतिमां हेम्ना कृत्वा सुशोभनां ।
 राजर्तौ वापि कर्षादौ स्थापयित्वा घृतादिभिः ॥
 गन्धपुष्पै रलङ्कृत्य वस्त्रयुग्मैश्च शोभनैः ।
 भस्मभोज्यै रशेषैश्च वितानध्वजचामरैः ॥
 भोजयेच्छिवभक्तांश्च दीनानाथान् प्रतर्पयेत् ।
 शक्त्या च दक्षिणां दद्याच्छिवमन्त्रैः चमापयेत् ॥
 ताम्रकांस्यादिपात्रं वा सितवस्त्रावगुण्ठितं ।
 कृत्वा वायतनं मध्ये प्रतिमानूपकल्पयेत् ॥
 पात्रमेवायतनं उपकल्पयेत् स्थापयेत् ।

शिवस्याधाय तत्पात्रं शोभितं पुष्पमालया ॥
 ध्वजशंखादिविभवैः शिवस्यायतनं नयेत् ।
 लिङ्गमूर्त्तैर्महेशस्य व्रतस्थान्ते निवेदयेत् ॥
 तद्देवा स्थापयेत्पात्रमुपशोभासमन्वितं ।
 शिवे प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य चमापयेत् ॥
 समाप्यैतद्व्रतं पुण्यं शृणु यच्च फलं लभेत् ।
 द्वादशादित्यसंकाशैर्महायानैर्मनोहरैः ॥
 यथेष्टमैश्वरे लोके रुद्रैः सार्वं प्रमोदते ।
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥
 तदन्ते स महाभागी विष्णुलोके महीयते ।

इति शिवधर्माक्तमुमामहेश्वरव्रतं ।

अष्टम्याञ्च चतुर्दश्या नियतव्रतचारिणी ॥
 वर्षमेकं न भुञ्जीत महीभोगजिगीषया ।
 वर्षान्ते प्रतिमां कृत्वा पूर्ववद्विधिमाचरेत् ॥
 स्नानार्घ्यैस्तद्व्रतं प्राप्य पूर्वोक्तांस्तु गुणान् लभेत् ।
 अत्राप्युमामहेश्वर प्रतिमां कर्त्तव्या । पूर्ववदिति पूर्वव्रतोक्त
 वदित्वर्थः ।

जाम्बूनदमयैर्यानि यतुर्द्वारैरलङ्कृतैः ॥
 गत्वा शिवपुरन्दिव्यं अशेषं भोगमाप्नुयात् ।
 उमामहेश्वरं नाम व्रतमौश्वरभाषितं ॥
 कारुण्यात् सर्वनारीणां नरानाञ्च विशेषतः ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन उमामहेश्वरव्रतं ॥
 कर्त्तव्यं नरनारीभिः सुखमचयमाप्नुयात् ।
 उमादेवौप्रियार्थन्तु नष्टेन परमार्थतः ॥
 इति शिवधम्नोत्तिरोक्तमपरमुमामहेश्वरव्रतं ।

—000—

विष्वक्चं समामृत्य द्वादशाहमभोजनं ।
 यः कुर्याद् भूण्हात् पापान्मुक्तो भवति नारद ॥
 शिवोत्र देवता ।

इति सौरपुराणोक्तं पापमोचनव्रतं ।

—000—

सूतउवाच ।

पौर्णमास्याममावास्यां वर्षमेकमतन्द्रिता ।
उपवासरता नारी नरो वा द्विजसत्तमाः ॥
वर्षान्ते सर्वगन्धाख्यां प्रतिमाञ्च निवेदयेत् ।
साभवान्यास्तु सायोज्यं सारूप्यं वाथ सुव्रता ॥
लभते नात्र सन्देहः सत्यं सत्यं मुनौखराः ।
इति लिङ्गपुराणोक्तं भवानीव्रतं ।

— ००० —

द्विधाष्टम्यौ तु मासस्य चतुर्दश्यौ तु द्वे तथा ।
अमावस्यापौर्णमास्यौ सप्तमीद्वादशीद्वयं ॥
संवत्सरमभुञ्जानः सततञ्च जितेन्द्रियः ।
ब्रह्मचर्यं फलं यच्च यत्फलं सचयाजिनां(१) ॥
ऋतुगामिफलं(२) यच्च तदवाप्नोत्यभोजनात् ।
एषु तिथिसत्त्वामिनी देवताः ।
इति यमस्मृत्युक्तं तिथियुगलव्रतपञ्चकं ।

— ०००@००० —

चतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पञ्चयो शुक्लकणयोः ।
योऽब्दमेकं न भुञ्जीत शिवार्चनरतः शुचिः ॥
यत्पुण्यमचयं प्रीतं सततं सचयाजिनां ।
तत् पुण्यं सकलं तस्यां शिवलोकञ्च गच्छति ॥
इति भविष्यपुराणोक्तं शैवोपवासव्रतं ।

(१) सर्वथाजिनामिति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) ऋतुगामिफलमिति पुलकान्तरे पाठः ।

कृष्णाष्टम्यां तु नक्तेन कृत्वा कृष्णचतुर्दशीं ।
इह भोगानवाप्नोति (१) परं च शिवमृच्छति ॥
इति श्रीभविष्यत्पुराणोक्तं शिवनक्तव्रतं ।

—०००—

सुत उवाच ।

अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां पक्षयोरुभयोरपि ।
वर्षमेकं ततो भुक्त्वा नक्तं यः पूजयेच्छिवं ॥
सर्वयज्ञफलं प्राप्य स याति परमाङ्गतिं ।
इति लिङ्गपुराणोक्तं महाव्रतं (२) ।

—०००—

पौषमासे तु संप्राप्ते पक्षयोरुभयोः सुत ।
चतुर्दश्यामथाष्टम्यां पौर्णमास्यामथापि वा ॥
नित्यं निर्वर्त्य विधिं ततः काम्यं समाचरेत् ।
विशेषपूजा तत्रैव कर्त्तव्या शुद्धचेतसा ॥
नैवेद्यं यावकपक्षं खण्डं चौराज्यसंस्कृतं ।
रुद्रसंख्यांस्तु वै विप्रान् भोजयेच्चैव दक्षयेत् ॥
वितस्तिमात्रां प्रकृतिं यावपिष्टेन निर्वर्त्तितां (३) ।
समृद्धसुरसाङ्गलूकितभूषान्तु कारयेत् ॥
शिवाय तु प्रदातव्या कपिला गुरवे ततः ।
स्ववाहनसमायुक्ता व्रतपुण्यमतः शृणु ॥

(१) इह लोकानवाप्नोतीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) महेश्वर व्रतमिति पुस्तकान्तर पाठः ।

(३) यवापिष्टेन निर्वर्त्तितामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सर्वकामिकैः ।
 रुद्रवन्दसमाकीर्णं रुद्रकन्यासमावृतैः ॥
 हृषभस्मन्दनैर्युक्तो नानागीतरवान्वितः ।
 त्रिःसप्तकुलसंयुक्तो यात्यसौ यत्र शङ्करः ।
 यावत्तद्ग्रीमसंस्थानं तत् प्रसूते कुलेषु च ॥
 तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 सामीप्यं तु समासाद्य सायोज्यं याति वा ततः ॥
 अनेन विधिमार्गेण खड्गं पिष्टमयं शिवे ।
 समर्प्य च विधानेन चक्रवर्त्तिपदं लभेत् ॥
 फाल्गुने तु तथा चक्रं निवेद्य तत्पदं लभेत् ।
 चैत्रे शिवं पिष्टमयं निवेद्य च शिवायतः ॥
 स सुचति ब्रह्महत्यां शिवलोकमवाप्नुयात् ।
 वैशाखे मासि दण्डायं शिवस्थाने निवेदयेत् ॥
 हस्तावर्त्तं (१) पिष्टजं कार्यं पूजान्ते तु निवेदयेत् ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुद्रलोके महीयते ॥
 ज्येष्ठे पिष्टमयं खड्गं शिवाय विनिवेदयेत् ।
 मुच्यते तु कृतघ्नत्वादुद्रलोके तु गच्छति ॥
 आषाढे पिष्टजं पात्रं शिवाय विनिवेदयेत् ।
 मुच्यते दुष्कृतेः सर्वैरिह जन्मनि सञ्चितैः ॥
 ध्वजं पिष्टमयं यस्तु शिवस्थाने निवेदयेत् ।
 श्रावणे तु विधानेन सोऽक्षयं मीचमाप्नुयात् (२) ॥

(१) हस्तापमिति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) मच्चमं मीचमाप्नुयादिति पुलकान्तरे पाठः ।

मासे भाद्रपदे यस्तु गदां पिष्टमयीं ददेत् ।
 निधीयत्वं तु सम्प्राप्य शिवलोके महीयते ॥
 मासि चाश्व युजे शूलं दत्त्वा वै पिष्टसम्भवं ॥
 शिवाय पुरतो देयं भ्रूणहत्यां व्यपोहति ।
 कार्त्तिके तु गदाचक्रं शिवस्याग्ने निवेदयेत् ॥
 सप्तजन्मकृतं पापं दहत्यग्निरिवेन्धनं ।
 मासे वै मार्गशीर्षे तु कमलं पिष्टसम्भवं ॥
 शिवाय विधिना देयं (१) सर्वैश्वर्यमवाप्नुयात् ।
 सर्वेषाञ्चैव नक्तन्तु व्रतानां कौत्सितं मया ॥
 नित्यपूजान्तु निर्व्वर्त्य काम्यपूजान्तु कारयेत् ।
 मासि मासि गुरोः पूजा कर्त्तव्यन्तु व्रतार्पणं ॥
 महापूजा (२) वत्सरान्ते कर्त्तव्या तु विधानतः ।
 गुरवो दक्षितव्यास्तु हेमवस्त्राश्चवाहनैः ॥
 ततः फलमियात्तूर्णं यथोक्तं कृत्तिकासु च ।
 वित्तशाठ्यान्महासेन इष्टापूर्त्तैर्विगुज्यते ॥

इति कालोत्तरोक्तं शिवव्रतं ।

(१) पुरतो देयमिति पुस्तकालये पाठः ।

(२) महापूजा इति पुस्तकालये पाठः ।

अथ शक्रध्वजीच्छायाविधिः ।

देवीपुराणे ।

शक्र उवाच ।

केन सा विधिना लब्धा मम वंशक्रमागतैः ।

ध्वजयष्टिर्विशेषेण तद्विधिं कथय प्रभो ॥

ब्रह्मोवाच ।

शङ्कायाः सिकतासंख्या क्रियते सुरसत्तम ।

न भवेद्वैत्यवंशस्य देवराज जिगीषतः ॥

विष्णुना घातिताः केचित् केचिद्देवेन शम्भुना ।

गुहेन निहताः केचित् मया केचिज्जिघांसिताः ॥

देवीभिर्ब्रह्मवद्यान्ये न तथापि क्षयङ्गताः ।

सुवल्मीनाम दैत्येन्द्रो हंसकेतुर्भ्रमावलः ॥

मम वंशसमुत्पन्नोद्दण्डघातश्च वासव ।

तेन पूर्वञ्छिता देवाः भानोर्भान्वन्तरे(१) विभी(२) ॥

समागताः समस्तास्तु सह शक्रेण वासव ।

यद्या न शक्ताः समरेदैत्यान् योद्धुं पितामह ॥

शत्रुणा परिभूताश्च शरणं त्वाङ्गता वयं ।

तदाहं चिन्तयन्(३) शक्त विष्णुरचां दिवौकसां ॥

(१) भौत्येभ्यन्तरं विभीदति पुष्पकान्तरे पाठः ।

(२) मात्य भन्वन्तरं विभी इति पाठान्तरं ।

(३) तथाहं चिन्तयन् तेषां बभ्रोपाशं परावृण्विति पुष्पकान्तरे पाठः ।

केतुना शम्भुदत्तेन उच्छ्रितेन न संशयः ।
 उक्ता मया सुराः सेन्द्रा विष्णुराराध्यतां प्रभुः ॥
 स दास्यति महाकेतुं सर्वं दैत्यविमोहनं ।
 ते गता मम चादेशात् चीरोदे यत्र केगवः ॥
 परापरस्तरूपस्य मज-मव्यय-शाश्वतं ।
 श्रीवत्साङ्गं महावाङ्गं कौस्तुभोरक्तभूषितं ॥
 स्तुवन्त्येते तदा सेन्द्रा देवाः शत्रुभयाद्दिताः ।
 तुतोष केगवस्तेषां वरं ब्रूहि पुरन्दर ॥
 तदा तैर्याचितो देवः केतुन्देहि सुरारिहं ।
 तेना सौ भूषयित्वा तु दत्तो देवभयापहः ॥
 श्वेतच्छत्रं महातेजः सुमालाकटकान्वितं ।
 सूर्यायुतसमप्रख्यं किङ्किणीरवकान्वितं ॥
 चामरव्यजनोपेतं शत्रुलक्षणलक्षितं (१) ।
 तं दृष्ट्वा सौ वलं सैन्यं भग्नं स च निपातितः ॥
 तदा प्रभृति हे शक्र केतुस्तव कुलागतः ।
 अन्येषाञ्चैव राज्ञां तदुच्छ्रायो विजयावहः ॥
 मया हरेण देवेन विष्णुना वासवेन च ।
 दत्तं यः कथिदेवेमं नृपतिस्तु अयिष्यति (२) ॥
 स समस्ताधिपोभूमौ अजेयश्च भविष्यति ।
 एवं शक्रस्य ब्रह्मणा कथितं केतुकारणं ॥
 मयापि तव विद्येग सर्व्वन्तश्च प्रकाशितं ।

(१) शत्रुलक्षणलक्षितमिति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) दत्तं यः कथिदेवेदं नृपतिस्तु अयिष्यतीति पाठान्तरं ।

नृपवाहन उवाच ।

भगवन् श्रोतुमिच्छामि तस्यचोच्छ्रायणं यथा ।
क्रियते दिनकृत्ते तु द्रव्यं मन्त्रविधिम्बद्धम् ॥

अगस्त्य उवाच ।

ब्रह्मणा कथितं शक्ते बृहस्पतिसमीपतः ।
यथा प्रवक्ष्यामि तथा विधिहेतोः समुच्छये ॥
शुभाहे नृचकरणे मुहूर्ते शुभमङ्गले ।
दैवज्ञः सूत्रधारश्च वनं गच्छेत् सहायवान् ॥
देवीप्रतिष्ठा विधिना यात्रा या च प्रचोदिता ।

पात्राविधिना च वनं गच्छेत् ।

गत्वा वृक्षं शुभं वीक्ष्य ध्वजार्जुनप्रियङ्गुकं ।
उडुम्बराश्वकर्णौ च पक्षैते शोभना नृप ॥
प्रियङ्गुको वीजकः अश्वकर्णः सर्जः ।
ध्वजार्थं वर्जयेत् वत्स देवतोद्यानजान्द्रुमान् ।
कन्यमध्योत्तमा यष्टीः करमाग्नेन कल्पयेत् ॥
एकादशकरा वत्स नवपञ्चकरापरा ।
अवनदां कृमिचितां यथापक्षिनिकेतनां ॥
वल्मीकपिढवनजां सुशुष्कां कोटरान्तथा ।
कुजाभ्यण्डसित्ताश्च तथा स्त्रीनामगर्हितां ॥
विद्युदञ्जलिताश्चैव दग्धां च परिवर्जयेत् ।
अलाभे चन्दनं चाम्पं शालं शाकमयं तथा ॥
कर्त्तव्यं शक्रचिह्नार्थं नान्यवृक्षोद्भवं कश्चित् ।

शुभभूमिभवं ग्राह्यं शुभतीर्थं शुभावहं ॥
 ततः संपूजयेद्दृक् प्राप्नुव्योदङ्मुखोऽपि वा ॥
 नमो वृक्षपते वृक्ष त्वामाचरति पार्थिवः ।
 ध्वजार्यं तत्त्वतीनाथ(१) नान्यथा उपगम्यतां ॥

पूजा मन्त्रः ।

रात्रौ देवो बलिस्तत्र युगवृक्षे तथैव च ।
 वासवार्थं महावृक्षं कृत्वान्यत्र च गम्यतां ॥
 ध्वजार्यं देवराजस्य न क्लान्तिस्तत्र तत्र च ।

बलिमन्त्राः ।

वराह संहितोक्तायात्र मन्त्राः ।

यानीह वृक्षे भूतानि तेभ्यः स्वस्ति नमोस्तु ते ।
 उपहारं गृहीत्वेमं श्रियतां वासमर्पय ॥
 पार्थिवस्त्वां वरयते स्वस्ति तेस्तु नमो नमः ।
 ध्वजार्यं देवराजस्य पूजयेत् प्रतिगृह्यतामिति ॥
 पूजयित्वा ततोवृक्षं बलिं भूतेषु दापयेत् ।
 प्रभाते ऋक्षेदेव वृक्षं सुभस्त्रप्रादिदर्शनैः ॥
 शुक्लाम्बरं नरश्चैव समुद्रतरणं नदी ।
 वृक्षान् ग्रामान् शुभान् कौरानारोहिदेवतालभ्यं ॥
 देवहिजास्तथा साधुलिङ्गं ब्रह्महरेरपि ।
 प्रतिमा पूजिता स्वप्ने चिप्रं सिद्धिप्रदायका ॥
 मत्स्यमांसं दधिलाभं रुधिरं मृतरोदनं ।
 अगम्यागमनं कृत्वा आशुसिद्धिफलप्रदा ॥

(१) ध्वजार्यं देवराजश्चेति पाठान्तरं ।

द्रुमाद्रिलङ्घनं धन्यं शत्रुनाशं तथाशुभं ।
 फलं पुष्पं सितं दूर्वा खप्रे लब्ध्वा जयेन्महीं ॥
 गङ्गा गावस्तथादन्तिलाभी राज्यप्रदायकः ।
 गौः सवत्सा नवसूता दृष्ट्वा पुत्रफलप्रदा ॥
 पङ्के उत्तरणं कूपे व्याधिमोक्षकरश्चिरात् ।
 एवं खप्रांश्च शुभान् दृष्ट्वा ततश्चिन्देत पादपं ॥
 उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा मधुवत् प्राक् पशुं ददेत् (१) ।
 पूर्वोत्तरे पतन् शस्त्रो अशब्दो अत्रणः शुभः ॥
 अनन्मपादपे चान्ये अन्यथा तु परित्यजेत् ।
 अष्टाङ्गुलं त्वजेन्मूलमयाईन्तु जले चिपेत् ॥
 अर्धं चतुरङ्गुलं शेषवृक्षं जले चिपेत् ।
 तथा तमानयेवक्ष्य शकटेन वृषैरपि ॥
 तं जलचिप्तं वृक्षं ।
 प्रधानैर्लक्षसम्पन्नैर्नयेत पुरतः पुरं ।
 नीयमाना यदा यष्टिः समा वा चतुरस्रका ॥
 वृक्षा वा भङ्गमाधत्ते राज्ञः पुत्रपुरोहितान् ।
 आरभङ्गे बलिं भिक्षाक्षैस्वनाशे चयन्तथा ॥
 [भिक्षात् नाशयेत्] राजादीन् नैम्यन्नेमिसम्बन्धि काष्ठं ।
 रथस्य अक्षभङ्गेन गान्तिस्तत्र तु कारयेत् ।
 इन्द्रचत्रे तिमन्त्रेण जातवेदसयापि वा ॥
 तथा नीत्वा शुभे क्षन्ने (२) पुरस्तादुपवेशयेत् ।

(१) मधुरक्ताक्तपां शृणा इति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) यथा शक्नोति पुलकान्तरे पाठः ।

हारशोभां पथिरय्यामहे च देव कारयेत् ॥

पदुपटहनिनदांश्च वेश्याः शङ्खहिजातयः ।

मङ्गलैर्वेदघोषैश्च नयेयुर्थ्यच चोच्छ्रयः ॥

वस्त्रैरण्डजलोमोत्थैः (१) शुभैः स्रक्ष्यैर्व्यघ्राक्रमं ।

नन्दोपनन्दसंज्ञाश्च कुमार्यः प्रथमांशकाः ॥

देव्यो जयविजयाख्या षोडशांशव्यवस्थिताः ।

अधिके शक्रजननी जयन्तश्चैव देवताः ॥

षोडशेषु अधिके सति चयमर्थः । अथोत्तरं षोडशा-
धिकाः । ध्वजभागात् ध्वज (२) स्तम्भस्तस्य भाव्याः । तत्र प्रथमे
द्वितीये च भागे प्रतिदिशं द्वे कुमार्यो कार्ये तृतीये त्वेका ।
तासामागमविस्तारो भागाविमौ तत्र प्रथमांशगाः कुमार्यः
प्रतियुग्मं नन्दोपनन्दावेति द्वितीयांशगा जया विजया चेति ।
तृतीयांशगाः प्रत्येकं शक्रजननी देव्यो ज्ञेयाः । ध्वजमस्तके
दत्तोपदत्ताच्चेया देवताः ध्वजप्रमाणत्रयं शीयं परिधिः प्रथमः
(षोडशांशविहीनानि कुर्याच्छेषाणि बुद्धिमान् ।) वक्ष्यमाण
भूषणानामिदं मानं । ध्वजं त्रिभागं कृत्वा एकस्य भागस्य
दैर्घ्येण प्रथमभूषणपरिधिं निर्दाय्य शेषाणि यथोत्तरं षोड-
शांशहीनपरिधीनि कुर्यात् । अतएव भूषणप्रवेशयोग्यं ध्वजस्य-
स्यौख्यं कार्यमित्युक्तं भवति । भूषणानि विचित्रवर्णानि
स्वयम्भूवे प्रथमे दद्यात् (३) ।

(१) वीक्ष्योत्थैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) लघोभागादिति पाठान्तरं ।

(३) रत्नानां विचित्रवर्णानां स्वयम्भूवे प्रथमोदद्यादिति पाठान्तरं ।

सुरक्षां चतुरस्त्राच्च विश्वकर्माद्वितीयकां ।
 अष्टस्यान्तु स्वयं शक्रो नीलरक्षां प्रदापयेत् ॥
 कृष्णां यमस्य वृत्ताच्च वरुणस्य षड्भुजिकाः ।
 मञ्जिष्ठाजलदाकारा वायुर्देवो मयूरकां ॥
 नीलवर्णां च तां दद्यात् स्कन्दीबहुविचित्रितां ।
 वृत्तान्तु दहनेदद्यात् स्वर्णाभां विष्णुमष्टमीं ।
 वैदूर्यसदृशमिन्दो यैवेयन्दापयेत् स्वयं ॥
 अर्द्धचन्द्राकृतिः सूर्यो विश्वदेवास्तु पद्मवत् ।
 ऋषयोनिवसन्दद्यात् नीलनीलोपलोपमं ॥
 गुरुणा शुक्रेण ततो नक्षत्रैश्च समन्ततः ।
 न्यस्तां गृहे विचित्रैश्च तथैव बहुभाह्वभिः ॥
 यद्यद्येनैव दत्तान्तु केतो यस्तस्य भूषणं ।
 तदैव तं विजानीयाद्यत्राहनि समुच्छयेत् ॥
 उच्छ्रयदिने तां तान्देवतां पूजयेदित्यर्थः ।

प्रथमं प्रविशतिभूमौ यष्टिः साहस्य राट्टस्य प्रथमं पुरुष प्रयस्त्रात्
 पूर्वं उच्छ्रितमात्रैव । बालानां तालशब्दैर्देवविघातं समा-
 चष्टे । नृपवन्धकरीविशीर्णा शुभावहा सर्वशान्ता च शशुसूर्य-
 यमशक्रसीमधनदवारुणाः ।

वज्रीश ऋषिमन्त्रैश्च होतव्यादधिवाचताः ।
 शशुव्रज्जाईश्वरः दध्यक्षतैश्च मित्रा होतव्याः ॥
 शक्रस्कन्दगुरुवद्रमसरादीन् प्रपूजयेत् ।
 हुत्वा तु विधिवदङ्गिज्वालां लघेत बुद्धिमान् ॥
 सृतेजाः सुप्रभेदीप्तः संहतो रविसप्रभः ।

रक्तांशुकसमाकारोरथभेरौ स्वनशुभः ॥
 शङ्खदुन्दुभिमेघानां नादाः शस्तास्तु पावके ।
 ततः कदलीचुदण्डान् पताकांश्च समुच्छयेत् ॥
 अन्याश्च विविधाः शोभाः शक्रकेतुसमुच्छये ।
 ग्रीष्ठपदेतु अष्टम्यां शक्तायां शोभनर्चके ॥
 आश्विने वायु शक्तायां श्रावणे वा समुच्छयेत् ।
 पौर्णमासीनग्नवन्दैः पटुभेरौविनोदितं ॥
 वितानध्वज शोभायां पलाकाभिः समुज्ज्वलं ।
 विष्णुशक्रमन्त्रेण सिद्धरचाकृतेन च ॥
 सिद्धं जनितानि शयं रचा कृते न भस्मना प्रसुक्ते न ।
 दृढं मातृकदण्डस्य शुभतोरणमङ्गलं ॥
 मातृकदण्डौ तोरणस्तथौ ।
 अविलम्बितमुत्थानमभग्नपीठकं समं ।
 पीठकं भूषणं ।
 नद्धतं वा समुत्थाप्य केतुवासवयोर्विभौ ।
 वराह संहितायां ।
 हस्तं ध्वजादर्शहलार्धचन्द्र
 विचित्रमालाकदलीचुदण्डकैः ।
 सव्यालिसिंहैः पिठकैर्गवाक्षै
 रलङ्घितो दिक्षु च लोकपालैः ॥
 अश्विन्नरज्जुं दृढकाष्ठमातृकं
 सुनिष्ठयन्ताग्रलयादतोरणं ।
 उत्थापयेत्तत्र सहस्रचक्षुषः

सारद्रुमा भग्नकुमारिकात्विति ॥

उच्छिन्नं सचयेत् प्राज्ञः काकोलूककपोतकैः ।

नचोपवेशनं दद्यादन्येषामपि पक्षिणां ॥

पयोहेशं ततः कुर्यान्नखण्डितैर्यथाविधि ।

उहेशो भूभागः ।

तथास्तु संस्थितं पूज्य सुखयन्त्रसुयन्त्रितां ॥

रात्रौ जागरणं कुर्यादिन्द्रमन्त्रानुकीर्तनैः ।

पुरोहितः सदैवज्ञः शुभशान्तिरतः सदा ॥

यन्त्रपाते नृपं हन्यात्पातकान्महिषी बध् ।

पिठके युवराजस्य सवितानानुकम्पने ॥

राष्ट्रं तोरण पातेन ध्वजे अन्नचयो भवेत् ।

ध्वजे ध्वजोत्सवे क्रियमाणे ।

पतने शक्रदण्डस्य नृप मन्युं समादिशेत् ।

कृमिजालकउत्थानशूलभातस्कराद्वयं ॥

ससर्पे संस्थिते शान्तिर्नृपस्य नगरस्य च ।

यावच्चोच्छिन्न आस्तेतावत्पौराः सदा हृष्टाः ॥

केतोर्निरतायजने भुञ्जीरन् विप्रकन्याश्च ।

भुञ्जीरन् भोजयेत् ।

विहृतश्चिन्नकेतुस्तिष्ठति दिवसाष्टकं यावत् ।

घाते पाते कुर्यादुच्छ्रायणे यादृशी पूजा ॥

रात्रौ शुभकृत्यतनत्रोदष्टं काककपोतिकाद्यैः ।

नृपं याति सहस्राङ्गं यस्त्वेवं कारयेत् केतुम् ॥

नगरे वा पुरे वा खेटे वा यद्येवं कुर्वन्ति पौराः ।

पुरनगरस्य द्वारे वृषसिंहखगस्पृशेत् पुनःकेतुं ॥
 समस्त दोषाणां नाशनं जयदं परं ।
 एवं पूर्वं हरिः केतुं प्राप्तवान् वृषवाहनात् ।
 तथा ब्रह्माप्यनेनैव ब्राह्मणः शक्रमागतः ॥
 तेन सोमाय दत्तोऽसौ ततो दक्षं समागतः ।
 तदा प्रभृति कुर्वन्ति नृपा अद्यापि वीक्ष्यते ॥
 एवं यः कारयेद्राजा केतुर्विजयकारकः(१) ।
 तस्य पृथ्वी वनीपेता सद्दीपा वशगा भवेत्(२) ॥

विष्णुधर्मोत्तरात् ।

पुष्कर उवाच ।

शिविरात् पूर्वदिग्भागे भूमिभागे तथा शुभे ।
 प्रागुदक् प्लवने कुर्याच्छक्रार्थं भवनं शुभं ॥
 वासोभिः शयनैः शुभैर्नानारागैस्तथैव च ।
 ततः शक्रध्वजस्थानं मध्ये संस्थाप्य यत्नतः ॥
 मध्वन्तं पटेकुर्यात्(३) तस्य भागे तु दक्षिणे ।
 वामभागे पटेकुर्याच्छचीं देवीं तथैव च ॥
 प्रौढपदे सितेपक्षे प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।
 तयोस्तु पूजा कर्त्तव्या सततं वसुधाधिपैः ॥

(१) केतुं विजयकारकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) सप्तदीपारसाभवेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(३) मध्वन्तं पदे कुर्यादिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वनप्रवेशविधिना शक्रयष्टिं ततो नृपः ।
नानयेद्गोरधेनाथ नानयेत्(१) पुरुषैरथ ॥
अर्जुनस्याजकर्णस्य प्रियकस्य वचस्य च ।

प्रियको वीजकः ।

सुरदारकस्य तथा(२) तथैवोडुम्बरस्य च ।
चन्दनस्याथ वा राम पद्मकस्याथ वापदि ॥
अलाभे सर्व्वतृचणां यष्टिं कुर्वीत वैणवीं(३) ।
सुवर्णवद्वा धर्मज्ञस्ताञ्च सम्यक् प्रवेशयेत् ॥
ग्रीष्ठपदे सितेपले अष्टम्यां रिपुसूदन ।
हुमप्रमाणा विज्ञेया शक्रयष्टिर्द्विजोत्तम ॥
चतुर्भिरङ्गुलैर्हीना सायै भवति शर्मदा ।
अष्टाभिश्च तथा मूले च्छित्वा तोये च संचिपेत् ॥
तोयादुद्धृत्य नगरं सम्यगेव प्रवेशयेत् ।
तोयादुद्धृत्य(४) नगरं पताकाध्वजमालि च ॥
सित्तराजपद्मं कुर्यात्तथालङ्कृतं वालकं ।
नटनर्त्तकं सङ्गीतं तथा पूजितदैवतं ॥
संपूजितगृहंराम तथा पूजितवाङ्मयं ।
पौरैरनुगतीराजा सुवेशैः फलपाणिभिः ॥

(१) नयनैः पुरुषै रथ इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) दारकस्य तथातिनेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(३) वैष्णवीमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(४) यस्याः प्रवेश इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अष्टम्यां वाद्यघोषेण तान्त्तु यष्टिं प्रवेशयेत् ।
 ततस्तु पटयोर्मध्ये यन्वन्यस्तां तु कारयेत् ॥
 तस्मिन्नेवाङ्घ्रि धर्मज्ञ वस्त्रहृत्वां निधापयेत् ।
 प्राक्च्छन्नां तां ततः कुर्यादस्त्रैः सञ्छादितां शुभैः ॥
 पूजितां पूजयेत्तान्त्तु यावत्ता द्वादशी भवेत् ।
 एकादश्यां सोपवासी नृपः कुर्यात् प्रजागरं ।
 सम्बत्सरेण सहितो मन्त्रिणा सपुरोधसा ॥
 रात्रौजागरणं कार्यं नागरेण जनेन तु ।
 स्थाने स्थाने महाभागैर्देवाः प्रेङ्हास्तथा मधु ॥
 प्रेङ्हा हिन्दोलिका । मधु मद्यं ।
 पूजयेच्चतुर्गतीनां रात्रौ शक्रं नराधिपः ।
 द्वादश्यान्तु शिरस्त्रातो नृपतिः प्रयतस्ततः ॥
 मन्त्रेणोद्यापनं कुर्याच्छक्रकेतोः समाहितः ।
 देवीपुराणेष्वष्टम्यामुद्यापनमुक्तं तेनानयोर्विकल्पः ॥
 सुयन्त्रितं तु कुर्यात्तद्गृहस्तम्भचतुष्टयं ।
 पूजयेत्तं महाभाग गन्धमाल्यावसम्पदा ॥
 नित्यञ्च पटयोः पूजां यष्टिपूजान्तु कारयेत् ।
 वलिभिस्तु विचित्राभिस्तथा ब्राह्मणपूजनैः ॥
 नित्यञ्च जुहुयान् मन्त्रान् स पुरोधांश्च वैष्णवान् ।
 नित्यं गीतेन नृत्येन तथा शक्रञ्च पूजयेत् ॥
 द्वादश्यां पूजयेद्राजा ब्राह्मणान् धनसञ्चयैः ।
 विशेषेण च धर्मज्ञ साम्बत्सरपुरोहितौ ॥

उत्थाने च प्रवेशे च शक्रं सूयाचराधिपः ।
 वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण कालविक्षपुरोहितः ॥
 प्रयतः पूजयेद्राजा तदा दिनचतुष्टयं ।
 पञ्चमे दिवसे प्राप्ते शक्रकृतं विसर्जयेत् ॥
 पूजयित्वा महाभाग वलेन च तुरङ्गिणा ।
 नीत्वा करौन्दैस्त्रितयन्ततो नद्यां प्रवाहयेत् ॥
 पटद्वयं ध्वजश्चेति त्रितयं ।

वाद्यघोषेण महता सङ्गीतिस्तत्र कौर्त्तिता ॥
 पौरजानपदास्तत्र क्रीडां कुर्यात्स्तथाश्वसि ।
 उक्तवद्य तथा कार्यो जलतीरगतैर्महान् ॥

एतद्विधानं नृपतिस्तु कृत्वा
 प्राप्नोति वृद्धिं धनवाहनानां ।

नाशन्त्याश्वशत्रुगणस्य राम

महत् प्रसादं विदधाति नाथात् ॥

इन्द्रध्वजशिरोभज्येत् पतेदिन्द्रध्वजो यदि ॥

भक्ष्यते शक्रयष्टिर्वा नृपतेर्नियतम्बधः ।

यन्तभङ्गे तथा ज्ञेयं रज्जुच्छेदे तथैव च ॥

मातृकायास्तथा भङ्गे परचक्रभयं द्विज ।

मातृका तीरणस्तथा ।

दिव्यान्तरिक्षभौमाश्च उत्पातास्तत्र वै सदा ।

तेषां तीव्रभयान्नेयं फलमत्यन्तदारुणं ॥

निलीयते च क्रव्यादाः शक्रयष्टौ तथा द्विज ।

राजा वा म्रियते तत्र सर्वदेशो विनश्यति ॥

इन्द्रध्वजापकरणं यत्किञ्चिद्विजसत्तम ।

विनाशेऽन्यस्य विज्ञेया पौड्या नगरवासिनां ॥

अन्यस्य एकतमस्य ।

इन्द्रध्वजनिमित्ते तु प्रायश्चित्तमिदं स्मृतं ।

इन्द्रयागं पुनः कुर्यात् सौवर्णे नन्दके वने(१) ॥

राज्यं दत्त्वा च गुरवे वन्धनानि प्रमोचयेत् ।

सप्ताहं पूजयित्वा च ध्वजं दद्याद्विजातिषु ॥

शान्तिरैन्द्रीभवेत्(२) कार्ख्यं ब्राह्मणानां दिने दिने ।

गावश्च देया विजपुङ्गवेभ्यो

हिरण्यवासीरजतैः समेताः ।

एवं कृते शान्तिमुपैति पापं

वृद्धिस्तथास्यान्नुजाधिपस्य ॥

श्रीराम उवाच ।

शक्रोच्छ्रयेति ये मन्त्राः सोपवासी नृपः पठेत् ।

तानहं श्रोतुमिच्छामि सर्व्वधर्मभृताम्बर ॥

पुष्कर उवाच ।

शृणु मन्त्रानिमान् सम्यक् सर्व्वकल्पाधनाशनान् ।

प्राप्ते शक्रध्वजेच्छ्राये यान् पठेत् प्रयतो नृपः ॥

परस्मैन्द्रजितामित्रं वृत्रहत्याकनाशन(३) ।

(१) सौवर्णमिन्द्रकेतुना इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) शान्तिरौद्री इति पाठान्तरं ।

(३) परस्मैन्द्रजितामित्रं वृत्रहत्याकनाशन इति पाठान्तरं ।

देव देव महाभाग त्वं हि भूयिष्ठताङ्गतः ॥
 त्वं प्रभुः शाश्वतश्चैव सर्वभूतहिते रतः ।
 अनन्ततेजा विरजा यशोविजयवर्धनः ॥
 प्रयतस्त्वं प्रभुर्नित्यमुत्तिष्ठ सुरपूजितः ।
 ब्रह्मा स्वयम्भूर्भगवान् सर्वलोकपितामहः (३) ॥
 रुद्रः पिनाकभृद्दमः शतरुद्रियसंयुतः ।
 यज्ञस्य नेता कर्त्ता च तथाविष्णुरुत्क्रमः ॥
 तेजस्तद्दर्शयत्यर्को नित्यमेव महाबलः ।
 तेजो धारय देवेश जय शक्र सुवृष्टिद ॥
 विष्णुर्गदाधरः श्रीमान् शङ्खचक्रासिशार्ङ्गवान् ।
 स ते तेजोदधात्वय जय शक्र महाबल ॥
 अनादिनिधनो देवो ब्रह्माकाशः सनातनः ।
 अग्नितेजा महाभागो रुद्रास्त्रा पार्वतीसुतः ॥
 कार्तिकेयः शक्तिधरः षडङ्गोऽसि गदाधरः ।
 स ते वरेण्योवरदः तेजोवर्धयतां प्रभो ॥
 देवसेनापतिस्कन्दः सुरप्रवरपूजितः ।
 आदित्या वसवो रुद्राः साध्या देवास्तथाश्विनौ ।
 भार्गवोऽङ्गिरसश्चैव विश्वेदेवा मरुद्गणाः ॥
 लोकपालास्तथश्चैव चन्द्रःसूर्योऽनिलोऽनलः ।
 देवाश्च ऋषयश्चैव यज्ञगन्धर्व्वराक्षसाः ॥
 मसुद्रा गिरयश्चैव नद्योभूतानि यानि च ।

तेजस्तु प्राप्तिः सत्यञ्च लब्धौ श्रीः कीर्तिरेव च ।

प्रवर्त्तयन्तु ते तेजो जय गक्र गचीपते ।

तवचापि जयं नित्यमिहसंपद्यते शुभं ॥

प्रसीद राज्ञां विप्राणां पूजनादपि सर्व्वशः ।

तव प्रसादात् पृथिवी नित्यं सख्यवती भवेत्(१) ॥

शिवं भवतु निर्व्विघ्नं शाम्यन्तां मुनयोऽभृगं ।

नमस्ते देवदेवेश नमस्ते बलसूदन ॥

नमो विघ्ननमस्तेस्तु सहस्राक्षं गचीपते ।

सर्व्वप्राप्तेवलोकानां त्वमेकः परमा गतिः ॥

त्वमेव परमः प्राणः सर्व्वस्यास्य जगत्पते ।

ईशो ह्यसि च संहृष्टः त्वमनन्तः पुरन्दरः ॥

त्वमेव मेघस्त्वव्यायुस्त्वमग्निर्वैद्युतो रविः ।

त्वमत्र घनविघ्नमा मेघवाहुः पुनर्धनः ॥

त्वञ्च तेजः परस्मोरं घीपवांस्त्वम्बलाहक ।

स्रष्टा त्वमेव लोकानां संहर्त्ता चापराजितः ॥

त्वं ज्योतिः सर्व्वलोकानां त्वमादित्यो विभावसुः ।

त्वं महाभूतमाश्रय्यं त्वं राजा त्वं सुरोत्तम ॥

त्वं विष्णुस्त्वं सहस्राक्षस्त्वं देवस्त्वं परायणः ।

त्वमेवममृतन्देव त्वं भोक्षः परमार्चितः ॥

मुहूर्त्तस्त्वं स्थितिः सर्व्वः नरस्त्वं वै पुनःक्षणः ।

शुक्रस्त्वं बलश्चैव कलाः काष्ठास्त्रूटिस्तथा ॥

संवत्सर्त्तवो मासा रजन्यश्च दिनानि च ।

(१) सख्यवती भावेदिति पुस्तकालये पाठः ।

त्वं मुहूर्त्तसगिरिवरा वसुन्धरा
 स भास्करं वितिमिरमम्बरं तथा ।
 महोदधिः सतिमिङ्गिलस्तथा
 उन्मिमान् बहुकरमाकराकुलः ॥
 महद्यशस्त्वमिह सदाभिपूज्यः
 महर्षिभिर्मुदितमनोमहात्मभिः ।
 अभिष्टुतः पिवसि च सोममध्वरे
 वषट् कृतान्यपि च हविंषि भूतये ॥
 त्वं विप्रैः सततमिहेज्य सफलार्थं
 वेदार्थेष्वतुल्यबलोद्यगीयसे च ।
 त्वं वेदैर्यजनपरायणा दिजेन्द्राः
 वेदाङ्गान्यभियन्ति सर्ववेदैः ॥
 यज्ञस्य हर्ता भुवनस्य गोप्ता
 उत्तस्य हन्ता नमुचेर्निहन्ता ।
 कण्ठिवसाने च सदा महात्मा
 सत्यानृते यो विविनक्ति लोके ॥
 यं वाजिनं गर्भमेवासुराणां
 वैश्वानरे वाहनमभ्युपैति ।
 नमः सदास्यै त्रिदशेश्वराय
 लोकत्रयेणाय पुरन्दराय ॥
 अजोऽव्ययः शाश्वत एकरूपो
 विष्णुर्वराहः पुरुषः पुराणः ।

त्वमध्वरः सर्व्वहरः कृशानुः

सहस्रशीर्षः तमगन्युरिन्द्रः ॥

कविं सप्त जिह्वं चातारमिन्द्रं सवितारमिन्द्रं सुरेशं शशाङ्कं
शङ्करं शङ्कशत्रुं हृत्पहणं सुसेन मन्त्राकं वीरा उत्तरे भवन्तु ।

चातारमिन्द्रेन्द्रियकारणात्मा

जगत् प्रधानं च हिरण्यं गर्भं ।

लोकेश्वरं देववरं वरेण्य

मानन्दनित्यं प्रणतोस्मि नित्यं ॥

एवं देववरस्य कीर्त्तनै

र्महात्मन स्त्रिदशपतेः सुसंयतः ।

अवाप्य कामान् मनसोभिरामान्

स्वर्गाज्ञोकानायाति च देह भेदैः ॥

वराह संहितायां ॥

संपूरणे वोच्छ्रयणे प्रवेशे

स्नानं यथा मात्यविधौ विसर्जे ।

पठेद्दिमानृपतिः सोपचासो

मन्त्राः शुभाः पुरुहूतस्यकेतोः ॥

संपूरणं पताकारोपणं तत्र विशेषमन्त्रश्च ।

हरार्कं वैवस्वतशक्रं सोमै

र्धनेयं वैश्वानरं पारसृङ्गिः ॥

महर्षिसङ्घैः सदिगम्परोभिः

शुक्राङ्गिरस्कन्द मरुत्तणैश्च ।

यथार्जपूज्य स्फुरतैक रूपैः
समर्थितश्च भरणैरुदारैः ॥
तथेहतान्याभरणानि देव
शुभानि संप्रीतमना गृह्णाण ।

इति शक्रध्वजो व्हायविधिः ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्त्तिव्रतं तव ।
संवत्सरः स्मृतो वज्रिस्तथाकर्णपरिवत्सरः ॥
इष्टापूर्त्तस्तथा सोमो अनुपूर्वः प्रजापतिः ।
उत्पूर्वश्च तथा प्रोक्तो देवदेवो महेश्वरः ॥
तेषां मण्डलविन्यासः प्राग्वदेवविधीयते ।
प्राग्वदिति नीलश्वेतरक्तश्वेत् पीत कण्ठकैः ॥
मण्डल विन्यासाः कर्त्तव्याः ।

प्राग्वत् प्रपूजनं कार्यं होमः कार्यस्तथा विधिः ।
तिलैर्व्रीहियवैश्चैव हृतेन सितसर्पपैः ॥
तस्मिन् रथकामन्त्रैर्नामभिः प्रत्यहं क्रमात् ।
नक्ताग्रनस्तथा तिष्ठेत् प्राग्वद्विषसपञ्चकं ॥
चैत्रशुक्लं समारभ्य पञ्चमीप्रभृतिक्रमात् ।
संवत्सराख्ये वर्षे तु व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
पूजावसाने दातव्याः सुवर्णाः वस्त्राद्यादव ।
चतुर्विंशद्विदे देयं ग्राखाभेदेन यादव ॥
एकैकं पञ्चमं देयं तथा काल विदो भवेत् ।

यथेष्टं लोकमाप्नोति कामचारी विद्वज्जमः ॥

व्रतेनानेन धर्मज्ञः पूज्यमानः सुरासुरैः ।

मानुस्य माषाद्य भवत्यरोगो

वरेण रूपेण बलेन युक्तः ।

नृपप्रतापान्वितशत्रु सङ्घो

द्विजोत्तमो वा बहुयज्ञयाजी ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं संवत्सरव्रतं ।

—०००—

व्रद्धोवाच ।

भूयस्ते सम्प्रवक्ष्यामि देव्याराधनमुत्तमं ।

यत् कृत्वा सर्वकामानां प्राप्तिस्तृप्तिर्भविष्यति ॥

दन्तिदन्तमयैर्दण्डैर्ह्रस्वमन्धैः सुशोभनैः ।

विचित्रपद्मरागाद्यैर्मणिभिस्तु सुशोभितं ॥

तथातैः क्लारयेद्देव्याः सार्वभौमं मनोरमं ।

दुकूलवस्त्रसञ्चरं शर्वचन्द्रोपशोभितं ॥

घण्टाकिङ्किणिशोभाढ्यं दर्पणैरुपशोभितं ।

तं रथं पूजयेच्छक्रजातीकुसुमज्जिकैः ॥

पारिजातकपुष्पैश्च यक्षकर्दमचन्दनैः ।

सुगन्धिधूपितं कृत्वा देवीं तत्र निवेशयेत् ॥

प्रतिमां शोभनां वत्स महादैत्यक्षयं करीं ।

पूजयेद्द्रव्यविन्यस्तां विन्यस्तां सर्वमङ्गलां ॥

दुर्गां कात्यायनीं देवीं वरदां विन्ध्यवासिनीं ।

निशुश्रूषश्रमयनी महिषासुरविमर्दिनी ॥
 उमा चमावती माता शङ्करस्वार्धकायिनी ।
 प्रसीदतु सदा मेऽस्तु यच्च नो वाञ्छितं हृदि ।
 अनेन वलिपूर्वेण नमस्कृत्य युतेन च ।
 पूजयित्वा ततो राजासमन्तादग्राप्य गीतकैः ॥
 पञ्चमीसप्तमीपूर्णावस्येकादशीषु च ।
 षट्तीयाशिवविघ्नेशदिवसेषूत्सवेषु च ॥
 महानदीवनोत्सङ्गपर्वतश्रवणेषु च ।
 तत्र मण्डपविन्यासं महदिष्टकनिर्मितं ॥
 शैलं वा मृण्मयं वापि कृत्वा वास्तुविभागवित् ।
 सर्वलक्षणसम्पूर्णां सर्वशोभासमन्वितां ।
 पूर्वं च कारयेच्छक्रं पद्याद्यात्रां समारभेत् ॥
 महाजनपदीपेतां महास्त्रीसङ्घसङ्कुलां ।
 सर्वान्नपाननैवेद्यैः समस्तैरपि पूजयेत् ॥
 दद्याच्च दिग्बलिं शक्र पूर्वदिक्षु समं ततः (१) ।
 भूतवेतालसङ्घस्य मन्त्रेणानेन सुव्रत ॥
 जयत्वं कालिका भूते सर्वभूतसमावृता ।
 रक्ष मां निज भूतेभ्यो बलिं गृह्ण सदा प्रियं ॥
 मातर्भातर्ध्वरे दुर्गे सर्वकामप्रसाधनि ।
 अनेन बलिदानेन सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे (२) ॥
 एवं दत्त्वा बलिं शक्र तथा देव्यावतारयेत् ।

(१) सर्वदिक्षु समकत इति पाठान्तरं ।

(२) दिव्यान् लोकान् प्रयच्छ मे इति पुलकान्तरे पाठः ।

विन्यसेद्द्रुपौठे तु मण्डलैरुपशोभितां ॥
 तत्रस्थां प्रापयेद्देवीं हेमरूप्यैश्चताम्रजैः ।
 कलशैरष्टसहस्रेण गन्धोदकसुपूरितैः ॥
 समस्तफलसम्पूर्णैर्व्याघ्रियैरथ पल्लवैः ।
 स्नापयेदेकभक्तेन रत्नगर्भेन वैहङ्गैः ॥
 वेदमङ्गलगन्धेन शङ्खवादिचनिखनैः ।
 वेणुवीणासुदृङ्खलैश्च घण्टाकिङ्किणिरावितैः ॥
 स्नापयित्वा ततो देवीं निर्भीच्छेदवर्णकैः शुभैः ।
 निर्भीच्छेदरोयजेत् ।

गोमयादि कृतैः पद्मैः दीपवर्त्तादिवोधितैः ।
 स्वस्तिकैर्द्रुमिकावर्त्तैः शङ्खैर्नीलोत्पलोदजैः ॥
 यवगालाङ्गुरद्विवैर्यवचारैर्निमन्त्रयेत् ।

उदजैः कमलैः ।

पवचारैर्यवद्विणैः ।

प्रत्येकं तु दहेद्वृषं प्रत्येकं कलशं स्रपेत् ।
 तथा कर्पूरचोदेन चन्दनं कुङ्कुमेन च ॥
 गोरोचना समे तेन देवीं मालिष्य पूजयेत् ।
 हेमजैर्जातिमाल्यैश्च रत्नन्यासैरनेकधा ॥
 वासोभिः सुमनोभिश्च पादद्वयं समुत्तिष्ठपेत् ।
 वस्त्र पुष्पोपरि चक्रमणं कारयेदित्यर्थः ॥
 दक्षयेच्च तथा कन्याहिजान् दीनान्मदुःखितान् ।
 भक्ष्य भोज्यान्नपानेन तत्र सर्वान् प्रीणयेत् ॥
 भोजयित्वा क्षमापयेद्देवीं मे प्रीयतामिति ।

तथा देवीं रथे कृत्वा पुनरेव गृहं नयेत् ॥
 महता जनसंघेन समस्तविभवान्वितैः ।
 सान्तरेण रथं सर्वं पुष्पदूर्वाक्षतैर्जलेः ।
 प्रक्षिप्यमाणैः कन्याभिस्त्रीभिर्मङ्गलवादिभिः ॥
 सलिलेन पथे पांशुं कृत्वा पञ्च ततः क्रमात् ।
 पुरयोभां पथः शोभां द्वारयोभां गृहे गृहे ॥
 कारयौत तथाशक्र सर्व्ववाधां निवारयेत् ।
 अच्छेद्यास्तरवस्तस्मिन् प्राणिहिंसां विवर्ज्जयेत् ॥
 बन्धनस्याथ मोक्तव्या वध्याः क्षोधादिशत्रवः ।
 अकाले कौमुदीं शक्र रथयात्रान्तु कारयेत् ॥

अकालेकौमुदीं दौषोत्सवः । तस्मिन्नकाले कुर्यादित्यर्थः ।

सर्व्वदा सर्व्वदेवैस्तु शङ्कराद्यैः प्रतिष्ठिता ।
 रथयात्रा तथाशक्र सुरैः स्वर्गे सदा कृता ॥
 तथा किन्नरगन्धर्व्वैर्भूपातालनिवासिभिः ।
 रथयात्रा प्रभावेन मोदते दिवि देवता ॥
 आदित्ये रथराजेन्द्र रथेन नभसः क्रमेत् ।
 देवादित्याविमानस्या रथयात्राप्रभावतः ॥
 क्रीडन्ते विविधैर्भोगैः सर्व्वान्तद्विवर्जिताः ।
 तथात्वमपि देवेन्द्र रथमात्राकरो भव ॥
 शिवाया शिवदायास्तु परमेण समाधिना ।

अगस्त्य उवाच ।

रथपात्रा समं पुष्पं ब्रह्मणा वासवस्य तु ।

पूर्ववत् कथितं तात तत्ते सर्व्वमयाखिलं ॥
 स्थापितं नात्र सन्देहो देवीमाहात्म्यसुत्तमं ।
 यः पठेच्छृणुयाद्वापि भक्तिमान्नृप सत्तम ॥
 स सुखं ययः सौभाग्यं पुत्रप्राप्तिमभौषिताम् ।
 लभते नात्र सन्देह इत्येवं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥
 सुवलेन हिते राज्ये पुराणकस्य कौर्त्तिता ।
 धनदस्य पुरीप्रामिर्व्वरुणस्य च वायुना ॥
 हते स्थाने कृता तेन तथा श्रुत्वाच नैर्ऋते ।
 भुञ्जते परया तुष्टा पुरीं नागवतीं शुभां ॥

इति देवीपुराणोक्ता रथयात्रा ।

—000—

रुद्र उवाच ।

रथयात्रा कथं कार्या भास्करस्येह मानवैः ।
 फलञ्च किं भवेत्तेषां यात्रां कुर्व्वन्ति यत्र वै ॥
 विधिना केन कर्त्तव्या कस्मिन् काले सुरोत्तम ।
 कथञ्च भ्रामयेद्देवं रथारूढं दिवाकरं ॥
 देवस्थेमं रथं भक्त्या भ्रामयन्ति ददन्ति च ।
 तेषां किञ्च फलं प्रोक्तं येच कृत्यकरा नराः ॥
 भ्रमन्तमर्चयन्त्येनं नृत्यगीतपरा नराः ।
 प्रजागरञ्च कुर्व्वन्ति भक्त्या यद्वासमन्विताः ॥

तेषाञ्च किं फलं प्रोक्तं रघं यच्छन्ति ये रवेः ।
वर्षभक्ताश्च यो भक्त्या दंशकानिच भोजनं ॥
वर्षभक्तं धान्योदनं दंशकानि खाद्यानि ।
एतन्मे ब्रूहि निखिलं सुरयेष्ठ सुविस्तरं ॥
लोकानां त्रेयसे देव परं कौतूहलन्तु मे ।
ब्रह्मोवाच ।

साधु पृष्टोमि भूतेश गणेशेश त्रिलोचन ।
शृणुष्वेकमना वच्मि यथा पृष्टं सुविस्तरं ।
देवस्य रथयात्रेषा भास्करस्य महात्मनः ॥
इन्द्रोत्सवस्तथा रुद्र मतौह्येती समौ यतः ।
मर्त्यलोके शान्तिहेतोर्लोकालोक प्रपूजितौ ॥
प्रवर्त्तते इमौ तस्मिन् देशे देशे महोत्सवौ(१) ।
इमौ इन्द्रध्वजरविरथौ ।

न तत्रोपद्रवाः सन्ति राजतस्करसन्धवाः ।
तस्मात् कार्याविभौ भक्त्या दुर्भिक्षोपशान्तये ॥
शुक्लपत्रे तु समस्यां मासि मार्गशिरे हर ।
पृतेनाभ्यञ्जयेद्देवं पञ्च भूतान् यजेत वै ॥
अभ्यञ्जयेत् ग्रहेण यः सर्पिषा श्वयान्वितः ।
दिने दिने जगन्नाथप्रविष्टं वर्णके रविं ॥

वर्णके उद्धर्त्तनं गृहे ।

अ गच्छेद्यानमारुढो गैरिकं किङ्किणीवृतं ।

(१) देवौ देवमहोत्सवौ इति पाठान्तरं ।

वैश्वानरपुरन्दिव्यं गन्धर्वाप्सरशीभितं ॥

शाल्योदनं खण्डमियं बहुवज्रसमन्वितम् ।

वज्रसमन्वितं आन्यसमन्वितमित्यर्थः (१) ।

वर्णभक्तं प्रयच्छेद्यो भास्कराय दिने दिने ॥

आरुढ़ः सविमानं तु ध्वजमालाकुलं शुभं ।

गच्छेन्मम पुरन्देव स्तूयमानो महर्षिभिः ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन भास्कराय नरैः सह ॥

वर्णभक्तं प्रदातव्यं प्रतिष्ठयाप्येह वर्णकं ।

घृतपूर्णां खण्डवेष्टां कासारं मोदकांश्च यः ॥

दध्मोदनं पायसञ्च संयावं गुडपूपकान् ।

ये प्रयच्छन्ति देवस्य भास्करस्येह वर्णकं ॥

ते गच्छन्ति न सन्देहो नरा वै मन्दिरं मम ।

अहन्यहनि यो भक्त्या भास्कराय प्रयच्छति ॥

अभ्यङ्गाय घृतं देव स याति परमां गतिं ।

तथा यो वर्णभक्तञ्च अहन्यहनि भक्तिः ॥

सम्प्राप्येह शुभान् कामान् गच्छेत्सोऽपि ममालयं ।

चूर्णमुदत्तनं नित्यं यः प्रयच्छेच्छुभं रवेः ॥

स याति परमं स्थानं यत्र देवोद्दिवाकरः ।

ततस्तं तर्पयेद्देवं (२) पीपे मासि विधानतः ॥

सप्तम्यां शुक्लपक्षस्य शृणुष्वैकमना यथा ।

तीर्थोदकं समानीय अन्यद्वाथ जलं शुभं ॥

(१) वज्रं घृतमिति पाठान्तरं ।

(२) ततस्तं स्नापयेद्देवमिति पाठान्तरं ।

वेदोक्तेन विधानेन प्रतिमां स्नापयेद्बुधः ।
 जपेद्बि तीर्थनामानि मनसा संस्मरन् बुधः ॥
 प्रयागं पुष्करं चैव कुरुक्षेत्रं सनैमिषं ।
 पृथूदकं भद्रवटं सोमं गोकर्णमेव च ॥
 ब्रह्मावर्त्तं कुशावर्त्तं विल्वकं नीलपर्वतं ।
 गङ्गाद्वारं तथा पुण्यं गङ्गासागरमेव च ॥
 कालसूर्यं मित्रवनं मुण्डीरस्त्रामिनं तथा ।
 चक्रतीर्थं महापुण्यं रामतीर्थं तथा शिवं ॥
 गङ्गासरस्वतीसिन्धुचन्द्रभागाः सनर्म्भदाः ।
 विपाशा यमुना तापी शिवा वेत्रवती तथा (१) ॥
 गोदावरी पयोणी च कृष्णवेणी तथा नदी ।
 शतरुद्रा पुष्करिणी कौशिकी सरयूस्तथा ॥
 तथान्ये सागराश्चैव सान्निध्यं कल्पयन्त्विति ।
 तथान्यमाः पुण्यतमा दिव्यान्यायतनानि च ॥
 एवं स्नानविधिं कृत्वा अर्चयित्वा प्रणम्य च ।
 धूपमर्घ्यं प्रदत्त्वा तु प्रतिमामधिवासयेत् ॥
 त्रिरात्रं सप्तरात्रं वा मासाद्यं मासमेव च ।
 स्थितस्थानं गृहे देवं भोजयेद्भक्तितो नरः ॥
 ततस्त्वारोपयेद्देहिं चतुरस्त्रां सुवेष्टितां ।
 कृष्णपद्मे तु माघस्य सप्तम्यां त्रिपुरान्तक ॥
 कृत्वाग्निकार्यं विधिवत् कृत्वा ब्राह्मणभोजनं ।
 शङ्खभेरीनिनादैश्च ब्रह्मघोषैश्च पुष्कलैः ॥

पुण्याहवोषैर्विविधैर्वाङ्मणस्त्रिवाचनैः ।
 ततोऽस्य कारयेद्यानां शान्तिहेतोर्जनस्य च ॥
 रथेन दर्शनौघेन किङ्करीणीजालमालिना ।
 शुक्लपत्रे तु माघस्य रथमारोहयेद्भुवि ॥
 कृत्वाम्निकार्यं विधिवत्तथा ब्राह्मणभोजनं ।
 प्रीणयित्वा जनं सर्वं दक्षिणाभोजनादिना ॥
 प्रपूज्य ब्राह्मणान् दिव्यान् होमांश्चापि सवाचकान्(१) ।
 इतिहासपुराणाभ्यां वाचका ब्राह्मणोत्तमाः ॥
 मतो देवश्च दृष्टश्च संपूज्योऽयं ततः सदा(२) ।
 माघस्य शुक्लपत्रस्य चतुर्थ्यामेकभोजनं ॥
 अथाचितं तु पञ्चम्यां षष्ठ्यां नक्तं प्रकौर्त्तितं ।
 सप्तम्यामुपवासस्तु अष्टम्यां रोहयेद्भुवि ॥
 अग्निकार्यं ततः कृत्वा रथस्य पुरतः शिव ।
 षष्ठ्यां तु रात्रौ भूतेश्च रथस्थेहाधिवासनं ॥
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु दिव्यान् भौमांश्च वाचकान् ।
 रथमारोपयेद्देवं सप्तम्यां भूतभावनं ।
 सितायां माघमासस्य तस्य देवास्तथाग्रतः ॥
 तत्रस्थस्यैव देवस्य कुर्याद्रात्रौ प्रजागरं ।
 नानाविधैः प्रेक्षणकैर्दीपवत्तोषशोभितैः ॥
 शङ्खतूर्यनिनादैश्च ब्रह्मद्यौषैश्च पुष्कलैः ।
 कुर्यात् प्रजागरं तस्य देवस्य पुरतो निशि ॥

(१) भोगाद्यापि सकलभूतानि पाठाकारं ।

(२) पितृवन्मृजयस्य चेति पुष्कलाकारे पाठः ।

ततोऽष्टम्यामायतनं देवं रथगतं नयेत् ॥
 नगरस्थोत्तरं द्वारं शङ्खभेरौनिनादितं ।
 ततः पूर्व^० दक्षिणञ्च द्वारं वापि तथापरं ॥
 एवं हि क्रियमाणायां यात्रायां वत्सरावधेः ।
 मानवाः सुखमेधन्ते राजा जयति वाहिनीं ॥
 नीरुजश्च जनाः सर्वे^० गवां शान्तिर्भवेत्तथा ।
 कर्त्तारश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवन्ति हि ॥
 वीङ्गारश्च तथा रुद्र सूर्यलोके व्रजन्ति वै ।

रुद्र उवाच ।

कथञ्च चाल्यते ब्रह्मन् स्थापिता प्रथमासकत् ।
 एवं नो वद देवेश सुमहान् संशयोऽत्र मे ॥

ब्रह्मोवाच ।

पूर्वमेव सहस्रांशोर्यथानं तस्य महात्मनः ।
 संवत्सरस्यावयवैः कल्पितस्य रथो मया ॥
 सर्वेषान्तु रथानां वै स रथः प्रथमः स्मृतः ।
 तं दृष्ट्वा तु ततस्त्वन्ये स्यन्दना विश्वकर्मणा ॥
 कल्पिताः सर्वदेवानां सोमादीनामनेकशः ।
 विश्वकर्मकृतं प्राप्य रथं देवेन शङ्कर ॥
 पूजार्थमात्मनोदत्तो मानवे क्रोधसम्भवः ।
 मनुनेच्छाकवे दत्तो मर्त्यैः संपूज्यते रविः ॥
 अतस्तु रथशानेन चालनं विहितं रवेः ।
 तस्मान्न चालने दोषः सवितुः शूलधारण ॥

तस्माद्रथेन पर्येति भास्करः पृथिवीमिमां ।
 गच्छन्नतिष्ठतेचैतन्मण्डलं सवितुः सदा ॥
 प्रदिष्टं चलते यस्मात्तस्माद्देवालयनं स्मृतं ।
 तदेवं रथयात्रासु दृढं भानोर्गन्धीषिभिः ॥
 अन्येषां चालनक्रेष्टं देवानां पार्व्वतौप्रिय ।
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनां(१) स्थापितानां विधानतः ॥
 तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्या विधानतः ।
 प्रजानामिहशान्त्वर्थं प्रतिसंवत्सरं सदा ॥
 काञ्चनोवाद्य रौप्यो वा दृढदारुमयाथ वा ।
 दृढाक्षयुगचक्रश्च तथा कार्यः युयुञ्जितः ॥
 यत्किन् रथवरश्रेष्ठे कल्पिते सुमनोरमे ।
 आरोप्य प्रतिमां यत्नाद्योजयेद्वाजिनः शुभान् ॥
 हरीन् लक्षणसपन्नान् सुमुखान् वशवर्त्तिनः ।
 कुङ्कुमेन समालभ्य चामरस्रग्बिभूषितान् ॥
 सदृशान् योजयित्वा तु रथस्यार्घ्यं प्रदापयेत् ।
 विबुधान् पूजयित्वा तु ध्वजमाल्यानुलेपनैः ॥
 आहारैर्विविधैश्चापि भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 दीनान्यकृपणादीन् च सर्वान् सन्तर्प्य शक्तितः ।
 न कंचिदिमुखं कुर्यादुत्तमाधममध्यमं ॥
 सूर्य्यक्रतौ सवितत एवमाहुर्गन्धीषिणः ।
 यः प्रयाति हि भग्नाग्रः क्षुधाक्षी व्याधिपीडितः ॥
 सदातुर्हि पिष्टुं स्तेन स्वर्गस्थानपि पातयेत् ।

यज्ञश्च दक्षिणाहीनः सवितुर्न प्रशस्यते ॥
 तस्मान्नानाविधैः कामैर्भक्ष्यलेह्यसमन्वितैः ।
 प्रोणयित्वा फलं सर्वमिममुच्चारयेद्द्रवम् ॥
 वलिं गृह्णन्तु मे देवाः आदित्या वसवस्तथा ।
 भरतीथाश्विनौ रुद्राः सुपर्णाः पद्मगा ग्रहाः ॥
 असुरा यातुधानाश्च रथस्था याश्च देवताः (२) ।
 आकृष्णेन रजसा ऋच मेतामुदाहरेत् ॥
 ततः पुण्याहशब्देन कृतवादिन्नित्यनैः ।
 रथप्रभ्रमणं कुर्याद्वर्त्मना स समेन तु ॥
 पुरुषैश्चापि वोढव्यः सूर्यभक्तिसमन्वितैः ।
 सुकृतप्रग्रहेर्दानैर्वलीवर्द्धरथा पिवा ।
 यथा प्रशमनं दद्याद्विषमे पथि गच्छतः ॥
 उपवासस्थितैर्विप्रैर्दिव्यैर्भोगैश्च सुव्रतैः ।
 विंशद्भिः षोडशैर्वापि प्रतिमां भास्करस्य तु ॥
 स्थानात् प्रचान्यते रुद्र रथमारोपयेच्छनैः ।
 राज्ञी च निक्षुभा रुद्र भार्या तस्य महात्मनः ॥
 शनैरारोपयेत्तत्र उभयोः पार्श्वयोरथै ।
 निक्षुभा दक्षिणे पार्श्वे राज्ञी वायुत्तरे तथा ॥
 द्वारे च ब्राह्मणो तस्मिन् दिव्यो भौमश्च पार्श्वयोः ।
 ब्रह्माचास्य तथा सीमः कूवेरस्योपरिस्थितः ॥
 गरुडं पृष्ठतश्चास्य कल्पामानं प्रकल्पयेत् ।
 आतपत्रं तथा श्वेतं स्वर्गदण्डमनूपमम् ॥

सुवर्णविन्दुभिश्चितं मणिमुक्ताफलोत्पलं ।
 ततस्त्रिन्द्रधनुःप्रस्थं स्वर्णदण्डमथापरं ॥
 ध्वजं प्रकल्पयेत्तस्य पताकाभिरलङ्कितं ।
 नानावर्णं विचित्राभिः सप्तभिः कामनाशन ॥
 ध्वजोपरि वरव्योम मुकाराधिष्ठितं महत् ।
 रथ्यासु सङ्गती विपी नयेद्रथवरं रवेः ॥
 रथ्यारूढन्तु कुर्याद्वै ये योर्थञ्चात्मनः सदा ।
 नारोहेत्तद्रथं शूद्रो यदीच्छेत्थे यात्मनः ॥
 रथमारोहतस्तस्य चयं गच्छति सन्ततिः ।
 सरथो देवदेवस्य वोढव्यो ब्राह्मणैः सदा ॥
 क्षत्रियैश्चैव वैश्यैश्च (१) न च शूद्रैः कदाचन ।
 येत्वन्यदेवता भक्ता ये च मद्यप्रवर्त्तकाः ॥
 न तैः शूद्रैश्च वोढव्यः तैर्नरैश्च मदोद्धतैः ।
 उपवाससमोपेतैर्वोढव्यः पार्व्वतीप्रिय ।
 स्वस्थानाञ्चालितो रुद्र पूर्व्वद्वारं व्रजेत वै ॥
 दिनमेकं वसेत्तत्र पूज्यमानो लुपेण तु ।
 नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च ॥
 नानाविधैर्ब्रह्मवोषैर्ब्राह्मणानाञ्च तर्पणैः ।
 स्थित्वा च अष्टमीं तत्र नवम्याञ्चालयेत्ततः ॥
 व्रजेत्तु दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचन ।
 तत्रापि दिनमेकान्तु तिष्ठते त्रिपुरान्तक ॥
 क्षत्रियैः पूज्यमानस्तु तथा राजा तथैव तैः ।

(१) क्षत्रियैर्नैव वैश्यैश्च इति पाठान्तरं ।

ततः परं व्रजेत्तस्य पश्चिमं द्वारमाशु वै ॥
 तत्रापि दिनमेकन्तु तिष्ठते(२) मधुसूदन ॥
 चित्रेतरैः पूज्यमानो यथा राजा तथा नृपैः ।
 तस्मादपि चरेद्बुद्धद्वारं यायात्तद्योत्तरं ॥
 तथापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिवत् प्रियदर्शनैः ।
 तस्मात्तु चालयेद्बुद्धं व्रजेन्मध्यं पुरस्य तु ॥
 तत्रस्थं पूजयन्त्ये नं ब्राह्मणाः श्रद्धयान्विताः ।
 शङ्खवादित्रनिर्वोपैस्तथा प्रेक्षणकैर्वरैः ॥
 ब्रह्मघोषैश्च विविधैः समन्ताद्दीपवृक्षकैः ।
 नानाविधैर्विस्तदानैर्ब्राह्मणानाञ्च तर्पणैः ॥
 दीनान्यक्तपणानाद्यतर्पणैश्चिपुरान्तक ।
 पुरमध्यात्तु चलितस्तिष्ठेत् प्राप्य स्वमन्दिरं ॥
 इत्थं प्राप्य स्थितं देवं पुरतो मन्दिरस्य तु ।
 ततः स्थितः पूजनीयो भवेत्पौरेण लक्ष्मणः ॥
 पूज्यमानस्त्वहोरात्रं रथारूढस्तु तिष्ठति ।
 परे दिने व्रजेत् स्नानं तं निरन्तरमादरात् ॥
 त्रयोदश्यामतीतायां चतुर्दश्यां त्रिलोचन ।
 सदैव भ्रामयेद्देवं ग्रहेशं दुरितापहं ॥
 परिवारकृतं रुद्रं सानुगं परमेश्वरं ।

रुद्र उवाच ।

कथं प्रचालयेद्ब्रह्मन् रथस्थं तमनाशनं ।

(२) स्थापयेदिति पुलकान्तरे पाठः ।

अनुगांश्च कथं चास्य केगवं अनुग क्रमात् ॥

भूयोभूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम ये यसे ।

वेद सर्वजगन्नाथ परं कीतूहलं हि मे ॥

ब्रह्मोवाच ।

शनैः प्रचान्तयेद्गुद्र वर्त्मना शोभनेन तु ।

तथा न तस्य भङ्गः स्याद्विषमे पथि गच्छतः ॥

प्रतिहारं रथं पूर्वं नयेन्मार्गं विशुद्धये ।

तस्मादनन्तरं रुद्र दण्डनायकमादरात् ।

पिङ्गलञ्च ततस्तस्य पृष्ठगं चादरान्वयेत् ॥

पुरतो द्वारतस्तस्मात् रथारूढस्तु पृष्ठतः ।

रथारूढस्तथा दण्डिदेवस्य पुरतः स्थितः ॥

तस्मादपि तथा रुद्र लेखको भास्करप्रियः ।

शनैःशनैर्नयेद्गुद्र रथं देवस्य हेलिनः ॥

रथस्य चक्रभङ्गीवा यथा न स्यात्त्रिलोचन ।

ईषा(१) भङ्गे द्विजभयमचे तु नृपतिचयः ॥

तुलालाभे तु वैश्यानां ग्रम्यां शूद्रभयं व्रजेत् ।

युगभङ्गे त्वनावृष्टिः पीठभङ्गे प्रजाभयं ॥

परचक्रागमं विद्याचक्रभङ्गे रथस्य तु ।

ध्वजस्य पतनेचापि पिष्टमन्युं विनिर्दिशेत्(२) ॥

प्रतिमाद्यङ्गिकायान्तु राज्ञो मरणमादिशेत् ।

उत्पन्नेष्वेवमाद्येषु उत्पातेषु शुभेषु च ॥

(१) चेष्टे इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) नष्टमन्युं विनिर्दिशेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

बलिकर्म बुधः कुर्याच्छान्तिहीमन्तथैव च ।
 गोभ्यः शान्तिः प्रजाम्यच्च जगतः शान्तिरस्तु वै ॥
 स्त्रे स्त्रे चास्तु तथा शान्तिः सर्व्वत्रास्तु तथा रविः ।
 त्वं देव जगतः स्रष्टा पोष्टा चैव त्वमेव हि ॥
 प्रजापालिन् ग्रहेशान् शान्तिं कुरु दिवस्सते ।
 इदमन्यच्च वक्ष्यामि शान्त्याः परमकारणं ॥
 यत्तुकारणभूतस्य पुरुषस्य स्रजन्मनः ।
 दुष्टान् ग्रहांश्च विज्ञाय चरहशान्तिं(१) समाचरेत् ॥
 एवं कृत्वा प्रजाशान्तिं कृत्वा च स्रस्तिवाचनं ।
 पुनः सज्जं रथं कृत्वा कुर्यात् प्रक्रमणं हर ।
 मार्गशेषं नयित्वा तु नयेद्देवालयं रविं ।
 पूजयित्वा ततः सर्वाः शास्त्रोक्ता अथ देवताः ॥
 यथा पूज्याः ग्रहाः सर्व्वे उक्तास्ते च त्रिलोचन ।
 रथदेवास्तथा पूज्या यास्मिन्ता रथमाश्रिताः ॥
 क्षीरं यवागूं मम वै परमावन्तवेश्वर ।
 फलानि कार्त्तिके यस्य दद्याद्भूतेशप्रीतये ॥
 विवस्वते पशुमांसं तथा मय्यं सुरेश्वर ।
 पुरुहताय भक्ष्याणि सानुगाय निवेदयेत् ॥
 हविष्यमग्नये दद्याद्दक्षाय विष्णवे तथा ।
 राक्षसेभ्यः समं देयं दद्यान्मांसीदनं हर ॥
 संस्कृतं पिशितान्नन्तु रेवन्ताय निवेदयेत् ।
 तिलान्नं पितृराजाय दद्याच्चिपुरसुदन ॥

अश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनं ।
 पिबभ्यः पायसंदद्यात् घृताक्तं मधुना सह ॥
 कात्यायन्यै यवागृथं त्रियै दद्यात्तथा दधि ।
 सरसत्वे त्रिमधुरं वरुणायैतुरसोदनं ।
 स्वाण्डवानां धनपतौ तव मित्रे त्रिलोचन ।
 सखेहेन तु तन्त्रेण मरुद्भ्यस्तर्पणं स्मृतं ॥
 माषानपूपान् मातृभ्यो भक्त्या तु विनिवेदयेत् ।
 उल्लोपिकाय भूतेभ्यो जलं स्वर्गाय वै हर ॥
 दद्याद्गणपतौ विद्वान् मोदकांस्त्रिपुरान्तक ।
 शङ्खुलीनैर्ऋतेन्द्राय देया स्याद्गणनायक ।
 सर्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो(१) दातव्यानि समन्ततः ॥
 क्षीरोदनं ऋषिभ्यस्तु क्षीरं नागेभ्य एव च ।
 सूर्यरथाय च बलिं कुर्याद्दे सार्वभौतिकं ॥
 मांसोदनं सुरामाज्यं तद्वहेभ्यश्च शङ्कर ।
 पूपानाज्ययुतान् दद्यात्तुभ्यं रुद्र तिलांस्तथा ॥
 स्वाहासुताय लाजाय दातव्यास्त्रिपुरान्तक ।
 भास्कराय सदा दद्यात् सुरदारु त्रिलोचन ॥
 राजह्वयं सुरेन्द्राय हविष्यं पावकाय च ।
 चक्षुषे समधान्यन्तु मांसमाज्यं सुभूषण(२) ॥
 यक्षेभ्यो विविधान् गन्धान् निर्व्यासो वैतसोऽण्डजैः ।
 वैवङ्कती सदारुद्र यमाय परिकीर्त्तिता ॥

(१) वैश्वेभ्योऽति पाठान्तरं ।

(२) गरुडेमात्स्यभूषण इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

देयं स्यात् कर्णिकारन्तु अश्विभ्यां वृषभध्वज ।
 त्रिवै देयानि पद्मानि(१) चन्द्रिकायै तु चन्दनं ॥
 नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथामिषं ।
 पुष्पाण्यम्बरसां रुद्र मालत्याः परिकीर्त्तयेत् ॥
 वरुणायाम्निमित्थन्तु फलमूलन्तु नैऋतेः ।
 विष्वं दद्यात् कुबेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥
 गन्धर्वेभ्यश्चारुगन्धं दद्यात्तिपुरसूदन ।
 वसुभ्यश्चारु कर्पूरं दद्याच्चानुगणाधिपे ॥
 पितृभ्यः पिण्डमूलानि भूतेभ्यश्च विभीतकं ।
 गोभ्यो यवान् प्रदद्यादै मातृभ्यस्त्वचतान् हर ॥
 गुग्गुलं विघ्नपतये विश्वेभ्यो देयमोदनं ।
 ऋषिभ्यो ब्रह्मवचन्तु नागेभ्यो विषमुत्तमं ॥
 भास्करस्येह देयानि सङ्कल्पानि नराधिप ।
 मधुसर्पिभ्यां तथाक्तानि गैरिकस्य त्रिलोचन ॥
 न्यग्रोधस्तस्य बाहुभ्यो भक्त्या रुद्रे निवेदयेत् ।
 सायं प्रातश्च मध्याह्ने सदैकाग्रमना हर ॥
 सर्वेषां भक्तितः यत्न्या देहे रूपं विचक्षणः ।
 मन्त्रतो देवशार्दूल यो यस्येह प्रकीर्त्तितः ॥
 शान्त्वर्थं ब्राह्मणेभ्यस्तु तिलान् दद्याद्विचक्षणः ।
 वैश्वानरे यवान् जुह्यात् घृतेन सहितान् नरः ॥
 देवानाममृतं घृतं पितृणां हि स्वधामृतं ।
 शरणं ब्राह्मणानाञ्च सदा ह्येतान्विदुर्बुधाः ।
 कश्यपस्याङ्गजा ह्येते पवित्राश्च तथा हर ॥

स्नाने दाने तथा होमे तर्पणे ह्यग्ने वराः ।
 इत्थं देवान् यद्वांसैव पूजयेद्देव प्रयत्नतः ॥
 अवतार्य रथाच्चैनं स्थापयेन्मण्डले पुनः ।
 कृत्वा त्रिरात्रिकं यद्वाहीप-तीय-फलाक्षतैः ॥
 कार्पास-बीज-लवणभूसं दृष्टन्तु ग्रान्तये ।
 वेदीमारोपयेत् पश्चात्पत्नीभ्यां सह सुव्रत ॥
 तत्रस्थं पूजयेद्देवं दिनानि दश सुव्रत ।
 दागाहिकेति विख्याता या भूता भूतले हर ॥
 तथा संपूजयेद्देवं चतुर्थेन क्षतो भव ।
 चतुर्थेऽहनि कर्त्तव्यं यद्वादिशमणं रवेः ॥
 अभ्यङ्गभोजनाद्यैश्च पूजासत्कारमण्डलैः ।
 अनेन विधिना पूज्य दशाहानि दिवाकरं ।
 ततो नयेद्दरं स्थानं यत्र पूर्वं सदाचलं ॥
 अनेन विधिना यस्तु कुर्याद्वा कारयौत वा ।
 यात्राम्भगवतो भक्त्या भास्करस्यामितीजसः ॥
 स परार्द्धेन्तु वर्षाणां सूर्यलोके महीयते ।
 कुले न जायते तस्य दरिद्रो व्याधितोऽपि वा ॥
 अभ्यङ्गाय दृतं यस्तु भास्कराय प्रयच्छति ।
 कृत्वा सुवर्णतिलकं स गच्छेत् सुरभीपुरं ॥
 तीर्थोदकन्तु यो दद्यात् गङ्गायाश्च तथोदकं ।
 स्नानार्थमानयेद्यस्तु भास्कराय (१) त्रिलोचन ॥
 संप्राप्येहाखिलान् कामान् प्राप्नुयाद्दरुणालयं ।
 भक्तवर्णन्तु यो दद्यात् हविष्यान्नं गुडोदनं ॥

(१) वास्तु भास्कराय इति क्वचित् पुस्तकान्तरे पाठः ।

गच्छेत् सुरपुरं भद्रं यत्र देवः प्रजापतिः ।
 स्नापयेद्यस्तु वै भक्त्या भास्करं पूजयेत्तथा ॥
 स गच्छेद्दोषिमान् रुद्र सूर्यलोकं न संशयः ।
 रथमारोपयेद्यस्तु रथमार्गं प्रमार्जति ॥
 स याति सूर्यसालोक्यं वायुतुल्यपराक्रमः ।
 रथस्य गच्छतो यस्तु मार्गं कुर्याच्च मङ्गलं (१) ॥
 सलोकं प्राप्नुयात् पुण्यं मरुतां नात्र संशयः ।
 सूर्यस्य गच्छतो भक्त्या यः कुर्यान्मार्गमादरात् ॥
 पुष्पप्रकरशोभाय्यं शुभतोरणमण्डितं ।
 शङ्खतूर्यनिनादाद्यन्तथा प्रेक्षणकान्वितं ॥
 सयाति परमं स्थानं यत्र देवो विभावसुः ।
 देवेन सहितो यस्तु नृत्त्यन् गायन् तथा स्त्रियं ॥
 सर्व्वं महोत्सवं भक्त्या भास्करं भक्तवत्सलं ।
 अथ संवत्सरं प्राप्ते भानोर्य्यत्र दिनोदये ॥
 रथप्रक्रमणं तत्र न कथञ्चित् कृतं भवेत् ।
 ततो द्वादशमे वर्षे कर्त्तव्यं भूतिमिच्छता ॥
 इन्द्रवज्रस्य चाप्येवं यदिने यजनहृतं ।
 ततो द्वादशमे वर्षे कर्त्तव्या नान्तरा पुनः ॥
 यात्रायाश्चापि ते भङ्गं कुर्व्वते त्वपभध्वज ।
 मन्देहा नामतो ज्ञेया रात्रसा नात्र संशयः ॥
 ये कुर्व्वन्ति तथायात्रां नरा धर्मध्वजस्य तु ।
 इन्द्रादिदेवता ज्ञेया गताश्च परमं पदं ॥

इत्येषा कथिता भद्र रथयात्रा दिवस्यते ।
 यः श्रुत्वा वाचयित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 श्रुत्वा च विधिवद्भक्त्या यान्ति सूर्यसदीनराः ।
 इति भविष्यत्पुराणोक्तो रथयात्रोत्सवः ।

—onDuo—

श्रीकृष्ण उवाच ।

एकादश्यां माघमासे चतुर्दश्याष्टमीषु च ।
 एकभक्तेन यो दद्यात् चेलकान्यर्जुनानि च ॥
 उपानहौ कम्बलञ्च च्छत्रं चित्रं तथोदकं ।
 करपात्रादिकं वत्स यथाशक्त्यर्थिने नृप ॥
 आर्त्तत्राणपरो नित्यमश्वमेधफलं लभेत् ।
 एतस्मैऋष्यव्रतं नाम आर्त्तत्राणकरं परं ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सौख्यव्रतं ।

—000—

नारद उवाच ।

श्रुता मया विधानोक्ता विष्णोराराधनक्रिया ।
 त्वत्प्रसादात् सुरश्रेष्ठ जन्मदुःखजयप्रदा ॥
 भूयोऽथ श्रोतुमिच्छामि सम्यक् पूजाफलप्रदा ।
 अल्पयन्येन देवेश महापुण्यफलप्रदं ॥
 पवित्रारोहणं कृत्वा विष्णुभक्तिसमन्वितैः ।
 किं फलं प्राप्यते देव नरैस्तद्गतमानसैः ॥

यस्मिन्काले च कर्त्तव्यं विधानञ्च तथा भवेत् ।
 तिथौ यस्यां यथासूत्रं प्रमाणञ्च यथाविधि ॥
 यावन्तस्तवस्तस्मिन् तत्र यच्चानुमन्त्रणं ।
 तत्त्वन्यासविधानन्तु तथा वै वाधिवासनं ॥
 पारोहणविधानञ्च उपवीतस्य चक्रिणः ।
 विसर्जनविधानन्तु पवित्रारोहणादिकं ॥
 किं कृत्वा फलमाप्नोति ह्येतत् किमकुर्वन्तः ।
 एतत् सर्वं समाचक्ष्व विधानान्निदेश्वर ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वत्स परं गुह्यं विधानं देवनिर्मितं ।
 मया श्रुतं पुरा सम्यक् सकाशाच्चक्रपाणिनः ॥
 पवित्रारोहणं विष्णोर्भूक्तिमुक्तिप्रदायकं ।
 आयुः कौर्त्तिर्यशो नृणां सुखसम्यग्द्वैनावहं ॥
 पुण्यानान्तु यथा पुण्यं सर्वपापहरं शुभं ।
 पवित्रारोहणं तस्मात्पवित् परमं स्मृतं ॥
 संवत्सरं नरो भक्त्या समभ्यर्च्य जनार्दनं ।
 यत्फलं समवाप्नोति पवित्रारोहणेन तु ॥
 न करोति विधानेन पवित्रारोहणन्तु यः ।
 तस्य सांवत्सरी पूजा निष्कला मुनिसत्तम ॥
 तस्माद्भक्तिसमायुक्तैर्नरैर्विष्णुपरायणैः ।
 वर्षे वर्षे प्रकर्त्तव्यं पवित्रारोहणं हरेः ॥
 श्रावणस्य मिते पक्षे कर्कटस्ये दिवाकरे ।

द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारोहणं स्मृतं ॥
 सिंहस्थे वा रवौ कार्यं कन्यायान्तु गतेऽथवा ।
 तस्यामेव तिथौ सम्यक् तुलास्थे न कश्चन ॥
 विष्णो रुद्रस्य सूर्यस्य विरिञ्चेः परमुत्तमं च ।
 देव्या गणाधिनाथस्य मातृणां धनदस्य च ॥
 पवित्रारोहणं कार्यं अन्येषाञ्च यथाविधि ।
 अकृत्वा फलहानिः स्यात् संवत्सरकृतार्चनात् ॥
 सर्वेषामन्तु महत् पुण्यं पवित्रारोहणे कृते ।
 तिथयस्त्वत्त्वविन्यासाः पृथगुक्तास्तपोधन ॥
 प्रतिपदनदस्योक्ता पवित्रारोहणे स्थितिः ।
 त्रयो देवा द्वितीयान्तु तिथीनामुत्तमातिथिः ॥
 तृतीया तु भवान्यास्तु चतुर्थी तक्षुतस्य तु ।
 पञ्चमी सोमराजस्य षष्ठी प्रोक्ता गुह्यस्य च ॥
 सप्तमी भास्करोक्ता दुर्गायाश्चाष्टमी स्मृता ।
 मातृणां नवमी प्रोक्ता दशमी वासुकेः स्मृता ॥
 एकादशी ऋषीणान्तु द्वादशी चक्रपाणिनः ।
 त्रयोदशी ह्यनङ्गस्य शिवस्योक्ता चतुर्दशी ॥
 मम देव मुनिश्रेष्ठ पौर्णमासी तिथिः स्मृता ।
 यथोक्ताः शुक्लपक्षे तु तिथयः श्रावणस्य च ।
 सर्वेषामेव देवानां कार्यं तासु यथा विधि ॥

नारद उवाच ।

कस्मिन् सूत्रे तु कर्त्तव्यं पवित्रं चक्रपाणिनः ।

प्रमाणं चैव तन्तूनां पुण्यं चैवेह कीदृशं ॥
कनिष्ठे मध्यमे चैव उत्तमे च पवित्रके ।
कृते यथा फलं कर्तस्त्वदस्त्र पितामह ॥

ब्रह्मोवाच ।

नृणु वत्स यथाकार्यं यत् सूत्रं यत् प्रमाणकं ।
विधानं च यथा तस्य फलं चैव यथा भवेत् ॥
प्रथमं दर्भसूत्रन्तु पद्मसूत्रं ततः परं ।
ततः चौमं (१) सुपुण्यं स्यात्पट्ट सूत्रं ततः परं ॥
शुचिकार्पाससूत्रेण तिर्भितं वा शुभाशुभं ।
शुचिर्भूत्वा शुचौ देशे कारयेत् प्रयत्नतः ॥
तद्विधानीपयुक्तन्तु यथोक्तपलदायकं ।
कन्या कर्त्तयते सूत्रं नारी वाद्य पतिव्रता ॥
विधवा साधुगौला वा सूत्रमेतत्तु कर्त्तयेत् ।
केगयुक्तं क्षतं दग्धं मद्यरक्तादिदूषितम् ॥
मलिनं नीलरक्तं वा प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।
यथोक्तं सूत्रमादाय त्रिगुणं त्रिः प्रयोजयेत् ॥
पवित्रं तेन कुर्वीत कनिष्ठोत्तममध्यमं ॥
कनिष्ठन्तन्तुभिर्ज्ञेयं सप्तविंशतिभिः शुभं ।
मर्त्यलोके तु तत् कीर्त्तिं सुखायुर्जनपुत्रदं ॥
चतुः पञ्चशता ज्ञेयं तन्तूनां मध्यमं परं ।
दिव्यभोगावहं पुण्यं स्वर्गावाससुख प्रदं ॥

उत्तमं चैव तन्तूनां शतमष्टोत्तरं शतं ।
 दत्त्वा तद्वासुदेवाय विष्णुलोकं व्रजेत्तरः ॥
 अष्टोत्तरसहस्रं तु तन्तूनां परिसंख्यया ।
 वनमाला स्मृता विष्णोर्दत्त्वा भक्तिप्रदा हि सा ॥
 कनिष्ठं नाभिमात्रं स्याद्दूतमात्रन्तु मध्यमं ।
 पवित्रं चोत्तमं प्रोक्तं जानुमात्रं प्रमाणतः ॥
 वनमालाप्रमाणेन प्रतिमायाः प्रणयते ।
 नराणां जन्मसंसारदुःखमृत्युप्रणाशिनी ॥
 कनिष्ठे द्वादशैवोक्ता मध्यमे द्विगुणाः स्मृताः ।
 त्रिगुणास्तूत्तमे प्रोक्ता ग्रन्थयस्तु पवित्रके ॥
 शतमष्टोत्तरं कार्यं श्रद्धीनां तु विधानतः ।
 सुनीन्द्रवनमालायां विष्णुपूजनतत्परः ॥
 अधिवासनसूत्रे तु ग्रन्थयो द्वादश स्मृताः ।
 तत्त्वव्यासविधानं तु श्रूयतां गुह्यकोत्तम ॥
 इदं विष्णुरिति ख्यातं मन्त्रमेतद्विज्ञाननां ।
 शूद्राणां तत्त्वविन्यासः मन्त्रो वै द्वादशाक्षरः ॥
 तावदावत्तं येभ्यस्तं यावन्तो ग्रन्थयः स्मृताः ।
 एकधा च द्विधाचैव त्रिधाचैव पवित्रके ॥
 ऋक्षे प्रतिपन्वि सक्तान्त्रजपः मध्ये द्विःशेषेचिः ।
 कुङ्कुमोगौरकर्पूरेषुदनादिविलेपनैः ।
 पवित्राणि विलिप्याथ तत्त्वव्यासन्तु योजयेत् ।
 अधिवासपवित्राणि एकादश्यामुपोषितः ॥
 पुष्पादिभिः प्रपूज्याथ न्यसेद्विष्णोः पुरेनिगि ।

तत्त्वन्वासं परं कार्यं पवित्रारोहणं हरेः ॥
 एकादश्यां च तद्रात्रौ मूलमन्त्रेण भक्तिमान् ।
 एकादश्यां शुभैर्गन्धैः पुष्पधूपविलेपनैः ॥
 नैवेद्यं दीपवस्त्राद्यैः पूजयेद्गुरुद्वजं ।
 नृत्यगीतशुभाख्यानैर्मङ्गलमुद्दैः प्रचालितैः ॥
 वाद्यैर्मारुतशङ्खाद्यैर्जागरं कारयेच्चिथि ।
 चौरकशरसंघाववटकापपमोदकैः ।
 फलैः सुगन्धैर्मधुरैर्नैवेद्यं कारयेद्दरेः ॥
 एकादश्यां नरो भक्त्या संपूज्य मधुसूदनं ।
 पवित्रारोहणं कुर्याद्देवदेवस्य चक्रिणः ।
 सोपवासः शुचिस्नातः कृतजप्यो जितेन्द्रियः ॥
 दत्त्वा दानं द्विजादिभ्यः पूजयित्वा जनार्दनं ।
 पूर्वार्धवासितं सम्यक् समादाय पवित्रकं ॥
 अतो देवेति मन्त्रेण विष्णोर्मूर्ध्नि निवेदयेत् ।
 अयं मन्त्रो द्विजातीनां पवित्रारोहणे स्मृतः ॥
 शूद्रस्य मूलमन्त्रो वा येन वै पूजयेद्दरिं ।

वा शब्दाद्वाद्वाचरो वा, येन वै पूजयेद्दरिमिति मूलमन्त्रव्याख्या ।

स्तुतिमङ्गलनिर्घोषैर्गीतवादितनिस्वनैः ।
 पवित्रारोहणं कृत्वा देवतायास्त्रिमं वरं ॥
 मणिविद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः ।
 एषा सावत्सरौ पूजा तवास्तु गुरुद्वज ।
 मन्त्रहीनं क्रीयाद्हीनं भक्तिहीनं जनार्दन ॥

यत् पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
 वनमाला यथादेव कौस्तुभः सततं हृदि ।
 पवित्रमस्तु ते तद्वत् पूजा च हृदयावहा ॥
 कृत्वा पवित्रकं विष्णोर्व्यर्षदादगवाधिकं ।
 फलं प्राप्नोत्यकृत्वा तु पूजाहानिमयाप्नुयात् ॥
 एवं संप्रार्थ्यं देवेशं प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
 भूयोऽपि दद्याद्विप्रेभ्यो हरिमुद्दिश्य दक्षिणां ॥
 ततोनुभोजये(१)द्भक्त्या गुरुं ज्ञानप्रदायिनं ।
 वस्त्रगन्धानुलेपाद्यैः पुष्पैस्तु वरभूषणैः ॥
 प्राप्यानुज्ञां गुरोः शिष्यो भक्त्या नार्चयते गुरुं ।
 स गच्छति विमूढात्मा नरकं हि नराधमः ॥
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन यथा विष्णुं तथा गुरुं ।
 आनन्देनार्चयेद्यस्तु स मुक्तिफलमाप्नुयात् ॥
 यथा विष्णुस्तथा विद्या यथाविद्यास्तथा गुरुः ।
 वितथं पूजयेद्यस्तु स मुक्तिफलमर्हति ॥
 ताम्बूलं पुष्पगन्धाद्यैः पूजयित्वा विसर्जयेत् ।
 ततो बभून् विशिष्टांश्च ज्ञातिमित्रसमाश्रितान् ॥
 भोजयेदागतांश्चान्यान् भिक्षुकांश्च स्वशक्तितः ।
 एवं विधिं विनिर्वर्त्य पवित्रारोहणे हर ॥
 विष्णोः सायुज्यमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभं ।
 खण्डिले देवदेवस्य एष एव विधिः स्मृतः ॥

पवित्रारोहणे विष्णोर्विशेषः श्रूयतामिह ।
 यावत्तन्तुसमायुक्तं भावयेत जनार्दनं ॥
 तावदङ्गुलकं तस्य एष एव विधिः स्मृतः (१) ।
 यावन्तो अन्यथः प्रोक्ताः स्वतत्त्वैश्चानुमन्त्रणं ॥
 तत्रैव मूलमन्त्रेण दद्याद्विष्णोः पवित्रकं ।
 प्रतिमां स्थण्डिले वाथ कृत्वा विष्णोः पवित्रकं ॥
 कुलनाथं समुद्धृत्य (२) विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥
 एवं संपाद्य विधिना पवित्रारोहणं हरेः ।
 अर्चयित्वा विधानेन हरिश्च सपवित्रकं ॥
 विसर्जयेत मन्त्रेण अनेनैव पवित्रकं ।
 सांवत्सरीं शुभां पूजां संपाद्य विधिवन्मम ॥
 व्रजेदानीन्तु गोविन्द विष्णुलोकं विसर्जितः ।
 मन्त्रेणानेन तत्कृतं श्रवणार्थं यथा विधि ॥
 उत्तार्थं ब्राह्मणे दद्यात्तोये वाथ विसर्जयेत् ।
 यावत् पुण्यं स्मृतं सम्यक् पवित्रारोहणे कृते ॥
 उपवीते कृते भक्त्या तत् फलं चाप्नुयान्नरः ।
 अनेनैव विधानेन सर्वेषां त्रिदिवीकसां ॥
 पवित्रारोहणं कुर्यात् स्थण्डिले प्रयतो नरः ।
 अनेनैव विधानेन तस्य पूजाविसर्जनं ॥
 प्रार्थनावाहनं दानं समस्तविधिमाचरेत् ।

(१) पवित्रं साननं श्रूयतामिति पाठान्तरं ।

(२) कुलानां शतमुद्धृत्येति पाठान्तरं ।

तत्त्वमन्त्रैः समावेश्य विसर्जनविधिक्रियां ॥
 अर्चने तु सुरेन्द्राणां सर्वकामानावाप्नुयात् ।
 आयुर्वलं धनं विद्यामारोग्यं कौर्त्तिर्मय्यां ॥
 प्रयच्छन्ति यथा शक्त्या प्रसन्नास्तु दिवौकसः ।
 अर्चिते देवदेवेश शङ्खचक्रगदाधरे ॥
 अर्चिताः सर्वदेवाः स्मर्यन्तः सर्वगतो हरिः ।
 अर्चिते सर्वलोकेशे सुरासुरनमस्कृते ॥
 केगवे कंसकेशिघ्ने न याति नरकं नरः ।
 प्रातर्मध्येऽपराह्णे च सुरासुरगुरुं हरिं ॥
 ये नमन्ति नरा नित्यं न ते नरकगामिनः ।
 तपस्तप्ता नरो घोरमरण्ये विजितेन्द्रियः ॥
 यत्फलं समवाप्नोति स्मृत्वा तु गरुडध्वजं ।
 इति गुह्यगमं विष्णोः पूजाकल्पं मयोदितं ॥
 समाचरति धी मर्त्यः स याति परमाङ्गतिं ।

शिवागमे शिवपवित्रलक्षणं ।

एकादशाथवा सूत्रैः स्त्रिंशता वाष्टयुक्तया ।
 पञ्चशता वा कर्त्तव्यं तुल्ययन्त्रान्तरालकं ॥
 द्वादशाङ्गुलमानानि व्यासादष्टाङ्गुलानि च ।
 लिङ्गविस्तारमाणानि चतुरङ्गुलिकानि वा ॥
 तथैव पिण्डिकासर्गं चातुर्थं सार्वदैवतं ।
 गाङ्गावतारकं कार्यं पवित्रमसि सुन्दरं ।

नारद उवाच ।

भगवन् देवदेवेश परं कौतूहलं हि मे ।
 पवित्रारोहणं पुण्यं प्रसादादहं मर्हसि ॥
 पवित्रेति कथं संज्ञा कुचीत्यत्र किमुच्यते ।
 कृते च किं फलं प्रोक्तं विधानं तस्य कौटुह्यं ॥
 द्रव्येन केन वा कुर्यात् किं प्रमाणं हि तत् स्मृतं ।
 किं दैवत्यञ्च किञ्चन्दः को वा तस्य ऋषिः स्मृतः ॥
 अध्यात्मं वाधिभूतं वा अधिदैवं कथं भवेत् ।
 केन मन्त्रेण तत्कुर्याद्विधानं तस्य कौटुह्यं ॥
 कस्मिन् काले तु कर्त्तव्यं न च त्रे वा तिथौ कथं ।
 क्रियते वा कियत्कालमेतदब्रूहि सुरेश्वर ॥

श्रीभगवानुवाच (१) ।

ॐ नारद धर्मज्ञ तोषितोऽहं त्वयानघ ।
 शृणुष्व तव वक्ष्यामि पवित्रारोहणं क्रमात् ॥
 पवित्रं तेन विख्यातं ब्रह्मतेजो हि गीयते ।
 विष्णुस्थया तु विख्यातं तदा लोके निगद्यते ॥
 तदेव सूत्ररूपेण यज्ञेशः कर्मणः प्रभुः ।
 तदेव त्रिगुणीभूतं मतं नारायणाख्यया ।
 त्रिदेवात्मा त्रिदेवात्मा चाचरः प्रणवः स्मृतः ॥
 ते पर्वतात् समुद्भूता वराहार्हाङ्गमाश्रिताः ।
 कुत एव समुत्पद्यन्ति प्रशस्य इदमुत्तरं ॥
 सङ्घातेन च तन्तूनां नवात्मा परिकीर्तितः ।

(१) ब्रह्मोवाचेति पाठान्तरं ।

तन्तूणां प्रथमोदेवो वासुदेवो जगद्गुरुः ॥
 हलायुधो द्वितीयस्तु प्रद्युम्नश्च तृतीयकः ।
 अपरेष्वनिरुद्धस्तु ततो नारायणः प्रभुः ॥
 ब्रह्माविष्णुस्तथानृणां वरारोहे समाश्रिताः ॥
 अधिदैवेन रूपेण अध्यात्मो च निधीध मे ।
 मनो बुद्धिरहङ्कारस्तन्मात्राणि तथैव च ॥
 जीवश्चेति नवैतच्च अध्यात्मो सुव्यवस्थिता ।
 द्यौरन्तरिक्षं पृथिवी भूर्भुवस्सस्तथैव च ॥
 आकारश्चाप्युकारश्च मकारश्चाधिभूतकम् ।
 अग्नितृयं तथा कर्म तृयश्च सदनतृयं ॥
 ज्ञेयं पवित्रं तद्विद्वानधिदैवमुदाहरेत् ।
 छन्दश्चैवात्र गायत्री प्रद्युम्नी ऋषि रक्षते ॥
 वासुदेवः परा तस्य देवता परिकीर्त्तिता ।
 योगोऽस्य ब्रह्म करणे ब्राह्मणानां विशेषतः ॥
 अलङ्कारो द्विजातीनां कर्त्तव्यः प्रतिवत्सरं ।
 सरिद्वर्षासु कुर्वीत पवित्रारोहणं शुभं ॥
 यावच्च धारयेत्तन्नुक्तावत् कुर्वीत वै व्रतं ।
 तथा पवित्रकं कृत्वा त्रीन्मासान्मासमेव वा ॥
 पञ्चद्विमासं सद्यो वा त्रिरात्रं पञ्चएव वा ।
 अवधिकीर्त्तिकं कृत्वा सितपचाद्यनुकृमात् ॥
 यथा यत्तथा यजन्तेऽनं कालसङ्कल्पना तथा ।
 पवित्रे प्रियमाणे वै न त्याज्यं देवतान्तिकं ॥
 उपवीतीकृते पचात् पथेषु विचरेद्दुधः ।

मङ्गलं शोभनं रुद्रं विजयं च चतुर्थकं ॥
 आषाढादिक्लमाह्वं नामानीमानि धारयेत् ॥
 द्वादशां श्रावणे चापि पञ्चम्यामथवा द्विज ॥
 अनुकूले तु(१) कर्त्तव्यं पञ्चदश्यामथापि वा ।
 स्रुतं तु याज्ञिकं कृत्वा तृणवस्त्रलसम्भवं ।
 कार्पासिकं तथा कार्यं दार्भिकंचापि कारयेत् ॥
 ब्राह्मणीकर्त्तितं सुवमन्वद्वीतमथापि वा ।
 त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य चालयेन्निर्मलाश्रया ॥
 यत्नेन शोधयेद्दीपान् केसाद्यांश्च स्त्रयं बुधः ।
 अष्टोत्तरशतं कुर्यात् चतुःपञ्चाशदेव वा ॥
 सप्तविंशतिरेवायं ज्येष्ठमध्यकनीयसः ।
 अङ्गुष्ठपर्वमात्राणि तथा स्त्रीशूद्र एव तु(२) ॥
 सर्वधर्माश्रिताः सर्वे भक्ताश्च मधुसूदने ।
 पूर्वोक्तं गुरुमासाय भक्त्या सन्तीषयेच्च तं ॥
 यन्मार्गं प्रार्थयेत्पश्चादुद्धारं कुरु मे प्रभो ।
 अङ्गुष्ठपर्वमात्रास्तु यन्वयश्चोत्तमाः स्मृताः ॥
 तदर्धं मध्यमे चैव तदर्धमधमः स्मृतः ।
 अधमं नाभिमात्रं स्यादुत्तमाङ्गं द्वितीयकं ॥
 लम्बितो जानुमात्रे च प्रतिमायां निगद्यते ।
 एवं हि रूपतः कुर्यादधमाधम-मध्यमं ॥
 यथाशोभं प्रकुर्वीत यन्वयो विषमाः स्मृताः ।

(१) आनुकूल्यं इति वा पाठः ।

(२) पवित्रं स्त्रिति पाठात्तरं ।

सैवप्रोक्ता भवेदेव प्रोक्ता यत्र कचिद् कचिद् ॥
 आरोग्यदं द्विजश्रेष्ठ एवं विद्याविचक्षण ।
 स्थण्डिले वाथ वक्ष्यामि प्रथमं कर्णिकान्तरं ॥
 दिव्यायश्च द्वितीयश्च दिश्यापान्तान्तगं परं ।
 यथा यत्तथा तु कर्त्तव्यं प्रत्यवायोद्भूतिक्रमात् ॥
 पिष्टतोमादृतः शुद्धः आत्मशुद्धस्तथैव च ।
 सदाचारस्थितो मन्त्री वेदवेदाङ्गपारगः ॥
 अलुब्धोऽपिशुनः सौम्यः सर्वभूतहिते रतः ।
 आचार्यः स तु विज्ञेयः सर्वकर्मरतो हि सः ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यो यज्ञेयो मधुसूदनः ।
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्तथा स्त्रीशूद्र एव वा ॥
 स्वधर्मावस्थिताः सर्वे भक्ताश्च मधुसूदने ।
 पूर्वोक्तं गुरुमासाद्य भक्त्या सन्तोषयेच्चतं ॥
 यज्याद्यैः प्रार्थयेत् पश्चात् उद्धारं कुरु मे प्रभो ।
 पवित्रेनैव यज्ञेयो यज्ञेयमधुसूदनः ॥
 एवं करिष्यामीत्युक्ते सम्भाराद्य समाहरेत् ॥
 हरेः सूत्रादि यत्तत्त्वं गुरवे तन्निवेदयेत् ।
 यथायत्तथा पवित्रश्च शुचिः कुर्यादतन्द्रितः ॥
 अष्टाक्षरेण मन्त्रेण ग्रन्थान्ते ग्रन्थयस्तथा ।
 कुङ्कुमं रोचनाञ्चैव कर्पूरेण समन्वितं ॥
 आदावुक्तेन मन्त्रेण व्यस्तेन च विनिःक्षिपेत् ।
 समस्तेन ततो मन्त्री मन्त्रयेत विचक्षणः ॥
 उक्ते नैव तु मन्त्रेण वर्ज्यं येत पवित्रकं ।

ओमिति कुङ्कुमं निक्षिप्य नम इति तदुपरि रोचनां नारा-
यणायेति तदुपरि कर्पूरमिति व्यस्तेन मन्त्रेण मेलयित्वा । ओं
नमोनारायणायेति समस्तेन मन्त्रेण निमन्त्रा समस्तेनैव पवित्र-
मलं कुर्यात् ।

इति विष्णुरहस्योक्तः पवित्रारोहणविधिः ।

—०००—

ब्रह्मोवाच ।

चत्रादौ कारयेत् पूजां मम वत्स यथाविधि ।
गन्धपुष्पार्चनादानैर्गन्धाद्याद्यैर्मनोद्वयैः ॥
सदा संपूजयेद्देवं सर्वकामानवाप्नुयात् ।
सर्वतीर्थाभिषेकस्य फलमाप्नोति दानव ॥
उमां शिवं हुताशञ्च पूजयेत् प्रतिपत्तिधौ ।
पितामहं दमनकैर्द्वितीयायान्तु पूजयेत् ॥
हविष्यमव नैवेद्यं देयं गन्धार्चनं पुरा ।
फलमाप्नोति विप्रेन्द्र उमया यत्प्रभाषितं ॥
तृतीयायां यजेद्देवीं गङ्गरेण समन्वितां ।
कुङ्कुमागरुकर्पूरमणिवस्त्रस्त्रगर्चितां ॥
सुगन्धपुष्पधूपैश्च दमनेन सुमालितां ।
आन्दोले दोलयेद्वत्स शिवो मे तु श्यते सदा ॥
रात्रौ जागरणं कार्यं प्रातर्देया तु दक्षिणा ।
हेम-वस्त्रा-नपात्राणि ताम्बूलानि स्रजस्तथा ॥

सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्या पुत्रसुखार्थिभिः ।
 गणेशे कारयेत् पूजां लङ्कुकादिभिराहतां ॥
 चतुर्थ्यां विघ्ननाशाय सर्वकामसम्बधे ।
 पञ्चम्यां पूजयेन्नागान् तथा दद्यान्महोरगान् ॥
 चौरसर्पिस्तु नैवेद्यं देव सर्पविषापहं ॥
 षष्ठ्यां स्कन्दस्य कर्त्तव्या पूजा सर्वोपहारिकी ।
 इहैव सुखसौभाग्यमन्ते स्कन्दपदं व्रजेत् ॥
 भास्करस्य तु सप्तम्यां पूजा दमनकादिभिः ।
 क्रत्वा प्राप्नोति भोगादि विगतारिमहातपाः ॥
 मातृशामपि चाष्टम्यां पूजां सर्वान्नगन्धिकां ।
 छतवाह्नभते वत्स सिद्धिमिष्टान्तु दमनकैः ॥
 नवम्यां पूजयेद्देवीं महामहिषमर्द्दिनीं ।
 कुङ्कुमागरुकपूर्पूरैर्धूपान्ध्वजतर्पणैः ॥
 दमनैर्ध्वजपत्रैश्च विजयाख्य पदं लभेत् ॥
 धर्मराजं दशम्यान्तु पूजा कार्यानुगन्धिकी ।
 धनवान् पुत्रवान् कान्तो ऋषिलोके महीयते ॥
 द्वादश्यां पूजयेद्विष्णुं कर्पूरागरुचन्दनैः ॥
 हविष्यान्नैर्महाबाहो कर्त्ता विष्णुपदं लभेत् ।
 कामदेवस्तयोद्दृष्ट्वा पूजनीयो यथाविधि ॥
 रतिप्रीतिमायुक्तो अशोकमणिभूषितः ।
 वामे गृहीतधन्वा च पञ्चवाणकरः स्मृतः ॥
 कुम्भे वा सितवस्त्रे वा लेख्यं पञ्चफलादिभिः ।

खण्डशर्करानैवेद्यैः सौभाग्यमतुलं लभेत् ॥
चतुर्दश्यान्तु देवेशं शशाङ्काङ्कितशेखरं ।
क्षीरादिस्नपनैः स्नाप्य धूपपुष्पैः सुगन्धिभिः ॥
पूजनौयो यथान्यायं मदनेर्हमसन्नितैः ।
वस्त्रान्नमणिपूजा च कर्त्तव्या महती शिवे ॥
वितानध्वजछत्रच देवं कार्य्यञ्च जागरं ।
महापुष्पमवाप्नोति अन्नमेधफलादिकं ॥
पौर्णमास्यां तथा कार्य्या सर्वकामसमृद्धये ।
इन्द्राय सह शय्या च कामिकं लभते फलं ॥
एवं पञ्चदशाहन्तु ये च पूजां प्रकुर्वते ।
सर्वयज्ञतपोदानफलानौह लभन्ति ते ॥
विविचदेवभोगेषु क्रीडन्ते दिवि स्नेच्छया ।
पुष्पजयादिहायाताः पृथिव्यां खलु ते नृपाः ॥
गतारयो न सन्देह इत्याह भगवान् शिवः ।
इति देवीपुराणोक्तदमनकपूजाविधिः ।

—०००—

सूर्य उवाच ।

शिवं ये पूजयिष्यन्ति दानं दास्यन्ति सुव्रताः ।
सर्वपापविनिर्मुक्ता दिवसेष्यन्ति ते द्विजाः ॥
यथा पशुपतिर्नित्यं दत्त्वा सर्वमिदं जगत् ।
न लिप्यते पुनः सोऽपि यो नित्यं व्रतमाचरेत् ॥
इह जन्मकृतं पापं पूर्वजन्म कृतञ्च यत् ।

व्रतं पाशुपतं नाम कृत्वा हन्ति द्विलोत्तम ॥

द्वादश्यामेकभक्ताग्री त्रयोदश्यामवाचितं ।

चतुर्दश्यां तथा नक्तं उपवासं परेहनि ॥

परेहनि अमावास्यायां ।

गोवृषक्षैव हिरण्यं रौप्यं ताम्रमयं तथा ।

सौवर्णं कारयेत् पत्रं गुञ्जाशीत्या पृथक् पृथक् ।

तत्रैवोत्प्रेषयेन्मूर्त्तिं शिवायाश्च शिवस्य च ॥

तत् प्रमाणं वृषं कुर्वाद्रौप्यं हेमवतुर्गुणं ।

रौप्याष्टगुणताम्रन्तु तदर्धं वापि कारयेत् ॥

तत्प्रमाणन्तु गुञ्जाशीतिप्रमाणं ।

तदर्धमेति हेमरूप्यताम्रेषु योज्यं वृषत्रयं कार्यं वृषान्
दद्यादिति वचनात् ।

कुक्षे पत्रं समारोप्य वस्त्रोत्तमयुतं तथा ।

त्रयोदश्यामेकभक्तं रिक्तायां नक्तमाचरेत् ॥

अनुकल्पोऽयं ।

गन्धपुष्पैः सनेवेद्यैः वस्त्राभरणदीपकैः ।

गङ्गाधरं समभ्यर्च्य प्रार्थयेत् प्रवरम्बरं ॥

गङ्गाधर महादेव सर्वलोकपरावर ।

जहि मे सर्वपापानि पूजितस्त्रिहृदयङ्कर ॥

गङ्गाधर धराधीश परात्परवरप्रद ।

श्रीकण्ठ नौलकण्ठस्त्रिमुमाकान्त नमोस्तुते ॥

एवं पूज्य विधानेन प्रतिपद्युदिते रवौ ।

हिरण्मादीन् गोवृषश्च ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥

यथा त्वं सर्वगः सर्वं सर्वावासस्तु सर्वकृत् ।

न लिप्यसे विकुर्वाणस्तथा माह्वुः न शङ्कर ।

एवं श्रुत्वा नमस्कृत्य वृषान् दद्याद्यदीप्तिनान् ।

गुर्वादिभ्यो द्विजेभ्यस्त्वांश्च शङ्कर प्रीयतामिति ।

एवं व्रतमिदं कृत्वा वृषं दद्याद्विजातये ॥

वृषोक्त, प्रतिमा ।

यममार्गे महाघोरं न पश्यति कदाचन ।

ततः श्रुत्वा स विप्रर्षिः पुनरायात् स्वर्कं पुरं ॥

यमलोकन्तु संदृश्य सूर्येण सहितस्तदा ।

तैः समेत्य यथावृत्तं सर्वमाख्यातवानृषः ॥

ततः श्रुत्वा चकारासौ वृषदानं यतव्रतः ।

सर्वपाप विनाशाय सहस्राक्षौहिणोपतिः ॥

सर्वं सन्तश्च ये प्रेतास्तथा वै चापरे श्रुतं ।

तैस्तैः सार्द्धं स राजर्षिः परलोकमवाप्नुयात् ॥

यः करोति व्रतञ्चैव सर्वपापप्रणाशनं ।

न लिप्यति स पापेन पद्मपत्रमिवाश्रया ॥

ब्रह्महत्यादिभिः पापैरगम्यागमनादिभिः ।

मुच्यते पातकेभ्यो ह्याभक्ष्यापेयैः पुमान् शक्यः ॥

यः करोति महामाग दानं सर्वसुखावहं ।

हत्वा पापान्यशेषाणि स्वर्गलोकं स गच्छति ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तं पाशुपतव्रतं ।

मैत्रेय उवाच ।

पापप्रशमनायालं यच्च पुण्योपहृंहणं ।

मनोरथपदं यच्च तद्धतं कथ्यतां मम ॥

याज्ञवल्का उवाच ।

प्राप्यते विविधैर्यज्ञैर्यत् फलं मासिकैः कृभिः (१) ।

उपवासैस्तदाप्नोति समाराध्य जनार्दनं ॥

मनोरथानां संप्राप्तिकारकं पापनाशनं ।

श्रूयतां मम धर्मज्ञ व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥

यत् कृत्वा नजडोनाथो वधिरो भवदुःखितः ।

नचैवेष्टवियोगात्ति' कश्चित् प्राप्नोति मानवः ॥

नचाप्रियोस्य लोकस्य कदाचिदपि जायते (२) ।

सप्तजन्मानि कल्याणं सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥

विष्णुव्रतमितिख्यातं दर्शितं विष्णुना स्वयं ।

पौषशुक्ल द्वितीयादि कृत्वादिनचतुष्टयं ॥

धर्मासपारणप्रायं गृह्णीयात्परमं व्रतं ।

पूर्वं सिद्धार्थकैः स्नानं ततः कृष्णतिलैः स्मृतं ॥

वचयाश्च तृतीयेऽङ्गि सर्व्वेष्वध्या ततः परं ।

नाम्ना कृष्णाच्युताख्येन तथा तं तेन पूजयेत् (३) ॥

तथैव च चतुर्थेऽङ्गि हृषीकेशं च केशवं (४) ।

(१) साध्विषाधभिः रिति वा पाठः ।

(२) नचाप्रियो मातृषाणां न रीगौतुवि जायते इति वा पाठः ।

(३) स्नानं कृष्णाच्युताख्येन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(४) भालादेवं प्रपूजयेदिति पाठान्तरं -

देवमभ्यर्च्य पुष्पैश्च पत्रैर्धूपानुलेपनैः ॥
 उहच्छतश्च बालेन्द्रीर्दद्यादर्थ्यं समाहितः ।
 पुष्पैः पत्रैः फलैश्चैव सर्वधान्यैश्च भक्तितः ॥
 दिनक्रमेण चैतानि चन्द्रनामानि कीर्त्तयेत् ।
 शशी चन्द्रः शशाङ्कश्च निशापतिरिति क्रमात् ॥
 नक्तं भुञ्जीत सततं यावत्तिष्ठति चन्द्रमाः ।
 अस्तङ्गते न भुञ्जीत व्रतमङ्गभयाच्छुभे ॥
 एवं सर्वेषु मासेषु ज्येष्ठान्तेषु यशस्विनि ।
 कर्त्तव्यं वै व्रतश्रेष्ठं द्वितीयादिचतुर्दिनं ॥
 विप्राय दक्षिणां दद्यात्पञ्चम्यां च यशस्विनि ।
 एवं समापयेन्मासैः षड्भिः प्रथमपारणं ॥
 पारणान्ते च देवस्य प्रीणनं भक्तितः शुभैः ।
 यथाशक्त्या तु कर्त्तव्यं वित्तश्राठं विवर्जयेत् ॥
 आषाढादिद्वितीयाच्च पञ्चमासेन तपोधन ।
 पारणं वै समाख्यातं व्रतस्यास्य शुभप्रदं ॥
 व्रतमेतद्विलीपेन दुष्कृतेन ययातिना ।
 तथान्यैः पृथिवीपालैरुपवासविधानतः ॥

उपवासो नक्तं ।

चरितं मुनिमुख्यैश्च मरीचिचरनादिभिः ।
 सुमित्रवाच(१) कौकेय्या शाण्डिल्या धूमपिङ्गया(२) ॥

(१) सुरमवाच इति वा प्राठान्तरं ।

(२) शाण्डिल्या च समीतया इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सुदेण्या च देवक्या मतिमत्या कृतं तथा ।
 सावित्र्या पूर्णमास्या च (१) वीरिण्याश्च सुभद्रया ॥
 ब्राह्मणश्च त्रियविंश शूद्रैस्त्रीभिरनुष्ठितं ।
 उर्वण्या रश्मया चैव सौरमेय्या तथा व्रतं ॥
 धरासरोभिः (२) धर्मैश्चैः सेवितं पुण्यवाञ्छया ।
 प्रथमे पाद पूज्योऽस्य द्वितीयेनाभि पूजनं ॥
 तृतीये चक्षुषः पूजा चतुर्थे गिरसी हरेः ।
 एतच्चीर्त्वा समस्तेभ्यः पापेभ्यः श्रद्धयान्वितः ॥
 मुच्यते कलुषैश्चैव स प्राप्नोति मनोरथान् ।
 व्रतानामुत्तमं ह्येतत् स्वयं देवेन भाषितं ॥
 पापप्रशमनं शस्तं मनोरथफलप्रदं ।
 यच्च काममभिधाय क्रियते नियतव्रतैः ॥
 व्रतमेतन्महाभागे तं संपूरयते नृणां ।
 मनोरथान् पूरयति सर्वपापं व्यपोहति ॥
 अद्याहतेन्द्रियत्वं सप्तजन्मानि यच्छति ॥
 माघे स्नानस्य यत्पुण्यं प्रयागे पापनाशनं ।
 सकलं तदवाप्नोति श्रुत्वा विष्णुं व्रतन्निदं ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तिरोक्तं विष्णुव्रतं ।

—०००—

(१) वेदवत्या तथा वीर्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) धरासरोरैव इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

श्रीमाकण्डे य उवाच ।

योगभूतं हरिं देवं चातुर्मास्यमुपोषितं ।

अर्चयेत्पौर्णमास्यान्तु सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

योगभूतं सकलं ।

ब्रह्मभूतममावास्यां पूजयेत्तामुपोषितः ।

राजसूयमवाप्नोति कुलमुदरति स्नकं ॥

ब्रह्मभूतं निष्कलं ।

ब्रह्मभूतममावास्यां पौर्णमास्यां तथैव च ।

योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात् ॥

अत्यर्थं प्रीतिमाप्नोति मासपक्षास्तयोः सदा ।

पूजितः सोपवासेन भक्त्या देववरो हरिः ॥

महाव्रतमिदं ख्यातं सर्वकल्याणनाशनं ॥

संवत्सरमिदं कृत्वा नाकपृष्ठे महीयते ॥

सर्वपापोपशमनं व्रतमेतत् प्रकीर्तितं ।

स्वचित्तशक्तिरेवात्र सर्वकर्मसु कारणं ॥

कृत्वा व्रतं द्वादशवत्सराणि

प्राप्नोति लोकं पुरुषोत्तमस्य ।

तत्रोष्य कालं सुचिरं महात्मा

प्राप्नोति लोकं पुरुषस्ततोऽसौ ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं महाव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रशुक्लादशरभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकं ॥
 ऋदिनं क्रादिनौ चैव पावनीं चैव पूजयेत् ।
 सीतां चैव तथां सिन्धुं तथा भागीरथीं क्रमात् ।
 बर्हिस्त्रानं(१) तथा कुर्यान्नित्यं नक्ताशनो भवेत् ।
 जले च जुहुयात् क्षीरं शान्तात्मा च दिने दिने ॥
 क्षीरपूर्णांश्च दातव्या वारिधान्यो द्विजातिषु ।
 क्षीराशनस्य तिष्ठेत तत्तथा दिनसप्तकं ॥
 एवं संवत्सरं कृत्वा पूर्णं संवत्सरे नरः ।
 द्विजातिषु ततो दद्याद्रजतस्य पलं शुभं ॥
 फाल्गुनस्यासिते पक्षे(२) सप्तम्यां दिवसे(३) क्रमात् ।
 तं लोकमाप्नोति नरो यत्र पायसकर्दमाः ॥
 नद्यः क्षीरवहा दिव्याः सर्वकामफलप्रदाः ।

तत्रैष्य कालं शुचिरं महात्मा

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः ॥

गुणेण शीलेन धनेन युक्तो

राजाय वा ब्राह्मणपुङ्गवयः ॥

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरोक्तं नदीव्रतं ।

—000—

(१) बर्हिस्त्रानमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) फाल्गुणस्य पक्षे पक्षे इति पाठान्तरं ।

(३) द्विदिवमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि तव लोकव्रतं शुभं ।
 यास्तु व्याहृतयस्तत्र सप्तलोकाः प्रकीर्त्तिताः ॥
 आचरेत् प्रत्यहं स्नानं बहिर्निर्त्यमतन्द्रितः ।
 चैत्रशुक्लात्तथारभ्य क्रमेण दिनसप्तकं ।
 गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकं ।
 एकरात्रोपवासञ्च क्रमेणैवं समाचरेत् ॥
 महाव्याहृतिभिर्हीमस्तिलैः कार्थ्यो दिने दिने ।
 संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा विप्रेषु दक्षिणां ॥
 सुवर्णसुमहदासः कांस्यधेनूस्तथैव च ।
 संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ॥
 सर्वलोकवरः शोमान् स्वेच्छया स्यान्नराधिपः ।
 यावत् कल्पावसानन्तु कल्पादौ पार्थिवोत्तमः ॥

स चक्रवर्त्ती नृपवर्ध्पूज्यः

सुरासुराणामधिकप्रभावः ।

संवत्सराणामयुतं शतानि

स याति पृथ्वीसकलाभिरामः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं लोकव्रतं ।

—000—

मार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि तव शैलव्रतं शुभं ।

महेन्द्री मलयः सद्यं शूक्तिमानृचवानपि ॥

विभ्यश्च पारिपाचय सप्तैते कुलपर्वताः ।
 चैवशुक्लसमारम्भात् प्रत्यहं दिनसप्तकं ॥
 तेषां संपूजनं कृत्वा वह्निःस्नानं समाचरेत् ।
 गन्धमात्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ॥
 यवैर्होमं तथा कुर्याद्दद्याद्विप्रे यवानपि ।
 नित्यं यवान्नमग्नीयात् कुर्यात् संवत्सरं व्रतं ॥
 तस्यावसाने दद्यात्तु यवप्रस्थांश्च विंशतिः ।
 वाचकाय द्विजेन्द्राय सुवर्णं काञ्चनस्य तु ॥
 व्रतेनानेन चोर्णेन चतुःसागरमेखलां ।
 भुनक्ति वसुधां राजा वशैकत्वा रिपून्नुपः ॥

भोगांस्तु भुक्त्वा त्रिदिवेश्वरस्य
 भानुमासाद्य यथोक्तमेतत् ।
 प्राप्नोति सर्वं हि मयेरितं यत्
 जन्मान्तराण्येवनरेन्द्रसत्तमः ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शैलव्रतं ।

कार्कण्डेय उवाच ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि समुद्रव्रतमेव ते ।
 चैवशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकं ॥
 लवणक्षीरं सष्टतं दधिमण्डं सरोदकं (१) ।
 तथैवैर्चुरसोदश्च स्वादुदधैव पूजयेत् ॥

आचरेत् प्रत्यहं स्नानं सुविभृत्वा तथावहिः ।
 घृतेन होमं कुर्वीत सप्तम्याच्च प्रदापयेत् ॥
 हविष्याशी भवेन्नक्तं कुर्यात् संवत्सरं व्रतं ।
 संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा घेतुं पयस्त्रिणीं ॥
 व्रतेनानेन चौर्येण सप्तसागरमेखलां ।
 भुनक्ति वसुधां राजा सप्तजन्मान्तराणि तु ॥
 आरोग्यकामः कुर्वीत व्रतमेतत्तथैव च(२) ।
 धर्मकामोऽर्थकामश्च स्वर्गकामस्तथैव च ॥

महत्त्वमेतत्परमं पवित्रं
 श्रीवर्द्धनं धर्मविद्वद्विकारि ।
 कर्त्तव्यमेतत् प्रयतैर्मनुष्यै
 राज्याभिकामैरचिरेण तैश्च ॥

इति विष्णुधर्मीन्निरीक्तं समुद्रव्रतं ।

— ००० —

मार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि द्वीपव्रतमनुत्तमं ।
 चैवशुक्लात्तथारभ्य प्रत्यहं दिन सप्तकं ॥
 जम्बूशाककुशकौञ्च गाल्मलिद्वीपसंज्ञितं ।
 गोमेदं पुष्करञ्चैव प्रत्यहं पूजयेत् क्रमात् ॥
 नित्यमेव तदास्नानं वहिरेवं समाचरेत् ।
 अधःशायी भवेन्नित्यं तदेव दिनसप्तकं ॥

(१) व्रतकाम इति पाठाकारः ।

पूर्णं संवत्सरे दद्याद्रजतञ्च विनिर्मितं ।
 फलानि तु विशेषेण संस्थानन्दीपवत् कृतं ॥
 व्रतमेतच्चरः कृत्वा पूर्णसंवत्सरं शुचिः ।
 स्वर्गलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंभवं ॥

मानुषसासाद्य स सप्तदीपां
 भुनक्ति भूमिं विजितारिपक्षः ।
 संपूज्यमानस्त्रिदशैः सदैव
 महर्षिभिर्ब्राह्मणपुङ्गवैश्च ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं दीपव्रतं ।

—०००@०००—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि श्रीव्रतं नाम ते व्रतं ।
 चैवशुक्लवृत्तीयायां स्नानमभ्यङ्गपूर्वकं ॥
 कृत्वा शुक्लाम्बरो राजच्छुक्लमाल्यानुलेपनः ।
 तिष्ठेद्वृत्तोदनाहारो भूमौस्त्रय्यात्रिंशं च तां ॥
 चतुर्थ्याञ्च तथा स्नानं वहिरेव समाचरेत् ।
 पञ्चम्याञ्च विशेषेण शुक्लाम्बरधरः शुचिः ॥
 लक्ष्मीं संपूजयेत् पद्मेः कृतं केकतकेपि वा ।
 शुक्लेन गन्धमाल्येन वृत्तदीपेण वाप्यथ ॥
 लक्ष्मीरूपन्तु नारदीयपुराणात् ।
 पद्मा पद्मकरा कार्या पद्मपुष्पासनस्थिता ।
 चतुर्भुजा सुरुपाब्धा साचसुत्रकमण्डलुः ॥

हरिद्रया च धान्येन आर्द्रकेन गुडेन च ।
 द्रक्षुलक्षुविकारैश्च लपणेन च भूरिणा ॥
 स्वशक्त्या च महाराज भूरिणा बलिकर्षणं(१) ।
 श्यूसूक्तेन ततोवज्जी पद्मानि लुङ्गुवाच्छुचिः ॥
 तद्दलानि च विल्वानि तदलाभे तथा घृतं ।
 ब्राह्मणान् गोरसप्रायं घृतभूयिष्ठमाशयेत् ॥
 सुवर्णमाषकं दद्याद्ब्राह्मणस्य च दक्षिणां ।
 अनाहारस्ततः सप्यात् शुचौ देशे यथाविधि ॥
 ततस्तु पञ्चमीं प्राप्य पूर्वीं पद्मिनीजले ।
 स्नात्वा संपूजनं कुर्यात् प्राग्बदेव तथाश्रितः ॥
 भूय एतद्दिने दद्यात् पूर्णं कनकमाषकं(२) ।
 पद्माक्षमथवा विल्वं प्राग्नीयात्तदनन्तरं ॥
 ततो हविष्यमग्नौ याहाग्यतो मानवीक्ष्यतः ।
 संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पार्थिवमत्तस ॥
 फलमाप्नोति विपुलं राजसूयाश्वमेधयोः ।
 विना कनकदानेन व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
 व्रतान्ते माषकं सर्व्वमग्निष्टोमफलं लभेत् ।
 संपूज्य सोपवासस्तु शुक्लपत्रस्य पञ्चमीं ॥
 नित्यमेव श्रियं देवीं श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां ।
 बलमुत्तममाप्नोति रूपमारोग्यमेव च ॥

(१) मूनिनावलिकवप य मिति पाठाकारं ।

(२) कनकमाषकमिति पाठाकारं ।

जगत् प्रधानां वरदाश्च पुण्यां
 विभावरीं सर्वगतं नरेन्द्रः ।
 अलान्वितः पूजयतीह यस्तु
 कामानवाप्नोति स सर्वकालम् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं श्रीव्रतं ।

—000—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

अद्यापरं प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्तिव्रतं तव ।
 गङ्गचक्रगदापद्मं पृथिवीच महामुज ॥
 गन्धैर्मण्डलिकां कृत्वा पञ्च पञ्च सुपूजयेत् ।
 चैत्रशुक्लां तद्यारभ्य पञ्चमौ प्रभृतिर्नरः ॥
 सोपवासो वहिष्णातस्तथा शुक्लाभ्वरः शुचिः ।
 गन्धमाख्यनमस्तारदीपधूपान्नसम्पदा ॥
 सर्वेषां पूजनं कृत्वा शुद्धया ज्ञातवेदसि ।
 सर्वेषामेव देवानां नामभिस्तु तथा गृहं ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र तदा च सुरभोजनं ।
 संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतान्ते वस्त्रपचकं ॥
 पञ्च वेदविदां दद्यात् पञ्चवर्णं नराधिप ।
 व्रतेनानेन चीर्णं राजसूयफलं लभेत् ॥

मानुष्यमासाद्य भवत्परीगी
 बलान्वितो धर्म्यं परो विनीतः ।

श्रुतेन रूपेण धनेन युक्तो

राजाधिराधोप्यथ वा द्विजेन्द्रः ॥

इति विष्णु धर्म्मोत्तरोक्तं पञ्चमूर्त्तिव्रतं ।

कण उवाच ।

अन्नदानस्य माहात्म्यं कथयामि तवानघ ।

यत्प्रोक्तमृषिभिः पूर्वं तदिहैकमनाः शृणु ॥

ददस्त्रान्नं ददस्त्रान्नं ददस्त्रान्नं युधिष्ठिर ।

सद्यस्तृप्तिकरं लोके किञ्चिदुत्तरेण तु ॥

रामेण दाशरथिना व्रतस्थेन निजानुजे ।

निर्वेदात्तु पुराप्युक्तं तच्चापि कथयामि ते ॥

पृथिव्यामन्नपूर्णाया वयमन्नस्य काङ्क्षिताः ।

सौमित्रेनान्नमस्माभिर्ग्राह्यस्य सुखे हुतं ॥

यदुप्यते कर्मबीजं वत्सावश्यं फलं नरैः ।

प्राप्यते लक्षणस्यास्माभिर्नान्नं विप्रसुखे हुतं ॥

यन्नप्राप्यं न तत् प्राप्यं विद्यया पीतृषेण वा ।

प्राप्यते लोकवादीऽयमादत्तमुपतिष्ठते ।

भक्ष्योपयोगादन्यस्त्रदानं त्रैयस्करं परं ।

प्रकारान्तरभोज्यानि दानान्यायान्ति भारत ॥

अत्र मे परमं दानं सत्यवाक्त्वं परं पदं ।

क्षुत्पिपसात्ययोलाभः सन्तोषः परमं सुखं ॥

स्नातानामनुलिप्तानां भूषितानां विभूषणैः ।

न सुखं न च सन्तोषो भवेद्वाटते नृणां ॥
 श्वेतोनाम महीपालः सार्वभौमोऽभवत् पुरा ॥
 तेनेष्टं बहुभिर्यज्ञैः संग्रामा वहवो जिताः ।
 दानानि च प्रदत्तानि धर्मतः पालिता मही ॥
 भुक्ता भोगान् सुविपुलान् शत्रूणां भूर्धनि स्थितः ।
 वानप्रस्थेन विधिना त्यक्ता राज्यश्रियं नृप ॥
 स्वर्गं जगाम तां भुक्ता पूज्यमानो मरुद्वनैः ।
 तत्रास्ते रममाणोऽसौ साकं विद्याधरोरगैः ॥
 प्रसिद्धं स्तूयते सिद्धैः सेव्यतेऽप्सरसाङ्गणैः ।
 गन्धर्वैर्गीयते हृष्टैः शक्तेनाप्यनुगम्य ते ॥
 दिव्यमालाम्बरधरो दिव्याभरणभूषितः ।
 सच नित्यं विमानायगादवतीर्य महीतलं ॥
 स्वयमायाति कौन्तेय पूर्वन्त्यक्ता कलेवरं ।
 तच्छरीरं तथैवास्ते रक्षितं पूर्वकर्मभिः ॥
 स कदाचित् सुरे स्थाने ब्रह्माणं ससुपास्थितः ।
 प्रणम्य प्राञ्जलिर्भूत्वा निर्वेदादिदमव्रतीत् ॥
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं स्वर्गसुखं मया ।
 सर्वं धामप्ययं पूज्यः सुराणां सुरपुङ्गव ॥
 किन्तु क्षुदाघतेऽत्यर्थं स्वर्गस्यऽस्यापि मे प्रभो ।
 ययामांसान्यहं स्वानि भक्षयाम्ययनं विना ॥

ब्रह्मीवाच ।

श्वेताभिजनसम्पन्नश्चेत शृणु वचो मम ।
 त्वया धीतं श्रुतं दत्तं गुरवः परितोषिताः ॥

नाशनं भवता दत्तं क्षुधिताय द्विजोत्तम ।
 ततः स्वाध्यायसम्पन्नं शास्त्रज्ञं संयतेन्द्रियं ॥
 येन संपद्यते तृप्तिरक्षया जायते तव ।
 विरिञ्चेस्तद्वचः श्रुत्वा त्वरायुक्ती महीपतिः ॥
 अगस्त्यं भोजयामास भक्त्या भरतसत्तम ।
 श्वेतस्तृप्तो गतः स्वर्गं दत्तान्नदक्षिणाव्रतं ॥
 पौलस्त्ये निहते पथादेवदानवसङ्कटे ।
 रामायैकावलीं प्रादादगस्त्यः परया मुदा ॥
 एतद्भूतस्य महात्मां कथयाम्यपरञ्च ते ।
 तवान्नादपरं किञ्चिद्दानं सत्यं मयोदितं ॥
 अन्नं वै प्राणिनः प्राणाः अन्नमोजी वलं मुखं ।
 एतस्मात् कारणात् सद्भिरन्नदः सर्वदः स्मृतः ॥
 सुहृदो ह्यात्मवर्गव गृहं समाः बुभूक्षिताः ।
 तृप्ताः प्रतिनिवर्त्तन्ते नकोन्यः सदृशः पुमान् ॥
 दीक्षितः कपिला माता राजभिर्चुर्म्होदधिः ।
 दृष्टमात्राः पुनस्त्ये ते तस्माद्दद्यात् नित्यशः ॥
 एकस्याप्यतिथेरन्नं यः प्रदातुमशक्तिमान् ।
 तस्मिन्परिक्लेशैः सर्वतः किं फलं गृहे ।
 शक्यते पुष्करे चार्थे चिररात्राय जीवितुं ॥
 अन्नाहारविहीनेन शक्यं वर्त्तयितुं चिरं ।
 मुक्ता गृहे गृहस्थस्य मैथुनं यस्तु सेवते ।
 यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा इति प्राहुर्मनविणः ॥

दुष्कृतं हि मनुष्याणामवसायित्व तिष्ठति ।
 कस्मान्न दीयते नित्यं तस्मादचन्तु दीयते ॥
 यस्येदृशी फलावाप्तिः कथिता सर्वभूरभिः ।
 भिक्षां वा पुष्कलां वापि हन्तकारं हिजायते ॥
 भोजनञ्च यथा लाभमदत्त्वा श्रान्तिं किल्बिषं ।
 येन गतं सहस्रं वा भोजितं स्याद्विजम्बनां ॥
 तेन ब्रह्मगृहाजन्तदनयन्तु च कुटीरकं ।
 वाराणस्यां पुरा पार्थ वणिजो वणिजीविनः ॥
 धनेश्वर इतिख्यातो देवब्राह्मणपूजकः ।
 तस्य पाण्येकदेयितुं सुक्ताण्डं पाण्डुरच्छविः ॥
 मसर्पं सर्पस्तद्देहाद्वणिनृद्धा विगद्वितः ।
 तदण्डं वणिजाहतं तेन दृष्टञ्चतुर्दिना ॥
 ततः प्रभृति रुदितं ररच्च पुपोष च ।
 निर्जगाम दिनैः कैश्चिद्वित्पाण्डं सर्पपीतकः ॥
 वणिजा रक्षमाणस्य खेहाचाहरहर्निशं ।।
 चनकचीरपानाद्यैः सर्पभोगैरवर्द्धयेत् ॥
 लिलेह हृत भाण्डानि जगृहे गन्धसञ्चयात् ।
 भूयोपांसुप्रकारेव चकारवारिमध्यगं ॥
 जगाम सुमहान् कालोवल्लोला च वकैः शुभैः ।
 अबैकस्मिन्दिने गङ्गां गतः स्नातुं विलोचन ।
 वाणिः मार्गाखणविन्दवापयित्वास्थितं मतं ॥
 व्यवहार समग्रव्यं वणिकपुत्रेणवीमता ।

ददाति प्रतिगृह्णाति यवतैलं घृतैचयं ॥
 व्यवहारा कुल तथा यादयेरन्तरेण सः ।
 सार्धत्वया रजायव्यादणित्किञ्चित्तो व सक्तः ॥
 जानन्नपि सवृत्तान्तं निदानं नियते वशा ।
 चासात्सन्तर्जयामास पलेनपलष्ठभोजिनं ।
 सम हतः समुत्पाय मूर्धानमधिगच्छति ॥
 उवाच दारुणातमं स्त्रामिनं पन्नगाधमः ।
 शरणागतपोषितश्च तव पित्रा प्रियङ्करं ॥
 कस्मान्माहंसि दुष्टात्मा नमि जीवं विमोचसि ।
 तदन्ते कलकलाः शब्दः सञ्जातो रोहणो नृणां ॥
 धनेश्वर सुदेतोवृष्टः सार्धं शाभि भृगाङ्गुलः ।
 अच्युतानन्त गोविन्दं कृष्णेनैवेत्युदीरयेत् ॥
 धनेश्वरोप्यनुप्राप्तः स्तुत मांकलयागिरा ।
 किं किं कृत समीनेभि तव पन्नग विप्रियं ॥
 वदत्वं भवता मूर्ध्नि स्त्राभोगेनाभि चेष्टितं ।
 मूर्खं मित्रं कुसम्बन्धं हीनजातिषु नोदयां ॥
 यः करोत्यवधोद्धारान् सहस्रेणापि कर्षति ।
 तत्वं मूर्खस्त्वं स्वसन् सार्धं वाप्यै राह दयागिर ॥
 निरापराधो भवतः पुत्रेणाहं समाहितः ।
 सदाहं पश्यतस्तोय दयास्येनं नराधिप ॥
 यथा न भूयो भूतानां भवेदस्मात् कचिद्भयं ।

धनेश्वर उवाच ।

उपकारं स्मृतिं वृत्तिं स्नेहपाशानपाशं च ।
 धर्ममार्गमनक्रम्य प्रयातः केन वार्यसे ॥
 क्षणमात्रं प्रतिच्छत्वं यावदेव शिशुर्मम ।
 श्रौहदैहिक कर्मैह करोति स्वयमात्मनः ॥
 एवमुक्त्वा गृहं दत्त्वा यतीनां ब्रह्मचारिणां ।
 सहस्रं भोजयामास घृतपायसभोजनैः ॥
 समुत्थाय ततः सर्वे ब्राह्मणा जटमानसाः ।
 वणिक्पुत्री द्योत्तमाङ्गे पि चिच्छिपुकुसुमाचतान् ॥
 वणिक्पुत्र चौरश्चैव नश्यन्तुतव शत्रवः ।
 अभिष्टफलं संशुद्धिरस्तु ते ब्राह्मणाक्षयाः ॥
 ततः स दुष्टप्रकृतिर्व्यक्तिं वणिग्जनं प्रतारितः ।
 पन्नगो न गसत्कारः पपात च ममार च ॥
 विपन्नं पन्नगं दृष्ट्वा स्तब्धचुर्धनेश्वरः ।
 आः किमेतदिति प्रोक्त्वा विधादमगमत्परं ॥
 पोषितोऽयं मया बालो पालितो लिलास्तथा ।
 ममोपकारात्पक्षत्वं प्रपन्नः पवनाशनः ॥
 उपकारिपुयः साधुः साधुत्वे तस्य कीं गुणः ।
 अपकारिपुयः साधुः साधुत्वमिति मे मतिः ॥
 इत्येवं सं प्रधार्यासौ दुःखं सन्तप्तमानसः ।
 वुसुजे नाकुलतया तच्च मुक्तगणोऽनिशं ॥
 ततः प्रभाते गङ्गायां स्नात्वा सन्तप्य देवताः ॥

सहस्रं भोजयामास पुनरेव द्विजन्मना ।
 समास्तैरिष्टसंसिद्धा ब्राह्मणानुमोदिताः ॥
 विणिगाह समाभिष्टं गच्छीवतिः हृपन्नगः ।
 ततो द्विजवरो मुक्तैरंबुभिः परिषिञ्चतैः ॥
 उदतिष्ठ दहीनाङ्ग सहसाहि महाकुला ।
 ग्रहर्षं मतुलं लेभे तं दृष्ट्वा पुरतस्थितं ॥
 प्रत्यगावयवं हृष्टं सृक्किणीं परिनेलिह ।
 दानाय प्राञ्चैः प्रशशंसुर्धनेस्वरं ।
 पुरीनिवासिनः सर्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥
 सहस्रभोज्य माहात्म्यं कथितं ते युधिष्ठिर ॥
 सम्यक् श्रद्धा प्रयुक्तस्य किमन्यसेत् कथयामिते ।
 इहान्तियस्वनुदिनं द्विजपुङ्गवाना
 मन्नं विशुद्धमनसेदृशमागतानां ।
 मर्त्ये विहृत्य सुचिरं सुसहृत् जनास्ते
 प्रेक्षिहं यान्ति भवनं सुदिता सुरारे ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे सदाव्रतं नामान्न दानमाहात्म्यं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

भगववन् केन तपसा व्रतेन नियमे न वा ।
 दानेन केन वा लोके स्वीज्यलन्त प्रजापते ॥
 अतितेजो महादीप्तं दीप्तां शुकिरणोज्ज्वलं ।
 शरीरं जायतेयेन तन्मे वक्तुमर्धाहंसि ।

कृष्ण उवाच ।

मधुरायां पुरापार्यं पिङ्गलोनाम तापसः ।
 आगतः समीपद्वरा जाम्बवत्या च पूजितः ॥
 पृष्टश्च प्रश्न मे वैतं स चरेद्यो यथातथं ।
 नयासि मे समाख्यातं तत्कथं ते वदाम्यहं ॥
 यदायदा नृपयेष्ठ पुण्यकालः प्रपद्यते ।
 संक्रान्ति सूर्यग्रहणे चन्द्रपर्व वैष्टुतौ ॥
 पुष्यरेत्यनेप्राप्ते दक्षिणे विषुवे तथा ।
 एकादस्यां शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां दिनचर्ये ॥
 सप्तम्यामथवाष्टम्यां स्नात्वा व्रतपरो नरः ।
 नारी वा भूमिदेवेभ्यः प्रयच्छन् प्रयताङ्गणे ॥
 घृतकुम्भेन दीपं वास्त्रेण प्रहालन्तं प्रदीपकं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

भूमिदेव इति प्रोक्तं यत्त्वया मधुसूदन ।
 किमेतत् कौतुकं भेक्षितं संगम्यञ्चेतु महसि ॥

कृष्ण उवाच ।

पुराकृतयुगस्यादौ त्रिशङ्कुर्नाम पार्श्विव ।
 स स्वर्गं गन्तु कामोऽभूत् स शरीरो नृपोत्तमं ॥
 ततश्चण्डालता नीतो वसिष्ठेन महात्मना ।
 त्रिशङ्कुः सर्वमाचख्यौ विश्वामित्राय धीमते ॥
 सोऽपि मन्थुवशाद्यज्ञं चकार हयदैवतं ।
 नते रुचिः प्रतिगृहं ततः क्रुद्धः कुशात्मजः ॥

विश्वामित्रस्तु कोपेन चकारान्यान् सुरोत्तमान् ।
 भृङ्गाटकानारिके रान्यवचान्न जेडकान् ॥
 मौधार पट्टवन्ता वा गौड कुष्माण्डकान् द्रुमा ।
 उद्गान् मनुदिमुख्याश्च क्रोधान्मनिरवासजन् ॥
 चकारान्यान् समुषितान् प्रतिमासु सुरोत्तमान् ।
 ततः शक्रं समागम्य विश्वामित्रं प्रसाद्य वै ॥
 सृष्टिं निवारयामास ये सृष्टास्ते तथापि च ।
 मेघलोकेषु ते सर्वे देवा देवकुलेश्वर ॥
 मन्त्रैर्निबद्धा पिण्डीषु स्थिता मूर्ध्निमतो यथा ॥
 ब्रह्मा विष्णु स्तथा रुद्राद्येचान्येदेवतागणाः ।
 लोकानां सुपकाराय मर्त्यलोक मुपागताः ॥
 प्रतिमां सुस्थितां शस्त्रत् भोगान् भुञ्जन्ति शायतान् ।
 वरान् प्रयच्छति भक्तानामिति ते गुह्यमौरितं ॥
 तैभ्यः पुस्तादातव्यं प्रच्छान्तं तं प्रदीपकं ।
 सूर्याय रक्तवस्त्रेण पूर्णावर्त्तिं हृतेन तं ॥
 चतुः प्रस्थैः प्रहलन्ती मन्त्रेणानेन दापयेत् ।
 तद्विष्णोः परमं पदं सदापश्यन्ति सूरयः ॥
 दिवीव चक्षुरातनं नमः ।
 पीतवस्त्रेणकण्ठाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ।
 कौसुम्य वस्त्रे णाद्येन गौरीमुदीर्यदापयेत् ॥
 लाचारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्त्तिं प्रबोधयेत् ।
 नीलवस्त्रेण कामाय वाणनाथायथादिरं ॥

नागेभ्यः कृष्णवस्त्रेण ग्रहेभ्य इषिकायुधां ।
 देवाग्नेन पितृवर्त्तिका । नागेभ्यो नागवर्त्तीति प्रबोधयेत् ।
 विशेषं शृणु सूर्याय पूर्णवर्त्तिर्निगद्यते ।
 शिवायेतिश्वरवर्त्ती भौगवर्त्ती जनार्दने ॥
 पद्मवर्त्ती विरिञ्चेस्तु गौर्याः सौभाग्यवर्त्तिका ।
 नागेभ्यो नागवर्त्तीति ग्रहवर्त्ती युधिष्ठिर ॥
 नवयद्येन मधुना हृतेन मधुवण्डके ।
 अर्पिते चर्चिते चै वलं लितायै प्रबोधयेत् ॥
 मन्त्रेणानेन राजेन्द्र तन्निशामय वैदिकं ।
 ऋग्भिरेषां कामपाङ्गिरातुचं नाङ्गिरश्च सविष्ठाः सुचितयः
 पृथक् ।

अग्रेकामाय जेगिरे अग्रियेषु धामसु ।
 कामोभूतस्य भोव्यस्य सम्म्रातिको विराजाभ्यांनमः स्वाहा ।
 एवमेतेन विधिना यः प्रयच्छति दीपकं ।
 विस्तीर्णं विपुले पात्रे हृतकुम्भी नियोजितं ॥
 यान्तिते ब्रह्मसदनं विमानेनार्कं वर्चसा ।
 तिष्ठन्ति पावमानास्ते यावदाभूतसंप्लवं ॥
 सदीपेतु तथैवोद्दङ्गतिर्यथा देशैवक्षसि बलवन्ति हि ।
 तथादीपस्य दातारो भवन्ति स फलेक्षणाः ॥
 यथैवोद्दङ्गतिर्निर्व्यं राजन् दीपशिखः शुभाः ।
 दीपदातु स्तथैवोद्दङ्गतिर्भवति शोभना ॥
 हृतेन दीपो दातव्यो रात्रौ तैलेन वा पुनः ।

वसामज्जादिभिर्दीपो न तु देयः कथञ्चन ॥
 दीपतैलेन कर्त्तव्यं न तु कर्मविजानता ।
 निर्वाणायान्तु दीपस्य हिंसनञ्च निगर्हितं ॥
 यः कुर्यात्तेन कर्माणि स्यादसौ पुष्पितेक्षणः ।
 दीपहर्ता भवत्यन्धः काणोभिर्ज्वापको भवेत् ॥
 पद्मपत्रोद्भवां वत्तिं गन्धतैलेन दीपकम् ।
 विरोगश्चैवा सुभगः नघीभवति मानवः ॥
 ग्रहेभ्यो देवदेवस्य कपूरेण तु दीपकं ।
 अश्वमेधमवाप्नोति कुलचैव समुद्धरेत् ॥

एतन्मयोक्तं तव दीपदान
 फलं समग्रं कुरुवंशवन्द ।
 श्रुत्वा यथोक्तं स ततं प्रदेयो
 दीपस्त्वयाविप्र सुरालयेषु ॥

अत्राप्युदाहरत्तीममितिहासं पुरातनं ।
 दीपदानात्तिलदानात् पदमाप पुरानव ॥
 आसीच्चित्ररथोनाम विदर्भेषु महोपतिः ।
 तस्य पुत्र शतं राज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरं ।
 एकैवकन्या तस्यासीत्तानामन मतः ॥
 सर्वलक्षणसम्यक्ता रूपेणाप्रतिमा भुवि ।
 तां ददौ काशिराजाय चार्वङ्गीचारुधर्मणीं ॥
 शतान्यन्यानि भार्याणां त्रींशसंश्चाबुधधर्मणः ।
 तासां मध्येयमहिषी ललिता वाम्यथा भवेत् ॥

विष्णो रायतने सातु सहस्रं परिदीपकान् ।
 प्रजालयत्वनुदिनं दिवारात्र मनिर्हतं ॥
 तामिश्रमाश्रय कृपक्षं शुक्ल पक्षश्च कार्त्तिकं ।
 तस्याः प्रहलभीदीप उच्चस्थान कृतः शुभः ॥
 तस्मिन् काले तथा नित्यं ब्राह्मणावसथे तु सा ।
 व्यग्राभवति सायाह्ने दीपप्रेषणतत्परा ॥
 चतुष्पथेषु रथ्यासु देवतायतनेषु च ।
 वैत्यहचेषु वृक्षेषु गोष्ठेषु पर्वतेषु च ॥
 पुलिनेषु नदीनाञ्चकूपमूलेषु पाण्डव ॥
 तां सपत्न्योऽथ सङ्गम्य प्रच्छरिदमावृताः ।
 ललिते वद भद्रन्ते ललिते वदनं तथा ॥
 न तथा वलिपुष्पेषु न तथा द्विज पूजने ।
 भवत्याः सुमहान् यज्ञोदीपप्रहासने यथा ॥
 तदेतत् कथयाम्नाकं ललिते कौतुकं परं ।
 मन्यामहेन्व यावश्यं दीपदान फलं श्रुतं ॥

ललितीउवाच ।

नाहं मत्सरिणी भद्रानवनागादिभाविता ।
 एक पत्न्याः चिताः साध्वी भवत्योमममा नदाः ॥
 अष्टगन्धर्व्यं चरणा शृण्वन्तु गदितं मम ।
 मयैतद्दीपदानस्य यथेष्टं मुच्यते फलं ॥
 हिरण्यदयिताभार्या गैलराज सुतावरा ।

उमादेवौति भद्रेषु देविकामा सरिद्धरा ।
 नारायणानुकम्पार्थं ब्राह्मणाद्यवतारिता ॥
 शुषिता तुषिता वृथा देविका पापनागनी ।
 तस्यां स्नात्वा सकृन्नद्यां गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥
 तस्यामथ वृसिंहाख्यं तीर्थं कल्पनागनं ।
 हरिणा वृसिंहवपुषा यस्यां स्नानं कृतं पुरा ॥
 सोविरराजस्य पुरा मैत्रेयोऽभूत् पुरीहितः ।
 तेन चायतनं विष्णोः कारितं देविकातटे ।
 अहन्यहनि शृङ्गेषु पुष्पधूपानूलेपनैः ॥
 दीपदानादिभिश्चैव चक्रीत च स वै दिजः ।
 कार्त्तिक्या दीपकस्तत्र प्रदद्यत्तेन चैकदा ॥
 आसीन्निर्वाणभूयिष्ठे देवावासुरतो निधिः ।
 देवतायने वासी तत्राहमपि मूषिका ॥
 प्रदीपवर्त्तिहरणे कृतबुद्धिर्विरानने ।
 गृहीतेयं मया वर्त्तिर्द्विषदंशो करोध १ मां ॥
 नष्टा चाहं ततस्त्वस्य मार्जारस्य भयातुरा ।
 वक्रप्रान्तेन पश्यन्त्या स दीपः प्रेरितो मया ॥
 ज्वालन् पूर्ववदास्या तस्मिन्नायतने पुनः ।
 स्मृताहं तु पुनर्जाता वेरभे राजकन्यका ॥
 जातिस्मरा महीपस्य महिषी चारुधर्मिणः ॥
 एष प्रवादो दीपस्य कार्त्तिके मासि श्रीभनः ।
 दत्तस्यायतने विष्णोर्यस्यैवं व्यष्टिरुत्तमा ॥

१ रोदधि वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

असङ्कल्पितमप्यस्य प्रेरणं यन्मया कृतं ।
 केशवालयदीपस्य तस्येदं भुज्यते फलं ॥
 एतस्मात् कारणाद्दीपानहमेतानहर्निशं ।
 प्रयच्छामि हरेर्गेहे जातमस्य महाफलं ॥
 एवमुक्तं सपत्न्यास्ता दीपदानपरायणाः ।
 दभूवूर्देवदेवस्य केशवस्य महागृहे ॥
 ततः कालेन महता सह राज्ञा महात्मना ।
 विष्णुलोकमनुप्राप्ता पञ्चत्वं प्राप्य मानदा ॥

तं लोकमासाद्य नृपेण सार्धं
 सराजपत्नी कमलाभनेचा ।
 रेमे महीपाल मुदा समेता
 दीपप्रदानात् सकला न हीनाः ॥
 दीपप्रदानमपि पुण्यतरं वदन्ति
 विप्रान्निगोन्महसुरैकगृहाङ्गणेषु ।
 तद्दानदीप्तवपुषास्य यथान्धकारे
 गच्छन्वरः पतति नो सविले कदाचित् ॥
 इति श्रीभविष्योत्तरे दीपदानविधिः ।

— ००० —

अथ स्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतं ।

कैलासशिखरासीनो देवदेवो जगद्गुरुः ।
 विलोचनो दशभुजो जटाखण्डेन्दुमण्डितः ॥
 भस्मार्चितशरीरस्तु पञ्चवक्त्रसमन्वितः ।
 शूलपाणिर्महातेजा द्वादशादित्यसन्निभः ॥

शेषवदजटाजूटः सुखासीनः सहोमयः ।
 तत्र देवासुरा यक्षगणगन्धर्वकिन्नराः ॥
 अन्येऽपि वृद्धतपसो मृत्युकालसमप्रभाः ।
 एभिः संसेव्यमानोऽसौ पार्वतीप्राणवल्लभः ॥
 कस्मिंश्चिदपि ह्यलेसौ पार्वतीप्राणवल्लभः ।
 विसृज्य देवानेकान्ते पार्वत्या सह तिष्ठति ॥
 प्रणम्यातीव सस्नेहं रोमाञ्चिततनूरुहं ।
 तत्त्वं पृच्छति सा देवी शृणु सर्वं सुरेश्वर ॥
 लोकनाथे प्रसुप्ते तु लोकामात्वजने रताः ॥
 सूर्यादीनाञ्च देवानां विश्वेभ्यो भक्तितत्पराः ।
 किमर्थं तद्व्रतं नास्ति ब्रूहि मे सुरसत्तम ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टोऽहं त्वया ध्रुवा ।
 व्रतमेतत् पुरा चीर्णं सौतया राघवेण च ॥
 अन्यैरपि जनैः सर्वैः सञ्चीर्णं व्रतमुत्तमं ।
 नभस्य च व्यतिक्रान्ते नभस्ये च प्रवर्त्तिते ।

नभाः, श्रावणः, नभस्योभाद्रपदाः तौ चात्र पूर्णिमान्तौ याज्ञौ ।

एवं कालक्रमेणैव श्रावणौ पूर्णिमा गता ।

तद्दिनं प्राप्य विप्रेणेत्यनेनैवाभिधानात् ।

व्रतमेतत् कर्त्तव्यं षोडशैव दिनानि तु ।

एतच्छ्रुत्वा ततो देवी प्रहृष्टा वाक्यमब्रवीत् ॥

पार्वत्युवाच ।

किं-विधानं पुरा प्रोक्तं व्रतं मौनव्रतात्मकं ।

तत्कमस्तं समाचक्ष्य प्रसादं कुरु मे-प्रभो ॥

ईश्वर उवाच ।

तद्दिनञ्चैव संप्राप्य सभार्यः सच्च वाग्वचैः ।

गत्वा प्रभातसमये स्नानार्थं जलसन्निधौ ।

तद्भागे वा नदीदेशे गत्वा प्रश्रवणेऽथ वा ॥

स्नानं कार्यं तदा सर्वैः शिवध्यानपरायणैः ।

दूर्वाकाण्डं सुसंगृह्य षोडशप्रत्यसंयुतम् ॥

तत्सूत्रञ्च करे न्यस्य स्त्रिया वामे नृदक्षिणे ॥

एवं विधानं कर्त्तव्यं यावत् स्यात् प्रतिपद्दिनम् ।

तद्दिने चैव संप्राप्ते समाख्यर्थं व्रतस्य तु ॥

मौनेनैवानयेत्तोयं मौने गोधूम पेक्षणम् ।

मौनेनैव च कर्त्तव्यं नैवेद्यं भोजनादिकम् ॥

सर्वोपस्कारमादाय गत्वा च जलसन्निधौ ।

स्नानं कार्यं तदा तत्र नित्यकर्म्म ततः परम् ॥

देवर्षिमनुजानाञ्च पितृणाञ्चैव तर्पणम् ।

पञ्चाद्देवाधिदेवेशं मन्त्रैः संपूजयेत्ततः ॥

शूलपाणे वृषारूढे अर्धचन्द्रविभूषणे ।

तोयेन स्नापितो देव पवित्रं कुरु मां सदा ॥

देवैस्तु वन्दिता धेनुः सर्वपापप्रणाशनी ॥

तत्तत्क्षीरस्नापितो देव नित्यं मे वरदो भव ।

कामतोऽकामतोवापि यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥

तत्सर्वं विलयं यातु दध्ना स्नानेन भोः शिव ।

रसालमुत्तमं सान्ध्यं देवानाञ्च सदा प्रियम् ॥

तेन त्वं स्थापितो देव निधिकान्तिप्रदो भव ।
यस्योच्चारणमात्रेण त्वसिं यान्ति पितामहाः ॥
मधुना स्थापितो देव नित्यं शोकहरो भव ।
यमलोकभयत्रस्तः शरणं त्वां गतः शिव ॥
खण्डस्त्रानेन देवेश मां कुरुष्व सुमानुषम् ।
यस्य दर्शनमात्रेण शुद्धः पापाच्च जीवितम् ॥
तेनैवीक्ष्यमतीयेन स्थातो देहि प्रियं ध्रुवं ।
सुगन्धं चन्दनं देव कुङ्कुमेन समन्वितम् ॥
अर्चितोऽसि मया भक्त्या शिवलोकप्रदो भव ।
अक्षयान्वन्मुपुत्रादीन् कायचैवाचिवाक्षनः ॥
अन्ते चैवाक्षयं लोकमक्षतैरर्चितः कुरु ।
सन्तानः पारिजातश्च ये चान्ये सुरपादपाः ॥
तेषां पुष्पैर्मया देव पूजितः सुखदो भव ।
धूपोऽयं गृह्णातां देव सुन्दरो गन्धवान् शुचिः ॥
इंप्सितं मे वरं देहि परत्र च शुभाङ्गतिम् ।
शुद्धा शुक्ला चारुवर्त्तिराज्येन च समन्विता ॥
दीपवर्त्तिप्रदानेन प्रीतः स्यादोश्वरो मम ।
सर्वमन्नप्रदानञ्च देवानाञ्च सदा प्रियम् ॥
तेनैवान्नप्रदानेन सुप्रीतो वरदो मम ।

शाखाप्रशाखा न सिता च हर्षा
विस्तारभूता धरणीतले यथा ।
ममापि सन्तानवरं तथाक्षयं
कुरुष्व द्रव्यं शिव पूजने रता ॥

नानाविधं फलं मुख्यं सुपुण्याच्चतचन्दनम् ।
 भक्त्या च परया दत्तं गृह्णाण त्वं सुरेश्वर ॥
 जन्मजन्मान्तरेष्विव भावाभावेन यत् कृतम् ।
 क्षन्तव्यं देव तत्सर्व्वं । शुद्धो भूत्वा समाहितः ॥
 शिवपूजां प्रकुर्व्वीणः कृतकृत्यो भवेन्नरः ।

इति पूजा ।

एवं संपूज्य विधिना सङ्कल्पः क्रियते ततः ।
 सदा सम्पन्नपूजायां प्रीयतां मम गङ्गरः ॥
 संप्रीतो भव देवेश भक्त्या पाहि सदाशिव ।
 एवं पञ्चाश्रुतैः स्नानं यः कारयति मानवः ॥
 आजन्मोपार्जितात् पापात् शुध्यते नात्र संशयः ।
 विभागश्च प्रदातव्यो ब्राह्मणाय शिवाय च ॥
 आत्मना चैव भोक्तव्यं पक्वान्नं विधिवत् शुभं ।
 एवं क्रमेण कर्त्तव्यं सहेष्टजनबान्धवैः ।
 व्रतिना हितकामार्थं द्विजो भोज्यः सदक्षिणः ॥
 दातव्यं प्रीतिपूर्व्वेण याचेताच्छिद्रकं द्विजम् ।
 ततश्च शिवपूजादि भावाभावेन यत् कृतम् ॥
 तत्सर्व्वं मम पूर्णं स्वादन्मैकामार्थसाधनं ।
 पुत्रपौत्रप्रदं ह्येतत् सर्व्वकामप्रदं व्रतं ॥
 एतत्सर्व्वं मया ख्यातं त्वदग्रे प्रीतिपूर्व्वकं ।
 श्रुतमात्रेण देवेशि सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥

देव्युवाच ।

यदेतदतुलं पुण्यं व्रतादस्मादुदाहृतं ।
प्रत्ययार्थं तु मे किञ्चित् कथयस्व सुरेश्वर ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवी यथा वृत्तं प्रत्ययार्थं सुरेश्वरि ।
हरिसन्द्रस्य राज्ये तु यद्वृत्तं परमादृतं ॥
राज्यं शास्ति महीपालः चावधर्म्येण धर्मवित् ।
नाधर्मो विद्यते देवि तस्मिन् राक्षि प्रमासति ॥
न ह्रीनवदनः कश्चिद् दुःखी न दरिद्रवान् ।
न च व्याधिभयं किञ्चिदल्पायुर्वातुरो भवेत् ॥
एवं पालयतो राज्यं हरिसन्द्रस्य धीमतः ।
षट्कर्मनिरता नित्यं विप्रा यजनतत्पराः ॥
स्वधर्मे निरताः सर्वे नित्योत्साहसमन्विताः ।
तस्मिन् पुरवरे विप्रो ऋषिशर्मेऽति तापसः ॥
तत्समीपे वणिक्पुत्रः श्रीकरो नाम विश्रुतः ।
वणिक्पुत्रो महापापी धर्ममार्गपराङ्मुखः ॥
निन्दको देवतानां च ब्राह्मणानां च निन्दकः ।
सदा पापपरतात्मासौ वणिक्पुत्रः सुरेश्वरि ॥
ऋषिशर्मा द्विजो नित्यं पूजयेद्दिष्टदेवताः ।
षट् कर्मनिरतो विप्रो व्रताचारौ सदैव हि ॥
एवं कालक्रमेणैव श्रावणो पूर्णिमा गता ।
तद्दिनं प्राप्य विप्रेण स्नानं कृत्वा नदीजले ॥

तदिदं यावच्छुत्तरदिनं ।

देवर्षिमनुजानाम् पितॄणां तर्पणं कृतं ।
 गङ्गरं पूजयित्वा तु द्विजान् भोज्य तयातिथीन् ॥
 सपुत्रः स्वजनैः सार्धं भोजनं कृतवान् द्विजः १ ।
 दृष्टधर्मवशाद्देवि वणिग्वेश्मगतो द्विजः ॥
 दूर्वाक्षतं च सूत्रं च वणिग्वस्ते न्यवेदयत् ।
 सद्यस्ते च तदा सूत्रद्वयं वाक्यमुवाच ह ॥

ऋषिगर्भोवाच ।

भोभो मित्र वणिक्पुत्र शिवमीनव्रतं कुरु ।
 पुत्रपौत्रप्रदं लोके शिवस्थानप्रदं तथा ।
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा श्रवणध्यानमास्थितः ॥
 स्वचित्ते चिन्तयत्येवं व्यवसायस्य भङ्गतः ।
 पर्वजान्मान्तरे त्वं मे मित्रत्वं समुपागतः ॥
 न करोमि यदा वाक्यं तदा ग्रापं प्रदास्यसि ।
 अथ यावन्मया पूर्वं न श्रुतं न कृतं व्रतं ॥
 संप्रत्यहं करिष्यामि त्वद्वाक्यभयशङ्कितः ।
 व्रतसंख्या विधानं च ब्रूहि मे द्विजसत्तम ॥

ऋषिगर्भोवाच ।

शृणु मित्र व्रतं पुण्यं धनपुत्रकलत्रदं ।
 तावद्धतमिदं कार्यं यावत् स्यात् प्रतिपदिनं ॥
 दिनानि षोडशैवात्र व्रतमेतदुदाहृतं ।
 नित्यं जलाशयं गत्वा ईश्वरं पूजयेत्ततः ॥

दूर्वाषोडशकाण्डैश्च समौनं पूजयेच्छिवं ।
 एकभक्तं ब्रह्मचर्यं यावद्भक्तं समाप्यते ॥
 पूर्वोक्तं सविधानं च द्विजेन कथितं तदा ।
 एतच्छ्रुत्वा वणिकपुत्रो विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥
 एतन्मे मानुषाः सर्वे व्यवसायेन मे विना ।
 वर्त्तियन्ते कथं विप्र यावद्भक्तसमापनं ॥
 मद्देश्मनि दिनैकस्य व्ययशुद्धिनं विद्यते ।

ऋषि शर्मोवाच ।

ईश्वरे नियता भक्तिर्दृढभावेन चेतसा ।
 एवं हि गृहचिन्तान्ते करिष्यति न संग्रयः ॥
 एवं सञ्चोधितस्तत्र ब्राह्मणेन महात्मना ।
 वणिकपुत्रो दरिद्रोऽपि व्रतार्थं निश्चितोऽभवत् ॥
 चकार चैवं यत् प्रोक्तं व्रतस्यास्य विधानकं ।
 ऋषिशर्मो द्विजश्रेष्ठः श्रीकरश्च वणिकसुतः ॥
 व्रतमेतत् कृतं भयं लोकानुग्रहकाम्यया ।
 पूर्वसंश्चितमेवासीददृष्टमन्नं गृहे तयोः ॥
 व्रतप्रभावात्तत्सर्वं मच्चयत्वं जगाम वै ।
 तयोस्तु प्रत्ययं दृष्ट्वा श्रद्धासीन्महती तदा ॥
 व्रतं समाप्य विधिवत्तदादानान्यनेकधा ।
 गो-भू-वस्त्रहिरण्यानि फलं ताम्बूलवासनौ ॥
 विप्रेभ्यः श्रद्धया दत्त्वा जाती तो वृषसंयुतौ ।
 व्रतस्यास्य प्रभावेण गृहे लक्ष्मीः पराभवत् ॥

पुत्रपौत्रादिसंबुद्धौ धनधान्यसमन्वितः ।
 बभूव स वणिक् पुत्रः स्रवतस्य प्रभावतः ॥
 स तु वर्षयतं सार्धं भोगान् भुक्त्वा महीतले ।
 ततश्चकार कायान्तं वणिक् पञ्चत्वमागतः ॥
 यमेन प्रेषिता दूताः पाशमुद्धरपाणयः ।
 रक्ताक्षा रक्तवक्त्राश्च रक्तकेशा भयानकाः ॥
 शृङ्गोदरा महाकाया रक्तपुष्पैरलङ्कृताः ।
 तैर्गृहीतो वणिक्पुत्रो बहः पाशैरनेकशः ॥
 बद्धाःपाशैस्तदा दूताः प्रीचुष्य श्लोकरन्तदा ।

दूताजडुः ।

यदि कालक्रमाद्वापि प्राप्ता ते मानुषी तनुः ।
 कस्मात् पापप्रभावेन यमलोकस्त्वयार्जितः ॥
 मनुष्यः कुरुते यत्तु यन्नयक्यं सुरासुरैः ।
 एवं ह्युवाणास्तेदूता सुद्धरोद्यतपाणयः ॥
 प्रहर्तुकामास्तं नेतुं निजालस्थो वणिक्सुतः ।
 तद्व्रतस्य प्रभावेन त्रासहीनो बभूव सः ।
 देहात्तस्य तु निष्क्रान्तः शक्तिस्तेजोमयी शुभा ॥
 मयापि प्रेषिता दूतास्तमानेतुं निजालयात् ।
 यमदूतैः समं युद्धं कृतन्तैस्त्वं सुदारुणं ॥
 ते स्वयत्त्या ममगणैर्व्यभदूता निवारिताः ।
 तस्मिन् काले च संप्राप्तं मदिमानं प्रिये शुभं ॥
 सिद्धगन्धर्व्वयक्षाणां गणैश्चाप्सरसंहतं ।

समारुढो वणिकपुत्रो विमानं सर्वकामिकं ॥
 ममालयं समायातो मत्प्रसादात् सुरेश्वरि ।
 मया चागमनादेव दत्तं स्थानं तदात्मना ॥
 तावच्छिवपुरे नन्दद्यावदाभूतसंग्रवं ।
 पद्याद्रूपालपदवीं भुक्त्वा तेनाविमेखलां ॥
 एवं लब्धवरो भूत्वा चिक्रीडे शिवशासने ।
 एवं प्रकाशमायातं व्रतमेतत् सुरेश्वरि ॥
 व्रतप्रभावादिप्रोपि सर्वधर्मसमन्वितः ।
 प्राप्य धन्यतमं स्थानं शिवलोके च मोदते ॥
 दुर्लभं स्वस्वपुत्रौ नामाधिध्याधिविवर्जितं ।
 मौनव्रतस्य माहात्म्यं मृत्युपापनिषूदनं ॥
 सर्वसिद्धिप्रदं देवि योगक्षेमकरं परं ।
 शिवलोकप्रदं पुण्यं गुह्याद्गुह्यतरं शुभं ॥
 व्रतं प्रीतिप्रसादेन कथितञ्च तवाप्तुना ॥
 रौद्रे कलियुगे देवौ व्रतं कर्तुं न शक्यते ।
 चमामूलं व्रतं ह्येतत् साक्षाद्यदुर्लभं कलौ ॥
 एतस्मात् कारणात् पूर्वं मयैतच्च प्रकाशितं ।
 दुःसाध्यं व्रतमेतद्वै मौनं सर्वार्थसाधनं ॥
 तेषान्तु दिवसं प्राप्य सकलाचं विनश्यति ।
 न च शोको भवेत्तस्य सततं सुखकारणं ॥
 कुर्वन्ति मनुजा भक्त्या व्रतं किञ्चिदतारणं ।

मौनप्रभावादि शुभे शिवालये

वसन्ति भर्त्याः शुचिशुद्धदेहाः ।

संसेव्यमानापरसाङ्गणन

चरन्ति लोकान् विविधान् मनोरमान् ॥

संसारपाशाच्च विमुच्यते दिवं

परं पदं यान्ति सुरार्चितास्तत इति ।

इदञ्च व्रतं पूर्वविद्यायामिव कर्त्तव्यं रुद्रव्रतत्वात् न तु देव-
कार्यत्वेन पौर्वाङ्गिक्यामुत्तरस्यां । रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्त्तव्या
सांमुखी तिथिरिति ब्रह्मवैवर्त्तवचनात् ।

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं दीपव्रतं ।

अथ स्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतोद्यापनं ।

—०००@०००—

पार्वत्यावाच ।

मौनव्रतस्य माहात्म्यं कथा चैव सविस्तरां ।

उक्ता यथावद्देवेश श्रुता च त्वन्मुखान्मया ॥

व्रतस्योत्कर्जनमनन्तरं ।

वस्त्रैराभरणैश्चैव कृचोपानतुस्त्रगादिभिः ।

आचार्यद्विगुणं प्रीतं तदर्द्धं ब्रह्मणे तथा ।

कुण्डं समीखलं यज्ञकुण्डपाश्वंसमन्वितं ॥

कृत्वा शिवस्य वै भूर्तिं पार्वत्याश्चैव कारयेत् ।

सौवर्णीं राजतीं ताम्बीं कुर्यात् शाठ्यविवर्जितः

यथा विभवमानेन कुर्याद्देवं चतुर्भुजं ।
मायमात्रा सुवर्णस्य दरिद्रस्यापि कौर्त्तिता ॥
विशूलमक्षमालाञ्च वरदाभयशोभितं ।

अक्षमालाञ्च विभ्राणमिति शेषः ।

देवीञ्च द्विभुजान्तद्वाराभयकरां शुभाम् ।
संस्त्राप्य पञ्चगव्येन कषायैः पञ्चभिः शुभैः ॥
फलैश्च सृत्तिकाभिश्च ततः पञ्चामृतेन तु ।
नमोऽघीराय मन्त्रेण ततो गङ्गोदकेन तु ॥
घोडगारे तथा चक्रेऽथवा क्षिप्नोद्भवेपि वा ।
अत्रणं कलशं स्थाप्य ताम्रपात्रा युतं दृढं ॥
तत्र संस्थापयेद्देवं सदेवीकञ्च दीक्षितः ।
आगमोक्तविधानेन न्यासान्देवस्य कारयेत् ॥
दीर्घभाजा प्रसादेन अङ्गानां न्यास ईरितः ।

प्रसादेन, प्रसादेन बीजेन ।

आदावात्मनि कुर्वीत पद्याद्देवे समाचरेत् ।
देव्यास्तदनु कुर्वीत मायाबीजेन तत्त्वतः ॥
ततस्तु वाससी दद्यादुपवीतमतः परं ।
चन्दनं पुष्पधूपञ्च दीपं नैवेद्यमातरान् ॥
ताम्बूलञ्च सकपूर्नं फलानि विविधानि च ।
एवं संपूज्य देवेशं अहयज्ञमथारभेत् ॥
द्वात्रिंशद्देवताः पूज्याः पुष्पधूपादिभिः क्रमात् ।
अहयज्ञविधानेन ततोऽग्निस्थापनं मतं ॥

होमं तत्र प्रकुर्वीत बहुपात्समिधैः शुभैः ।

बहुपात्समिधैः, वटसमिद्धिः ।

घृतैश्च चरुभिश्चैव तिलैश्च सघृतैस्तथा ॥

अष्टोत्तरशतं यावच्चाम्यकेन हुनेत च ॥

समाप्य शिवयज्ञञ्च ग्रहहोममधारभेत् ।

ग्रहपूजां पुनः कृत्वा बलिदानमधारभेत् ॥

ततः पूर्णाहुतिं दत्त्वा आचार्यं पूजयेत्ततः ।

धेनुं दत्त्वा हिरण्यञ्च तथान्नं वसनानि च ॥

अन्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दद्याच्च वसनादिकं ।

षोडशान् कलशान् दद्यान्मालावस्त्रैरलङ्कृतान् ॥

देवञ्च देव्यासहितमाचार्याय निवेदयेत् ।

तथा चैव प्रकर्त्तव्यमाचार्यं स्तुयते यथा ॥

तेन तुष्टेन देवेशस्तुष्टो भवति नान्यथा ।

अतुष्टे विफलो यागो भवतीह न संशयः ॥

दीनानाद्यविशिष्टेभ्यो दद्याद्भोज्यं सद्विधिम् ।

भस्माङ्गेभ्योऽपि देयं स्यात् भोजनञ्च सवस्त्रकं ॥

यथा विभवतो वापि वित्तसाध्यविवर्जितः ।

ततः समाप्य सर्व्वन्तु मुञ्जीयाद्वाग्यतः शुचिः ॥

शिशैरिष्टैश्च सहितः पक्वान्नेष्टुं तपाचितैः ।

प्रभाताद्यान्तु शर्व्वर्थ्यामारम्भोऽस्य विधीयते ॥

सायं समाप्तिरुद्दिष्टा भोजनन्तु ततः परं ।

आचार्यन्तु सपत्नीकं परिधाप्य विधानतः ॥

पार्वतीसहितो रुद्रः प्रीयतामितिवाग्यतः ।
 एवं यः कुरुते देवि मौनस्योद्यापनं शुभं ॥
 बहुपत्नी बहुधनो भवेत् जन्मनि जन्मनि ।
 पश्चाच्छिवपुरं गत्वा वसेच्च शिवसन्निधौ ॥
 इति मौनव्रतोद्यापन ।

सुत उवाच ।

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं ।
 प्रणम्य पार्वती प्राह शङ्करं लोकशङ्करं ॥
 व्रतं कथय किञ्चिन्मे रूपसौभाग्यदायकम् ।

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ।
 महालक्ष्मीरिति ख्यातं सर्वसंपत्करं शुभम् ॥
 पुरा विराजनगरे शिवशाद नृपोऽभवत् ।
 तस्मिन्नेव पुरे राज्ञो ब्राह्मणो बालपुत्रिका ॥
 अद्याप्यहरेर्दूरात्सरः पूर्णोदकं वहत् ।
 तत्र पीत्वा पयः शीतं नीरस्थं स ददर्श ह ॥
 लवयानं रसस्तीरे लक्ष्मीमप्सरसाङ्गणम् ।
 गत्वा पार्श्वं स पप्रच्छ किमेतत् पूज्यते शुभाः ॥
 ता ऊचुर्द्विजदेवी च महालक्ष्मीरिति श्रुता ।
 अस्माकं वचनात् मर्त्ये प्रकाशय महाद्युते ॥
 तवापि सर्वकल्याणं भविष्यति न संशयः ।

इत्युक्तान्तर्द्धे तत्र सर्वेव्यप्सरसाङ्गणः ।
 अथ राजापि मृगयासंसक्तोवनमभ्यगात् ।
 वटुं विलोक्य नृपतिः क्षुधितोऽन्नमयाचत ॥
 सोऽन्नन्ददौ तदा राज्ञे तेन पृष्ठो नु कारणं ।
 व्रतमाहात्म्यमित्युक्ता व्रतं चास्मै न्यवेदयेत् ॥
 महाराज निबोधेदं महालक्ष्मीव्रतं शुभं ।
 भद्र भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्यां नरोत्तम ॥
 स्नुत्वाभ्यर्च्य महालक्ष्मीमेकभक्तं प्रकल्प्य च ।
 कुङ्कुमाक्तवृतं सुचं षोडशयन्त्रिसंयुतम् ॥
 तन्तुभिस्तत्प्रमाणैश्च वस्त्रीयास्तुकरे गुणम् ।
 दूर्वाचतप्रवालानां षोडशैव तु षोडश ॥
 पुनरेराश्विने मासि कृष्णाष्टम्यां दिने शुभे ।
 उत्सवं कारयेद्देव्यास्तूर्योपशतनादितं ॥
 कृत्वा च स्रग्दहं दिव्यं वितानवरमण्डितम् ।
 मौक्तिकालम्बितप्रान्तं पुष्पमाल्यविभूषितम् ॥
 स्वस्ति कैर्वर्द्धमानैश्च पूर्णकुम्भैः समन्वितम् ।
 काष्ठमृच्चन्दनाकारारामयचित्रगतां पुनः ॥
 चतुर्भुजां महालक्ष्मीं वाजिपृष्ठगतान्तथा ।
 दण्डाक्षसुव्रवरदां तथैवाभयपाणिकां ॥
 पद्मासनां पद्महस्तां पद्मां पद्मदलेक्षणां ।
 दिग्गजैः स्नाप्यमानाश्च काञ्चनैः कलशोत्तमैः ॥
 ततोयात्रापयेद्याने निमन्नायां गृहे तथा ।

स्नानं कुर्यादसम्भ्रान्ती मन्त्रवच्चोपचारतः ॥
 देवान् पितॄंश्च सन्तर्प्य ततो देवगृहं व्रजेत् ।
 त्रीसूक्तेन च संस्त्राप्य कुर्यात् पूजाविधित्ततः ॥
 शालिपिष्टं यवान्नञ्च गोधूमानाञ्च चूर्णकं ।
 पायसं घृतसंमिश्रं पञ्चप्रभृतिसंख्यया (१) ॥
 शुद्धत्रिफलया वापि पाचयेन्मोदकान् शुभान् ।
 ब्राह्मणेभ्यः प्रदीयेत आत्मानं प्राशयेत्ततः ॥
 फलानि च समाहृत्य प्रदीपानष्टसंख्यया ।
 एवं समृतसम्भारस्ततः पूजां समारभेत् ।
 सितचन्दनलिमाङ्गां सितपुष्पावलम्बितां ॥
 सितवस्त्रयुगल्लवां श्वेतपुष्पैः (२) प्रपूजयेत् ।
 चपलायै नमः पादौ चञ्चलायै च जानुनी ॥
 कटिं कमलवासिन्यै नाभिं चान्त्यै नमोनमः ।
 स्तनौ मन्मथवासिन्यै ललितायै भुजद्वयं ॥
 उत्कण्ठिन्यै नमः कण्ठं मायायै मुखमण्डलम् ।
 नमः श्रियै शिरः पद्माद्वयान्नैवेद्यमादरात् ॥
 दद्यादध्वं विधानेन नारिकेरादिभिः फलैः ।
 कूष्माण्डैः कर्कटीवृन्दैरन्यैस्तत्कालसम्भवेः ॥
 षोडशाष्टौ प्रदेयानि यथा शक्त्याथ वा पुनः ।
 चन्द्रोदये ततो दद्यात् सर्वचन्द्रस्य भक्तितः ॥
 प्रवालफलसन्दोपैः पुष्पैः षोडशभिस्तथा ।

(१) पञ्चप्रभृतिसंख्या इति पुष्पकान्तरे पाठः ।

(२) श्वेतवस्त्रैरिति कश्चित् पाठः ।

नवो नवोऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
 क्षीराब्धिं समवेतस्त्वं देवानाप्यायसे हरिः ।
 क्षीरोदार्यावसद्भुत अत्रिनेत्रसमुद्भव ॥
 भाभासितदिगाभोग रमानुज नमोस्तुते ।
 कुर्यादेवं नृपयेष्ठ वर्षाणां द्वाष्ट संख्यया ।
 वर्षे वर्षे सपत्नीकं ब्राह्मणं पूजयेत् सुधीः ॥
 हिरण्य-वस्त्र-गोदानैर्हृत्पिण्डाभिश्च भूरिगः ।
 एवं यः कुरुते भक्त्या तस्य श्रीर्गृहमाविसेत् ॥
 इति श्रुत्वा नृपयक्रे यथोक्तं व्रतमादरात् ।
 कालेन गच्छमानेन विस्मृतः स च क्षीरकः ॥
 तस्य राज्ञौ समादाय ज्वलितेग्नावयास्रजत् ।
 अन्यत् क्षीरगतं कृत्वा स्वहस्तस्वचकार ह ॥
 तस्याः कर्मविपाकेन दौर्भाग्यं पतितं तथा ।
 अन्यथा भर्तृसम्मानं राज्ञा लक्ष्मीसमुद्भवं ॥
 य इदं कुरुते देव्या वर्षे वर्षे महोत्सवम् ॥
 तस्य श्रीर्जन्मत्रितयं न कदाचिद्विमुञ्चति ।
 आयुरारोग्यमैश्वर्यं धनं पूजाच्च विन्दति ॥
 अथेश्वरो विशेषेण कुर्यात्तच्छ्रीव्रतं शुभं ।
 व्रतात् समाप्नुयात् लक्ष्मीं वासुदेवप्रसादजां ॥
 नारी वा कुरुते यातु प्राप्यानुज्ञां स्वभर्तृतः ।
 सुभगा दर्शनीया च बहुपुत्रा च जायते ॥

यः शोभनं व्रतमिदं ददितं मुरारे-

भक्त्या समाचरति पूज्य शृंगीस्तनूजाम् ।

राज्यं त्रियं स भुवि भव्यजनोपभोग्यां
मुक्ता प्रयाति भवनं मधुसूदनस्य ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं महालक्ष्मी व्रतं ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि चतुर्थमूर्त्तिव्रतं तव ।
द्विधा तु देवदेवस्य मूर्त्तिर्भवति यादव ॥
घोरा सौम्या शिवा चान्याऽघोरा भवति पावका ।
शिवा चान्निपति(१)र्यस्मादग्नीषोमात्मकं जगत् ॥
द्विधा घोरा विनिर्दिष्टा द्विधा सौम्या ततः पुनः ।
घोरा वज्रिश्च सूर्यश्च सौम्या सोमजलाधिपौ ॥
तेषां तु पूजनं कार्यं प्रतिपत् प्रभृति क्रमान् ।
शुक्लपञ्चात्तथारभ्य फाल्गुनस्य द्विजोत्तम ॥
आदित्यं पूजयेद्वाजन् प्रथमेऽङ्गि परः शुचिः ।
द्वितीयेऽङ्गि तथा वज्रं तृतीयेऽङ्गि जलाधिपम् ॥
चतुर्थेऽङ्गि शशाङ्कश्च यथावन्मानवोत्तमः ।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ॥
गन्धमात्यनमस्कारधूपदीपावसम्पदा ।
वचा हरिद्रया स्नानं प्रथमेऽङ्गि समाचरेत् ॥
द्वितीये यदुशार्दूल स्नानमामलकैः शुभैः ।
प्रियङ्गुना तृतीयेऽङ्गि चतुर्थे गौरमर्षपैः ॥

गोधूम-तिल-धान्यैश्च यवैश्च दिवसक्रमात् ।
 होमः कार्यैश्च धर्मज्ञो दक्षिणां शृणु चाप्यथ ॥
 कुङ्कुमारक्तवस्त्रञ्च चन्दनं हस्तमेव च ।
 क्षीरेण चैव कर्त्तव्यं प्रत्यहं प्राणधारणम् ॥
 एतत्संवत्सरं कृत्वा व्रतं पूर्णं नरोत्तम ।
 सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ॥
 विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोकं स गच्छति ।
 ततोऽप्य सुचिरं कालं कुले महति जायते ॥

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
 वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।
 धर्मे स्थितः सत्यपरो विनौतो
 जितेन्द्रियः सर्वजनाभिरामः ॥

इति विश्वधर्मोत्तरोक्तं गुणावाप्तिव्रतम् ।

—०००—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भुक्तिव्रतं तव ।
 शक्रकीनाशवरुणधनाध्यक्षा यदूत्तम ।
 चतूरात्मा विनिर्दिष्टो वासुदेवो जगत्पतिः ।
 तेषान्तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ॥
 गन्धमात्यनमस्कारदीपधूपावसम्पदा ।
 आद्येऽङ्कि(१) चैवशक्तस्य यजेत त्रिदशेश्वरं ॥

(१) चापीङ्कीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

द्वितीयेऽङ्गि यमं देवं तृतीये सलिलाधिपम् ।
चतुर्थेऽङ्गि धनाध्यक्षं प्रत्यहं स्नानमाचरेत् ॥
नदीप्रदेशमासाद्य देवद्विप्रवहकमात् ।
यवैस्तिलैस्तथान्येन होमः स्यात्तिलतण्डुलैः ॥
रक्तं पीतं तथा कृष्णं श्वेतं वस्त्रं दिनक्रमात् ।
शुभमेतद्व्रतं कृत्वा पूर्णसंख्यत्सरं नरः ॥
नाकलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्लवम् ।

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
वसुधैरेवो विजितारिपक्षः ।
जनाभिरामः सुभगः प्रकृत्या
ततोऽपि विप्रत्वमुपैति भूयः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं ब्रह्मण्यप्राप्तिव्रतम् ।

—०००@०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

इदं मन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भूतिव्रतं तव ।
विष्णुर्भूमिर्नभो ब्रह्मा तस्य रूपचतुष्टयम्(१) ।
तेषान्तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ॥
गन्धमात्यनमस्कारदीपघूपान्नसम्पदा ।
आद्येऽङ्गि चैवशुक्लस्य विष्णुदेवं समर्चयेत् ॥
द्वितीयादिषु धर्मैश्च भुवं देवं(२) पितामहं ।
पूर्वव्रतोक्तं सकलं विधानमपरं भवेत् ॥

(१) भूतिचतुष्टयौति पाठान्तर ।

(२) बोम इति कश्चित् पाठः ।

व्रतमेतत्परः कृत्वा कल्पं स्वर्गमवाप्नुयात् ।

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो

धर्माभिरामो द्रविणीपपन्नः ।

धनेन रूपेण सुखेन युक्तो

जनाभिरामो विजितारिपन्नः ॥

इति विष्णुधर्मोक्तं धनावाप्तिव्रतं ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भूतिव्रतं तव ।

बलं ज्ञानं तथैश्वर्यं शक्तिश्च यदुनन्दन ॥

विख्यातं देवदेवस्य तस्य मूर्तिचतुष्टयम् ।

यदेवरूपं कूर्मस्य (१) बलस्योक्तं तथैव तु ॥

रूपं ज्ञानस्य ते प्रोक्तं नरसिंहं तथा नृप ।

रुद्ररूपं तथैश्वर्यं कथितन्तु मया तव ॥

पूर्वं बलमुखं तस्य वासुदेवमुखं भवेत् ।

दक्षिणं वदनं ज्ञानं देवं सङ्कर्षणं विदुः ॥

ऐश्वर्यं पश्चिमे वक्त्रं रौद्रं पापाहरं तथा ।

वाराहश्च तथावक्त्रमनिरुद्धं प्रकीर्तितं ॥

त्रिरात्रोपोषितश्चैत्रे पूर्वं संपूजयेन्मुखम् ।

शुक्लपत्रप्रतिपदि वैशाखे मासि दक्षिणम् ।

ज्येष्ठे च पश्चिमे वक्त्रमाषाढे च तथोत्तरं ।

मृहीपयोगि दातव्यं चैत्रे मासे द्विजातये ॥
 रथीपयोगिदातव्यं वैशाखे यादवोत्तम ।
 योगीपयोगि दातव्यं ज्येष्ठे मासि द्विजातये ॥
 यज्ञीपयोगि दातव्यमास्याषाढे तथैव च ।
 व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णमासचतुष्टयम् ॥
 पारणं प्रथमं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ।
 आवणादिषु मासेषु द्वितीयं पारणं भवेत् ॥
 दशवर्षसहस्राणि स्वर्गं भुक्त्वा यथोदितम् ।
 सौभाग्यादिषु भोगेषु तृतीयं पारणं भवेत् ॥
 तृतीयं पारणं कृत्वा भोजयेद्वाह्मणाञ्च चिः ॥
 भोजनं गोरसप्रायं मृहीकाशर्करायुतम् ।

मासे द्वितीये व्रतपारणे तु
 प्राप्नोति देवस्य सलोकतां सः ।
 स्वर्गेन्द्रलोके च यथोक्तकालं
 भुङ्क्ते सुखं सर्वसमृद्धिकामः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सर्वान्निव्रतम् ।

—००@००—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्युगव्रतं तव ।
 कृतादिव चतुर्युगं पूजयेत् सुसमाहितः ॥
 प्रथमे चैव शुक्लस्य दिने पूज्यं कृतं युगं ।
 श्वेतेन वस्त्रयुग्मेन गन्धमाल्यादिना तथा ॥

चैवशुक्लसमारम्भे प्रथमेऽहनि पूजयेत् ॥
 कृतं शुक्लेन सर्व्वेण गन्धमाल्यादिना द्विज ।
 द्वितीयेऽहनि रक्तेन तथा त्रेतान्तु पूजयेत् ॥
 तृतीयेऽहनि पीतेन द्वापरं पूजयेद्बुधः ।
 चतुर्थेऽहनि कृष्णेन तिथ्यं संपूजयेद्युगं ॥
 सिद्धार्थकैः कुङ्कुमेन तथैव च हरिद्रया ।
 तथैवामलकैः स्नानममलौर्दिवसकमात् ॥
 क्षीरेण प्राणयात्रान्तु कुर्यात् प्रत्यहमेव च ।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदेकं
 चतुर्थ्युगं मोदति नाकष्टे ।
 संपूज्य देवं युगमूर्त्तिसंघं
 चतुर्थ्युगं शास्त्रि महीं समयां ।

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं चतुर्थ्युगव्रतम् ।

—000—

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव ।
 ईशानञ्च तथा वज्रं विरूपाक्षं समीरणं ॥
 जानीहि यदुशादूर्द्ध्वं देवमूर्त्तिं चतुष्टयम् ।
 तेषान्तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ॥
 गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा ।
 चैवशुक्लां महाभाग प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥
 कौप-नादेय-ताड्याग-कासारैः स्नानमाचरेत् ।

दध्ना तिलैर्यवैर्होमो घृतेन च तथा भवेत् ।
 कर्पूरं कुङ्कुमञ्चैव तथैवाशुचन्दनम् ॥
 ब्राह्मणेषु प्रदातव्यं तथा राजन् दिनक्रमात् ।
 दिनत्रयं तथाश्रीयात् सायं प्रातरथार्चितम् ॥
 दिनमेकान्तु वाश्रीयात् व्रतचारौ नरोत्तमः ।
 एतत् संवत्सरं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ॥
 सर्वकामसमृद्धय यज्ञस्य फलमश्नुते ।

मानुषमासाद्य भवत्यरीगो
 वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।
 जन्मान्तरेस्याद्विजवर्यमुख्यो
 वेदप्रसक्तो बहुयज्ञयाजो ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं देवमूर्त्तिव्रतम् ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि सप्तमूर्त्तिव्रतं तव ।
 चैत्रमासादथारभ्य प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ॥
 सुभास्वरा वर्हिषदोष्यग्निष्वात्तास्तथैव च ।
 क्रत्यादापहताथैव आज्यपात्र सुकालिनः ॥
 पूजयेत् प्रत्यहं राजन् गन्धमाल्यानुलेपनैः ।
 नैवेद्यं कण्ठं कुर्यात् तिलानग्नौ च होमयेत् ॥
 कण्ठं भोजयेद्विप्रान् तिलान् दद्याच्च दक्षिणाम् ।
 नक्ताग्नस्तथा तिष्ठेद्विष्वाग्नौ नराविप ।
 संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ।

व्रतावसाने दद्यात्तु रजतस्य फलं(१) द्विजे ॥

व्रतेनानेन चीर्णेन सप्तलोकगतिर्भवेत् ।

विदग्धैः पूज्यमानस्तु कामचारो विहङ्गमः ॥

जन्मावसानं पुरुषस्तु कृत्वा

संसारमोचं लभति नरेन्द्रः ।

कृत्वा तथा द्वादशवस्त्रराशि

मानुष्यमासाद्य महीपतिः स्यात् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पितृव्रतम् ।

—न—

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रमासादथारभ्य कृष्णपक्षे दिने दिने ।

पातालपूजनं कुर्यात् पतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥

रौचं भीमं स्निग्धभीमं पातालं नीलसृत्तिकम् ।

रक्तभीमं पीतभीमं श्वेतकृष्णसदावपि ॥

सुवर्णैर्गन्धमाल्यैश्च नैवेद्येन च भूरिणा ।

घृतदीपप्रदानेन वह्निमन्तर्पणेन च ॥

एवं नक्ताशनः कृत्वा व्रतं संवत्सरं सदा ।

व्रतावसाने दद्यात्तु दीपकान् द्विजवेश्मसु ॥

शुक्लवस्त्राणि राजेन्द्र यथा वर्णानि वाप्यथ ।

व्रतमेतन्नरः कृत्वा नृपराजपतिर्भवेत् ॥

पातालगतस्तु नरं दैत्यकन्यासहस्रशः ।

रमयन्ति महाराज यावदिन्द्रायतुर्दृश ॥

कालेन वासाद्य मनुष्यलोकं

राजा भवेच्छत्रुगणप्रमाथी ।

वलेन रूपेण धनेन युक्तो

महागतिः सर्वजगत्प्रधानः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पातालव्रतम् ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रशुक्लादधारस्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।

सुप्रभां काञ्चनाक्षीञ्च विशालां मानसेद्वयाम् ॥

मेघनादां सुवेणुञ्च तथैव विमलोदकां ।

नित्यं संपूजयेद्भक्त्या वह्निःस्नानं समाचरेत् ॥

तासाञ्च प्रत्यहं नाम्ना दध्ना होमं समाचरेत् ।

ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र दध्ना युक्तं सुभोजनम् ॥

दृतीदनं तथाश्रीयात्सकदेव तथा निशि ।

एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतं सारम्भतं नरः ॥

ततोऽथ सुचिरं कालं मानुष्ये जायते यदा ।

तथा नरेन्द्रो जितशत्रुपक्षो

हिजोत्तमो वा बहुयज्ञयाजी ।

रूपेण धान्येन धनेन युक्तः

सुतान्वितः स्याच्च जनाभिरामः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सप्तसागरव्रतम् (१) ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रशुक्लादद्यारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।
 मरीचिविमलग्नज्विरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥
 वशिष्ठश्च महाभागं पूजयेत् दिवसक्रमात् ।
 कालोद्भवैः फलैः पुष्पैः गोरसैश्च फलान्वितैः (१) ।
 आचरेत् प्रत्यहं स्नानं वह्निर्नक्ताशनौ भवेत् ॥
 महाव्याहृतिभिर्हीमं तिलैर्व्रित्यं समाचरेत् ।
 तर्पयेद्वाह्मणांश्चात्र फलमूलैश्च गोरसैः ॥
 वारिधान्यश्च दातव्याः क्षीरपूर्णा द्विजातिषु ।
 एवं सम्बत्सरं कृत्वा व्रतान्ते वाहिताग्नेये ॥
 दद्यात् कृष्णाजिनं राजन् यथापूर्वं मयेरितम् ।
 व्रतमेतन्नरः कृत्वा मीचीपायश्च विन्दति ॥
 मीचीपायं समासाद्य मीचं प्राप्नोत्यसंगमम् ।
 प्राप्नोति लोकं यदि वा सुराणां
 देवस्य विष्णोर्यदि वैश्वरस्य ।
 पितामहस्य प्रपितामहस्य वा
 व्रतेन तेनाशु (२) महानुभावः ॥

इति विष्णुधर्मीत्तरोक्तं सप्तर्षिव्रतम् ।

(१) पुष्पमिवैरिति वा पाठः ।

(२) स्वपत्रतेनाश्रिते वा पाठः ।

ईश्वर उवाच ।

नवमी चाष्टमी चैव पौर्णमासी चतुर्दशी ।
यो भूङ्क्ते देवि नैतेषु सुपर्वसु नरः समं ॥
गाणपत्यं स लभते निःसपत्न्यामनिन्दितं ।
इति मत्स्यपुराणोक्तं नवम्याद्युपवासव्रतम् ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

कृष्णाष्टमीं तु नक्तेन यस्तु कृष्णां च सप्तमीं ।
उपवसेदिति शेषः ।
इहैव सुखमाप्नोति परत्र च शुभां(१) गतिम् ।
इति भविष्यत्पुराणोक्तं सुखव्रतम् ।

—000—

आदित्य उवाच ।

सप्तम्यां च तथा षष्ठ्यां(२) पञ्चयोद्धमयोरपि ।
योऽष्टमेकं नक्तभोजी नियतात्मा जितेन्द्रियः ॥
यत्पुण्यं परमं प्रोक्तं सततं सवयाजिनां ।
सत्यवादिषु यत् पुण्यं यत् पुण्यस्तु गामिनां ॥
तत्फलं सकलं प्राप्य मम लोकमुपैति सः ।
इति भविष्यत्पुराणोक्तमर्कव्रतम् ।

(१) सुसुखमिति वा पाठः ।

(२) आदित्यमयवा षष्ठ्यामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अष्टम्याञ्च नवम्याञ्च पक्षगौरभयोरपि ।
 योऽब्दमेकं न भुञ्जीत चण्डिकाराधने रतः ॥
 स याति परमं स्थानं यत्र सा चण्डिका स्थिता ।
 इति भविष्योत्तरोक्तं चण्डिकाव्रतं ।

—o—

अत्रिरुवाच ।

पूजयन्त्याद्य ललितां सर्वसौख्यप्रदायिनीं ।
 स्त्रियो व्रतपरा यास्तु न वैधव्यं भवेत् क्वचित् ॥
 याः काञ्चिद्देवताः सर्वा मनुजोरगराचसाः ।
 ताः सर्वा वशमायान्ति ललितापूजने कृते ॥
 दशम्येन पुरा चीर्णं वृद्धि-सन्तानकारणात् ।
 ययातिर्मुमुक्षुश्च जनकश्च पुरुरवाः ॥
 एते चान्ये च बहवो राज्यं प्राप्तमेकण्टकम् ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेन्नलितां शुभाम् ॥

अनुसूया उवाच ।

एतद्व्रतवरं ब्रह्मन् कस्मिन्काशे (१) च का तिथिः ।
 के मन्वाः कस्य पूजेयं दानं कस्य विधीयते ॥
 अत्रिरुवाच ।

शृणु त्वमनवद्याङ्गि ललिताराधनक्रियाम् ।
 आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां नक्तभोजनम् ॥
 प्रतिमां हेममयीं दिव्यां सर्वलङ्कारभूषितां ।

वापी कार्या शुभे देशे तन्मध्ये वेदिका शुभा ॥
 हस्तमात्रा वितस्त्यर्हा दशधान्यसमन्विता ।
 वेदौकोणेषु संस्थाप्या स्रग्मयेः पञ्चदेवताः ॥
 सिक्का जलेन तन्मध्ये देवौ स्थाप्या प्रयत्नतः ।
 अत्रणं सजलं कुम्भन्ताम्रपात्रसमन्विम् ॥
 तत्र स्वर्णमयी देवौ स्थाप्या च ललिता शुभा ।
 चन्द्रन्तु रोहिणीयुक्तं राजतं कारयेत् पुरः ॥
 दक्षिणे हौश्वरं स्थाप्य वामतो विघ्ननाशनं ।
 मूलमन्त्रेण गायत्र्या सर्वं तत्र प्रपूजयेत् ॥
 अभयं वरदं सव्यं वामे च बीजपूरकं ।
 कुम्भोपरि सवस्त्रांतु प्रतीमामर्चयेद्बुधः ॥
 समीपे करकं स्थाप्य सपुष्पफलचन्दनं ।
 प्रथमे घृतपूरांश्च करकोपरि संस्थितान् ॥
 गन्धपुष्पादिनैवेद्यैः पूजयेत् प्रतिमां शुभां ।
 प्रथमे शतपत्रैस्तु द्वितीये जातिपुष्पकैः ।
 तृतीये चम्पकैश्चैव चतुर्थे पाटलैस्तथा ॥
 पञ्चमे कुसुदैश्चैव षष्ठे नीलोत्पलैस्तथा ।
 सप्तमे विस्वपत्रैश्च अष्टमे यूथिकोद्भवैः ॥
 नवमे कृष्णारिङ्गकापुष्पैः दशमे स्वर्णपुष्पकैः ।
 ओं त्वं देवौ देवदेवानां त्वं माता त्वं जगत्पिता ।
 त्वत्प्रसादेन मे देवि न वैधव्यं भवेदिह ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

सदा त्वं ललिता देवौ पूजनौया सुरासुरैः ॥

रूपसीभाग्यमायुश्च त्वत् प्रसादात् सदास्तु मे ।

अर्चनामन्त्रः ।

नीलोत्पलदलश्यामे पुण्डरीकशुभानने ।

पुष्पं गन्धं फलं तीर्थं गृहाणार्घ्यं नमो नमः ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

ललितेति गिरःपूज्य उमा पादौ प्रपूजयेत् ।

गिरिजा जालुनी पूज्य आस्यदेशे रतिः स्मृता ॥

नाभौ तु पूजयेद्देवीं चन्द्रिकां(१) कुक्षिदेशयोः ।

लक्ष्मीं स्नानप्रदेशे तु भुजयोर्मनकाब्जजाम् ॥

मुखे च सुभगा नाम ललाटे शङ्करप्रिये ।

एवं पूज्या तु सा देवी नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥

इदृशौ प्रतिमा पूज्या प्रत्यहं दशवासरान् ।

ष्टतपूरा दश देशा नैवेद्यार्थे तु भक्षयेत् ॥

द्वितीया लङ्घुकैः पूज्या सोमालिङ्गुटकारिणैः ।

सुधाफलैः खण्डमण्डैः पूरिकाखण्डवेष्टकैः ॥

उदुम्बरं कोकरसं प्रत्यहं परिपूजयेत् ।

करके चैव नैवेद्यं दशैकैकं प्रदापयेत् ॥

कालोद्भवैः फलैः पुष्पैः पूजयेद्दशभिर्दिनैः ।

नारङ्ग नारिकेराणि मातुलिङ्गानि दापयेत् ॥

रक्षितैश्चैव वस्त्रैश्च सर्वालङ्कारभूषणैः ।

पत्रैः पुष्पैः फलैः पूज्या दिनानि दशसंख्यया ॥

दशमे दिवसे प्राप्ते रात्रौ चन्द्रोदये तथा ।

देवीं संपूज्य विधिवत् चन्द्रार्घ्यं निवेदयेत् ॥
 शङ्खे तीर्थं समादाय सपुष्पफलचन्दनं ।
 नवो नवोऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
 गृहाणार्घ्यं शशङ्खे रौहिण्या सहितो मम ।

चन्द्रार्घ्यमन्त्रः ।

करकान् जलसंपूर्णान् फलभीज्यैः समन्वितान् ।
 एवं करोति नियतः कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥
 अनेन विधिना योषित् न वैधव्यं लभेत् कश्चित् ॥
 एतद्गतं मया पूर्वं कृतं यन्मुनिसत्तम(१) ।
 करकं भक्षसंयुक्तं सुवासिन्यै प्रदापयेत् ॥
 दशाहे प्रतिमां दिव्यामाचार्याय निवेदयेत् ।
 आचार्यं वस्त्ररत्नैश्च सभार्यं परिपूजयेत् ॥
 वर्षे वर्षे प्रदातव्या प्रतिमा चारुलोचने ।
 अनेन विधिना यस्तु प्रकुर्याद्दशवासरान्(२) ॥
 वर्षाणियावद्देवस्य पूजनियाः सुरासुरैः ।
 वर्षकैकेन येनैवं फलं प्राप्तं त्वया शुभे ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं अन्यजन्मकृतं शुभे ।
 न स्पृशन्ति च पापानि ब्रह्महत्यासमानि वै(३) ॥
 धनं धान्यञ्च सौभाग्यं पुत्रः पौत्रश्च वर्धते ।

(१) कृतञ्च चक्षुषिप्रधारिविति वा कश्चित् ।

(२) वस्त्ररत्नानि कश्चित् पाठः ।

(३) न स्पृशन्ति विविधानिवेति कश्चित् पाठः ।

यः पठेत् प्रातरुत्थाय शृणोति नु तद्या नरः ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः परां सिद्धिमवाप्नुयात् ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं दशरथ ललिताव्रतं ।

—०—

युधिष्ठिर उवाच ।

पुनर्मे देवदेवेग त्वद्भक्त्या भावितं मनः ।
 कथ्यमानमिहैवासि श्रोतुमर्ह्यपदं महत् ॥
 यत्राणुवापि दत्तं हि इष्टं वा सुमहद्भवेत् ।
 श्रुतं वा कथितं वापि पुण्याख्यानं जनार्दन ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु पाण्डव ते वच्मि रहस्यं देवनिर्मितं ।
 यन्मया कस्यचिन्नोक्तं सुप्रियस्यापि भारत ॥
 वैशाखमासस्य तु या तृतीया
 नवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे ।
 नभस्यमासस्य तु कृष्णपक्षे
 त्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥
 वैशाखस्य तृतीया तु समा कृतयुगेण सा ।
 नवमी कार्तिके यातु चैतायुगसमा हि सा ॥
 त्रयोदशी नभस्ये तु हापरेण समा मता ।
 माघे पञ्चदशी राजन् कलेरादिरिहोच्यते ॥
 एतावतस्त्रोः राजेन्द्र युगानां प्रभवाः स्मृता ।
 युगादयश्च कथ्यन्ते तेनैताः पूर्वसूरिभिरिति ॥

उपवासस्तपोदानं जपहोमक्रियास्तथा ।
 यदासु क्रियते किञ्चित् सर्वं कीटिगुणं भवेत् ॥
 वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुं ।
 नारायणं पूजयेद्याः पुष्पधूपविलेपनैः ॥
 वस्त्रालङ्कारसम्भारैर्नैवेद्यैर्विविधैस्तथा ।
 ततस्तस्याग्रतो धेनुर्लवणस्यादकेन तु ॥
 कार्या कुरुकुलश्रेष्ठ चतुर्भागेन वत्सकं ।
 अविचर्मोपरि स्थाप्य कल्पयित्वा विधानतः ॥
 शास्त्राक्तक्रमयोगेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
 श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमान् श्रीशःसंप्रीयतामिति ॥
 अनेन विधिना दत्त्वा धेनुं विप्राय भारत ।
 गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयं ॥
 तथैव कार्त्तिके मासि नवम्यां नक्तभुम्बरः ।
 स्नात्वा नद्यां तडागे वा देवखातेष्ववा पुनः ॥
 उमासहायं वरदं नीलकण्ठमथार्चयेत् ।
 पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्दीपगन्धादिभिस्तथा ॥
 धेनुं तिलमयींदद्यात् पुराणीक्तविधानतः ।
 अष्टभूर्त्तिर्नीलकण्ठः प्रियतामिति कीर्त्तयेत् ॥
 तदनु प्राप्यते पुण्यं पार्थ नक्तेन वण्णते ।
 दत्त्वा तिलमयीं धेनुं शिवलोकमवाप्नुयात् ॥
 त्रयोदशी नभस्त्रेया पितॄन् तत्र समर्चयेत् ।
 पितॄन् पायसदानेन सुमनोभिर्घृतेन च ॥

भोजयेद्वा(१) दद्यात् भक्त्या वेदवेदाङ्ग पारगान् ।
 पितृनुदिश्य दातव्या सवक्ता कांस्य दीहना ॥
 प्रत्यक्षा गोर्महाभाग तरुणी सुपर्यस्त्रिणी ।
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥
 मातामहप्रभृतयस्तथैवात्र त्रयो मम ।
 प्रियताङ्गोप्रदानेन इति दत्त्वा विसर्जयेत् ॥
 कृतेनानेन राजेन्द्र यत्पुण्यं प्राप्यते पुनः ।
 तदन्येन न शक्यन्तु वक्तुं(२) वर्षगतैरपि ॥
 पुत्राञ्च पौत्राञ्च धनं सर्वं सुमहदीप्सितं ।
 इहैवाप्नोति पुरुषः परत्र च पराङ्गतिं ॥
 पञ्चदश्यान्तु माघस्य पूजयित्वा पितामहं ।
 गायत्र्या सहितं देवं वेदवेदाङ्गभूषितं ॥
 नवनीतमयीं धेनुं फलैर्नानाविधैर्युतां ।
 सहिरण्यां सवक्तान्तु ब्रह्मणाय निवेदयेत् ॥
 कीर्त्तयेत् प्रीयतां मेऽद्य पद्मयोनिः पितामहः(३) ।
 यत्स्वर्गेयच्चपाताले यन्मर्त्ये किञ्चिद्दुर्लभ(४) ।
 तद्वाप्नोत्यसन्दिग्धं पद्मयोनिः प्रसादतः ॥
 यानि चान्यानि दानानि दीयन्ते सुबहुन्यपि ।

(१) पूजयेदिति पाठान्तरं ।

(२) प्राप्तमिति कस्मिंश्चित् पुस्तके श्रावः ।

(३) सनातन इति वा पाठः ।

(४) स्थानं स्वर्गेय पाताले यन्मर्त्ये किञ्चिद्दुर्लभमिति वा पाठः ।

युगादिषु महाराज अक्षयाणि भवन्ति हि ॥
 वित्तहीनः स्वशक्त्या यो ददाति स्वल्पकं वसु ।
 तदप्यक्षयतां याति नाचकार्या विचारणा ॥
 वित्तानुसारं सन्दद्यादनी वा निर्दनीपि वा ।
 अन्यमल्पं हि यः कश्चित् प्रदद्यान्निर्धनीपि सन् ॥
 तदक्षयं भवेत्सर्वं युगादिषु न संशयः ।
 अनुसारेण वित्तस्य ऋक्ताध्येन समाधिना ॥
 भू-हिरण्यं गृहं वासः शयनान्यासनानि तु ।
 छत्रो-पानह-यानानि देयानि शुभमिच्छता ॥
 एवं दत्त्वा यथा शक्त्या भोजयित्वा हिजानपि ।
 पद्याद्भुञ्जीत सुमनाः वाग्यतो बहुभिः सह ॥
 यत्किञ्चिद्वाचिकं पापं मानसं कायिकं तथा ।
 तत्सर्वं नाशमायाति युगादितिथिपूजनात् ॥
 गीयमानोऽथ गन्धर्वैः पूज्यमानः सुरासुरैः ।
 कल्पमेकं वसेत्पार्थ रुद्रलोके न संशयः ॥

यद्दीयते किमपिकीटिगुणं तदाहुः
 स्नानं जपो नियतमक्षयमेव सर्व्वम् ।
 स्यादक्षयासु युगपर्व्वतिथौषु राजन्
 व्यासादयो मुनिवरा इह नान्यथैतत् ।
 इति भविष्योत्तरोक्तं युगादिव्रतं(१) ।

—onDuo—

सनत्कुमार उवाच ।

वैशाखमासि शुक्लायां तृतीयायां जनाईन ॥
 यरानुत्पादयामास युगञ्चारव्यवान् कृतं ।
 प्रह्मलोकाचिपथगां पृथिवीतलमानयेत्(१) ॥
 भगौरथश्च नृपतिः सागराणां सुखावहः ।
 तस्यां कार्यो यवैर्हीमो यवैर्विष्णुं समर्चयेत् ॥
 यवान् दद्याद्विजातिभ्यः प्रयतः प्राशयेद्यवान् ।
 स्नानं दानं जपः श्राद्धं तथा होमजपादिकं(२) ॥
 श्रद्धया क्रियते तच्च तदानन्त्याय कल्पते ।
 सिन्धुसिन्धुविशेषेण सर्वमजयमुच्यते ॥

इत्यादिपुराणोक्तो युगादिविधिः ।

ब्रह्मीवाच ।

मासि प्रौष्ठपदे यत्तु कृष्णपक्षे त्रयोदशी ।
 श्रवतीर्णं युगं तस्यां चेतायान्तु समाहितः(३) ॥
 चेतायां विनिवृत्तायां एतस्यां तिथौ युगमवतीर्णमिति-
 सम्बन्धः श्रद्धावापरमितिलभ्यते ।
 गोमूत्रं गोमयं दूर्वां समालभ्य च सृत्तिकां ।
 स्नायाद्भुदे तङ्गागे वा तिथौ तस्यां समाहितः ॥

(१) पृथिवीमयतारयेदिति कचिन् पाठः ।

(२) जपश्रीमादिकञ्चयदिति वा पाठः ।

(३) तपोधन इति वा पाठः ।

कृतान्तेन भवेच्छाव' गयायान्तु न संशयः ।
 युगादौ यस्त्रिलोकेशं स्यापयेत्तद्वध्वजं ॥
 हृतचौरजलैः पुण्यैः स गच्छेद्वैष्णवीं पुरीं ।
 स्यापितोद्य विलसोद्य पूजितोद्य नमस्कृतः ॥
 युगादौ युगकर्त्ता तु नृणां सुक्तिप्रदो हरिः ।
 व्रते वै सर्वयत्नेन युगादौ जगतीपतिः ॥
 पूजनीयो जनैर्भक्त्या सर्वदुःखहरो हरिः ॥
 इति भविष्यत्पुराणोक्तं युगावतारव्रतं ।

—०००—

इति श्रीमहाराजाधिराज श्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर
 सकलविद्याविशारद श्रीहेमाद्रिविरचिते
 चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
 नानातिथीव्रतानि ॥

—

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

—००(१०)००—

अथ वारव्रतानि ।

आदित्यादिक्रममनुसरन् सप्तवारव्रतानि
ब्रूते संप्रत्यवहितमतिष्ठसोऽथ हेमाद्रि सूरिः ।
आनन्दाय प्रभवति सतां यस्य वाचा विलासौ
नित्यं लक्ष्मीर्द्वयितचरितस्तोत्रमैत्रौपविवः ॥

तत्र तावदादित्यव्रतानि ।

डिहो उवाच ।

ये त्वादित्यव्रते ब्रह्मन् पूजयन्ति दिवाकरं ।
ज्ञानदानादिना तेषां किं फलं यद्वहीहि मे ॥

ब्रह्मा उवाच ।

ये त्वादित्यदिने प्राप्ते आर्घं कुर्वन्ति मानवाः ।
सप्तजन्मानि ते प्राप्ताः सम्भवन्ति विरीगतां ॥
वैराग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकां व्रजन्ति ते ॥
उपवासन्तु कुर्वन्ति ये त्वादित्यव्रते सदा ।
जपन्ति तु महाश्वेतामौष्पितं लभते फलं ॥
विशेषादादित्य दिने जपमानो गणाधिपान् ।
पङ्कजरं महाश्लेत्तं जपन् वैरोचनं पदं ॥

आदित्य हृदयं, यत्नं ।

महाद्येतां ह्रीं ह्रीं स इतिमन्त्रः पङ्कजः ।

ह्रीं स सूर्यायेति नमः ।

यो यः सूर्यदिने भानुं संपूज्य यदयान्वितः ।

नक्तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोकतां ॥

इति भविष्योत्तरोक्तमादित्यव्रतं ।

—000—

आदित्य उवाच ।

योऽयमेकं प्रकुर्वीत नक्तं हि महिने नरः ।

ब्रह्मचारी जितक्रोधो ममार्चनपरःखग ॥

संवत्सरान्तमासाद्य मद्भक्तांश्च द्विजोत्तमान् ।

भोजयित्वा प्रीतो ब्रूयात् प्रीयतां मे दिवाकरः ॥

यद्य भक्तिसमायुक्तो मम लोकं स गच्छति ।

स च भानुक्तं लोकं ध्रुवं संप्राप्नुयाच्चरः ॥

इति भविष्यपुराणोक्तमादित्यव्रतं ।

—000@000—

हस्तयुक्तेष्वर्कादिने सौरनक्तव्रतं चरेत् ।

स्नात्वाभ्यर्च्य तु विप्रान् वै विरीगो जायते नरः ॥

इति नृसिंहपुराणोक्तं सौरनक्तव्रतं ।

—000—

अथादित्यवारे नन्दादिविधिः ।

ब्रह्मोवाच ।

हादशां हस्तभं वारो आदित्यस्य महात्मनः ।
 नन्दो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुनर्दस्तथा ।
 जयो जयन्तो विजय आदित्यादिमुपास्थितः ॥
 हृदयो रोगहा चैव महारोगविनाशनम् ।
 मालतीकुसुमानीह श्वेतचन्दनमुत्तमम् ॥
 धूपं गुग्गुलयेष्टेन नैवेद्यं पूपमेव तु ।
 दत्त्वापूर्णास्तु विप्राय ततो भुञ्जीत वाग्यतः ॥
 प्रस्यमात्रं भवेत्पूषं गोधूमीत्यमनुत्तमम् ।
 यवोद्भवं वा कुर्वीत सुगन्धसर्षपान्वितम् ॥
 सहिरण्यन्तु दातव्यं ब्राह्मणेभ्यो हितेषुना ।
 भीमे दिव्येऽथवा देयं न्यसेदापूरणं रवेः ॥
 देवा, ब्राह्मणाः, भीमाः, तदितरे ब्राह्मणाः ।
 दातव्यो मन्त्रवत् पूषो मण्डको गृह्य एव तु ।
 पूपादिद्यमकैर्भक्त्या आदित्यपरमघ तु ।

दानमन्त्रः ।

आदित्यतेजसोत्पन्नं राज्ञीकरविनिर्भितम् ।
 श्रेयसे मम विप्र त्वं प्रतीच्छापूपमुत्तमम् ॥

ग्रहणमन्त्रः ।

कामदं सुखदं धन्यं पुत्रदं धनदं तथा ।
 सदा ते तु प्रयच्छामि मण्डकं भास्करप्रियं ॥

एताविव महामन्त्री दानादाने रविप्रियौ ।
 अपूपस्य गणश्चेष्ट अद्य मे नात्र संशयः ॥
 एष मन्त्रविधिः प्रोक्तो नराणां श्रेयसे विभो ।
 अनेन विधिना यस्तु देवं पूजयते रविं ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते ।
 न दारिद्र्यं न रोगास्तु कुले तस्य महात्मनः ॥
 यच्चैनं पूजयेद्भानुं अक्षयन्तनुते सदा ।
 सूर्यलोकाश्रयं कृत्वा राजा भवति भूतले ॥
 बहुज्ञातिसमायुक्तः स नरो रविसन्निभः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तो नन्दाविधिः ।

—000—

मासि भाद्रपदे वीर शक्तपत्ने तु या भवेत् ॥
 षष्ठी कुरुकुलयेष्ट सा भद्रा परिकीर्त्तिता ।
 तत्र नक्तञ्च यः कुर्यादुपवासमथापि वा ॥
 हंसयानं समारूढो याति हंससलोकतां ।
 मालतीकुसुमानीह तथा श्वेतन्तु चन्दनं ॥
 विजयञ्च तथा धूपं नैवेद्यं पायसं परं ।
 विजयो, धूपः भविष्यत्पुराणोक्तोयथा ॥
 अन्नं सिद्धकं विप्र श्रीखण्डमगरुतथा ।
 कर्पूरञ्च तथा मूलं शर्करा सत्वचं द्विज ॥
 इत्थं संपूज्य देवेशं मध्याह्ने भुवनाधिपं ।
 दत्त्वा तु दक्षिणां शक्त्या ततो मुञ्चोत वाग्यतः ॥

पायसं सगुडं देयं गुडञ्च सर्पिषा सह ।

सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रकामधनादिकान् ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तभद्राविधिः ।

—०००—

नक्षत्रं रोहिणी वीर यदा वारो रवर्भवेत् ॥

जात्या स सौम्यता वीरः स सौम्यः परिकीर्त्तितः ।

स्नानं दानं जपो होमस्तथा देवादिपूजनं ॥

अक्षयं स्यान्नसन्देहस्तस्य वारे महात्मनः ।

नक्तं समाहितो यत्र पूजयेद्भास्करं नरः ॥

याति लोकं स देवस्य भास्करस्य महात्मनः ।

रक्तोत्पलानि वै तत्र तथा रक्तञ्च चन्दनं ॥

सुगन्धद्यापि धूपोऽत्र नैवेद्यं पायसं परं ।

ब्रह्मेति, मे भावितं मनः ॥

इति संपूजितः पुत्र भास्करः पुत्रदो भवेत् ।

अतोऽयं पुत्रदो वारो देवस्य परिकीर्त्तितः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तः पुरापुत्रदो विधिः ।

—०—

दक्षिणे त्वयने यः स्यात् स जयः परिकीर्त्तितः ॥

अत्रोपवासो नक्तन्तु स्नानं दानं जपस्तथा ।

भवेच्छतगुणं देव भास्करस्य दिने कृतं ॥

तस्मावक्तादि कर्त्तव्यमस्माच्छतगुणो विधिः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तो जयविधिः ।

जयन्त उत्तरर्चये आदित्यगणनायक ।
 वारो देवस्य चैवात्र पूज्यो देवो गणाधिपः ॥
 पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलं ।
 फलं ददाति देवेशः स्नानदानादिकर्मणि ॥
 हृतेन पयसा ह्यत्र स्नानमिच्छुरसेन नु ।
 विलेपनं कुङ्कुमस्य प्रशस्तं भास्करप्रियं ॥
 धूपक्रिया गुग्गुलुना नैवेद्यं माषकं प्रिये ।
 इत्थं संपूज्य देवेशं कुर्याद्वा मन्त्रवत् किल ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् मोदकांस्तिलशक्नुली ।
 इत्थं यः पूजयेद्भानुं प्राजापत्यर्चसंयुतः ॥
 स शोकविजयो नाम सर्वपापभयापहः ।
 तत्र कोटिगुणं सर्वं फलं पुण्यस्य कर्मणः ॥
 ददाति भगवान् देवः पूजितः सगणाधिपः ।
 स्नानं दानं जपो ह्योमः पिष्टदेवादिपूजनं ॥
 नक्तं वा सोपवासो वा संपूज्योऽत्र दिवाकरः ।
 सर्वलोकाधिपो भूत्वा प्राप्यते सप्तसप्तिकः ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं सूर्यस्य वारेत्रिपुरसूदनव्रतं ।

— ००० —

प्रातः कृत्वा ततः स्नानं पूजयित्वा दिवाकरं ।
 आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यावदस्तमनं रवेः ॥
 जपमानो महाश्वेतां स्तम्भमाश्रित्य भक्तितः ।
 महादेवस्य भक्त्या तु देवदेवं दिवाकरं ।
 पश्यन् जपन् महाश्वेतां तिष्ठेदस्तमयं रवेः ।

गन्धपुष्पोपहारैश्च पूजयित्वा दिवाकरं ॥
 विप्राय दक्षिणां दद्यात्ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
 इत्थमेव व्रतं कुर्याद्भास्करप्रीतये नरः ॥
 भानुमांस्तस्य तु प्रीतो दद्यात् सर्वमनोरथान् ।
 इति भविष्यत्पुराणोक्तो आदित्याभिमुखविधिः ।

— ००० —

रविसंक्रमणे यस्मात् रविवारोगणाधिप ।
 आदित्यहृदयो नाम आदित्यहृदयप्रियः ॥
 मां तत्र नक्तमाश्रित्य देवं संपूज्य यत्नतः ।
 गत्वा मम पुरं पश्चात् पृथिव्यां स्यान्नराधिपः ।
 गच्छेदायतनं भानोरादित्याभिमुखस्थितः ।
 जपेदादित्यहृदयं संख्ययाष्टशतं बुधः ॥
 यो नरः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ।
 स कामान् लभते सर्वान् आदित्यहृदये स्थितः ॥
 इति भविष्यत्पुराणोक्तं आदित्यहृदयविधिः ।

— ००० —

कृष्णे वारे यदाभौमं भवेद्भैरवदेवतं ॥
 स वरो हि महाप्रोक्तः सर्वरोगभयापहः ।
 भगदेवतं, पूर्वाफलगुणि ।
 योऽत्र पूजयते भानुं शुभगन्धविलेपनैः ॥
 सर्वरोगविनिर्मुक्तः स याति भास्वतेष्टं हि ।
 अर्कपत्रं पुटे कृत्वा पुष्पाङ्कैश्चैव सुव्रत ॥

देवस्य पुरतीरात्रौ भक्त्या संपूजयेद्बुधः ।
 पूजयेद्बुधं वै भक्त्या एतेन विधिना हिजं ॥
 सर्वरोगैर्विमुक्तस्तु गच्छेदादित्यकालयं ।
 तस्मादपि व्रजेन्नोकं हुङ्काररहितस्ततः ॥
 हिजं, सूर्यं हुङ्काररहितो, ब्राह्मणः ।
 इति भविष्योत्तरोक्तो रोगहविधिः ।

—०—

यस्त्वादित्यग्रहेण्यस्य वारी देवस्य सुव्रत ।
 पूजयेत् स प्रियोनित्यं ख्यातो गोश्रुतिभूषणः ॥
 गोश्रुतिः, चक्षुः श्रवाः
 स भूषणं यस्य स सर्पभूषण इत्यर्थः ।
 यस्तु संपूजयेन्नित्यं पतङ्गं पन्नगाधिपं ।
 गन्धपुष्पादिधूपैस्तु स्तोत्रैर्वा विविधैस्तथा ॥
 सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणे शुचिः ।
 जपमानो महाश्वेतां स्वशास्त्रोक्तग्रहाधिपन् ॥
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
 आदित्यग्रहयुक्तोऽस्मिन् वारे त्रिपुरसुदन ॥
 एतत् कर्मकृतं पुण्यं तत्सर्वं शुभदं भवेत् ।
 स्नानदानजपादीनां कर्मणां ह्यपमध्यज ॥
 अनन्तं हि फलन्तेषां भवत्यस्मिन् संशयः ।
 कृतानां तु गुणश्रेष्ठ भास्करस्य वचो यथा ।
 तस्मात् सूर्यदिने कार्यं पुण्यं कर्म विचक्षणैः ॥
 एवं भुक्त्वा च नक्तं च उपवासमथापि वा ।

ये त्वादित्यदिने कुर्युस्ते यान्ति परमां गतिं ॥
 धन्यं पुण्यं यशस्वञ्च आयुष्यं कामदं तथा ।
 तस्मिन् यद्दानमपरं तद्बोदानसमं मतं ॥
 द्वादशैते महाबाहो वाचा भानोर्महात्मनः ।
 अनुष्ठितास्तु कथिताः सर्वपापभयापहाः ॥
 कृत्वैतदेषां विधिवद्द्वारं वृषभवाहनम् ।
 ततो यायाद्वरं लोकं वृषकेतोर्महात्मनः ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं नन्दादिव्रतविधिः ।

—०—

श्रीनारायण उवाच ।

कृत्वा भूमौ लिखेत्पद्मं शोभनं कर्णिकाचितम् ।
 पत्रैर्द्वादशभिर्युक्तं शोभमानं मनोरमं ॥
 तेषान्तु मध्ये चत्वारि तन्मध्ये भास्करं न्यसेत् ।
 तेषां द्वादशपत्राणांसम्बन्धीनि चत्वारि पत्राणि पद्ममध्ये
 कर्णिकासंलग्नानि कार्याणि अष्टौ तु तद्बाह्ये, पत्रं द्वादश-
 दले इत्यर्थः

पूर्वपत्रे न्यसेत् सूर्यमाग्नेयान्तु दिवाकरं ।
 याम्यायान्तु विषस्त्रन्तं नैऋत्यान्तु भगं न्यसेत् ॥
 वरुणं पश्चिमे पत्रे वायव्ये इन्द्रमेव तु ।
 आदित्यमुत्तरे चैव सवितारं ततःपरं ॥
 कर्णिका पूर्वपत्रेषु न्यसेदेकस्य वाजिनः ।
 दक्षिणेन सहस्रांशुं मातृण्डं पश्चिमे दले ॥

उत्तरे तु रविं देवं मध्ये भास्करमेव च ।
 एवं विन्ध्यस्य सर्वासु दिक्षु सूर्यार्चनं भवेत् ॥
 करवीराकंपुष्पैर्वा चन्दनागुरुचम्पकैः ।
 कालोद्भवैश्च पुष्पैश्च पूजयेत् सर्वं तीसुखं ॥
 जन्मसत्यजराशोकसंसारभयनाशनं ।
 दारिद्र्यसनध्वंसं श्रीमान् कुरु दिवाकर ॥
 नमस्कारेण मन्त्रेण व्याहृत्या प्रणवादिभिः ।
 अग्निमौले नमस्तुभ्यं जातवेद नमोस्तुते ॥
 ईषेत्वाय नमस्तुभ्यं ईषेत्वेर्जं नमोनमः ।
 अग्न आयाहि वीतये अग्निगर्भं नमोस्तु ते ॥
 शची देवी नमस्तुभ्यं जगच्चतुर्णमोनमः ।
 आदित्यवारं हस्तेन पूर्वं गृह्णीत पाण्डव ।
 ततः प्रत्यादित्यदिनं सप्तवारान् प्रपूजयेत् ।
 एकभक्तेन नक्ताशी ब्राह्मणान् पूजयेत् दिवा ।
 दक्षिणां तु यथा शक्त्या दद्यात् विप्राय भक्तितः ॥
 स्थित्वाग्रत इदं ब्रूयाद्भास्करः प्रीयतामिति ।
 ततस्तवीति तिग्मांशुं स्तोत्रेणानेन भक्तितः ॥
 त्वं भानोजगतच्चक्षुस्त्वमस्मत्सर्वदेहिनां ।
 त्वं गतिः सर्वं सांख्यानं योगिनां त्वं पराधनं ॥
 अनादित्तार्गलद्वारं त्वंगतिस्त्वं सुमुचूणां ।
 त्वया सन्धार्यते लोकस्त्वया लोकः प्रकाशते ॥
 त्वया पवित्रो कियते निर्वीजं पात्यते त्वया ।
 त्वामुपस्थाय काले तु ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥

स्वशाखाविहितैर्मन्त्रैरर्च्यं ऋषिगणार्चितः ।
 तव दिव्यं रथं यातुः पातु पाता वरार्थिनः ॥
 सिद्धचारणगन्धर्व्या यक्ष-गुह्यक-पन्नगाः ।
 त्रयस्त्रिंशच्च वै देवा देवा वैमानिका-गणाः ॥
 सोपेन्द्रश्च महेन्द्रश्च त्वामिष्टां सिद्धिमागताः ।
 उपयान्त्यर्चयित्वा वै प्राप्ताश्चैव मनोरथाः ॥
 दिव्यमन्दारमालाभिः स्वर्गविद्याधरोपमाः ।
 दिव्याः पितृगणाश्चैव समूर्त्या ये च मानुषाः ॥
 ते पूजयित्वा त्वामेव गच्छन्त्याश्च प्रधानतां ।
 वसवो मरुतो रुद्रा ये च साध्या मनौषिणः ॥
 बालखिल्यादयः सिद्धा श्रेष्ठत्वं प्राणिनाङ्गताः ।
 सन्नद्धघोषलोकेषु समस्त्वं ह्यखिलेषु च ॥
 नतङ्गूतमहं मन्ये यदर्कादतिरिच्यते ।
 सन्ति चान्यानि सत्त्वानि वीर्यवन्ति महान्ति च ॥
 न तु तेषां तथा दौमिः प्रभावो वा यथा तथा ।
 ज्योतीर्षिं त्वं हि सर्वाणि त्वं सर्वज्योतिषाम्पतिः ।
 त्वहि सत्यमसत्यञ्च सर्वभावाञ्च सात्विकाः ॥
 त्वं वज्रसात् कृतं चक्रं सुनाभं विश्वकर्माणा ।
 त्वं वलिश्च च मदीपेतो नाशितः शार्ङ्गधन्वना ॥
 त्वामादायांश्चभिस्तेजो निदाघे सर्वदेहिनां ।
 सघोषविरसानाञ्च पुनर्वर्षासु मुञ्चसि ॥
 तपन्त्यन्ये दहन्त्यन्ये गर्जन्त्यन्ये महाधनाः ।
 विद्योतन्ते प्रवर्षन्ति तव प्रावृषि रश्मयः ॥

न तथा सुखयत्यग्निर्न प्रावारा न कम्बलाः ।
 ग्रीतवाताहितं लोकं यथा तव मरीचयः ॥
 त्रयोदशद्वीपपति नोमि भासयते मही ।
 त्रयाणामपि लोकानां हितायैकः प्रवर्त्तसे ॥
 तव यद्युदयो न स्याद्दग्धं जगदिदं भवेत् ।
 न च धर्मार्थकामेषु प्रवर्त्तेरन् मनोषिणः ।
 प्रधानं पशुवन्धेष्टिमन्त्रयज्ञतपःक्रियाः ।
 त्वत्प्रसादादवाप्यन्ते ब्रह्मक्षत्रविशाङ्गणैः ॥
 यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं तदहर्गुणसम्मितं ।
 तस्य त्वमादिरन्तश्च कालज्ञैः परिकीर्तितः ॥
 संवर्त्तकाम्निस्त्रैलोक्यं भस्मीकृत्यावतिष्ठते ।
 त्वद्दीधितिसमुत्पन्ना नानावर्णा महाघनाः ॥
 सैरावताः साग्रनयः कुर्वन्तिभूत(१) संस्कृतं ।
 कृत्वा द्वादशधात्मानं द्वादशादित्यताङ्गतः ॥
 संहृत्यैकार्णवं सर्व्वन्त्वं शीषयसि रस्मिभिः ।
 त्वमिन्द्रमाहुस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥
 त्वामग्निन्त्वां मनःसूक्ष्मं प्रभुस्त्वं ब्रह्मशाश्वतः ।
 त्वं हंसः सविता भानुरंशुमाली वृषाकपिः ॥
 विवस्वानिहिरः पूषा मित्रो धर्मस्तथैव च ।
 सहस्ररश्मिरादित्यस्तपस्त्वं त्वं गवांपतिः ॥
 मार्त्तण्डोऽर्को रविः सूर्य्यः गरण्डो दिनकृत्तथा ।
 दिवाकरः सप्तसप्तित्योर्मकेशो विरोचनः ॥

आशुगामी तपोघ्नश्च हरिताम्रश्च कौर्त्यसे ।
 सप्तम्यामघवाष्टम्यां भक्त्या पूजां करोति यः ॥
 अनिर्विघ्नान्दकारौ लक्ष्मीस्तं भजते नरं ।
 न तेषामापदः सन्ति नाधयो व्याधयस्तथा ॥
 एतावानन्यमनसा कुर्वन् पद्येन वन्दनम् ।
 सर्वरीगैर्विरहिताः सर्वपापविवर्जिताः ॥
 त्वद्भावभक्ताः सुखिनो भवन्ति चिरजीविनः ।
 त्वं ममाप्यत्र कामस्य सर्वातिं विचिकीर्षतः ॥
 अन्नमन्नपतेर्हीतुममितं श्रद्धयार्हमि ।
 ये चान्येनुचराः सर्वाः पादोपान्तं समाश्रिताः ॥
 माठरारुणदण्डाद्या स्तां स्तां श्वेव सनिचुभान् ।
 चुभया सहिता मैत्रौ पार्श्वभूतसमादराः ॥
 ताश्च सर्वा नमस्त्रामि पातु मां शरणागतं ।
 इमं स्तवं पूतमनाः समाधिना
 पठेद्दिहान्योऽपि वरं समर्थयन् ।
 नतस्य दद्याच्च रविर्मनीषितं
 तदाप्नुयाद्यद्यपि तत्सुदुर्लभं ॥
 लभे सन्ध्या पठेन्नित्यं नारी वा पुरुषो यदि ।
 आपदं प्राप्य मुच्येत वन्ध्या सुतधनं लभेत् ॥
 कामजं क्रोधजं वापि मदजं दर्पजं तथा ।
 अपि जन्मसहस्रोत्थं पापं नश्येत् तत्क्षणात् ॥
 धनधान्यसमायुक्तो नरः सौभाग्यमश्नुते ।
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥

विमानवरमारुढः सूर्यलोके महीयते ।
 अपुत्रा या भवेन्नारी धनसौभाग्यवर्जिता ॥
 सुरुपा लभते पुत्रान् धनं सौभाग्यमेव च ।
 इति भविष्यत्पुराणोक्तं दिवाकरव्रतं ।

—०—

स्कन्द उवाच ।

शृणु दिव्यं परं पुण्यमादित्याराधनं परं ।
 यत्कृत्वा सर्वकामानां सकलं फलमाप्नुयात् ॥
 समुद्रतूरे प्रावारा पुरी द्वारवती शुभा ।
 वासुदेवे यदुवरे युवराज्यं प्रशासति ॥
 दुर्वासा शङ्करस्यांगः आजगामावलोककः ।
 कृष्णेन पूजितस्तत्र अर्घ्यपाद्यासनादिभिः ॥
 भोजनं तस्य यदत्तं यथाभिलषितं मुनेः ।
 सम्पूजितः स कृष्णेन यावद्वच्छत्यसौ मुनिः ॥
 शाम्बेन कथितं तस्य सुतेन सहसा किल ।
 क्रुद्धोपि मुनिगार्दूलः कोपं स कृतवान् स्वयं ॥
 पूजितेन मयेदानीं मन्यं कर्त्तुं कथं क्षमः ।
 स गत्वा नारदं प्राह शाम्बेन हसितोऽस्मि भोः ॥
 प्रकारान्तरतः कार्यं तस्य शिक्षापनं त्वया ।
 इत्युक्तो नारदः प्रायात् द्वारकां कृष्णसन्निधौ ॥
 स्वकं सैन्यं दृश्यस्व मम देवकिनन्दन ।
 देव जानाम्यहं कृत्वा हस्त्यश्वरथसङ्कुलं ॥
 नारदेनैव मुक्तस्त तथैव कृतवान्विभुः ।

दर्शिते तु वल्ले प्राह नात्र शास्त्रः प्रदृश्यते ॥
 मयैवानौयते शीघ्रं द्वारवत्यास्तवान्तिकं ।
 गत्वैवमुक्तो मुनिना शृणु जाम्बवतीसुत ॥
 स शृङ्गारस्तथानीतो मकरध्वजदर्शनात् ।
 गत्वानिङ्गय चुत्स्वुस्तं गोप्यः कृष्णपरिग्रहाः ।
 नारदः प्राह भगवान् दुश्चरित्रं तथानघ ॥
 क्रुद्धेन सौरिणा शप्तः कुष्ठौ भव नराधिपः ।
 एवमुक्ते तथा पुत्रः कुष्ठरीगातुरोऽभवत् ॥
 शास्त्रः प्रणम्याह पितः किमर्थं शपितस्त्वया ।
 स्वशक्तिज्ञानदृष्ट्या तु विचारय मुनिश्रव्यं ॥
 ध्यानादुर्व्वासप्तो ज्ञाता विक्रिया ह्यस्य कारणं ।
 अनुग्रहो मया पुत्र कार्यस्तेह्यने शुचौ ॥
 आदित्यस्य व्रतञ्चैव कुरु कुष्ठविनाशनं ।

शास्त्र उवाच ।

कथन्वेतत् मया कार्यं व्रतं सर्वफलप्रदं ।
 किं विधानन्तु के मन्त्राः किं दानं किञ्च पूजनं ॥

श्रीकृष्ण उवाच ॥

मासमाश्वयुजं प्राप्य यदादित्यदिनं भवेत् ।
 तदा व्रतमिदं याह्यं नरैस्त्रीभिर्विशेषतः ॥
 यावत्संवत्सरं तावद्विधिनानेन पुत्रक ।
 गोमयेन क्षितौ कुर्यात् मण्डलं वर्तुलं पुनः ।
 रक्तपुष्पै रक्षताभिरर्घ्यं तत्र प्रदापयेत् ॥
 मन्त्रेणानेन भास्त्रन्तमाचार्यं प्रतिवासरं ।

यथाशा विमलाः सर्वाः सूर्यभास्करभानुभिः ॥

तथाशा सकला मद्यं कुरु नित्यं मयाञ्चितः ।

अर्घ्यमन्तः ।

एवं तमर्चयेत्तावद्यावद्वर्षं समाप्यते ।

समाप्ते तु व्रते वत्स कुर्यादुद्यापने विधिं ॥

गोमयेनानुलिप्तायां भूमौ मण्डलमालिखेत् ।

रक्तचन्दनरेखाभिः कुङ्कुमेन विशेषतः ॥

तन्मध्ये द्वादशदलं पद्ममाकारयेद्बुधः ।

सिन्दूरपूरितदलं जवाकुसुमपूरितं ॥

तन्मध्ये स्थापयेत् कुशं प्रवालाङ्कुरसन्निभं ।

शालितण्डुलसंपूर्णं शर्कराचन्दनान्वितं ॥

तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तास्रं शक्त्या विनिर्मितं ।

सौवर्णं भास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तितः ॥

आदित्यरूपन्तु निक्षुभाभास्करसप्तमीव्रतोक्तं वेदितव्यं ।

रक्तवस्त्रयुगोपेतं पात्रोपरि निवेशयेत् ॥

स्नाप्य पञ्चासृतेनादौ जवाकुसुमलेपितं ।

रक्तपुष्पैस्तु नैवेद्यैः फलैः कालोद्भवैस्तथा ॥

पूजयेज्जगतामीशं दीपधूपैस्तथोत्तमैः ।

सूर्याय नमः । वरुणाय नमः । माधवाय नमः । धात्रे
नमः । हरये नमः । भगाय नमः । सुवर्णरेतसे नमः । अर्धस्ने
नमः । दिवाकराय नमः । तपनाय नमः । भानवे नमः ।
हंसाय नमः । इति द्वादशभिः पूजा कार्या ।

नमोनमः पापविनाशनाथ
 विष्वात्मने सप्ततुरङ्गमाय ।
 सामर्थ्यजुर्धामनिधे विधात-
 भंवाञ्छिपोताय नमः सत्रिवे ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

अनेन मन्त्रेणार्घ्यं ।

एवं संपूज्य मानुन्तु नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।
 आचार्यं पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥
 तस्मै तां प्रतिमां कुम्भं सहिरण्यं प्रदापयेत् ।
 प्रीयतां भगवान् देवो मम संसारतारकः ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्वाद्दशानादिविस्तरैः ।
 तेभ्यस्तु कलयान् दद्याद्यथा शक्त्वा तु दक्षिणां ॥
 एवं यः कुरुते सम्यक् व्रतमेतदनुत्तमं ।
 आशादित्येति विख्यातं तस्य पुण्यफलं महत् ॥
 निर्व्याधिर्निपुनो(२) जस्त्री पुत्र-पौत्रसमन्वितः ।
 भुक्त्वा च भीमानमलानमरैरपि दुर्लभान् ॥
 देहान्ते रविसायुज्यं प्राप्नुयादुत्तमीत्तमं(१) ।
 प्राप्स्यसे परमासुखं विमुक्तः कुष्ठरोगतः ॥
 आशाभङ्गो न तस्यास्ति कदाचिज्जन्मजन्मनि ।
 एतस्मात् कारणाद्वत् कुरुष्व व्रतमुत्तमं ॥
 एतच्छ्रुत्वा वचः शास्त्रः पित्रा कृष्णेन भाषितं ।

(१) प्राप्नुयाद्वाव संशय इति पाठान्तरं ।

(२) निरोगो जस्त्रीति पाठान्तरं ।

व्रतं चरित्वा संप्राप्तः सर्वसिद्धिं सुदुर्लभां ॥
इदं यः शृणुयादतथा आवयेदापि मानवः ।
तावुभौ पुण्यकर्माणौ रविलोकमवाप्नुतः ॥
इति स्कन्धपुराणोक्तं आशादित्यव्रतं ।

—०००—

अघातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं ।
येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते ॥
सर्वग्रहाः सदा सौम्या जायन्ते यत् प्रसादतः (१) ।
आदित्यवारहस्तेन पूर्वं संयुज्य भक्तितः ॥
मन्त्रोक्तविधिना सर्वं कुर्यात्पूजादिकं रवेः ।
प्रत्येकं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः ॥
ततस्तु सप्तमे प्राप्ते कुर्याद्वाङ्मणवाचनं ।
भास्करं शुद्धसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ॥
आदित्यरूपं, आशादित्यव्रतवहेदित्यं ।
ताम्रप्राचे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
रक्तवस्त्रयुगच्छदं ह्यत्रोपानद्युगान्वितं ।
घृतेन स्नापयित्वा तु लङ्कुकान्निनिवेद्य च ॥
होमं घृततिलैः कुर्याद्रविनाम्ना तु मन्त्रवित् ।
समिधोष्ठीत्त रश्मिमष्टाविंशतिरेव वा ॥
होतव्या मधुसार्पिभ्यां दध्ना चैव घृतेन वा ।
समिधोत्त, अर्कसमिधः ।

(१) येन पाण्डव इति प्राठान्तरं ।

मन्त्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणाद्योपपादयेत् ।
 आदिदेव नमस्तुभ्यं सप्तसप्ते दिवाकर ॥
 त्वं रवे तारयस्वास्मान्मात् संसारसागरात् ।
 व्रतेनानेन राजेन्द्र भवेदारोग्यमुत्तमं ॥
 द्रव्य-संपत्सुतप्राप्तिरिति पौराणिका विदुः ।
 अविस्मयादिनी चैवं शान्तिः पुष्टिः सदा नृणां(१) ॥
 इति भविष्यपुराणोक्तमादित्यशान्तिव्रतम् ।

(१) नृणां कृष्णं — ०० —

नारद उवाच ।

यदारोग्यकरं नृणां यदनन्तफलप्रदं ।
 व्रतं तत् ब्रूहि मे नन्दिन् सर्वपापप्रणाशनं ॥
 नन्दिकेश्वर उवाच ।

यत्तद्दिशात्मनो धाम परं ब्रह्म सनातनं ।
 सूर्याग्नि चन्द्ररूपेण विधा जगति संस्थितं ॥
 तदाराध्य शुभं विप्र प्राप्नोति कुशलं सदा ।
 तस्मादादित्यवारेण सदा नक्ताशनो भवेत् ॥
 यदा हस्तेन संयुक्तमादित्यस्य च वासरं ।
 उत्पद्यते यदा भक्तिर्भानोरूपरि शाश्वती ।
 तदा दित्यदिने कुर्यादेकभक्तं विमत्सरः ॥
 तदारभ्य सदा कार्यं नक्तामादित्य वासरे ।
 नक्तमादित्यवारेण भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 ततोऽस्तसमये भानो रक्तचन्दनपङ्कजं ।

(१) सूर्यबीरा सुषोरासु कृता शान्तिः शुभ प्रदा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विलिख्य द्वादशदलं पूज्य सूर्येति पूर्वतः ॥
 दिवाकरं तथामेये विवस्वन्तमतः परं ।
 भगन्तु नैऋते देवं वरुणं पश्चिमे दले ॥
 महेन्द्रं मारुतदले आदित्यन्तु तथोत्तरे ।
 शान्तमौशानभागे तु नमस्कारेण विन्यसेत् ।
 कर्णिका पूर्वभागे तु सूर्यस्य तुरगाग्रसेत् ॥
 दक्षिणे यमनामानं मार्त्तण्डं पश्चिमे दले ।
 उत्तरेण रविं देवं कर्णिकायान्तु भास्करं ॥
 अर्घ्यं दत्त्वा ततो विप्र सतिलारुणचन्दनं ।
 यवाक्षतसमायुक्तमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 कालात्मा सर्वभूतात्मा सविता सर्वतोमुखः (१) ।
 यत्नादग्नीन्द्ररूपस्त्वमतः पाहि प्रभाकरः ॥
 अग्निमीले नमस्तुभ्यमिषेत्वैर्जेति भास्करः ।
 अग्न आयाहि वरदं नमस्ते ज्योतिषाम्पते ॥
 अर्घ्यं दत्त्वा विष्टज्याय निशि तैलविवर्जितं ।
 भुञ्जीत भावितमना भास्करं संस्मरन् सुदुः ॥
 प्रातर्नेह्नि शनौ चैव तैलाभ्यङ्गं विवर्जयेत् ।
 वत्सरान्ते कारयित्वा काञ्चनं कमलोत्तमं ॥
 पुरुषन्तु यथा गत्वा कारयेद्दिभुजन्तथा (२) ।

सुवर्णशृङ्गीं कपिलां महार्घ्यां

रौप्यैः सुरैः कांस्यदीक्षां सवकां ।

(१) वेदात्मा सर्वतो मुख इति पाठान्तरं ।

(२) कारयेद्य द्विजोत्तममिति वा पाठः ।

पूर्णं गुडस्योपरि ताम्रपात्रे
निधाय पत्रे पुरुषश्च दद्यात् ॥
संपूज्य रक्ताम्बरमालधूपैः
द्विजश्च रक्तैरयवा पिण्डैः ।

प्रक्षालयित्वा पुरुषं सपद्मं
दद्यादनेकव्रतदानकाय ॥
अव्यङ्गरूपाय जितेन्द्रियाय
कुटुम्बिने शुद्धमनुहताय ।
नमोनमः पापविनाशनाथ
विष्णोर्ब्रह्मणे सप्ततुरङ्गमाय ॥
सामर्थ्यजुर्धामनिधे विधात्रे
भवाब्धिपोताय जगत् सवित्रे ।
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मने नमः
त्रिलोकनाथाय नमो नमस्ते ॥

इत्यनेन विधानेन वर्षमेकन्तु यो नरः ॥
नक्तमादित्यवारेण कुर्यात् निरुजो भवेत् ।
घनधान्यसमायुक्तः पुत्र-पौत्रसमन्वितः ॥
मर्त्ये स्थित्वा चिरं कालं सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥

कर्णसंक्षयमवाप्य भूपति-
दुःख-शोक-भय-रोगवर्जितः ।
द्वीपसप्तकपतिः पुनः पुन-
र्धर्ममूर्तिरमितोजसा युतः ॥

या च देवगुरुभर्तृतत्परा
 वेदमूर्त्तिर्दिननक्तमाचरेत् ।
 सापि लोकममरेशपूजिता
 याति नारद रवेर्न संशयः ॥
 वेदमूर्त्तिः सूर्यस्तद्दिने नक्तमित्यर्थः ।
 यः पठेदथ शृणोति वा नरः
 पश्यतीदमथवानुमीदयेत् ।
 सोपि शक्रभवने दिवौकसैः
 कल्पकोटिशतमेव भोदते ॥
 इति मत्स्यपुराणोक्तं सूर्यनक्तव्रतं ।

अथ वेश्याव्रतं ।

—०००—

युधिष्ठिर उवाच ।

वर्षाश्रमाणां प्रभवः पुराणेषु मया श्रुतः ।
 पण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 का ह्यासां देवता कृणु किं व्रतं किमुपोषितं ॥
 केन धर्मेण चैवैताः स्वर्गमाप्स्यन्त्यनुत्तमं ।

कृणु उवाच ।

मम पत्नीसहस्राणि शतं पाण्डव धोडय ।
 रूपौदार्यगुणोपेता मन्मथायतनाः शुभाः ॥
 ताभिर्व्वसन्तसमये कीकिलालिकुलाकुले ।
 पुष्पितोपवनोत्फुल्लकल्हारसरसस्तटे ॥

निहारापानगोष्ठौभिरश्वदानैरलङ्कृतः ।
 कुसुमानयनः शोभान् मालतीकृतशेखरः ॥
 गच्छेत् समीपमेतासां श्राव्यः पुरपुरञ्जयः ।
 साक्षात् कन्दर्परूपेण सर्वाभरणभूषितः ॥
 अन्नङ्गशरतप्ताभिः साभिलाषमवेक्षितः ।
 प्रवृद्धो मन्मथस्तासां सर्वार्ङ्गचोभदायकः ॥
 तदीक्षितं मया सर्वं विकारं ध्यानचक्षुषा ।
 अशपं रुषितः सर्वा हरिष्यन्तीह दृश्यवः ॥
 मयि स्वर्गमनुप्राप्ते भवतीः काममोहिताः ।
 एतद्वाक्यमुपाश्रुत्य वाष्पपर्शकुलेक्षणाः ॥
 मामूर्चवद् गोविन्द कथमेतद्भवति ।
 भर्तारं जगतामीशं त्वक्ता यामो परान्तिकं (१) ॥
 दिव्यानुभावश्च पुरीं रत्नवन्ति गृहाणि च ।
 हारकावासिनः सर्वे देवरूपाः कुमारकाः ।
 भगवन् सर्वलोकस्य कथं भोगं भजाम्यहं ॥
 दासभावमनुप्राप्ता भविष्यामः कथं पुनः ।
 को धर्मः कः समाचारः कथं वृत्तिर्मन्विष्यति ॥
 तथा लालप्यमानास्ता वाष्पपर्शकुलेक्षणाः ।
 मया प्रोक्ता युवतयः सन्तापं त्यजतामिमं ॥
 पद्मपुराणे दालम्भ्य गोपी सम्वादे ।

दालम्भ्य उवाच ।

जलक्रीडाविहारेषु पुरा सरसि मानसे ।

भवतीनाञ्च सर्वासां नारदोभ्यासमागतः ॥
 हुताशनसुताः सर्वा भवत्योप्सरसः पुरा ।
 अग्रणम्यावलेपेन परिपृष्टः स योगवित् ॥
 कथं नारायणोऽस्माकं भर्ता स्यादित्युपादिश ।
 तस्माद्वरप्रदानञ्च शापद्यायमभूत्पुरा ॥
 यस्मादेषा प्रधानैव मधुमाधव मासयोः ।
 सुवर्णोपस्करोत्सर्गं द्वादशीं शुक्लपक्षतः ।
 भर्ता नारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि ॥
 यदकृत्वा प्रणामं मे रूपसीभाष्यमत्तरात् ।
 परिपृष्टोऽस्मि ते नायवियोगो वो भविष्यति ॥
 चौरैरपहृताः सर्वा वेश्या त्वं समवाप्स्यथ ।
 एवं नारदशापेन केशवस्य च धीमतः ॥
 वेश्यात्वमागताः सर्वा भवत्यः शापमोहिताः ।
 इदानीमपि यद्वक्ष्ये तच्छृणुष्वं वराङ्गनाः ।
 पुरा देवासुरे युद्धे हतेषु गतशः सुरैः ॥
 देवतासुरसैन्येषु राक्षसेषु ततस्ततः ।
 तेषां नारो सहस्रेषु गतसोऽथ सहस्रशः (१) ॥
 परिनीतानि यानि स्युः वलादुक्तानि यानि च ।
 तानि सर्वाणि देवेश प्रोवाच वदताम्बर ॥
 वेश्याधर्मेण वर्त्तध्वमधुना नृपमन्दिरे ।
 भक्तिमत्यो वरारोहास्तथा देवकुलेषु च ॥
 राजानः स्वामिनस्तुल्यं ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ।

(१) तेषां गतसहस्राणि शतान्यपि च शीपिनामिति वा पाठः ।

तेषां गृहेषु तिष्ठन्त्वं सूतकं वापि तत्समं ॥
 भविष्यति च सौभाग्यं सर्वासां मयि भक्तितः ।
 न कदाचिद्रतिः कार्या पुंसि धनविवर्जिते ॥
 अनुमानाः प्रसाद्यच्च शुल्कदो देवत्वदा ।
 स्वरूपो वा विरूपो वा द्रव्यं तत्र प्रयोजनं ॥
 द्रव्योपहार्यमेवात्र सर्वदम्भविवर्जितं ।
 यः कश्चित् मुनिकृष्टोपि गृहमेत्यति वः सदा ॥
 निष्कृष्टत्वेन सेव्यो वः स एवान्यत्र दान्भिकान् ।
 द्वेषाचारो न कर्त्तव्यः स्वामिना सह कर्हिचित् ॥
 रूपयौवनदर्पेण धनलोभेन वा सदा ।
 कामय कान्ते या काचित् व्यभिचारं करोति च ॥
 स्वामिना सह पापिष्ठा पापिष्ठो यात्वधोगतिं ।
 देवतानां पितृणाञ्च पुण्येऽङ्घ्रि समुपस्थिते ॥
 गो भू-हिरण्य-दानानि(१) प्रदेयानि च शक्तितः ।
 ब्राह्मणेभ्यो वरारोह्य कार्याणि सुव्रतानि च ॥
 यथाप्यन्यत् व्रतं सम्यक् उपदेष्टव्यमि तत्त्वतः ।
 अविचारेण सर्वाभिरनुष्ठेयञ्च तत्पुनः ॥
 संसारोत्तरणायालमेतद्देदविदो विदुः ।
 यदा सूर्यदिने हस्तः पुष्योवाद्य पुनर्वसुः ॥
 भवेत्सर्व्वोषधीस्नानं सम्यङ्गारौ समाचरेत् ।
 तदा पञ्चशरव्यापिसन्निधानत्वमिष्यते ॥

(१) शान्वावोति क्वचित् पाठः ।

अर्चयेत् पुण्डरीकाचमनङ्गस्थापिकीर्त्तनं ।
 कामाय पादौ संपूज्य ऊरुवै मन्त्राया च (१) ॥
 भेद्रे कन्वर्पनिधये कटिं प्रीतिपतयेनमः ।
 नाभिं सौख्यसमुद्राय वामनाय तद्योदरं ॥
 हृदयं हृदयेनाय स्तनावाह्यादकारिणे ।
 उत्कण्ठयायेति वै कण्ठमास्यमानन्दजाय च ॥
 धामांगं पुष्पचापाय पुष्पवानाय दक्षिणं ॥
 ललाटं पुष्पवाणेति शिरः पञ्चशराय वै ।
 नमोऽनङ्गाय वै मौलिं विलोमायेति जङ्घयोः (२) ॥
 सर्व्वात्मने शिरःपूज्यं देवदेवस्य पूजयेत् ।
 नमः शीपतये तार्क्ष्यजाङ्गुगधराय च ॥
 गदिने पद्महस्ताय (३) शङ्खिने चक्रपाणये ।
 नमोनारायणायेति कामदेवात्मने नमः ॥
 नमः शान्त्यै नमस्तुष्टै, नमो रत्न्यै नमः श्रियै (४) ।
 नमः स्तुष्टै, नमपुष्टै, नमः सर्व्वप्रदेति च ॥
 एवं संपूज्य गोविन्दमनङ्गात्मकमीश्वरं ।
 गन्धैर्वाग्लैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्नवभामिनि (५) ॥
 तत आह्वयः धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेद पारगं ।

(१) ऊरु वै कामोदकारिणे इति कचित् पाठः ।

(२) ध्वजमिति वा पाठः ।

(३) प्रीतिवक्त्राय इति वा पाठः ।

(४) नमः शान्त्यै नमः शान्त्यै इति कचित् पाठः ।

(५) शीमने इति वा पाठः ।

अय्यंगावयवं पूज्य गन्धापुष्पादिभिस्तथा(१) ॥
 शालेयतण्डुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं ।
 तस्मादिप्राय दातव्यं हृच्छयः प्रीयतामिति ।
 यथेच्छाहारमुन्मत्तं तमेव दिजसत्तमं ॥
 रत्यर्थं कामदेवोद्यमिति चित्तेन धार्यतां(२) ।
 यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत् कुर्यात् विलासिनौ ॥
 सर्वभावेन चात्मानमर्पयेत् स्मितभाषिणी ।
 एवमादित्यवारेण सदा तद्व्रतमाचरेत्(३) ॥
 तण्डुलप्रस्थदानादियावन्मासास्त्रयोदश ।
 ततस्त्रयोदशे मासि संप्राप्ते तस्य कामिनौ ॥
 विप्रस्योपस्करैर्युक्तां शय्यां दद्याद्विलक्षणां(४) ।
 सोपधानकवियामं स्वास्तरावरणां शुभां ॥
 दीपकोपानहकवपादुकासनसंयुतां ।
 सपत्नीकमलंकृत्यहेमसुत्रांगुलीयकैः ॥
 सूक्ष्मवस्त्रैः सकटकः धूपमाल्यानुलेपनैः(५) ।
 कामदेवं सपत्नीकं गुडकुम्भोपरिस्थितं ॥
 कामदेवरूपन्तु मदनत्रयोदशीव्रतोक्तं विज्ञेयं ।
 ताम्रपात्रासनगतं हेमनेत्रपटावृतं ।

(१) गुण्यतण्डुल चन्दनैरिति वा पाठः ।

(२) यथाचित्तेन धारयेदिति क्वचित् पाठः ।

(३) सर्वमेतत् समाचरेदिति वा पाठः ।

(४) विप्रस्योपस्करैर्युक्तां शय्यां दद्याद्विलक्षणा इति वा पाठः ।

(५) गन्धमाल्यानुलेपनैरिति क्वचित् पाठः ।

सुकांस्यभाजनोपेतमिक्षुदण्डसमन्वितं ॥
 दद्याद्यथोक्तविधिना (१) तथैकां गां पयस्विनीं ।
 यथान्तरं न पश्यामि कामकेशवयोः सदा ॥
 तथैव सर्वकामाप्तिरस्तु विष्णोः सदा मम ।
 यथा न कमला देहात् प्रयाति मम केशवे ॥
 तथा ममापि देवेश शरीरस्थं पतिं कुरु (२) ॥
 तथैव काञ्चनं देवं प्रतिगृह्य द्विजोत्तमः ।
 कोदादिति पठेन्नन्तं ध्यायंश्चेतसि माधवं ॥

कोदादिति, यजुर्वेदशाखाप्रसिद्धोमन्त्रः ।

ततः प्रदक्षिणीकृत्य विष्टज्य द्विजपुङ्गवं ।
 शय्यासनादिकं सर्वं ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ।
 ततः प्रभृति योन्योपि (३) रत्नार्थं गृहमागतः ॥
 स सम्यक् सूर्यवारेण स सुपूज्यो यथेच्छया (४) ।
 एवं त्रयोदशं यावत् मासमेकं द्विजोत्तम ॥
 तर्पणीत यथा कामं प्रीक्षितो रविमन्दिरे ।
 तदनुज्ञां निषेवेत यावदस्यागमो भवेत् ।
 एवमेकं द्विजं शान्तमाचारज्ञं विचक्षणं ॥
 संपूजयेच्चतुःप्राज्ञमपरं वरदात्रया ।
 आत्मनोपि यदा विघ्नं गर्भसूतकजन्मजं (५) ॥

(१) यथोक्तमन्त्रेणेति कश्चिन् पाठः ।

(२) वशं कुरुं पतिं कुरुष्विति कश्चिन् पाठः ।

(३) यो विघ्ने इति वा पाठः ।

(४) समान्यः सूर्यवारे च स्नानशय्यादिभोजनैरिति वा पाठः ।

(५) गर्भसूतकजन्मजमिति वा पाठः ।

दैवं वा मानुषं वा स्यादुपरागेण वा पुनः ।
 लक्ष्मीर्विद्युज्यते देव न कदाचिद्यथा तव ॥
 शय्या ममापि शून्यास्तु तथैव मधुसूदन ।
 गीतवादित्रनिर्घोषं देवदेवस्य कारयेत् ॥
 एतच्च कथितं सम्यग्भवतीनां विशेषतः ।
 सुधर्मीयं परी भावो वेद्यानामिह सर्वं वा ॥
 पुरुहतेन यत् प्रोक्तं दानवेषु पुरा मया ।
 तदिदं साम्प्रतं सर्वं भवतीष्वपि युज्यते ॥
 सर्वं पापप्रशमनमनन्तफलदायकं ।
 साचारानष्टदश वा(१) यथा शक्त्वा प्रपूजयेत् ॥
 एषप्रोक्तं मया राजन् दानवेषु ततो मया ।
 तदिदञ्च व्रतं सर्वं वेद्यानाञ्च प्रकाशितं ॥
 पुराणं धर्मसर्वस्वं वेद्यानसुखप्रदं ।
 करोति वाशेषमखण्डमेतत्
 कल्याणिनी माधवलोक संस्था ।
 सा पूजिता देवगणैरशेषै-
 रानन्दकृतस्थानमुपैति विष्णोः ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे कामदाने वेद्याव्रतं नाम(२) ।

—०००@०००—

(१) अष्टपञ्चाशदिति वा पाठः ।

(२) इति पञ्चपुराणोक्तं वेद्याव्रतमिति वा पाठः ।

सूत उवाच ।

मेरुपार्श्वे भद्रपीठे सुखाशीनं जगद्गुरुं ।
कश्यपं सृष्टिकर्तारं तापसं शुद्धमानसं ॥
नारदो वैष्णवश्चेष्ठस्त्रैलोक्यभ्रमणप्रियः ।
कदाचिद्दुर्द्दशां प्राप्य कश्यपं शरणं ययौ ॥

नारद उवाच ।

देव-दानव-गन्धर्व-ऋषि-पन्नग-मानवाः ।
स्रष्टा त्वं सर्वभूतानां धर्माधर्मौ हि वेत्सि च ॥
दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्द्दशाहतचेतसां ।
उपायं वद तेषां त्वं शरणागतवत्सल ॥

कश्यप उवाच ।

तां क्लृप्तुं ब्रूहि विप्रेन्द्र केन मुक्ता भवन्ति ते ।
साधु पृष्टं महाभाग जगदानन्दकारकः ॥
वक्ष्ये सौरव्रतं पुण्यं दुर्द्दशान्तकरं परं ।
दशाकरं हि भूतानां मनोरथकरं परं ॥
भानुवारे सिते पक्षे दशम्यां चैव नारद ।
प्रातः कालेऽथ मध्याह्ने स्नानं कुर्याद्यथाविधि ॥
भानुन्यायेचिर्मूर्त्तिं हि सर्वदेव्यविनाशनं ।
सूर्यपूजा प्रकर्त्तव्या तथा गन्धानुलेपनैः ॥
उपचारैः षोडशभिर्नैवेद्यैस्तु फलान्वितैः ।
पूजयेद्दुर्द्दशां तत्र लिखित्वा दशपुत्रिकाः ॥
दुर्मुखा दीनवदना मलिनाऽसत्त्ववादिनी ।

सुबुद्धिनाशिनी हिंसा बहुचिन्ताप्रदायिनी ॥
 उद्धाटकारिणी नाम दुश्चरित्रविरोधिनी ।
 एताः पूज्याः कृष्णवर्णा भक्ति युक्तेन चेतसा ॥
 आदौ पूज्या प्रयत्नेन गोमयेनोपलेपयेत् ।
 नित्यं पापकरा पापा देवद्विजविरोधिनी ॥
 गच्छ त्वं दुर्दृशे देवि नित्यं शत्रुविवर्द्धिनि ।
 अनेन प्रार्थये लीहि प्रयत्नेन विसर्जयेत् ॥
 ततः पूजा प्रकर्त्तव्या डोररूपे च भास्करे ।
 दशग्रन्थिसमायुक्तं दशसूत्रोपगोभितं ॥
 डोरकं तु प्रतिष्ठाप्य पूजां कृत्वा करे न्यसेत् ।
 आवाहनादिदानान्तं पूजनं कारयेत्ततः ॥
 तत्र देवं क्षमाप्याथ दशापूजां समारभेत् ।
 भूमिभागे च पीठे वा लिखित्वा दशपुत्रिकाः ।
 सुबुद्धिदा सुखकरौ सर्वसम्पत्तिदायिनी ।
 इत्यष्टभोगप्रदा लक्ष्मीः कीर्त्तिदा दुःखनाशिनी ॥
 बुद्धिदात्री सुखकरा सर्वसम्पत्तिदायिनी ।
 पुत्रचेत्या च विजया दशमी धर्मदायिनी ॥
 एभिस्तु नामभिर्मन्त्रैः पूजनीयाः पृथक् पृथक् ।
 प्रतिष्ठापूजनं कार्यन्वैवेद्यञ्च यथा विधि ॥
 विशुद्धवसनां देवीं सर्वाभरणभूषितां ।
 ध्यायेद्दशदशादेवीं वरदाभयदायिनीं ॥
 इति ध्यानं प्रकुर्वीत दशायाः प्राप्तये रतः ।

फलस्तु दशसंख्याकैर्भुञ्जीयात्तैलवर्जितं ॥

एवं व्रतं प्रकर्त्तव्यं दशाप्राप्तिकरं परं ।

नारद उवाच ।

कश्यप त्वत्प्रसादेन श्रुतं हि व्रतमुत्तमं ।

दशाव्रतं कृतं केन कस्य तुष्टो हि भास्करः ॥

कश्यप उवाच ।

पुरा तु नलभूपालश्चक्रवर्त्तिषु धार्मिकः ।

राज्यभ्रष्टो दशाहीनो द्यूतेनैव हि नारद ॥

तेनापि पूजितः सूर्यो व्रतं कृत्वा प्रयत्नतः ।

दुर्दशां नाशयित्वा तु राज्यं प्राप्तं स्त्रिया सह ।

ततश्च हापरे विप्राः पीडया दुर्दशान्विताः ।

भ्रममाणा वने घोरे प्राप्ताः सत्यवतीसुतं ॥

मुधिष्ठिर उवाच ।

राज्यभ्रष्टो दशाहीनो राजाहं केन कर्मणा ।

इदानीं मे हितं ब्रूहि राज्यप्राप्तिकरं परं ॥

ष्टुणिं ध्यात्वा मुनिश्रेष्ठो दृष्ट्वापि च दशाकरं ।

व्रतोपदेशनं चास्य चकार मुनिपुङ्गवः ॥

अस्य व्रतस्य सामर्थ्यात् प्राप्तं राज्यमकरुणकं ।

व्रतं कृत्वा च विधिना चतुर्भिर्भ्रातृभिः सह ॥

श्रुत्वेदं नारदो वाक्यं पुनः पप्रच्छ कश्यपं ।

नारद उवाच ।

केन कर्मविपाकेन दुर्दशाभिहतो नरः ।

जायते मुनिशार्दूल तत्त्वं मे वक्तुमर्हसि ॥

कश्यप उवाच ।

शृणु नारद तत्त्वज्ञ दुर्दशा प्राप्यते नरैः ।
 तुष-भस्मा-स्थि-मुसलं कदाचिन्नष्टयेन्न तु ॥
 कुमारी रजकौ वृद्धा पश्योनिरताश्च ये ।
 अयोनिगुदगामी च ब्राह्मणौ गमनेन च ॥
 सन्ध्यासु पर्वसमये रमते च रजस्वलां ।
 पितृमातृपरित्यागी स्वामिनं रणसङ्घटे ॥
 त्यजेत् स्वधर्मपत्नीं यो दुर्दशा प्राप्यते नरैः ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नान्यमार्गेण वर्त्तयेत् ॥
 तस्मात्तु तद्वत् कार्यं सर्वकामार्थसिद्धये ।

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे कश्यपनारदसम्वादे दशादित्यव्रतं ।

—००@००—

सीरधर्मे मात्स्याख्यगिष्ठ संवादे मात्स्यातोवाच ।

भगवन् ज्ञानिनां श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः ।
 त्वद्वक्ताच्छ्रोतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनम् ॥
 सर्वकामप्रदञ्चैव सर्वमयविनाशनं ।
 पूजार्घ्यदानसहितं नैवेद्यं प्राशनाचितं ॥
 एतत् कथय सर्व्वं त्वं प्रसन्नो यदि मे प्रभो ।

वसिष्ठ उवाच ।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यद्गुह्यं व्रतमुत्तमं ।
 सर्व्वकामप्रदं पुसां कुष्ठादिव्याधिनाशनं ।
 भानोस्तुष्टिकरं राजन् भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥
 यस्मोदये सुरगणा मुनिसंज्ञाः सचारणाः ।

देव दानव-यक्षाश्च कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥
यस्योदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम ।
तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन् सविस्तरं ॥
पूजार्घ्यप्राशनं दानं नैवेद्यं शृणु तत्त्वतः ।
सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलं ॥
सर्वदानेन तपसा यत्पुण्यं समवाप्यते ।
प्रातःस्नानेन यत्पुण्यं यत्पुण्यं रविवासरे ॥
मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशस्यपि भूपते ।
सूर्यव्रतं करिष्यामि यावद्वर्षं दिवाकर ॥
व्रतं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादात् प्रभाकर ।

नियममन्त्रः ।

ततः प्रातः समुत्थाय नद्यादौ विमले जले ।
स्नात्वा सन्तर्पयेद्देवान् पितॄंश्च वसुधाधिप ॥
उपलिप्य शुचौ देशे सूर्यं तत्र समर्चयेत् ।
संलिखेत्तत्र पद्मन्तु द्वादशारं सकर्णिकं ॥
ताम्रपात्रे तथा नद्या रक्तचन्दनवारिणा ।
तत्र संपूजयेद्देवं दिननाथं सुरेश्वरं ॥
मासे मासे च ये राजन् विशेषास्तान् शृणुष्व वै ।
मार्गशीर्षे यजेन्मित्रं नालिकेरार्घ्यमुत्तमं ॥
नैवेद्यं तण्डुला देयाः सञ्चान्याः सगुडाः स्मृताः ।
पत्रत्रयं तुलस्यास्तु प्राश्य तिष्ठेज्जितेन्द्रियः ॥
दद्यादिप्राय भोज्यन्तु दक्षिणासहितं नृप ।
पौषे विशुं समभ्यर्च्य नैवेद्यं क्षयरं तथा ॥

वीजपूरेण चैवार्घ्यं प्राश्यं घृतपलत्रयं ।
 दद्यात् घृतन्तु विप्राय भोजनेन समन्वितं ॥
 माघे वरुणनामानं संपूज्य सतिलं गुडं ।
 भोजनं दक्षिणां दद्यान्नैवेद्यं कदलीफलं ॥
 अर्घ्यं तेनैव दत्त्वा तु प्राश्या मुष्टित्रयन्तिलाः ।
 फाल्गुने सूर्यमभ्यर्च्य जम्बीरार्घ्यं निवेदयेत् ॥
 पलत्रयं दधि प्राश्यं नैवेद्यं सघृतं दधि ।
 दधितण्डुलदानञ्च भोजने समुदाहृतं ॥
 चैत्रे भानुन्तु संपूज्य नैवेद्यं घृतपूरिका ।
 फलं तु दाडिमं प्रोक्तं प्राश्यं दुग्धपलत्रयं ॥
 विप्राय भोजनं दद्यात् मिष्टानन्तु मदक्षिणं ।
 वैशाखे तपनः प्रोक्तो माषाजं सघृतं स्मृतं ॥
 अर्घ्यं दद्यात्तु द्राक्षाभिः प्राशनं गोमयस्य तु ।
 कुर्यान्मासानुमासन्तु सघृतं वै सदक्षिणं ॥
 इन्द्रं ज्यैष्ठे यजेद्राजन् नैवेद्यान्तु करभकम् ।
 अर्घ्यं च सहकारिण प्राश्यं जलाञ्जलित्रयं ॥
 दध्नीदनसमायुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय तु ।
 आषाढे रविमभ्यर्च्य पूजा विभीतकन्तथा ॥
 विप्राय भोजनं दद्यात् प्राशयेत् मरिचत्रयं ।
 गर्भस्तिमाञ्छ्रावणेऽर्घ्यं स्नपय फलमेव च ॥
 मुष्टित्रयञ्च शतूनां प्राशने समुदाहृतं ।
 विप्राय भोजनं दद्याद्दक्षिणा सहितं नृप ॥
 यदा भाद्रपदे पूज्यः कुष्माण्डं तण्डुलात्मकं ।

गोमूत्रं प्राशने युक्तं प्राङ्मुखे भोजनं तथा ॥
 हिरण्यरेता आग्निने च नैवेद्यं शर्करा स्मृतं ।
 दाहिमे नाघ्यं दानन्तु प्राश्यं खण्डपलत्रयं ॥
 विप्राय परया भक्त्या भोजने शालिशर्करा ।
 कार्तिके चैवरम्भायाः प्राशने फलमेव च ॥
 पायसञ्चैव नैवेद्यं पायसं प्राशने स्मृतं ।
 एवं व्रतं समाप्यैतत्तत उद्यापनं चरेत् ॥
 ततो गुरुगृहं गत्वा गृह्णीयाच्चरणानुभौ ।
 उद्यापनं करिष्येह मागच्छ मम वैश्वमनि ॥
 माषकेन सुवर्णस्य प्रतिमाद्वारयेद्देवेः ।
 रथो रूप्यमयः कार्यः सर्वोपस्करसंयुतः ॥
 कृत्वा द्वादशपत्रन्तु कमलं रक्ततण्डुलैः ।
 स्थापयेद्ब्रह्मं कुम्भं पञ्चरत्नसमन्वितं ॥
 तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं तण्डुलपूरितं ।
 रक्तवस्त्रसमाच्छन्नं पुष्पमालाभिवेष्टितं ॥
 पञ्चासृतेन स्थापयेत् मत्पुत्तारणपूर्वकं ।
 प्रतिष्ठाप्य ततः कृत्वा पूजां देवस्य कारयेत् ॥
 चन्दनैः कुसुमैरन्यैर्विविधैः कालसम्भवेः ।
 अखण्डपट्टवस्त्रैश्च कमण्डलुमुपानही ॥
 वर्धनीचित्रयं तत्र स्थापयेद्देवसन्निधौ ।
 सञ्चया वस्त्रयुग्मन्तु कौसुमन्तु महीपते ।
 प्रतिपदेषु संपूज्यः सूर्य्यद्वादशनामभिः ॥
 मित्रो विष्णुः सवरुणः सूर्यो भानुस्तथैव च ।

तपनेन्द्रो रविः पूज्यो गभस्तिः शमनः सुधा ॥

हिरण्यरेता दिनकृत् पूज्य एते प्रयत्नतः ।

मध्ये सहस्रकिरणः संपूज्य संज्ञया सह ॥

पूगीफलैर्धूपदीपैर्वस्त्र-नैवेद्यसंयुतैः ।

नारिकेलेन चैवार्घ्यं दद्याद्देवस्य भक्तितः ॥

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र व्रतस्य परिपूर्त्तये ।

नमः सहस्रकिरण सर्व्वव्याधिविनाशन ॥

गृहाणार्घ्यं मया दत्तं संज्ञया सहितो रवे ।

अर्घ्यमन्त्रः ।

आरात्रिकं ततः कृत्वा पूजा-सङ्कल्पमेव च ।

संकल्पञ्च ततः श्रावं कार्य्यं वै सूर्य्यदेवतं ॥

ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या मिष्टान्नैर्हादय प्रभो ।

दम्पत्योर्भोजनं देयं परमाप्तसमन्वितं ॥

ततस्तु दक्षिणां दद्यात् समभ्यर्च्य स्नगादिभिः ।

उपहारादितत्सर्व्वं गुरवे प्रतिपादयेत् ॥

गुरुं तत्रैव सन्तोष्य ब्राह्मणांश्च विसर्ज्जयेत् ।

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनन्तु यत्कृतं ॥

तत्सर्व्वं पूर्णतां यातु भूमिदेवप्रसादतः ।

अनुव्रज्य गुरुं विप्रान् भोजनन्तु समाचरेत् ॥

वृक्षांश्च वन्धुभिः सार्धं नत्वा देवं दिवाकरं ।

एवं यः कुरुते मर्त्यो विजितसाठ्यविवर्जितः ॥

सूर्य्यव्रतं महाराज तस्य पुण्यफलं शृणु ।

ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो राज्यमाप्नुयात् ॥

वैश्यो धनसमृद्धिञ्च शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ।
 अपुत्रो लभते पुत्रं कुमारौ लभते पतिं ॥
 रोगार्त्तो मुच्यते रोगात् वदो मुच्येत वन्धनात् ।
 यं यच्चिन्तयते कामं स तस्य भवति ध्रुवं ॥
 य इदं शृणुयाद्भक्त्या ह्येकचित्ती नृपोत्तमः ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति प्रसादाद्वाप्तो नृप ॥

इति सौरधर्मीकं सूर्यव्रतं समाप्तं ।

—000—

अथ सोमवारव्रतानि ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं तदनुत्तमं(१) ।
 येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते ॥
 तद्विवासासु संगृह्य सोमवारं विचक्षणः ।
 नक्तोक्तविधिना सर्वं कुर्यात् पूजादिकं विधोः ॥
 सप्तमे तु ततः प्राप्ते दत्त्वा ब्राह्मणभोजनं ।
 कांस्थपात्रे तु संस्थाप्य सोमं रजतसम्भवं ॥
 सोमरूपन्तु चतुर्दशौष्ठमहाराजव्रतोक्तं वेदितव्यं ।
 पात्रे कृत्वा सोमराजं(२) श्वेतवस्त्रैः प्रपूजितं ॥
 पादुकी-पानह-कवच-भाजना-सनसंयुतं ।
 होमं हृततिलैः कुर्यात्सोमनाम्ना तु मन्त्रवित् ॥
 समिधोष्टोत्तरगतमष्टाविंशतिरेव च ।
 होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव हृतेन तु ॥

(१) छेनदुत्तममिति क्वचित् पाठः ।

(२) श्वेतवस्त्रयुगच्छ्रमिति क्वचित् पाठः ।

पलाशसमिधो ज्ञातव्याः ।

दध्यन्नशिखरे कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र सम्यग्भक्त्या समन्वितः ।
महादेव जटावल्ली पुष्पगोचीरपाण्डुर ॥
सोम सौम्यो भवास्माकं सर्व्वदा ते नमोनमः ।
एवं कृते महासौम्य सोमतुष्टिकरो भवेत् ॥
सन्तुष्टेऽतिसुते तस्य सर्व्वं सन्तु यहा यहाः ।
इति भविष्योत्तरोक्त चन्द्रनक्षत्रशान्तिः ।

—०००—
ईश्वर उवाच ।

अथ व्रतविधानं हि कथयामि समासतः ।
यथा चरन्ति मनुजाः सिद्धसर्व्वार्थं कामदं ।
व्युक्तान्ते(१) कार्तिके मासि शुक्लमार्गदिने भवेत् ॥
प्रथमः सोमवारस्तु तं नक्षत्रेण प्रपूजयेत् ।
यदा यदा भवेत्कर्तुं सोमवारव्रतं प्रति ॥
तदा सर्व्वं कारयित्वा ब्राह्मणाद्यैः समारभेत् ।
मार्गमासे(२) तथा चैत्रे गृह्णीयात् सोमवारकं ॥
यस्मिन्मासे प्रारभेत तस्मिन्मासे प्रपारयेत्(३) ।
सुस्नातस्तु शुचिर्भुत्वा शुक्लाम्बरधरो नरः(४) ॥
काम-क्रोधाद्य-हृद्भार-हेष-शून्यविवर्जितः ।

(१) प्रज्ञानं इति कचित् पाठः ।

(२) सर्व्वं शुक्लदिने भावदिति क्वचित् पाठः ।

(३) माघे मासीति क्वचित् पाठः ।

(४) तस्मिन् तत्प्रारम्भद्वयमिति क्वचित् पाठः ।

आहरेत् श्वेतपुष्पाणि मल्लिकामालतीस्तथा ।
 श्वेतपद्मानि दिव्यानि चम्पकं विल्वपाटलाः ॥
 कुन्दमन्दारजैः पुष्पैः पुष्पागशतपत्रकैः ।
 चर्चयेन्मलयजेनाथ दिव्यधूपेन धूपयेत् ॥
 अन्नानि यान्यभीष्टानि तानि सर्वाणि दापयेत् ।
 पूजयेद्भक्तिभावेन सीमनाद्यं जगत्पतिं ॥
 कामिकेन तु मन्त्रेण (१) प्रायकेन महेश्वरं ।
 निवेदयेत् सर्वमेव शृणु मन्त्रवरं हितं ॥
 ओं नमो दशभुजाय त्रिनेत्राय पञ्चवदनाय शूलिने ।
 श्वेतवृषभरूढाय सर्वाभरण भूषिते (२) ॥
 उमादेहाईसंस्थाय नमस्ते सर्वभूर्त्तये ।
 अनेनैव तु मन्त्रेण पूजाहोमन्तु कारयेत् ॥
 सिध्यन्ति सर्वकार्याणि मनसा विन्तितानि च ।
 पूजयेन्नक्तवेलायामृचायां दर्शनेन तु ॥
 प्रदाय भोजनं पूर्वं ब्राह्मणाय सुभक्तितः ।
 संयुक्तशाकताम्यून-दक्षिणाभिस्तथैव च ॥
 एतद्विधिसमायुक्तो रागद्वेषविवर्जितः (३) ॥
 एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समासतः ।
 शतजन्मार्जितं पापमसह्यं (४) देवदानवैः ॥

(१) कामिकेन सुमन्त्रेणेति वा पाठः ।

(२) श्वेततामरणभूषिते इति कश्चित् पुस्तके पाठः ।

(३) मङ्गलतोदेषवर्जित इति कश्चित् पाठः ।

(४) दानममेयमिति कश्चित् पाठः ।

नश्यते ह्येकभक्तेन नात्रकार्या विचारणा ।
 मासस्यैकस्य यत्पुण्यं शृणु तत्त्वेन(१) सुन्दरि ॥
 अभाग्यं जायते भाग्यं दुर्भगं सुभगं भवेत् ।
 पुत्रार्थी लभते पुत्रान् दरिद्रो धनवान् भवेत् ॥
 गृहे तस्य(२) वरारोहे सौख्याणि विविधानि च ।
 रुद्रांगो धनभागो स्या(३) दिग्नहौनः क्षितिचरेत् ॥
 अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।
 स्वर्गे भुक्ताखिलान् भोगान् जायते मानवोत्तमः ॥
 नक्तानि सोमवारस्य पौषमासे महेश्वरि ।
 तेषां पुण्यफलं वक्ष्ये संचेपेण तवाग्रतः ॥
 अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं शतगुणं भवेत् ।
 तत्फलं लभते देवि पूर्वदेवसमन्वितः ॥
 माघस्यैव तु मासस्य सोमवारेण पूजयेत् ।
 स्नापयेन्मधुदुग्धाभ्यां तथैवेक्षुरसेन तु ॥
 दिङ्महत्यादिपापानि तानि सर्वाणि नाशयेत् ।
 विशुद्धस्तेजसा युक्तो जायते त्वन्तर्निर्भलः ॥
 बहुष्वणस्य यत्पुण्यं दुर्लभं त्रिदशैरिह ।
 लभते नात्र सन्देहो ममभक्तिप्रचोदितः ॥
 फाल्गुने कथयिष्यामि सोमवारफलं शुभं ।
 कृते नक्ते तु कक्षाणि गुणास्ते विस्तरेण तु ॥
 चतुर्वेदसहस्राणि शतानि दशपञ्च च ।

(१) भाषायां शृणुष्वेति वा पाठः ।

(२) गृहस्थमिति कचित् पाठः ।

(३) धर्मसामर्थ्ये इति कचित् पाठः ।

यज्ञानां सर्वशास्त्रज्ञैर्नानायात्रिकसत्तमैः ॥
 गवां लक्षस्य दत्तस्य चन्द्रसूर्ययज्ञे प्रिये ।
 फलमप्यधिकं तस्य लभते नात्र संशयः ॥
 चैत्रेऽपि शृणु कल्याणि ममैव ब्रूवती वचः ।
 सोमवारेण नक्षत्रेण कृतेन सुरसुन्दरि ॥
 यत्फलं लभते नारी लक्षैकेन तु पार्वति ।
 गङ्गोदकस्य नीतस्य सोमनाथादिसङ्गमे ॥
 वृत्तस्य मधुना वापि शतधा हि कृतं फलं ।
 गुग्गुलुश्च तथा पञ्चसहस्रं परमेश्वरि ॥
 एवं पुण्यं भवेदस्य मानवस्य न संशयः ।
 वैशाखे कारयेन्नक्तं सोमवारे न संशयः ॥
 पूजयेच्चैतपुष्पैश्च यथालब्धैः सुरेश्वरि ।
 अपूपा हि प्रदातव्याः कदलीफलसम्भवाः (१) ॥
 एकचित्तेन भावेन निर्मलेन यशस्विनि ।
 कल्याणां सुरयोग्यानां सहस्रेण वरानने ॥
 दानेन विधिवद्देवि नराणां रूपशालिनां ।
 एतद्दानेन यत्पुण्यं लभते मानवी भुवि (२) ॥
 तत्फलं लभते सत्यं सोमवारव्रतेन तु ।
 ज्येष्ठमासे महादेवि सोमवारव्रतस्य तु ॥
 चोर्णस्य यज्ञवेत् पुण्यं तत्सर्वं कथयामि ते ।
 गवां सुवर्णशृङ्गोणां पुष्करे विधिवत् प्रिये ॥

(१) जडया हि प्रदातव्याः कदलीफलसम्भवाः इति वा पाठः ।

(२) पुण्यीमुनीति वा पाठः ।

दत्तानां दशसाहस्रं फलं प्राप्नोति मानवः ।
 पदञ्च लभते पुण्यं दुर्लभं देवदानवैः ॥
 ईशस्य कल्पमयुतं क्रीडते तत्र सुन्दरि ॥
 आघाढे सोमवारस्य भावितात्मा चरेद्भक्तं ।
 विधिपूर्वन्तु कल्याणि श्रेयः शृणु वदामि ते ॥
 नरमेधशतैकेन (१) विधियुक्ते न यत्फलं ।
 तद्भवेन्मानवे देवि पुण्यं सर्वं शुभान्वितं ॥
 साधितुं नैव शक्यन्ते देवि नक्तमिदं यतः ।
 तस्माद्भक्तमिदं सारं यतः कष्टेन सिद्धति ॥
 श्रावणे तु महादेवं सोमवारेण पूजयेत् ।
 रात्रौ तु मोजनं कुर्यान्मदकौटिल्यवर्जितः ॥
 भवेद्दणवरः प्राणी जीवमानो महेश्वरि ।
 इह त्वेतादृशी चेष्टा परत्र कथयामि ते ॥
 अश्वमेधगतं सायं पुण्यं प्राप्नोति मानवः ।
 मम लोके स वसति यावच्चन्द्रार्कतारकाः ॥
 भाद्रे च भावसंयुक्तः पूजयेत्परमेश्वरीं ।
 पुण्यं वानुत्तमं तस्य शृणु देवि विशेषतः ॥
 गवां कौटिप्रदानस्य सवत्सस्य सुशीलिनः ।
 यत्तत् फलमवाप्नोति मानवो नात्र संशयः ॥
 आश्विने कथयिष्यामि त्वग्निष्टोमफलं शतं ।
 रसधेनुसहस्रस्य गुह्यधेनुशतस्य च ॥
 सूर्यग्रहे कुरुचेले ब्राह्मणे वेदपारगे ।

दत्तस्य फलमाप्नोति मानवो नात्र संशयः ॥
 कार्तिके वरदं देवि कामिकं मोक्षदायकं ।
 स्मरणात्पापसंघानां भेदकं परमेश्वरि ॥
 सोमवारव्रतपरो विधिवत् पूजयेच्छिवं ।
 नक्तागौ श्रद्धयायुक्तो दयासत्त्वसमन्वितः ॥
 दत्तस्य वेदपारम्परे (१) रथानाञ्च गतस्य च ।
 वाजिभिः शुभचिह्नैश्च युक्तानां वेदवादिभिः ॥
 चतुर्विधेषु विधेषु प्रदत्तस्य च यत्फलं ।
 तत्फलं लभते देवि मानवो भक्तिसंयुतः ॥
 व्रतान्ते प्रतिमां कुर्याद्द्रौप्यं सोमं चतुर्भुजं ।
 त्रयोदशघटान् श्वेतवस्त्रयुग्मसमन्वितान् (२) ॥
 संपूर्णानि सुभक्ष्यैश्च वंशपात्राणि पार्वति ।
 तेषामुपरि यत्नेन दद्यात्सर्वार्थसिद्धये ॥
 सुशुभेन सुगन्धेन सुस्निग्धेनोज्ज्वलेन च ।
 भक्तेन घृतपक्वैश्च (३) मुद्गरालिष्टतैस्तथा ॥
 ब्राह्मणानथ संपूज्य भक्तियुक्तेन चेतसा ।
 त्रयोदशघटान् दद्याद्वाच श्वेता मनोरमाः ॥
 तथानेन विधानेन विद्या वस्त्रविचित्रिताः (४) ।

(१) वेदशास्त्रज्ञ इति वा पाठः ।

(२) पयोन्वितानिति वा पाठः ।

(३) पूर्णपात्राणीति वा पाठः ।

(४) श्रविकाश्च पवित्रका इति वा पाठः ।

उपानहयुताः कार्याश्चित्तवित्तानुसारतः ॥
 दद्यात् स्नाचारसंपन्नब्राह्मणेषु मणौषिषु ।
 दक्षयेत् गृहसारेण पुनरेव जमापयेत् ॥
 ततो गुरुं भक्तिपूर्वमासने चोपवेशयेत् ।
 अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपविलेपनैः ॥
 न गुरोः सदृशो माता न गुरोः सदृशः पिता ॥
 संसारादुद्धरेद्योहि व्रतदानोपदेशतः ।
 गोक्षामी पूजितो यस्मात्पार्ष्वत्या सहितः प्रभुः ॥
 तस्मात् संपूजयेद्भक्त्या गुरुं भार्यासमन्वितं ।
 अर्चयेत् प्रथमं तत्र पूजया पादसंस्त्रया ॥
 दद्याद्दस्त्राणि दिव्यानि सुवर्णाभरणानि च ।
 अमूल्यानि तु रत्नानि (१) ग्रामक्षेत्रपुराणि च ॥
 नगराणि गृहं दिव्यं यच्चान्यत् सुरसुन्दरि ।
 वाहनानि विचित्राणि गजवाजिरथादिकं ॥
 अन्यानि यान्यभीष्टानि तानि सर्वाणि दापयेत् ।
 गौर्गुरोः संप्रदातव्या सुवस्त्राश्च सुरुपिणो ॥
 खण्डशङ्खी रोष्यखुरा कांस्यदोहा पयस्विनी ।
 ताम्रपृष्ठा सुशीला च वस्त्रप्रावृतदेहिका ॥
 अस्यैव विधिना दद्याद्भूतसंपूर्णहेतवे ।
 समधान्यं यथाशक्त्या दापयेत् प्रयतो व्रती ॥
 दीपदानं प्रकर्तव्यं गुरवे ज्ञानदायिने ।
 एवं गुरुं प्रणम्याथ शक्त्या दक्षिणया यजेत् ॥

दीपदानं प्रकर्त्तव्यं गुरवे ज्ञानदायिने ।
 जमापयेच्च तत् सर्वं देवादिप्रतिमां ददेत् ॥
 ततस्तपस्विनां देवि मम दर्शनहेतुना ॥
 सुगन्धघृतसंमिश्रपूषैः कण्ठरपायसैः ।
 धारिकाशोकवल्लीभिः पूरिका मण्डकैस्तथा ॥
 दधिदुग्धसमोपेतं भोजनं दापयेत् सुधीः ।
 तपस्विनो ब्राह्मणांश्च लिङ्गमूर्त्तिं चतुर्विधा ॥
 मम रूपमिदं यस्मात् तस्मात् पूज्यं चतुष्टयं ।
 शिवाङ्गितैश्च शास्त्रज्ञैर्देवकैर्वर्त्मचिन्तकैः ॥
 जटासुद्रादिसंयुक्तैर्भस्मोच्छलितविग्रहैः ।
 ब्रह्मचर्यरतैः शान्तैर्लोममक्षरवर्जितैः ॥
 ईदृशैः शिवपात्रैश्च भुक्तैः फलमनुत्तमम् ।
 भोजनान्ते प्रदातव्यं ताम्बूलं सुखवासकम् ॥
 श्वेतचन्दनकौपीनं दत्त्वा तांश्च विसर्जयेत् ।
 शक्तितो भोजनं देयं यथा विभवविस्तरैः ॥
 कृपणानाथदीनानां सुहृदां याचतामपि ।
 एवं विधिसमायुक्तो गच्छते परमं पदं ॥
 भोगान् भुङ्क्ते सर्वलोके शतकोटियुगन्तरेत् ।
 कन्याभिर्वैष्टितो देवि रमते स्वेच्छया प्रिये ॥
 मम लोके वसेत्तावद्यावदाभूतसंभवं ।
 मम वीर्यवलोपेतस्त्रिनेत्रः शूलपाणिकः ॥
 माहात्म्यात् सोमवारस्य अन्ते मुक्तिमवाप्नुयात् ।
 पूर्वं कृष्णेन सच्चौर्यं तथा वै पद्मयोनिना ॥
 देवदानवगन्धर्वैः पिशाचोरगराक्षसैः ।

ऋषिभिः क्षितिपैस्तद्वत् श्वायम्भुवमुखैः प्रिये ॥
 अन्ये च मानवैः शुद्धैराम्नि कौर्दन्ततत्परैः ।
 न देयं दुष्टचित्ताय शुद्धिहीनाय न क्वचित् ॥
 शास्त्रधर्महिषे नैव विदुष्वकजनाय च ।
 आचार्यदेवविप्राणां व्रतिनां व्रतशौलिनां ॥
 वज्रवेदसुतीर्थानां निन्दकाय न वै क्वचित् ।
 आर्त्ता नैव परित्याज्यं व्रतमेतत् सुदुर्लभं ॥
 व्रतत्यागान्महादोष इति ज्ञात्वा समारभेत् ॥
 गुरोः समीपे कुर्वीत व्रतमेतन्न संशयः ।
 अन्यथा गुरुहीनस्य निष्फलं जायते व्रतं ॥
 सन्देहः सर्वकार्येषु गुरुहीनस्य वै भवेत् ।
 तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन गुरुमेव समाश्रयेत् ॥
 अथ संचेपतो वक्ष्ये व्रतमाहात्म्यमुत्तमम् ।
 ये चरन्ति नरा देवि स्त्रियश्चापि सुभाविताः ॥
 तेषां जन्मसहस्रेऽपि न शोको जायते क्वचित् ॥
 न दारिद्र्यं न रोगश्च सन्ततिच्छेद एव च ।
 कुलकोटिं समुद्धृत्य स्थापयेदिन्द्रसद्मनि ॥
 इत्थं शृणोति माहात्म्यं पद्यमानं व्रतस्य च ।
 श्रावयेद्भक्तिसंयुक्तो रुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥
 क्रियमाणं तथा पश्येद्व्रतमेतत् प्रियं मम ।
 भक्तियुक्तो नरः श्रुत्वा यथैवानुप्रमोदते ॥
 मतिं ददाति यथापि स याति शिवमन्दिरं ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तसोमव्रतं ।

अथ भौमव्रतं ।

—०००—

स्वात्थामङ्गारकं गृह्य क्षपयेन्नक्तभोजनः ।
 सप्तमे त्वयसंप्राप्ते स्थापितं ताम्रभाजने ॥
 हैमं रक्ताम्बरच्छत्रं कुङ्कुमेनामुलेपनं ।
 नैवेद्यं शुभ्रकं सारं पूज्य पुष्पाक्षतादिभिः ॥
 मन्त्रेणानेन तं दद्यात् ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ।
 कुजन्मप्रभवोपि त्वं मङ्गलः पठति बुधैः ॥
 अमङ्गलं निहिंस्याशु सर्वदा यच्छ मङ्गलम् ।

इति भविष्योत्तरोक्तं भौमव्रतं ।

—०००—

भौमोयमेश्वरः पुत्रः पृथिव्यां जनितो महान् ।
 रूपेणैव सदा रम्यो वरदानादिवौकसां ॥
 अस्यैव दिवसे प्राप्ते ताम्रपात्रं सुशोभनं ।
 परिपूर्णं गुडैर्नैव वर्षमेकं प्रदापयेत् ॥
 व्रतान्ते दापयेद्देनुं यद्योक्तफलसंयुतां ।
 ब्राह्मणाय सुरूपाय अव्यङ्गितशरीरिणे ॥
 एवं व्रतविधिं दिव्यं यः कथितं कुरुते नरः ।
 रूपवान् धनवान्धैव जायते नात्र संशयः ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं भौमवारव्रतं ।

—०००—

युधिष्ठिर उवाच ।

देवदेव जगन्नाथ पुराणपुरुषोत्तमः ।

सर्वार्थसाधनं पुण्यं व्रतं कथय मे प्रभो ॥

भौमीयमर्चनं ब्रूहि माहात्म्यं तस्य मे प्रभो ।

व्रतेन येन चीर्ष्येन नरो दुःखात् प्रमुच्यते ॥

श्रीभगवानुवाच ।

यदुक्तं कथयिष्यामि सर्वकामार्थसाधनं ।

ग्रहाणामधिपोभौमः पूजयेद्भौमवासरे ॥

भङ्गलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्त्ता धनप्रदः ।

स्थिरासनो महाकायः सर्वकामार्थसाधकः ॥

लोहिता लोहिताङ्गश्च सामगानां कृपाकरः ।

धरात्मजो कुजो भौमो भूतिदो भूमिनन्दनः ॥

अङ्गारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः ।

सृष्टिकर्त्ता प्रहर्त्ता च सर्वकामफलप्रदः ॥

एतानि कुजनामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ।

ऋणं न जायते तस्य धनं प्राप्नोत्यसंशयं ॥

त्रिकोणञ्च सदाकार्यं मध्ये छिद्रं प्रकल्पयेत् ।

कुङ्कुमेन सदा लेख्यं रक्तचन्दनमेव च ।

कोणे कोणे प्रकल्प्यानि त्रीणि नामानि भूमिज ॥

आरंभकं भूमिजञ्च रक्तगन्धैश्च पूजयेत् ।

स्थापयेद्व्रणे कुम्भे जलपूर्णं सवस्तके ॥

रक्तधान्यैश्च नैवेद्ये रघ्यं रक्तफलैस्तथा ।

रक्तगन्धैश्च धूपैश्च पुष्पदीपादिभिस्तथा ॥

मङ्गलं पूजयेद्भक्त्या मङ्गलोऽहनि सर्वदा ।
 ऋणरेखा प्रकर्त्तव्या अङ्गारेण तदयतः ॥
 तान्तु प्रमार्जयेत्पञ्चाहामपादेन संस्पृशन् ।
 एकविंशतिनामानि पठित्वा तु दिनान्तके ॥
 रूपवान् धनवांश्चैव जायते नात्र संशयः ।
 एककालं द्विकालं वा यः पठेत् सुसमाहितः ॥
 एवं कृते न सन्देहो ऋणं हत्वा सुखी भवेत् ।
 पूजितो देवदेवेशो मङ्गलो मङ्गलप्रदः ॥
 उज्जयिन्यां समुत्पन्नो भौमो भौमश्चतुर्भुजः ।
 भरद्वाजकुले जातः शक्तिशूलगदाधरः ॥
 वरदो मेघमारुढः स्कन्दप्रायस्तडित् ॥ ३॥
 स्थोनापृथिवी मन्त्रेण दत्ते याम्ये प्रतिष्ठितः ।

प्रतिष्ठामन्त्रः ।

भूमिपुत्री महातेजाः कुमारो रक्तवस्त्रकः ।
 ज्वलदङ्गारसदृशो भौमः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥

पूजामन्त्रः ।

प्रसीद देवदेवेश विघ्नहर्त्ता धनप्रद ।
 ऋहाणार्घ्यं मया दत्तं सम शान्तिं प्रयच्छ वै (१) ॥
 भूमिपुत्रो महातेजाः स्वेदोद्भवः पिपाकिनः ।
 धनार्थी त्वां प्रपन्नोऽस्मि ऋहाणार्घ्यं नमोऽस्तुते ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

गौतमेन पूरा पृष्टो लोहिताङ्गो महाययः ।

(१) प्रदोभवदिति वा पाठः ।

कथय त्वं महाभाग गुह्यं पूजार्चने विधिम्(१) ॥

गौतम उवाच ।

मन्त्रमाराधनं ब्रूहि सर्व्वं प्राणिभयापहं ।
 सर्व्वपाप प्रशमनं सर्व्वोपद्रवनाशनं ॥
 सर्व्वयज्ञफलं येन सर्व्वदानफलं लभेत् ।
 तपोजप्यान्यनेकानां फलं येनैव लभ्यते ॥
 रूपञ्च सकलं येन वाहनायुधसंयुतं ।
 येन पूजितभात्रेण जायते सुखमुत्तमं(२) ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां कालेनवफलप्रदं(३) ।
 सर्व्वपापप्रशमनं सर्व्वव्याधिविनाशनं(४) ॥
 सर्व्वसौख्यप्रदानानां फलं येन च लभ्यते ।
 तद्व्रतं ब्रूहि मे देव लोडिताङ्गो महायहः ॥

भौम उवाच ॥

शृणु साधो महाभाग धर्म्मशारद गौतम ।
 व्रतं पूजा परं दानं यज्ञोप्यं सुवनत्रये ॥
 आसीत् पूर्वं सुनन्दिको ब्राह्मणो वेदपारगः ।
 तस्य भार्य्या सुनन्दीका वन्ध्या तु बहुलोभिनी ॥

(१) शुभमिति पाठान्तरं ।

(२) प्राप्यते परमं सुखमिति वा पाठः ।

(३) कालेनैवाभयप्रदमिति वा पाठः ।

(४) सर्व्वोपद्रवनाशनमिति वा पाठः ।

तस्यापत्यं न सञ्जातं वृद्धत्ववन्ध्रभावतः ।
 तेनान्यस्य सुता जातु सुशीला रूपसंयुता ॥
 ब्राह्मणस्य कुले जाता गृहीत्वा पोषिता स्वयं ।
 सर्वलक्षणसंपूर्णा मङ्गलेन तु गौतम ॥
 पूर्वजन्तानि तेनाहं पूजितश्चैव भावितः ।
 तां पुत्रीञ्च गृहे तस्य ब्राह्मणी साह्यपालयेत् ॥
 नित्यं प्रसूयते(१) स्वर्णं अष्टाङ्गात् कनकद्युतिः ।
 तेन स्वर्णेनासौ विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः ॥
 कोटि कोटीश्वरो विप्रो राजते भूमिमण्डले ।
 वर्षेः कतिपयैर्विप्र सा कन्या धीवनोत्तमा ॥
 दृष्ट्वा नन्दीकविप्रेण दशवर्षां मनःस्त्रिनीं ।
 विवाहार्थं तु विप्रस्य दत्त्वा सोमेश्वरस्य च ॥
 वेदीक्तविधिना तत्र विवाहमकरोत्तदा(२) ।
 वर्षैः कतिपयैर्विप्रस्तां कन्यां प्रौढधीवनां ॥
 आदाय श्वशुरगृहानिर्गता शुभवासरे ।
 स्रदेशोपरिमार्गेण गच्छमानस्त्वहर्निशम् ॥
 वनान्ते गङ्गरे घोरेऽरण्ये पर्वतमध्यगे ।
 सुनन्दी च वने तस्मिन् मन्दलोभप्रभावतः ॥
 सर्वसुन्द्ये वने तस्मिन् महालोभेन भावितः ।
 मार्गे चलति विप्रोऽसौ घाति तु विवृतिं स्वकं ।
 तेनासौ घातितो विप्रघोररूपेण सादरात् ।

(१) पुष्टीयते इति वा पाठः ।

(२) शुभवासरे इति वा पाठः ।

पतिं मृतञ्च तं ह । सा नारी भयपीडिता(१) ॥

यावत् पक्षिष्य काष्ठानां मध्ये चैव हुताशनं ।

पतिदेहमुपादाय चिन्तये चितिमध्यतः ॥

पतिना सह विप्रेण मरणे कृतनिश्चया ।

पतिर्ब्रह्मायं देव ध्यायन्तोच पदेपदे ॥

पतिं प्रदक्षिणी कृत्य चितायाश्च समीपतः ।

चित्वां यावत् प्रविशति तदाहमवदञ्च तां ॥

तस्मिन् काले च तुष्टोहं याचयन् मनोरथं ।

ब्राह्मणी उवाच ।

यदि तुष्टोसि मे देव तदा जीवतु मे पतिः ।

भौम उवाच ।

अजरोप्यमरो वस्ते त्वद्धर्तायं भविष्यति ।

अन्यथा च महासाध्वि चिरां त्रिभुवनचमं ॥

ब्राह्मणी उवाच ।

यदि तुष्टोसि देवेश महाशामधिप प्रभो ।

ये त्वां घटे समालिख्य रक्तचन्दनवर्चितं ।

रक्तपुष्पैश्च संपूज्य प्रत्यूषे भौमवासरे ॥

वैधव्यन्तु चणं तेषां व्याधिराजमयं तथा ।

सर्पाग्निश्वसम्बादं वियोगं स्रजनस्य च ॥

माकुशश्च महौपत यदि तुष्टोसि मे प्रभो ॥

श्रीभौम उवाच ।

एक विंशति भौमाश्च मद्रजाश्च जितेन्द्रियाः ।

एकाहारैः सीतावैद्य चतुर्दीपालिकैर्गृहे ॥
 अर्थे स्तु सकलैर्भान्वैर्वन्द्योराणिकोद्वैः ।
 स्वशक्त्या भोजनं विप्रे दातव्यं सहिरण्यकं ॥
 युवानं रत्नमनङ्गाहं सर्वोपस्कारसंयुतं ।
 तेषां पीडा कदा कस्य ग्रहस्य न भविष्यति ॥
 भूतवेतालगाकिन्यः प्रभवन्ति न हिंसकाः ।
 एवमस्तु तदा तस्य इत्युक्तान्तरधीयते ॥
 व्रतमात्रे तु ये लोकाः पीडिता विपदं गताः ।
 यः पठति इमं व्रतं स प्राप्नोति विष्णुपुरं ॥
 तत्प्राप्नोति नरः सम्यक् गतिः स्याच्च प्रभावतः ।
 उद्यापनं प्रकर्त्तव्यं मङ्गतस्य समाप्तये ॥
 उद्यापनं विना विप्र फलं पूर्णं न जायते ।
 एकविंशतिभौमाश्च कर्त्तव्या एकभावतः ॥
 आपदो विलयं यान्ति सुखञ्चैव प्रवर्द्धते ।
 यः शृणोति व्रतं विप्र मानवः संयतेन्द्रियः ॥
 तस्य मासकृतं पापं विलयं यान्ति वर्द्धते (१) ।
 सदा नियमसंयुक्तः प्रत्यूषेसु समास्थितः (२) ।
 यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रये ॥
 सुसमृद्धो भवेद्विप्रः पुत्रपौत्रैस्तु वर्द्धते ।
 अन्ते चापि परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः ॥

(१) तत्क्षणादिति पाठान्तरं ।

(२) सुसमाहित इति पाठान्तरं ।

एवमुक्त्वा तदा तत्र मङ्गलोऽपि दिवङ्गतः ॥
 इदं व्रतं त्वया ख्यातं सर्वसौख्यप्रदायकं ।
 इदं व्रतं करिष्यन्ति तेषां पीडा न जायते ॥
 स्त्रीभिर्व्रतं प्रकर्त्तव्यं पुरुषैश्च विशेषतः ।
 तेषां मुक्तिर्नसन्देहः स्वर्गवासी न संशयः ॥

इति पद्मपुराणे भौमव्रतं ।

कनकमयशरीरस्तेजसादुर्निरीक्ष्यो
 हुतवहसमकान्तिर्भालवे लब्धजन्मा ।
 श्रवणितनय एष स्तूयते भारतेयो
 ददतु मम विभूतिं मङ्गलः सुप्रसन्नः ॥

गौतम उवाच(१) ।

उद्यापनविधिं तस्य सम्यग्ब्रूहि प्रसादतः ।
 येन ज्ञातेन जगत उपकारी महान् भवेत् ॥

मङ्गल उवाच ।

विज्ञे(२)योमण्डप स्तम्भिस्त्वष्टहस्त प्रमाणतः ।
 स्थण्डिलं मध्यतः कार्यं हस्तैकस्य प्रमाणतः ॥
 मण्डलन्तु प्रकर्त्तव्यं मामकं रक्तशालिनं ।
 पूर्वोक्तानि च नामानि मण्डले पूजयेत्ततः ॥

(१) मङ्गलउवाचिति पाठान्तरं ।

(२) विद्मि इति पाठान्तरं ।

मण्डलन्तु प्रकर्त्तव्यं पत्रैर्विंशतिभिर्युतं (१) ॥
 हारोपहारसहितं वीथिकाकरकैर्युतं ।
 पूजा तत्र प्रकर्त्तव्या रक्तचन्दनपूर्विका ॥
 जवापुष्पे स्तु पूज्यानि मम नामानि पूर्वतः ।
 सल्लक्ष्या धूपदानञ्च नैवेद्यं पौलिकः स्मृतां ॥
 पूजाफलैर्महाध्वंशं दातव्या नारिकेलयुक् ।
 जवापुष्पेण दातव्यो (२) व्रतोद्यापनसिद्धये ।
 कुम्भे मे प्रतिमां स्थाप्य सौवर्णीञ्च स्वशक्तितः ॥
 रक्तवस्त्रेण संख्याय पूजां पूर्वात्तमन्वतः ।
 अष्टोत्तरशतं होमं पूजान्ते कारयेद्बुधः ॥
 जवायाः कुसुमानान्तु हृतस्य तु यथाविधि ।
 तिलाक्षतानामाचार्यश्चत्विग्मिर्वेदपारणैः ॥
 अग्निर्मूर्द्धात्तमन्त्रेण रक्तशालेयैरुक्तया ।
 शान्तिकन्तु प्रकर्त्तव्यं यद्योक्तेन (३) विधानतः ॥
 पद्ममध्ये कर्णिकायां मम सूक्तमतन्द्रितः ।
 पूजयेद्यद्यमानस्तु शेषनामानि पूर्वतः ॥
 मङ्गलाय नमः पादौ भूमिपुत्राय जानुनौ ॥
 ऋणहर्त्तं नमस्तूरु कटिं धनप्रदाय च ।
 स्थिरासनाय गुह्ये तु महाकायय चोरसि ।
 सर्वकामप्रदात्रे तु वामबाहुं प्रपूजयेत् ॥

(१) पात्रकैरिति पाठान्तरं ।

(२) पूर्वमन्त्रेण दातव्य इति पाठान्तरं ।

(३) सप्तशोक्त इति वा पाठः ।

लोहिताय दक्षवाहो लोहिताचाय कण्ठतः ।
 आस्ये संपूजयेन्माच्च सामगानां कृपाकरं ॥
 धरात्मजं नासिकायां कूजच्च नयनद्वये ।
 भौमं ललाटपट्टे च भूमिजाय नमो भुवो ॥
 मूर्द्ध्नि संपूजयेन्माच्च भूमिनन्दननामतः ।
 अङ्गारकं शिखायान्तु यमद्ववचदेशतः ॥
 सर्वरोगापहारश्च अस्त्रे संपूजयेत्सदा ।
 आकाशे सृष्टिकर्तारं ग्रहर्तारमधस्तथा ॥
 सर्वाङ्गेषु प्रपूज्योस्मि सर्वकामफलप्रदः ।
 एवं पञ्चोपचारेण पूजान्ते व्रतकारिणा ॥
 अच्छिद्रं वाचनीयन्तु भक्तियुक्तेन चेतसा ।
 आचार्यं ऋत्विजो ब्रूयुः संपूर्णं व्रतमस्त्विति ॥
 व्रतान्ते पूजयेद्विप्रं गुरुं पत्नीसमन्वितं ।
 रत्नवस्त्रं परोधाप्य पदं दद्याद्यद्योदितं ॥
 शय्यां सोपस्तराश्चैव भोजनं विविधं तथा ।
 भज्या दद्यादनङ्गाहं (१) व्रतान्ते मम तुष्टये ॥
 ऋत्विजोऽपि तदा पूज्या मत्प्रीत्यर्थं स्वशक्तितः ।
 भोजनाच्छादनाद्यैश्च संस्कारैर्विविधैर्गिरा ॥
 इत्थमुद्यापनं ये तु कुर्वन्ति व्रतकारकाः ।
 तेषां पीडा कदा कस्य ग्रहस्य न भविष्यति ॥
 भूतवेतालशाकिन्यः प्रभवन्ति न हिंसकाः ।
 न ऋणश्च भवेत्तेषां धनं तेषां भवेद्भवं ॥

येषां सन्तानवाञ्छा स्यात् ते लभन्ते वङ्गं सुतान् ।
 इत्युक्त्वा गौतमस्याग्रे दिवं प्राप्नो महापदः ॥
 व्रतमात्रे तु ये लोकाः पोडिता विपदाङ्गणैः (१) ।
 आपदो विलयं यान्ति सुखञ्चैव प्रवर्धते (२) ॥
 यः स्तुवीति व्रतं भक्त्या मानवस्तु जितेन्द्रियः ।
 तस्य मासकृतं पापं विलयं याति तत्क्षणात् ॥
 सदा तु नियमारूढः प्रत्यूषे सुसमाहितः ।
 यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रये ॥
 सुसमृद्धो भवेद्विप्रः पुत्रपौत्रैः स वर्धते ।
 अन्ते याति परं स्थानं यत्र सूर्यादयो यहाः ॥
 अवाप्नोति नरः सम्यग् (३) व्रतस्यास्य प्रभावतः ।
 यावज्जीवं न शक्नोति व्रतं कर्तुं नरो यदि ॥
 उद्यापनं विधायैव मोक्षव्यं व्रतमुत्तमं ।
 उद्यापनन्तु शास्त्रोक्तं कर्तव्यं सुसमाहितैः ॥
 अशक्नो ब्राह्मणानुज्ञां गृहीत्वा तु विसर्जयेत् ।
 अन्यथा कुरुते यस्तु कुठौचान्धः (४) प्रजायते ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्राह्मणानुज्ञया व्रतं ।
 कर्तव्यन्तु सुसंपूर्णमुद्यापनसमन्वितं ॥

(१) विपदाङ्गणे इति पाठान्तरं ।

(२) सर्वलोकोपान्तात्तत्क्षणादिति पाठान्तरं ।

(३) कृतस्य व्रततं सम्यगिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(४) कुठौ वन्धश्च जायते इति पाठान्तरं ।

धरामराणां वचनैरवस्थिता(१)

दिवौकसस्तीर्थमखैःसमेताः(२) ।

न लङ्घयेद्यापि वचांसि तेषां

श्रेयोऽभिकामौ पुरुषो विजानन् ॥

इति पद्मपुराणोक्तं मङ्गलव्रतोदयापनं ।

अथ बुधव्रतं ।

कृष्ण उवाच ।

विशाखासु बुधं प्राप्य सप्त नक्षत्रानि चाचरेत् ।

बुधं हेममयं कृत्वा स्थापितं कांस्यभाजने ॥

शुक्लमाख्याम्बरधरं शुक्लगन्धानुलेपनं(३) ।

गुड़ोदनोपहारन्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥

बुधस्त्वं बुद्धिजननी बोधदः सर्वदा नृणां ।

तत्त्वावबोधं कुरुते राजपुत्राय ते नमः ॥

इति भविष्योत्तरे बुधव्रतं ।

(१) वचनैर्बवस्थिता इति पुस्तकालाये पाठः ।

(२) वनेः समेता इति पाठालापरं ।

(३) शुक्लमख्ययुगम्बरं शुक्लमाख्यानुलेपनमिति पाठालापरं ।

अथ गुरुव्रतं ।

—०—

अनुराधास्त्रयाचार्यं देवानां पूज्य भक्तितः ।
 पूर्वोक्तक्रमयोगेन सप्त नक्तान्यथाचरेत् ॥
 हैमं हेममये पात्रे स्थापयेच्च वृद्धस्यति ।
 पीताम्बरयुगच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतकं ॥
 पादुकाच्छत्रसहितं सदण्डं सकमण्डलुं ।
 संपूज्य पुष्पनिकरैर्धूपदीपाक्षतादिभिः ।
 खण्डखाद्योपहारञ्च द्विजाय प्रतिपादयेत् ॥
 धर्मशास्त्रार्थशास्त्रञ्च ज्ञानविज्ञानपारग ।
 प्रलब्धबुद्धिगाभीर्यं देवाचार्यं नमोऽस्तु ते ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं गुरुव्रतं ।

अथ गुरुव्रतं ।

—०—

शुक्रं ज्येष्ठासु संप्राप्य(१) पूजयेन्नक्तभोजनः ।
 पूर्वोक्तक्रमयोगेन द्विजसन्तर्पणेन तु ॥
 सप्तमेऽत्वथ संप्राप्ते सौवर्णं कारयेन्नितं(२) ।
 रोप्ये वा कांस्यपात्रे वा स्थापयित्वा शृगोः सुतं ॥
 संपूज्य परया भक्त्या श्वेतवस्त्रानुलेपनैः ।
 अग्रे तस्य प्रदातव्यं पायसं घृतसंयुतं ॥

(१) शुक्रं ज्येष्ठासु संगृह्य चपयेन्नक्तभोजन इति पुस्तकान्तरे पाठ्य

(२) कारयेच्छ्रममिति पाठान्तरं ।

दद्यादनेन मन्त्रेण ब्राह्मणाय विवक्षणः ।
 भार्गवो भृगुशिष्यो वा शुकः क्रमविशारदः ॥
 हत्वा यहकृतान् दोषान् आयुरारोग्यदी भव ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं शुक्रव्रतं ।

—000—

विषमस्ये भृगुसुते महाशान्तिकरं व्रतं ।
 कर्त्तव्यं मनुजैर्यत्नान्महापातकनाशनं ॥
 होतव्यं मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चौरैर्घृतेन च ।
 इति भविष्योत्तरोक्ता महाशान्तिः ।

—

अथ शनिव्रतं ।

—00—

भविष्य पुराणात् ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

कदाचिदाश्रमपदं पिप्पलादस्य नारदः ।
 जगाम कामचारेण पर्यटन्नवनीतलं ॥
 तमातिथेयः श्रेयोऽर्थी पिप्पलादोऽथ नारदं ।
 विहितायां सपर्यायां योगज्ञान्तमथाब्रवीत्(१) ॥
 सुने वने चिरंकालमालम्ब्य स्थितवानहं ।
 अश्वत्थवृक्षमक्षीणच्छाद्यमायतसत्फलं ॥

(१) पर्यायाप्तमब्रवीदिति पाठान्तरं ।

क गतौ मां निधायैह मदीयौ पितरौ मुने ।
 तं प्राह नारदः पूर्वं सर्वलोकाग्निः शनिः(१) ॥
 पीडयामास वसुधां सर्वेषामनुधारिणां(२) ।
 रोगांश्चकार देहेषु गेहेषु धनसंचयं ॥
 तदा पुण्यान्धरण्यानि परिभ्रम्य फलादिकं ।
 आदाय कायपीषाय सायमायाति ते पिता ॥
 क्लीवभावं पुरस्कृत्य शनेर्दुर्भिक्षशिक्षितं ।
 त्वां विहाय सचापस्तु गतयेतस्ततः क्वचित् ॥
 एवमुक्तः शिशुक्रीधात् प्रज्वलन्निव पावकः ।
 आलोक्य गगनाद्भूमौ पातयामास वै शनिं ॥
 यतमानो गिरिः शृङ्गे लग्नः खञ्जी बभूव ह ।
 धरण्यां पतितं दृष्ट्वा भास्कराब्जमातुरं ॥
 ननर्त्त भुजमुत्क्षिप्य नारदो दृष्टमानसः ।
 हर्षाद्देवानघाह्वय दर्शयामास तं शनिं ॥
 अथ देवास्तदा प्राप्ता ब्रह्मरुद्रेन्द्रपावकाः ।
 शनिन्ते सान्त्वयामासुः क्रोधमुग्धं मुनिञ्च तं ॥
 स्वस्ति तेऽस्तु महाभाग पिप्पलाद महामुने ।
 भद्रन्तेऽत्र कृतं नाम नारदेन महर्षिणा ॥
 अन्वर्थयुक्तं विप्रेन्द्र जीवितं पिप्पलादनात् ।

(१) सर्वलोकानलः शनिरिति पाठान्तरं ।

(२) पीडया पीडयामास बहुधा अनुधारिणामिति पाठान्तरं ।

अतस्त्वं पिप्पलादेति लोके ख्यातिं गमिष्यसि ॥
 ये च त्वां पूजयिष्यन्ति स्नात्वा पुष्पाक्षतादिभिः ।
 गृहाश्रमपदे रम्ये क्षिपेयुर्भक्तिभाविताः ॥
 सप्तजन्मान्तरं यावत् पुत्रपौत्रानुगामिनी ।
 तेषां लक्ष्मीर्न दूरस्था भविष्यति कदाचन ॥
 स्मरिष्यन्ति च येऽपि त्वां पिप्पलादेति नामतः ।
 तेषां ग्रनैश्चरकता न पौड्रापि भविष्यति ॥
 क्षमस्त्रास्य महाभाग निर्दोषोऽयं ग्रहाश्रयीः ।
 चरन् वृक्षं(१) ग्रनैरेष शुभाशुभफलप्रदः ॥
 हठसाध्या ग्रहाद्येते न भवन्ति कदाचन ।
 बलिहोमनमस्तारैः शान्तिं यच्छन्ति पूजिताः ॥
 अतोऽर्थमस्य दिवसे स्नानमभ्यङ्गपूर्वकं ।
 कार्थ्यं देयञ्च विप्राय तैलमभ्यङ्गहेतवे ॥
 यस्तु संवत्सरं यावत् प्राप्ते प्रतिदिने नरः(२) ।
 तैलं ददाति विप्राणां स्वशक्त्यान्यजनस्य तु ॥
 ततः संवत्सरस्यान्ते प्राप्ते तस्य दिने पुनः ।
 लौहघटार्पितं सौरिं तैलकुम्भे विनिक्षिपेत् ॥
 लौहे वा सुशमये वाथ कण्ठवस्त्रयुगान्वितं ॥

(१) चरन् भवति पाठान्तरं ।

(२) प्रतिदिने नर इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

शनिरूपन्तु मत्स्यपुराणात् ।

इन्द्रनीलद्युतिः शूलौ वरदो वृषवाहनः(१) ।
 वाणवाणासनधरः किरीटार्कसुतः सदा ॥
 कृष्णगोदक्षिणायुक्तं कृष्णकम्बलशायिनं ।
 अभ्यङ्गेन स्वयं स्नात्वा कृष्णपुष्पैश्च पूजयेत् ॥
 धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः(२) कृगरामैस्तिलोदनैः(३) ।
 पूजयित्वा सूर्यपुत्रं चमस्वेति पुनः पुनः ॥
 कृष्णाय दिजमुखाय तदभावेतराय च(४) ।
 देयः शनैश्चरो भक्त्या मन्त्रेणानेन वै दिज ॥
 शन्नोदेवीति विष्णोणामितरेषां शृणुष्व यः(५) ।
 क्रूरावलोकनवशाद्भुवनं नाशयति यो यही रुष्टः ।
 तुष्टो धनकनकसुखं ददाति सोऽस्मान् शनैश्चरः पातु ॥
 यः पुरा नष्टराज्याय नलाय परितोषितः(६) ।
 स्वप्ने ददौ निजं(७) राज्यं स मे सौरिः प्रसीदतु ॥
 कोणं नीलाञ्जनप्रख्यं मन्दचेष्टाप्रसारिणं ।
 क्वायामार्तण्डसम्भूतं नमस्यामि शनैश्चरं ॥

(१) वृषवाहन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) सुगन्धगन्धपुष्पैश्च इति पाठान्तरं ।

(३) सरलैस्तिलमीदक्षैरिति पाठान्तरं ।

(४) तं गोदक्षाय कम्बलमिति पाठान्तरं ।

(५) इतरेषाञ्च वर्णानां शृणु मन्त्रादिजोत्तम इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(६) नलाय मददौ किल इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(७) स्वप्ने तस्मै निजमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

नमोऽर्कपुत्राय शनैश्चराय
 नौहारवर्णाञ्जनमेचकाय ।
 श्रुत्वा रहस्यं तव कामदस्त्वं
 फलमदी मे भव सूर्यपुत्र ॥

नमोऽस्तु प्रेतराजाय कृष्णदेहाय वै नमः (१) ।
 शनैश्चराय क्रूराय शुद्धबुद्धिप्रदायिने ॥
 य एभिर्नाममिस्तौति तस्य तुष्टो ददात्यसौ ।
 तदौयन्तु भयं तस्य स्वप्नेऽपि न भविष्यति ॥
 इत्यनेन विधानेन शक्तिं दत्त्वा विसर्जयेत् ।
 एतद्व्रतन्तु ये विप्र चरिष्यन्तौह मानवाः ॥
 शनैस्तु वासरे प्राप्ते वत्सरं यावदेव तु ।
 तेषां शनैश्चरो पीडा देयेऽपि न भविष्यति ॥

भविष्योत्तरात् । कृष्ण उवाच ।
 पुरा चेतायुगे पार्थ नावर्षत्पाकशासनः ।
 कथञ्चिदुर्ण्याद्वाज्रस्तस्य राष्ट्रे समन्ततः ॥
 ततोराष्ट्रं क्षुधाविष्टं बभूवातीव दारुणं ।
 पतङ्गमृषकाकीर्णं चौरव्यालभयाकुलं ॥
 तस्मिन् घोरान्तरे काले सपत्नीकः सवालकः ।
 कौशिकः स्वगृहं त्यक्त्वा परराष्ट्रमगच्छनैः ॥
 मार्गे च गच्छता तेन येन केन महर्षिणा ।
 त्यक्तः स बालकस्त्वेको दुर्भरं हि कुटुम्बिकं ॥
 तस्मिन् काले विशेषेण क्षीणे ह्योषधिसञ्चये ।

कृत्वा तन्निर्वृणं कर्म ततोऽसौ कौशिकी गतः ॥
 सोऽपि बालः क्षुधादीनी दिशो वीक्ष्य दृशा अपि ।
 उत्थाय पिप्पलस्याधोमूलान्यत्तुं प्रचक्रमे ॥
 कूपे जलं पपौ नित्यं तत्रैवाश्रममण्डले ।
 कृत्वा समाश्रितो रौद्रं तेपे च विपुलं तपः ॥
 अथाजगाम भगवान्नारदो वेदपारगः ।
 तं दृष्ट्वा दीनवदनं क्षुधात्तं द्विजपोतकं ॥
 तदासौ तस्य संस्कारं चक्रे मौञ्जादिबन्धनं ।
 वेदानध्यापयामास सरहस्यपदक्रमात् ।
 ददौ च वैष्णवं मन्त्रं द्वादशाक्षरमाच्युतं ॥
 वेदाभ्यासरतस्यास्य विष्णु ध्यानपरस्य च ।
 प्रत्यहं पिप्पलादस्य विष्णुः प्रत्यक्षतां ययौ ॥
 वैनतेयसमारुढः नीलोत्पलदलच्छविः ।
 चतुर्भुजः पीतवासाः शङ्खचक्रगदाधरः ॥
 स उवाच तदा तुष्टो वरं ब्रूहि यमिच्छसि ॥
 तच्छ्रुत्वा नारदमुखं समालोक्य शिशुस्तदा ।
 नारदेनाप्यनुज्ञातो योगविद्यामवाप च ॥
 दत्त्वा ज्ञानं सोपदेशं योगाभ्यासञ्च निर्मलं ।
 नागारिगमनो विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 ततोऽभवत्सहाज्जानी महर्षिः स शिशुस्तदा ।
 नारदं परिप्रच्छ केनाहं पीडितो मुने ॥
 ग्रहेण ग्रहरूपेण बालरूपोऽतिदुःखितः ॥
 न मे पिता न मे भ्राता जीवितोऽस्म्यस्य पीडया ॥

ब्राह्मणं भवता दत्तं मम दैवादिजोत्तम ॥
 एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं कथयामास नारदः ॥
 शनैश्चरेण क्रूरेण ग्रहेण त्वं हि पीडितः ।
 पीडितश्च समस्तोऽपि देशोऽयं मन्दचारिणा ॥
 तथैव च फलं प्राप्त एष सौरिः शनैश्चरः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एवमुक्त्वा सुराः सर्वे प्रतिजग्मुर्ग्रथागतं ।
 शनैश्चरोऽपि स्वे स्थाने ग्रहत्वेण प्रतिष्ठितः ॥
 पिप्पलादोऽपि ब्रह्मर्षिर्ब्रह्माग्नां प्रतिपालयन् ।
 शनैश्चरन्तु संपूज्य तुष्टाव रचितान्मलिनः ॥
 कोणस्थः पिङ्गलो वक्रः कृष्णो रौद्रोऽन्तकीपमः ।
 सौरिः शनैश्चरो मन्दः प्रौढतां मे ग्रहोत्तमः ॥
 शनैश्चरमिति श्रुत्वा पिप्पलादो महामुनिः ।
 रवेर्ज्वलन् विमानस्थो दृश्यतेऽद्यापि मानवैः ॥
 इदं शनैश्चराख्यानं ये पठिष्यन्ति मानवाः (१) ।
 तेषां कुरुकुलये च पुनः पीडा न बाधते ॥

कृष्णायसेन घटितां ग्रहराजमूर्त्तिं
 लीहे निधाय कलशे तिलतैलपूर्णं ।
 यो ब्राह्मणाय रविजं प्रददाति भक्त्या
 पीडा शनैश्चरकृता न हि बाधते तं ॥

(१) ये शीघ्रानि समाचिन्ताः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इति भविष्योत्तरे शनैश्वरव्रतं ।

—००७००—

श्रौतकथा उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं ।
 येन लज्जीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते ॥
 मूलेन सूर्यतनयं गृहीत्वा भरतर्षभ ।
 तस्मिन्दिने पूजनौघं ग्रहत्रितयमादरात् ॥
 शनैश्वरश्च राहुश्च केतुश्चेति क्रमान्नृप ।
 होमं हृततिलैः कुर्याद्ग्रहनाम्ना च मन्त्रवित् ॥
 पृथग्गष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ।
 होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव हृतेन तु ।
 यथाक्रमं शमीदूर्वाकुशाश्च समिधस्तु ताः ॥
 सप्तमे चैव संप्राप्ते नक्तं सूर्यसुतस्य च ।
 ग्रहास्त्रयोऽपि कर्त्तव्या राजन् लौहमयाः शुभाः ॥
 लौहपात्रे स्थिताः सर्वे सौवर्णे वा कुरुद्वह ।
 कणवस्त्रयुगं दद्यादेकैकस्य क्रमान्नृप ॥
 अत्र शनिरूपं निरन्तरव्रतोक्तं वेदितव्यं ।

राहुकेतोश्च, मत्स्यपुराणात् ।

करालवदनः खड्गचर्मशूलौ वरप्रदः ।
 नीलसिंहासनयुतो राहुरत्र प्रशस्यते ॥
 धूम्रा द्विबाहवः सर्वे गदिनो विक्रताननाः ।
 गृध्रासनगता नित्यं केतवस्सुर्व्वरप्रदाः ॥
 मृगनाभ्यां समालेप्य धूपं कथागुरुस्तथा ।

दत्त्वा नैवेद्यकं सारं ब्राह्मणाद्योपपादयेत् ॥
 शनैश्चर नमस्तुभ्यं नमस्ते राज्ञवे तथा ।
 केतवेऽथ नमस्तुभ्यं सर्वशान्तिप्रदी भव ॥
 एवं कृते भवेद्दुःखं तन्निबोध द्विजोत्तम ॥
 यदि भीमो रविशुतो भास्करो राहुणा सह ।
 केतवो मूर्ध्नि तिष्ठन्ति सर्वे पौडाकरा ग्रहाः ॥
 अनेन कृतमात्रेण सर्वे शाम्यन्त्युपद्रवाः ॥
 य एवं कुरुते राजन् सदा भक्तिसमन्वितः ।
 तस्य सानुग्रहाः सर्वे यच्छन्ति विजयं सुखं ॥
 य एतां शृणुयाच्छान्तिं ग्रहाणां पठतेऽपि वा ।
 तस्य सानुग्रहाः सर्वे शान्तिं यच्छन्ति भूपते ॥
 सूर्यं विधुं कुजवधौ गुरुशुक्रसौरौ
 हस्तादिष्टवसहितानुदितक्रमेण ।

संपूज्य हेमघटितान् द्विजपुङ्गवाय

दत्त्वा पुमान् ग्रहगणेन न पीडयतेऽत्र ॥

शनैश्चरं राहुकेतून् लौहपात्रे व्यवस्थितान् ।

कृष्णागुरुः स्मृतो धूपो दक्षिणा चात्मशक्तिः ॥

इति भविष्योत्तरोक्ता शनैश्चरादिशान्तिः (१) ।

—000@000—

नक्षत्रतिथियोगेन तिथीनां ग्रहयोगतः ।

पुनरेव प्रवक्ष्यामि व्रतानि तु यथा स्थितं ॥

रोहिण्याच्चाष्टमीयोगो यदा भवति सौम्यके ।

विशेषपूजा कृत्वा पुत्रकामेन यत्नतः ॥
 पुष्ये शुकृतचतुर्दश्यां गुरुयोगो यदा भवेत् ।
 अथवा सोमसंयोगो विशेषात् पूज्य शङ्करम् ॥
 पायसं घृतसंयुक्तं शिवाय विनिवेदयेत् ।
 धूपदीपोपहाराद्यैः पूर्व्ववत् पूजयेच्छिवं ॥
 प्राशनन्तु घृतं कार्य्यं सर्व्वकामप्रदं व्रतम् ॥
 आदित्यरेवतौ योगश्चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 अष्टम्यां वा मघायोगो शिवं संपूज्य पूर्व्ववत् ॥
 तिलास्तु प्राशने शस्ता आदित्यव्रतमोरितं ।
 आरोग्यं जायते तस्य पुत्रवन्तुगणैः सह ॥
 रोहिणीचन्द्रयोगश्च चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 अष्टम्यां सोमसंयोगात्तदा चन्द्रव्रतं चरेत् ॥
 प्रागुक्तेन विधानेन शिवं संपूज्य यत्नतः ।
 दधि क्षीरन्तु नैवेद्यं प्राशनं क्षीरमेव च ।
 कीर्त्तिमारोग्यमैश्वर्य्यं प्राप्नुयान्नानृतं वचः ॥
 अश्विनीभौमसंयोगश्चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 अष्टम्यां भरणीयोगस्तदा भौमव्रतं चरेत् ॥
 संपूज्य परया भक्त्या शिवं पञ्चोपचारतः ।
 रक्तोत्पलप्राशनन्तु साम्राज्यं प्राप्नुयाच्छुभं ॥
 रोहिणीबुधसंयोगश्चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 अष्टम्यां वा समासेन बुधव्रतं समाचरेत् ॥
 शिवः पूज्यो विधानेन महास्नानपुरःसरं ।
 महावक्तिसमीपेन प्राशनं पायससङ्कृतं ।

पुत्रार्थदाराद्य यशो वर्द्धते तस्य नान्यथा ॥
 रेवतीगुरुसंयोगस्तुर्हृष्टां यदा भवेत् ।
 अष्टम्यां तिथिसंयोगाद्गुरुव्रतं तदा चरेत् ॥
 प्राशनं कपिलाज्यन्तु ब्राह्मीरससमन्वितं ।
 वागौशत्वमवाप्नोति व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥
 श्रवणं भार्गवयुतं चतुर्दश्यां यदा भवेत् ।
 शुक्रव्रतं तदा विद्धि पुनर्वसुष्टमी यदा ॥
 संपूज्य परमेशानं यथाविभवविस्तरैः ।
 प्राशनं मधु चैवात्र कर्त्तव्यं संयतात्मना ।
 महाफलमवाप्नोति व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥
 भरणीशनियोगस्तु चतुर्हृष्टां यदा भवेत् ।
 आर्द्रायोगस्तथाष्टम्यां तदा शनिव्रतं चरेत् ॥
 शिवं संपूज्य विधिवत् प्राशनं सस्यमेव च ।
 शनिरेकादशस्यो हि फलं यच्छति शोभनं ॥
 विरुद्धं शोभते वत्स तदर्थं व्रतमाचरेत् ।
 हेमकुप्यप्रवालञ्च कम्बलन्तु क्रमेण च ॥
 शङ्खञ्च तीक्ष्णलौहञ्च क्रमादयत्नेन दापयेत् ।
 यथा सम्भवते वत्स आचार्याय प्रयत्नतः ॥
 इति कालोत्तरोक्ताणि तिथिनक्षत्रवारव्रतानि ।

—०००—

इन्द्र उवाच ।

स्वल्पेनैव तु द्रव्येण महापुण्यं यथा भवेत् ।
 तदहं श्रोतुमिच्छामि ग्रहयागं सुरेश्वर ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि यथा त्वं परिपृच्छसि ।
 अत्यक्तेशाम्महापुण्यं ग्रहर्चतिथियौगिकं ॥
 भृगुपौष्पाष्टमीयोगं शिवयोगेषु चोत्तमं ।
 सदुवर्गं च सौभाग्यं भद्रया भृगुवासरे ॥
 दैवयोगादयदा पठौ पुण्यर्चरविवासरे ।
 स्कन्दयागस्तदा कार्यः सर्वकामप्रसाधकः ॥
 वारे चैव यदा सूर्ये सप्तमी विजया मता ।
 तदा तु शोभनो योगो भवेत् सर्वगुणावहः ॥
 शशिरिक्तासु संयोग आर्द्रं च स्य सुरेश्वर ।
 नवम्यां मङ्गलो योगो भानुभूतदिनं यदा ।
 अष्टम्यां चाथ चन्द्रो हि श्रवणेन सुखावहः ॥
 अहिबध्ने कुजाहे तु गणनाथस्य चाहनि ॥
 पुनर्वसौ गुरोर्ध्वारी द्वादश्यां श्रवणेन च ।
 सोमशुक्लं तदा यागं विष्णोः सर्वार्थसाधकं ॥
 द्वितीयायां यदा सौम्ये कृत्तिकर्चं भवेत् कचित् ।
 ग्रहयागस्तदा कार्यः सर्वशान्तिप्रदायकः ॥
 स्वात्यां शनिचतुर्थी च उमायागे वरा स्मृता ॥
 उत्तरासु च पूर्व्यासु भानुपूर्णाष्टमीषु च ।
 ग्रहशान्त्यादिकं कृत्वा सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
 गुरोरेकादशीपुष्ये रोहिण्यां वा शनैश्चरे ।
 सुतप्तौभाग्यकामाय यागो रौद्रविनायकः ॥
 पूर्णिमासु च सर्व्यासु अष्टमीद्वादशीषु च ।

चतुर्दश्यां तृतीयासु ग्रहर्चेषु शुभेषु च ।
 सर्वेषां सम्भवेद्यागो भक्तिपूर्वो महासुने ॥
 मन्त्रसाधनमिष्टायू रुद्रयागादवाप्यते ॥
 श्रीमिधाज्ञानमाद्युष्यममायागान्महासुने ।
 योगज्ञानं यशः सिद्धिं महादेवादवाप्नुयात् ॥
 आरोग्यं सुव्रतीयत्वं भास्करात् प्राप्यते ध्रुवं ।
 गतिमिष्टां यथाकामं प्रयच्छति त्रिविक्रमः ॥
 विज्ञानं सम्भवेत्तस्य यस्तु पश्येद्दिनायकं ॥
 विगतारिर्भवेत् षष्ठ्यां दृष्ट्वा स्कन्दन्तु तत्क्षणात् ।
 मातृयागान्महासिद्धिः सर्वेषामपि जायते ।
 भवेत्त धनवान् पुंसां प्रथमाहे हुताशनात् ॥
 स्वर्गापवर्गसंसिद्धिर्दुर्गायागात् प्रजायते ।
 मायाद्यैर्मङ्गलाद्यैश्च ज्येष्ठ्यायां ब्रह्मवित्तमैः ॥
 ईशाद्यैः कालिकाद्यास्तु यष्ट्या विधिना सुनेः ॥
 इत्याद्ये देवौपुराणे ग्रहतिथ्यर्चयागमाहात्म्यकौर्त्तनम् ।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर-
 सकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते-
 चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
 वारव्रतानि ।

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

अथ नक्षत्रव्रतानि ।

मनौषी हेमाद्रिर्नयविनयसम्पत्तिभवनं
द्विजन्मा सन्मार्गप्रथितपदसञ्चारचतुरः ।
त्रिलोकोलीकानामविकलफलश्रेणिरचना
विचित्रं नक्षत्रव्रतगणमिदानीं वितनुते ॥

पुष्कर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि काम्यं कर्म तवानघ ।
उपोषितो सदा पुष्टिं यजमानपुरोहितौ ।
अश्विन्युक्ते शुभे स्नानं कुर्यातां तन्निबोधत ॥
अकीलभूमौ द्वौ कुक्षौ मधूककुसुमान्वितौ ।
अश्वगन्धयुतौ कृत्वा स्थाप्यावथ सदा समौ ॥
ततः संपूजयेद्दिद्वान्नामलौ शशिनन्तथा ।
अश्विनीं वरुणश्चैव शुचिवासास्तथा हरिः(१) ।
गन्धमाखनमस्कारैर्दीपधूपावसम्पदा ॥
ततोऽश्वमिथुनं कार्यं सर्व्वौषधियुतं सदा ।
प्रणतेन ततो मूढा नासत्याभ्यां निवेदयेत् ॥
धूपमष्टाङ्गकं दद्याद्देवानान्तु द्विजोत्तम ॥
अश्वलोम तथाश्वत्यफलमूले च वा सदा ।

(१) मूकवासालयाहरिमिति पाठाकरं ।

एकत्र निश्चितं कृत्वा मणिर्हार्थ्यस्तु योभनः ॥

अलं दधत्वाश्विनमेतदेव

स्नानं प्रकुर्वन् प्रयतो मनुष्यः ।

अश्वानवाप्नोति निरस्तसङ्गान्

कुलोद्भवान् वीर्यबलोपपन्नान् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं (१) अश्विनीस्नानं ।

—०००—

ब्रह्मीवाच ।

इत्येते कथिताः कृष्ण तिथियोगा मया तव ।

नचत्रदेवताः सर्वाः नचत्रेषु व्यवस्थिताः ॥

इष्टान् कामान् प्रयच्छन्ति यथास्थानं सुरेश्वर ।

चन्द्रमा यत्र नचत्रे यदा समधितिष्ठति ।

उक्तस्तु देवयज्ञस्तु तदा स सफलो भवेत् ॥

देवताश्च प्रवक्ष्यामि नचत्राणां यन्नातथं ।

नचत्राणि च सर्वाणि यज्ञश्चैव पृथक् पृथक् ॥

अश्विन्यामाश्विनाविष्टा दीर्घायुर्जायते नरः ।

व्याधिभिर्मुच्यते क्षिप्रं योऽत्यर्थं व्याधिपीडितः ॥

भरण्यां यमराडिष्टः कुसुमैरसितैः शुभैः ।

तथा गन्धादिभिः शुभैरपसृत्युं विमोचयेत् ॥

अनलः कृत्तिकायान्तु ऋविं संपूजितः परां ।

रक्तमाख्यादिभिर्हृद्याद्दृष्टहोमेन च ध्रुवं ॥

प्रजाः प्रजापतिः प्रीत इष्टो (२) दद्यात्पशून्स्तथा ।

(१) मविष्योत्तरोक्तमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) पूज्यः प्रजापतिः प्रीत इष्टमिति पाठान्तरं ।

रोहिण्यां देवशार्दूल गोजन्माह जगत्पते ॥
 सुगशीर्षं तत्रा सीमं जातिमारोग्यमेव च ॥
 आर्द्रायान्तु शिवं पूज्य पशून् विजयमेव च ।
 सितैः पद्मादिभिर्हिष्यैर्देवत्वं पयसा च वै ।
 पुत्रान् पुनर्व्वसौ दद्याच्चरुणा तर्प्यिता दितिः ॥
 तिथे वृहस्पतिर्बुधं विपुलं सुखमेव तु ।
 भोगान् गन्धादिभिर्नागा अश्लेषायां प्रपूजिताः ॥
 तर्पिताश्च प्रयच्छन्ति भक्षाद्यैर्मधुरैः शुभैः ।
 मघासु पितरः पुष्टिं हृतपायसतपिताः ॥
 पूर्वायां विजयं दद्याद्भगो देवः सुतर्पितः ॥
 भक्त्या प्रपूजितो दद्यादुत्तरायां तथार्थमा ।
 भर्तारमौष्ठितं नार्याः पुंसश्च वरयोषितं ॥
 नीरोगत्वं तथायुष्यं सम्पदं चारुरूपतां ।
 पुष्यवस्त्रार्चितो हस्ते दद्यात्तेजोनिधिस्तथा ॥
 चित्रासु पूजितस्त्वद्वा दद्यादारोग्यमेव च(१) ।
 स्वात्यां संपूजितो वायुः पुत्रानिष्टान् प्रजच्छति(२) ॥
 इन्द्राग्नी तु विशाखायां पीतरक्षैः प्रपूज्य च ।
 धनं राज्यञ्च सन्धेह तेजस्वी निवसेत्सदा ॥
 रक्षैर्मित्रमनूराधास्त्रैव संपूज्य भक्तितः ।
 प्रियो जनानां सर्वेषां चिरञ्जीवति सर्वदा ॥
 ज्येष्ठायां पूर्व्ववत्स्विन्द्रमिद्वा पुष्टिमवाप्नुयात् ।

(१) राक्षं मिषश्च चित्रायां निःसपत्नं प्रयच्छन्तीति पाठान्तरं ।

(२) इहस्त्वद्वाचितः प्रीतः स्वात्यां वायुर्बलं परमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

गुणैः सर्वस्तु संपूर्णः कर्मणा वचनेन च ।
 मूले निर्वर्ततिमिद्धा च भवैस्तु पल्लादिभिः ।
 पूर्ववत् फलमाप्नोति स्वस्थाने च भुवो भवेत् ॥
 अप इद्धा जलैरेतैर्हुत्वा तत्रैव पूर्ववत् ।
 सन्तापान्मुच्यते क्षिप्रं शारीरान्मानसात्तथा ॥
 आषाढासु तथाविश्वविरिञ्चुरतुरयोगतः ।
 संपूज्य श्रियमाप्नोति परं विजयमेव तु(१) ॥
 श्रवणे पूजितो विष्णुः सर्वान् कामान् प्रयच्छति(२) ।
 धनिष्ठासु वसूनिष्ठा न भयं प्राप्नुयात् कश्चित् ॥
 महतोऽपि भयात्तीर्णो गन्धपुष्पादिभिः शुभैः(३) ।
 वरुणं शतभिषास्तर्च्य व्याधिभिर्मुच्यते नरः ॥
 अजम्भाद्रपदायान्तु शुक्लस्फटिकसन्निभं ।
 संपूज्य मुक्तिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥
 उत्तरायामहिर्वाक्षं परां शान्तिमवाप्नुयात् ॥
 रेवत्यां पूजितः पूषा ददाति विविधान् पशून् ।
 सितैः पुन्यैस्तथा दौषैर्धूपैर्विजयवर्द्धनैः ॥
 य एते वै समाख्याता यज्ञाः संचेपतो मया ।
 नक्षत्रदेवतानां हि साधकानां हिताय वै ।
 तस्माद्वित्तानुसारेण भवन्ति फलदायकाः ॥
 गन्तुमिच्छेद्यदान्यत्र क्रियापारम्भ एव च ।

(१) विशाखं परमं लब्ध्वा, स्वर्गमाप्नोति मानव इति पाठान्तरं ।

(२) दौषैर्धूपैश्च भक्तिन इति पाठान्तरं ।

(३) एतैश्च कुतुम्भैः शुभैरिति पाठान्तरं ।

नचचदेवतायज्ञं कृत्वा तं सर्वमाचरेत् ॥
 एवं कृते हि तत्सर्वं यात्राफलमवाप्नुयात् ।
 क्रियाफलन्तु संपूर्णमित्युक्तं भानुना स्वयं ॥
 इति भविष्यत्पुराणोक्तो नचचपूजाविधिः ।

—०००—

श्रीराम उवाच ।

अग्न्यं दैवमवाप्नोति शत्रुनाशमवापि वा ।
 स्नेच्छया कर्मणा केन सदा मनुजपुङ्गव ॥
 पूजयेद्वासुदेवन्तु कुङ्कुमेन सुगन्धिना ।
 ज्वेतैश्च कुसुमैर्हृद्यैर्धूपं दद्याच्च गुग्गुलुं ॥
 घृतेन दीपं दद्याच्च रक्तवस्त्रं तथैव च ।
 निवेदनीयं देवाय तथा सर्वं निवेदयेत् ॥
 होतव्यञ्च समृद्धेऽग्नौ तथैव च सुरर्षभ ।
 आयुधानि च देवानि ब्राह्मणेभ्यस्तु दक्षिणा ॥
 कृत्वा तदग्न्यं रिपुनाशकारि
 कार्यं सदा शत्रुगणप्रमाधि ।
 कृत्वा तदग्न्यं रिपुनाशमाशु
 प्राप्नोति मर्त्यो न हि संशयोऽत्र ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शत्रुनाशनव्रतम् ।

—०००—

श्रीराम उवाच ।

कर्माणि शीतुमिच्छामि काम्यानि नृक्षिणामहं ।
 त्वत्तः सर्वज्ञ धर्मज्ञ यादीगणनृपात्मज ।

पुष्कर उवाच ।

कृतोपवासो याम्यर्चं सोपवासस्य भागव ।
 पुरोधाः स्रपनं कुर्यात् कृत्तिकासु यथाविधि ॥
 प्रकीर्णमूलैः कलशैर्मृन्मयैरथ काञ्चनैः ।
 पूर्णैः सर्वौषधिगणैस्तथा तीर्थोदकैः शुभैः ॥
 अन्यश्चरथशिरीषाणां न्यशोधानां फलैस्तथा ।
 पात्रपूर्णैस्तथा युक्तैस्त्रिलैः कृत्तैर्द्विजोत्तम ॥
 रक्तमाख्येन सूत्रेण बद्धकण्ठैस्तथैव च ।
 आग्नेय्याशामुखः स्थाप्यो नीलवासा द्विजोत्तमः ॥
 वज्रं कुमारं शशिनं सुद्धं वरुणमेव च ।
 पूजयेत् कृत्तिकास्वेव गन्धमाख्यावसम्पदा ॥
 पीतरक्तैस्तथा वस्त्रैर्द्वैतदौपैस्तथैव च ।
 दध्ना गव्येन लाजाभिरग्निमन्त्रेण वाप्यथ ॥
 कशरापूपिकाभिश्च अपूपैश्च पृथग्विधैः ।
 देवतानां यथोक्तानां प्रियङ्गुं जुहुयात्ततः ॥
 गर्दभाश्चमयूराणां लोमानि मनुजोत्तम ।
 धारयेद्वचिणे सम्यक् शक्त्या कनकमेव च ।
 श्वेतवासास्ततः पश्चात्पूजयेन्मधुसूदनं ।
 कर्मतत्कृतं कृत्वा गच्छेद्ब्रह्मेः पुरं सदा ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं कृत्तिकासंज्ञानं ।

—000—

नन्दिरुवाच ।

रोहिणी जन्मनक्षत्रं साक्षाद्देवस्य चक्रिणः

ताम्ररुक्ममयीं कृत्वा पञ्चरत्नेन संयुतां ॥
 स्थापयेद्वस्त्रयुग्मेन पुष्पधूपैः (१) प्रपूजयेत् ।
 कालोद्भवफलैर्हि व्यैत्रैर्वैष्टैर्ह तपाचितैः ॥
 द्वितीयेऽङ्गि समाप्यैतद्वाङ्मनाद्योपपादयेत् ।
 त्र्योत्रियाय सुरूपाय भिक्षुकाय कुटुम्बिने ॥
 स्वयं नक्तेन भुञ्जीत रोहिण्या दर्शने कृते ।
 एवं विधं व्रतं दिव्यं दिवि देवाश्च चक्रिरे ॥
 वर्षे वर्षे समायाते देवाद्याद्यापि कुर्वते ।
 यं यद्दाममभिध्यायन् तं तमाप्नोत्यसंशयं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं रोहिणीव्रतं ।

—०००—

पुष्कर उवाच ।

उपोषितो कृत्तिकासु यजमानपुरोहितौ ।
 रोहिण्यां स्नपनं कुर्याद्यजमानस्य भार्गव ॥
 क्षीरवृक्षप्ररोहाज्यसितमाख्यविभूषितान् ।
 प्रियङ्गुचन्दनोपेतान् पञ्च कुम्भान् प्रकल्पयेत् ॥
 ग्राह्यं खो ब्रीहिराग्निस्यं कुम्भै स्त्रैरभिषेचयेत् ।
 विष्णुं शशाङ्कं वरुणं रोहिणीञ्च प्रजापतिं ॥
 पूजयेत्संयतः स्रग्वी गन्धमाल्यानुलेपनैः ।
 धूपः प्रजापतेर्ह्यैस्तथा विष्णुशशाङ्कयोः ॥

पञ्च पिष्टवसान् दिव्यान् धूपञ्च विनिवेदयेत् ।
 पूजाभिदाय होमन्तु देवतानाञ्च कारयेत् ॥
 हृतेन सर्व्ववीजैश्च शुकवासा जितेन्द्रियः ।
 दक्षिणा गुरवे देया कांस्वं गीर्वांससौ शुभे ॥
 सुवर्णञ्च महाभाग विप्राणामथ भक्तितः ।
 पांशुकर्द्दमसंयुक्तमश्वत्थीम शफं तथा ॥
 गृहञ्च त्रिवृतं कृत्वा मणिर्धार्त्यः शुभप्रदः ।
 अलं क्रियार्थं तदिदं सदैव
 स्नानन्तु कुर्व्वन् पुरुषोऽथवा स्त्री ।
 पुत्रानवाप्नोति तथेप्सितांश्च
 पुष्टिं तथायां विपुलाञ्च कीर्त्तिं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं रोहिणीस्नानं ।

— ००० —

मनुरुवाच ।

ग्रहदीपोपसृष्टस्य राज्ञो राजसुतस्य च ।
 महिष्यो वा मृतापत्या द्विजादिष्वथ वा जने ।
 विपद्यते फलं यत्र सुप्रयत्नज्ञतोद्यमे ।
 गजाश्वगोवृषाणाञ्च यत्र हानिः प्रजायते ॥
 यत्र भौमान्तरीक्षे च उपसर्गः प्रदृश्यते ।
 तत्र कुर्यात्तदाभाग यागं पुष्पाभिषेचनं ॥
 मूल राजा समाख्यातस्तस्य शाखा प्रजादिकं ।
 उपसंहारसंस्कारे शुभे वाप्यशुभेऽपि वा ॥

यत्नः कार्यः सदा वक्ष मूले शाखादिकं भवेत् ।
 मूले विनष्टे नश्यन्ति शाखाद्याः फलसञ्चयाः ॥
 तदर्थं मूलरक्षायां यतितव्यं महामुने ।
 धर्मार्थकाममोक्षाणां स हि हेतुः प्रपद्यते ॥
 ब्रह्मणा या पुरा शान्तिर्महेन्द्रार्थं वृद्धसतेः ।
 व्याख्याता कीर्त्तयिष्यामि तान्ते शौनक शृणुष्व ॥
 पुथञ्जानं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
 सत्पातशमनं दिव्यं यच्च कुत्रावधारय ॥
 वल्मीकतुषकेशास्त्रिकटुकण्टकिवर्जिते ।
 शिशुश्लेष्मातदौर्गन्धिविगतं च महीतले ।
 कङ्ककापोतमृध्रीलूककाकपरिवर्जिते ॥
 समुत्ते चम्पकाशोकवकुलाम्बातगादले ।
 तरुणवह्निवितते निरुपहतदलान्विते ।
 समधुरवृक्षप्राये(१) फलपल्लवशोभिते ।
 पक्षिगावगणाकीर्णं कृकवाकूपशोभिते ।
 जीवजीवकहारीतशतपत्रशुकाकुले ॥
 चक्रोरचासंयुक्ते चक्रवाकीपशोभिते ।
 शिखिपारावतायूककोककोकिलनादिते ॥
 सध्रुप्यासवसुरामधूककुसुमाकुले ।
 यागं कुर्यादनीदृशे क्षेत्रेऽरण्येऽथवा शुभे ॥
 हिमाद्रावुज्जयन्ते वा सङ्घे विन्याचलेऽपि वा ।
 नदीनां पुङ्क्तिने वापि सङ्घमे वा मनोरमे ॥

(१) समधुरवृक्षप्राये इति पाठान्तरं ।

गीरोचनालङ्कारकशङ्कुहुमशीभिते ।
 समुद्रतीरे कुर्याच्च आश्रमे वा गृहेऽपि वा ॥
 पूर्वोदक्प्रवम्भागे प्रदक्षिणपथे जले ।
 श्वाविमूषिकविरते ककंटावासवर्जिते ॥
 वर्षगन्धरसीपेता घना स्निग्धा समा मही ।
 या कष्टबीजरोहाद्यैर्व्वह्यः सुपरीक्षिता ॥
 गत्वा तां समुद्रर्त्तंऽथ कौर्व्व्यामधिवासयेत् ।
 बलिपुष्पोपहारञ्च मन्त्रयुक्तं निवेदयेत् ॥
 आगच्छन्तु सुराः सर्व्वे येऽत्र पूजाभिलासिनः ।
 दिगो नगा द्विजाद्यैव ये चान्ये अंशभागिनः ॥
 आवाह्ये वन्ततः सर्व्वानेवं ब्रूयात्पुरोहितः ।
 स्तः पूजां प्राप्य यातारो दत्त्वा शान्तिं महीभूजे ॥
 कृत्वा पूजां ततस्तेषां रात्रौ तस्यां व्रतौ बसेत् ।
 स्नात्वा शुभाश्वगोवत्सदधिगर्षपदर्शनं ॥
 पुष्पदूर्वाचतफललाजदर्शनमेव च ।
 हृवचामरशङ्खाजशितवस्त्रादिदर्शनं ।
 लाभो वा सर्व्वकामानां पूरणाय प्रकीर्त्तितः ॥
 फलपुष्पयुता वृक्षाः क्षीरिणः शुभदा मताः ।
 तेषामारोहणं श्रेष्ठं प्रासादेमवृषादिषु ॥
 चन्द्रार्कग्रहणं शस्तं पर्व्वतारोहणं शुभं ।
 निगडं वन्धनं स्वप्ने विद्विष्य जयावहः ।
 परिवर्त्तं गिरेः कुर्याच्छक्रं वाचावगूहति(१) ॥

(१) अयं वाचावगूहते इति पाठान्तरं ।

वेष्टयेद्यस्तु प्रासादं स्वप्ने तस्य जयो भवेत् ।
 लभते चेप्सितं सर्वं लाभो तस्य तु वै भवेत् ॥
 स्तरोदनहीनस्त्रीगमनञ्च शुभावहं (१) ।
 स्वप्ने तु कूपपङ्केषु गर्तेषु तरणं शुभम् ।
 नदीषु तरणं शस्तं समुद्रतरणं तथा ।
 निर्जित्य शत्रुसैन्यञ्च जयं प्राप्नोति मानवः ॥
 कटकाद्या अलङ्काराः पुत्रराज्यसुखप्रदाः ।
 सुहृदञ्जनवैपञ्चीलाभाः स्त्रीधनदायकाः ॥
 रुधिरारम्भः पिवेद्यस्तु तरते वा यदि क्वचित् ।
 मांसास्त्रिभक्षणे लाभो लभते वा हितं फलं ॥
 हास्यनृत्यचरोक्ताहपतनाः कलिकारकाः ॥
 याम्ये यातागताकुष्ठानयनं भयमृत्युदं ।
 पश्चिमे यानगामित्वं तथाकूपप्रवेशनं ।
 उत्तरे भयदः स्वप्ने रक्तमाख्याञ्चरागमः ॥
 खरोष्ट्रकपिकापोतवराहाहिनिशाचरान् ।
 दृष्ट्वाशुभान् जयः कार्यो घातपातफलप्रदान् ॥
 वातपित्तकफोत्थेषु यानामितरणादिषु ।
 शीघ्रशरद्वसन्तेषु प्रपादानफलप्रदाः ॥
 श्रुतानुकूर्तिर्णं दृष्टमनुभूतं विगर्हितं ।
 न चेष्टा यदि वा दृष्टाः प्रदीपप्रथमे तथा ॥
 मध्ये मध्यफलाः सर्वे चान्ते शीघ्रफलप्रदाः ।
 गोविसर्गञ्च ये दृष्टास्ते तथा परिकीर्तिताः ॥

दृष्ट्वा स्रग्धान् शुभान् यागं कुर्यात्स्विष्टन्तु कारयेत् ।
 स्नानं देवार्चनं होमं जयं शान्तिं समारभेत् ॥
 कृत्वा सर्वान् लभेत् वत्स ततो मण्डलमालिखेत् ।
 चतुर्हस्तं समारभ्य यावत्स्रग्गतं भवेत् ॥
 मण्डलं तत्र कर्तव्यमत ऊर्ध्वं न कारयेत् ।
 विमलं विजयं भद्रं विमानं शुभदं शिवं ॥
 वह्निमानञ्च देवञ्च लताख्यं कामदायकं ।
 सचकं स्रस्तिकाख्यञ्च इति द्वादश मण्डलाः ॥
 सितादिहरितानाञ्च रजःकार्यः सुशोभनः ।
 शालिर्षष्टिककोसुश्वरजनीहरिपत्रजाः ।
 मणिविद्रुमरागाञ्च भस्मना अभिमन्त्रिताः ।
 सितसर्पपधूपाढ्यं रजः कृत्वा तु पातयेत् ॥
 अस्तराजं न्यसेन्नस्त्री सञ्चवन्ति पदानि वा ।
 सौम्यं स्थानं शुभङ्गृत्वा गोमयेनोपलेपितं ॥
 चन्दनागुरुकपूरं रजोदधूपादिवासितं ।
 भूभागं सुमितं सिद्धं पूर्वं पश्चिममुत्तरं ।
 दक्षिणं स्रस्तिकशङ्खाद्यैः सूत्रैः काण्डकमण्डितैः ।
 पद्मपत्राष्टकं मध्ये त्रिगुणं त्रिगुणीकृतं ॥
 द्वाराणि समसूत्राणि कलिकाकेयरोज्ज्वलं ।
 पद्मं तथा च शेषाणि स्रस्तिकान्यत्पलानि च ॥
 सर्व्येऽवलम्ब्या हस्ते तु रजःपातं समारभेत् ।
 मध्यमानामिकाङ्गुष्ठैस्तपरिष्ठादवयेच्छया ॥
 अधोमुखाङ्गुलीं कृत्वा पातयेत्तु विचक्षणः ।

समा रेखा तु कर्त्तव्याविच्छिन्ना पुञ्जवर्जिता ॥
 अङ्गुष्ठपर्व्ववत्स्थूला समा कार्य्या विजानता ॥
 सप्ततं विषमं स्थूलं विच्छिन्नं कृग्रलाहृतं ।
 पथ्यन्तमर्पितं कृग्रमालिखेन्न कदाचन ॥
 सप्तते कलहं विद्याद्वक्त्ररेखे च विग्रहं ।
 अतिस्थूले भवेद्दगाधिर्नित्यं पीडा विमिश्रिते ॥
 विन्दुभिर्भयमाप्नोति शत्रुपक्षान्न संशयः ।
 कृग्रयाच्चार्यहानिः स्याद्विच्छिन्ने मरणं ध्रुवं ।
 वियोगो वा भवेत्तस्य दृष्टद्रव्यसुतस्य च ॥
 अविदित्वा लिखेद्यस्तु मण्डलन्तु यथेच्छया ।
 सर्व्वदोषानवाप्नोति ये दोषाः पूर्व्वभाषिताः ॥
 चतुरस्त्रं चतुर्द्वारं लिखेन्नण्डलमुत्तमं ।
 मण्डलस्य प्रमाणेन पद्मं द्वारे समालिखेत् ॥
 हस्तोर्ध्वं न च कर्त्तव्यं पद्मं विग्रहं कदाचन ।
 नाधिकं चतुरर्ध्वन्तु लिखितव्यं विजानता ॥
 प्रतापायुः श्रियो धर्मो राज्यस्त्रीरूपसम्पदः ।
 अवाप्यन्तेऽर्थलाभय पूर्व्वद्वारे च मण्डले ॥
 बुद्धिर्मेधा यशः सौख्यमारोग्यं जनवत्तमं ।
 सर्व्वकामार्थसिद्धिश्च उत्तरद्वारि मण्डले ॥
 पुत्र आयुर्वल्लभश्चैव सौभाग्यं रिपुमर्दनं ।
 यज्ञकर्माभिष्टुतिश्च पश्चिमद्वारि मण्डले ॥
 तस्य मध्ये पुनः पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं ।
 चतुर्विंशस्त्रिकं विग्रहे राजन्ते त्रिविंशस्त्रिकं ।

चर्दं हयन्तु वैश्यस्य स्त्रीशूद्रैर्द्विवितस्तिकं ॥
 पद्मस्यैवानुपूर्वणं नालन्तदनुपूर्वशः ।
 वारुणीन्दिशमात्रित्यं नालन्तु परिकल्पयेत् ॥
 सप्तपातालगतं नालं भुवनान्तं प्रकीर्त्तितं ।
 कर्षिका तु भवेन्मे रुर्वीजैर्षं हगणैस्त्रिता ।
 केशरस्तु भवेन्नद्यः कर्षिकैः पर्वतास्त्रिताः
 अष्टौ दत्ता दिशः प्रोक्ता ऋषयः पद्मसंस्थिताः ॥
 सप्तपातालभूलोको नालन्तु परिकीर्त्तितं ।
 ईदृशं कल्पितं पद्मं देवदेवेन शम्भुना ॥
 ध्वजतोरणसंयुक्तं पताकाभिरलङ्कृतं ।
 भूर्लोकस्तु दत्ता ज्ञेया दिगाक्का शून्यगोचरः ॥
 स्वर्लोकः कर्षिका ख्यातस्त्रैलोक्यं पद्मसंज्ञितं ।
 कर्षिकायां न्यसेद्देवं पूजाकाले महेश्वरं ॥
 मातरो ग्रहनागाश्च यच्चरचादिवाकराः ।
 वसवो सुनिलोकेशाः सरुद्रा भुवनाधिपाः ॥
 कलाः काष्ठाः (१) चणा यामा रात्ररहः सप्तितासिताः ।
 पचा मासा ऋतुर्भागाः समा युगयुगान्तराः ।
 कल्पान्ताश्च महाकल्पाः पद्मे चैवं समालिखेत् ॥
 प्रथमे मण्डले देवं शिवं विज्ञेशसंयुतं ।
 गणनायकसंयुक्तं द्वितीये वरणे यजेत् ॥
 सप्रहं भास्करं प्राच्यां ऐशान्यान्तु पिनाकिनं ॥
 सौम्यास्यं केशवं रचेत् पश्चिमास्यं पितामहं ।

तृतीये वरणे चैवं मेदिन्यामुपकल्पयेत् ॥
 नानारत्नाकराकीर्णे भूयो देवान् समालिखेत् ।
 पुरोहितो यथास्थानं नागान् यक्षान् पिष्टृन् सुरान् ॥
 गन्धर्व्वाप्सरसश्चैव मुनीन् सिद्धान्निधापयेत् ।
 यद्वाद्यं सह नचकैः सरुद्राश्चैव मातरः ॥
 स्कन्दं विष्णुं विशाखाञ्च लोकपालान् सुरस्त्रियः ।
 सुवर्णैर्विविधैः कृत्वा हृद्यैर्गन्धगुणान्वितैः ॥
 यथा संपूजयेद्विद्वान् गन्धमाल्यानुलेपनैः ।
 भक्ष्यैरन्यैश्च विविधैः फलमूलादिभिस्तथा ॥
 पानैश्च विविधैर्हृद्यैः सुराक्षीरासवादिभिः ।
 विशेषाद्विहिता पूजा ग्रहयज्ञे मया पुरा ॥
 मातृणाञ्च सुराणाञ्च साध्यत्रैवोपकल्पते ।
 पिशाचान् दानवान् रक्षान् मांसमद्यैः प्रपूजयेत् ॥
 अभ्यञ्जनाञ्जनतिलैर्गन्धैर्न पितरस्तथा ।
 मुनयः सामर्गजुभिर्माल्यैस्त्रिमधुरेण च ॥
 नागान्गेषैरत्नैश्च वर्णकैश्चैव पूजयेत् ।
 धूपाद्याहुतिदानैश्च देवान् रत्नैः प्रदक्षिणैः ॥
 गन्धर्व्वाप्सरसो गन्धैर्माल्यैः सुमनसा तथा ।
 शेषांस्तु सर्वान् बलिभिः पुष्पगन्धैश्च पूजयेत् ॥
 प्रतिनाम्ना पताकाद्य वस्त्राण्याभरणानि च ।
 सर्वेषाञ्च प्रदेयानि सुयज्ञोपहितानि च ॥
 दक्षिणे पश्चिमे वापि वायव्या मण्डलस्थ च ।
 ग्रहयज्ञविधानेन होमं माहमखीदितं ॥

कृत्वा द्रव्यैरिमैर्वक्ष्य यथोक्तैर्लक्षणान्वितैः ।
 लाजाक्षतघृतं चीद्रं दधि चौरं तु सर्वपाः ॥
 सिद्धार्थाः सुमनोगन्धा धूपाश्च सप्तितोत्कटाः ।
 गोरीचना तिला दर्भा मुद्गजातिफलानि च ॥
 घृतपायससम्पूर्णान् सरावान् विनिवेदयेत् ।
 पश्चिमायान्तु वै वेद्यां पूजायां स्नातकी भवेत् ॥
 कलशान् सुदृढान् कुर्यात् लक्षणेन वदामि ते ।
 उत्पत्तिलक्षणं ज्ञानं कथयामि महामुने ।
 वाचकाः कलशाश्चैव येन लोके प्रकीर्त्तिताः ॥
 अमृते मथ्यमाने तु सर्वैर्देवैः सदानवैः ।
 मन्थानं मन्दरं कृत्वा नेत्रं कृत्वा तु वासुकिं ॥
 उत्पन्नममृतं तत्र महावीर्यपराक्रमं ।
 तस्य संस्कारणार्थाय कलशः परिकीर्त्तितः ॥
 कलां कलां गृहीत्वा च देवानां विश्वकर्म्मणा ।
 निर्मितोऽयं सुरैर्यस्मात् कलशस्तेन उच्यते ॥
 कलशस्य मुखे ब्रह्मा ग्रीवायान्तु महेश्वरः ।
 मूले तु संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः स्थिताः ॥
 शेषास्तु देवताः सर्वा वेटयन्ति चतुर्दिशं ॥
 कुक्षी तु सागराः सप्त सप्त द्वीपास्तु मध्यतः ।
 नक्षत्राणि ग्रहाः सर्वे तथैव कुलपर्वताः ॥
 हिमवान् हेमकूटश्च निषधो मेरुरेव च ।
 रोहितो माण्डवांचैव सूर्यकान्तिश्च पर्वताः ॥
 गङ्गा सरस्वती सिन्धुसुभगा यमुना नदी ।

एरावती शतद्रुथ तथा वैतरणी नदी ।
 गोदावरी नर्मदा च महौ नाम महानदी ॥
 कुरुक्षेत्रं प्रयागश्च एकहस्तं पृथूदकं ।
 अमरेशं पुण्डरीकं गङ्गा सागर एव च ॥
 पृथिव्यां यानि तीर्थानि कलशे निवसन्ति वै ।
 स्वाहा शान्तिश्च पुष्टिश्च प्रीतिर्गायत्रिरेव च ॥
 ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदस्तथैव च ।
 अथर्ववेदसहिताः सर्वे कलशसंस्थिताः ॥
 नवैव कलशाः पुण्याः शम्भुमूर्तिसमुद्भवाः ।
 गोभ्योपगोभ्यो मरुतः सुमन्दश्च तथापरः ॥
 मनोहरः खलुभद्रः पञ्चमः परिकीर्तितः ।
 विरूजस्तनद्रूषश्च षष्ठसप्तमकावुभौ ।
 अष्टमस्त्रिन्द्रियातीतो नवमो विजयः स्मृतः ॥
 नवैव कलशाः ख्याता अधिदैवं निबोध मे ।
 शृणु वत्स यथा तेषान्दिशोऽन्यासे व्यवस्थिताः ॥
 नवमो यः समाख्यातो विजयो नाम नामतः ।
 शिवस्तत्र स्थितः साक्षात्सर्वपापहरः शुभः ॥
 स तु पञ्चमुखः ख्यातो लोके सर्वार्थसाधकः ।
 पञ्चब्रह्मात्मकी यस्मात्तेन पञ्चमुखः स्मृतः ॥
 पश्चिमे तु मुखे सद्यो वामदेवस्तथोत्तरे ।
 पूर्वतत्पुरुषं विद्यादधीरज्ञापि दक्षिणे ॥
 ईशानः पञ्चमो मध्ये सर्वेषामुपरिस्थितः ।
 एते पञ्च मुखा वत्स पापघ्ना ग्रहनाशनाः ॥

सद्योजातो भवेच्छुक्लो वामदेवस्तु पीतकः ।
 रक्तस्तत्पुरुषो ज्यैष्ठ्यो अघोरः कृष्ण एव च ॥
 ईशानः पश्चिमे तेषां सर्वैर्वर्णैः समन्वितः ।
 कामदः कामरूपी स्यात् ज्ञानाधारः शिवात्मकः ॥
 क्षितीन्द्रो ज्येष्ठकलशो द्वितीयो जलसम्भवः ।
 तृतीयः पवनचैव चतुर्थस्तु हुताशनः ।
 पञ्चमो यजमानस्तु षष्ठश्चाकाशसम्भवः ॥
 सोमस्तु सप्तमः प्रीत आदित्यश्च तथाष्टमः ।
 एते चोत्पादिता दिव्याः शिवेनाभिष्टिताः पुरा ॥
 इन्द्रस्य मूर्त्तयश्चाष्टौ सूर्यस्य तु नव स्थिताः ।
 क्षितीन्द्रः पूर्वतो न्यस्यः पश्चिमे जलसम्भवः ॥
 वायव्ये वायवो न्यस्य आग्नेये अग्निसम्भवः ।
 नैऋते यजमानस्तु ऐशान्यां कामसम्भवः ॥
 सोम्य उत्तरती वीज्यः सौरं दक्षिणतो न्यसेत् ।
 न्यस्यैवं कलशानान्तु पूर्वरूपं विचिन्तयेत् ॥
 कलशानां मुखे ब्रह्मा ग्रीवायां विष्णुरेव हि ।
 मध्ये मातृगणाः सर्वे सेन्द्रा देवाश्च पन्नगाः (१) ॥
 कुक्षौ तु सागरास्तेषां सप्तद्वीपा च मेदिनी ।
 शिवा चैव तथोमा च गन्धर्वा ऋषयस्तथा ।
 पञ्चभूतास्तथा धीरास्तेषामधरतः स्थिताः ॥
 पूर्णाः पूतेन तोयेन सितास्वेकान्ततो ज्ज्वलाः ।
 सरित्सारः स्वातजेन ताड्यागेन जलेन वा ।

(१) रादा देवाश्च इति पाठाकारं ।

वापौकूपादितोयेन सासुद्रेण सुखावहाः ॥
 सर्वमङ्गलमाङ्गल्याः सर्वकिल्बिषनाशकाः ।
 अभिषेके सदा ग्राह्याः कलशा ईदृशाः शुभाः ॥
 यात्राविवाहकाले वा प्रतिष्ठाशक्तकर्माणि ।
 योजनीया विशेषेण सर्वकामप्रसाधकाः ॥
 मृतापत्या तु या नारी या च वन्धवा प्रकौर्त्तिता ।
 मूढगर्भा त्वगर्भा च दुर्भगा व्याधिपीडिता ।
 एताषाञ्च सदा कार्यं स्नापनं पुष्पमण्डले ॥
 सर्वरत्नौषधीगन्धफलपुष्पसमन्विताः ।
 ग्रहदोषे प्रकर्त्तव्याः कल्याणे मङ्गले तथा ॥
 ग्रहान् चारयते यस्मात्मातरो विविधास्तथा ।
 दुरिताञ्च महाघोरां स्तेन ते चारकाः स्मृताः ॥
 एकैकान्तु कलां मूर्त्तैः चित्वाद्यैश्च यथाक्रमं ।
 संहृत्य संस्थिता यस्मात्तेन ते कलशाः स्मृताः ॥
 हैमराजतताम्बा वा मृदाया लक्ष्मणान्विताः ।
 पञ्चाङ्गुलाश्च विस्तौर्णा उक्तेषाः प्रोङ्गुलाः ॥
 कलशानां प्रमाणन्तु सुखमष्टाङ्गुलमवेत् ।
 अष्टमूर्त्तिस्थितो योऽष्टौ स शिवः पद्ममन्त्रवः ॥
 मूर्त्तयोऽष्टौ गणास्तस्य कर्णिकायां शिवः स्थितः ।
 ये गणास्ते दला नागा ये नागाः कलशाश्च ते ॥
 कलशाश्च ग्रहाः प्रोक्ता लोकपाला दिशश्च ते ।
 एतैः सर्वमिदं व्याप्तमात्रद्वभुवनं जगत् ॥
 दुराधर्ममहासत्त्वैः सर्वपापविशोधकैः ।

रत्नानि वीजपुष्पाणि फलानि कलशे क्षिपेत् ।
 पुष्पमालाय वस्त्रात्तं सितचन्दनचर्चिताः ॥
 यज्ज्योत्तिकवैदूर्यमहापद्मैश्च स्फाटिकैः ।
 सर्वैः शुभैः फलैर्विल्वनारङ्गोडुम्बरैस्तथा ॥
 वीजपूरकजम्बीरआम्बाम्बातकदाडिमैः ।
 यवशालिनिवारैश्च गोधूमसितशर्पपैः ॥
 कुङ्कुमागुरुकर्पूररमदरीचनचन्दनैः ।
 मांस्थेलाकुष्ठकर्पूरपत्रचण्डासुराजलं ॥
 निर्यासांश्चुदगैलेयसर्पदेवदलं फलं ।
 जातीपत्रकनागाङ्गाः पृष्ठा गौरी सपरिणिका ॥
 वचा रात्रिः समस्त्रिंशत्तुरष्कं मङ्गलाष्टकं ।
 दूर्वा मोहनभृङ्गारं शतमूलौ शतावरी ॥
 वाला नागवला देवी सहदेवीजयाक्षुमाः ।
 पुष्पागोमासितापाठा गुञ्जा सुरसिकालता ॥
 बालकं गजदन्तन्तु शतपुष्पा(१) पुनर्नवा ।
 ब्राह्मी देवी शिवा रुद्रा सर्वं यस्मान्नि काञ्चनं ।
 समाहृत्य शुभान्येवं कलशेषु निधापयेत् ॥
 कल्याणं विजयं धूपं चन्द्रं दद्यात् समङ्गलं ।
 सर्व्वरत्नमलङ्कारं रोचनाख्यन्तु पट्टकं ॥
 द्वाङ्गुलं द्वाङ्गुलं षडङ्गुलं षट्त्रिंशद्दङ्गुलावधि ।
 तत्तं वा चतुरस्रं वा पद्मकं त्रिकगार्भिकं ॥
 वासवं पद्ममध्ये तु भगवत्स्तिविनायकैः ।

श्रीश्रीवृक्षसमारोहैः सर्वदेवैः शुभान्वितं ।
 सर्वरत्नसमोपेतं पद्मं कुर्याद्बिहस्तकं ॥
 हस्तविस्तारमुच्छ्राये दशाङ्गुलसुशोभनं ।
 स्नानाख्यं सार्धहस्तान्तु पत्रं वृन्तसमन्वितं ॥
 ग्रन्थाख्यं द्विगुणं दध्वाहतुर्नानं सपीठकं ।
 गजसिंहपदाकीर्णं हेमरत्नविभूषितं ॥
 सिंहाख्यं सार्धविस्तारं दण्डासनमथापि वा ।
 समपादं ग्रन्थाख्यं वा हेमपत्रविभूषितं ॥
 वज्रेन्द्रनीलवर्णाख्यं महार्घमणिचर्चितं ।
 चतुष्पादोऽथवा कार्यस्त्रिमण्डलसमोऽपि वा ॥
 व्याघ्रचित्रकपट्टैर्वा उपधानानि कारयेत् ।
 अन्यैर्वा रञ्जितैर्वस्त्रै र्मुदुतूलकपूरिता ॥
 ग्रन्था देर्घ्याथ विस्तीर्णा चतुर्हस्ता सुलक्षणा ।
 पद्मपादाश्वपादा वा गजसिंहपदाथ वा ॥
 दन्तिदन्तविचित्रा वा हेमरत्नविभूषिता ।
 शुभपत्रोर्णया कार्याः करिण्यो हस्तमुच्छ्रिताः ॥
 किन्नराद्याश्च कर्तव्याः सर्वशोभासमन्विताः ।
 शुभवन्धसमोपेताः सकुन्ता अथ संग्रहाः ॥
 शिवोपलसमं स्थानं कार्यं वै शिरधारणं ।
 पद्मस्त्रस्तिकासन्धानमुत्पलं विहगान्वितं ॥
 पत्रवल्लीकृतापीडं हेमदन्तसुसज्जितं ।
 वज्रपद्ममहापद्मरागवैदूर्यभूषितं ॥
 गजकुम्भसमाकारमर्धचन्द्राक्तमेव वा ।

सहस्रकिन्नरीमानं सप्तपञ्चशतैरपि ॥
 नृपेशं सर्वलोकानां त्रिशतन्दिशतम्परं ।
 तूला शय्यासमा कार्या मृदुकोष्ठकपूरकैः ।
 उपधानं विचित्रन्तु कर्त्तव्यं मृदु वर्तुलं ॥
 वृत्तं मृङ्गाटकाकारं शय्याख्यानमुत्तमं ।
 यानं शय्यासनं कार्यं वृत्तपादं सुशोभनं ।
 वितस्ति उच्छ्रितं कार्यं पादस्थानं सुशोभनं ॥
 एवं समस्तं प्रत्यग्रं कृत्वा शय्यासनादिकं ।
 वस्त्रालङ्कारशोभाढ्यमभिषेकं समारभेत् ॥
 ततो वृषस्य घोषस्य चर्मरोहितमचयं ।
 सिंहस्याथ तृतीयस्य व्याघ्रस्य च ततः परं ॥
 चत्वारि तानि चर्माणि तस्यां वेद्यामुपस्तरेत् ।
 शुभे मूहर्त्तं सम्प्राप्ते पुण्ययुक्ते निशाकरे ॥
 हैमं वा राजतन्ताम्बुं चीरवृत्तमयं शुभं ।
 भद्रासनं प्रकर्त्तव्यं सार्द्धहस्तं समुच्छ्रितं ॥
 सपादहस्तमानन्तु राज्ञां मण्डलिकं तथा ।
 सुसंहृष्टमना राजा हीमान्ते चाथ संविशेत् ॥
 देवज्जामात्यकञ्चुकिवन्दिपौरसुहृहतः ।
 द्विजवेदधनियुतः शुभवाद्यरवान्वितः ॥
 मृदङ्गगङ्गातुल्यैश्च शब्दकैश्च शुभावहैः ।
 अहतचौमनिवसं नृपं कम्बलगायिनं
 कलशैर्वलिपुष्पाद्यैः सर्पिःपूर्णैश्च स्नापयेत् ॥
 अष्टषोडशविंशाष्टशतमष्टाधिकं भवेत् ।

कलशानां समाख्यातमधिकन्तूत्तरोत्तरं ॥
 कल्याणेन तु मन्त्रेण मङ्गलेन जलेन वा ।
 देवीशम्भसवेनाथ स्नायादाज्येन वा विभो ॥
 आज्यन्तेजः समुद्दिष्टं आज्यम्पापहरं शुभं ।
 आज्यं सुराणामाहारमाज्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥
 भौमान्तरिचं दिव्यं वा यत्त्रिकल्पप्रनाशनं ।
 सर्वं न्तदाज्यसंस्पर्शात् प्रणाशमुपगच्छतु ॥

कम्बलमुपनीय ततः पुष्पासुपूरितैः कलशैः स्नापयेद्वाजा-
 नमाचार्योऽनेन मन्त्रेण ।

सुरास्वामभिषिञ्चन्तु ये च सिद्धाः पुरातनाः ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च साध्याश्च समरुद्रणाः ॥
 आदित्या वसवो रुद्रा अश्विनौ च निषद्वरी ।
 अदितिर्देवमाता च स्वाहा सिद्धिः सरस्वती ॥
 कीर्त्तिर्ब्रह्मर्ष्युतिः श्रीश्च सिनीवाली कुहस्तथा ।
 दितिश्च सुरसा चैव विनता कटुरेव च ॥
 देवपत्न्याश्च पूर्वोक्ता देवमातर एव च ।
 सर्वास्वामभिषिञ्चन्तु शुभायाप्सरसाङ्गणाः ॥
 नक्षत्राणि मूहर्त्ताश्च पक्षाहोरात्रमन्त्रयः ।
 संवत्सरदिनेशश्च कलाःकाष्ठाः क्षणा लवाः ॥
 सर्वे त्वामभिषिञ्चन्तु कालस्यावयवाः शुभाः ।
 वैमानिकाः सुरगणा मनवः सागरैः सह ॥
 सरितश्च महाभागा नागाः किंपुरुषास्तथा ।
 वैश्वानसा महाभागा वानप्रस्थद्विजैः सह ॥

हिजा वैहायसा हीरा ध्रुवस्थानानि यानि च ।
 मरीचिरत्रिपुलहः पुलस्त्यः क्रतुरङ्गिराः ॥
 ऋगुः सनत्कुमारश्च सनत्कोऽथ सनन्दनः ॥
 सनातनश्च दक्षश्च तथा सनकनन्दनः ॥
 एकतश्च द्वितयैव त्रितो जावालिकश्छपी ।
 दूर्वासा दुर्विनोतश्च कण्वः कात्यायनस्तथा ॥
 मार्कण्डेयो दीर्घतपाः शुनःशेफी विदूरथः ।
 अर्जुनः सम्बर्त्तकश्चैव चवनोऽतिः पराशरः ।
 हैपायनो यवक्रीतो देवरातः सहानुजः ॥
 एते चान्ये च मुनयो वेदव्रतपरायणाः ।
 सशिव्यास्तेऽभिषिञ्चन्तु सदाराश्च तपोधनाः ॥
 पर्वतास्तरवो वल्गाः पुण्यान्यायतनानि च ।
 प्रजापतिर्हितयैव गावो विश्वस्य मातरः ॥
 वाहनानि च दिव्यानि सर्वलोकाश्चराचराः ।
 अग्नयः पितरस्तारा जीमूताः खन्दिशो जलं ॥
 एते चान्ये च बहवः पुण्यसङ्कीर्त्तनाः शुभाः ।
 तीर्थैस्त्वामभिषिञ्चन्तु सर्वोष्णतनिवर्हणेः ॥
 कल्याणन्ते प्रकुर्वन्तु आयुरारोग्यमेव च ।
 अथाभिषिक्तो मघवानेतैर्मुदितमानसैः ॥
 इत्येवं शुभदैरेतैर्मन्त्रैर्हिव्यैस्तथापरैः ।
 शैवैर्नारायणै रौद्रेर्ब्रह्मण्यैश्च समुद्रवैः ॥
 आपोहिष्टा हिरण्येति शम्भवेति तथैव च ।
 सर्वमङ्गलमाङ्गल्यैर्व्यस्तं कार्पासिकश्चिदात् ॥

गङ्गवेणुरवैस्तूयैराचान्तो मङ्गलैर्दृष्टः ।
 ततः सम्पूजयेद्देवान् गुरुन् विप्रान् ध्वजायुधान् ॥
 कनं वाद्यङ्गजानयान् परिजप्तानि धारयेत् ।
 वेदेन च जयेनेति अलङ्काराणि पार्थिवः ॥
 द्वितीयायां ततो वेद्यां गत्वा ह्ययाहुताशनं ।
 देवानां वदने स्थाने निमित्तानि तु लक्षयेत् ॥
 स्वाहा रुद्राय चन्द्राय (१) विष्णवे ब्रह्मणे शिवे ।
 प्राजापत्ये कुमाराय विष्णवे विनायके ॥
 सूर्याय सहराजाय वराहाय त्रिविक्रमे ।
 मातृणां वरदे माते चामुण्डायै स्वधेति च ॥
 नागराजअनन्ताय ततो राजा समाहरेत् ।
 क्रमेण संस्थिते चर्मण्युपविष्टो नराधिपः ॥
 वृषस्य वृषदंशस्य खराश्वपृषतस्य च ।
 तेषामुपरि सिंहस्य व्याघ्रस्य च ततः परं ॥
 उपविष्टे पुनर्होमन्तैर्मन्त्रैः सष्टैस्त्रिलैः ।
 कृत्वा शेषसमाप्तिं स प्राञ्जलिः संस्थितो वदेत् ॥
 यान्तु देवगणाः सर्व्वे पूजामादाय पार्थिवात् ।
 सिद्धिन्दत्त्वा सुविपुलां पुनरागमनाय च ॥

आपोहिष्टा इति चृचं । हिरण्यवर्णा इति चतुर्भिर्दृष्टं । नमः
 शश्वे च मयो भवेत्वादिमन्त्रं ज्ञाप्यमानो जपेदिति शेषः ।

यदाह गर्गः ।

आपोहिष्टावृचश्चैव हिरण्येति चतुर्दृष्टं ।

(१) स्वाहा रुद्राय चन्द्राय इति पुस्तकान्तरेषाढः ।

पुण्याहशङ्कनिनदैर्जपेत् स्नातो नराधिपः ।

धृत्वा चैवाहते वस्त्रे युगवस्त्राभिमन्त्रिते ॥

इति सर्वमङ्गलमाङ्गल्यैश्चन्दनादिसिः सह धीतं कार्पासयुतं
विभ्रयात् ।

विष्णुधर्मोत्तरे ।

एवं स्नातो घृते दृष्ट्वा वदनं दर्पणे तथा ।

मङ्गलालम्बनहृत्वा धीतवासाः समाहितः ॥

अभ्यर्चनं ततः कुर्याद्देवादीनां पृथक् पृथक् ।

आयुधाभ्यर्चनहृत्वा वाहनाभ्यर्चनन्तवा ॥

राजचिह्नार्चनं कृत्वा ह्यलङ्कुर्यात्तनुं स्वकं ।

अनुलेपनमादद्यात् श्रीसूक्तेनाभिमन्त्रितं ॥

श्रियन्वातर्क्यधि धेहि मन्त्रः सुमनसां लभेत् ॥

आयुष्यं वर्चस्यमिति मन्त्रोऽलङ्करणे स्मृतः ॥

ततोऽनुलिप्तसुरभिः स्रग्वी रुचिरभूषणः ।

केयवाभ्यर्चनं कृत्वा वज्रिस्थानं व्रजेदिति ॥

अथर्वपरिशिष्टे ।

पुण्याहं वाचयित्वास्य प्रारम्भं कारयेदुधः ।

तिथिनक्षत्रसंयुक्तमुहूर्त्तकरणे शूले ॥

सचैर्घोष इति त्र्यंशस्यभिमन्त्रा पुरोहितः ।

सर्वं त्र्यंशनिनादेन ह्यभिषेके ह्यलङ्कृतः ॥

ततः सम्पूजयेदिति शेषः ।

अभिषेकानन्तरं धीतवासाः स्वाचान्तो देवशुक्विप्रान्

सम्पूजयेत् । ध्वजायुधादीनि तु सम्पूज्य स्रस्त्रमन्त्राभिमन्त्रितानि
अपरस्मात् पुथुस्तानाद्यथाकालं धारयेत् । देवेनेत्यादिविजयाख्येन
देवीमन्त्रेण शैवागमप्रसिद्धेनालङ्कारधारणं ।

ध्वजादिमन्त्रास्तु । विष्णुधर्मोत्तरे ।

—००@००—

राम उवाच ।

कृत्वा श्वकेतुकरिणां पताकाखट्वाचर्मणां ।
तथा दुन्दुभिचापानां ब्रूहि मन्त्रान्ममानव ॥

पुष्कर उवाच ।

शृणु मन्त्रान् महाभाग भगवान् यान् पराशरः ।
गालवाय पुरोवाच सर्वधर्मश्रुताम्बरः ॥
यथाऽम्बुदग्च्छादयति शिवायेमां वसुन्धरान् ।
तथाऽच्छादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥

कृचमन्त्रः ।

गन्धर्वपन्नराजस्त्वं माभूयाः कुलदूषकः ।
ब्रह्मणः सत्यवाक्येन सोमस्य वरुणस्य च ॥
प्रभावाच्च हुताशस्य वदस्व त्वं तुरङ्गम ।
तेजसा चैव सूर्यस्य मुनीनान्तपसा तथा ।
रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवनस्य बलेन च ॥
स्मर त्वं राजपुत्रीऽसि कौस्तुभं च मणिं स्मर ।
यां गतिं ब्रह्महा गच्छेत् पितृहा मातृहा तथा ॥
भूम्यर्थेऽनृतवादी च क्षत्रियश्च पराङ्मुखः ।

सूर्याचन्द्रमसौ वायुर्ध्वावत्पश्यति दुष्कृतं ।
 ब्रजेतैतादृशं चिप्रं तच्च पापं भवेत्तव ॥
 निष्कृतिं यदि गच्छेन्नो युजे तस्मिन् तुरङ्गम ।
 रिपून् विजित्य समरे सह भर्त्ता सुखी भव ॥

अश्वमन्त्रः ।

शक्रकेतो महावीर सुपर्णस्वामुपाश्रितः ।
 पवित्रार्हेन ते यस्तु तथा नारायणध्वजः ॥
 कम्पमेयोऽमृताहर्त्ता नागारिर्विष्णुवाहनः ।
 आयामयो दुराधर्षो रणे देवारिसुदनः ॥
 गरुडान्मरुतगतिस्त्वयि सन्निहितः स्मितः ।
 साश्ववर्मायुधान् योधान् यत्रात्माकं रिपून् दह ॥

ध्वजमन्त्रः ।

कुमुदैरावणः पद्मः पुष्पदन्तोऽश्वामनः ।
 सुप्रतीकोऽश्वनो नील एतेऽष्टौ देवयोनयः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च बलान्यष्टौ समाश्रिताः ।
 भद्रो मन्दी सदुष्यैव गजः सङ्कीर्ण एव च ॥
 वने वंशे प्रसृतास्ते स्मर योनिं महागजः ।
 पान्तु त्वां वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्वजाः ।
 भर्त्तारं रथ नागेन्द्र समयः प्रतिपाल्यतां ॥
 अवाप्नुहि जयं युजे गमने स्तस्मि नो व्रज ।
 त्रींस्ते सोमाद्वलं विष्णीस्तेजः सूर्याज्जवोऽनिलात् ॥
 सौर्यं मेरोर्जयं रुद्रादयशो देवात् पुरन्दरात् ।
 युजे रचन्तु नाग त्वां दिग्ध सहदैवतैः ।

अश्विनी सहस्रश्वैः पान्तु त्वां पर्वताः सदा ॥

हस्तिमन्त्राः ।

हुतभुग्वसवो रुद्रा वायुः सोमो महर्षयः ।

नागकिन्नरगन्धर्वा यक्षभूतगणग्रहाः ॥

प्रमथास्तु सहादित्येभूर् तैगो मातृभिः सह ।

शक्रः सेनापतिस्कन्दो वरुणश्चाश्वितस्त्वयि ।

प्रदहन्तु रिपून् सर्वान् राजा विजयसृच्छतु ॥

यानि प्रयुक्तान्यरिभिर्भीषणानि समन्ततः ।

पतन्तूपरि शत्रूणां हतानि तव तेजसा ॥

कालनेमिवधे यद्वद्वद्वत्त्रिपुरघातने ।

हिरण्यकशिपोर्यद्वद्वधे सर्वासुरेषु च ।

नीलां श्वेतामिमां दृष्ट्वा नश्यन्त्याश्च वृषारयः ॥

व्याधिभिर्विविधैर्घोरैः शस्त्रैश्च युधि निर्जिताः ।

पूतना रेवतीनाम्ना कालरात्रीति पठते ।

दहत्वाश्च रिपून् सर्वान् पताके त्वामुपाश्रितः ॥

पताकामन्त्रः ।

असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः(१) ।

श्रीगर्भो विजययैव धर्मपालो नमोऽस्तु ते(२) ॥

इत्यष्टौ तप्त नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा ।

नक्षत्रं कृत्तिकास्थं त्वं गुरुदेवो महेश्वरः ॥

रोहिणश्च शरीरन्ते दैवतन्तु जनार्दनः ।

(१) तीक्ष्णधर्मा दुरासद इति पुष्पकान्तरेषाङ्कः ।

(२) वषांदारखयैव च इति पाठान्तरं ।

पिता पितामही देवः स त्वं पालय सर्वदा ॥

खड्गमन्त्रः ।

चर्मप्रदस्त्रं समरे चर्मसैन्योपमो ह्यसि ।

रक्ष मां रक्षणीयोऽहन्तवानघ नमोऽस्तु ते ॥

चर्ममन्त्रः ।

दुन्दुभे त्वं सपत्नानान्तथा विजयवर्द्धनः ।

यथाजीमूतघोषेण हृष्यन्ति जलचारिणः ।

तथास्तु तव शब्देन हर्षोऽस्माकं मुदावह ॥

यथाजीमूतशब्देन श्रीणान्नासोऽभिजायते ॥

तथा च तव शब्देन त्रस्यन्त्वस्मद्विधो रणे ॥

दुन्दुभिमन्त्रः ।

सर्वायुधमहामात्र सर्वदेवारिसूदन ।

चाप त्वं सर्वदा रक्ष साकं शरवरैः सदा ॥

चापमन्त्रः ।

द्वितीयायां वेद्याभिति पूर्वन्तावहेदित्रयं कार्यमित्युप-
पादितं । तत्र पश्चिमवेद्यां स्नानं । दक्षिणवेद्यां ग्रहयज्ञाः ।
इत्यन्तु ग्रहहोमापेक्षया वक्ष्यमाणद्वितीयहोमसम्बन्धितया वायव्य-
वेदौ वस्तुगत्या तृतीयापि द्वितीयाशब्देनोच्यते । देवानां वदने
स्नान इति स्वयम्भूतकल्पोक्तविधिना कृते अग्निमुखे रुद्रादिदेव-
ताभ्यः पूर्वपूजितमण्डलदेवताभ्यश्च प्रणवादिभिश्चतुर्थ्यन्तैः स्नाहा-
दुक्तैर्नामभिः प्रत्येकमष्टाविंशतिः अष्टोत्तरशतं वा कृताहुताहु-
तीर्जहुयात् ।

तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ।

—000—

तेषामेव ततो वज्री चतुर्थ्यन्तैः खनामभिः ।

श्रींकारपूर्वं जुहुयादष्टतं बहु पुरोहित इति ॥

निमित्तानीत्यादि होमे क्रियमाणे प्रदक्षिणशिखत्वमुद्दामदी-
प्तित्वं शुभध्वनित्वमधूमत्वमित्यादीनि शुभसूचकानि निमित्तानि
वज्री लयेत् ।

आह गगः ॥

ततः पुरोहितो वज्रावन्वारब्धे दृष्टे यजेत् ।

वाम्बकं यजामहे यत इन्द्रं भजामहे ॥

वृहस्पतेः परिदीयत इदं विष्णुर्विचक्रमे ।

आवायो भूषणचिना मन्त्रैरेतैर्वथाक्रमं ॥

समित्तिलाज्यदूर्वाभिस्तथा विल्वफलेरपि ।

प्रत्येकं शतमष्टौ च होमो वा स्युर्हंशावराः ॥

आथर्वणपरिशिष्टे ।

चतुर्होत्रविधानेन जुहुयाच्च पुरोहितः ।

चतुर्दिक्षु स्थितैर्विप्रैर्वेदवेदाङ्गपारगैः ॥

वित्वाहारः फलाहारः पयसा वापि वर्त्तयेत् ।

सप्तरात्रं घृताग्नी वा ततो होमं प्रयोजयेत् ॥

गन्धेन पायसं कुर्यात् सौवर्णेन श्रवेण तु ।

वेदानामादिभिर्मन्त्रैर्महाव्याहृतिपूर्वकैः ॥

शर्मावर्मागणचैव तथा स्यादपराजितः ।

आयुष्याद्याभयचैव तथास्त्रस्ययनो गणः ॥

एतान् पञ्च गणान् हुत्वा वाचयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥

शर्षपश्माद्यः सपन्न इत्यादिः ।

अपराजितः विशरस्य मान इत्यादिः । आयुष्याद्यः प्राणा-
पानादोत्यादिः । अभयः स्वस्तिदाविद्याभिक्षादिः । स्वस्त्वधनो
सुपारेपातमित्यादिः । ततो गृह्णीतविधिना पुण्याहवाचनं ।
ततो राजासनमिति । ततो होमानन्तरं तस्यामेव वेद्यामग्नेरुत्तर-
भागे प्रागुक्तानङ्गहानि चर्माण्यास्तोत्र्यं तदुपरि राजासनं सिंहा-
सनमाहृत्य स्थापयेत् । तस्य तस्योपरिक्रमेण वृषदंशादिचर्मा-
ण्यास्तोत्र्यं राजोपवेशयेत् । उपविष्टे तु राजनि स्वस्त्रमन्त्रैस्ताभ्य-
एव देवताभ्यः पृथगुक्तैस्त्रिलैः पुरोहितो हुत्वा शेषस्य स्त्रिष्टकत्
प्रायश्चित्तपूर्णाहुत्यन्तस्योत्तरोत्तरस्य समाप्तिं कृत्वा यान्तु देवगणा
इत्यादिमन्त्रेण प्राञ्जलिर्देवताविसर्जनं कुर्यात् ।

तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ।

—०००@०००—

वज्रे रुत्तरदिग्भागे तथा प्रागुक्तचर्माणा ।

सिंहासनं न्यसेत् पृष्ठे शुभास्तरणसंयुतं ॥

ततस्तु तत्र चर्माणि प्राग्ग्रीवाणि तु विन्यसेत् ।

वृषस्य वृषदंशस्य रुरोश्च पृथतस्य च ।

तेषामुपरि सिंहस्य व्याघ्रस्य च ततः परं ॥

ध्रुवोसिऽथोरसि मन्त्रेण नृपं तत्रोपवेशयेत् ।

वृषोवन्तोवर्द्धः । वृषदंशो मार्जारः । रुद्रगौरसृगः । पृथत-
चित्रसृगः ।

दर्भपाणिर्भवेद्राजा तथैव च पुरोहितः ।

तयोर्हस्तगतावन्यो दर्भौ संचन्ययेद्विजः ॥

तयोर्दृष्टपपुरोहितयोः पाणिगतौ दर्भावन्यो द्विजो होमकाले
ग्रहदेशे संचन्ययेत् ।

ततः पुरोधा जुहुवाद्वाज्ञैर्मन्त्रैर्द्वैतं शुचिः ।

रौद्रवैष्णववायव्यशक्रसौम्यैः सवारुणैः ।

वार्हस्पत्यैस्ततः कुर्यात्तन्त्रमुत्तरसंज्ञकं ॥

ब्राह्मणैर्वाजज्ञानमित्यादयः । रौद्रा अश्वेत्तद्रा इत्यादयः ।

वैष्णवा विष्णोर्नुकमित्यादयः । वायव्या आवाय इत्यादयः ।

शक्रः वातारमिन्द्र इत्यादयः । सौम्या आप्यायस्वेत्यादयः ।

वरुणा इमं मे वरुण इत्यादयः । वार्हस्पत्या सहस्रते अतीय
इत्यादयः ।

नृपतिस्त्वय देवज्ञान् पुरोधसमघार्चयेत् ।

गोभूहिरण्यरत्नैश्च अन्यानपि क्रमागतान् ॥

स्थानदेवान् पुरोदेवान् नदीकूलं चतुष्पथं ।

अभयञ्च जने देयं गोगीर्णं समाचरेत् ॥

अलङ्कृत्य यथान्यायं सितौ तौ वस्त्रभूषितौ ।

देवन्देवौ च विज्ञाप्य वस्त्रनखांश्च मोचयेत् ॥

न मोचेद्राजः सन्दुष्टानन्तःपुरकृतागसः ।

विभवानुरूपभावैः पुरे पूजां समारभेत् ॥

सिंहासनं समाख्याय चतुष्कीदृतयोतितैः ।

दीपै रजतपात्रस्यैभ्योयार्चाष्टवन्दितैः ।

रोचनादि तथा पश्येद्दर्पणं मङ्गलानि च ॥

ततो ज्योतिषिकान् पुरोहितञ्च गोभूहिरण्यादिभिरभ्यर्च्य
 अन्यानपि श्रोत्रियादीन् क्रमागतांश्च सम्पूज्य गृहदेवान् पूरो-
 देवांश्च न दीकूलञ्च चतुष्पथञ्च पूजोपहारैरर्चयेत् । 'गोगोक्तर्गं
 गोमिथुनमित्यर्थः' । तौ च धेनुवृषभौ श्वेतवर्णा वस्त्रालङ्कारादि-
 भूषितौ । देवं महेश्वरं देवीञ्च भगवतीं प्रीत्यर्थं उत्सृजामीति
 विज्ञाप्योत्सृजेत् । नृपशरीरे अन्तःपुरे च कृतापराधान्विहाय
 बन्धनं मीचयित्वा पताकातीरणादिभिः पुरे पूजां कुर्यात् ।
 चतुष्को रङ्गवस्त्रोरचना सभाविशेषो वा । दीपैर्नीराजित इति
 शेषः । वन्दितं वन्दनं विशेषणं तृतीया । ततो गोरीचनादधि-
 दूर्वादीनि च दर्पणं मङ्गलानि च पश्येत् ।

आश्ववर्णपरिशिष्टे ।

प्रोक्तानि मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्हृताशनः ।
 भूमिसिद्धार्थकाः सध्विः शमी त्रीहिववौ तथा(१) ॥
 एतानि सततं पश्यन् स्पृशन्नप्यर्चयन्नपि ।
 न प्राप्नोत्यापदं राजा धियं प्राप्नोत्यनुत्तमां ॥
 तथा सिंहासनं रुद्र पताकां वा क्रमागतां ।
 चामरञ्च वसंयुक्तं प्रतीहारविभूषितं ।
 मत्तद्विपं चतुष्कञ्च चतुर्द्विचूपकल्पयेत् ॥
 उपविष्टस्ततो राजा प्रजानां कारयेद्वितं ।
 आकरा ब्राह्मणा गावस्त्रीवालजङ्घुरोगिणः ॥
 ततस्तु दर्शनं देयं ब्राह्मणानां नृपेण तु ।
 येषौप्रभृतिमुख्यानां स्त्रीजनञ्च नमस्करेत् ॥

(१) चिरञ्च' सध्विरादित्य आधोराजा तथाष्टम इति क्वचित् पाठः ।

आशिषश्च प्रदद्युस्ते तुष्टा जनपदा भुवि ।
 एवं प्रजानुरज्येत पृथ्वी च वशमा भवेत् ॥
 पुरोहितं मन्त्रिणञ्च सेनाध्यक्षं तथैव च ।
 अश्वार्थ्यञ्च गवाध्यक्षं गोष्ठागारपतिं तथा ॥
 भाण्डागारपतिं वैद्यं दैवज्ञञ्च ग्रथाक्रमं ।
 यथाह्निं तु योगेन सर्वान् संपूजयेन्नृपः ॥
 दूर्वासिद्धार्थकान् सर्पिः शमीव्रीहियवौ तथा ।
 शुक्लानि चैव पुष्पाणि मूर्ध्नि दद्यात् पुरोहितः ॥
 अथर्वविहितो ह्येष विधिः पुष्पाभिषेचने ।
 राजा स्नातो महीं भुङ्क्ते शक्रलोकञ्च गच्छति ॥

देवीपुराणे ।

एवं पुण्ये अवाप्नोति कर्त्ता राज्यायुसम्पदः ।
 विनापि चाईफलदं पुण्यं पुष्पाभिषेचनं ॥
 राष्ट्रीत्यातोपसर्गेषु धूमकेतोश्च दर्शने ।
 ग्रहोपमर्द्दने चैव पुण्यस्नानं समाचरेत् ॥
 नास्ति लोके स उत्पातो यो ह्यनेन न शाम्यति ।
 मङ्गलञ्चापरं नास्ति यदस्मादतिरिच्यते ॥
 आधिराज्यार्थिनी राज्ञः पुत्रजन्माभिकाङ्क्षिणः ।
 तत्पूर्वमभिषेके च विधिरेष प्रशस्यते ॥
 देवेन ब्रह्मणे दत्तं तेनाप्युशनसे पुनः ।
 उशनसो गुरोः प्राप्तं ततो देवसभाकृतं ॥
 महैन्द्रार्थमुवाचेदं ब्रह्मर्षीर्त्तिष्ठं हस्यतिः ।
 स्नानमायुःपजावृद्धिसौभाग्यकरसुत्तमं ॥

अनेनैव च तीयेन हस्त्यश्वं स्नापयेन्मृगः ।
 तन्नामयविनिर्मुक्तं परां वृद्धिमवाप्नुयात् ॥
 प्रतिसंवत्सरं कार्यमभिप्रेक्षन्तु पार्थिव ।
 मण्डलीकनरेन्द्राणां सामन्ताधिपतेरपि ॥
 सामन्तानां सदा कार्यं विप्रेश्वरमखं शुभं ।
 स्त्रियो लक्षणयुक्ताया यस्या न भवने सुखं ।
 तस्येदङ्गारयेत् स्नानं सर्वकामप्रसिद्धिदं ॥

इति पुण्यस्नानविधिः ।

उद्गयन आपूर्यमाणपक्षस्थैकरात्रमवरार्द्धमुपोष्य तिथेण
 पुष्टिकामः स्वास्तीपाकं अपयित्वा महाराजमिष्ट्वा तेन सर्पिष्मता
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा पुष्पार्घ्येण सिद्धिं वाचयेत् । एवमपरापर-
 स्नात्तिष्ठाद्वौ द्वितीये त्रीस्तृतीये एवं संवत्सरमभ्युचयेन महान्त-
 म्पोषं पुष्पाति आदित एवोपवासः । अवरार्द्धं अवरं । अवरता-
 चैकरात्रोपवासस्यापूतस्य पुंसोवह्मपवासपक्षापेक्षया 'महाराजः
 कुबेरः । तेन हतमिष्टेन चरुणा पुष्पार्घ्येण सिद्धिं वाचयेत् पुष्टिः
 सिद्धिरस्त्विति वाचयेत् । एवं पूर्ववत्चरुणा महाराजमिष्टिब्राह्मण-
 भोजनादि कार्यं । द्वौ द्वितीये द्वौ ब्राह्मणौ द्वितीये पुष्पे भोज-
 येदित्यर्थः । एवं संवत्सरमभ्युचयेन पूर्ववत्तृतीयं चतुर्थं
 तिथेषूत्तरोत्तरवृद्ध्या ब्राह्मणा भोजनीया इत्यर्थः । आदित
 एव प्रथमपुष्पे पूर्वोत्तरे चेत्यर्थः ।

इत्यापस्तम्बीक्तं पुण्यव्रतं ।

दातृ उवाच ।

स्त्रीणां धर्मो द्विजयेष्ठ उपवाससमुद्भवं ।

कथयस्व यथातत्त्वमुपवासविधिं यः ॥

कुमार्थाः स्रग्दहस्त्राया विधवायाश्च सत्तम ।

धर्मं प्रब्रूह्य शेषेण भगवन् प्रीतिकारकं ॥

पुलस्त्य उवाच ।

श्रूयतामखिलं ब्रह्मन् यदेतदनुपृच्छसि ।

उपकाराय च स्त्रीणां त्रिषु लोकेषु विद्युतं ॥

प्रश्नमेतं पुरा देवी शैलराजसुता मतिं ।

पप्रच्छ गङ्गारं ब्रह्मन् कैलासशिखरस्थितं ॥

देव्युवाच ।

कुमारीभिश्च देवेश स्रग्दहस्त्राभिश्च केशवः ।

विधवाभिस्तथा स्त्रीभिः कथमाराध्यते वद ॥

ईश्वर उवाच ।

साधु साधु त्वया पृष्टमेतच्चारायणाश्रयं ।

उपवासादियत् कर्म श्रूयतामस्य यो विधिः ॥

यज्ञं परिसमासाद्य नारीह सुखमेधते ।

दुःशीलेऽपि हि कामार्थौ नारौ प्राप्नोति भर्त्तरि ॥

अनाधारा जगन्नयं सर्व्वं लोकेश्वरं हरिं ।

कथमाप्नोति चेन्नारी सर्व्वं लोकगुणान्वितं ॥

सुकलत्रयुतन्तस्माद्भुतमच्युततुष्टिदं ।

कर्त्तव्यं लक्षणं तस्य श्रूयतां वरवर्णिनि ॥

यच्चोर्त्वा सर्व्वं नारीणां श्रेयः प्राप्नोत्यसंग्रहं ।

ऐहिकञ्च सुखं प्राप्य मृता स्वर्गसुखान्यपि ॥

अनुज्ञाप्य स्वपितृती मातृतश्च कुमारिका ।

पूजयेत्तु जगन्नाथं भक्त्या पापहरं हरिं ॥
 विपूत्तरेष्वर्थेषु पतिकामा कुमारिका ।
 साधवायेति वै नाम जपेन्नित्यमतन्द्रिता ॥
 प्रियङ्गुणा रक्तपुष्पैर्गन्धुकैः कुसुमैस्तथा ।
 समभ्यर्च्यार्च्यते दद्यात् कुङ्कुमेनागुलेपनं ॥
 सर्वोषधिभिः सुस्नाता तमाराध्य जगत्पतिं ।
 नमोऽस्तु साधवायेति होमयेन्मधुसर्पिषा ॥
 सदैवमुत्तरायोगे समभ्यर्च्य जनाईनं ।
 शोभनं पतिमाप्नोति प्रेत्य स्वर्गञ्च गच्छति ॥
 अतिबाल्ये च यत्किञ्चित्तया पापमनुष्ठितं ।
 तस्माद्विमुच्यते पापात् सुखिनी चैव जायते ॥
 अष्टेनैकेन तन्वह्नि व्रतं प्राप्ता यदिच्छति ।
 तदेव प्राप्नुयाद्भद्रे नारायणपरायणा ॥
 षण्मासप्रीणनं कार्यं यथागत्या च वै हरेः ।
 पारणान्ते महाभागे भोजयेद्ब्राह्मणीत्तमान् ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुकलचप्राप्तिव्रतं ।

—०००—

अथ ज्येष्ठाव्रतं ।

तत्र लिङ्गपुराणात् ।

ऋषय ऊचुः ।

मायावित्त्वं श्रुतं विष्णोर्देवदेवस्य चक्रिणः ।
 कथं ज्येष्ठाससृत्पत्तिर्देवदेवाज्जनाईनात् ।
 वक्तुमर्हसि चास्माकं रोमहर्षण तत्त्वतः ॥

सुत उवाच ।

अनादिनिधनः श्रीमान् ध्यात्वा नारायणः प्रभुः ।

जगद्दिधमिदञ्चक्रे मोहनाय जगत्प्रतिः ॥

विष्णुर्वै ब्राह्मणान् वेद वेदधर्मान् सनातनान् ।

श्रियं पद्मां तथा योव्य भागमेकमकारयत् ॥

ज्येष्ठामलक्ष्मीमशुभां वेदवाद्यां नराधमान् ।

अधर्माच्च महातेजा भागमेकमकारयत् ॥

अलक्ष्मीमग्रतः सृष्ट्वा पश्चात्पद्मां जनार्दनः ।

ज्येष्ठा तेन समाख्याता ह्यलक्ष्मीर्विजसत्तमाः ॥

असृतोद्भववेलायां सुधानन्तरमुत्थिता ।

अग्रतः सा समुत्पन्ना ज्येष्ठा इति च वैश्रुता ॥

श्रीरनन्तरमुत्पन्ना पद्मा विष्णुपरिग्रहा ॥

दुःसहो नाम विप्रर्विरूपयेमेऽशुभान्तदा ।

ज्येष्ठां तां परिपूर्णार्थो मनसा वीक्ष्य निष्ठितां ॥

लोके चचार हृष्टात्मा तथा सह मुनिस्तदा ॥

यस्मिन् घोषो हरेश्चैव हरस्य च महात्मनः ।

वेदघोषस्तथा विप्रा होमधूम्बस्तथैव च ॥

योचिथो वाथ यत्रासीत् तत्र तत्र भयाहिता ।

पिधाय कर्णौ संयाति धावमाना इतस्ततः ॥

ज्येष्ठामिव विधां दृष्ट्वा दुःसहो मोहमागतः ।

तथा सह वनं गत्वा चचार स तदा मुनिः ॥

तत्रायान्तं महात्मानं मार्कण्डेयमपश्यत ।

प्रणिपत्य महात्मानं दुःसहो मुनिमब्रवीत् ।

भार्य्यं भगवन् मल्लं न स्थास्यति कथञ्चन ॥
 किं करिष्यामि विप्रर्षं ह्यनया सह भार्य्यया ।
 प्रविशाम्यनया कुत्र कुत्र न प्रविशामि वै ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

शृणु दुःसह सर्वं त्वमकीर्त्तिरशुभान्विता ।
 अलक्ष्मीरतुला चेशं ज्येष्ठा इत्यभिशाब्दिता ॥
 नारायणपरा यत्र वेदमार्गानुसारिणः ।
 रुद्रभक्ता महात्मानो भस्मोद्भूलितविग्रहाः ।
 स्थिता यत्र जना नित्यं न विशेषाः कथञ्चन ॥
 नारायण हृषीकेश पुण्डरीकाक्ष माधव ।
 अच्युतानन्द गोविन्द वासुदेव जनार्दन ।
 नृसिंह वामनाचिन्त्य राघवेति च ये जनाः ।
 वक्ष्यन्ति सन्ततं हृष्टास्तेषां धनगृहादिषु ।
 आरामे चैव गोष्ठेषु न विशेषाः कथञ्चन ॥
 ज्वालाजालकरालं यत् सहसादित्यसन्निभं ।
 चक्रं विष्णोरतीवोग्रन्तेषां हन्ति सदाशुभं ॥
 खाहाकारो वषट्कारो गृहे यस्मिन् प्रवर्तते ।
 तद्विधा चान्यतो गच्छ सामघोषोऽथ यत्र वा ॥
 वेदाभ्यासरता नित्यं नित्यकर्मपरायणाः ।
 वासुदेवार्चनरता दूरतस्तान् विमर्जय ॥
 अग्निहोत्रं गृहे येषां लिङ्गार्चा वा गृहेषु च ।
 वासुदेवननुर्व्यापि चण्डिका यत्र तिष्ठति ॥
 दूरतो ब्रज तान् हित्वा सर्वं पापविवर्जितान् ।

नित्यनैमित्तिकैर्यज्ञैर्यं यजन्ति महेश्वरं ।

तान् हित्वा व्रज बान्धव दुःसह त्वं सहानया ॥

श्रोत्रिया ब्राह्मणा गावी गुरवोऽतिथयः सदा ।

रुद्रभक्ताश्च पूज्यन्ते यैर्नित्यं तान् विसर्जय ॥

दुःसह उवाच ।

यस्मिन् प्रवेशो योग्या मे तद्ब्रूहि मुनिसत्तम ।

त्वद्वाक्याद्भयनिमुक्ती विशाम्ये षां गृहे सदा ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

यत्र भार्या च भर्ता च परस्परविरोधनौ ।

सभार्यस्त्वं गृहं तस्य विशेषा भयवर्जितः ॥

देवदेवो महादेवो रुद्रस्त्रिभुवनेश्वरः ।

विनिद्रो यत्र भगवान् विशेषा भयवर्जितः ॥

वासुदेवे रतिर्नास्ति यत्र नास्ति सदा हरिः ।

जपहोमादिकं नास्ति भस्म नास्ति गृहे नृणां ॥

पर्वण्यभ्यर्चनं नास्ति चतुर्दश्यां विशेषतः ।

कृष्णाष्टम्याश्च रुद्रस्य सन्ध्यायां भयवर्जितः ॥

चतुर्दश्यां महादेवं न यजन्ति च यत्र वै ।

विष्णोर्नामविहीनास्यैरशुभास्यैर्दुरात्मभिः ॥

नमस्कारश्च सर्वाय शिवाय परमेष्ठिने ।

ब्राह्मणे च नरा मूढा न वदन्ति दुरात्मकाः ।

तत्र वै सततं वत्स सभार्यस्त्वं समाविश ॥

वेदघोषो न यत्रास्ति गुरुपूजा न यत्र च ।

पितृकर्मविहीनाश्च सभार्यस्त्वं समाविश ॥

रात्रौ रात्रौ गृहे यस्मिन् कलहो वर्त्तते मिथः ।
 अनया सार्द्धमनिशं विश त्वं भयवर्जितः ॥
 लिङ्गार्चा नास्ति यस्यैव यस्य नास्ति तपो दमः (१) ।
 रुद्रभक्तिविनिन्दा वा तत्रैव विश निर्भयः ॥
 अतिथिः श्रोत्रियो वापि गुरुर्वा वैष्णवोऽपि वा ।
 न सन्ति यद्गृहे गावः सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 बालानां प्रेक्षमाणानां यत्र वृक्षा हि भक्षकं ।
 भक्षन्ति तत्र संहृष्टः सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 अनभ्यर्चा महादेवं वासुदेवमद्यापि वा ।
 अहुत्वा विधिवद्भुज्यं यत्र तत्र समाविश ॥
 पापकर्म्मरता मूढा दयाहीनाः परस्परं ।
 गृहे यस्मिन् समासन्ने देशे तत्र समाविश ॥
 प्राकारागारभिदुयाऽसावन्ववेचा कुटुम्बिनी ।
 तद्गृहन्तु समासाद्य वस नित्यमनन्वधीः ॥
 यत्र कण्टकिनी वृक्षा यत्र निष्पाववह्नरी ।
 ब्रह्मवृक्षश्च यत्रास्ति सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 अगस्त्यार्कादयो वापि बन्धुजीवो गृहेषु वै ।
 करवीरं विशेषेण नन्द्यावर्त्तमद्यापि वा ।
 मल्लिका वा गृहे येषां सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 कन्या च यत्र वै वल्लो रोहितोऽथ जटो गृहे ।
 वकुलः कदलो यत्र सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 तालस्तमालो भङ्गातस्तिन्निङ्गीखण्डमेव च ।

कदम्बः खदिरं वापि सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 न्यग्रोधी वा गृहे येषामश्वत्थश्च तथैव च ।
 उद्गुम्बरः सपनसः सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 यस्य काकी गृहं विन्देदारामे वा गृहेऽपि वा ।
 डिम्बेन मुण्डितो वापि सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 एकच्छागं हिरावेयं त्रिगवं पञ्चमाहिषं ।
 षडश्वं सप्तमातङ्गं सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 यस्य काली गृहे देवी प्रेतरूपा च डाकिनी ।
 क्षेत्रपालोऽथवा तत्र सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 भिक्षुविम्बश्च वै यस्य गृहे क्षपणकं तथा ।
 बौद्धं वा विम्बमाहृतं तत्र तूर्णं समाविश ॥
 शयनासनकालेषु भोजनासनवृत्तिषु ।
 येषां वदति वै वाणी नामानि न हरिः सदा ।
 तद्गृहहन्ते समाख्यातं सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 पाषण्डा वारनिरताः श्रौतस्मार्त्तवहिष्कृताः ।
 विष्णुभक्तिविनिर्मुक्ता महादेवविनिन्दकाः ।
 नास्तिकाश्च शवा यत्र सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 ब्रह्मा च भगवान् विष्णुः शक्रः सर्व्व सुरेश्वरः ।
 शिवप्रसादजायेति न वदन्ति दुरात्मकाः ॥
 ब्रह्मा च भगवान् विष्णुः शिवश्च सम एव च ।
 वदन्ति मूढाः खद्योतं भानीर्वा मूढचेतसः ॥
 तेषां गृहे तथा खेले आवासे वा सहानया ।
 विश्व भुङ्क्ते गृहे तेषां मिष्टान्नं त्वमनन्यधीः ॥

अश्रुन्ति केवलं मृदाः पक्कमन्नं विचेतसः ।
 स्नानमङ्गलहीनाश्च तेषां त्वं गृहमाविश ॥
 या नारो शीघ्रविभ्रष्टा देहसंस्कारवर्जिता ।
 सर्वभञ्जरता नित्यं तस्या स्नानं समाविश ॥
 मद्यपानरताः पापा मांसभक्षणतत्पराः ।
 परदाररता मर्त्यास्तेषां त्वं गृहमाविश ॥
 पर्वस्थानचनरता मैथुने वा दिवा रताः
 सन्ध्यायां मैथुने वापि गृहे तेषां समाविश ॥
 पृष्ठतो मैथुनं स्त्रीणां श्चानवन्मृगवच्च यः ।
 जले वा मैथुनं कुर्यात् सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 रजसलाङ्गनां गच्छेच्चाण्डालीं वा नराधमः ।
 कन्यां वा गामजं वापि सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 बहुना किं प्रलापेन नित्यकर्षवहिष्कृताः ।
 रुद्रभक्तिविहीना ये गृहे तेषां समाविश ॥
 गृहैर्हि व्यौषधैः चौद्रैः शेषमाक्षिप्य गच्छति ।
 भगद्रावं करोत्यस्य सभार्यस्त्वं समाविश ॥
 इत्युक्त्वा स मुनिः श्रौमान् निमील्य नयने तदा ।
 ब्रह्मर्षिर्ब्रह्मसङ्गाशस्तैवान्तरधीयत ॥
 दुःसहोऽपि यद्योक्तानि स्नानानि समुपेयिवान् ॥
 विशेषाद्देवदेवस्य त्रिणोर्निन्दारतात्मनां ।
 सभार्यो मुनिगार्हूल सैषा ज्येष्ठा इति स्मृता ।
 दुःसहस्तामुवाचेदं तडागाश्रयसंस्तरे ।
 आस्मत्त्वमव चैवाहं प्रपञ्चामि रसातलं ।

आचर्योः स्नानमालोक्य निवासार्थं ततः पुनः ॥
 आगमिष्यामि ते पार्श्वमित्युक्त्वा तमुवाच सा ।
 किमग्राहि महाभाग की म दास्यति वै बलिं ॥
 इत्युक्तस्तां मुनिः प्राह यास्त्रियस्त्वां यजन्ति वै ।
 बलिभिः पुष्पधूपैश्च न तासान्वं गृहं विग ॥
 इत्युक्त्वा प्राविशत्तत्र पातालनिलयङ्गतः ।
 अद्यापि स च नायातस्तेन सा जलसंस्तरे ।
 ग्रामे कर्कटवाह्ये तु नित्यमास्तेऽशुभा पुनः ॥
 प्रसङ्गाद्देवदेवेशो विष्णुस्त्रिभुवनेश्वरः ।
 लक्ष्मीजुष्टस्तथाऽलक्ष्मीः सा तमाह जनार्दन ॥
 भर्ता गतो महाबाहो बलिं त्यक्त्वा मम प्रभो ।
 अनाथाहं जगन्नाथ वृत्तिं देहि नमोऽस्तु ते ॥
 इत्युक्तो भगवान् विष्णुः प्रसङ्गाद्देव जनार्दनः ।
 ज्येष्ठामलक्ष्मीं देवेशो माधवो मधुसूदनः ॥
 ये रुद्रमनघं सर्वं शङ्करं नीललोहितं ।
 अस्मां हेमवतीं वापि जनिर्वीं जगतामपि ॥
 मङ्गला निन्दयन्त्यत्र तेषां वित्तन्तवैव च ॥
 एवमेव महादेवं विनिन्द्यैव यजन्ति मां ।
 मूढा ह्यभाग्या मङ्गला अपि तेषां धनन्तव ॥
 यस्यान्नया ह्ययं ब्रह्मा प्रसादादसते सदा ।
 ये विनिन्द्य यजन्त्येनं मत्पदभ्रंशकारकाः ॥
 मङ्गला नैव ते भक्ता एवं वर्तन्ति दुर्मदाः ।
 तेषां धनं गृहं चैव दृष्टापूतन्तवैव च ॥

इत्युक्त्वा तां परित्यज्यालक्ष्मीं लक्ष्मीजनार्दनः ।
 अवाप भगवान् रुद्रमलक्ष्मीचयसिद्धये ।
 तस्मात् प्रदेयस्तस्यै च वलिभिर्विन्ध्योनरेश्वरैः ।
 विष्णुभक्तैर्न सन्देहः सर्वं यत्नेन सत्त्वं दा ।
 अङ्गनाभिः सदा पूज्या वलिभिर्विविधैर्हिजैः ॥

भविष्योत्तरात् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

मृतवत्सा तु या नारौ काकवन्ध्या तथाऽपरा ।
 गर्भस्त्रावा तृतीया च नानादोषैश्च दूषिता ॥
 निर्दनाश्च नराश्चैव दारिद्र्योपहता स्थिताः ।
 कर्मणा केन मुच्यन्ते तन्मे ब्रूहि जनार्दन ॥
 प्रतेन केन तत्सर्वं सुखं प्राप्नोति मानवः ।
 चीर्णेन च जगन्नाथ तत्सर्वं कथयस्व मे ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

मासे भाद्रपदे शुक्ले पक्षे ज्येष्ठा यदा भवेत् ।
 रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवादिचनिःस्वनैः ।
 एवंविधविधानेन अभिमन्त्रैः सुपूजयेत् ॥
 एष्टेहि त्वं महाभागे सुरासुरनमस्कृते ।
 ज्येष्ठे त्वं सर्वं देवानां मत्समौषा सदा भव ।

आवाहनमन्त्रः ।

श्वेतसिंहासनस्था तु श्वेतवस्त्रैरलङ्कृता ।
 वरश्च पुस्तकं पाशं विभक्त्यै ते नमोनमः ॥

आसनमन्त्रः ।

ज्येष्ठे त्र्येष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे ब्रह्मवादिनि ।
क्षीराब्धौ च समुद्रूते अर्घ्यं ज्येष्ठे नमोऽस्तु ते ॥
अर्घ्यमन्त्रः ।

शार्ङ्गवाणेषु खड्गैश्च तोरनारीहदर्प्यणैः ।
अन्यैरप्यायुधैर्युक्तां ज्येष्ठे त्वामर्चयाम्यहं ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

सुरासुरनरैर्यन्द्वा यत्नकिन्नरपूजिता ।
पूजितासि मया देवि ज्येष्ठे त्वामर्चयाम्यहं ॥
पुत्रदारसमुद्गार्थं लक्ष्म्याश्चैव विवृढये ।
अलक्ष्म्याश्च विनाशाय ज्येष्ठे त्वामर्चयाम्यहं ॥

पूजामन्त्रः ।

मन्त्रेण पूजयेज्ज्येष्ठां स्त्रीं वाऽथ पुरुषोऽपि वा ।
लक्ष्मीः सन्तानवृद्धिश्च अणिमादिगुणो भवेत् ॥
अर्चिता चर्चिता ज्येष्ठा सदा काले नृपोत्तम ।
गुरुं संपूजयेद्भक्त्या वस्तुैराभरणादिभिः ॥
हादयैव च वर्षाणि पूजनीया प्रयत्नतः ।
यावज्जन्तु तथा पूज्या विधिनानेन मानवैः ॥
ददाति वित्तं पुत्रांश्च अर्चनीया सदा स्त्रिया ।
अनेन विधिना युक्तो यो हि पूजयते नरः ॥
नारी च पूजयेज्ज्येष्ठां तस्या लक्ष्मीर्विवर्द्धते ।
वन्ध्या च लभते पुत्रान् दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥
सुतवत्सा जीववत्सा काकवन्ध्या प्रजावती ।

दुःखितो हि नरः कश्चित् सुखी वसते सदा ॥
 एवं विधिविधानेन ज्येष्ठां वस्त्वर्चयेत्तदा ।
 विघ्नस्तस्य प्रणश्येत यथापु लवणं तथा ॥
 एतद्भूतं महाज्येष्ठं पुण्यं पापविनाशनं ।
 तन्मया कथितं सर्वं ज्येष्ठायास्ते व्रतं महत् ॥
 यथा ग्राह्यं कुरुज्येष्ठ ज्येष्ठाव्रतं सुशोभनं ।
 नीराजने कृते चैव दीपो ग्राह्यः सुभक्तितः ॥
 नैवेद्यसहितं प्राश्य व्रतस्याग्ने युधिष्ठिर ।
 गुरुहस्तात्सदा ग्राह्यो दीपः प्रज्वलितो महान् ॥
 व्रतस्थो भक्तियुक्तस्तु शुचिः प्रयतमानसः ।
 अनेन विधिना चैव व्रतं ग्राह्यं युधिष्ठिर ॥
 ज्येष्ठा नाम परा देवी भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ।
 यस्तु पूजयते राजंस्तस्मै स्वर्गं प्रयच्छति ॥
 स्कन्दपुराणे । ईश्वर उवाच ।
 मासे भाद्रपदे पक्षे शुक्ले ज्येष्ठार्चसंयुते ।
 तस्मिन् काले दिने कुर्यात् ज्येष्ठायाः परिपूजनं ॥
 तत्राष्टम्यां यदा भानुदिनं ज्येष्ठर्चमेव च ।
 नीलज्येष्ठा तु सा प्रोक्ता दुर्लभा बहुकालिका ।
 कृतस्नानो नरः कुर्यात्तस्यामन्यत्र वा दिने ॥
 भक्तियुक्तः शुचिः कुर्यात् ज्येष्ठादेव्याः प्रपूजनं ।
 नद्याः पूर्व्वेद्यु आहत्य सिकताः शङ्खदेशजाः ॥
 देवीरूपन्तु तत्रैव ध्यात्वा वै ब्राह्मणैः सह ।
 मण्डले तान्तु संस्थाप्य देवीं हेममधीन्ततः ॥

स्थापयेद्भ्राजतीन्तास्वीं लेखां वा द्विजसत्तम(१) ।
 आवाहयेत्तती देवीमथवा पुस्तकोऽपि वा ॥
 त्रिलोचनां शुक्लदन्तीं विभ्रतीं राजतीं तनुं ।
 विततां रत्ननयनां ज्येष्ठामावाहयाम्यहं ॥
 एहोहि त्वं महाभागे सुरासुरनमस्कृते ।
 ज्येष्ठा त्वं सर्वदेवानां मन्त्रमोपगता भव ॥
 इति मन्त्रेण तां देवीमावाह्य सुकृतव्रती ।
 दद्याद्बन्धजलैः पाद्यं पादयोरुभयोर्द्विजः ॥
 श्रीखण्डकपूर्वसुतन्दद्यादशस्तुवार्हणं ।
 भक्त्या प्रयत्नेन मया यदत्र दीयते तव ।
 तद्गृहाण सुरेशानि ज्येष्ठे श्रीष्ठे नमोनमः ॥
 इत्युच्चार्य सुवर्णादिपात्रेणाञ्जलिनापि वा ।
 अर्घ्यं दत्त्वा स्मरेद्देवीं गन्धधूपैस्तुवार्चयेत् ।
 गोधूमयवशाखादितद्गृह्यैः सुपारयेत् ॥
 पञ्चप्रसृतिमानैस्तैः पूरिकादीनि सर्पिषा ।
 निवेदयेच्च तैरेव दद्याद्देव्यै यतव्रतः ॥
 ततः स्तुत्वा महादेवीं सर्वकामफलप्रदां ।
 ज्येष्ठायै ते नमस्तुभ्यं श्रीष्ठायै ते नमो नमः ॥
 ज्येष्ठे श्रीष्ठे तपोनिष्ठे वरिष्ठे सत्यवादिनि ।
 एहोहि त्वं महाभागे अर्घ्यं गृह्ण सरस्वति ॥
 अर्घ्यमन्त्रः ।

स्तुत्वा स्तोत्रकथानृत्त्यगौतानि पुरतस्ततः ।

(१) लेखां वा पठकञ्जयोरिति पुस्तकान्तरेपाठः ।

सौवीरे चैव संयुक्तां दद्याच्छुद्धेभ्य एव च ॥
 सुवासिनौभ्यः शक्त्या तत् प्रदद्यात् सुकृतवती ।
 देवीमनुन्नयार्चिता ततो भुञ्जीत वास्यतः ॥
 सखिभिः सह चान्नानि स व्रती सुकृतव्रतः ।
 भुक्त्वा पीत्वा तदाचम्य देवीं नत्वा पुनः पुनः ।
 शयीत ब्रह्मचर्येण कुर्यात् प्रातर्विसर्जनं ॥
 एवमेव प्रकुर्याद्वै व्रतन्तु प्रतिवत्सरं ।
 विसर्जनान्ते तु ततः शिवां तां वारिणि जिपेत् ॥
 अपूपवटकान्दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो हिजः ।
 कुर्यादेवं प्रयत्नेन सायं वाद्य विसर्जयेत् ॥
 विद्यार्थी प्राप्नुयाद्विद्यां स्त्रीकामस्त्रियमाप्नुयात् ।
 गिरस्तरणकारी तु देव्यै दद्यादसंशयः ॥
 सौवर्णं राजतन्ताम्बं कृतकालो भवेत्तदा ।
 व्रतं स्रयश्च कृतवान् सिद्धिं वाद्य कृतार्हणः ॥

देव्या महत्त्वं कथितन्तवेदं

विधिश्च मन्त्रार्चनसंप्रयुक्तः ।

मन्त्रोऽपि सायुज्यकारी व्रतस्थ-

स्तस्यां सदाचारवतां सदैव ॥

यस्याः सिंही रथे युक्ता व्याघ्रश्चापि महाबलः ।

ज्येष्ठामहमिमान्देवीं प्रपद्ये शरणं शुभां ॥

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्णफलेषु जुष्टां दुर्गां
 देवीं शरणमहं प्रपद्ये । सुतरसितरासनाय नमः । इत्यावाहयत् ।

आपोहिष्टेति तिसृभिर्हिरण्यवर्णाः श्वचयः पावका इति तिसृ-
भिरभिषेकं कुर्यात् ।

नाम्नाथ विष्टरन्दत्वा पाद्यमर्घ्यमद्यासनं ।

वस्त्रमाचमनं(१) चैव मधुपर्कादि सर्व्वतः ॥

गन्धं पुष्पान्तथाधूपं दीपं नैवेद्यमेव च ।

पुनराचमनञ्चैव कारयित्वा विसर्जयेत् ॥

ओं ज्येष्ठायै नमः । ओं सत्यायै नमः । ओं काल्यै नमः ।
ओं कपालाय नमः । ओं कलिप्रियायै नमः । ओं विघ्नायै नमः ।
ओं विनायकाय नमः । ओं भाग्यै नमः । ओं ताप्यै नमः
ओं श्रियै नमः । ओं कृष्णायै नमः । ओं कृष्णपिङ्गलायै नमः ।
एभिर्नामभिस्तर्पणं ।

होमं दधिमधुक्षोरष्टतैः कुर्यात् सुसंयतः ।

हविष्यं स्वयमग्नौयाद्ब्राह्मणांस्तेन भोजयेत् ॥

अनेन विधिना यस्तु वत्सराणाञ्चतुष्टयं ।

व्रतान्ते प्रतिमां कुर्यात् सौवर्णीं फलसन्नितां ।

कृष्णवस्त्रेण संयुक्तामाचार्याय निवेदयेत् ॥

वस्त्राभरणमात्यैस्तु लेपनैः पूजितं द्विजं ।

प्रणिपत्य ततः पद्यात्तस्मै सर्व्वं निवेदयेत् ॥

ब्राह्मणा भुक्तवन्तस्ते प्रकुर्युः स्तस्तिवाचनं ।

एवं कृते व्रते सम्यक् सर्व्वशान्तिः प्रजायते ।

धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यञ्चैव जायते ॥

इति ज्येष्ठाव्रतं ।

पुष्कर उवाच ।

यत्ने तूपोषितो विद्वान् यजमानमुपोषितं ।
मूलेन स्नापयेदित्यन्तत्स्नाम्याशामुखस्थितं ॥
तत्स्नाम्याशामुखं नैर्ऋत्यभिमुखं ।

पूर्वोक्ताशामुखं वा पूर्वोऽन सुदृढेन च ।

कुम्भद्वयेन स्नातस्तु पूजयेन्मधुसूदनं ।

विरूपाक्षं सवदणं चन्द्रं शूलन्तथैव च ।

गन्धमाख्यनमस्कारदौपधूपाद्वसम्पदा ॥

एतेषामेव जुहुयात्तथा नाम्ना घृतं विजः ।

पीतवासास्ततो भूत्वा मर्त्यं कूर्मैश्च शूकरं ॥

सुराकयरसंयावैः स्नानीक्ताशामुखस्थितः ।

बलं नृपतये दद्याज्जानु कृत्वा ततः क्षितौ ॥

ततोऽष्टादशभिः पुष्पैर्मूलैः पञ्चभिरेव च ।

सुवर्णगर्भन्तु मणिं विद्वान् शिरसि धारयेत् ॥

कृत्वैतत् सकलं कर्म कृषिं बहुफलां लभेत् ॥

दक्षिणाञ्चात्र ये दद्यान्मूलानि च फलानि च ।

सितानि चैव वस्त्राणि कनकं रजतं तथा ।

भोजनञ्चात्र दातव्यं ब्राह्मणानामभीषितं ।

अलङ्कयन्मूलमिदञ्च कुर्वन्

स्नानं सदा भार्गववंशमुख्यः ।

कृषिं सप्तमाप्नोति सदैव वृद्धिं

यथेष्टितं नात्र विचारमस्ति ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं मूलस्नानं ।

गर्गं मुनिवरयेष्ठं भार्गवः परिपृच्छति ।
 नैर्ऋतेन तु ऋचेण शिशोर्जातस्य किं फलं ॥
 पादे पादे तु यत् प्रोक्तं तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ।
 स्नानदानादिहोमांश्च दर्शनीयं कथं भवेत् ॥

गर्ग उवाच ।

प्रथमे पितरं हन्ति द्वितीये हन्ति मातरं ।
 तृतीये च धनं हन्ति चतुर्थे शोभनं भवेत् ॥
 प्रथमे हृदिनं कृत्वा रक्तस्रावी विधौयते ।
 द्वितीये दौयते बालः परस्त्रीपुरुषस्य वा ॥
 अथवास्य तृतीये तु पद्माच्छान्तिन्तु कारयेत् ।
 चतुर्थे शस्यते स्नानं कृत्वा चैव शिशोः पिता ॥
 स्वयमुत्पाटयेत् प्राज्ञो मूलानाञ्च शतं पिता ।
 मङ्गल्याञ्च पवित्राञ्च ओषध्याः कथयाम्यहं ॥
 लक्ष्मणा शतमूला च शिरीषो वेतसस्तथा ।
 सिंहका श्वेतमूला च विष्णुक्रान्ता च शङ्खिनी ।
 सर्पाक्षी मीननेत्रा च पुत्रापरि कृताञ्जली ।
 पलाशी विल्वकक्षैव रोचना चन्दनद्वयं ।
 कृष्णमांसी सुरोशीरं धवकञ्च तथाभलं(१) ॥
 गीलिङ्गा तुलसी दूर्वा शतपुष्पा शताङ्गली ।
 ब्रह्मदण्डी द्रोणपुष्पी प्रियङ्गुः श्वेतसर्षपाः ॥

पिप्लः काकजङ्घा च त्रायमाणा डडुस्तथा ।
 ज्योतिष्मती च गान्धारी निर्गन्धा पूर्णकौशिका ॥
 भगजुमा सुभद्रा च गुडची सेन्द्रवारुणी ।
 अलम्बुका च दन्ती च कदली कीतकस्तथा ॥
 गोनुरः शतपची च अरिष्टकापराजिता ।
 चित्रपर्णी शतपत्रा च निकुम्भीऽथ सुवर्चला ॥
 अश्वगन्धा हस्तिकर्णी हरिद्राहितयं तथा ।
 उद्धवी मधुकारथ अश्वत्थी वकुलस्तथा ॥
 सर्जराजो अपामार्गो मन्दारयातिसुक्तकः ।
 मालती स्वर्णपुष्पी तु श्रीकर्णी श्रीफलस्तथा ॥
 दर्भमूलं करवीरं मदयन्तो विकङ्कतः ।
 पाटला सुरदारुथ अर्धसूदनिका तथा ॥
 फलं मन्मथवृक्षस्य पलाशस्य च पल्लवं ।
 रास्ना नन्दीवृक्षमूलं सुरदारुर्विदारिका ॥
 श्वेतवीथी श्वेतपाका नीलीत्पलं तथैव च ।
 नागकेशरसिन्दूरी कुमारी चैव निक्षिपेत् ॥
 तीर्थास्तु पञ्चगव्यञ्च सर्वोषध्यथ काचनं ।
 यथासम्भवतो वापि ग्राह्यं मूलीशतं शुभं ।
 वीरत्वचा समेतञ्च शतच्छिद्रे घटे न्यसेत् ॥
 नद्या उभयकूलस्था गोशृङ्गखनिता च या ।
 वह्निर्मूलगता या च तथा मातृगृहीतवा ।
 वल्लीकपल्लवस्था च रजसा रक्तकाश्च ये ॥
 रजसा रक्तकाः, गौरजोरञ्जिता रथ्यामृत्तिका इत्यर्थः ।

स्नानकाले तु सा प्रीता सृत्तिका पापनाशनो ।
तत्काले करकैः शान्तिन्ते चाष्टौ तीर्थपूरिताः ॥
चत्वारो वायु तां दत्त्वा शिरस्त्रानि त्रिवेष्टिताः ।
सवालायास्ततः कुर्याद्विलिप्ते मण्डले शुभे ॥
वेदमङ्गलघोषैश्च मन्त्रैः पुण्याभिषेचनैः ।
आचार्यैः कलयन्दिव्यं अभिमन्त्रा ततः स्त्रपेत् ॥
स्नानं कार्यमिदं दिव्यं सूतकान्ते ततः शिशोः ।
मातरं स्त्रापयेत्पञ्चाङ्गपूजान्तु कारयेत् ॥
आचार्यं पूजयित्वा तु ब्राह्मणानाञ्च पूजनं ।
सौवर्णं पुरुषं दद्यादाचार्याय गुणान्वितः ॥
धेतुं दद्यात्तथा धान्यं शतमानञ्च दक्षिणां ।
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा प्रणिपत्य स्त्रमापयेत् ॥
तैर्न तैर्ननुजातस्य यहरिष्टोद्भवस्य च ।
गण्डान्ते चैव भावस्य बालस्येति विधीयते ॥
कृष्णतिलानान्तु घट्या हैरण्यं मानमुच्यते ॥

षष्टिकृष्णतिलमितं सुवर्णमानं । निकुम्भो दन्तीभेदः सुव-
र्चसा सर्पसक्ता । हस्तिकर्णी एरण्डः । उष्ट्रवः पौलुः । मधुकारो
मधुकः । सर्जराजी वीजकः । अपामार्गः घाटकः । अतिमुक्तं
माधवी । मालतिः जातिः । स्त्रणं पुष्पी सुधला । श्रीफलं विल्वं ।
मद्यन्ती पूतिका ।

अर्धसूदनिका पालङ्गी । मन्मथवृचयाम्बः । सुरदारुः देव-
दारुभेदः । विदारिका कुष्माण्डी । श्वेतवीथी गिरिकर्णिका ।
श्वेतपाका गुच्छा । शेषाणि स्त्रनामप्रसिद्धानि ।

इन्द्राय स्वाहा । अग्नये स्वाहा । सोमाय स्वाहा । पवमा-
नाय स्वाहा । मरुते स्वाहा । यमाय स्वाहा । सत्यवे स्वाहा ।
अन्तकाय स्वाहा । अग्नये स्निष्टकृते स्वाहा ॥ त्रातारमिन्द्र ।
त्वन्नो अग्ने । सुगन्धुपत्यां । असुन्वत्तं । तत्त्वायामि षानोनिगुह्विः ।
वयं सोम । तमोमानं । अक्षैरुद्रा । स्त्रोना पृथिवी । इत्यादि
मन्त्राः ।

इति मूलशान्तिः ।

—०००@०००—

राम उवाच ।

काम्यं कर्म समाचक्ष्व वाणिज्यं येन सिध्यति ।

कपिञ्च बहुलाक्षैव कर्मणा केन वाञ्छते ॥

पुष्कर उवाच ।

मूलेषूपोषितः कुर्यादिदं कर्म पुरोहितः ।

उपोषितस्य धर्मज्ञ यजमानस्य नित्यशः ॥

प्राप्तासु पूर्वाषाढासु प्राञ्चसु स्रपयेत्तरं ।

युक्तैर्वैतसमूलैश्च गङ्गमुक्ताफलैस्तथा ॥

मणिभिश्च यथास्नाभं कनकेन तथैव च ।

अकालमूलैः कलशैश्चतुर्भिर्भृगुनन्दन ॥

अकालमूलैः, नवैः ।

ततस्तु पूजयेद्देवं गङ्गचक्रगदाधरं ।

प्राङ्मुखो तु तथैवात्र वरुणश्च निशाकरं ॥

गन्धमात्यनमस्कारदीपधूपाचम्यदा ।

एतेषामिव जुहुयात्तथा नाम्ना घृतं द्विजः ।
 नीलवासास्तथा भूत्वा क्षिपेदपु समाहितः ॥
 नीलानि चैव वासांसि देवानि विविधानि च ।
 चन्दनञ्च(१) सुरा चैव शैरेयं विविधन्तथा ॥
 शृङ्गानि चैव माख्यानं धूपं दद्याद्भूतौ तथा ।
 मिषत्तिमकरस्यास्थि शङ्खमुक्ताफले तथा ।
 सुवर्णान्तरितं कृत्वा धारयेच्च तथा मणिं ॥
 कृत्वेतत् सिद्धिमाप्नोति वाणिज्यं नात्र संशयः ॥
 समुद्रयाने च तथा कर्षणे च न सौदति ।
 नीलानि सप्त वासांसि दक्षिणा चात्र शस्यते ॥
 शङ्खं सुवर्णं रूप्यञ्च(२) तथा मुक्ताफलानि च ।
 हर्त्रे कर्त्रे द्विजेभ्यस्तु सर्वमेतद्विधीयते ।
 ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र परमाद्यं सुसंस्कृतं ॥
 अर्घ्यार्घ्यां प्रत्येकमथाष्टमूर्त्तीः
 करोति कर्मैतदनिन्दितात्मा ॥
 न जातु लाभादिनिवर्त्ततेऽसौ
 समुद्रयानादिव निम्नगा वै ॥
 इति विष्णुधर्म्मतिरोक्तं वाणिज्यलाभव्रतम् ।

—०००—

सूत उवाच ।

ब्रह्मणो मानसः पुत्री वशिष्ठ इति विस्तृतः ।

(१) चोदनञ्च सुराचैवेति पुलकान्तरे पाठः ।

(२) शङ्खं सुवर्णं रूप्यञ्च इति पाठाकारः ।

तस्य शक्तिरभूत्पुत्रस्तस्य पुत्रः पराशरः ॥
 तपश्चकार सुमहदुष्करं देवदानवैः ।
 पूवार्थी ब्रह्मचारी च ततो लब्धवरो भवेत् ॥
 सुपुत्रं लप्सौत्खेवं भवैकतीमहात्मभिः ।
 कुरु संवत्सरं स्नानं श्रवणे श्रवणे सुने ॥
 सोऽपि पुत्रानवापाष्टौ चकार श्रवयान्वितः ।
 पाराशर्यैः सुतं लेभे व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥
 एवमन्योऽपि राजेन्द्रस्तावत् सिद्धिमवाप्नुयात् ।
 पुत्रान् पौत्रांश्च लभते सुखसात्यन्तमश्रुते ॥

इत्यादित्यपुराणोक्तं पुत्रोत्पत्तिव्रतं ।

श्रीराम उवाच ।

स्नानानामिह सर्वेषां यः स्नानमतिरिचते ।
 तन्ममाचक्ष्व सकलं सर्वकल्मषनाशनं ॥

पुष्कर उवाच ।

शृणु पादोदकस्नानं सर्वकल्मषनाशनं ।
 चतुरात्मा हरिर्यत्र भवत्यन्वागती द्विज ॥
 तत्र कार्यमिदं स्नानं सर्वकल्मषनाशनं ।
 ततः कार्यं प्रयत्नेन श्रवणैर्ले विशेषतः ॥
 शबोत्तरापादासु निराहारी जितेन्द्रियः ॥
 सर्वोषधैः सर्वगन्धैर्देवदेवस्य शक्तितः ।
 पादं प्रक्षालयेद्दिहान् क्रीमेण चतुरात्मनः ॥
 ततः सुकलशान् कुर्यात्तुरः सुदृढान्नवान् ।

सौवर्णं राजतं ताम्रमद्यवापि महीगयान् ॥
 ततो निरुद्धचरणः कृपाङ्गिः क्षालयेत्ततः ॥
 ताभिस्तु कलशस्य पूर्णं स्थापनीयं तदग्रतः ॥
 ततः प्रद्युम्नचरणौ क्षाल्यौ प्रत्यवणोदकेः ।
 तैस्तु संपूर्णकलशं भवेत् स्थाप्यन्तदग्रतः ॥
 सङ्घर्षणस्य चरणौ क्षाल्यौ तीर्थे च सारसैः ।
 कलशं पूरितन्तैश्च स्थाप्यं तस्याग्रतो भवेत् ॥
 वासुदेवस्य चरणौ नादेयैः क्षालयेद्बुधः ।
 कलशं पूरितं तैश्च स्थापनीयं तदग्रतः ॥
 ततस्तु पूजा कर्त्तव्या तथा वै चतुरात्मनः ।
 कलशान् पूरयेत्तांश्च गन्धमाल्यफलाक्षतैः ॥
 ततः प्राप्ते द्वितीयेऽङ्गि स्नातः पूर्वमुपोषितः ।
 संमुखश्चानिरुद्धश्च स्थाप्योत्कटुकी भवेत् ॥
 प्रद्युम्नस्य च देवस्य ततः सङ्घर्षणस्य च ।
 ततश्च वासुदेवस्य सर्वादासस्य चक्रिणः ॥
 पवित्रमन्त्रैः सर्वेषां घटानामभिमन्त्रणं ।
 कर्त्तव्यं सान्त्वयेनाथ शुचिना भार्गवोत्तम ॥
 अथ मन्त्रान् प्रवक्ष्यामि चतुर्षु कलशेषु ते ।
 भङ्गल्यांश्च यशस्यांश्च सद्योऽवविनिषूदनान् ॥
 अरुहमार्गः सर्वत्र सर्वगश्चापराजितः ।
 वायुमूर्तिरचिन्त्यास्मा सोऽर्जनरुद्धः स्वयं प्रभुः ॥
 पादोदकेन दिव्येन शिवेनाश्विनाशनं ।
 तथाद्यमुपहृत्वाश्च स्वयं वर्धयति प्रभुः ॥

लोकान् प्रद्योतयति यः प्रद्युक्ती भास्करः प्रभुः ।
 हुतायनः स तेजस्वी मङ्गलं विदधातु ते ॥
 कामदेवो जगद्योनिः सर्व्वगः प्रभुरीश्वरः ।
 रोगहर्त्ता जगन्नाथो मङ्गलानि ददातु मे ॥
 जगतां कर्षणाद्देवो यः स संकर्षणः प्रभुः ।
 रुद्रमूर्त्तिरचिन्त्यात्मा सर्व्वगः सर्व्वदारकः ॥
 कामपालोऽरिदमनः सर्व्वभूतवशङ्करः ।
 विश्वयोनिर्महातेजा मङ्गलानि ददातु मे ॥
 सर्वावाप्तो वासुदेवो भूतात्मा भूतभावनः ।
 सर्व्वगयाप्रमेयश्च पुरुषः परमेश्वरः ॥
 अमन्तः सर्व्वदेवेशो जगत्तारणकारणः ।
 अघापहारी वरदो विदधातु त्रियं मम ॥
 एवं स्नातस्फुटिं कृत्वा परिधाप्य सुवाससी ।
 शक्तवासा उपसृज्य पूजां कुर्यात् क्रमेण तु ॥
 गन्धैः पुष्पैः फलैः पुष्पैर्दीपधूपैः सुगन्धिभिः ।
 नैवेद्यैर्विविधैश्चैव पायसान्नैस्तु पूजनैः ॥
 एवं देवाचनं कृत्वा सप्तताम्रीर्गताशुभः ।
 भोजनं गौरसप्रायं कृत्वा तिष्ठेदतन्द्रितः ॥
 प्रादुर्भावानि सुख्यानि शृणुयात् केशवस्य च ।
 पादपङ्कपतितानाञ्च वर्ज्येद्दर्शनं तथा ॥
 इतिपादोदकस्नानं प्रीतं रचोदणं तव ।
 मङ्गल्यव्यापयमनमलक्ष्मीनाशनं परं ॥
 सर्व्वविघ्नप्रशमनं सर्व्वबाधाविनाशनं ।

सर्वं दुष्टोपशमनं सर्वव्याधिहरं परं ॥
 याचासिद्धिकरं पुण्यं कर्मणा सिद्धिकारकं ।
 यच्चुष्टं बुद्धिदं मध्ये बलायुःस्मृतिवर्धनं ।
 सौभाग्यदं कामपरं ययःपुत्रविवर्धनं ॥

अमोघकीर्त्यं पुरुषोत्तमस्य
 पादोदकस्नानमिदं प्रतिष्ठं ।
 स्नानोत्तमन्ते रणचन्द्रवेग-
 भुवस्तु ते किं करवाणि राम ॥

इति विष्णुधर्मात्तरक्तं पादोदकस्नानं ।

— ००० —

श्रीराम उवाच ।

आरोग्यकारकं स्नानं द्वितीया प्रतिपत्तया ।
 आरोग्यदं व्रतं चैव वैष्णवं कथयस्व मे ॥

पुष्कर उवाच ।

धनिष्ठासु महाभाग यजमानपुरोहिती ।
 उपोष्य वारुणं स्नानं यजमानस्य कारयेत् ॥
 कृत्वा कुम्भयतं पूर्णं शङ्खमुक्ताफलोदकैः ।
 भद्रासनीपविष्टः सन् स्नातयैवाहताम्बरः ॥
 केशवं वरुणं चन्द्रं नक्षत्रं वारुणं तथा ।
 पूजयेत् प्रयती राम गन्धमाल्यानुलेपनैः ॥
 दीपधूपनमस्कारैस्तथा चैवात्रसम्पदा ।
 देवतानां यथोक्तानां कुर्वीतावाहनन्ततः ॥
 सर्वौषधैस्तथाज्येन यथाशक्ति विचक्षणः ।

गुरवे वाससौ देवे रसगोकुम्भकाक्षुनं ।
 ब्राह्मणानान्तु दातव्याऽवित्तयाठेयन दक्षिणा ॥
 शमीयाल्ललिजैः पत्रैर्व्यंशायेण तथैव च ।
 विवृतस्तु मणिर्द्वार्यः सर्वं रोगविनाशनः ॥
 शाकानि हरितं माख्यं सर्वं शस्यानि वाससौ ।
 वरुणाय विनिक्षिप्य गन्धधूपं निवेदयेत् ॥
 अलङ्घयानस्य हि वारुणं तत्
 खानेन दानेन कृतेन सम्यक् ।
 रोगाः समयाः प्रशमं प्रयान्ति
 वदन्त्या मीचमवाप्नुयाच्च ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शतभिषास्त्रानं ।

— ००० —

अतः परं प्रवक्ष्यामि काम्यं कर्म तवानघ ।
 कर्त्ता त्पषसेत्तत्र कारकञ्च तथैव च ॥
 पूर्वं भाद्रपदायोगे अहिब्रध्नगते तथा ।
 स्नानं निशान्ते कुर्वीत द्वितीये इति शास्त्रवित् ॥
 लङ्कुश्वरस्य पञ्चाणि पञ्चगव्यं कुशोदकं ।
 रोचना चन्दनं वासः क्षिपेत् कुम्भद्वये बुधः ॥
 कुम्भद्वयं ततः कुर्याद्द्विस्रमाभ्याञ्जनैर्दृढं ।
 अकालमूलं संस्त्राप्यः कर्त्ता तेन तदा भवेत् ॥
 स्नात्वा गोबालवीराणि परिधानि समाहितः ।
 पूजयेन्नाप्यहिब्रध्नमादित्यं च तथैव च ॥

वरुणश्च शशाङ्कश्च गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।
 दीपधूपनमस्कारैस्तु वैव बलिकर्मणा ॥
 अक्षतानान्तु पाचाणि ततो राम चतुर्दश ।
 अहिब्रध्नाय रुद्राय सफरीय निवेदयेत् ॥
 षडङ्गैर्न तु दद्याद्दे तद्वा धूपं द्विजोत्तमः ।
 ततस्तु पूजा कर्त्तव्या देवदेवस्य चक्रिणः ॥
 ओंकारपूर्वमाज्यन्तु सर्वासां जुहुयात्ततः ।
 देवतानां यथोक्तानामेकैकस्य शतं शतं ॥
 गोपालशफर्यङ्गैस्तु तृप्तं कारयेन्मणिं ।
 धारणं तस्य कर्त्तव्यं करे मूर्ध्नाथ वा भजे ॥
 कर्त्तुं चैवोपदेष्टे तु शक्त्या देया च दक्षिणा ।
 ब्राह्मणानाञ्च सर्वेषां यथावदनुपूर्वशः ॥

अलङ्कयन्भाद्रपदामथान्धां
 करोति यः स्नानमिदं सदैव ।
 भवन्ति तस्यायुतशस्तु गावः
 परामवाप्नोति तथैव वृद्धिं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं अहिब्रध्नस्नानं ।

—०००—

वल्लगुरुवाच ।

व्रतान्यन्यानि मे ब्रूहि काम्यानि द्विजपुङ्गव ।
 नारीणां पुरुषाणाञ्च सर्वं ज्ञस्त्वं यती मम ॥
 मार्कण्डेय उवाच ।

कृत्तिकास्वर्चयेद्द वं कार्तिकीप्रभृति क्रमात् ।

यावत्स्यात्कार्त्तिकौ भूयो नरसिंहमुपोषितः ॥
 अनुलेपनपुष्पाद्यैः सर्व्वरत्नैः सदैव तु ।
 व्रतावसाने दद्याद्वा तथा श्वेतां द्विजातये ॥
 श्वेतवल्गुयुताश्चैव (१) रजतश्च तथा नृप ।
 उपोषितः सदा कुर्याद्भूतं स्याच्छत्रुवर्जितः ।
 मार्गशीर्षमथारभ्य सुगन्धं पूजयेन्नरः ।
 अनन्तशयनासीनमनन्तं सर्व्वकामदं ॥
 अनन्तपुष्पोपचयमनन्तसुखसम्पदं ।
 यथाभिलषितावाप्तिः कुरु मे पुरुषोत्तम ॥
 इत्युदीर्याभिपूज्यैनमुपोषणपरो नरः ।
 विप्राय दक्षिणां दद्यादनन्तः प्रीयतामिति ॥
 पोषमासादथारभ्य पुष्पे नित्यमुपोषितः ।
 यावत्पौषो भवेद्भूयो बलदेवमथार्चयेत् ॥
 अनुलेपनपुष्पाद्यैः सर्व्वरत्नैस्तथैव च ।
 व्रतावसाने दातव्यं (२) कांक्ष्यं कनकमेव च ।
 भक्त्या विप्राय भवति नित्यं पुष्टियुतो नरः ॥
 माघमासादथारभ्य मघासु सततं नरः ।
 वराहमर्चयेद्देवं तथा नित्यमुपोषितः ॥
 घृताभ्यङ्गेन विधिवच्चन्दनेन सुगन्धिना ।
 तथा च परमाग्नेन घृतहोमेन वाप्यथ ॥
 दद्याद्व्रतावसाने तु घृतधेनुं नराधिपः ।

(१) श्वेतवल्गुयुताश्चैव नि पाठान्तरं ।

(२) घृतं कांक्षामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पितृप्रसादमाप्नोति कृत्वैतद्व्रतमुत्तमं ॥
 फाल्गुनीतस्तथारभ्य फाल्गुनीषु समर्चयेत् ।
 नरनारायणो देवो यावत्स्यात् फाल्गुनी पुनः ।
 व्रतावसाने शयनं स्वास्तीर्णं प्रतिपादयेत् ॥
 व्रतेनानेन नारी स्यात् सभर्त्ता समलङ्कृता ।
 भार्या नरस्तथाप्नोति रूपद्रविणसंयुतां ॥
 अनुकूलां प्रियां नित्यं तथा पचवतीं नृप ।
 अविशोगमवैधव्यं करीत्येतन्महाव्रतं ॥
 चैत्रमासादथारभ्य नित्यं चित्रास्वयार्चयेत् ।
 यावच्चैत्रो भवेद्भूयो नित्यं विष्णुमुपोषितः ॥
 व्रतावसाने दद्याच्च चित्रं वस्त्रं द्विजशने ।
 व्रतेनानेन पुरुषः पुत्रानाप्नोत्येषितान् ॥
 नारी वा पुरुषश्चात्र नात्र कार्यं विचारणा ।
 वैशाखे च तथा विष्णुं विशाखासु समर्चयेत् ॥
 यावद्भूयात्तु वैशाखो सोपवासः पृथुं विभुं ।
 दत्त्वा व्रतान्ते कनकं ज्ञातिश्रेष्ठं नरोत्तमः ॥
 ज्यैष्ठमासे तथा ज्येष्ठामूपोषितो नरः सदा ।
 कृष्णञ्च पूजयेद्देवं वस्त्रालङ्कारभूषणैः ॥
 व्रतावसाने दातव्यं शर्वां शतमनुत्तमं ।
 वस्त्राणि कनकं भूरि कृष्णसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 आषाढोतस्तथारभ्य दिनद्वयमुपोषितः ।
 आषाढास्वर्चयेद्देवं प्रद्युम्नमपराजितं ॥
 भूयः स्यात्तु यदाषाढो दद्याच्च शयनं ततः ।

विस्तीर्णं तेन चाप्नोति नित्यं रूपयुता स्त्रियः ॥
 आवण्णीतस्त्वधारभ्य ग्रहेण संगुप्तं हरिं ।
 पूर्ववत्सोपवासस्तु यावत्स्यात् आवण्णी पुनः ॥
 व्रतावसाने दद्याच्च ब्राह्मणाय घृतं बहु ।
 व्रतेनानेन चौर्येण दीर्घजीवितमाप्नुयात् ॥
 आरभ्य प्रौढपादौतो नित्यश्चाद्रपदादये ।
 सहर्षणं पूजयेत्तु यावद्वाद्रपदौ पुनः ॥
 व्रतावसाने दद्याच्च गवां मिथुनमुत्तमं ।
 व्रतेनानेन भवति नित्यमाज्ञायुतो नरः ॥
 आश्वयुज्यामधारभ्य नित्यमेवाश्विनीषु च ।
 अर्चयेत्पद्मनाभन्तु वासुदेवमपोषितः ।
 व्रतावसाने दद्याच्च कांस्यं रौप्यं घृतं तथा ॥

मत्तान्यथैतानि मया नरेन्द्र
 प्रोक्तानि ते पापहराणि नित्यं ।
 नाकप्रदान्युत्तमपूरुषाणां
 कामाप्तिदान्येव यथेष्टदानि ॥

एतद्रूपाण्याह विश्वकर्मा ।
 बलभद्रो नीलवासा लाङ्गली मुषली शितः ।
 नरनारायणौ नीलौ साक्षात् शुक्लजटाजिनी ॥
 रथस्थैकैकचरणौ मध्यस्थौ सदृशीतनू ।
 वाणवाणसनयुतौ द्विचतुर्बाहुधारिणौ ॥
 ध्रुवः सचापो द्विभुजो राजलक्षणलक्षितः ।
 शङ्खक्रीमोदकीपद्मचक्री प्रद्युम्न उच्यते ।

सङ्घर्षणः शङ्खपद्मचक्रकौमोदकोधरः ॥

शेषाणि धरणीव्रते विलोकनीयानि ।

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं सर्व्वकामाप्तिव्रतं ।

—०००—

युधिष्ठिर उवाच ।

अप्राप्तेन यथा दुःखमैश्वर्यादेर्नरोत्तम ।

तथा मनोरथैर्लब्धनाशाद्दुःखं भवेन्नृणां ॥

ऐश्वर्याद्विच्युते वापि सन्तते वापि लोपतः ।

अभीष्टादन्यतो वापि स्वपदादयेन विच्युतिं ।

नरो नाप्नोति नारी वा व्रतं तद्दृष्टि मे मुने ॥

कृष्ण उवाच ।

सत्यमेतन्महाभाग दुःखप्राप्तिश्च संचयः ।

ऐश्वर्य्यस्यैव वित्तस्य बन्धुवर्गसुतस्य च ॥

तदेव श्रूयतां पार्श्वं यथा नेष्टात्पद्मच्युतिः ।

स्वर्गादिर्जायते सम्यगुपवासव्रते नृणां ॥

द्वादशर्चाणि राजेन्द्र प्रतिमासन्तु यानि वै ।

पुष्पैर्धूपैस्तथाश्वोभिरभीष्टैरपरैरपि ॥

आदितः कृत्तिकां कृत्वा कार्तिके नृपसत्तम ।

कृत्तरामात्रनैवेद्यं पूर्व्वमासचतुष्टयं ॥

निवेदयेत् फाल्गुनादौ संयावन्तु ततः परं ॥

आषाढादिषु (१) देवाय पायसं विनिवेदयेत् ॥

(१) आषाढादिचतुर्मासमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तेन कृगरामान्नैवेद्यं पूर्वमासचतुष्टये निवेदयेत् । फागुना-
दिषु संघावं ततः परं आषाढादिषु चतुष्टु मासेषु पायसं
विनिवेदयेत् ।

तेनैवान्नैव राजेन्द्र ब्राह्मणान् भोजयेद्विधुः ।

पञ्चगव्यजले स्नानं तस्यैव प्राशनाच्छुचिः ॥

सम्यक् संपूज्य राजेन्द्र तमेव पुरुषोत्तमं ।

प्रणम्य प्रार्थयेद्विद्वान् शुचिस्नातो यथाविधि ॥

नमो नमस्ते मम संक्षयोऽस्तु

पापस्य त्वं विं समुपैतु पुण्यं ।

ऐश्वर्यवित्तादि सदा त्वयं मेऽ

क्षया च मे सन्ततिरच्युतास्तु ॥

तथाच्युत त्वं परतः परात्मा

ब्रह्मात्मभूतः परतः परात्मा ।

यथाच्युतं मे कुरु वाञ्छितं तत्

पापं हरे मे तु हराप्रमियं ॥

अच्युतानन्द गोविन्द प्रसीद यदभीष्टितं ।

तदक्षयममेयात्मन् कुरुष्व पुरुषोत्तम ॥

एवं देवं समभ्यर्च्य प्रार्थयित्वा यथाविधि ।

नैवेद्यं स्वयमग्रीयादित्यं यथासमन्वितः ॥

ततः संवत्सरस्यान्ते सुखं सुमोत्थितेऽच्युते ।

सहृतं ताम्रपात्रेण ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥

शक्तितो दक्षिणं दद्यादच्युतः प्रीयतामिति ।

एवं तिसप्तमे वर्षे कुर्यादुदुशापनन्ततः ॥

तदपे ब्राह्मणी स्थाप्या स्वविरा शाश्वरायणी ।
महासती रौप्यमयी तन्वानार्हा सदैव सा ॥
ततस्ते पूजयित्वा तु मान्यवस्तानुत्तेपनैः ।
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र प्रणिपत्य विधानतः ॥
प्रतिसंवत्सरं दद्यादन्नपानं द्विजातये ।
माह्वणाय तिलान् दद्यात् सहिरण्यान्धसंयुतान् ॥
गाद्याश्च दद्याद्विप्राय सवत्साः कांस्यदोहनाः ।
शय्याश्च शक्तिं दद्याद्भक्त्या तिष्ठेत्तु केशवः ।
घटसप्तात्र निर्दिष्टाः स्थाप्याः पूर्णजलीज्वलाः ॥
छत्रोपानद्वयुगैः सार्धं दत्त्वा न च्यवते नरः ।
तस्मात् सर्वं प्रयत्नेन दत्त्वा विप्रान् विसर्जयेत् ॥
तृत्यगौतेन राजेन्द्र नरः प्राप्नोति वाञ्छितं ।
सत्ततिं स्वर्गसौभाग्यमैश्वर्यञ्च तथैव च ॥
तद्वत्तिमितमत्यन्तं ततो न च्यवते नरः ।
तस्मात् सर्वं प्रयत्नेन आत्मना चैव पूजयेत् ।
यतेताच्चयकामस्तु सदैव पुरुषोत्तम ॥

छाण उवाच ।

अत्रापि श्रूयते काचित् सिद्धा स्वर्गे महाव्रता ।
नारी तपस्विनी भूत्वा प्रख्याता शाश्वरायणी ॥
समस्तसन्देहहरा सदा स्वर्गोक्तसां हिता ।
कस्मिंश्चिदेव काले तु देवराजः शतक्रतुः ।
पूर्वैन्द्रचरितं राजन् पप्रच्छेदं ब्रह्मसतिं ॥
पूर्वैन्द्रात्परतः पूर्व्यं ये बभूवुः सुरेश्वराः ।

तेषां चरितमिच्छामि श्रोतुमङ्गिरसां वर ॥
 एवमुक्तास्तदा तेन देवेन्द्रेणामलद्युतिः ।
 प्राह धर्मभृतां येष्टः परमर्षिर्बृहस्पतिः ॥
 आत्मनः समकालीनं मामवेहि सुरेश्वर ।
 ततः परमयं देवी बृहस्पतिसमन्वितः ॥
 ययौ यत्र महाभागा सम्यगास्ते तपस्विनी ।
 सा तौ दृष्ट्वा समायातौ देवराजबृहस्पती ॥
 सम्यग्धर्मेण संपूज्य प्रणिपत्याह सुव्रता ।
 नमोऽस्तु देवराजाय तथैवाङ्गिरसे नमः ॥
 यदा कार्यं महाभागैः सकलान्तदिहोच्यतां ।
 यदि कर्तुं मया शक्तं तत् करिष्येऽविमृश्य च ॥
 बृहस्पतिरुवाच ।

आवाभ्यामागतौ भद्रे प्रष्टुमत्राभिकाङ्क्षिनौ ।
 यच्च कार्यं महाभागे तत्पृष्टं कथयस्व मां ॥
 यदि स्मरसि कल्याणि पूर्वैन्द्रचरितानि वै ।
 तदाख्याहि महाभागे देवेन्द्रस्य कुतूहलं ॥

शाश्वाराधण्युवाच ।

यत्ते पूर्वं सुरेन्द्रस्य ततश्च प्रथमे हि यः ।
 तस्मात् पूर्वतरा ये च तस्यापि प्रथमश्च यः ॥
 तेषां पूर्वतरा ये वै विद्मि तानखिलानहं ।
 तेषाञ्च चरितं कृतं जानाम्यङ्गिरसां वर ॥
 मन्वन्तराण्यनेकानि सृष्टयस्त्रिदिवीजसः ।
 सप्तर्षी च वज्रन् वेद्मि मनूनाञ्च मुतांश्च यान् ॥

एवमुक्त्वा सुरेन्द्राणां सा शक्रं शाम्भरायणी ।
 कथयामास आचार्यं तदापि कथयामि ते ॥
 शृणु वत्स नकुकर्णो देवदेवतदुर्जयः ।
 स लोकपालान् समरे विजित्य सहदैवतैः ।
 इन्द्रस्यायतनं पथात् प्रविशेश सुनिर्भयः ॥
 तं दृष्ट्वा सहसा प्राप्तं शक्रः शय्यातले लुठन् ।
 जगोप सहसा आन्तं नकुकर्णभयाद्दिवं ।
 दानवं शक्रशयने प्रणिपातपुरःसरः ॥
 वासुदेवस्तु, दुर्धृत्तं दृष्ट्वा दैवतकण्ठकं ।
 चकार कण्ठग्रहणं वासवस्तेन हर्षितः ॥
 ततः कण्ठश्च तरसा गृह्णा दीर्घ्यां शनैः शनैः ।
 पीडयामास विहसन् मदन्तं भेरवान् रवान् ॥
 ममार दानवेन्द्रोऽसौ बलाद्गन्तार्त्तपञ्चरः ।
 निर्जंगाम ततः सोऽपि शय्यामूलमवाक् गिरः ॥
 तृष्ठाव हरिमासीनः शङ्खचक्रगदाधरं ।
 एतद्दृष्टं मया शक्र उवाच सुरराट् प्रति ॥
 ततः कुरु तपो रौद्रं देवराजस्तपस्विनीं ।
 उवाच जानासि कथं त्वमेतत् शाम्भरायणि ॥

शाम्भरायण्युवाच ।

सर्व्व एव हि देवेन्द्र स्वर्गस्था ये सुरेश्वराः ।
 बभूवुश्चरितं तेषां श्रुतं दृष्टन्तथैव च ।

इन्द्र उवाच ।

किन्दृष्टं वद धर्म्मज्ञे त्वयानघे गृहच्छया ।
 स्वर्लोके वसतिं प्राप्ता यथान्यायेन केनचित् ॥
 अही सर्वव्रतानाञ्च ह्युपोषितमयोहतं ।
 प्रधानतरमत्यन्तं स्वर्गवासप्रदं मतं ॥
 एवमुक्त्वा ततस्तेन देवेन्द्रेण तपस्विनौ ।
 प्रत्युवाच महाभागा यथा तच्छाश्वरायणौ ॥
 समर्थैरर्चिर्तो देवः प्रतिमासं सुरेश्वर ।
 यथोक्तव्रतमासाद्य सप्तवर्षाणि पूजितः ॥
 तस्येयं कर्म्मणीव्याप्तिरच्युताराधनस्य मे ।
 देवलोकादभिमता देवराज यदच्युतिः ॥
 स्वर्गं द्रव्यमथैश्वर्यं सततं यानि वाञ्छति ।
 नरः प्राप्नोति तत्सर्वं तीव्रणीयस्ततः प्रभुः ॥
 एतत्ते पूर्वं देवेन्द्रचरितं सकलं मया ।
 स्वर्गवासाच्चयत्नञ्च मासादच्युतपूजनात् ॥
 यथा च कथितं देव पृच्छतस्त्रिदशेश्वर ।
 धर्म्मार्थकाममोक्षञ्च वाञ्छितं विबुधाधिपैः ।
 विष्णोराराधनायान्यत्परमं सिद्धिकारणं ॥
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा देवराजब्रह्मसती ।
 तां तथेत्यूचतुः साध्वीं चैरतुष्टापितद्वतं ॥
 तस्मात्पाद्यं प्रयत्नेनपि तिमासं समाहितः ।
 मासि मास्यच्युतं पूज्य भवेत्थास्तन्मनास्तदा ।
 ये शाश्वरायणि कथां चरितव्रतेन
 वर्षाणि सप्त विधिना सुधियो नयन्ति ।

ते सुर्गलोकमभिलभ्य कृताधिवासाः

कल्यायुतं सुतश्चैरपि न च्यवन्ति ।

इति श्रीभविष्योत्तरे शाभरायणीव्रतं ।

—०४०—

वशिष्ठ उवाच ।

शृणुष्व च महीपाल व्रतं विष्णुपदत्रयं ।

सर्वपापप्रशमनं यज्जगाद पुरा हरिः ॥

दक्षः प्रजापतिः पूर्वं विष्णुमाराध्य पृष्टवान् ।

बहुशश्च विपद्वायां स सृष्टावरिसूदनः ।

दक्ष उवाच ।

भगवन् सर्वं कर्तृत्वमादिष्टं मे स्वयम्भुवा ।

ब्रह्मणा देवदेवेन तवादेशेन केन च ॥

विपद्नेन जगन्नाथ समसृष्टिः कृता तव ।

विषयासङ्गविग्रमात्तन्ममाचक्ष्व चाश्रुतं ॥

वशिष्ठ उवाच ।

इत्येवमुक्तो दक्षेण देवदेवो जनार्दनः ।

आचष्ट दुःखक्षयदं व्रतं विष्णुपदत्रयं ॥

सर्वारम्भविनिष्पत्तिकारकं पापनाशनं ।

संसारोच्छेदकैर्धौरेय्यघेष्टं स्थिरबुद्धिभिः ॥

तदहं तव राजेन्द्र वतानामुत्तमोत्तमं ।

कथयामि समाचष्ट यथापूर्वं समासतः ॥

आपाद्वे मासि राजेन्द्र पूर्वाषाढाषु पार्थिव ।

समभ्यर्च्य जगन्नाथमच्युतं नियतः शुचिः ।
 पुष्पैर्धूपैस्तथाहवैर्गन्धैः सागुरुचन्दनैः ॥
 यथाविभवतद्यान्यैरर्क्षैर्वीर्वांसोभिरेव तु ।
 क्षीरस्नेहस्थितं तद्वद्रव्यैर्विष्णुपदत्रयं ॥
 समभ्यर्च्य यथाशक्त्या केगवस्याग्रतो न्यसेत् ।
 यथाञ्च दद्याद्विप्राय श्रीपतिः प्रीयतामिति ॥
 नक्तं भुञ्जीत राजेन्द्र हविष्यान्नं सुशीभनं ।
 तथैवोत्तरषाढासु यावणे मासि मानवः ॥
 तथैवाभ्यर्च्य गोविन्दं तथा विष्णुपदत्रयं ।
 विप्राय च हृतं दत्त्वा प्रीणयित्वा भुवःपतिं ॥
 भुञ्जीत गौरसप्रायं मानवो मौनमास्थितः ।
 स्त्री वा राजेन्द्र पूर्वासु तथा भाद्रपदासु वै ॥
 फाल्गुने फाल्गुनी पूर्वा भवेदिति यदानृप ॥
 त्रिविक्रमं तदा देवं पूर्वोक्तविधिनार्चयेत् ।
 पदत्रयन्तु देवस्य समभ्यर्च्य तु पार्थिव ॥
 हिरण्यं दक्षिणां दद्यात् स्वर्गतिः प्रीयतामिति ।
 नक्तं भुञ्जीत राजेन्द्र आज्यपाकविवर्जितं ॥
 एष एवोत्तरायोगे चैत्रे मासि विधिः स्मृतः ।
 अपुत्रो लभते पुत्रमपतिर्लभते पतिं ॥
 समागमं प्रवासञ्च तथा प्राप्नोति ब्रह्मवै ।
 भद्रमैश्वर्यमारोग्यं सौभाग्यं वानुरूपतां ॥
 प्राप्नुयादखिलानेतान् पूजयित्वा पदत्रयं ।
 यान् यान् कामाक्षरः स्त्री वा हृदयेनाभिवाञ्छति ॥

तांस्तानाप्नोति निष्कामो विष्णुलोकं प्रपद्यते ॥
पूर्वं कृत्वापि पापानि नरः स्त्री वा नराधिप ।
पदत्रयं व्रतञ्चात्र मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥

इति विष्णुधर्मीत्तरोक्तं विष्णुपदव्रतं ।

— ००० —

दत्त उवाच ।

अपुत्रता महादुःखमतिदुखं कुपुत्रता ।
कुपुत्रः सर्वदुःखानां हेतुभूतो यतो मम ॥
धन्यास्ते तु सुतं प्राप्य सर्वदुःखविवर्जिताः ।
शक्तं प्रशान्तबलिनं भक्तं गुणविचक्षणं ॥
स्वकर्मनिरतं नित्यं देवद्विजपरायणं ।
अस्त्रज्ञं वेदधर्मज्ञं दीनानाग्रसमाश्रयं ॥
दैवानुकुलतायुक्तं युक्तं सम्यग्गुणेन तु ।
प्राप्नोति पुत्रं वै योऽस्मान्नान्यो धन्यतरो भुवि ॥
सोऽहमिच्छामि तत् त्र्योतुं त्वत्तः कर्म महासुने ।
येन तत्तत्क्षणः पुत्रो लभ्यते मानवैरिह ॥

पुलस्त्य उवाच ।

एवमेतन्नाहाभाग पित्रीः पुत्रसमुद्भवं ।
सर्वदुःखोपशमनं येनैतत् कथयामि ते ॥
ज्ञातवीर्यो महोपालो ह्येहयानामभूत्पुत्रा ।
तस्य शीलवतीनाम्नी बभूव वरवर्णिनी ॥
सा त्वपुत्रा महाभागा मैत्रेयीं पर्यपृच्छत ।

गुणांश्च पुत्रलाभस्य कृतासनपरिग्रहा ।

कथयामास मैत्रेयी नाम्नानन्तशतं शुभं ॥

मैत्रेयुवाच ।

योऽयमिद्वेवरः कामं नारौ वा वरवर्णिनी ।

स तं समाराधयितुं सम्यगाप्नोति केशवात् ॥

मार्गशीर्षे मृगशिरश्चतुर्थे यस्मिन्दिने भवेत् ।

तस्मिन् सम्प्राश्य गोमूत्रं स्नात्वा नियतमानसः ॥

पुष्पैर्धूपैस्तथा गन्धैरुपहारैश्च शक्तितः ।

वामपादमनन्तस्य पूजयेद्हरवर्णिनि ॥

अनन्तः सर्वकामाय अनन्तं भगवान् फलं ।

ददात्यनन्तश्च पुनस्तदिहैवान्यजन्मनि ॥

अनन्तपुण्योपचयङ्करोत्येतन्महाव्रतं ।

तवाभिलषितावाप्तिं कुरु मे पुरुषोत्तम ॥

इत्युच्चार्यार्चनं तस्य यथाविधिविधानतः ।

समाहितमना भूत्वा प्रणिपातपुरःसरं ॥

विप्राय दक्षिणान्दद्यादनन्तः प्रीयतामिति ।

इत्युच्चार्य तथा नक्तं भुञ्जीयात्तैलवर्जितं ॥

तथैव पुरुषं पीपे पुष्पैर्भगवत्कटिं ।

वामाभ्यर्च्य कर्त्तव्यं गोमूत्रप्राशनन्ततः ।

अनन्तः सर्वकामानामिति वीक्षारयेत् पुनः ॥

भुञ्जीत च तथान्यायं वाचयित्वा द्विजोत्तमान् ।

माघे मघासु तद्वहे वाह्य देवस्य पूजयेत् ॥

स्तन्यश्च फाल्गुनीयोगे फाल्गुने मासि भामिनि ॥

चतुर्वेतेषु मासेषु गोमूत्रप्राशनं मतं ॥
 ब्राह्मणाय तथाद्यात्तिलान् धान्यकमेव च ।
 देवस्य दक्षिणं स्वयञ्चैत्रे चित्तासु पूजयेत् ॥
 तथैव प्राशयेच्चात्र पञ्चगव्यं महीपते ।
 किञ्चित्तु कनकं दद्याद्दद्यावन्मासचतुष्टयं ॥
 वैशाखे तु विशाखायां वाहुं संपूज्य दक्षिणं ।
 तथैव दद्यात् कनकं न.तं मुञ्जोत वाग्यतः ॥
 ज्येष्ठमासु च कटिं पूज्य ज्येष्ठे मासि शुभव्रत ।
 आषाढासु तथाषाढे कुर्यात् पादार्चनं विभोः ॥
 पादद्वयन्तु श्रवणे श्रावणे मासि पूजयेत् ।
 घृतं विप्राय दातव्यं प्राशयेत् यथाविधि ॥
 कार्तिकान्तेषु मासेषु प्राशनं दानमेव तु ।
 सुखं प्रीठपदायोगे मासि भाद्रपदेऽर्चयेत् ॥
 तद्वदेवाश्विने पूज्य हृदयश्चाश्विनीषु च ।
 कुर्यात्समाहितमना स्नानं प्राशनमर्चनं ॥
 अनन्तशिरसः पूजां कार्तिके कृत्तिकासु च ।
 यस्मिन् यस्मिन् दिने पूजा तत्र तत्र दिने दिने ॥
 नाम तस्य तु जप्तव्यं क्षुतःप्रसन्नलितादिषु ।
 घृतेनानन्तमुद्दिश्य पूर्वमासचतुष्टयं ॥
 ततश्चतुर्षु मासेषु मधुना कुलनन्दन ।
 क्षीरेण श्रावणादौ च होमो मासचतुष्टयं ॥
 प्रशस्तं सर्वमासेषु हविष्यान्नेन भोजनं ।
 एवं द्वादशभिर्मासेः पारणत्रितयं भवेत् ॥

व्रतावसाने चानन्तं सौवर्णं कारयेच्छुभं ।
 राजतं मुषलञ्चैव तत्पार्श्वे विनिवेदयेत् ।
 पुष्पधूपादिनैवेद्यं पूजा कार्या यथाविधि ॥
 नाम्ना पीठोपरि हरिं मन्त्रैरेभिर्यथाक्रमं ।
 नमोऽस्त्वनन्ताय शिरः पादौ सर्वात्मने नमः ॥
 शेषाय जानुयुगलं कामायेति कटिं नमः ।
 नमोऽस्तु वासुदेवाय पार्श्वे संपूजयेद्दरेः ।
 सहस्रपर्णायित्युदरं भुजौ सर्वास्त्रधारिणे ।
 कण्ठं श्रीकण्ठनाम्ना वै मुखमिन्दुमुखाय च ॥
 हलञ्च मुषलञ्चैव स्वनाम्ना पूजयेद्वृधः ।
 एवं संपूज्य गोविन्दं सितवस्त्रविभूषितं ।
 कृत्रोपानसमायुक्तं स्त्रग्दामालङ्कृतं तथा ॥
 नक्षत्रदेवताः पूज्या नक्षत्राणि च सर्वशः (१) ।
 सोमं नक्षत्रराजानं मासान् संवत्सरं तथा ॥

नक्षत्रदेवतास्तु भविष्यत्पुराणात् ।

अश्विनी यमराहुग्निर्धाता चन्द्र उमापतिः ।
 अदितिर्वीर्यपतिः सर्पाः पितरश्च भगोऽय्यमा ॥
 रविस्त्वष्टा मरुच्चैव शक्राग्नी मित्र एव च ।
 भववा निर्वृतिस्त्रीयं विश्वे देवाः श्रियः पतिः ॥
 वसवो वरुणस्तस्मादजोऽहिर्ब्रध्नपूषणौ ।
 नक्षत्रदेवता ह्येता कथितास्तव देवताः ॥
 द्वादशात्र घटाः कार्याः सतोयाद्याश्चसंयुताः ॥

(१) नक्षत्राणि चतुर्दश इति पुस्तकान्तर पाठः ।

एवं संपूज्य विधिवद्देवदेवं जनाह्वनं ।
 ब्राह्मणान् पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥
 एकं वा वेदवेदाङ्गपारगं संयतेन्द्रियं
 पुराणज्ञं धर्मविदं अश्रृङ्गन्तु प्रियम्बदं ॥
 तस्य देयं समस्तं तदनन्तः प्रीयतामिति ।
 अन्येषां ब्राह्मणानान्तु देयं विज्ञानुसारतः ॥
 अनेन विधिना भद्रे व्रतञ्चैतत् समाप्यते ।
 पारिते च समाप्नोति सर्वानेव मनोरथान् ॥
 पुत्रार्थिभिर्विष्णुकामैर्भृत्यदारानभौषुभिः ।
 प्रार्थयद्भिच मर्त्यैश्चिन्तारोग्यबलसम्पदः ।
 एतद्व्रतं महाभागे पुण्यं स्वस्त्वयनं परं ॥
 अनन्तव्रतसंयुक्तं सर्वपापप्रणाशनं ।
 तत् कुरुष्वेतदेव त्वं व्रतं शीलधनप्रदं ।
 वरिष्ठं सर्वलोकस्य यदि पुत्रमभौषसि ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमनन्तव्रतं ।

—०००—

पुरुुरवा उवाच ।

श्रीतुमिच्छामि भगवन् रूपसत्वं महाफलं ।
 यत्समाप्तौ भविष्यामि दिव्यरूपधरो मुने ॥

अचिरुवाच ।

तदेतद्भुतकामेन अन्विष्यौ ब्राह्मणौ गुरुः ।
 ज्योतिषं योऽभिजानाति इतिहासांश्च कृत्स्नगः ॥
 तत् प्रदिष्टेन विधिना पादाचमभ्यतिक्रमात् ।

फाल्गुन्यां समतीतायां कृष्णपक्षाष्टमी तु या ।
 समूलां तां तु संप्राप्य व्रतं गृह्णीत मानवः ॥
 उपोषितव्यं नक्षत्रं नक्षत्रस्य च दैवतं ।
 वरुणश्च तथा चन्द्रं पूजयेद्विधिना नरः ॥
 पूजयेद्देवदेवश्च भगवन्तं जनाङ्गनं ।
 उपोष्याद्भानि देवस्य प्रयत्नेन च पूजयेत् ॥
 ततोऽग्निहवनं कृत्वा पूजयित्वा तथा गुरुं ।
 उपवासस्तु कर्त्तव्यो द्वितीयेऽहनि पार्थिव ॥
 उपोष्य ऋक्षे विगते स्नात्वा संपूज्य केशवं ।
 कृत्वाग्निहवनं गत्वा पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 हविष्यावचभोक्तव्यं शृणु चाङ्गकर्म मम(१) ।
 पादयोः कथितं मूलं प्राजापत्यन्तु जङ्घयोः ॥
 अश्विनौ जानुयुगलं ऊरुयुग्मे च पार्थिव ।
 सहिते द्वे तथाघादे गुह्यश्च सहिते स्मृते ॥
 पूर्वोत्तरे च फाल्गुन्यौ कृत्तिका च कटिर्भवेत् ।
 पार्श्वयोः कुक्षियुतयोर्नक्षत्रत्रितयं समं ।
 उभे प्रोष्ठपदे राजन् रेवती च तथा भवेत् ॥
 उरोऽनुराधासु पृष्ठं धनिष्ठासु प्रकीर्तितं ।
 भुजौ ज्येष्ठी विशाखासु हस्ते प्रोक्ता तथा करौ ॥
 अङ्गुल्यश्च तथा प्रोक्ता राजसिंह पुनर्वसौ ।
 अश्लेषायां नखाः प्रोक्ता ज्येष्ठायां नृप कम्बरः ॥
 अवणे अवनी ज्येष्ठी मुखं पुष्ये प्रकीर्तितं ।

दत्ताः स्वातौ शतभिषा हनुः प्रोक्ता तथा नृप ॥
 मघावां नासिके प्रोक्ते मृगशीर्षे च लीचने ।
 चित्रा ललाटे विज्ञेया भरण्याश्च तथा शिरः ॥
 शिरोरुहास्तथादर्शु व्रतस्यान्ते नराधिप ।
 चैवशुक्लावसाने तु सत्रं परिसमाप्यते ॥
 यद्यन्तरायं न भवेत् किञ्चिच्छीघ्रं निमित्तजं ।
 अङ्गक्रमेण सकलसूक्ष्मवर्गमुपोषितः ॥
 व्रतान्ते प्रयतः स्नात्वा पूजयेन्मधुसूदनं ।
 चन्दनागुरुकर्पूरसृग्दर्भैः सकुङ्कुमैः ॥
 जातीफलैः सककोलैर्लवङ्गकुसुमैस्तथा ॥
 बालगुग्गुलुनिर्यासैः पुष्पैः कालोद्भवैः शुभैः ॥
 धूपो नरेन्द्रागुरुणा चन्दनेन सुगन्धिना ।
 दीपाश्च देवा राजेन्द्र तिलतैलेन पूरिताः ॥
 अगेषा वर्त्तयः कार्य्या महारजतरञ्जिताः ।
 नैवेद्यश्च तथा कार्य्यं परमाग्नेन पूरिणा ॥
 दध्ना चीरघृताभ्याश्च मधुना च गुडैश्च च ।
 सितया च तथा भक्ष्यैः फलैर्मूलैर्यथाविधि ॥
 अपूपैः पानकैर्हृद्यैः शीतलैश्च सुगन्धिभिः ॥
 लवणस्य च पात्राणि क्षयरश्च निवेदयेत् ।
 सर्व्ववौजानि राजेन्द्र भूषणानि च शक्तितः ।
 महार्हाणि च वस्त्राणि भक्त्या प्रयतमानसः ।
 तद्विष्णोः परमित्येवं होमः कार्य्यो ह्यनन्तरं ॥
 हादशाचरको मन्त्रस्त्रीशूद्रेषु विधीयते ।

घृतमाक्षिकसंयुक्तान् जडुयात्तिलतण्डुलान् ॥
 ततस्तु दक्षिणा देया गुरवे नृपसत्तम ॥
 नागानि च प्रदेयानि यामाणि विविधानि च ।
 तुरगाणि च मुख्यानि रत्नानि विविधानि च ॥
 ब्राह्मणस्तु पिता ज्ञेयो रूपसत्प्रदर्शकः ।
 रूपसौभाग्यलावण्यजन्मोन्मत्प्रदायकः ॥
 राज्यस्य वा द्विजत्वस्य बड्वित्तस्य दायकः ।
 न तस्य निष्कृतिः शक्या गन्तुं दानेन भूरिणा ॥
 गुरुप्रसाद एवात्र दक्षिणा न तु कारणं ।
 तस्मात् प्रसादमाकाङ्क्षेद्रूपसत्प्रदर्शकः ॥
 अवश्यं तस्य दातव्यं घृतपूर्णन्तु भाजनं ।
 चतुःपलन्तु कांस्यस्य सुवर्णं काञ्चनस्य च ॥
 ततः परं भोजनीयाः स्वशक्त्या द्विजपुङ्गवाः ।
 लवणचौरदध्याज्यगुडभक्षमितोद्भटं ॥
 भोजनं पानकोपेतं पद्याद्देया च दक्षिणा ।
 वस्त्रयुग्मं प्रदातव्यं ब्राह्मणाय नवं शुभं ।
 बहुमूल्यं शुभञ्चैव महारजतरङ्गितं ॥
 सप्त बीजानि देवानि लवणं कुप्यमेव च ।
 यक्षान्यदप्यभीष्टं स्याच्छत्रोपानहमेव च ॥
 वित्तशाठ्यं न कर्त्तव्यं क्वचिदाने महीपते ।
 अवश्यदेयं सत्तुऽस्मिन् घृतपूर्णन्तु भाजनं ॥
 चतुःपलन्तु कांस्यस्य सुवर्णं काञ्चनस्य च ।
 व्रतेनानेन चीर्णेन देहत्यागे दिवं व्रजेत् ॥

तत्रास्ते सुचिरं कालं मानुषेयदि जायते ।
 राजा भवति धर्मज्ञो ब्राह्मणो वा धनान्वितः ॥
 कुले महति सम्भूतो रूपेणाप्रतिमो भुवि ।
 आरोग्यं महदाप्नोति सौभाग्यमपि चोत्तमं ॥
 लावण्यं बुद्धिमेधाञ्च मतिं धर्मैः तिशाश्वतौ ।
 संपूर्णचन्द्रप्रतिमः सर्वसत्त्ववशंकरः ॥
 नरो भवति राजेन्द्र नारी चाप्सरसां समा ।
 सुभगा दर्शनीया च लावण्यगुणसंयुता ॥
 बहुधान्या बहुधना बहुभूषणसंयुता ।
 भर्तुं बाल्यन्तदयिता लोके ख्याता च सद्गुणैः ।
 नित्यारोग्यवती कान्ता सर्वदोषविर्जिता ॥
 चन्द्रानना नीलसरोजनेत्रा
 त्रैलोक्यकान्ता पतिव्रतभा च ।
 भवत्यवश्यं सुभगा सुशीला
 लावण्ययुक्ता यशसा श्रिया च ।

इति विष्णुधम्मोत्तरोक्तं रूपसचव्रतं ।

—०००—

अथ नीराजनविधिः ।

राम उवाच ।

नीराजनं विधित्वत्तः श्रोतुमिच्छामि सत्तम ।
 कथं कार्या नरेन्द्रस्य शान्तिर्नीराजनी प्रभो ॥

पुष्कर उवाच ।

पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे नगरे च मनोहरे (१) ।
 विस्तीर्णं कारयेद्राजन् सुमनोहरमाश्रमं ॥
 कटैर्गुप्तं कुशास्तीर्णं पताकाध्वज शोभितं ।
 तोरणव्रित्तयं तत्र प्राक्षुखं कारयेच्छुभं ॥
 कार्यं शोडशहस्तान्तु तोरणान्तु समुच्छयेत् ।
 वैपुल्यं दशहस्तान्तु तथा कार्यं भृगूत्तम ॥
 तोरणादक्षिणे भागे तत्र कार्यमथाश्रमं ।
 देवतार्चा भवेत्तत्र तथान्निहवनक्रिया ॥
 अष्टहस्तायतोत्सेधसुख्मकानान्तु वामतः ।
 कार्यं भवति शुक्लाणां कूटं भृगुकुलोद्वह ॥
 पञ्चरङ्गकसूत्रेण शतपत्न्यं मनोरमा ।
 मध्यमे तोरणे कुर्याच्छतपाशान्तु मध्यगा ।
 छादयित्वा कुशैस्तान्तु सदा संछादयेत्पुनः ॥
 तस्याच्च लङ्घनं वर्ज्यं प्रपन्नात् सर्वजन्तुभिः ।
 न लङ्घिता च यावत्स्यात् प्रथमं राजहस्तिना ॥
 चित्रान्त्यक्ता यदा स्वातिं सविता प्रतिपद्यते ।
 ततः प्रभृतिकर्त्तव्या यावत् स्वातौ रवि स्थितः ॥
 आश्रमे प्रत्यहं देवाः पूजनौघा द्विजोत्तम ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च शम्भुश्च शक्तश्चैवानिलानली ॥
 विनायकः कुमारश्च वरुणी धनदो यमः ॥
 विश्वे देवा महाभागा उच्चैःश्रवस एव च ॥

(१) पूर्वोत्तरे तु नगरे हेमे तु सुमनोहरे इति पुलकान्तरे पाठः ।

अष्टौ महागजाः पूज्यास्तीषां नामानि मे शृणु ।
 कुमुदैरावणः पद्मः पुष्पदन्तोऽथ वामनः ॥
 सुप्रतीकोऽञ्जनो नील एतेऽष्टौ देवयोनयः ॥
 पूजा कार्या ग्रहर्चाणां तथैव च पुरोधसा ।
 ततस्तु जुहुयादङ्गो पुरोधाः सुसमाहितः ।
 यथाभिहितदेवानां मन्त्रैस्तत्तिल्लिङ्गसंज्ञकैः ॥
 तथा च मन्त्रहीनानां प्रणवेन महाभुज ॥
 समिधः क्षीरद्वचाणां तथासिद्धार्थकानि च ।
 हुत्वा च कलशान् कुर्यात् सोदकान् घनसंयुतान् ॥
 पूजितान्माल्यगन्धैश्च वनस्पतिविभूषितान् ।
 पञ्चरङ्गकसूत्रेण कुर्याद्वस्त्रयुगन्तया ।
 भस्मातशालिसिद्धार्थवचाकुष्ठपिण्डैश्च ॥
 तीरणात् पश्चिमे भागे कलशैः पूर्वकल्पितैः ।
 स्नातः संस्त्रापनीयाः सूर्ध्वमूर्ध्वपूतैर्गजोत्तमाः ॥
 तुरगाश्च महाभाग अलङ्कृत्य ततस्तु तान् ।
 ततोऽभिषेकं नागस्य तथा तं तुरगस्य च ॥
 अन्नपिण्डं ततो देयमभिमन्त्र्य पुरोधसा ।
 तस्याभिनन्दने राज्ञी विजयः परिकीर्तितः ॥
 त्यागे च तस्य विज्ञेयं महद्भयमुपस्थितं ।
 निष्क्रामयेत्तीरणैस्तु ततोहि प्रथमं गजं ॥
 तत्रापि प्रथमं राम अभिषिक्तं गजोत्तमं ।
 तस्यादौ तुरगश्चैव राज्ञी मरणमादिशेत् ॥
 दुर्भिक्षं तत्र विज्ञेयं गोखरोद्वृक्ष लङ्घने ॥

लङ्घयेदामपादेन यदि तं नृप कुञ्जरं ।
 राज्ञीपुरोहितामात्यराजपुत्राहितं भवेत् ॥
 राज्ञस्तु मरणं ब्रूयादाक्रामेत्तं पदा यदा ।
 राज्ञी विजयमाचष्टे लङ्घयेदक्षिणेन तं ॥
 राजहस्तिनि निष्क्रान्ते सान्त्वयस्व क्षयो भवेत् ॥
 निष्क्रामेयुस्ततः सर्वं प्राक्खु खास्तोरणैर्गङ्गाः ॥
 ततोऽग्धाः सुमहाभाग ततस्तु नरसत्तम ।
 ततश्छत्रं ध्वजश्चैव राजलिङ्गानि यानि च ॥
 ततस्तु तानि संस्थाप्य पूजयेदायुधानि च ।
 पञ्चरङ्गकमुत्रेण यास्ताः प्रतिसराक्षताः ॥
 दूषादूष्येति मन्त्रेण निवध्नीयात् पुरोहितः ।
 सर्वेषां नृप नागानानुरङ्गाणाञ्च भार्गव ॥
 स्वगृहेष्वथ ते नेयाः कुञ्जरास्तुरगैः सह ।
 स्वातिथ्यः सविता यावत् तावच्छालासु संस्थितान् ॥
 पूजयेत् सततं राम माक्रोशेन्न च ताडयेत् ।
 राजचिह्नानि सर्वाणि पूजयेदायमे सदा ॥
 पूजयेदरुणं नित्यं तथा सुविधिवद्भिजान् ।
 भूतेज्या च तदा कार्या रात्रौ बलिभिरुत्तमैः ॥
 आयमो रक्षणीयः स्यात् पुरुषैः शस्त्रपाणिभिः ।
 वसेतामायमे नित्यं संवत्सरपुरोहितौ ॥
 अश्ववैद्यप्रधानश्च तथा नागभिषग्वरः ।
 दीक्षितैश्च तथा भाव्यं ब्रह्मचारिभिरेव च ॥
 स्वातिं त्यक्त्वा यदा सूर्यो विगाथां प्रतिपद्यते ॥

अलङ्कार्याहिने तस्मिन् बाहनन्तु विशेषतः ।
 पूजिता राजलिङ्गाय कर्त्तव्या नरहस्तगाः ॥
 हस्तिनन्तरगं कृतं खड्गचापश्च दुन्दुभिः ।
 ध्वजं पताकां धर्मज्ञ चापन्तमभिमन्त्रयेत् ॥
 अभिमन्त्रा ततः सर्वान् कुर्यात्कुञ्जरधूर्गतान् ।
 कुञ्जरोपरिगौ स्यातां संवत्सरपुरोहितौ ॥
 अश्ववैद्यप्रधानश्च तथा नागभियम्बरः ।
 ततोऽभिमन्त्रितं राजा समारुह्य तुरङ्गमं ॥
 निष्क्रम्य तोरणैर्नागमभिमन्त्रितमारुहेत् ।
 तोरणेन विनिष्क्रम्य कुर्यात् सुरविवर्जितं ॥
 बलिं विभज्य विधिवद्राजा कुञ्जरधूर्गतः ।
 रत्नैरलङ्कितः सर्वैर्वीज्यमानश्च चामरैः ॥
 उन्मुकानान्तु निचयमदीपितमनन्तरं ।
 राजा प्रदक्षिणीकुर्यात् लीनशरान् सुसमाहितः ॥
 चतुरङ्गबलोपेतः सर्वसैन्यसमन्वितः ।
 पौरैः किलिकिलाशब्दैः सर्ववादिचनिस्त्रनैः ।
 बलितैश्च पदातीनां दृष्ट्वा तान् मनुजीत्तम ॥
 एवं कृत्वा गृहं गच्छेद्राजसैन्यपुरःसरः ।
 जनं संपूज्य च महत्सर्वमेव विसर्जयेत् ॥
 शान्तिर्नीराजनाख्येयं कर्त्तव्या वसुधाधिपैः ।
 चेमवृत्तिकरौ राम नरकुञ्जरवाजिनां ॥
 धन्या यशस्या रिपुनाशनौ च
 सुखावहा शान्तिरनुत्तमा च ।

कार्या नृपैराद्रुविद्विहेतोः

सर्वप्रयत्नेन नृगुप्रवीर ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तो नीराजनविधिः ।

भौम उवाच ।

उपवासेष्वशक्तस्य तदेव फलमिच्छतः ।

अनभ्यासेन रोगाद्वा किमिष्टं व्रतमुच्यतां ॥

पुलस्त्य उवाच ।

उपवासेष्वशक्तानां नक्तं भोजनमिष्यते ।

यस्मिन् व्रते तदप्यत्र यूयतां वै व्रतं महत् ॥

आदित्यशयनं नाम यथावच्छङ्करार्चनं ।

येषु नक्षत्रयोगेषु पुराणज्ञा प्रचक्षते ॥

यदा हस्तेन सप्तम्यामादित्यस्य दिनं भवेत् ।

सूर्यस्य वायु संक्रान्ती सा तिथिः सर्वकामिकी ॥

उमामहेश्वरस्यार्चामर्चयेत् सूर्यनामभिः ।

सूर्यार्चां शिवलिङ्गञ्च उभयं पूजयेदतः ॥

उमापते रवेर्वापि न भेदः कचिदिष्यते ।

यस्मात्तस्मान्नृपये ठ गृहे शम्भुं समर्चयेत् ॥

अर्चा प्रतिमा । उमामहेश्वररूपन्तु प्रथमकृष्णाष्टमीव्रतोक्तं

वेदितव्यं ।

हस्तेन सूर्याय नमोऽस्तु पादा-

वर्काय चित्रासु च गुल्फदेशं ।

स्नातीषु जङ्घे च सुरोत्तमाय
धात्रे विशाखासु च जानुदेशं ॥
तथानुराधासु नमोऽस्तु पूज्य
जरुद्वयं देवसहस्रभानोः ।
जेष्ठशस्त्रनङ्गाय नमोऽस्तु शुद्ध-
मिन्द्राय सोमाय कटिञ्च मूले ॥
पूर्वोत्तराषाढयुगे च नाभिं
त्वष्ट्रे नमः सप्ततुरङ्गमाय ।
तीक्ष्णांशवे तु श्रवणे च वचः
कचे धनिष्ठासु विकर्त्तनाय ॥
वक्षस्त्रलं ध्वान्तविनाशनाय
जलाधिपर्चे प्रतिपूजनीयं ।

जलाधिपर्चं, शततारा ।

पूर्वोत्तराभाद्रपदद्वये च
वाह नमश्चन्द्रकराय पूज्यौ ॥
साम्नामधीशाय करद्वये च
संपूजनीयं शृप रेवतीषु ।
नखानि पूज्यानि तथाऽश्विनौषु
नमोऽस्तु सप्ताश्वधुरन्धराय ॥
कठोरधास्त्रभरणीषु घृष्टं
दिवाकरायेत्यभिपूजनीया ।
श्रीवाग्निऋतेऽधरमम्बुजेषं
संपूजयेद्भारतरोहिणीषु ॥

अग्निष्टवन्तु कृतिका ।

सुगोत्तमाङ्गे दशनाः पुरारे
संपूजनीया हरये नमस्ते ।
नमः सवित्रे इति शाङ्करे तु
नासाक्षिपूज्याथ पुनर्वसौ च ॥
शाङ्करमाद्रौ ।

ललाटमश्वीरुहवत्तभाय
पुष्पेऽलकान्वेदसमीरणाय ।
साप्येऽथ मौलिं विबुधप्रियाय
मघासु कर्णाविति गोगणेशः ॥

साप्येऽश्लेषा ।

पूर्वासु गीब्राह्मणनन्दनाय
नेत्राणि संपूज्यतमानि शश्वीः ।
अधोत्तराफाल्गुनिषु भ्रुवौ च
विश्वेश्वरायेति च पूजनीयी ॥
नमोऽस्तु पाशाङ्कुशपद्मशूल
कपालसर्पेन्दुधनुर्वराय ।
गजासुरानङ्गपुरान्धकारे
विनाशमूलाय नमः शिवाय ॥
इत्यादि चास्त्राणि च पूज्यं नित्यं
विश्वेश्वरायेति शिरोऽभिपूज्यं ।
भोक्तव्यमत्रैव मतैलमत्र-
ममांसमचारमभक्तशेषं ॥

इत्येवंविधनक्तानि कृत्वा दद्यात् पुनर्द्वयं ।

शालेयतण्डुलप्रस्यमुद्धस्वरमये घृतं ।

उद्धस्वरमये, ताम्रमये ।

संस्थाप्य पात्रे विप्राय सहिरण्यं निवेदयेत् ।

सप्तमे वस्त्रयुग्मञ्च पारणे त्वधिकं भवेत् ॥

चतुर्दशे तु संप्राप्ते पारणे भारतादिके ।

आदिके, सांवत्सरिके । सप्तविंशत्या दिवसेरेकैकस्यारणमिति-
संवत्सरे अष्टादशदिनाधिके चतुर्दशपारणानि भवन्ति ।

ब्राह्मणान् भीजयेद्भक्त्या गुह्यसौरघृतादिभिः ॥

कृत्वाथ काञ्चनं पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकं ।

शुद्धमष्टाङ्गुलं तच्च पद्मरागदलान्वितं ॥

शय्यां विलक्षणां कृत्वा विरुद्धयन्निवर्जितां ।

सोपधानकविद्यामां स्वास्तीर्णां चरणायद्यां ॥

पादुकीपानहृच्छचामरासनदर्पणैः ।

भूषणैरपि संयुक्तां फलवस्त्रानुलेपनैः ॥

तस्यां निधाय तत्पद्ममलंकृत्य गुणान्वितं ।

कपिलां वस्त्रसंयुक्तामतिशीलां पयस्विनीं ॥

रौप्यक्षुरां हेमशृङ्गीं सवक्त्रां कांस्यदोहनीं ।

दद्यान्मन्त्रेण पूर्वाङ्गे वज्रिनाभिविलहयेत् ॥

यथैवादित्यमयनमशून्यं तव सर्वदा ।

कान्त्या धृत्या श्रिया रत्या तथा मे सन्तु सिद्धयः ॥

यथा न देवाः श्रेयांसि त्वदन्यमनघं विदुः ।

तथा मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ।

ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्य च विसर्जयेत् ॥

शय्यासनादि तत्तत्त्वं द्विजस्य भवनं नयेत् ।

इदं महापातकभिन्नराना

मघक्षयं वेदविदो वदन्ति ।

न वन्सुपुत्रेण धनैर्वियुक्तः

पत्नीभिरानन्दकरःसुराणां ।

नाभ्येति रोगं न च दुःखशीलं

यावाप्य नारी कुरुतेऽथ भक्त्या ॥

इति पठति शृणोति वा य इत्थं

हरिशयनं पुरुषतवज्जभः स्यात् ।

अपि नरकगतान् पितॄन्प्रेषेया-

नपि दिवमानयतीह यः करोति ॥

इति पद्मपुराणोक्तमादित्यशयनव्रतं ।

—००@००—

अश्विन्यामहोरात्रं वा दिनानि तिः विंश रोगी जायते ।
अश्विनौ देव ते । चीरलङ्घुकनैवेद्यं । नीलोत्पलपुष्पं । घृत-
गुग्गुलुधूपः । देवस्त्रेति पूजामन्तः । चीरवृक्षस्य समिधौ
होमद्रव्यं ॥ १ ॥

भरणां स्रुतः सन्देहो वा । दिनानि एकविंशतिः । यमो
देवता । गुड़पूपाकनैवेद्यं । कृष्णसुरभिपुष्पं । सुरभी तुलसी ।
पुत्रकेशगुड़धूपः । ताम्बकं यजामह इति पूजामन्तः । घृतमधु-
तिलान् जुहुयात् ॥ २ ॥

क्षतिकायां दिनानि सप्त । अग्निर्देवता । हृतीदनं नैवेद्यं ।
यूषिकापुष्पं । सर्पिर्धूपः । पुनन्तु मां देवजना इति पूजा-
मन्त्रः । हृतं प्रधानद्रव्यं ॥ ३ ॥

रोहिण्यां दिनान्वष्टौ । प्रजापतिर्देवता । चीरोदनं नैवेद्यं ।
कमलपुष्पं । सरलो धूपः । नमो ब्रह्मणे नमोऽगस्तये इति मन्त्रेण
पूजा । सर्वधान्यानि जुहुयात् ॥ ४ ॥

शुक्रशिरसि पञ्चदिनानि । सौमो देवता । पायसनैवेद्यं ।
कुङ्कुमपुष्पं । दशाङ्गोधूपः । नवीनवो भवति इति पूजामन्त्रः ।
गव्यं पयः प्रधानद्रव्यं ॥ ५ ॥

आर्द्रायां सप्तमः । रुद्रोदेवता । सौहालिका नैवेद्यं । वीरि-
कापुष्पं जीवकः धूपः । नमः शम्भवायेति पूजामन्त्रः । मध्वाज्यं
प्रधानद्रव्यं ॥ ६ ॥

पुनर्वसौ दिनानि सप्त । अदितिर्देवता । गुह्योदनं नैवेद्यं ।
मल्लिकापुष्पं । मलयजधूपः । अदित्यो रदितिरिति पूजामन्त्रः ।
हृततण्डुलं प्रधानद्रव्यं ॥ ७ ॥

पुष्ये दिनानि सप्त । गुरुर्देवता । खण्डमण्डका नैवेद्यं । सरोरुह-
पुष्पं । घठिकाधूपः । बृहस्पते अतीवेति मन्त्रेण पूजा । हृतपाय-
सम्रधानद्रव्यमिति ॥ ८ ॥

अश्लेषायां दिनानि दश नागादेवताः । हृतनैवेद्यं । अगस्ति-
पुष्पं । हृतगुडधूपः । नमोस्तु सूर्येभ्य इति पूजामन्त्रः । दधिहृत-
शालियवं प्रधानद्रव्यं ॥ ९ ॥

मघायां सप्तमः सन्देशोवा । दिनान्येकविंशतिः । पितरो-
देवताः । हृतपुराणे नैवेद्यं । चम्पकपुष्पं । गुग्गुलुधूपः । पितु-

स्तुतोमिति पूजामन्त्रः । तिलतण्डुलमधु घृतपात्राणि प्रधा-
नद्रव्यं ॥ १० ॥

पूर्वफागुन्यान्दिनानि पञ्चदश । भगोदेवता । कृशरानैवेद्यं ।
श्वेतकरवीरपुष्पं । विल्वफलधूपः । यन्मे गर्भवसतइति पूजा-
मन्त्रः । सप्तत्रीहयः प्रधानद्रव्यं ॥ ११ ॥

उत्तरफल्गुन्यान्दिनान्येकविंशतिः । अर्यमा देवता । रक्त-
शाल्योदनं नैवेद्यं । रक्तोत्पलपुष्पं । घृतगुग्गुलुधूपः । अहं रुद्रे-
भिवंसुभिरिति पूजामन्त्रः । प्रियङ्गवः प्रधानद्रव्यं ॥ १२ ॥

हस्ते स्युरसन्देहो । दिनानि पञ्चदश । सविता देवता ।
अपूपनैवेद्यं । रक्तकरवीरपुष्पं । शङ्खकौधूपः । उदुत्यञ्जातवेद-
समिति पूजामन्त्रः । दधि प्रधानद्रव्यं ॥ १३ ॥

चित्रायां दिनानि दश । त्वष्टा देवता । मोदकानैवेद्यं जया-
पुष्पं । यूषिकापर्शकधूपः । चित्रं देवानामिति पूजामन्त्रः ।
चित्रोदनं प्रधानद्रव्यं ॥ १४ ॥

स्वात्यां मासा नवधा । वायुर्देवता । दध्योदनं नैवेद्यं ।
दमनकपुष्पं । कृष्णागुरुधूपः । सनः पितेव सूनव इति पूजा-
मन्त्रः । घृतयवाक्षद्रव्यं ॥ १५ ॥

विशाखायां दिनानि पञ्चविंशतिः । इन्द्राग्नी देवते ।
घुणकोनैवेद्यं । तुम्बरिका पुष्पं । देवदारुधूपः । इन्द्राग्नी आगत-
मिति पूजामन्त्रः । दध्योदनं प्रधानद्रव्यं ॥ १६ ॥

अनुराधायां दिनानि दश । मित्रोदेवता । कृशरानैवेद्यं ।
पौण्डरीकपुष्पं । चन्दनसिङ्घरसधूपः । देव सवितः प्रसुव यज्ञ-
मितिमन्त्रः । सुरणकन्दं प्रधानद्रव्यं ॥ १७ ॥

ज्येष्ठायां दिनानि पञ्चदश । इन्द्रोदेवता । चित्तीदनैवेद्यं ।
कर्पूरागुरुधूपः । पाटलिकापुष्पं । इन्द्रोमायाभिरिति पूजामन्त्रः ।
सुरणकन्दमूलं प्रधानद्रव्यं ॥ १८ ॥

मूले सृताः । राक्षसो देवता । सस्तमांससुरापोलिकानैवेद्यं ।
कृष्णसोम्वरिका पुष्पं । मेषशृङ्गधूपः । ब्राह्मणाग्निसंविधान इति
पूजामन्त्रः । मूलकन्दः प्रधानद्रव्यं ॥ १९ ॥

पूर्वाषाढायां दिनानि सप्तविंशतिः । आपो देवता । मण्डको
नैवेद्यं । कङ्कारपुष्पं शैलजधूपः । किञ्चेदम्बरुणेति पूजामन्त्रः ।
रक्तशालयः प्रधानद्रव्यं ॥ २० ॥

उत्तराषाढायां दिनानि विंशतिः । विश्वेदेवा देवता ।
विल्वपञ्चकनैवेद्यं । पञ्चवर्षपुष्पं । बालकधूपः । विश्वे देवास
आगत इति पूजामन्त्रः । शङ्खकीखण्डानि प्रधानद्रव्यं ॥ २१ ॥

श्रवणे दिनानि नव । विष्णुर्देवता । चौरशर्करावृतमण्डका-
नैवेद्यं । जातीपुष्पं । दशाङ्गधूपः । अतोदेवा अवन्तु न इति
पूजामन्त्रः । रक्ततण्डुलाः प्रधानद्रव्यं ॥ २२ ॥

धनिष्ठायां दिनानि पञ्चदश वसवो देवता । वटवटका-
नैवेद्यं । शतपत्रिका पुष्पं । घृतगुग्गुलधूपः । त्रायन्तामिह देवा
इति पूजामन्त्रः । उडुम्बरउदकोद्भवानि प्रधानद्रव्यं (२३) ।

शतभिषायां दिनानि दश । वरुणोदेवता । घृतवटका-
नैवेद्यं । उदकोद्भवानि पुष्पं । कर्पूरागुरुधूपः । इमं मेहेति
पूजामन्त्रः । उदकोद्भवानि पुष्पाणि प्रधानद्रव्याणि च (२४) ।

पूर्वभाद्रपदायां सृत्युः । अजैकपादेवता । दधिसर्पिषौ
नैवेद्यं । शतपत्रपुष्पं । सर्वौषधिधूपः । शमग्निरग्निभिः

करदिति पूजामन्त्रः । शस्यं पूतिकरञ्च कुम्भाण्डखण्डानि च प्रधानद्रव्यं (२५) ।

उत्तरभाद्रपदायां दिनानि पञ्चदश । अहिब्रध्नो देवता । गुड-
पल्लशौतोदनं नैवेद्यं । कर्पूरपत्रिका पुष्पं । घृतनिम्बपत्र
भूपः । विष्णुर्योनिं कल्पयतु इति पूजामन्त्रः । आर्द्रमेघतधिर-
दुग्धानि प्रधानद्रव्यं (२६) ।

रेवत्यां दिनान्मष्टौ । पूषा देवता । तिललङ्घुकपिन्याकं नैवेद्यं ।
मन्दारपुष्पं । गुग्गुलधूपः । हंसः शचिषदिति पूजामन्त्रः ।
घृतदुग्धानि फलानि जुहुयात् ॥ २७ ॥

यथोक्तब्राह्मणेन यस्य नक्षत्रस्य यदुक्तं द्रव्यं तदष्टोत्तरशतं
जुहुयात् गायत्र्या ।

यथोक्तविधिरेवैषः सद्यः प्रत्ययकारकः ।

नक्षत्रतर्पणं यागस्तयारीग्यं प्रयच्छति ॥

पूर्वसमिद्धि (१) स्तिलैः चौराज्येनाष्टशतं जुहुयात् ।
द्वादशनामानि मण्डले लिख्य पूजयेत् । मध्ये नक्षत्रदेवतां प्रति-
ष्ठाप्य वस्त्रयुग्मे न वेष्टितां ब्राह्मणाय दद्यात् । रोगशान्तिर्भवति ।

इति गर्गोक्तो नक्षत्रहोमविधिः ।

—०—

मार्कण्डेय उवाच ।

यस्मिन् हि जननं यस्य जननन्तस्य तत् स्मृतं ।

चतुर्थ्यमानसं तस्माद्दशमं कर्मसंज्ञितं ॥

साहायिकां षोडशं स्वादिशं समुदयं स्मृतं ।
 वैनाशिकन्तु नचत्रं कर्मर्चास्थं त्रयोदशं ॥
 षड् नचत्रस्तु पुरुषः सर्वप्रोक्तो महोपते ।
 राजा च नवनचत्रो नचत्रत्रितयं शृणु ॥
 नित्यमभ्यधिकं षड्भ्यः पार्थिवस्य नृपोत्तम ।
 देशोऽभिषेकनचत्रं जातिनचत्रमेव च ।
 जात्याश्रितानि वक्ष्यामि नचत्राणि तवानघ ॥
 पूर्वार्तयमघान्नेयं ब्राह्मणानां प्रकीर्त्तितं ।
 पौष्णं मेतं तथा पितृं प्राजापत्यं तथा स्मृतं ॥
 आदित्यमाग्निं हस्तं शूद्राणामभिजित्तथा ।
 सार्पं विशाखा याम्यश्च वैष्णवश्च नराधिप ॥
 प्रतिक्षोमोद्भवानाश्च सर्वेषां परिकीर्त्तितं ।
 इह देहार्थहानिः स्यात् जन्मर्त्तं तूषतापिते ॥
 कर्मर्त्तं कर्मणां हानिः षोडश मनसि मानसे ।
 मूर्त्तिद्रविणवन्धूनां हानिः साहायिके हते ॥
 सन्तप्ते सासुदधिके मित्रभृत्यार्थसंचयः ।
 वैनाशिके विनाशः स्याद्देहद्रविणसम्पदां ।
 षोडशे चाभिषेकर्त्ते राज्यभ्रंशं विनिर्दिशेत् ॥
 देशर्त्ते षोडशे षोडशे देशस्य च पुरस्य च ।
 षोडशे जातिनचत्रे राज्ञो व्याधिं विनिर्दिशेत् ॥
 ग्रहर्त्तजातां समवाप्य षोडशं
 पूजा तु कार्या विधिना स्वकेन ।
 ततः शुभं विन्दति राजसिंह
 (८७)

विधूतपापः पुरुषः सदैव ॥

शक्रन्मूत्रे तु संगृह्य खेतस्य वृषभस्य तु ।
 खेतगोः पयसा सार्धं स्नातव्यं कुशवारिणा ॥
 जम्बूनक्षत्रपीडायां तस्मात् क्लेशादिमुच्यते ।
 गिरीषचन्दनाश्लथनागदानाम्बुभिर्नरः ॥
 स्नातस्तु मानसे तप्ते तस्माद्दोषादिमुच्यते ।
 सिद्धार्थं च प्रियङ्गु च शतपुष्पां शतावरीं ॥
 स्नातव्यमम्भसि क्षिप्त्वा कर्म्मार्घ्यं नृप पीडिते ।
 प्रियङ्गुविल्वसिद्धार्थयवाश्लथमुराह्वया ॥

सुराह्वा, देवदारुः ।

चन्दनीदकसंयुक्तं स्नानं साङ्ग्रातिके हितं ।
 सर्व्वगन्धोदकैः स्नानं तथासिद्धार्थकैः शुभैः ॥
 पीडिते समुदायर्चे पुंषां कल्मषनाशनं ।
 वृषभश्लथतसदा तथा विल्वोदकैः शुभैः ॥
 शतपुष्पासमोपेतैः स्नानं वैनाशिके भवेत् ।
 पीडिते चाभिषेकार्धे सर्व्वरत्नोदकैस्तथा ।
 पीडिते देशनक्षत्रे सद्भिः स्नानं विधीयते ॥
 सृत्तिका च प्रवक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम ।
 नद्याः कूलदयान्ध्यात् सङ्गमातसरसस्तटात् ॥
 चण्डस्थानाद्गजस्थानाद्गोस्थानाद्गिरिमस्तकात् ।
 शक्रस्थानात् सवल्लीकाद्राजस्थानात्सुरालयात् ॥
 गजशृङ्गोद्धृताश्चैव वृषभश्लथोद्धृता तथा ।
 सर्व्वबीजोदकैः स्नातो जातिनक्षत्रपीडने ।

सुच्यते किल्बिषाद्राजन् नात्र कार्यो विचारणा ॥

इदमापः प्रवहतः स्नानमन्त्रः प्रकीर्तितः ॥

स्नातस्तथैवं नृपचन्द्रपद्यात्

स्नानम्पुनर्वीत जयोपदिष्टः ।

पीडाकरस्याथ ततस्तु कार्यो

नक्षत्रयागो विहितो यथावत् ॥

पीडाकरस्याथ ततस्तु कार्यो

पूजा यहेन्द्रस्य नरन्द्रचन्द्र ।

तं पूजयेदाप्यथ चन्द्रयुक्तं

ततः स दीषान् सकलान् जहाति ।

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्ता नवनक्षत्रशान्तिः ।

—००@००—

मनुरवाच ।

यदीच्छसि सुभर्तारमिह जन्मन्यथापरे ।

कन्या कुर्यान्नृपयेष्ठ विष्णुना कथितं व्रतं ॥

सर्वपापहरं पुण्यं सर्वकामफलप्रदं ।

उमामहेश्वरं नाम कर्त्तव्यं विधिना यथा ॥

प्रोष्ठाश्विने तथा मासे सृगे भाग्येऽथ वा सुने ।

मैत्रे शाक्तेऽथवा कार्यं षष्ट्याश्चाथ शाङ्करे ॥

प्रोष्ठो भाद्रपदो मासः । सृगो सृगशिरोनक्षत्रं । भाग्यं पूर्व

फाल्गुनी । मैत्रं अनुराधा । शाकं ज्येष्ठा । शाङ्करं आर्द्रा ।

पूर्वेऽहनि सप्तमीकं ब्राह्मणं शुभसङ्गतं ।

एकभार्य्यं नरं वत्स सर्वधर्मव्रतान्वितं ॥

आमन्त्र्य मम चोद्देशं प्रातः कार्यंस्वतुग्रहः ।
 मुदान्वितस्तदा कुर्यात्कलिहन्धविवर्जितः ॥
 मधुराग्नेन भोज्यन्तु चोरेक्षुववशालिभिः ।
 सितसूक्ष्मे तथा रक्ते शुभे देये च वाससी ॥
 निर्मले सद्ये वत्स देवदेवीप्रसाधके ।
 स्नात्वा उमेश्वरं पूज्य स्थण्डिले प्रतिमासु च ॥
 उमामहेश्वरप्रतिमालक्षणप्रमाणन्तु अविद्योगद्वाद्गीत्रते
 वेदितव्यं ।

हुत्वा दिशं वलिं दत्त्वा वितानमवधारयेत् ।
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं गोनयेनोपलिप्य च ॥
 चतुष्कं शालिगोष्ठमकर्णकैरुपशोभितं ।
 दीपमालान्वितं कृत्वा दाम्पत्यं भोजयेत्ततः ॥
 शङ्करोमं समाध्याय शक्तास्यं शुभचर्चितं ।
 मदचन्दनकाशीरकर्पूरागरुधूपितं ।
 जातौपुत्रागमन्दारसितपत्रैस्तु कल्पितं ॥
 स्थाप्य युग्मं सुसंवीतं त्रिधा कृत्वा प्रदक्षिणं ।
 सुखलेपेन सन्धोष्य ध्यायेत्तु तमुमेश्वरं ॥
 आचम्य चार्चयपाद्यञ्च दद्याद्द्वन्द्वोदकं तथा ।
 सहिरण्यं सरत्नान्तु पुनर्दत्त्वा जप्तापयेत् ॥
 प्रीयतां मे उमाभर्ता सर्वदेवपतिः पतिः ।
 उमामन्त्रेण चैवोमामौशमन्त्रेण शङ्करं ॥
 पूजितः सर्वकामान्वै प्रयच्छत्यविचारतः ।
 अनेन प्राप्नुयान्नारौ अविद्योगं सुरेश्वर ॥

इह जन्मनि सौभाग्यं धनपुत्रसुखानि च ।
 मृता याति परं स्थानं शङ्करोमासमन्वितं ॥
 तत्र भुक्ता महाभोगान्देहावामिर्महाकुले ।
 समृद्धिऋतिसम्पन्नं पतिं विन्दति शोभनं ॥
 लावण्यरूपसम्पन्ना भर्तुर्वेष्टा सदा भवेत् ॥
 स्नाघनीया समस्तस्य विभवान्तः पुरस्य च ।
 सुपुत्रा जीववत्सा च आधिव्याधिविवर्जिता ॥
 भुक्ता यथेष्टितान् कामान् वृद्धत्वे पतिपूर्विका ।
 दिवं याति नृपथेष्ठ शङ्करोमार्चका च या ॥
 नरो वानेन विधिना नारीणां जायते पतिः ।
 समृद्धः सर्वं भूतानां पतित्वमुपगच्छति ॥
 शङ्करोमाव्रतं शक्रलक्ष्म्या पूर्वं मनुष्ठितं ।
 रत्ना देव्या चरन्त्या रोहिण्या सुरसत्तम ॥
 कृतमासीत् सुखार्थं तु ताय भुञ्जन्ति तत्फलं ॥
 इति देवीपुरानोक्तं उमामहेश्वरव्रतं ।

—०००@०००—

इन्द्र उवाच ।

कथितं शङ्करोमाख्यं व्रतं मनसि तुष्टिदं ।
 श्रोतुमिच्छाम्यहन्तात विष्णुशङ्करसंज्ञितं ॥

मनु उवाच ।

यथा उमेश्वरन्तात तथा कार्यमिदं व्रतं ।
 किन्तु पीतानि वासांसि केशवाय प्रकल्पयेत् ॥

गन्धपुष्पं तथा धूपं सुगन्धश्च जनार्दने ।
 कार्यं पूजनसम्भारे लङ्कुकादिरसं दधि ॥
 एवन्तौ पूजयित्वा तु प्रतिमास्थण्डिलेऽपि वा ।
 आहुत्य ब्राह्मणौ वत्स वेदवेदाङ्गपारगौ ॥
 यती वा व्रतसम्पन्नौ जटाकाषायधारिणौ ।
 तौ भोजयेद्विधानेन शूलपाणिजनार्दनौ ॥
 क्षमाप्य विधिना वत्स सर्व्वकामप्रसाधकौ ।
 हेमात्र दक्षिणां विष्णोर्मौ क्तिकं शङ्कराय च ॥
 दत्त्वानुव्रजतो लोकौ क्रमाद्देहत्तये ततः ।
 भुक्त्वा भोगांस्तथा शक्त इहायातो सुरेश्वरः ॥
 कुले भवति भूपानां सुखी पुत्रादिसंयुतः ।
 पूर्व्वभावाद्भवेद्वक्तिः शिवे विष्णौ च शान्मतौ ।
 योगं प्राप्य परं याति यत्र तत् स्थानमव्ययं ॥
 इति देवीपुराणोक्तं शङ्करनारायणव्रतं ।

—०००@०००—

अनेनैव विधानेन लक्ष्मीनारायणव्रतं ।
 ब्रह्मगायत्रिजन्तात चन्द्रोद्दिण्णिजन्तथा ।
 भाववित्तानुसारिण सत्यमेव फलं लभेत् ॥

इति पद्मपुराणोक्तं (१) ब्रह्मगायत्रिचन्द्रोद्दिण्णिव्रतं ।

—०००—

वृषडाश्च समादाय युवानौ लक्ष्णान्वितौ ।

हेमशृङ्गेः खुरै रीष्यैः सवस्त्रैः पूजयेन् नृ ने ॥

शिवोमे पूजयित्वा तु तद्दिने सम्प्रयच्छति ।

शिवश्च उमा च शिवोमे ।

शिवभक्ताय विप्राय रोहिण्या वा शृगेण वा ॥

न वियोगो भवेत्तस्य सुतपस्वीपतेः क्वचित्(१) ।

विमानैर्वा समारुह्य गच्छेच्चिवपुरं द्विजः ॥

तत्र भोगांश्चिरं भुक्त्वा इह चागत्य जायते ।

समृद्धैर्धनधान्याद्यैः पुत्रमित्रसमाकुलैः ।

विगतारिर्भवेद्ब्रह्म व्रतस्थास्य प्रभावतः ॥

इति देवीपुराणोक्तं गोयुग्मव्रतं ।

— ०० —

यो वा रत्नसमायुक्तं गोयुगं पूजयेन् नृ ने ।

प्रयच्छति शिवोमा च प्रीयतां भावितात्मनः ॥

यो वारत्नसमायुक्तमिति पूर्वव्रतेन सह विकल्पादत्रापि
पूर्वव्रतोक्त एव कालो विज्ञायते ।

स सर्वं पापदुःखाभ्यां विमुक्तः क्रीडते सदा ।

इह लोके भवेन्न्यो देहान्ते परमं पदं ।

इति देवीपुराणोक्तं गोरत्नव्रतं ।

— ० —

मनुस्वाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि रूपसोभाग्यकारकं ।
नक्षत्रविधिना यत्नं यथा तुष्यति शङ्करी ॥
सृगादारभ्य मूलेन पादौ जातिस्त्रजा पुरा ।
पूजयेन्नोपवासस्तु नक्षत्रान्ते तु पारणं ॥
यवाग्रं हविषा सिद्धं ब्राह्मणं जह्वे प्रपूजयेत् ।

ब्राह्मणं रोहिणी ।

कङ्कारैर्भृङ्गराजैश्च तिलमासान्नभोजनः ॥
तेनैव प्रथमं विप्राणस्त्रिभ्यां जानुनौ यजेत् ॥
कुन्दैश्च शितपुष्पैश्च भोजनं दधि शर्करा ।
आषाढद्वितीये चारु बिस्वपत्तैश्च पूजयेत् ॥
चौराजैर्भोजयेत्तत्र ब्राह्मणांस्तच्च पारणं ।
गुह्यन्तु फाल्गुनीयुग्मे पारयन्त्या प्रपूजयेत् ॥
पारयन्तौ पुष्यविशेषः ।

दधिभक्तान्तु नैवेद्यं कृत्तिकासु कटिं जयेत् ।
दमनैः शितपुष्पैश्च लङ्कुर्दधिभोजनैः ।
पार्श्वे भाद्रपदायुग्मे पूजयेत् कुसुमैः शितैः ॥
चौराजदधि विप्राणां नक्षत्रान्ते तु भोजनं ।
पौष्णि कुक्षिद्वयं देव्याः सहकारस्त्रजा यजेत् ॥
वृत्तमाषान्नभोज्यन्तु अनुराधायुगे यजेत् ।
कर्णिकारैः शुभैः पीतैर्भोजनं वृत्तपाचितं ॥
पृष्ठदेशं धनिठाम् हेमपुष्पैः प्रपूजयेत् ।

हेमपुष्पैर्नागकेशरैः ।

कर्णपत्रा च नैवेद्यं दोर्विशाखासु पूजयेत् ।

मरुपत्रैः सुगन्धैश्च देयं भोज्यञ्च पायसं ॥

करो करे पूजयेत् उशीरतगरादिभिः ।

गुडक्षीरञ्च नैवेद्यमङ्गुलीषु पुनर्व्वसौ ॥

कुङ्कुमेनार्चयेद्देव्या देयं भोज्यञ्च घटिकं ।

नखान् भुजङ्गदैवत्ये पुष्पागादिभिरर्चयेत् ॥

भोजयन्तु मौक्तिकं देयं (१) ग्रीवां ज्येष्ठासु पूजयेत् ।

सितमालादिभिर्द्देव्या देयं भोज्यं घृतादिकं ।

रश्मापुष्पदलैः कर्णौ पूजयेद्भोजयेद्दधि ॥

रश्मा कदली ।

पुष्पे सुखन्तु पद्माद्यैः शर्करावन्तु भोजयेत् ।

स्नात्वाऽन्तु रदना देव्याः सुरक्तैः कमलैर्यजेत् ॥

हंसं शतभिषर्त्तु च नागकेशरचन्दनैः ।

खजूं रगर्करा भोज्यं यजेन्नासां मवासु च ॥

जयापुष्पैस्तथा भोज्यं गोधूमं घृतसंस्कृतं ।

मृगे नेत्रद्वयं देव्याः सुगन्धैः कुसुमैर्यजेत् ।

घृतमाषाढभोज्यन्तु विचित्रं परिकल्पयेत् ॥

चित्रां चित्रस्त्रजा पूज्यं ललाटं चित्रभोजनं ।

भरणीषु शिरो देव्याः पञ्चकादिस्त्रजा यजेत् ॥

क्षीराब्धं भोजनं देयं केशानार्द्रासु पूजयेत् ।

जात्यादि कुसुमैर्द्देव्याः सर्व्वान्नि च भोजयेत् ॥

(१) भोजयन्तु मज्जिका देवा । जन्ती शिखरिणी इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

नचत्रेष्टिति पूज्यार्था रूपपुत्रार्थिभिः सदा ।
 शम्भुर्व्याप्यथवा विष्णुर्धृतहेमावदक्षिणा ॥
 देयं वस्त्रयुगं विप्रे सपत्नीके जितेन्द्रिये ।
 देवीयास्त्रार्थकुशले शिवज्ञानविशारदे ॥
 संपूर्णचन्द्रवदना पद्मपत्रायतेक्षणा ।
 शोभना दशना शुभाः कर्णौ चापि सुमांसलौ ॥
 षट्पद्मोदनिभैः केशैर्युता कोकिलवादिनी ।
 ताम्रौष्ठौ पद्मपत्राभा सुहस्ता स्तननामिता ॥
 नाभिः प्रदक्षिणावर्त्ता रश्मादण्डनिभोरुका ।
 सुशोणी तनुमध्या च सुस्निष्टाङ्गलिशोभना ।
 प्रमदा सुभगा भर्तुं मनुष्योऽपि महाभुजः ।
 पीनवच्चाः पृथुस्तन्धः पूर्णचन्द्रनिभाननः ॥
 सितदन्तो गजगामी महाबलपराक्रमः ।
 प्रियः सर्वस्य लोकस्य पद्मपत्रायतेक्षणः ॥
 सर्वशास्त्रार्थवेत्ता च स्त्रीणां चेतोपहारकः ।
 कामतुल्यो महावीर्या व्रतेनानेन जायते ।
 अवियोगश्च इष्टानामर्थानाञ्च समागमः ।
 नचत्रार्थं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥
 आपत्स्वपि न भेदस्तु स्त्रिया कार्यं न दुष्यते ।
 अपि दोषात्मकैर्भावैर्वत्याज्यं सुनिसत्तम ॥

इति देवीपुराणोक्तं नचत्रार्थव्रतं ।

नारद उवाच ।

श्रीमदारोग्यरूपायः श्रीभाग्यसर्वसम्पदा ।
संयुक्तस्तव विष्णोर्वा पुमानुद्ग कथं भवेत् ॥
नारो वाविधवा सर्वगुणश्रीभाग्यसंयुता ।
कमानुक्तिपदं देव किञ्चिद्भूतमिहोच्यतां ॥

रुद्र उवाच ।

सम्यक् पृष्टन्वया ब्रह्मन् सर्वलोकहितावहं ।
श्रुतमप्यत्र यच्छान्तिं तद्भूतं शृणु नारद ॥
नक्षत्रपुरुषं नाम परं नारायणार्चनं ।
पादौ हि (१) कुर्याद्विधिवद्विष्णुनामानि कौर्त्तयेत् ॥
प्रतिमां वासुदेवस्य मूलर्चायामिपूजयेत् ।
चैत्रमासं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं ।

मूले नमो विश्वधराय पादा-
वनन्तदेवाय च रोहिणीयु ।
जङ्घेऽभि पूज्ये वरदाय चैव
हे जानुनौ वायिकुमारकर्चं ॥
पूर्वोत्तराषाढयुगे च पादौ
नमः शिवायैत्यभिपूजनीयौ ।
पूर्वोत्तराफाल्गुनियुग्मके च
मैत्रं नमः पञ्चमराय पूजां ॥]
कर्टिं नमः शार्ङ्गधराय विष्णोः
संपूजयेन्नारद कृत्तिकासु ।

तद्यार्चयेद्वाद्रपदादये च
 पार्श्वे नमः केशिनिमुदनाय ।
 कुचिदयं नारद रेवतीषु
 दामोदरावेत्यभिपूजनीयं ॥
 अचेऽनुराधासु च माधवाय
 नमस्तथोरस्वमेव पूजा ।
 पुष्टं धनिष्ठासु च पूजनीयं
 मघासुविश्वं सकराय तद्वत् ॥
 त्रिशङ्खचक्रासिगदाधराय
 नमो विद्याखासु भुजाय पूज्याः ।
 हस्ते तु हस्ता मधुसूदनाय
 नमोऽभिपूज्या इति कैटभारेः ।
 पुनर्वसावङ्गुलिपर्वभागाः
 सान्ध्यामधीशाय नमोऽभिपूज्याः ।
 भुजङ्गनक्षत्रदिने नखानि
 संपूजयेन्मन्त्राशरीरिणश्च ।
 कूर्मस्य पादौ गरुडं व्रजामि
 जेष्ठासु कन्ये हरिरर्चनीयः ॥
 श्रोत्रे वराहाय नमोऽभिपूज्ये
 जनार्दनस्य श्वणे च सम्यक् ॥
 पुष्ये मुखन्दानवसूदनाय
 नमो वृषिहाय च पूजनीयं ।
 नमो नमः कारणवामनाय
 स्वातीषु दन्ताग्रमद्यार्चनीयं ।

आस्यं हरेः कौतुकभागवाय
संपूजनीयं द्विज वारुणे तु ।
नामोऽस्तु रामाय मध्यासु नासा
संपूजनीया रघुनन्दनस्य ॥
सृगोत्तमांगे नयने च पूज्ये
नमोऽस्तु ते राम विष्णूर्णिताक्ष ।

सृगोत्तमाङ्गं सृगशीर्षं

बुधाय शान्ताय नमो ललाटं
चित्रासु संपूज्यतमं सुरारेः ।
शिरोभिपूज्यं भरणीषु विष्णो
नमोऽस्तु विश्वेश्वर कल्किरूप ॥
आर्द्रासु केशाः पुरुषोत्तमस्य
संपूजनीया हरये नमस्ते ।
उपोषिते रुक्मदिनेषु यत्न्या
संपूजनीया द्विजपुङ्गवाः स्त्रुः ॥
पूर्णे व्रते सर्व गुणान्विताय(१)
वासूपशीलाय च शामगाय ।
हैमौ विशालायतबाहुदण्डा
मुक्ताफलेन्द्रोपलवज्ययुक्ता ।
गूढस्य पूर्णे कलशे निविष्टा

मर्चां हरेर्वस्त्रयुतां सहैमी' ।

शय्यां तद्योपस्करभाजनादि-

युक्तां प्रदद्याद्विजपुङ्गवाय ॥

यद्यत् प्रियं किञ्चिदिहास्ति देयं

ततद्विजायात्महिताय सर्व्व' ।

मनोरथावः सफलौकुरण्व

हिरण्यगर्भाच्युतरुद्ररूप ॥

स लक्ष्मीकं सभार्याय काञ्चनं पुरुषोत्तम' ।

शय्यां दद्याच्च मन्त्रे ष शय्य भेदविवर्जितां ॥

यथा न विष्णुभक्तानां वृजिनं जायते क्वचित् ।

तथा सुरुपतारस्ये केयवे भक्तिरुत्तमा ॥

यथा लक्ष्म्या न शयनं तव शूष्यं जनार्दन ।

शय्या ममाप्यशून्यास्तु कृष्ण जन्मनि जन्मनि ॥

एवं निवेद्य तत् सर्व्व' वस्त्रमाख्यानुलेपनैः ।

नक्षत्रपुरुषत्राय विप्रायाथ विसर्जयेत् ॥

भुञ्जीतातैललवणं सर्व्व चैश्वर्य्युपोषितः ।

भोजयेच्च यथाशक्त्या वित्तयाठाविवर्जितः ॥

इति तच्चत्रपुरुषमुपोष्य विधिवत् स्त्रयं ।

सर्व्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ॥

ब्रह्महत्यादिकं किञ्चिद्व्यदत्तामुच वा कृतं ।

आत्मना चाथ पितृभिस्तत् सर्व्व' नाशमाप्नुयात् ॥

इति पठति शृणोति वातिभक्त्या

पुरुषवरो व्रतमङ्गनाथ कुर्यात् ।

कलिकलुषविदारणं मुरारेः

सकलविभूतिफलदञ्च पुंसः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं नक्षत्रपुरुषव्रतं ।

—000—

शुधिष्ठिर उवाच ।

उपवासेष्वशक्तस्य तदेव फलमिच्छतः ॥

अनभ्यासेन रोगाद्वा किमिष्टं व्रतमुच्यतां ।

शिवयोपरि यस्य स्याद्भक्तिः सूर्यस्य वा विभो ।

नक्षत्राख्यं व्रतं तेन कथं कार्यमिहीच्यतां ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

उपवासेष्वशक्तानां नक्तं भोजनमिष्यते ।

यस्मिन् व्रते तदप्यत्र श्रूयतामक्षयं महत् ॥

शिवनक्षत्रपुरुषं शिवभक्तिमतां नृणां ।

तस्मिन्नक्षत्रयोगे च पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥

फाल्गुनस्यामले पक्षे यदा हस्तः प्रजायते ।

तदा यावत् व्रतं चैतन्नक्तेनाभ्यर्च्य शूलिनं ॥

शिवायेति च हस्तेन पादौ संपूजयेद्विभोः ।

शङ्कराय नमो गुल्फौ पूज्यौ चित्रासु पाण्डव ॥

भौमाय जङ्घे स्नातीषु देवदेवस्य पूजयेत् ।

ऊरुद्वयं विशाखासु चित्रेताय तु पूजयेत् ।

मेढ्रक्षैवानुराधासु अनङ्गाय हरेति च ॥

सदा ज्येष्ठासु च तथा मुरज्येष्ठेति चार्चयेत् ।

नादास्याय नमो नाभिः पूज्या मृलेन शूलिनः ॥
 आषाढयुगले पार्श्वे पार्व्व तीपतयेति च ॥
 श्रवणेन ततः कुक्षौ पूज्यौ कापालिने नमः ।
 वक्षस्थले धनिठामु सद्योजाताय वै नमः ॥
 वामेति पूजयेत्पार्श्वं हृदयं शतभिषामु च ।
 पूर्व्वोत्तरायुगे वाङ्ग नमः खट्वाङ्गधारिणे ॥
 पूज्यं रुद्राय च तथा रेवतीषु करद्वयं ।
 नखाः पूज्याः श्विनीयोगे नमस्कृत्य पिनाकिने ॥
 भरणीषु ततः पृष्ठं वृषाङ्गाय नमोऽस्त्विति ।
 कृत्तिवस्त्राय वदनं कृत्तिकामु कृत्काटिकां ॥
 वाक् पूज्या रोहिणीयोगे नमो वाचस्पतेरपि ।
 मृगोत्तमाङ्गे दशनान् भैरवायेति पूजयेत् ॥
 आर्द्रास्त्रीठाधरौ पूज्यौ स्थाणवेति युधिष्ठिर ।
 नासा पुनर्व्वसौ पूज्या पूष्णो दन्तविघातिने ॥
 पुष्ये नेत्रद्वयं पूज्यं नमस्ते सर्व्वदर्शने ।
 अश्लेषायां ललाटान्तु त्राम्बकाय नमो नमः ॥
 मघासु च जटाजूटं पूजयेदन्धकारये(१) ।
 पूर्व्वं फाल्गुनीयोगे च श्रवणौ सोमधारिणे ॥
 नमोऽस्तु पाशाङ्कुशशूलपद्म
 कपालसर्पन्धुधनुर्वराय(२) ।
 गजासुरानङ्गपुरान्धकादि-

(१) पूजयेदन्धकायवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) सपेन्द्रधनुर्वराय इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विनाशमूलाय नमः शिवाय ॥
 शिरः संपूजयेद्दद्यात्ततो धूपविलेपने ।
 ततस्तु राज्ञी भीक्ष्व्यन्तैलचारविवर्जितं ॥
 शालेयतण्डुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं ।
 दद्यात्सर्वेषु नक्षत्रेषु ब्राह्मणानां नृपोत्तम ॥
 षष्ठ्यभावे न दोषः स्यादधिके ह्यधिकं फलं ।
 नक्षत्रयुगले प्राप्ते नक्षत्रयुग्मं समाचरेत् ॥
 सुतकाशी च दीप्तेन पुनरन्यः समाचरेत् ।
 एवं क्रमेण संप्राप्ते व्रतस्यैवास्त्र पारणे ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या गुडचौरघृतादिभिः ।
 काष्ठं न कारयेद्देवसुमया सह शङ्करं ॥
 शय्यां सुलक्षणं कृत्वा विरुद्धप्रभिवर्जितां ।
 सोपधानकविश्यामां स्वास्तराभरणां शुभां ॥
 भाजनीपानहृच्छत्रचामरासनदर्पणैः ।
 भूषणैरपि संयुक्तां फलवस्तानुलेपनैः ॥
 सवस्त्राङ्गां स्थदोहनैः हेमशृङ्गिविभूषितां ।
 दद्यात्पूर्वाह्नसमये न किञ्चिदपि लङ्घयेत् ॥
 मन्त्रेणानेन राजेन्द्र त्वदि ग्रन्थं निधाय वै ।
 यथा न देव शयने तव पर्वतजानघ ।
 शून्यं वर्त्तेत सततं तथा मे सन्तु मिदं यः ॥
 यथा न देव शय्यास्तु त्वद्वते विद्यते क्वचित् ।
 तथा मामुदराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विसर्जयेत् ।

शयनादिकञ्च तत् सर्वं द्विजस्य भवनं नयेत् ॥

नैतद्विशीलाय न नास्तिकाय

कुतर्कदृष्टाय विनिन्दकाय ।

प्रकाशनौयं व्रतमिन्दुमौलेः

पद्यात्तिलेभ्योपहतान्तरात्मा ॥

भक्ताय दान्ताय गुणान्विताय

प्रदेयमेतच्छिवभक्तियुक्ते ।

इदं महापातकिनां नराणां

मघचयं वेदविदो वदन्ति ॥

या काचिदेतत् कुरुतेऽथ भक्त्या

भर्त्तारमाश्रित्य शुभङ्गं वा ।

न बन्धुपुत्रादिधनैर्वियोग-

माप्नोति दुःखं न सुहृत्समुत्थं ॥

इदं वसिष्ठेन पुराज्ज्ञेन

कृतं कुबेरेण पुरन्दरेण ।

यत्कौत्तनादप्यखिलान्यधानि

विध्वंसमाशान्तिं न संशयोऽत्र ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं शैवनक्षत्रपुरुषव्रतं ।

—००—

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर-

सकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते-

चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

नवचक्रतानि ।

अथ चतुर्विंशीऽध्यायः ॥

स्यक्ता वैरं चिरपरिचितं मित्रभावं प्रपन्ने
वाणी लक्ष्मीः किल विलसतो यस्य गेहेऽनुरागात् ॥
येनापूर्वं प्रकटितमिदं वैभवं पुण्यभाजाम् ।
सोऽयं योगव्रतसमुदयं वक्ति हेमाद्रिरस्मिन् ॥

अथ योगव्रतानि ।

कथं उवाच ।

विष्कुम्भादिषु योगेषु भवेदेकादशी नरः ।
यो ददाति क्रमात्पार्थ घृततैलपल्लैवम् ॥
यवगोधूमवरणं निष्पावाञ्छालितकुलान् ।
लवणं दधिदुग्धञ्च वस्त्रं कनकमेव च ॥
कम्बलं गोवृषं कृत्स्नमुपानद्युगलन्तथा ।
कर्पूरं कुङ्कुमञ्चैव चन्दनं कुसुमानि च ॥
लौहं ताम्रञ्च कांस्यञ्च रौप्यञ्चेति युधिष्ठिर ।
स्नातः स्नानञ्च विधिवत् सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
न वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति भविष्योक्तरोक्तं योगव्रतं ।

धरण्युवाच ।

यस्त्वशीतो व्यतीपातः कीदृशः स स्वरूपतः ।

कस्य पुत्रः कस्य पूज्यः पूजिते तत्र किं फलं ॥

वराह उवाच ।

यदा वहस्यतेभार्यां ताराञ्जयाह शीतगुः ।

मित्रत्वात् प्राह तं सूर्यस्त्वज भार्यां वहस्यतेः ॥

चक्रे चन्द्रो न तद्वाक्यं हितं शिष्योऽपि तं यदा ।

रुष्टस्तदा किलादित्यो दीप्तदृष्ट्या तदैवत ॥

तावत् सोमोऽपि रुष्टोऽस्य ततोऽन्योऽन्यमवेक्षतां ।

उभयोर्दृष्टिसम्पाते क्रुद्धयोः सोमसूर्ययोः ।

उद्यतास्यो भवेद्धीरः पुरुषः पिङ्गलेक्षणः ॥

दष्टौष्ठदौर्घदशनो भृकुटीकुटिलाननः ।

कपिलश्मशुकेशान्तो लम्बभूः सुकृशीदरः ॥

करालो दीर्घजिह्वश्च सूर्याग्नियमसन्निभः ।

सन्धोत्तुकामस्त्रैलोक्यं रवीन्दुभ्यां निवारितः ।

क्रोधध्रुवौ मां बाधेते पात्ये वै कुत्र ते मया ॥

सूर्यसोमावूचतुः ।

कीपदृष्टान्नो विविधादतिपाताद्भवानभूत् ।

व्यतीपातस्ततो नाम भवान्भुवि भविष्यति ॥

यस्मिन्काले त्वदुत्पत्तिस्तदा कल्याणकारिणः ।

व्यतीपाताय भद्रन्ते त्वयि यः पापकारकः ॥

तदन्नं चुषितो भुङ्क्ष्व तत्र कीपो निपात्यतां ।

व्यतीपातस्ततो नाम भवान् भुवि भविष्यति ॥

व्यतीपात उवाच ।

नमो वां पितरौ मेस्त्रः कोटपातः सभोजनः ।
दत्तो भवद्भ्यामधुना प्रसादः क्रियते जमा ॥

रवीन्द्र उवाच तु ।

स्नानदानजपहोमपूर्वकं
यस्त्वदीयसमये समाचरेत् ।
तस्य पुण्यमिह ते प्रसादतो-
नन्तमस्तु सुतनोरनुग्रहात् ॥
तत्काले तव विदधाति पूजनं
यस्तस्येष्टं भवतु भवेत्तु भद्रश्रुतः ।
पुत्रायुर्वनसुखकीर्तिपुष्टि-
रूपारोग्याद्यङ्गुलिजनवन्नभत्वपूर्वम् ॥

वराह उवाच ।

एतस्मात्कारणाद्भूमौ व्यतीपातोऽर्चितो नरैः ।
अर्चिते च फलं तस्य तदुक्तान्ते समाहितैः ॥
विस्तरेणार्चितफलं गदितुं केन शक्यते ।
येनार्च्यते व्यतीपातः स विधिः श्रूयतामिति ॥

शुभे व्यतीपातदिने विगाहयेत्

स पञ्चगव्येन महानदीजलं ।

उपावसेद्दे पवमानजापको

जपेत्तु शुद्धो व्यतीपात ते नमः ॥

ह्लादिते ताम्रपात्रेण शर्करापूर्जिते घटे ।

काञ्चनाञ्जे प्रतिष्ठाप्य हैममष्टभुजस्वरं ॥

अष्टभुजं अष्टादशभुजं । उत्पत्तिवाक्ये व्यतीपातमूर्तेरष्टादश
भुजत्वात् । उत्पत्तिवाक्यानुसारत्वाच्च विनियोगवाक्यस्य यथा
भगवद्गीतासु चत्वारो मनवस्त्वथेति चत्वारश्चतुर्दश ।

गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपदीपवस्त्रनिवेदनैः ।

भक्षैर्भोज्यैः फलैश्चिचैर्मांसि मार्गशिरेऽर्चयेत् ॥

नमस्तेऽस्तु व्यतीपात सूर्यसोमसुत प्रभो ।

यद्दानादिकृतं किञ्चित्तदनन्तमिहास्तु मे ॥

इतुक्त्वा पञ्च रत्नाढ्यं सपुष्पाक्षतमञ्जलिं ।

प्रक्षिप्य तत्क्षणादेव सर्वपापक्षयो भवेत् ॥

यदि द्वितीयेऽपि दिने व्यतीपाता भवेन्नही ।

तदा पूर्णोपवासस्तु दद्यात्तत् सकलं गुरोः ॥

पारणं व्यतीपातान्ते कुर्यात् संप्राश्य गोमयं ।

अथै कश्चिन्नेव दिने व्यतीपातो भवेद्यदि ।

तच्चैवाङ्गि तदा दत्त्वा उपवासं समाचरेत् ॥

कुर्यादेवं मांसि मांसि व्यतीपातस्त्रयोदश ।

व्यतीपाते तु संप्राप्ते कुर्यादुद्यापनं बुधः ॥

व्यतीपाताय स्वाहेति चीरवृक्षसमन्वितं ।

आज्यचीरतिलानाञ्च होतव्यं वै शतं शतं ॥

शर्कराघटपूर्णेन सहस्रोपस्करैर्युतां ।

प्रतिमां काञ्चनीहृत्वा प्रदद्याद्व्रतदेशिने ॥

वन्दे व्यतीपातमहं महान्तं

रवौन्दुसुतं सकलेष्टलब्धे ।

समस्तपापस्य मम क्षयोऽस्तु
 पुण्यास्य चानन्तफलं ममास्तु ॥
 इति समीक्ष्य गुरुः परिपूज्यते
 कटक-कुण्डल-काञ्चन-भूषणैः ।
 सकलमेव समाप्य यथोदित-
 सुपलभ्यमिहायुते मही ।

गां वै पयस्विनीं दद्यात्सुवर्णोत्तमदक्षिणां ।
 तस्मै शय्यां समासाद्य सारदारुमयौ दृढौ ॥
 दत्तपत्रवितानाभ्यां हेमपट्टैरलङ्कितौ ।
 हंसतूलीप्रतिच्छेदां शुभगण्डोपधानकां ॥
 प्रच्छादनपट्टीयुक्तां धूपगन्धादिवासितां ।
 ताम्बूलकुङ्कुमचोदकर्पूरागुरुसुन्दरां ।
 दीपिकोपानहच्छवां प्रदद्याच्चागरासनां ।
 देहान्ते सूर्यलोकाय विमानै रत्नसुप्रभैः ॥
 अक्षरोगणसन्धोग्यैर्गीतनृत्यविलासिभिः ।
 गत्वा कल्पवृक्षं दशतं मोदते चिदशर्चितः ॥
 तदन्ते राजराजः स्याद्रूपसौभाग्यभाग्भवेत् ।
 कौर्त्त्याब्धौ गुणपुत्रायुरारोग्यधनधान्यवान् ।
 प्रतापघ्नो महैश्वर्ययुक्तभावो बहुश्रुतः ॥
 जनसौभाग्यसम्पन्नो यावज्जन्माष्टकायुतं ।
 दर्शे शतगुणं दानं तच्छतघ्नन्दिनक्षये ॥
 शतघ्नन्तश्च संक्रान्तौ शतघ्नं विषुवे ततः ।
 युगादौ तच्छतगुणं शयने तच्छताहतं ॥

सोमग्रहे तच्छतध्रं तच्छतध्रं रविग्रहे ॥
 असंख्यं व्यतीपाते दानं वेदविदो विदुः ।
 उत्पत्तौ तल्लवगुणं कोटिगुणं भ्रमणनाडिकायां ।
 अर्बुदगुणितं पतने जपदानाद्यक्षयं पतिते ॥
 जम्बुद्वीपविंशतिनाड्यौ भ्रमणन्त्वेकविंशतिः ।
 व्यतीपातस्य पतनं दशसप्तस्थितं विदुः ॥

समर्पितं यद्वातिपातकाले
 पुनः पुनस्तद्रविगीतरश्मौ ।
 प्रयच्छतः कल्पशतार्बुदानि
 विवर्द्धमानं नहि ह्रियते तत् ॥
 तस्मान्नाहि त्वं व्यतीपातपूजां
 कुरुष्व चेत् पुण्यमनन्तमिष्टं ।
 यदि स्थिरत्वं सततन्तवेष्टं
 समस्तधारित्वमभोष्णितञ्च ॥
 गणयित्वा व्यतीपातकालं वा वेत्ति यो नरः ।
 सर्वपापहरो तस्य भवतो भानुभेखरौ
 पठति लिखति यः शृणोति वै
 तत्कथयति पश्यति कारयत्यवश्यं ।
 रविशशिदिवमाप सोऽपि
 दिवैश्वरसमयं परिपूज्यमान आस्ते ॥

इति वराह पुराणोक्तं व्यतीपातव्रतं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

येन व्रतेन चीर्णेन नपश्येद्यमशासनं ।
परिपृच्छाम्यहं ब्रह्मन् पापघ्नं व्रतमुत्तमं ॥
तद्भूतं ब्रूहि विप्रं कृत्वा जगति वै कृपां ।
मार्कण्डेय उवाच ।

शृणु राजन् व्रतमिदं हर्ष्यन्नेन पुरातनं ।
तेनैव राज्ञा तद्भूतं शूकराय च दुःखिने ॥
एकदा तु सृष्टित्वा स हर्ष्यन्तो राजसत्तमः ।
अन्तर्धरन् भवे राजन् दृष्ट्वा तत्रैव शूकरं ॥
दग्धपादकटिष्ठैव दग्धश्रीवसुन्धोदरं ॥
दृष्ट्वा तथा विधन्तन्तु कृपाञ्चक्रे दयापरः ।
केन कर्मविपाकेन अवस्थां प्राप्तवानयं ।
अहो कष्टमहो कष्टं शूकरेणोपभुज्यते ।
अवश्यमनुसर्त्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं ॥
इत्युक्त्वा तत् स्वरूपेण राजा तं प्राह शूकरं ।
इयती किमवस्था वे तन्मम ब्रूहि शूकर ॥
तच्छ्रुत्वा नृपतेर्वाक्यं निःश्वसन् शूकरो मुहुः ।
स्मृत्वा पुराकृतं कर्म प्रत्युवाचाय तं नृपं ॥

शूकर उवाच ।

शृणु राजन्नेह पूर्वं वैश्यो विश्वसखाभवः ।
आशाकारी न दाताहमाश्रितेभ्यश्च किञ्चन ॥
श्रुताश्च बहवो धर्मा पुराणश्रुतिनोदिताः ।

तथापि पापबुद्ध्याहं न करोम्यात्मनो हितं ॥
 आशापाशमनुप्राप्ता भग्नाशास्त्रे विनिर्गताः ।
 कृतवान् पापमेवाहं न किञ्चिन्नुक्तं कृतं ॥
 एकदा तु द्विजः कश्चिद्वातौपाते गृहं मम ।
 आगतो याचते माञ्च न किञ्चिद्दत्तवानहं ॥
 ततश्च क्रुपितो विप्रो मम शापमथाददत् ।
 आशाग्निर्दहते यद्वक्ष्यमाङ्गानि पृथक् पृथक् ॥
 तथैव तु तवाङ्गानि दावाग्निः पुरुषाधम ।
 अरण्ये निर्जने देशे निर्जले द्रुमवर्जिते ॥
 तत्र शूकरयोनौ त्वं प्रसूतिं समवाप्नुहि ।
 प्रसादितो मया विप्रः पुनरप्युक्तवांस्तदा ।
 ज्ञानित्वं शूकरत्वेऽपि द्रव्युज्जाय जगाम सः ॥
 तेन शापेन राजेन्द्र शूकरत्वमवाप्नुयात् ।
 अहं दुःखी ह सञ्जातो निर्जने निर्जले वने ॥

राजीवाच ।

केन त्वं मुच्यते पापात् ममाचक्ष्विह शूकर ।
 येन शक्यो मया कर्तुं तव शापस्य संचयः ॥

वराह उवाच ।

श्रूयतां मम राजेन्द्र मुक्तिः स्वाद्येन कर्षणा ।
 व्यतीपातव्रतं नाम कृतं राजस्त्वया पुरा ॥
 यथा माता सुतस्येह सर्व्वस्य हितकारिणी ।
 तथा व्रतमिदं राजन्निह लोके परच च ।

यथैवाभ्युदितः सूर्यो ह्यग्रेषं च तमो दहेत् ॥
 इदं व्रतं तथैवेह सर्वपापं व्यपोहति ॥
 सकृत् स्मृतो यथा विष्णुर्दृष्टा परमनिर्वृतिः ।
 ददात्येव न सन्देहस्तथा व्रतमिदं शुभं ॥
 शतमिन्दुचये दानं सहस्रान्तु दिनचये ।
 विषुवे शतसाहस्रं व्यतीपाते त्वनन्तकं ॥
 व्यतीपातव्रतस्यास्य विधानं शृणु तत्त्वतः ।
 माघे वा फाल्गुने वापि अन्यस्मिन्मासि वा भवेत् ॥
 व्यतीपातो दिने यस्मिन् प्रारभेद्भुतमुत्तमं ।
 तिलैः पूर्णं शरावच्च सगुडं गुरवेऽर्पयेत् ॥
 एवं द्वितीये दातव्यं तृतीये तु समापयेत् ।
 सष्टतं पायसञ्चैव दातव्यं वीत्तरीत्तरं ॥
 एवं संवत्सरस्यान्ते देवस्यार्चान्तु कारयेत् ।
 शङ्खचक्रगदापाणिं पद्महस्तं हिरण्यवं ॥
 वस्त्रयुग्मेन संवेद्य पूजयेद्गङ्गद्वजं ।
 गोक्षीरेण च संपूर्णं कांस्यभाजनमुत्तमं ॥
 स्थापयेद्देवदेवस्य स्थानन्तत्रैव कल्पयेत् ।
 शय्या च सन्निधौ तस्य स्थाप्या देवमनुस्मरन् ॥
 अनन्तशायिनं देवमनन्तफलदं शुभं ।
 लक्ष्म्या सहान्वितं विष्णुं भक्त्या संपूजयेद्गुरुं ॥
 वैदिकेनैव मन्त्रेण जातीपुष्पैः समर्चयेत् ।
 पायसेनैव नैवेद्यं शर्करासंयुतेन च ॥
 दत्त्वा निवेद्यं देवस्य प्रार्थनं प्रार्थयेद्भुतो ।

व्यतीपातव्रतं देव त्वयानन्त समर्पितं ॥
 भवत्वनन्तफलदं मम जन्मनि जन्मनि ।
 देवदेवं हृषीकेशं प्रार्थयित्वा ततो व्रतौ ॥
 तत्सर्वं गुरवे दद्याच्छ्रोत्रियाय कुटुम्बिने ।
 व्रतोपदेष्ट्रे विप्राय ब्रह्मज्ञाय विशेषतः ॥
 भूमिर्वाय सुवर्षं वा दक्षिणा तु विधीयते ।
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु व्रतमेतत् समापयेत् ॥
 इदं व्रतं त्वया देव गृहीतं पूर्वजन्मनि ।
 स्वर्गापवर्गदं नृणामनन्तफलदं शुभं ॥
 सुष्ठेहं किल्बिषादध्यात्शूकरत्वान्न संशयः ।
 तेनैव मुक्तो हर्ष्यन्तः शूकरं वाक्यमब्रवीत् ॥
 मया कृतमिदं सर्वं तत्फलन्ते ददाम्यहं ।
 एवमुक्त्वा नृपश्रेष्ठः शूकराय फलं ददौ ॥
 तत्क्षणात्तेन पुण्येन शूकरो मुक्तकिल्बिषः ।
 मुक्तः शूकरदेहाच्च सर्वाभरणभूषितः ॥
 दिव्यं विमानमास्थाय वाक्पद्मे दमुवाच ह ॥
 हेजनाः किञ्चजानीध्वं व्यतीपातव्रतोत्तमं ॥
 इहैव सुखदं नृणां परत्र च पराङ्गतिं ।
 दृष्ट्वा मां पापनिमुक्तं व्रतस्यास्य प्रभावतः ।
 विश्वासः क्रियतामस्मिन् व्यतीपातव्रतोत्तमे ॥
 इत्युक्त्वा स्वर्गतः सोऽथ राज्ञी वै पश्यतस्तदा ।
 तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा राजापि अदधे व्रतं ।
 ततो राजा पुरङ्गत्वा व्रतं वाक्कारयज्जनान् ।

सर्वं यः कृतवांस्तत्र व्यतीपातव्रतं शुभं ॥
 ततो राज्यं चिरं कृत्वा देवदेवस्य चक्रिणः ॥
 हर्ष्यन्तः प्राप्तवांस्तेन विष्णोस्तत्परमं पदं ।
 अतस्त्वं कुरु राजेन्द्र व्यतीपातव्रतोत्तमं ॥
 सर्वपापक्षयकरं नृणामिह सुखप्रदं ॥
 इदं यः कुरुते मर्त्यः श्रद्धाभावसमन्वितः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 यया तु पुत्रकामिन्या कृतं सा लभते सुतान् ।
 स्त्रीकामिनेह तद्वत् लभेन्नारीमनुत्तमां ॥
 व्यतीपातव्रतमिदं व्यतीपातदिने यजेत् ।
 ज्ञानवान् धनवान् श्रीमान् इहैव स सुखी भवेत् ।
 य इदं शृणुयाद्भक्त्या विष्णुलोके महीयते ॥

इति नारदीयपुराणोक्तं व्यतीपातव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणा
 धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविर-
 चिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रत-
 खण्डे योगव्रतानि ।

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

— ००० —

अथ करणव्रतानि ।

येनेदं निजगौरवेण दूरा-
दुत्कर्षेष्टगदपि नौयते स एषः ।
आचष्टे निखिलमनौषितार्धसिद्धै
हेमाद्रिः करणगणव्रतानि ॥

सनत्कुमार उवाच ।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि करणव्रतमुत्तमं ।
बवाख्यं बालवच्चेव कौलवन्तैतिलङ्कारं ।
वणिजं विष्टिरित्याहुः करणानि पुराविदः ॥
माघमासे तु सम्प्राप्ते शुक्लपक्षे यदा भवेत् ।
बवाभिधानकरणमुपवासस्तदा भवेत् ॥
पूजयेच्चाच्युतं देवं गन्धमाख्यविलेपनैः ।
सौवर्णीं प्रतिमा कार्या विश्वोः कर्षमिता शुभा ॥
जपेदहर्निशं तत्र मन्त्रमष्टाक्षरं बुधः ।
कलशञ्च समानीय ताम्रपात्रं तथोपरि ॥
विन्यस्य पूजयेद्देवं सुवर्णकमलेन च ।
वितानं चामरं घण्टां देवाय प्रतिपादयेत् ॥

एवं सप्त विधेयानि ववाख्यान्वथ सप्तमे ।
 ववे तु करणे प्राप्ते पूर्व्वं पूर्व्वं समाचरेत् ॥
 ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र सप्तसंख्यान् सदाक्षणं ।
 अथैवं बालवादीनि विष्टयन्तानि यथा कर्म ॥
 उपित्वा सप्त सप्तैव पूर्व्वोक्तविधिना नृप ।
 समापयेद्दत्तं भूरिगोभूहेमादिदानतः ॥
 एवं कृते व्रते राजन् राजसूयाश्वमेधयोः ।
 समस्तं फलमाप्नोति सुखं कौर्त्तिं महच्छ्रियं ।

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तं करणव्रतं ।

— ००० —

युधिष्ठिर उवाच ।

कृष्ण केयं जनैः सर्व्वैर्विष्टिभद्रेति चोच्यते ।
 कस्यात्मजयं का न्येष्टा कथं वा पूज्यते नरैः ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।

सुता मार्त्तण्डदेवस्य द्वायथा जनिता पुरा ।
 शनैश्चरस्व भगिनी सोदर्थ्यातिभवङ्करा ॥
 सा जातमात्रा भुवनं यस्तं समुपचक्रमे ॥
 निर्याति यदि कार्य्येण कथित्तस्य पुरस्थिता ।
 विघ्नं करोति स्वपती भुञ्जानस्य स्थितस्य च ।
 यज्ञविघ्नकरी रौद्रौ समाजोत्सवनाग्निनी ॥
 निस्त्रीहेगकरीपार्थ त्रिनाशयति सा जगत् ।
 तान्तु दुर्व्विनयां कस्मै यच्छाम्ये नां समध्यमां

कन्यादुर्विनयाद्गृहे पिता दोषेण गृह्यते ।
 तस्मात्सर्व्वप्रयत्नेन कन्या देया विजानता ॥
 चिन्त्यैवमशुभां भद्रां यस्य यस्य प्रयच्छति ।
 तं तमेव क्षणेनैव सुरराक्षसकिन्नराः ।
 मण्डपं मण्डपारम्भे विनाशयन्ति तत्क्षणात् ।
 विवस्वान् चिन्तयामास कस्येयं प्रतिपाद्यते ॥
 विरूपा दुष्टहृदया गर्हभास्या त्रिपादिका ॥
 जर्हरोममहादंष्ट्री खेच्छाचारविहारिणी ।
 दत्ता येषामसौख्याय भवतीह कथञ्चन ॥
 एवं वितर्कयन् देव आस्ते यावद्विद्यमानः ।
 तावत्तया जगत्सर्व्वं दुष्टया समभिद्रुतं ॥
 अथाजगाम सवितुः पार्श्वे ब्रह्माण्डसम्भवः ।
 उपालम्भ ददौ चास्य विष्टेर्होद्यमशेषतः ।
 भास्करस्तमुवाचेदं स्वयम्भुवनेश्वरं ॥
 भवान् कर्त्ता च हर्त्ता च कस्मादेवं प्रभाषसे ।
 एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा भास्करेणामितदुत्तिष्ठति ॥
 तदोवाच विष्टिमार्थ्यं शृणु भद्रे मयोदितं ।
 करणैः सह वर्त्तस्व ववचालवकौलवैः ॥
 सप्तमेऽर्द्धदिने प्राप्ते यदभीष्टं कुरुष्व तत् ।
 यात्राप्रवेशमाङ्गल्यकृत्वाणिज्यकारकान् ॥
 भक्षयस्वाभिसुखगान् नरानुत्सार्गगामिनः ।
 नोद्वेजनीयो हि जनो भवत्या दिवसत्रयं ॥
 पूज्या सुरासुराणां त्वं दिवसाद्वै भविष्यति ।

उल्लङ्घ्य ये प्रवर्तन्ते भद्रे त्वां निर्भया नराः ।
 तेषां विनाशाय शुभं कार्य्यमाख्यं सुनिश्चितं ॥
 एवमेषा समुत्पन्ना विष्टिरिष्टिविनाशनौ ।
 निवेदितेति कौन्तेय तस्मात्तां परिवर्ज्य ॥
 सिंहग्रीव सप्तभुजा विषादा पुच्छसंयुता ।
 खरीत्तमाङ्गवदना प्रेतरूढा कशोदरी ॥
 ज्वलच्चक्षुः दधती हस्ते पाशासिंघातयः ।
 नरमुण्डाद्य मालाद्य मुद्रा सप्तविधा स्मृता ॥
 सजलजलदवर्णा दीर्घनासोरुदंष्ट्रा
 विपुलहनुकपीला पिण्डकोदण्डजङ्घा ।
 धनलघतसहस्रं चोद्गिरन्ती समन्तात्
 पतति भुवनमध्ये कार्य्यविनाशाय विष्टिः ॥
 भानीः सुता किन्तु गतायजाता
 कृष्णा कुमूर्तिः सततं कुचेला ।
 देवैर्नियुक्ता करणान्तसंस्था
 विष्टिस्तु सर्वत्र विवर्जनीया ॥
 मुखे तु घटिकाः पञ्च हेतु कण्ठे सदा स्थिते ।
 हृदि चैकादश प्रोक्तायतस्त्रो नाभिमण्डले ।
 पञ्च कट्यान्तु विज्ञेयास्तिस्रः पुच्छे जयावहाः ॥
 मुखे कार्य्यविनाशाय यौवायां धननाशनौ ।
 हृदि प्राणहरा ज्ञेया नाभ्यान्तु कलहावहा ।
 कट्यामर्धपरिभ्रंशौ विष्टिपुच्छे ध्रुवक्षयः ॥
 पृथिव्यां यानि कार्य्याणि अशुभानि शुभानि च ॥

तानि सर्वाणि सिध्यन्ति विष्टिपुच्छे नृपोत्तम ।
 जलानलेन्दुकूरेण याम्यवातेन्द्रदिकक्रमात् ॥
 संख्यासमानैः प्रहरैर्विष्टिर्दुष्टामुखे वतः ।
 करालौ मन्दिनौ रौद्री समुखी दुर्मुखी तथा ॥
 त्रिशिवा वैष्णवी जंसी ह्यष्ट चैतास्तु विष्टयः ।
 धन्या दधिमुखी भद्रा महामारी खरानना ॥
 कालरात्रिर्महारौद्री विष्टिश्च कुलपुत्रिका ।
 भैरवी च महाकाली असुराणां चण्डकरी ॥
 द्वादशैतानि नामानि प्रातस्तथाय यः पठेत् ।
 न च व्याधिभयन्तस्य रोगी रोगात् प्रमुच्यते ॥
 यद्वाः सर्वेऽनुकूलाः स्युर्न च विघ्नादि जायते ।
 रणे राजकुले द्यूते सर्वत्र विजयी भवेत् ॥
 यद्य पूजयते नित्यं शास्त्रोक्तविधिना नरः ।
 तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु जायते नात्र संशयः ॥
 एतद्भद्राव्रतं पूर्वंमेतत्ते कथितं मया ।
 एवमेषा समुत्पन्ना विष्टिरिष्टविनाशनी ।
 तस्मान्नरेण कौन्तेय वर्जनीया फलार्थिना ॥
 येनोपवासविधिना व्रतेन च युधिष्ठिर ।
 पूजिता तोषमायाति तदेव कथयामि ते ॥
 यस्मिन् दिने भवेद्भद्रा तस्मिन्नहनि भारत ।
 उपवासस्य निधमं कुर्यान्नारी नरोऽथ वा ॥
 यदि रात्रौ भवेद्विष्टिरेकभक्तं दिनद्वयं ।
 कार्यस्तेनोपवासः स्यादिति पौराणिको विधिः ॥

प्रहरस्रोपरि यदा स्नाद्विष्टिः प्रहरत्रयं ।
 उपवासस्तथा कार्यं एकभक्तमतोऽन्यथा ॥
 सर्वोपधिजलस्नानं सुगन्धामलकैरथ ।
 नद्यान्तङ्गाग्रेऽथ गृहे स्नानं सर्वत्र शस्यते ॥
 देवान् पिबृन् समभ्यर्च्य ततो दर्भमथौ शुभां ।
 विष्टिं कृत्वा पुष्पधूपैर्नैवेद्यादिभिरर्चयेत् ॥
 होमन्तु नामभिर्विष्टेः शतमष्टोत्तरं नृप ।
 भुञ्जीत दत्त्वा विप्राय तिलान् पायसमेव च ।
 सतैलं कृशरं भुक्त्वा पचाद्भुञ्जीत कामतः ॥
 छायासूर्यसुते देवि विष्टिरिष्टार्थनायनि ।
 पूजितानि यथाशक्त्वा भद्रे भद्रप्रदा भव ॥
 उपोष्य विधिनानेन दश सप्त यथाक्रमात् ।
 उद्यापनं ततः कुर्यात् पूर्ववत् पूज्य भामिनीं ।
 स्नापयित्वायसे पीठे कृशरात्रं निवेद्य च ।
 परिधाय कृष्णवस्त्रयुगं मन्त्रेण तं पुनः ॥
 ब्राह्मणाय पुनर्द्वास्तौहतेलांस्तिलांस्तथा ।
 कृष्णां सवस्त्रां गामेकान्तथैव कृष्णकम्बलां ।
 दक्षिणाञ्च यथा शक्त्वा दत्त्वा भद्रां विसर्जयेत् ।
 य एवं कुरुते पार्यं सम्यग्भद्राव्रतं नरः ।
 विघ्नं न जायते तस्य कार्यारम्भे कथञ्चन ॥
 राक्षसा वा पिशाचा वा पूतना शाकिनी यहाः ।
 न पीडयन्ति तं मर्त्यं यो भद्राव्रतमाचरेत् ॥
 न चैवेष्टवियोगः स्नात्रहानिस्तस्य जायते ॥

देहान्ते याति सदनं भास्करस्य न संशयः ।

सूर्यात्मजातिभयदाभं गिनौ शनेर्या

मर्त्तये भ्रमत्यविरतं करणक्रमेण ।

तां कृष्णभासुरमुखीं समुपोष्य विष्टि-

मिष्टार्थसिद्धिमनिगच्छ पुमानुपैति ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं विष्टिव्रतं ।

—000—

कृष्ण उवाच ।

तथान्यदपि ते वरिमं विष्टिव्रतमनुत्तमं ।

यत्कृत्वा विष्टितो न श्लाघ्यश्चापि युधिष्ठिरः ॥

सुकरं सुगुणं यैष्ठं सर्वकामार्थदं नृणां ।

परं प्रीतिकरं भानोः सर्वविघ्नोपशान्तिदं ॥

मार्गशीर्षामले पक्षे चतुर्थ्यामारभेदुबुधः ।

संपूज्य ब्राह्मणयैष्ठं विष्ट्यादौ भरतर्षभ ॥

प्रागुक्तां पूज्य तां देवीं मन्त्रमेनमुदीरयेत् ।

भद्रे भद्राय भद्रं हि चरिष्ये व्रतमेव ते ॥

निर्विघ्नां कुरु मे देवि कार्यसिद्धिञ्च भावय ।

सुस्नातः पूज्यतामेवं ब्राह्मणं च स्वशक्तितः ।

ततो भुञ्जीत राजेन्द्र यावद्भद्रा न जायते ॥

अथ वान्तेऽपि भद्रायाः कामतो वाग्यतः शुचिः ।

न किञ्चिद्वचयेत्प्राज्ञो यावद्भद्रा प्रवर्त्तते ।

अनेन विधिना पार्थ प्रतिभद्रां समाचरेत् ।

नरो वा यदि वा नारी सर्वकामार्थसिद्धये ॥
 ततः संवसरे पूर्ण प्रतिमाङ्कारयेद्बुधः ।
 लौहौ शैलमयीं वापि दारुजां वा स्वशक्तितः ॥
 शक्त्या चोद्यापनं कृत्वा स्थापयित्वा यथाविधि ।
 पूजयेद्भक्तिमान्विप्रो मन्त्रैरेभिर्द्वारधीः ॥
 पूजितासि यथा पूर्वमिन्द्रेण धनदेन च ।
 विष्णुना शङ्करेणाथ तथाऽन्नः पूजयाम्यहं ॥
 निर्विघ्नेनार्थसंसिद्धिर्यथा तेषां कृता त्वया ।
 तथा ममापि भक्ताय भद्रे भद्रप्रदा भव ॥
 अन्नानादयवा दर्पात्वासुक्कङ्कं कृतं हि यत् ।
 तत्क्षमस्वाशुभे मातर्हीनस्य शरणाग्निनः ॥
 इति कुर्याद्यथाशक्त्या वित्तगाठाविवर्जितः ।
 अशक्तः परकीयां वा पूजयित्वा नराधमः ।
 अभावे लेखजां कृत्वा विधिं निष्पादयेद्बुधः ॥
 एवं हि कुरुते यस्तु भक्त्या भद्राव्रतं नरः ।
 भद्रायामपि कार्याणि तस्य सिद्ध्यन्त्यसंशयः ॥
 इह लोके सुखं भुक्त्वा पुत्रैश्चर्य्यसमन्वितः ।
 अविघ्नेन नरव्याघ्र दीर्घायुर्व्याधिवर्जितः ।
 ततोऽन्ते स्वर्गतिं प्राप्य मोदते सुरराडिव ॥
 एतत्पुरा महेन्द्रेण चीर्णं वृत्रजिघांसया ।
 विमानार्थं कुबेरेण नीतं यचिदशारिणा ॥
 शङ्खना त्रिपुरान्ताय पाञ्चजख्याय विष्णुना ।
 भद्रं हि भद्रं भवतीह सदैव पुंसां

ये भक्तिपूर्वकमिदं व्रतमादरेण ।
 भद्राभिधानमभिधाय मनोनुगं ये
 कुर्वन्तु ते ह्यखिलमेव नृपाप्नुवन्ति ।

इति भविष्योत्तरोक्तं द्वितीयभद्राव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराज श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-
 धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रि
 विरचिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ
 व्रतखण्डे करणव्रतानि ।

अथ षड्विंशोऽध्यायः ।

—००@००—

अथ सङ्क्रान्तिव्रतानि ।

—०—

परो रजोभिश्चरितैर्यदौघै-
रानन्दितो विस्मयमिति लोकः ।
स एष हेमाद्रिसुधीरिदानीं
प्रक्रान्ति सङ्क्रान्तिगतव्रतोषं ॥

वच उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन तिर्यग्योनी न जायते ।
स्वच्छदेशे च पुरुषस्तत्प्रमाचक्ष्य पृच्छतः ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

मेषसंक्रमणे भानीः सोपवासोऽनरोत्तम(१) ।
पूजयेद्भार्गवं देवं रामं शक्त्या यथाविधि ॥
वृषसंक्रमणे प्राप्ते तथा क्षण्यच्च पूजयेत् ।
तथा मिथुनसंक्रान्तौ पूजयेद्भोगशायिनं ॥
तथा कुलीरसंक्रान्तौ वराहमपराजितं ।
नरसिंहं तथा देवं सिंहसंक्रमणे विशुं ॥
कन्यासंक्रमणे देवं तथाश्चशिरसं यजेत् ।

(१) सोमशरे नरोत्तम इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तथा मकरसंक्रान्तौ रामं दशरथात्मजं ॥
 कुम्भसंक्रमणे राजन् रामं यादवनन्दनं ।
 मौनसंक्रमणे मत्स्यं वासुदेवन्तु पूजयेत् ॥
 पटे वा यदि वार्त्तायां गन्धमाख्यात्रसम्पदा ।
 प्रादुर्भावस्य नास्तीति च हीमं कुर्वीत पार्थिव ।
 व्रतान्ते जलधेनुन्तु कृचोपानत्समन्वितां ॥
 वस्त्रयुग्मयुतां दद्यात् प्रतिमासं सकाञ्चनां ।
 रात्रौ तु दीपमालाभिर्देवदेवं प्रपूजयेत् ॥

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
 स्त्रीक्षेत्रेषु तिर्य्यक्तु न चापि जन्म ।
 प्राप्नोत्यवाप्नोति चिरञ्च नाकं
 कामन्तवाप्नोति मनोऽभिरामं ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं सुजन्मावाप्तिव्रतं ।

ब्रह्मोवाच ।

कुङ्कुमं रोचना मांसी सुराचन्दनबालकं ।
 हरिद्रासह संयुक्तं मेघे स्नानं यहापहं ॥
 रोचना गोरोचना । यहापहं यहादीपापहं ।
 प्रियङ्गुः पद्मकं कुष्ठं त्वचं मांसी निशाकरं ॥
 रोचनागरुसंयुक्तं ह्रस्वस्नानं महाफलं ॥
 प्रियङ्गु फलिनी । निशाकरं कर्पूरं ॥
 उशीरं पद्मकं कुष्ठं रोचना यन्निपर्णकं ।

कुङ्कुमागुरुसंयुक्तं मिथुने राज्यदं मतं ॥
उशीरं बालकं ।

रोचना बालकं मुस्तसुराग्रेलैवचन्दनं ।
सिंहस्नानं सुराध्यक्ष राज्यायुः पुत्रवर्धनं ॥
हरिद्रा बालकं कुष्ठं मांसी चन्दनरोचना ।
कन्यास्नानं प्रकर्त्तव्यं सन्तानरतिवर्धनं ॥
रोचनारङ्गकुष्ठञ्च चन्दनोशीरपद्मकं ।
हरिद्रा बालसंयुक्तं तुले दुष्कृतनाशनं ॥
प्रियङ्गुस्फटिकं मांसी पद्मकं रोचनागुरुः ।
मुस्ताकुष्ठसमीपितं वृषिके राज्यदं मतं ॥
प्रवालं मौक्तिकं कुष्ठं रोचनावनपद्मकं ।
सुरामांसी समीपितं धनुःसंक्रमणे शुभं ॥

घनो मुस्ता ।

रोचनातावकं कुष्ठं चन्दनागुरुकुङ्कुमं ।
उशीरं पद्मकैर्युक्तं मकरे सर्वसौख्यदं ॥
यन्त्रिपर्णं त्वचा बाला केसरं जातिपत्रकाः ॥
रोचनासह संयुक्तं कुम्भे पुत्रासुराज्यदं ।

केसरो नागकेसरः ।

कपूरफलमूलैर्वा मांसीचन्दनपद्मकं ।
बालकं सघनोशीरं त्वचा भीने शुभावहं ॥
हादयैते समाख्याताः स्नाताः सुरवरार्चिताः ।
अलक्ष्मीनाशना धन्या महापातकनाशनाः ॥
देवदारुमहाकुष्ठं चन्द्रगैलेयकुन्दरः ॥

पद्मकं पत्रकम्बूलं सुरसा शुग्गुलुस्तथा ।
 महिषाख्यमथान्यन्तु द्रव्याख्येकादशेति वै ॥
 चन्द्रं कर्पूरं । सुरसा तुलसी ।
 नक्षत्रे सोमदैवत्ये योजनीया नियन्त्रितः ॥
 सोमदैवत्ये मृगशिरसि ।

विजयाविद्यया जप्तं कृतमङ्गेनयोजितं ।
 विजयं नाम विख्यातं सर्वोपद्रवनाशनं ॥
 असत्क्रीमयनं धन्यं ब्रह्मकृत्यदुरापहं ।
 बालानां रक्षणार्थाय राजकार्येण (१) सिद्धिदं ॥
 एतत्तु कथितं शक्त समासेन मया तव ।
 स्नानं संक्रान्तिधूपस्तु यथावत्परिपृच्छतः ॥

इति देवीपुराणोक्तानि संक्रान्तिव्रतानि ।

—000—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि धान्यव्रतमनुत्तमं ।
 यत् कृत्वा हि नरो राजन् सर्वकामानवाप्नुयात् ॥
 अग्ने विषुवे चैव स्नानं कृत्वा विचक्षणः ।
 व्रतस्य नियमं कुर्याद्वात्वा देवं दिवाकरं ॥
 करिष्यामि व्रतं देव त्वद्भक्तस्त्वत्परायणः ।
 तद्विघ्नेन मे जातु तव देव प्रसादतः ॥

इत्युच्चार्य लिखित्पत्रं कुङ्कुमेनाष्टपत्रकं ।
 भास्करं पूर्वपत्रेषु आग्नेये च तथा रविं ॥
 विवस्वन्तं तथा याम्ये नैऋत्ये पूषणं तथा ।
 आदित्यं वारुणे पत्रे वायव्ये तपनन्तथा ॥
 भास्करं ण्डमिति कौबेरे ऐशाने भानुमेव च ।
 एवञ्च क्रमशोऽभ्यर्च्य विश्वात्मा मध्यदेशतः ॥
 कृताञ्जलिपुटो भूत्वा सर्वान्दद्यात्समन्त्रकं ।
 कालात्मा सर्वभूतात्मा विदात्मा विश्वतोमुखः ।
 व्याधिमृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः ॥

इत्यर्चमन्त्रः ।

पुष्पधूपैः समभ्यर्च्य शिरसा प्रणिपत्य च ।
 रविन्ध्यात्वा ततो दद्याद्धान्यप्रस्थं द्विजातये ॥
 प्रतिमासं पुनस्तद्वत् पूजगो देवः सहस्रपात् ।
 एवं सदा प्रदातव्यं धान्यप्रस्थं द्विजन्मने ॥
 एवं संवत्सरे पूर्णे कुर्यादुद्यापनक्रियां ।
 अर्घ्यपात्रं हि सौवर्णं कारयेन्मण्डलं शुभं ॥
 द्विभुजं पूजयेद्भानुं रक्तवस्त्रयुगान्वितं ।
 धान्यद्रोणेन सहितं तदर्द्धेन स्वशक्तितः ॥
 स्वर्णशृङ्गीं रौप्यचुरां कांस्यदोहां पयस्विनीं ।
 रविरूपं द्विजं ध्यात्वा तस्मै वेदविदे तथा ॥
 विद्यापात्राय विप्राय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ।
 अग्निष्टोमसहस्राणां फलमाप्नोति मानवः ॥

सप्तजन्मसहस्राणि धनधान्यसमन्वितः ।
 निर्व्याधिर्निरुजो धीमान् रूपवानपि जायते ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं धान्यसंक्रान्तिव्रतम् ।

—०००००००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि लवणसंक्रान्तिमुत्तमम् ।
 संक्रान्तिवासरं प्राप्य स्नानं कृत्वा शुभैर्जलैः ॥
 वस्त्रालङ्कारसम्प्रीते भक्तिभावसमन्विते ।
 कुङ्कुमेन लिखेत्पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥
 भास्करं पूजयेद्भक्त्या यद्योक्तक्रमयोगतः ।
 तदग्रे लवणं पात्रं सगुहं स्थापयेद्बुधः ॥
 मुखैर्धूपैः समभ्यर्च्य नैवेद्यैर्विविधैस्तथा ।
 प्रदक्षिणं ततः कृत्वा उपविश्य यथाविधि ॥
 ध्यायेद्द्विजन्मने रूपं भास्करेण समन्वितम् ।
 पूजितस्तु यथा शक्त्या प्रसीद मम भास्कर ॥
 लवणं सगुहं पात्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
 एवं संवत्सरे पूर्णं भानुं कृत्वा हिरण्यम् ॥
 रत्नावस्तयुगच्छन्नं रत्नचन्दनचर्चितम् ।
 कमलं लवणं पात्रं धेन्वा सार्धं द्विजातये ॥
 प्रदद्याद्भानुमुद्दिश्य विश्वात्मा प्रीयतामिति ।
 एवं कृते तु सत्पुण्यं प्राप्यते भुवि मानवैः ॥
 न केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरपि ।

लवणाचलदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
 सर्वकामसमृद्धात्मा विमानवरमध्यगः ।
 सूर्यलोके वसेत् कल्पं पूज्यमानः सुरासुरैः ।
 इति स्कन्दपुराणोक्तं लवणसंक्रान्तिव्रतं ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

वक्ष्ये ऽहं भोगसंक्रान्तिं सर्वलोकविवर्द्धनीं ।
 संक्रान्तिवासरं प्राप्य योषितस्तु समाह्वयेत् ॥
 कुङ्कुमं कज्जलञ्चैव सिन्दूरं कुसुमानि च ।
 सुगन्धौनि च सर्वाणि ताम्बूलं शशिसंयुतं ॥
 शशिसंयुतं कपूरसंयुतं ।

तण्डुलान् फलसंयुक्तान् प्रदद्याच्च विचक्षणः ।
 अन्यान्यपि हि वस्तूनि भोगसाधनकानि च ॥
 दद्यात् प्रहृष्टमनसा मिथुनेभ्यः प्रयत्नतः ।
 भोजयित्वा यथा गत्वा वस्त्रयुग्मं प्रदापयेत् ॥
 एवं संवत्सरस्यान्ते रविं सम्पूज्य पूर्व्वं घत् ।
 सुवर्णं नृत्तौ रौप्यचुरां सर्व्वोपस्करसंयुतां ।
 धेनुं सदक्षिणां दद्यात्पत्नीकद्विजातये ॥
 एवं यः कुरुते भक्त्या भोगसंक्रान्तिमादरात् ।
 स्यात् सुखी सर्व्वमर्त्येषु भोगी जन्मनि जन्मनि ॥

इति स्कन्धपुराणोक्तं भोगसंक्रान्तिव्रतं ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथान्यदपि ते वच्मि रूपसंक्रान्तिमुत्तमां ।
 संक्रान्तिवासरं स्नानं तैलं कृत्वा विचक्षणः ॥
 हैमपात्रे घृतं कृत्वा हिरण्येन समन्वितं ।
 सुरूपं वीक्ष्य तत्पात्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 एकभक्तं ततः कृत्वा भक्त्या चैव समन्वितं ।
 व्रतान्ते काञ्चनं दद्याद्घृतधेनुसमन्वितं ॥
 अश्वमेधसहस्राणां फलमाप्नोति मानवः ।
 रूपयौवनसम्पत्त्या आयुरारोग्यसम्पदा ॥
 लक्ष्मीश्च विपुलान् भोगान् लभन्तीह न संशयः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकाच्च गच्छति ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं रूपसंक्रान्तिव्रतं ।

—०१०—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथान्यां संप्रवक्ष्यामि तेजःसंक्रान्तिमुत्तमां ।
 संक्रान्ति वासरं प्राप्य स्नानं कृत्वा विचक्षणः ॥
 शालितण्डुलसंयुक्तं कारणं कारयेच्छुभं ।
 तन्मध्ये दीपकं स्थाप्य प्रज्वलन्तं स्वतेजसा ।
 तन्मुखे मोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 अर्घ्यं च पूर्वं वत्कार्यमेकभक्तान्तु पूर्वं वत् ।
 संवत्सरे तु संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं पुनः ।
 शोभनं दीपकं कार्यं सुवर्णेन तु नारद ।

तास्मिन् करकं कार्यं तन्मध्ये दीपकं न्यसेत् ॥
 कपिला सह दातव्या करकेण द्विजातये ।
 सुवर्णकोटिदानस्य तत्फलं प्राप्यतेऽनघ ॥
 तेजसादित्यसङ्काशो वायोर्बलमवाप्नुयात् ॥
 संक्रान्तिव्रतमाहात्म्यात्प्रभते नात्र संशयः ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं तेजःसंक्रान्तिव्रतं ।

— ००० —

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथान्यां संप्रवक्ष्यामि सौभाग्यसंक्रान्तिसुत्तमां ।
 शृणु नारद यत्नेन धनैश्वर्यप्रदायिनीं ॥
 अयने विषुवे शुक्ले व्यतीपातेन भानुना ।
 संक्रान्तिदिवसे कुर्यादेकभक्तं विमत्सरः ॥
 पूर्ववद्भानुमभ्यर्च्य तथा चैव सुवासिने ।
 सौभाग्याष्टकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं सयोधिते ॥
 विप्राय वेदविदुषे भक्त्या तत् प्रतिपादयेत् ।
 एवं संवत्सरे पूर्णं कृत्वा ब्राह्मणभोजनं ।
 पर्वतं लवणं कृत्वा यथा विभवसारतः ॥
 काचनं कमलं कृत्वा भास्करश्चैव कारयेत् ।
 गन्धपुष्पादिना पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ॥
 पुष्करे च कुरुक्षेत्रे गोसहस्रफलं लभेत् ।
 सा प्रिया मर्त्यलोकेषु या करोति व्रतं त्विदं ॥

शहरस्य यथा गौरी विष्णोर्लक्ष्मीर्यथा दिवि ।
मर्त्यलोके तथा सापि प्रियेण सह मोदते ॥
इति स्कन्दपुराणोक्तं सौभाग्यसंक्रान्तिव्रतं ।

—०००—

स्कन्द उवाच ।

अद्यान्यामपि ते वच्मि फलसंक्रान्तिमुत्तमां ।
संक्रान्तिवासरं प्राप्य स्नानं कृत्वा तु पूर्व्ववत् ॥
संपूज्य पूर्व्ववद्भानुं पुष्पधूपादिना तथा ।
शर्करासहितं पात्रं फलाष्टकसमन्वितं ॥
संक्रान्तिवासरं प्राप्य ब्राह्मणाय निवेद्येत् ।
तदन्ते तु रविं कुर्यात्सुवर्णेन च नारद ॥
कुम्भस्योपरि संस्थाप्य गन्धपुष्पैः प्रपूजयेत् ।
फलाष्टकं ततो दद्याद्भक्षभोग्यसमन्वितं ॥
इति स्कन्दपुराणोक्तफलसंक्रान्तिव्रतं ।

—०००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

धनसंक्रान्तिमाहात्म्यं शृणु स्कन्द विधानतः ।
यत्कृत्वा सर्व्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥
संक्रान्तिवासरं प्राप्य शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
कलयन्निर्व्वणं गृह्य वारिपूष्णं निधापयेत् ॥
सुवर्णं युक्तान्तं कृत्वा प्रतिमासन्तु दापयेत् ।
विधिनानेन वर्षान्ते प्रीयतां मे दिवाकरः ॥

पूजाविधानं सर्व्वं धान्यसंक्रान्तिवद्भवेत् ।
 उद्यापनञ्च वक्ष्यामि संपूर्णव्रतमुत्तमं ।
 सौवर्णं कमलं कृत्वा सूर्य्यञ्चोपरि विन्यसेत् ॥
 हस्ते सुवर्णघटितं पङ्कजं वै निवेदयेत् ।
 गोदानं तत्र दातव्यं एवं संपूर्णभावेन ॥
 एवं कृते तु यत्पुण्यं फलं ख्यातुं न चोत्सहे ।
 जन्मनां शतसाहस्रं धनयुक्तो भवेन्नरः ॥
 आयुरारोग्यसम्पन्नः सूर्य्यलोके महीयते ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं धनसंक्रान्तिव्रतं ।

—०००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथान्यां संप्रवक्ष्यामि आयुःसंक्रान्तिमुत्तमां ।
 शृणु वत्स विधानेन यथा पुण्यं प्रवर्धते ॥
 संक्रान्तिदिवसे पूज्य पूर्व्ववच्च दिवाकरं ।
 कांस्यं चौरघृतं दद्यात्सहिरण्यं सशक्तितः ॥
 मन्त्र एव पृथग्दाने पूजा सैव प्रकीर्त्तिता ।
 सचौरं सुरभीजातं पीयूषसमरूपदृक् ॥
 आयुरारोग्यमैश्वर्य्यं मनो देहि द्विजापितं ।
 अनेन विधिना सम्यक् सर्व्वं दद्यादतन्द्रितः ॥
 उद्यापनादिकं सर्व्वं धान्यसङ्क्रान्तिवद्भवेत् ।
 एवं कृते तु यत्पुण्यं शक्यं नेदं मयोदितं ॥
 निर्व्याधिरपि दीर्घायुस्तेजस्वी सर्व्वजन्मसु ।

अपसृज्योर्भयं नास्ति जीवेच्च शरदः शतं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तमायुःसंक्रान्तिव्रतं ।

—०००@०००—

ब्रह्मोवाच ।

आज्ञासद्भ्रान्तिमाहात्म्यं शृणु स्कन्द विधानतः ।

यां कृत्वा सर्वलोकेषु आज्ञावान् जायते नरः ।

सद्भ्रान्तिदिवसे पुण्ये प्रारभेन्नियमं व्रते ।

पद्ममण्डलं कृत्वा कुङ्कुमेन तु भास्करं ॥

पूजयेन्नन्दमुच्चार्य विधिवद्गुरुसन्निधौ ।

आज्ञा तेजस्करीं पृष्ठे प्रभादौमियशस्करी ॥

आज्ञां सर्वत्र गां देव मम देहि नामोऽस्तुते ।

पूज्यैवं कुङ्कुमेनाथ दद्यादिप्राय भोजनं ।

उद्यापने तु चण्डांशं सौवर्णं सरथं तथा ॥

एकचक्रश्च सप्ताश्वमरुणेन ममन्वितं ।

यः कुर्याद्विधिनानेन आज्ञासद्भ्रान्तिसुत्तमां ॥

अथाज्ञाऽखलिता लोके सूर्यतस्तस्य जायते ।

गोमन्त्रमितसुतेष्टे आज्ञा सर्वत्र जायते ।

रिपवः सङ्घयं यान्ति सुखं प्राप्नोत्यनुत्तमं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तमाज्ञासंक्रान्तिव्रतं ।

—०००—

नन्दिकेशर उवाच ।

कीर्त्तिसद्भ्रान्तिमाहात्म्यं शृणु स्कन्द विधानतः ।

सङ्क्रान्तिवासरं प्राप्य रविविम्बं लिखेद्भुवि ॥
 तस्य मध्ये स्थितं देवं पूजयेत्सर्वमन्त्रतः ।
 यथाविभवसारेण ततो विप्राय दक्षिणां ॥
 प्रतिमासं तु वै श्वेतं वस्त्रयुग्मं प्रदापयेत् ॥
 उद्यापने तु रौप्यञ्च सूर्यमन्त्रं प्रदापयेत् ।
 श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 एवं कृते पराकीर्त्तिर्जायते वापि वज्रिज ।
 फलं न गच्छते वक्तुङ्गिष्यतेरपि जिह्वा ॥
 विमला कीर्त्तिं राज्यञ्च जायते नात्र संशयः ।
 आयुरारोग्यसम्पत्नो जीवेद्वर्षगतं नरः ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं कौर्त्तिसंक्रान्तिव्रतं ।

—०००@०००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

वक्ष्याम्यपापसङ्क्रान्तिं शृणु स्कन्द विधानतः ।
 संक्रान्त्यां नियतो भूत्वा तिलैः श्वेतैः समन्वितैः ॥
 करकं वर्द्धमानञ्च प्रतिमासं निवेदयेत् ।

वर्द्धमान इति शरावः

मन्त्रेणानेन तु स्त्रायाद्भक्तिभावसमन्वितः ॥
 तिलो माम्पातु पापेभ्यस्तव देव प्रसादतः ।
 त्वञ्च मां रक्ष देवेश वाङ्मनःकायकल्मषात् ।
 उद्यापने च देवस्य सौवर्णमाषकेण तु ।
 द्विभुजा प्रतिमा कार्या रजतेनाथ कारयेत् ॥

तिलधेतुः प्रदातव्या व्रतेऽस्मिन्नात्र संग्रहः ।
 पूर्वपापप्रणाशाय आयुरारोग्यहेतवे ॥
 एतत्सर्वं पुरा प्रोक्तं ब्रह्मणा विष्णवे तथा ।
 विष्णुरिन्द्राय जगदे तथा प्रोवाच शम्भवे ॥
 शम्भुश्चैव ममाचष्टे मया प्रोक्तं प्रभो तव ।
 सर्वसङ्क्रान्तिदिवसे प्रारभेद्भुतसुत्तमं ।
 दक्षिणोत्तरसङ्क्रान्तौ सर्वस्विति च केन च ।
 अध्रुवत्वाच्छरीरस्य योगपद्यात् प्रशस्यते ।
 न चात्र विधिलोपः स्यात्सर्वत्रैकान्तु दैवतं ॥
 नानादेवव्रतानान्तु नैककालः प्रशस्यते ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तमपापसंक्रान्तिव्रतं ।

—००@००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अथान्यां संप्रवक्ष्यामि ताम्बूलाख्यामनुत्तमां ।
 विधानं पूर्वं वत्कुर्याद्धान्यसङ्क्रान्तियच्च तत् ॥
 ताम्बूलचन्दनाद्यच्च प्रगृह्यान्नां द्विजोत्तमात् ।
 यावत्सर्वक्षरं पूर्णं रात्रौ रात्रौ ततः परं ॥
 याम्बूलं भक्षयेद्दिप्रान् कारयच्चैव नान्तरं ।
 वत्सरान्ते तु कमलं कृत्वा चैव तु काष्ठनं ॥
 पत्रकोशश्च कुर्वीत तथा पूगौफलालयं ।
 चूर्णभाग्णं प्रकुर्वीत पूगप्रस्फोटनं तथा ।
 सुखवासादिचूर्णानां भाण्डानि च द्विजर्षभ ॥

द्विजदाम्पत्यमावाह्य सर्वोपस्करसंयुतैः ।
 द्रव्यैश्च पूजयेद्भक्त्या भोजयेत् पङ्कजैर्हिजान् ॥
 उपकल्पितञ्च यत्किञ्चिद्वाङ्मनाय निवेदयेत् ।
 एवं करोति या नारी ताम्बूलाख्यं व्रतोत्तमं ॥
 सर्वकामानवाप्नोति मर्त्यं जातिकुलोद्भवे ।
 सौभाग्यन्तेज अतुलं प्राप्नोति द्विजसत्तम ॥
 भर्ता पुत्रैश्च पौत्रैश्च मोदते च गृहे गृहे ।
 मृता कालान्तरे पश्चात् सूर्यलोके महीयते ॥
 पतिना देववदिप्र यावदाहृतसंज्ञवं ।
 मृणोति युवती काचित् सापि तत्फलमश्रुते ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोके महीयते ॥
 इति स्कन्दपुराणोक्तं ताम्बूलसङ्क्रान्तिव्रतं ।

—०—
नन्दिकेश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि सङ्क्रान्तिञ्च मनोरथां ।
 गुह्येन पूर्णकुम्भञ्च सर्वज्ञञ्च स्वशक्तितः ।
 सङ्क्रान्तिवासरे दद्याद्दम्बाङ्गणाय कुटुम्बिने ॥
 एवं संवत्सरे पूर्णं स्वशक्त्यगोद्यापनं शुभं ।
 गुह्येन पर्वतं कार्यं वस्तरद्वै च भूषितं ॥
 अयने चोत्तरे दद्याद्वित्तशाठ्यं न कारयेत् ।
 यं यं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते ।
 इति स्कन्द पुराणोक्तं मनोरथसंक्रान्तिव्रतं ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि विशोकसङ्क्रान्तिमुत्तमां ।
 अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपातो भवेद्यदि ॥
 एकभक्तं नरः कुर्यात्तिलैः स्नानन्तु कारयेत् ।
 काञ्चनं भास्करं कृत्वा यथा विभवशक्तितः ॥
 स्नापयेत्पद्मगन्धेन गन्धपुष्पैः सपूजयेत् ।
 वेष्टयेद्भक्तवस्त्राभ्यां ताम्रपात्रे निधापयेत् ॥
 भास्कराय नमः पादौ रवे जह्नेति वै नमः ।
 आदित्याय नमो जानु ऊरू चैव दिवाकरः ॥
 अर्थस्ने तु कटिं पूज्य भानुच्चैवोदरे तथा ।
 नमः पूर्णं तु बाहुभ्यां अर्थस्ने तु पुनस्तनौ ॥
 विवस्त्रते नमः कण्ठे सहस्रांशो मुखे स्मृतं ।
 प्रभाकर नमो नेत्रे तेजोराशे नमः शिरः ॥
 वरुणाय नमः केशान् पादादौ पूजयेद्भविं ।
 अर्घ्यादि पूर्णं वत्कार्थं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 एवं संवत्सरे पूर्णं काञ्चनेन दिवाकरं ।
 सप्तवहस्तं सम्पूज्य यथाविभवशक्तितः ॥
 कारयेत्पूजयेद्भक्त्या रक्तवस्त्रे च वेष्टयेत् ।
 ततो होमं प्रकुर्वीत सूर्यमन्त्रेण नारद (१) ॥
 द्वादश कपिला दद्यादस्त्रालङ्कारसंयुताः ।
 अशक्तः कपिलामेकां वित्तशोठाविवर्जितः ।

(१) सूर्यमन्त्रेण नारद इति पुस्तकाङ्करी पाठः ।

अहणे च कुरुक्षेत्रे सत्याने च प्रदीयते ॥

कोटि कोटिसुवर्णस्य दत्तस्य लभते फलं ।

आयुरारोग्यमैश्वर्यं भार्यापुत्रसमन्वितं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं विशोकसङ्क्रान्तिव्रतं ।

—००—

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तरणाधौश्व-

रसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

सङ्क्रान्तिव्रतानि ।

—

अथ सप्तविंशोऽध्यायः ।

— ००० —

अथ मासव्रतानि ।

येन त्रिलोकी धरणी कृतेयं
कर्पूरतुल्यप्रतिमैर्यशोभिः ।
हेमाद्रिसूरिः सुमहाप्रभावं
मासव्रतं व्रातमिहब्रवीति ॥

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन रूपवान् जायते नरः ।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वं विदुष्यते ॥
मार्कण्डेय उवाच ।

फाल्गुन्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।
यावच्चैवी महाराज तावत्स्नातो दिने दिने ॥
बहिः संपूजयेद्देवं केशवं भोगशायिनं ।
एकभक्ताशनो नित्यमधःशायी तथा भवेत् ॥
तिराक्षोषोषितः पूजाच्चैवां कुर्यात्तथैव च ।
स्नयन् रजतन्दद्यादस्त्रयुग्मं तथैव च ॥

रूपार्थिनो मासमिदं मयोक्तं

व्रतोत्तमं नित्यमदीनसत्त्वं

कृत्वा तु नाकं मनुजस्त्ववाप

मानुष्यमासाद्य च रूपवान् स्नात् ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं रूपावाप्तिव्रतं ।

ब्रह्मीवाच ।

धर्मराज निबोधेदं दमनादिमहोत्सवं ।
 प्रवृत्तवरनारीकं पञ्चमोच्चारमुन्दरं ॥
 संयुतो नन्दनवने आर्य्या सह भार्य्या ।
 विष्णयोत्पुल्लनयनो बभ्रामोऽन्तवच्छिवः ॥
 स ददर्श वने फुल्ले विद्याधरगणान् बहून् ।
 वसन्तर्त्तो नत्तमानान् सुरासुरगणार्चितान् ॥
 सन्तानपारिजाताभ्यां बद्धा वै माधवीलतां ।
 कदाचिद्दोलनचक्रुः समालिङ्ग्य घनस्तनौ ॥
 गीतमान्दोलकारुढा अभ्रासन् परमस्त्रियः ।
 येनैवोत्पाटयन्ति स्म स्तनाशमपिमन्त्रयं ॥
 तद्दृष्ट्वा विष्णवाविष्टा भवानी प्राह गङ्गरं ।
 कौतुकं मे समुत्पन्नं पत्रगाभरण प्रभो ॥
 आन्दोलकं मम कृते कारयस्व खलह्वतं ।
 यथा समन्दोलयेऽहं यथा चैवे त्रिलोचन ॥
 तद्गौरीवचनं चारु युत्वाऽसौ वृषभध्वजः ।
 आन्दोलद्वारयामास समाह्वय महासुरं ॥
 स्तम्भद्वयद्वारयित्वा दृष्टकाष्टमयं दृढं ।
 सत्यञ्चैवोपरितनं श्रेष्ठं काष्ठमकल्पयत् ॥
 वासुकिं दण्डिकास्थाने बह्वानेन सुसंवृतं ॥
 तत्पुरा सच्चयं पीठं कृतवान्मणिमण्डितं ॥
 भूरिकापार्सकैशेयैः सहस्रैर्वैष्टितेन वै ।
 स्रग्दामालम्बितकरं मणिमौक्तिकगेश्वरं ॥

चेरयित्वा विचित्रान्तां दीप्तां वैजालिनीत्तरां ।
 संसिद्धां सिद्धगुरवे गौरवेण न्यवेदयत् ॥
 तत्रारूढस्तु भगवान् सोमः सोमविभूषणः ।
 मण्डनान्दीलयाभासपार्श्वस्थैः पार्श्वदैः सह ॥
 वामपार्श्वे तु विजया दक्षिणे तु जया भवेत् ॥
 चामराक्रान्तवाह्नेयसमाश्लिष्टकुचद्वयं ।
 आन्दोलयन्त्या पार्श्वस्था तन्नीतं गद्गदाक्षरं ।
 येन देवासुरस्त्रीणामासीदानन्दनिर्भरः ।
 जगुर्गन्धर्वपतयो नन्दतुषारसरोजगणाः ॥
 उत्तालवाद्यानि तथा वादयन्ति स्म चारणाः ।
 चेलुः कुलाचलाः सर्व्वे चुचुभुः सप्त सागराः ॥
 ववुर्व्वाताः सनिर्घाता देवे दीलासमन्विते ।
 आलोक्य व्याकुलं लोकं देवाः शक्रपुरोगमाः ।
 उपेत्य प्रणिपत्योचुः सर्व्वपापहरं परं ॥
 उपारमस्व भगवन् भवतः क्रीडयानया ।
 जगद्ग्राधूर्णितं देव विचलज्जलसागरं ॥
 गौर्व्वाणगौर्भिः संहृष्टः शङ्करो लोकशङ्करः ।
 समुत्ततार दीलातः प्रहर्षीतृफुल्ललोचनः ॥
 उवाच वचनं शक्रः सुरसाधस्य पश्यतः ।
 सानुकम्पं सुललितं विस्फुटार्धपदाक्षरं ॥
 श्रीमहेन्द्र उवाच ।
 यद्य प्रभृति ये दीलाक्रीडां पुष्करिणीतटे ।
 वसन्ते कारयिष्यन्ति मण्डिते त्रिदशाङ्गणे ॥

नेत्रपट्टपटीच्छत्रं पद्मरागविभूषितं ।

ह्वायकैरुपसम्पन्नां विन्यस्तकनकादुकां ॥

अदुका गृह्णन्ता ।

विचित्राभरणां भूरिभाभासितदिगन्तरां ।

मालाविद्याधराक्रान्तां प्रान्तारोपितदर्पणां ॥

ह्रस्वचामरसंस्कृतां यथाशक्तवयवा कृतां ।

अग्निकार्यं ततः कृत्वा दिक्षु दिक्षु दिशां बलिं ॥

तस्यामारोपयेद्देवमिष्टमिष्टजनाहतं ।

मूलमन्त्रेण देवाणां प्राप्तं दीलाधिरोहणं ॥

पार्श्वस्थो ब्रह्मणो विद्वान् पठेद्वा मन्त्रसुत्तमं ।

विश्वतश्चक्षुरत विश्वतो मुखो विश्वतो बाहु रत विश्वतश्चात् ।

संवाहुभ्यां धमति सम्पतवैर्द्यावाभूमौ जनयन् देव एकः ॥

गन्धीरतूर्णनिर्घोषैः कलहानाञ्चनिःस्वनैः ॥

स्तुतिमङ्गलगन्धैश्च पुष्पधूपादिवासितं ।

कुङ्कुमचोदताम्बूलपुष्पमालाकुली जनः ॥

तां विहाय जलक्रीडामन्यासां विदधीत च ।

पीतशीतजलाघातताडितो यज्जनः सुखं ॥

मन्यते नियतं कोऽपि प्रभावोऽयमनङ्गजः ।

एवं वेऽनुगमिष्यन्ति नरो दीलामुपागतां ॥

निरुजस्ते भविष्यन्ति सुखिनः शरदः शतं ।

पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमायुताः ॥

विकृत्येह सुखं मर्त्ये ततो यास्यन्ति तत्परं ।

प्राप्ते वसन्तसमये सुरसत्तमाना-

मान्दोलनं सुरवराननु कुर्वन्ते ये ।
 ते प्राप्नुवन्ति भुवि जन्मतरोः फलानि
 दुःखार्त्तितः कुलगतान्यपि तारयन्ति ॥
 इति भविष्योत्तरोक्त आन्दोलनविधिः ।

— . —
 महाभारते ।

चैत्रन्तु नियतोमासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
 सुवर्णमणिमुक्ताढ्यो कुले महति जायते ॥

विष्णुधर्म्यं ।

चैत्रं विष्णुपरी मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
 सुवर्णमणिमुक्ताढ्यं गार्हस्थ्यं समवाप्नुयात् ॥
 अहिंस्तः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
 नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहयाष्टयतं जपेत् ॥
 अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

— ००० —

अथ वैशाखव्रतानि ।

—
 श्रीकृष्ण उवाच ।

वैशाखे पुष्पलवणं वर्जयित्वा तु गोप्रदः ।
 विष्णुलीकमवाप्नोति ततो राजा भवेदिह ॥

एतत्कान्तिव्रतं नाम कान्तिसौभाग्यदायिनी ॥
विष्णुरत्र देवता ।

इति पद्मपुराणीकं कान्तिव्रतं ।

— — —
महाभारते ।

निरन्तरैकभक्तेन वैशाखं यो जितेन्द्रियः ।
नरो वा यदि वा नारो ज्ञातीनां श्रेष्ठतां व्रजेत् ॥

विष्णुधर्म्यम् ।

यः क्षिपेदेकभक्तेन वैशाखं पूजयेद्वरिं ।
नरो वा यदि वा नारो ज्ञातीनां श्रेष्ठतां व्रजेत् ॥
अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
नमोऽस्तु वासुदेवायैत्यहवाष्टयतं जपेत् ।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

— — —
वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन बुद्धियुक्तो भवेत्तरः ।
एतदेव मनुष्याणां मनुष्यत्वमुपाहतं ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रान्तु समतीतायां यावन्मासं दिने दिने ।
पूर्वं वत् पूजयेद्देवं नृसिंहमपराजितं ॥

पूर्वं वदिति चतुर्मासोत्तरूपावासिव्रतवदेकभक्तवह्निः शान-
भूशय्यादिकं कर्त्तव्यमित्यर्थः ।

होमश्च प्रत्यहं कुर्यात्तथा सिद्धार्थकैर्नृप ।

ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र तथा त्रिमधुरं नृप ॥

त्रिमधुरं मधुघृतशर्कराः (१) ।

वैशाख्यां कनकन्द्याचिरात्रोपीषितो नरः ।

ज्ञानावाप्तिप्रदस्त्वेतद्भूतं बुद्धिविवर्धनं ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्त-

मासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।

मानुष्यमासाद्य तु बुद्धियुक्तो

ज्ञानेन युक्तश्च तथा भवेच्च ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं ज्ञानावाप्तिव्रतं ।

अथ ज्यैष्ठ्यव्रतानि ।

महाभारते ।

ज्येष्ठामूलान्तु वै मासमेकभक्तान्तु यः क्षिपेत् ।

ऐश्वर्यमनुत्तमं योऽष्टं पुमान् स्त्री वाभिजायते ॥

विष्णुधर्मः ।

कृत्वाऽर्पितमना ज्येष्ठमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।

अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ॥

(१) दुग्ध घृतशर्करा इति पाठान्तरं ।

नमोऽस्तु वासुदेवायैव हृष्याष्टयतं जपेत् ।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य समर्थं फलमाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

— ००० —

वल्ग उवाच ।

श्रीविहीनस्य लोकेऽस्मिन् जीवितस्यापि किं फलं ।
तस्माद्भूतं समाचक्ष्य येन स्थास्तीयुतो नरः ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

वैशाख्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।
पूर्वं वत् पूजयेद्देवं श्रीसहायं दिने दिने ॥
पूर्वं वदिति चैव्यादिरूपावाप्तिव्रतवत् ।
पुष्पमूलेः फलेष्वैव जुहुयादक्षतानि च ।
वित्त्वाथ वल्ली सततं गोरसैर्भोजयेद्विजान् ॥
चिराच्चोपोषितो ज्येष्ठां कनकं प्रतिपादयेत् ।
वस्त्रयुग्मञ्च राजेन्द्र तेन साफल्यमश्रुते ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्त-

मासाद्य मासं सुचिरं मनुष्यः ।

मानुष्यमासाद्य विवृढतेजाः

श्रिया युतः स्याज्जगति प्रधानं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं श्रीप्राप्तिव्रतं ।

अथाषाढव्रतानि ।

महाभारते ।

आषाढमेकभक्तेन स्थित्वा मासमतन्द्रितः ।

बहुधान्यो बहुधनो बहुपुत्रश्च जायते

विष्णुधर्म्म ।

आषाढमेकभक्तेन पूजयेद्विष्णुतत्परः ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

—००—

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन भोगमाप्नोति मानवः ।

किन्तु भोगविहीनस्य कार्यमस्ति धनैर्हिज ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

ज्यैष्ठ्यान्तु समतीतायां प्रतिपत्पञ्चतिक्रमात् ।

पूर्वं वत् पूजयेद्देवं विश्वरूपधरं हरिं ॥

अत्रापि पूर्ववदिति रूपावाप्तिव्रतवदित्यर्थः ।

कृत्वा व्रतान्ते च तथा चिरात्

दत्त्वा सुयुक्तं शयनं हिजाय ।

सर्लोकमासाद्य चिरं नरेन्द्र

मानुषमासाद्य च भोगवान् स्यात् ।

इति विष्णुधर्म्माक्तं भोगावाप्तिव्रतं ।

—०००—

अथ श्रावणव्रतानि ।

सञ्जय उवाच ।

कदाच यावन्ती पूजा क्रियते तु कदा व्रतं ।
कथमेवा कृतेन्द्राणां किं फलन्तद्ब्रवीहि मे ॥

विजय उवाच ।

प्राप्ते तु यावन्ते मासि शुक्लपक्षे मनोहरे ।
संस्थाप्य पार्वतीं देवीं पूजयेद्वक्तिशक्तिः ॥
मासं यावन्नियमतः संस्मरन् पार्वतीं हृदि ।
श्वेतार्घ्यैः श्वेतकुसुमैः श्वेतचन्दनकेन च ॥
गन्धैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्यथाकालोद्भवैः फलैः ।
अर्घ्यं दद्यात् फलेनैव कुसुमाक्षतचन्दनैः ॥
नमोऽर्हं यावन्ती देवी सर्वपापघ्नहरो ॥
महाणार्घ्यं हि देवेशि शङ्करेण समं मम ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

नमो नमस्ते देवेशि अर्हं यावन्ति पार्वति ।
नमस्तेऽस्तु जगन्मातर्नमस्ते हरवल्लभे ॥
नमो देवि नमस्तुभ्यं काल्यायनि नमोऽस्तु ते ॥
नमः कालि महाकालि शिवे दुर्गे नमोऽस्तु ते ।
नमो रुद्राणि सर्वाणि अर्पणे शङ्करप्रिये (१) ।
सर्वभूतहिते देवि त्राहि संसारसागरात् ।

पूजामन्त्रः ।

धूपोऽयं सर्वदेवानां आहारो ह्यमृतोपमः ।

(१) यवने शङ्करप्रिये इति पुस्तकाकारे पाठः ।

धूपं गृहाण देवेशि अर्हश्चावणि नमोऽस्तु ते ॥
 जितवस्त्रं प्रदातव्यं धीतं वा निर्मले शुभे ।
 आवणान्ते ततः पश्चात्समाप्य नियमं शुचिः ॥
 गौरिणीर्भोजयेच्छक्त्या मिष्टान्नेन जये शुभे ।
 द्विजाद्य भोजयेत्तत्र वस्त्राणि परिधापयेत् ॥
 एवंविधविधानेन कृत्वाऽर्हश्चावणीव्रतं ।
 न तस्य स्याच्च दारिद्र्यं न चैवेष्टविद्योजनं ॥
 अष्ट पुत्राक्षभेन्नारी भर्तारश्च गुणाधिकं ।
 सूरूपं गुणिनं कान्तं पण्डितं प्रियवादिनं ॥
 एकभक्तो न क्तेन कुर्यादेतद्व्रतं शुभं ।
 इदं कृत्वा पुरेन्द्राणीन्द्रं लेभे पतिमुत्तमं ॥
 रोहिणी पतिमालेभे चन्द्रं व्रतनिषेवणात् ।
 रक्षा देवी सुभर्तारं आदित्यं प्राप सत्पतिं ॥
 इदन्ते कथितं भद्रे अर्हश्चावणिकाव्रतं ।
 कुरुते या च पूर्णानि व्रतान्यस्या भवन्ति हि ॥
 यदा ग्रहकृतैर्दोषैर्यदि देवो न वर्धति ।
 कथाश्रवणमात्रेण देवो वर्धति वासवः ॥
 दुर्भिक्षे डामरे घोरे सङ्ग्रामे राजविग्रहे ।
 कथामेतां निशम्याद्यु दोषैः सर्वैः प्रमुच्यते ॥
 इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तमर्हश्चावणिकाव्रतं ।

स्वभर्तारति सम्बन्धे महास्नेही यथा भवेत् ।
कुलस्त्रीणां तथाचक्षुः व्रतं मम जगद्गुरो ॥

कृष्ण उवाच ।

यमुनायास्तटे पूर्वं मधुरास्ति पुरौ शुभा ।
तस्यां शत्रुघ्ननामाभूद्राजा राघवनन्दनः ॥
तस्य भार्या कौत्तिमाला नाम्नासौत् प्रथिता भुवि ।
कदा प्रणम्य भगवान् वशिष्ठमुनिसत्तमः ॥
पृष्टः कथं मुनिश्चेष्ट सौभाग्यमतुलं लभेत् ।
ब्रूहि मे तिलसम्बन्धं कारणं व्रतमुत्तमं ॥
एवमुक्तस्तथा ज्ञानी वशिष्ठः कौत्तिमालया ।
ध्यात्वा सुहृत्तमाचख्यौ कीकिलाव्रतमुत्तमं ॥

वसिष्ठ उवाच ।

आषाढपौर्णमास्यान्तु सन्धाकाले ह्युपस्थिते ।
सङ्कल्पयेन्मासमेकं श्रावणीप्रभृति ह्यहं ।
स्नानं करिष्ये नियता ब्रह्मचर्ये स्थिता सती ।
भोक्ष्यामि नक्तं भूशय्याङ्गरिष्ये प्राणिनान्दवां ॥
इति सङ्कल्प्य पुरुषो नारी वा ब्राह्मणान्तिके ।
प्राप्यानुज्ञान्ततः प्राज्ञे सर्व्वं सामयिसंयुतः ।
पुरुषः प्रतिपत्काले दन्तधावनपूर्व्वकं ॥
नद्याङ्गत्वाथवा वाप्यां ब्रह्मचर्ये स्थिता सती ।
तुलसीसूक्तिकां गृह्णन् तडागे गिरिनिर्भरे ॥
स्नानं कुर्याद्व्रती पार्थ सुगन्धामलकैस्तिलैः ।

दिनाष्टकं ततः पश्चात् सर्वोषध्या पुनः पुनः ॥
 यवया पिष्टया चाष्टौ दिनानि पृथगाचरेत् ।
 स्नात्वा ध्यात्वा रविं सन्धान्तर्पयित्वा पिष्टृस्तथा ।
 तर्पयित्वा लिखेत् पिष्टैः कौकिलां पक्षिरूपिणीं ॥
 कलकम्बां शुभैः पुष्पैः पूजयेच्चम्पकीद्वयैः ।
 पात्रैर्वा धूपनैवेद्यैर्दीपालक्तकचन्दनैः ॥
 तिलतण्डुलैर्दूर्वायैः पूजयेत्तां चमापयेत् ।
 नित्यं नित्यचरेद्भक्त्या मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥
 तिलात्स्नेहन्तिलाक्षीं तिलवर्णं तिलप्रिये ।
 सौभाग्यधनपुत्रांश्च देहि मे कौकिले नमः ।
 इत्युच्चार्य ततः पश्चाद्बृहस्पत्यसंयतः ॥
 कलाहारं स्नपेत्पार्थ यावन्मासं समाप्यते ।
 मासान्ते ताम्रपात्रे तु कौकिलां तिलपिष्टजां ॥
 रत्ननेत्रां स्वर्णपद्मां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
 वस्त्रैरत्नैर्गुणैर्युक्तां यावन्मासं कुण्डलेऽथवा ॥
 श्वश्रुश्वश्रुवर्णं वा दैवज्ञे वा पुरोहिते ।
 व्यासे वा संप्रदातव्या व्रतिभिः शुभकाञ्चया ।
 एवं या कुरुते नारी कौकिलाव्रतमादरात् ।
 सप्तजन्मानि सौभाग्यं सा प्राप्नोति सुविस्तरं ॥
 निःसपत्नं पतिं भव्यं सखेष्टं प्राप्य भूतले ।
 सता गौरीपुरं याति विमानेनार्कवर्चसा ॥
 एतद्भूतं वशिष्ठेन मुनिना गदितं पुरा ।
 तथा चानुष्ठितं पार्थ समयं कौत्सीमासया ॥

तथाप्तं सर्वसम्पन्नं वशिष्ठ वचनादि ह ।
 पुत्रसौभाग्यसत्कारं शत्रुघ्नस्य प्रसादतः ॥
 एवमन्यापि कौन्तेय कीकिलाव्रतमादरात् ।
 चरिष्यति भुवं तस्याः सौभाग्यञ्च भविष्यति ॥

ये कीकिलां कलरवाकुलकण्ठपौठां
 यच्छन्ति साज्यतिलपिष्टमयीं हिजेभ्यः ।
 ते नन्दनादिषु वनेषु विहृत्य कामं
 मर्त्यं समेत्य मधुरध्वनयो भवन्ति ।

इति भविष्योत्तरोक्तं कीकिलाव्रतम् ।

— ००० —

महाभारते ।

आवर्णं नियतो मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
 यत्र तत्राभिवेगेण युज्यते ज्ञातिवर्धनः ॥

विष्णुधर्म्यम् ।

क्षपयेच्चैकभक्तेन आवर्णं विष्णुतत्परः ।
 अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
 नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यह्यष्टशतं जपेत् ।
 वाजपेयस्य यज्ञस्य समयं फलमश्नुते ।

— ००० —

इति एकभक्तव्रतम् ।

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन नित्यं धर्मपरो भवेत् ।

धर्मवत्त्वं महाभाग जन्मसाफल्यकारणं ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

आषाढ्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।

पूर्वं वत् पूजयेद्देवं धर्मविग्रहधारिणं ॥

पूर्वं वदित्यनेन रूपावाप्तिव्रतानुक्तविशेषेण ग्रहणं ।

मासस्य चान्ते नृप पौर्णमास्यां

कुर्त्याचिरात् कनकञ्च दद्यात् ।

व्रतोत्तमं धर्मकरन्तवोक्तं

सर्वार्थदं नात्र विचारमस्ति ।

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं धर्मावाप्तिव्रतं ।

—०००@०००—

अथ भाद्रपदव्रतानि ।

—०००—

महाभारते ।

प्रौष्ठपादन्तु यो मासमेकाहारो भवेन्नरः ।

धनाढ्यस्कीर्तमतुलमैश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥

विष्णुधर्म ।

एकाहारो भाद्रपदे यश्च कृष्णव्रतं नयेत् ।

अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ॥

नमोऽस्तु वासुदेवायैत्यह्याष्टव्रतं जपेत् ।

राजसूयस्य यज्ञस्य फलन्दशगुणं सभेत् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

— ००० —

वच उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन धनवान् पुरुषो भवेत् ।

युववान् देवलोकेषु पूज्यो भवति मानवः ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

आवर्णां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।

पूर्ववत् पूजयेद्विष्णुं देवं सङ्कर्षणं विभुं ।

अनुक्तान्तु रूपावामिब्रतादिज्ञेयं ।

नीलोत्पलदलैः पद्मैर्भृङ्गराजस्य पार्थिव ।

घृतेन परमान्नेन तथा विल्वैश्च पार्थिव ॥

त्रिरात्रोपोषितः सम्यक् प्रोष्ठपद्यां ततो नरः ।

गाञ्च दद्याद्विजेन्द्राय व्रतान्ते मनुजोत्तम ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं त्वयोक्त-

मासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।

मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्

व्रतेन चीर्णेन नरेन्द्रसिंहः ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं धनावाप्तिव्रतं ।

— ००० —

अथाश्विनव्रतानि ।

ब्रह्मोवाच ।

मांसि चाश्वयुजे शक्ता एकादश्यामुपोषितः ।
 गृह्णीयात्तु व्रतं चेष्टं कौमुदाख्यं महाफलं ॥
 अहिंसकः शुचिभूत्वा धौतवासा जितेन्द्रियः ।
 द्वादश्यामर्चयेत्स्नात्वा वासुदेवं जगद्गुरुं ॥
 विलिप्य तु सुगन्धैश्च चन्दनागुरुकुङ्कुमैः ।
 कमलोत्पलकङ्कारैरक्तोत्पलसुगन्धिभिः ॥
 अर्चयेद्युतं नित्यं मालत्वा च सुगन्धया ।
 घृतेन पूरयेत्पात्रं न तु तैलेन पूरयेत् ॥
 दीपं दद्याद्दिवा नक्तं वर्त्त्वा तु चिरया शुभं ।
 नैवेद्यं पायसापूपमोदकैर्विनिवेदयेत् ॥
 निवेद्य वासुदेवाय भक्त्या चैव जितेन्द्रियः ।
 व्रतमेतन्नरः कृत्वा धर्मं ध्यात्वा चमापयेत् ॥
 ओं नमो वासुदेवाय सततञ्च जपेद्बुधः ॥
 विप्राञ्च भोजयेद्भक्त्या दद्याच्चैव तु दक्षिणां ।
 अनेनैव विधानेन मासमेकं व्रतञ्चरेत् ॥
 यावद्विबुध्यते देवः कात्तिके गरुडध्वजः ।
 व्रतमेतन्नृचापुण्यं महापातकनाशनं ॥
 समं मासोपवासेन फलमस्याधिकं हि वा ।
 सर्वकामप्रदं पुण्यं पुत्रारीग्यधनावहं ॥
 व्रतमेतन्नरः कृत्वा विष्णुलोकमवाप्नुयात् ।

इति विष्णुरहस्योक्तं कौमुदीव्रतं ।

वक्ष उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन नरस्मारोग्यमाप्नुयात् ।

रूपसीभाग्यलावण्यं सरोमस्य निरर्थकं ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

प्रोष्ठपद्यामतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्लमात् ।

यादवाय दिवार्चयामनिरुद्धं प्रपूजयेत् ।

पूर्वोक्तेन विधानेन यावदाष्टयुंजी भवेत् ॥

पूर्वोक्तेन रूपावामिव्रतोक्तेन ।

सारसैरर्चयेद्देवं जातौपुष्पेर्द्दिने दिने ।

सारसैः कमलैः ।

घृतेन जुहुयादह्निं घृतं दद्याद्विजातये ।

भोजनं गौरसप्रायं तथा विप्राञ्च भोजयेत् ॥

त्रिरात्रोपोषितः सम्यगाश्रयुज्यान्ततो नरः ।

सष्टतं ससुवर्णञ्च कांस्यपात्रं दिजातये ॥

दद्यान्नृपतिशार्दूलं नरस्मारोग्यवृद्धये ।

व्रतमेतद्विनिर्दिष्टं स्वर्गलोकप्रदं शुभं ॥

न केवलं रोगहरं प्रदिष्ट-

मात्राकरं रूपविवृद्धिदञ्च ।

व्रतोत्तमं ते कथितं नृवीर-

यथेष्टकामाप्तिकरं नृलोके ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमारोग्यव्रतं ।

महाभारते ।

तथैवाष्टयुजं मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।

मृत्यवान् वाहनादाय बहुपुत्रश्च जायते ॥

विष्णुधर्मोत्तरे ।

नयं वाष्टयुजं विष्णुं पूजयन्तमोजनः ।

अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ॥

नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहखाष्टगतं जपेत् ।

अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

अथ कार्तिकव्रतानि ।

कार्तिकीमासः सर्वदैवत्योऽग्निश्च सर्वदेवानां सुखं तस्मात्
कार्तिके मासि बहिः स्नावीत गायत्रीजपनिरतः ।

सर्वदैवहविद्याशौ संवत्सरकृतात्पापात् पूतो भवति ॥

इति विष्णुस्मृत्युक्तः कार्तिकस्नानविधिः ।

मैत्रेय उवाच ।

कार्तिकः खलु मासो वै सर्वदेवमतीमहान् ।

यानि कृच्छ्राणि (१) चीत्तानि सर्वपापहराणि हि ॥

कृतानि मुनिभिस्तानि भवन्ति मनुजाधिप ।

देवपितृमनुष्येभ्यो दत्तं घृतमधु मृतं ॥
तत्रात्रमच्चयं प्रोक्तं ब्रह्मणा लोककटोणा ।
समभ्यर्च्य हरिं भक्त्या दीपं दत्त्वा दिवानिशं ।
सर्वपापविशुद्धात्मा नरो याति दिवं नृप ॥

इति वज्रपुराणोक्तं कार्तिकव्रतं ।

सप्तकुमार उवाच ।

दामोदरस्य वाक्यं श्रुत्वा पञ्चकार सः ।
केनोपायेन भगवन् श्रुते तन्महत्तमः ॥
नाकलोकसमं सौख्यं प्रेतलोके भवेत्कर्षं ।
भगवन् देवकीपुत्रस्तद्वाक्यस्योत्तरं ददौ ॥
उवाच परमं गुह्यं मनोरथफलप्रदं ।
भो शृणु महाबुद्धे यत् प्रवक्ष्यामि ते वचः ॥
पूर्वं आययुजे मासि पौर्णमास्यां समाहितः ॥
प्रथमे च निशारत्न मनीषाकायसंघतः ।
नमः पितृभ्यः प्रेतेभ्यो नमोऽर्थाय विष्णवे ।
नमो यमाय रुद्राय कान्तारपतये नमः ॥
दद्यादनेन मन्त्रेण दीपं श्रद्धासमन्वितः ।
यः कार्तिकं समग्रं वर्तन्ते तस्य सम्पदः ॥

दिवाकरेऽस्ताचलमौलिभूते

गृहाददूरे शुक्लः पुराणं ।

यूपाकृतिं यज्ञीयहस्तदाह

मारोप्य भूमावथ तस्य मूर्ध्नि ॥

यवाङ्गुलच्छिद्र युतास्तु मध्ये

द्विहस्तदीर्घाथ सुपट्टिकासु ।

कृत्वा चतस्रोऽष्टदला कृतिस्तु

याभिर्भवेदष्टदिगानुसारी ॥

यवैर्मितमङ्गुलं यवाङ्गुलं ।

तत्कर्णिकायान्तु महाप्रकाशो

दीपः प्रदेयो दलगास्तवाष्टौ ।

खदिङ्गुखा दीपवरास्तु तैल-

घृतादियुक्तास्तु यधोपलब्धं ॥

अनङ्गलान्नख्यथ वस्त्रखण्डं

नवं सुरक्तम्बधवा सुशुक्तं ॥

अनङ्गलान्नं अपरिद्धितं ॥

धन्यं प्रवीज्यं वसुकञ्च हृद्यं

स्निग्धं सुखत्वं सुसमं समस्तं ।

तच्छालिपिष्टोपरिसन्निधेयं

यथा न नश्येन्न च कम्पते वा ॥

सर्वं प्रकुर्याच्चिगुणप्रमाणं

मध्ये स्थितस्याप्यथ दीपराजः ।

दलेषु शोभाढ्यमतौघ कुर्यात्

मनोरथानामुपलब्धये च ॥

घण्टाष्टकं लम्बितपुष्पदाम

सुवस्त्रशोभान्वितमत्र पञ्चात् ।

संयोज्य भूमिं त्वय गीमयेन
 सचन्दनाक्तेन जलेन लिप्तां ॥
 अनेकवर्णैरथ मण्डले तु
 कृत्वाष्टपत्रं कमलप्रमाणं ।
 फलानि मूलानि तद्याक्षतानि
 लाजा दधिचौरमद्यान्नपानं ॥
 नानाविधं भक्षविशेषणञ्च
 सुवृत्तगीतं मधुरञ्च वाद्यं ।
 निवेद्य धर्माय हराय भूमौ
 दामोदरायाप्यथ धर्मराजे ॥
 प्रजापतिभ्यस्त्वथ सत्पितृभ्यः
 प्रेतेभ्य एवाथ तमस्थितेभ्यः ।
 नैऋत्यकोणादथ दक्षिणान्तं
 धर्मादिभ्यः प्रेतपर्यान्तिकेभ्यः ॥
 ततो जलं शीतलमानयित्वा
 सर्पिःसमध्वक्तमतीव हृद्यं ।
 आपूर्य्य चाष्टौ कलशान् जलेन
 नैऋत्यकोणादथ सन्निधाय ॥
 हेमादिपात्रनिलमेव पूर्णं
 दद्यात्पिधानञ्च सदक्षिणञ्च ।
 गोभूहिरण्यं रजतञ्च वस्त्रं
 फलानि भूतानि यवञ्च धान्यं ॥
 गृहं रथं शयनं वाहनञ्च

यहाथ किञ्चिद्दृष्टये मनोज्ञं ।
 निवेदयेद्ब्राह्मणसत्तमेभ्यो
 नैर्ऋत्यकोणादथ संस्थितेभ्यः ।
 एकैकशः प्रीणनञ्चाथ कुर्यात्
 धर्मादिभ्यः प्रेतपुर्त्यान्तिकेभ्यः ।
 एतत्समग्रं विधिवच्च कुर्यात्
 स्वशक्तिमादौ स्वधनं विचार्य ॥
 दीपान् समग्रानथ वर्जयित्वा
 सर्वं नयेयुस्त्वपि विप्रमुख्यान् ।
 प्रदक्षिणीकृत्य वनाङ्गनान्तु
 ततोभवेत्संयतनस्तभोजी ॥
 वनाङ्गनां वनदेवतां दीपस्तभमूर्तिं ।
 इतीदमीदृग्ध्यवहारयुक्तं
 निशागमे प्रत्यहमेव कुर्यात् ।
 मासं समग्रं परया च भक्त्या
 समाप्यते कार्तिकपौर्णमास्यां ॥
 दिनत्रयं दीपमहीक्ष्वं वा
 एकोऽथ वा दीपवरघ देवः ।
 तथाञ्च युञ्ज्यादिसमग्रमासं
 निशागमे प्रत्यहमेव भक्त्या ॥
 नमोऽस्तु क्रान्तारकदेवताभ्यः
 इतीव मुक्ता स्वगृहस्य शाक्यैः ।
 नार्थ्यं नरेणाथ सुसंयतेन

भक्त्या युतेनाथ निशासु भोज्यं ॥
 सम्याचये दीपवराय देवाः
 रात्र्यां समे कार्त्तिकपौर्णमास्यां ।
 दरिद्रपेक्षस्वयं गोकुलेषु
 श्मशानदेवायतनेषु चैत्ये
 नदीतटेषु स्वयच्छान्तरे वा
 अथैकलिङ्गे पथि चैकवृत्ते ॥
 सहस्रमष्टाधिकमत्र तैल-
 पलस्य पात्रे सुशुभे शतं वा ॥
 ये नो तद्वैरघवा तद्वैः
 प्रमाप्य रिक्तास्त्वय पूरणीयाः ।
 हस्तान् स्रक्कीर्णांश्च चतुर्ह्रस्वैव
 प्रमाप्य वस्त्रं त्वय सूत्रवर्त्ति ॥
 प्रज्वालयेत्ताञ्च निरुध्य धीमान्
 स्त्रीणामलङ्कारशतैः प्रपूज्य ।
 देवी महावर्त्तिरतीव वन्द्या
 पुण्या च साद्या भुवनप्रकाशी ॥
 एतन्न कुर्यादथ यस्तु मन्द-
 स्तस्यान्धकारस्य कुतोऽपि गान्तिः ।
 अयं हि दीपः किलकल्पवृक्ष-
 चिन्तामणिर्भद्रघटोऽथ वेणुः ॥
 अनेन दीपेन मनोरथानां
 सम्प्राप्तिरस्तीति न संशयोऽत्र ।

एतानि उक्त्वा कतिचिद्वचंसि
दामोदरचान्तरितोबभूव ॥

इत्यादिपुराणोक्तः प्रदीपविधिः ।

यज उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन सर्व्वत्र जयमाप्नुयात् ।
व्यवहारे रते द्यूते विवादे च द्विजोत्तम ॥
जयावाप्तेः परक्षास्ति सौख्यं लोकेषु सत्तम ।
जयावाप्तिः परं सौख्यं तदपि व्रतमुच्यतां ।

मार्कण्डेय उवाच ।

आश्वयुज्यामतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।
पूर्व्ववत् पूजयेद्देवं लोकनाथं त्रिविक्रमं ॥
पूर्व्ववदिति रूपावाप्तिव्रतवत् ।

त्रिरात्रान्ते तु कार्त्तिक्यां दद्याद्भक्षणमुत्तमं ।
सर्व्वं गच्छधरहृत्वा गन्तधारत्रैरलङ्कृतः ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं यद्योक्तं
प्राप्नोति लोकं सुचिरं नृवीर ।
तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यः
प्राप्नोति सर्व्वं च जयन्ति लोके ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं जयावाप्तिव्रतं ।

ब्रह्मोवाच ।

सुपुण्ये कार्तिके मासि देवर्षिपितृदेविते ।
 क्रियमाणे व्रते नृणां सख्येऽपि स्यान्महाफलं ॥
 कालः संवत्सरः पुण्यस्तस्माद्वर्षसु पूजितः ।
 वर्षाद्याः कार्तिकः पुण्यः कार्तिकाद्गौतमपञ्चकं ॥
 नैवेद्यं पुष्पधूपञ्च अर्चनं सुविलेपनं ।
 दत्तैर्वा कार्तिकं विष्णोः फलं सांवत्सरं लभेत् ॥
 अतः कार्तिकमासाय सदैव शुभकाङ्क्षिभिः ।
 हरिमुद्दिश्य कर्त्तव्यं सुशक्त्या सुकरं व्रतं ॥
 कार्तिकस्यासिते पक्षे वायुभक्षस्तुर्दशी ।
 समुपोष्य नरो भक्त्या पूजयेद्भक्तद्वयजं ॥
 उपवासस्तु कर्त्तव्यो वारिमध्ये स्थितेन च ।
 जलकच्छमिदं कृत्वा विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥
 दशम्यां पञ्चगव्यागौ एकादश्यामुपोषितः ।
 अर्चयेच्चाप्युतं देवं नियतश्च व्रतश्चरेत् ॥
 कार्तिकस्यासिते कृत्वा नरो देवव्रतश्चरेत् ।
 दामोदरं समभ्यर्च्य देवो वैमानिको भवेत् ॥
 अपः चौरं दधि घृतं सप्तम्यादिचतुर्द्दिनं ।
 कार्तिकस्यासिते पीत्वा एकादश्यामुपोषितः ॥
 कच्छपैतामहं नाम कुर्वन् संपूजयेद्भरिं ।
 प्राप्नोति परमं विष्णोः स्थानं त्रैलोक्यपूजितं ।
 त्रिरात्रं पयसः पानमुपवासपरस्य च ॥
 यद्यादौ कार्तिके शुक्ले कच्छो माहेन्द्र उच्यते ।

दामोदरं समभ्यर्च्य कच्छं माहेन्द्रमाचरेत् ॥

प्रयात्यसुलभन्देव विष्णुलोकमनुत्तमं ।

वराहं मुन्यन्नमग्नौयादयावकाश्च वराहं ततः ॥

मुन्यन्नं नीवारारुचं ।

चरहृद्योपवसेदन्त्यं कच्छोऽयं वैष्णवः स्मृतः ।

कार्त्तिकस्य तृतीयादावर्चयेद्विष्णुमव्ययं ।

शुक्लपक्षे नरो याति तद्विष्णोः परमं पदं ॥

पञ्चरात्रं पयः पीत्वा प्रतिपत्पञ्चतिक्रमात् ।

दध्याहारो भवेत्यथ एकादश्यामुपावसेत् ॥

कार्त्तिकस्य सिते कुर्वन् पूजयेद्भरुडध्वजं ।

भास्कराख्यमिदं कृत्वा ज्येष्ठशीर्षं व्रजेन्नरः ॥

यवागूं यावकां शाकां दधिक्षीरघृतजलं ।

पञ्चम्यादि सिते पक्षे कार्त्तिकस्य समाचरेत् ॥

कच्छं सप्तर्षिदक्षेदं कुर्वन्विष्णुर्चने रतः ।

वैष्णवं लोकमाप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितं ॥

पलाशविल्वपत्रैश्च कुशपद्मैरुडुम्बरैः ।

स्मृतश्च पिबेत् क्षीरं पठ्यामुपवसेद्दिनं ॥

कुर्वन् हि कार्त्तिके शुक्ले कच्छमान्ने यमुत्तमं ।

विष्णुलोकमवाप्नोति भक्त्याभ्यर्च्य जनार्दनं ॥

पयो विल्वानि पद्मानि मृणालकवल्लानि तु ।

सप्तम्यादौ नरः कृत्वा एकादश्यामुपावसेत् ॥

कार्त्तिकस्यामले पक्षे लक्ष्मीप्रदमिदं व्रतं ।

केगवच्च समभ्यर्च्य वैष्णवीं गतिमाप्नुवात् ॥

कच्छाण्येतानि सर्वाणि सर्वपापहराणि च ।
 कर्त्तव्यानि नरैर्भक्त्या कार्त्तिके तु विशेषतः ॥
 गृहस्थो वा वनस्थो वा समुत्तुर्वाथ भिक्षुकः ।
 कृत्वा व्रतमवाप्नोति वैष्णवं पदमव्ययम् ॥
 कच्छाणि कुर्वन् सर्वाणि वाङ्मनोनिनियतेन्द्रियः ।
 धौतवासः शुचिस्नातः पूजयेद्देवमच्युतम् ॥
 अहिंसको दानरतो जपहोमपरायणः ।
 अर्चयेद्देवरदं विष्णुं कच्छाणि तु समाचरेत् ॥
 व्रतद्रव्याणि सर्वाणि क्षीरादीनि सदा व्रती ।
 विप्रदत्तानि चाश्वीयाश्चेच्छया न प्रकामतः ॥
 यानि वै परकीयानि द्रव्याणि कथितानि तु ।
 तेषां पुण्यतमन्दानं यद्दाति द्विजोत्तमम् ।
 कुर्वन् कच्छाणि पौडस्तः शुधया सुहृतेऽथ वा ॥
 असृतन्तु गवां क्षीरं पाययेत् पौडितवरम् ।
 अष्टौ तान्यव्रतघ्नानि आपो मूलं फलं पयः ।
 हविर्नाश्वणकाम्या च गुरोर्वचनमौषधम् ॥
 यद्योक्तेन विधानेन कच्छाणि समुपाचरेत् ।
 कार्त्तिके कृष्णमभ्यर्च्य याति यत्र जनार्दनः ॥
 एवं नानाह्वयेर्नित्यं पूजितो गरुडध्वजः ।
 व्रतोपवासनिश्चयैस्तु सुक्तिफलभागिनः ॥

इति विष्णुरहस्योक्तानि कच्छव्रतानि ।

माध्याता उवाच ।

संप्राप्य कार्तिकं मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने ।
मोहिनीं मोहसंयुतां कथं सम्बुभुजे वद ॥
विष्णुभक्तस्तुतिपरः प्रवरः स महीचिता ।
तस्मिन् पुण्योत्तमे मासि तस्यां किमकरोद्वृषः ॥

वसिष्ठ उवाच ।

संप्राप्य कार्तिकं मासं प्रबोधकरणं हरेः ।
अतिमुग्धोऽप्यसौ राजा मोहिनीं वाक्यमब्रवीत् ॥
यत देवि त्वया सार्धं ब्रह्मन् संवत्सरान् मया ।
तवापमानस्य भयात् त्वं मुक्ता मया क्वचित् ॥
साम्प्रतं व्रतकामोऽहं तन्निबोध वरानने ।
त्वयासक्तस्य मे देवि बहवः कार्तिका गताः ॥
न व्रती कार्तिके जातो मुक्तैकं हरिवासरं ।
सोऽहं कार्तिकमिच्छामि व्रतेन परिसर्पितुं ॥
अव्रतेन गतो येषां कार्तिकी मर्त्यधर्मिणां ।
इष्टापूर्त्तं त्वया तेषां धर्मं पद्मोद्भवाम्भजे ॥
मांसाग्निनी हि भूपास्ता अत्यर्थं मृगयागताः ।
ते मांसं कार्तिके त्यक्त्वा गता विष्णुसत्तवं शुभं ॥
प्रवृत्तानां हि भवाणां कार्तिके नियमे कृते ।
अवश्यं विष्णुरूपत्वं प्राप्यते मुक्तिसाधनं ॥
हृदयाङ्गादकर्तृणि दीपदानाद्दिवं व्रजेत् ।
तस्याप्यभावे सुभगे परदीपप्रबोधनं ॥
कर्त्तव्यं भूतिकामेन सर्वदानाधिकं यतः ।

एकतः सर्वदानानि दीपदानं हि चैकतः ॥
 कार्तिके न समं प्रोक्तं दीपको ह्यधिकः स्मृतः ।
 कार्तिके कार्तिकीं कृत्वा विष्णोर्नाभिभवोद्भवे ।
 धाजकानः कृतात् पापान्मुच्यते नात्र संशयः ।
 व्रतीपवासनियमैः कार्तिको यस्य गच्छति ॥
 देवो वैमानिको भूत्वा स याति परमं पदं ।
 तस्मात्कोहिनि मोहन्तु परित्यज्य ममोपरि ॥
 भव भूधरपूजायां निरता नीरजेक्षणे ।
 अहं व्रतधरश्चैव भविष्ये हरिपूजने ॥

मोहिन्युवाच ।

विस्तरेण ममाख्याहि माहात्म्यं कार्तिकस्य च ।
 सर्वपुण्याधिकः प्रोक्तो मासोऽयं राजसत्तम ॥
 विशेषात् पुष्करे प्रज्ञो द्वावत्यान्तु सौकरे ।
 श्रुत्वा कार्तिकमाहात्म्यं करिष्येऽहं यथेष्टितं ॥

रुक्माङ्गद उवाच ।

माहात्म्यमभिधास्यामि मासस्यास्य वरानने ।
 येन ते जायते भक्तिभक्त्या येनार्थं ते हरिः ॥
 कार्तिके कञ्चुसेवी यः प्राजापत्यरतीऽपि वा ।
 षड्द्वादशाहं पञ्चवा मासं वा वरवर्णिनि ॥
 क्षपयित्वा नरो याति तद्विष्णोः परमं पदं ।
 एकभक्तेऽथवा नक्ते तथा सुम्नु अयाचिते ॥
 कृते नरैर्हराप्तातिर्भवेहै दीपमालया ।
 तस्मिन् हरिदिने पुण्यं तथा वै भीष्मपञ्चकं ॥

प्रबोधनीं नरः कृत्वा जागरेण समन्वितौ ।
 न मातुर्जठरे याति अपि पापान्वितो नरः ॥
 तस्मिन्दिने वरारोहे मण्डलं यस्तु पश्यति ।
 विना सांख्येन योगेन स याति परमं पदं ॥
 कार्त्तिके मण्डलं दृष्ट्वा सौकरं शूकरं शुभे ।
 दृष्ट्वा कौकवराहन्तु न भूयस्तनयो भवेत् ॥
 त्रिविधस्य तु पापस्य दृष्ट्वा मुक्तिर्भवेन्नृणां ।
 मन्दारे चपलापाङ्गि कुजके श्रीधरं तथा ॥
 कार्त्तिके वर्जयेत्तैलं कार्त्तिके वर्जयेन्मधु ।
 कार्त्तिके वर्जयेत्कांस्थं कार्त्तिके मांसं सन्धितं ॥
 तैलं राजिकादिसन्धानं ।

निष्पावान् कार्त्तिके देवि यो भुङ्क्ते विष्णुतत्परः ।
 संसत्सरकृतात्पुण्याहानिर्भवति तत्तृचणात् ॥
 प्राप्नोति राजकीं शोनिं सकृच्चणसम्भवात् ।
 कार्त्तिके सौकरं मांसं यस्तु भुङ्क्ते सुदुर्मतिः ॥
 षष्टिर्वर्षसहस्राणि रौरवे परिपच्यते ।
 तच्छुक्तो जायते पापी विष्ठाशो ग्रामशूकरः ॥
 न मात्स्यं भक्षयेन्मांसं न कौर्मं नान्यदेव हि ।
 चण्डालो जायते राजन् कार्त्तिके मांसभक्षणात् ॥
 कार्त्तिकः सर्वपापघ्नः किञ्चिद्भूतधरस्य तु ।
 गच्छेद्यस्य तु धर्मात्मा न स शोच्यः कृताकृते ॥
 कार्त्तिके तु कृता दीक्षा नृणां जन्मनिकृन्तनी ।
 तन्मात्सर्वप्रयत्नेन दीक्षादुर्वीत कार्त्तिके ॥

अदीक्षितस्य वामोरु कृतं सर्वं निरर्थकं ।
 पशुयोनिं समाप्नोति दीक्षया कुलजन्म च ॥
 न गृहे कार्त्तिकीं कुर्याद्विशेषेण तु कार्त्तिकीं ।
 तीर्थेषु कार्त्तिकीं कुर्यात्सर्वं यत्ने न भामिनि ॥
 कार्त्तिके शुक्लपक्षस्य कृत्वा ह्येकादशीं नरः ।
 प्रातर्दस्त्वा शुभान् कुशान् स याति हरिमन्दिरं ॥
 संवत्सरव्रतानां हि समाप्तिः कार्त्तिके स्मृता ।
 पञ्चाहा यत्र दृश्यन्ते विष्णोर्नाभिजसम्भवे ॥
 दिनानि यत्र चत्वारि तथैव वरवर्णिनि ।
 उत्तरायणहीनेऽपि शुद्धिर्लभ्यं विना शुभे ॥
 दृश्यन्ते यत्र सम्बन्धाः पुत्रपौत्रविवर्द्धनाः ।
 तस्माद्धोद्विनि कर्त्तास्मि कार्त्तिकव्रतसेवया ।
 अशेषपापनाशाय तव प्रीतिविवृद्धये ॥

इति नारदीयोक्तं कार्त्तिकमासव्रतं ।

—000—

ब्रह्मोवाच ।

क्षीराशी कार्त्तिके यस्तु देव्या भक्तिरतो नरः ।
 शाकपाचकनक्ताशी प्रातस्त्रायी शिवारतः ॥
 पूजयेत्तिलहोमस्तु मधुक्षीरघृतादिभिः ।
 कार्यस्तु देवीमन्त्रेण ऋण पुण्यफलं हरेः ॥
 महापातकसंयुक्तो युक्तो वा तूपपातकैः ।
 मुच्यते नात्र सन्देहो यस्मात्सर्व्वगता शिवा ॥

अन्यो वा भावनायुक्तो अनेन विधिना शिवा ।
 स्वयं वा अन्यतो वापि पूजयेत् पूजयेत् वा ॥
 न तस्य भवति व्याधिर्न च शत्रुहृतं भयं ।
 नोत्पातं गृहदुःखं वा न च राष्ट्रं विनश्यति ॥
 महास्वभावसम्पन्ना ऋतवः शुभदायकाः ।
 निष्पत्तिः सर्वं शस्यानां तस्करा न भवन्ति च ॥
 प्रभृतपदसो गावो ब्राह्मणाः सत्क्रियापराः ।
 स्त्रियः पतिव्रताः सर्वा रूपा निर्हृतवैरिणः ॥
 फलपुष्पवती देवी वनस्पतिमती मही ।
 भवने नात्र सन्देहश्छिन्नाविधिपूजनात् ॥
 जयन्ती मङ्गला काली भद्रकाली कपालिनी ।
 दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वधा स्वाहा नमोऽस्तुते ॥
 अनेनैव तु मन्त्रेण जपहोमस्तु कारयेत् ।
 प्रातः सम्यक् स्मृता वक्ष्ये महिषघ्नी प्रपूजिता ॥
 अघं नाशयति क्षिप्रं यथा सूर्योदयस्तमः ।
 इति देवीपुराणोक्तं देवीव्रतं ।

— ००० —

नारद उवाच ।

भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमस्य च ।
 विधिं मासोपवासस्य फलज्ञास्य यथोदितं ।
 यथाविधा नरैः कार्या व्रतचर्या यथा भवेत् ।
 शारभ्यते यथापूर्वं समाप्यं हि यथाविधि ॥

यावत्संख्यन्तु कर्त्तव्यं तावदब्रूहि पितामह ।
व्रतमेतत् सुरश्रेष्ठ विस्तरेण ममानव ॥

ब्रह्मोवाच ।

साधु नारद यच्चैतत् पृष्ठश्चर तपोधन ।
यादृक्प्रतिमतां श्रेष्ठ तच्छृणुष्व ब्रवीमि ते ॥
सुराणाञ्च यथा विश्णुस्तपताञ्च यथा रविः ।
मेरुः शिखरिणां यद्ब्रह्मैतयेस्तु पक्षिणां ॥
तीर्थानान्तु यथा गङ्गा प्रजानान्तु यथा वणिक् ।
श्रेष्ठं सर्व्वव्रतानान्तु तद्व्यासीपवासनं ॥
सर्व्वं व्रतेषु यत्पुण्यं सर्व्वं तीर्थेषु यत्फलं ।
सर्व्वं दानोद्भवं वापि लभे व्यासीपवासकृत् ॥
अग्निष्टोमादिभिर्ह्यग्नैर्विधिवद्भूरिदक्षिणेः ।
न तत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलङ्घनात् ॥
तेन दत्तं हुतं जप्तं ज्ञानञ्चैव स्वधा कृता ।
यः करोति विधानेन नरो मासमुपोषणं ॥
प्रविश्य वैष्णवं यज्ञं तेनाभ्यर्च्य जनार्दनं ।
गुरोराज्ञां ततो लब्ध्वा कुर्यात्प्रासीपवासनं ॥
वैष्णवानि यथोक्तानि कृत्वा सर्व्वं व्रतानि तु ।
द्वादश्यादौनि पुण्यानि ततो मासमुपाचरेत् ॥
अतिकृच्छ्रं पराकृच्छ्रं कृत्वा चान्द्रायणं ततः ।
प्रासीपवासकुर्व्वीत ज्ञात्वा देहबलाबलं ॥
वानप्रस्थो यतिर्व्वापि नारी वा विधवा मुने ।
प्रासीपवासं कुर्व्वीत गुरुविप्राज्ञया ततः ॥

आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः ।
 व्रतमेतत्तु गृह्णीयाद्यावत् त्रिंशद्दिनानि तु ॥
 वासुदेवं समुद्दिश्य कार्त्तिकं सकलं नरः ।
 मासश्चोपवसेद्यस्तु स मुक्तिफलभाग्भवित् ॥
 अक्षुतस्यालये भक्त्या विकालं कुसुमैः शुभैः ।
 मालतीन्दीवरैः पद्मैः कमलैः सुसुगन्धिभिः ॥
 कुङ्कुमोशीरकपूरैर्विलिप्य वरचन्दनैः ।
 नैवेद्यधूपदीपाद्यैरर्चयेत् जनार्दनं ॥
 मनसा कर्मणा वाचा पूजयेद्गुरुद्वयं ।
 कुर्यान्नरस्त्रिसवनं बृहद्भक्तिजितेन्द्रियः ॥
 नाम्नामेव तथाक्षार्पं विष्णोः कुर्यादर्चनं ।
 भक्त्या विष्णोस्तुतिर्वाचा मृषावादं विवर्जयेत् ॥
 सर्वसत्त्वदयायुक्तः शान्तवृत्तिरहिंसकः ।
 सुतो वासनसंख्यो वा वासुदेवं प्रकीर्त्तयेत् ॥
 स्मृत्यालोकनगन्धादिस्नादनं परिकीर्त्तनं ।
 अथस्य वर्जयेत् सर्वं यासानाद्याभिकाङ्क्षनं ॥
 गात्राभ्यङ्गं शिरोऽभ्यङ्गं ताम्बूलं सुविलेपनं ।
 व्रतस्थो वर्जयेत् सर्वं यच्चान्यत्र निराकृतं ॥
 व्रतस्थो न स्मृहेतिकिञ्चिदिकर्मस्थान्न चालयेत् ।
 देवतायतने तिष्ठेन्न गृहस्थश्चरेद्भुतं ॥
 ज्ञात्वा मासोपवासन्तु सम्भृतात्मा जितेन्द्रियः ।
 ततोऽर्चयेत्ततः पुण्यं द्वादश्याङ्गरुद्रध्वजं ॥
 पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गन्धधूपविलेपनैः ।

वस्त्रालङ्कारवाद्यैश्च तोषयेदच्युतं नरः ॥
 स्नापयेत् हरिं भक्त्या तीर्थचन्दनवारिणा ।
 चन्दनेनानुलिप्ताङ्गं पुष्पधूपैरलङ्कृतं ॥
 वस्त्रदानादिभिश्चैव भोजयेच्च द्विजोत्तमान् ।
 दद्याच्च दक्षिणां तेभ्यः प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥
 विप्रान् क्षमापयित्वा तु विस्तृज्याभ्यर्च्य पूज्य च ।
 एवं वित्तानुसारेण भक्तियुक्तेन शक्तितः ॥
 एवं मासोपवासन्तु कृत्वाभ्यर्च्य जनार्दनं ।
 भोजयित्वा द्विजाश्चैव विष्णुलोके महीयते ॥
 एवं मासोपवासं हि सम्यक् कृत्वा त्रयोदश ।
 निर्यापयेत्ततस्तान् वै विधिनानेन तच्छृणु ॥
 कारयेद्द्वैषाणं यज्ञमेकादश्यामुपोषितः ।
 पूजयित्वा च देवेशमाचार्यानुज्ञया हरिं ॥
 अर्चयित्वा हरिं भक्त्या अभिवाद्य गुरुन्तथा ।
 ततोऽनुभोजयेद्विप्रान् भोजयीत यथाविधि ॥
 विशुद्धकुलचारिचान् विष्णुपूजनतत्परान् ।
 पूजयित्वा द्विजान् सम्यग्भोजयित्वा त्रयोदश ॥
 तावन्ति वस्त्रयुग्मानि भाजनान्यासनानि च ।
 योगपट्टानि शुभ्राणि वस्त्रासूत्राणि चैव हि ॥
 दद्याच्चैव द्विजायेभ्यः पूजयित्वा प्रणम्य च ।
 ततोऽनुकल्पयेच्छ्रद्धां शस्तास्तरणसंस्कृतां ॥
 साक्षादनशभां श्रेष्ठां सोपधानामलङ्कृतां ।
 कारयित्वात्मनो मूर्तिं काञ्चनीन्तु स्वशक्तितः ॥

न्यसेत्तस्यान्तु शय्यायामर्चयित्वा स्रगादिभिः ।
 आसनं पादुके कृत्वा वस्त्रगुग्ममुपानहौ ॥
 पवित्राणि च पुष्पाणि शय्यायामुपकल्पयेत् ।
 एवं शय्यान्तु सङ्कल्प्य प्रणिपत्य च तान् द्विजान् ॥
 प्रार्थयेच्चानुमोदार्थं विष्णुलोकं ब्रजाम्यहं ।
 एवमभ्यर्चिता विप्रा वदेयुर्व्रतिनं सदा ॥
 ब्रज ब्रज नरत्रैष्ठ विष्णोस्त्यानमनामयं ।
 विमानं वैष्णवं दिव्यं सशय्यापरिकल्पितं ॥
 तेन विष्णुपदं याहि सदानन्दमनामयं ।
 ततो विसर्जयेद्विप्रान् प्रणिपत्यानुगम्य च ॥
 ततस्तु पूजयेन्नृत्त्या गुरुं ज्ञानप्रदायकं ।
 तां शय्यां कल्पितां सम्यग्गुरुं व्रतसमापकं ॥
 प्रणम्य शिरसा शान्तो गुरवे प्रतिपादयेत् ।
 एवं पूज्य हरिं विप्रान् गुरुं ज्ञानप्रकाशकं ॥
 कृत्वा मासोपवासांश्च नरो विष्णुतनुं विशेत् ।
 कृतमासोपवासश्च विष्णुपूजनतत्परः ॥
 नयेच्छान्तमनाः कालं धर्मस्थः सुजितेन्द्रियः ।
 कृत्वा मासोपवासांश्च निर्व्याप्य विधिवन्मुने ॥
 कुलानां शतमुवृत्य विष्णुलोकं ब्रजेवरः ।
 तस्मिन् जातो महापुण्ये कुले मासोपवासकृत् ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ।
 नरो मासोपवासानां कर्त्ता पुण्यवतां नरः ॥
 पिढमाढकुलाभ्याश्च समं विष्णुपुरौ ब्रजेत् ।

नारी वा सुमहाभागा यद्येकं व्रतमास्थिता ।
कृत्वा मासोपवासाद्यं व्रजेद्विष्णुं सनातनं ॥

नारद उवाच ।

सदुष्करमिदं देव मूर्च्छांशानिकरं नृणां ।
व्रतं मासोपवासाख्यं भक्तिं जनयतेऽच्युते ॥
पौडितस्य भृगन्देव सुमूर्षोर्व्रतिनस्तदा ।
त्यागो वानुग्रहो वाथ किन्तु कार्यः पितामह ॥

ब्रह्मोवाच ।

व्रतस्यं कथितं दृष्ट्वा सुमूर्षुं वा तपोधन ।
दृष्ट्वा तु ब्राह्मणस्तस्य कुर्यात्सम्यगनुग्रहं ॥
अमृतं पाययेत् क्षीरमिच्छमानं सकृन्निशि ।
यथेह न वियुज्येत प्राणैः क्षुत्पौडितो व्रतौ ॥
अतिमूर्च्छान्वितं क्षीणं सुमूर्षुं क्षुत्प्रपौडितं ।
पाययित्वा श्रितं क्षीरं रचेद्देत्वा फलानि च ॥
अहोरात्रञ्च यो नित्यं व्रतस्यं परिपालयेत् ।
पयो मूलं फलं दत्त्वा विष्णुलोकं व्रजेत सः ॥
एवं मासोपवासस्यमारुढं प्राणसंग्रहे ।
अव्रतघ्नगुणैर्हि वैः परीक्षेद्ब्राह्मणाक्षया ॥
नैते व्रतं विनिव्रन्ति हविर्विप्रानुमोदितं ।
क्षीरौषधं गुरोराक्षयापो मूलफलानि च ॥
एवं कृत्वाभिभजेत(१) सगुहं पायसं तदा ।

पाययेद्द्रक्षितो यस्मात्कमाप्नोति पुनर्ब्रतं ॥
 अथ विष्णुव्रतं विष्णुर्दाता विष्णुव्रती तथा ।
 सर्व्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा व्रतस्थं शीघ्रमुद्धरेत् ॥
 यथा समुपुर्निषेष्टः परिग्लानोऽतिमूर्च्छितः ।
 तदा समुद्धरेत् शीघ्रमिच्छन्तं विमुक्तस्थितं ॥
 परिपात्य व्रती देहं व्रतशेषं समापयेत् ।
 यथोक्तं द्विगुणं तस्य फलं विप्रमुखीदितं ॥
 इन्द्रियाधेष्वसंसक्ता सदैव विमला मतिः ।
 परितोषयते विष्णुं नीपवासोऽजितात्मनां ॥
 किं तस्य बहुभिस्तोयैः स्नानहोमजपव्रतैः ।
 येनेन्द्रियगणो घोरो निर्जितो हृष्टचेतसा ॥
 जितेन्द्रियः सदा शान्तः सर्व्वभूतहिते रतः ।
 वासुदेवपरो नित्यं न क्लेशं कर्तुं मर्हति ॥
 कृत्वा व्रतं(१) यथोक्तन्तु वैष्णवं पुरुषोत्तमं ।
 विष्णुलोकमवाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभं ॥
 ये स्मरन्ति सदा विष्णुं विशुद्धेनान्तरात्मना ।
 ते प्रयान्ति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकमनामयं ॥
 प्रभाते चार्द्धरात्रे च मध्याह्ने दिवसत्रये ।
 अच्युतं येऽनुकीर्त्तन्ति ते तरन्ति भवार्णवं ॥
 आनन्दितोऽथ दुःखार्त्तः क्रुद्धः शान्तोऽथवा हरिं ।
 यो हि कीर्त्तयते भक्त्या स गच्छे द्वैष्णवीं पुरीं ॥

गर्भजन्म-जरारोग-दुःखसंसारवन्धनैः ।
 न बाध्यते नरो नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् ॥
 स्थावरे गङ्गामे सत्त्वे स्थूले सूक्ष्मे शुभाशुभे ।
 विष्णुं पश्यति सर्व्वं त्रयः स विष्णुः स्वयं नरः ॥
 सर्व्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं सचराचरं ।
 यस्य शान्ता मतिस्तेन पूजितो गरुडध्वजः ॥
 अतिकल्याणुकल्याणां व्रतानामुत्तमस्य च ।
 विष्णुलोकमवाप्नोति प्रसादाच्चक्रपाणिनः ॥
 विधिर्मासोपवासस्य यथावत् परिकीर्त्तितः ।
 सुतस्नेहादिजत्रेष्ठ सर्व्वं लोकहिताय च ॥
 कृत्वा शुत्वा च यं भक्त्या ततो विष्णुपुरीं व्रजेत् ।
 नाभक्ताय प्रदातव्यं न देयं दुष्टचेतसे ॥

इति विष्णुरहस्योक्तं मासोपवासव्रतं ।

—००—
महाभारते ।

कार्त्तिके कन्तु नरो मासं यः कुर्यादेकभोजनं ।
 शूरश्च बहुभाग्यश्च कीर्त्तिर्मासैव जायते ॥

विष्णुधर्मः ।

कार्त्तिके एकदा मुङ्क्ते यश्च विष्णुपुरी नरः ।
 शूरश्च कृतविद्यश्च बहुपुत्रश्च जायते ॥
 अहिंस्रः सर्व्वं भूतेषु वासुदेवपरायणः ।

नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहसाष्टशतं(१) जपेत् ।

अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इत्येकभक्तव्रतं ।

अथ मार्गशीर्षव्रतानि ।

महाभारते ।

मार्गशीर्षन्तु यो मासमेकभक्तेन संचिपेत् ।

भोजयेत्तु द्विजान् भक्त्या सुच्यते व्याधिकिस्त्रिषैः ॥

सर्वकल्याणसम्पूर्णः सर्वदुःखविवर्जितः ।

उपोष व्याधिरहितो वीर्यवानभिजायते ।

कृषिभागी बहुधनी बहुधान्यस्र जायते ॥

विष्णुधर्मे ।

मार्गशीर्षन्तु यो मासमेकभक्तेन संचिपेत् ।

कुर्वन् वै विष्णुश्रद्धयां स देशे जायते शुभे ॥

अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।

नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहसाष्टशतं जपेत्(२) ।

वाजपेयस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

(१) वासुदेवाय चारुसाष्टशतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) वासुदेवाय चारुसाष्टशतं जपेति कश्चित् पाठः ।

वक्ष्ये उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन नरो लावण्यमाप्नुयात् ।
लावण्यरहितं रूपं निष्फलं प्रतिभाति मे ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

कार्त्तिक्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।
पटे वा यदि वार्त्तायां प्रद्युम्नं पूजयेद्दिभुम् ॥
वहिः स्नानं ततः कुर्यान्नक्तमग्नौ वाग्यतः ।
एकभक्तं महाराज हविष्यं प्रयतः सदा ॥
मार्गशीर्षे ततः प्राप्य विराटोपोषितः शुचिः ।
सम्पूज्य देवप्रद्युम्नं ह्रस्वाग्नौ घृतमेव च ॥
भोजयेद्ब्राह्मणाञ्चात्र भोजनं लवणोत्कटं ।
चूर्णितस्य ततः प्रस्थं लवणस्य द्विजातये ॥
महारजतरक्तञ्च वस्त्रयुग्मं तथा गुरोः ।
दद्याच्च कनकं राजन् कांस्यपात्रं तथैव च ॥

मासेन लावण्यकरं प्रदिष्टं
व्रतोत्तमं नाकगतिप्रदञ्च ।
न केवलं यादव सर्वकामान्
नरस्य दद्यात्पुरुषप्रधानं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं लावण्यावाप्तिव्रतं ।

—०—

अथ पौषव्रतानि ।

—०००—

महाभारते ।

पौषमासन्तु कौन्तेव भक्तैर्नैकेन यः क्षिपेत् ।

सुभगो दर्शनीयश्च यशोभागो च जायते ॥

विष्णुधर्मैः ।

पौषमासं तथा दालभ्य एकभक्तेन यः क्षिपेत् ।

शुश्रूषणपरः शौरिररोगी जायते नरः ॥

अहिंस्रः सर्वमूतेषु वासुदेवपरायणः ।

नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यह्वयाष्टयतं जपेत् ।

अश्वमेधस्य यज्ञस्य ततः फलसवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

—०००—

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन शीलवान् पुरुषो भवेत् ।

कुलजातिश्रुतेभ्यस्तु शीलमेव विशिष्यते ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

आग्रहायण्यतीतायां मासमेकं दिने दिने ।

पूर्ववत्पूजयेद्देवं वराहमपराजितं ॥

घृतेन स्नापयेद्देवं घृतेन जुहुयाच्चरिं ।

घृतं द्विजेभ्यो दद्याच्च घृतमेव निवेदयेत् ॥

त्रिरात्रोपोषितः पौष्पां घृतपात्रेण च द्विजं ।

पूजयेच्च सुवर्णेन यथाशक्ति नराधिप ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्त-

मासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।

मानुष्यमासाद्य च शीलवान् स्यात्

प्राप्नोति पुष्टिं चिरजीवितञ्च ॥

इति विष्णुधर्म्मोक्तिं शीलावाप्तिव्रतं ।

—००@००—

अथ शक्तचतुर्दश्यां पौषमासे समाहितः ।

चान्द्रायणव्रतं मासं ग्राहयेत्सर्वं पापजित् ।

पूर्णेन्दुपौर्णमास्यान्तु पूजयेत्प्रत्नहं जलैः ॥

पौषइति सामीप्ये सप्तमी । चतुर्दशीपौर्णमास्योः पूर्वमासा-
वयवत्वात् ।

मनीरथाय स्वाहेति तथा सन्ते पयांसि च ।

तर्पयेदग्निरेताभिस्तिष्ठभिश्च सदैव हि ॥

अन्नाहुतिभिरष्टाभिर्द्विताभिश्च निशाकरं ।

यद्देवादेव इत्यतैश्चतुर्भिर्मन्त्रसत्तमैः ॥

आज्येन तर्पयेद्वाहुं सर्वं पापपशान्तये ।

तथा देवकृतस्येति समिद्धिर्नित्यमेव हि ॥

चरुभैक्षं तथा सक्तुन्तकं यावकमेव च ।

शाकं चीरं दधि घृतं फलमूलोदकानि च ॥

पौर्णमास्यामारभ्य प्रत्नहं तर्पणं होमञ्च कारयेदित्यर्थः ।

हुतशिष्टञ्च वै पश्चात् प्राशयेदन्नमादरात् ॥

कुकुटाण्डोपमान् ग्रासान् पौर्णमास्याच्च भक्षयेत् ।
 कृत्वा पञ्चदशैवाथ क्रासयेत्तु दिने दिने ॥
 विंशत्या सहितं येन कृत्वापक्षे भवेच्छतं ।
 अमावस्यादिने चैव विप्रक्षीपवसेत्ततः ॥
 शुक्लप्रतिपदारभ्य चन्द्रवृद्धिक्रमेण तु ।
 विंशत्या सहितं भूयो ग्रासानां स्वाच्छतं यथा ॥
 मासेन द्वे शते येन भवेतां द्वे च विंशती ।
 एकस्य प्रणवो मन्त्रोभूयैव भवेदपि ॥
 भुवस्त्रयाणां स्रज्यापि चतुर्णां मह एव च ।
 भवेदथ च पञ्चानां यस्याञ्जन उदाहृतः ॥
 सप्तानान्तु तपः सत्यमष्टानां परिकीर्त्यते ।
 ॐ नवानामिडावाथ दशानां मन्त्र एव च ॥
 एकादशानां योजस्र विजयस्र परशवेत् ।
 त्रयोदशानां पुरुषस्ततो धर्मः प्रकीर्तितः ॥
 शिवः पञ्चदशानान्तु ग्रासानां मन्त्र उच्यते ।
 स्वाहाकारनमस्कारशुक्लैर्मन्त्रैः पृथक् पृथक् ।
 अभिमन्त्रा यत्नेद्ग्रासान् दिनसंख्याक्रमेण च ॥
 श्रीं नमः स्वाहा भूर्नमः स्वाहेत्यादिमन्त्राः ।
 समाप्ते च व्रते दद्याद्वा द्वपञ्च द्विजातये ।
 चान्द्रायणेन चैकेन सर्वपापक्षयी भवेत् ॥
 एवं संवत्सरं कृत्वा चन्द्रलोकमवाप्नुयात् ।
 इह लोके धनारोग्यं सुखं सौभाग्यसम्पदं ॥

भवेदमरलोके च शक्रस्य सदाने गतिः ।

भवेच्छिवस्तदभ्यासाज्जन्म ब्राह्मणजननि ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तं चान्द्रायणव्रतं ।

—००—

अथ माघमासव्रतानि ।

नारदीयपुराणे ।

काठकील उवाच ।

सम्प्राप्सो माघमासोऽयं तपस्त्रिजनवत्तमः ।

यस्मिन् क्रीयन्ति पापानि यच्च स्नानवतां सदा(१) ॥

कृतानि सर्व देहेषु ब्रह्महत्यासमान्यपि ।

दुर्लभो माघमासस्तु बहुदानप्रदायकः ॥

देवैस्तेजः परिक्षिप्तं माघमासे जले सदा ।

न वज्रिं सेवयेत् स्नातो ह्यस्नातोऽपि वरानने ॥

होमार्थं सेवयेद्वज्रिं शीतार्थं न कदाचन ।

यावत्प्रभा वरारोहे तावत् सूर्योदये स्मृता ॥

सरित्तोयाद्यभावे तु नवकुम्भस्थितं जलं ।

वायुना ताडितं रात्रौ गङ्गातीथसमं विदुः ॥

तन्नास्ति पातकं लोके यत्र स्नानाद्दिनश्रुति ।

अग्निपवेशादधिकं भाघस्नानं वरानने ॥

(१) यतिस्नानवतां सदेति पाठान्तरं ।

जीवता भुञ्जते दुःखं मृतो दुःखं न पश्यति ।
 एतस्मात्कारणात् सुभ्य माघस्नानं विशिष्यते ॥
 अहन्वहनि दातव्यास्तिलाः शर्करयान्विताः ।
 त्रिभागस्तु तिलानां हि चतुर्थः शर्करान्वितः ॥
 अनभ्यङ्गो वरारोहे सर्व मासं नयेद्भृत्यै ।
 सूर्यो मे प्रीयतां देवो विष्णुमूर्तिर्निरञ्जनः ॥
 माघावसाने सुभगे षड्रसं संप्रदापयेत् ।
 दम्पत्योर्वाससी शुक्ले सप्तधान्यसमन्विते ॥
 त्रिंशत्तु मोदका देवाः कृतास्तिलमयाः शुभाः ।
 मरिचैर्निर्मिताः झङ्गाः नारङ्गाणि च दापयेत् ॥
 सरितः प्रभवस्त्वं हि परं धाम जले मम ।
 त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं यातु सहस्रधा ॥
 दिवाकर जगन्नाथ प्रभाकर नमोऽस्तु ते ।
 परिपूर्णं कुरुष्वेह माघस्नानमुपपत्ते ॥
 एवं माघप्लवो याति भित्त्वा विम्बं दिवाकरं ।
 परिवाङ् योगयुक्तश्च रणे वाभिमुखो हतः ।
 तृतीयोऽत्र वरारोहे माघस्नायी प्रकीर्तितः ॥

भविष्योत्तरात् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

माघमासे मम ब्रूहि स्नानं यदुकुलोद्दह ।
 येन दुःखाम्बुपङ्क्तौवाद् उत्तरन्ति भवार्णवात् ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तान्ते ता तु चतुर्यं स्मृतं ।

वैश्वं हापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं तथा ॥
 कलौ राजन् मनुष्याणां शैथिल्यं स्नानकर्म्मणि ।
 तथापि माघव्याजेन कथयिष्यामि तच्छृणु ॥
 यस्य हस्तौ च पादौ च वाङ्मनश्च सुसंयतं (१) ।
 विद्या तपश्च कौत्सिंश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥
 अश्वह्वानः पापात्मा नास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ।
 हेतुनिन्दारतश्चेते न तीर्थफलभागिनः ॥
 प्रयागं पुष्करं प्राप्य कुरुक्षेत्रमथापि वा ।
 यत्र वा तत्र वा स्नायात्माचे नित्यमिति स्थितिः ॥
 त्रिरात्रफलदा नद्यो याः काशिदसमुद्रगाः ।
 समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य २ रितां पतिः ॥
 अपां समीपे यत्स्नानं सन्ध्यायामुदिते रवौ ।
 प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनं ॥
 प्रातरुत्थाय यो विप्रः प्रातःस्नायी भवेत्सदा ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 वृथा चोष्णीदकस्नानं वृथा जाप्यमवैदिकं ।
 अशोचिये वृथा श्राद्धं वृथा भुक्तमसात्त्विकं ॥
 स्नानं चतुर्विधं प्रोक्तं स्नानविद्विर्युधिष्ठिर ।
 वायव्यं वारुणं ब्राह्मणं दिव्यञ्चेति पृथक् शृणु ॥
 वायव्यं गोरजस्नानं वारुणं सागरादिभिः ।
 ब्राह्मणं ब्राह्मणमन्त्रोक्तं दिव्यं मेघाम्बु भास्करात् ॥
 स्नानानामपि सर्वेषां वारुणं ये षमुच्यते ।

ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥

एते सर्वे प्रशंसन्ति सर्वदा माघमज्जनं ।

बालवृद्धयुवानथ नरनारीनपुंसकाः ॥

स्नात्वा माघे शुभे तीर्थे प्राप्नुवन्तीप्सितं फलं ।

ब्रह्मचरविशां चैव मन्त्रवत्स्नानमिष्यते ॥

तुष्णीमेव हि शूद्राणां तथैव कुरुनन्दन ।

नमस्कारेण वा कार्यं सर्वपापौघहानिदं ॥

माघमासे रटन्त्यापः किञ्चिदभ्युदिते रवौ ।

ब्रह्मघ्नं वा सुरापं वा (१) कं पतन्तं पुनौमहे ॥

प्रासादा यत्र सौवर्णाः स्त्रियद्याप्सरसां सभाः ।

द्विदुग्धवद्वा यत्र नद्याः पायसकट्टमाः ॥

तत्र ते यान्ति मज्जन्ति ये माघे भास्करोदये ।

यतिवत्यथि गच्छेत् मीनी पैशून्यवर्जितः ॥

य इच्छेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रसूर्यग्रहीपमान् ।

पुण्यफाल्गुनयोर्मध्ये प्रातः स्नायी भवेत्तु सः ॥

पौर्णमासीनमावासां प्रातश्च स्नात्वा चरेत् ।

त्रिंशद्दिनानि पुण्यानि मकरस्थे दिवाकरे ॥

तत उत्थाय नियमं गृह्णीयादधिपूर्वकं ।

माघमासमिमं पुण्यं स्नात्वेऽहं देव माधव ॥

तीर्थे शीतजले नित्यमिति सङ्कल्प्य चेतसि ।

अप्रावृत्तशरीरस्तु यः साक्षात् स्नानमाचरेत् ॥

पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।

ततः स्नात्वा शुभे तीर्थे दत्त्वा शिरसि वै मृदं ।
 वेदीकविधिना राजन् सूर्यागार्घ्यं निवेदयेत् ॥
 पितृन् सन्तर्प्य तत्रस्थः अवतीर्य ततो जलात् ।
 इष्टदेवं नमस्कृत्य पूजयेत्पुरुषोत्तमं ॥
 शङ्खचक्रधरं देवं माधवं नाम पूजयेत् ।
 वज्रं हुत्वा विधानेन ततस्त्रिकाशनो भवेत् ॥
 भूशय्याब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् ।
 अशक्तो ब्रह्मचर्यादौ स्वेच्छा तस्मैव कल्पते ॥
 अवश्यमिति कर्त्तव्यं माघस्नानमिति श्रुतिः ।
 ईश्वरेण यथाकामं बलं धर्मोऽनुवर्त्तते ॥
 तिलस्त्रायौ तिलोद्वर्त्तौ तिलहोमौ तिलोदकौ ।
 तिलभुक्तिलदाता च षट् तिलाः पापनाशनाः ॥
 तैलमामलकाच्चैव तीर्थे देयाश्च नित्यगः ।
 तथा प्रज्वालयेद्दह्निं निवातां कारयेत्कुटिं ॥
 एवं माघवमासे तु शक्तो भोज्यमवारितं ।
 कारयेद्दध शक्त्या वा वित्तशठविवाज्जितं ॥
 दम्पत्यानि द्विजाद्याणां पूज्यवस्त्रविभूषणेः ।
 भूषयित्वा प्रदेयानि दानानि विविधानि च ॥
 कम्बलाजिनवस्त्राणि नानारत्नानि शक्तितः ।
 चोलकानि च देयानि प्रच्छादनपटानि च ॥
 उपानहौ पादगुप्तौ मोचकौ पापमोचकौ ।
 तथान्यहमितं किञ्चिन्माघस्नाने प्रदीयते ।

तन्माघस्त्रायिनान्देयं विप्राणां भूतिमिच्छता ॥
 स्त्र्येऽपि दाने वक्तव्यं माघव प्रीयतामिति ॥
 अगम्यागमनात्स्त्रीयात्पापिभ्यश्च प्रतिग्रहात् ।
 रहस्याचरितात्पापाक्षयते ज्ञानमाचरन् ॥
 माघमासे विधानेन चेतस्त्राधाय माघवं ।
 पितुः पूर्वान् समुद्धृत्य मातुः पूर्वान्पितृनय ।
 एकविंगकुलैः सार्धं भोगान् भुक्त्वा यथेष्टितान् ॥
 माघस्योषसि स्नात्वा वै विष्णुलोके महीयते ॥
 यो माघमास्युषसि सूर्यकराभिताम्ने
 स्नानं समाचरति चारुणदोषवाहे ।
 उद्धृत्य पूर्वंपुरुषान् पिष्टमाढतश्च
 स्वर्गं प्रयात्यमरदेहधरो नरोऽमौ ॥

इति माघस्नानविधिः ।

—०००—

माघमास्युषसि स्नानं कृत्वा दम्पत्यमर्चयेत् ।
 भोजयित्वा यथाशक्त्या बालवस्त्रविभूषणैः ॥
 सौभाग्यपदमाप्नोति शरीरारोग्यसुखं ।
 सूर्यलोकपदं नूनं सूर्यव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं सूर्यव्रतं ।

—०००—

ब्रह्मोवाच ।

कच्छैकभक्तं हेमन्ते माघमासमतन्द्रितः ।
 मासान्ते च रथं कुर्याच्चित्रवस्त्रोपगोभितं ॥

श्वेतैश्चतुर्भिर्वृत्तान्तु तुरगैः समलङ्कृतं ।
 श्वेतध्वजपताकाभिः छत्रचामरदर्पणं ॥
 तण्डुलाङ्कपिष्टेन कृत्वा भानुनराधिप ।
 विन्यस्य तं रथप्रस्थे सञ्चया सह भूपते ॥
 तं रात्रौ राजमार्गेण शङ्खभेर्यादिभिः श्वनैः ।
 भ्रामयित्वा श्वनैः पश्चात् सूर्यास्ततनमानयेत् ॥
 तत्र चागुरुपिष्टेन प्रदीपाद्युपशोभितं ।
 प्रेक्षणीयप्रदामैश्च क्षपयित्वा श्वनैः श्वनैः ॥
 प्रभाते क्षपनङ्कृत्वा पयसा वा घृतेन वा ।
 दौनाम्बकपणानाञ्च यथाशक्त्या च दक्षिणां ।
 रथं सम्बाहनीपेतं भास्कराय निविदयेत् ॥
 भुक्त्वा च ब्राह्मणैः सार्धं प्रणम्यार्कं गृहं व्रजेत् ॥
 सर्व्वव्रतानां परमं शक्तधर्म्मास्थितः सदा ।
 तत्र सूर्य्यव्रतं नाम सर्व्वकामार्थसाधकं ॥
 सर्व्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्व्वतौर्येषु यत् फलं ।
 सर्व्वं सूर्य्यरथेनेह तत्पुण्यं लभते नृप ॥
 सूर्यायुतप्रतीकाग्रैर्विमानैः सार्व्वकामिकैः ।
 त्रिसप्तकुलजैः सार्धं सूर्य्यलोके महीयते ॥
 भुक्त्वा तु विपुलान् भोगान् सर्व्वलोकेष्वनुत्तमान् ।
 कल्पायुतगतं साधुं ततो राजा भवेत् क्षितौ ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सूर्य्यव्रतं ।

माघमासि समुद्युक्तस्त्रिसन्ध्या योऽर्चयेद्भुवि ।
भवेत् पाप्मासिकं पुण्यं मासेनैव न संशयः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं रविव्रतं ।

—०००—

महाभारते ।

माघमासन्तु यो भासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
श्रीमान् कुलप्रातिमास्तु स महत्त्वं प्रपद्यते ॥
विष्णुधर्म्यम् ।

माघमासं द्विजश्रेष्ठ एकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
विष्णुशुश्रूषणपरः सत्कुले जायते सतां ॥
अहिंसः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहवाष्टगतं जपेत् ।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

—०००—

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्कशा केन पिद्यावान् पुरुषो भवेत् ।
सविद्य एव विज्ञेयः पुरुषः पशुरन्यथा ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

पौष्यान्तु समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।
प्राग्वत्तु पूजयेद्देवन्तरङ्गशिरसं हरिम् ॥

प्राग्ब्रुवति रूपावाप्तिव्रतोक्तविधिना तुरङ्गगिरसं हयग्रीवं ॥

तिलांब जुहुयाद्द्वौ तिलैर्द्वं समर्चयेत् ।

विरात्रोपोषितो मार्घं तिलान् कनकमेव च ॥

दद्याद्ब्राह्मणमुख्याय सम्यक् प्रयतमानसः ।

मुख्यान् यज्ञोपवीतांब प्रभूतमपि चन्दनं ॥

कृत्वा व्रतं मासमिदं यद्योक्तं

विद्यान्वितः स्यात्पुरुषः सदैव ।

स्वर्लोकाभासाश्च सुखानि भुक्त्वा

कामानभीष्टान् पुरुषोऽन्यते च ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं विद्यावाप्तिव्रतं ।

—०००@०००—

अथ फाल्गुनव्रतानि ।

महाभारते ।

भगदेवन्तु योमासमेकभक्ते न विचिपेत् ।

ऐश्वर्यमतुलं श्रेष्ठं पुमान् स्त्री वा प्रपद्यते ।

स्त्रीषु वत्सभतां याति तस्याश्चैव भवन्ति ते ॥

विष्णुधर्मो ।

क्षपयेदेकभक्तेन शशुषुर्यस्य फाल्गुने ।

शशुषुः विष्णुशशुषापरः ।

सौभाग्यं स्वजनानाञ्च सर्वेषामेव सोव्रतिः ।

अहिंस्रः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ॥
 नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यहवाष्टयत् जपेत् ।
 अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥

इति एकभक्तव्रतं ।

—०००॥०००—

वराह उवाच ।

फाल्गुनस्य तु मासस्य पुष्याणि सुरभीणि च ।
 कर्मस्थानि शुभानीह गृहीत्वा भक्तिमान्नरः ॥
 ततः वक्ष्यमाणोक्तोक्तादाचार्यात् ।
 यस्तु जानाति कर्माणि सर्वकर्माविनिश्चितः ।
 उदाहरति मन्त्रांश्च नक्तादिनियमस्थितः ॥
 जानुभ्यां धरणीकृत्वा कराभ्यामङ्गुलैः पुटं ।
 गृहीत्वेतिशेषः, पुटं पुष्पपूर्णपात्रपुटं ।
 नमो नारायणेत्युक्त्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 नमोऽस्तु देवदेवेश चक्रनिर्मथनाय ते ।
 नमोऽस्तु लोकनाथाय सुप्रवीर नमोऽस्तु ते ॥
 आदिमध्यावसानान्ते न जानातीह कथनं ॥
 वसन्तागमपुष्याणि गृहाण पुरुषोत्तम ।
 य एतेन विधानेन कुर्यान्नासे तु फाल्गुने ।
 न च गच्छति संसारं परं लोकं च गच्छति ॥
 इति वराहपुराणोक्तः फाल्गुनविधिः ।

—

वज्र उवाच ।

भगवन् कर्मणा केन सीभाग्यं महदाप्नयात् ।

सावण्णरूपसीभाग्यं विना ज्ञेयं निरर्थकं ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

माध्यान्तु समतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।

पटे वा यदि वार्त्तायां कृष्णं संपूजयेत्सदा ।

पूर्वांशं सकलं कुर्याद्विधिं चात्र नराधिप ॥

पूर्वोक्तमिति चैवमासमख्यस्त्रिरूपावासित्रतीक्ष्णमित्यर्थः ।

नित्यं समाचरेत् स्नानं तथा गन्धप्रियङ्गुना ।

चक्षुः प्रियङ्गुना कुर्यादोमं कुर्यात् प्रियङ्गुना ॥

गन्धः प्रियङ्गु, सदृशगन्धद्रव्यं, प्रियङ्गुः कङ्क, सदृशगन्ध द्रव्यं

प्रियङ्गुः कङ्कः ।

फाल्गुन्यान्तु ततोदयात् विराचोपीषितो नरः ।

वस्त्रे च देये नृप कुङ्कुमाङ्गे

चोदस्य पाचञ्च तथैव कांस्यं ।

सीभाग्यदं ह्येतदनुत्तमन्ते

व्रतं ममैतत्कथितं नृवीर ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं सीभाग्यावाप्तिव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-

धीश्वरसकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

भासव्रतानि ।

अथ अष्टादशोऽध्यायः ।

—००००००—

अथ नानामासव्रतानि ।

अथान्तश्चारुचामीकर ००० (१)परिषीणितप्राणिवर्गः
स्वर्गहासङ्गभूमौरुहतलविलसत्किन्नरोगीतकौर्त्तिः ।
हेमाद्रिः संपत्तीह स्फुरदुरुदुरितप्रातघातैकहेतुं
नानामासव्रतानां क्रमनमथ कलाकीविदः संविधत्ते ॥

तत्र चातुर्मासीव्रतानि ।

विष्णुधर्मोत्तरात् ।

मार्कण्डेय उवाच ।

अथ स्तुपिति घर्मात्मन् देवदेवो जनार्दनः ।
लज्जोसहायः सततं शेषपर्यङ्कमास्थितः ॥
एकादश्यामाषाढस्य शुक्लपक्षे जनार्दनं ।
देवाश्च ऋषयश्चैव स्तुवन्ति दिनपञ्चकं ॥
ततश्च चतुरोमासान् योगनिद्रामुपस्थितां ।
सप्त च तमुपासन्ति ऋषयो ब्रह्मसंमिताः ॥
कार्तिकस्य सिते पक्षे तदेव दिनपञ्चकं ।
विशोधयन्ति देवेशं गत्वा सेन्द्रा दिवौकसः ॥
तस्मादेताश्चतुर्मासीनरः कुर्यात् महोत्सवं ।

भविष्योत्तरात् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

गोविन्दशयनं किन्तु किमर्थं स्वपितृत्वसौ ।
कथन्तच्छयनं तस्य देवदेवस्य चक्षिणः ॥
के चात्र मन्त्राः पूजा च दानार्थं नियमाश्च के ।
किं ग्राह्यं किञ्च मोक्षाय सुप्ते देवजगत्पते ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविन्दशयनव्रतं ।
कटिदानं समुत्थानं चातुर्मासीव्रतक्रमं ॥
मिथुनस्य सहस्रांशौ स्थापयेन्मधुसूदनं ।
तुलां प्राप्ते (१) महाराज पुनरुत्थापयेच्च तं ॥
अधिप्रयत ते देव एष एव विधिक्रमः ।
नान्यथा स्थापयेत् कृष्णं नान्यथोत्थापयेत्तथा ॥
आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ।
स्थापयेत् प्रतिमां विष्णोः शङ्खचक्रगदाधरां ॥
काञ्चनीं राजतीं ताम्रमयीं पित्तलजां तथा ।
पीताम्बरधरां सौम्यां पर्यङ्गे चाश्रिते शुभे ।
शुक्लवस्त्रपटच्छत्रे सोपधाने सुपूजिते ॥

ब्रह्मपुराणात् ।

एकादश्यान्तु शुक्लायां आषाढे भगवान् हरिः ।
भुजङ्गशयने शिते यदा क्षीरार्णवे सदा ॥
तदा तत्प्रतिमा कार्या सर्वलक्षणसंयुता ।
सुप्ता तु शेषपर्यङ्गे शैलसृङ्गव दारुभिः ॥

(१) तुलाग्रस्ये इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तास्मारकूटरजतैः कृता चित्रपटेषु वा ।
 लक्ष्म्या सहस्राविन्यस्तमनोज्ञचरणाम्बुजा ॥
 नानाविधोपकरणैः पूज्या तु विधिपूर्वकं ।
 उपवासय कर्त्तव्यो राज्ञो जागरणं तथा ॥
 तस्यां राज्ञां व्यतीतायां द्वादश्यां पूजयेच्च तां ।
 त्रयोदश्यां ततो गीतनृत्यवाद्यं निवेदयेत् ॥

भविष्योत्तरे (?) ।

इतिहासपुराणज्ञो वेदवेत्ताथ वा पुमान् ।
 स्थापयित्वा दधिञ्जीरघृतक्षौद्रसितादिभिः ॥
 समालम्ब्य शुभैर्गन्धैर्धूपैर्वस्त्रैरलङ्कृतां ।
 जातौकुसुममालाभिर्मन्त्रेणानेन पूजयेत् ॥
 सुप्ते त्वयि जगन्नाथे जगत्सुप्तं भवेदिदं ।
 विबुधे च विबुध्येत प्रसन्नो मे भवाच्युत ॥
 एवं तां प्रतिमां विष्णोः स्थापयित्वा स्वयं नरः ।
 प्रभाषेच्चायतो विष्णोः कृताञ्जलिपुटस्तथा ॥
 चतुरो वार्षिकान् मामान् देवस्योत्थापनावधिः ।
 इमं करिष्ये नियमं निर्विघ्ने कुरु मेऽच्युत ॥
 स्त्री वा नरो वा मङ्गलो धर्मार्थं सदृढव्रतः ।
 गृहीयान्नियमानेतान् दन्तधावनपूर्वकान् ॥
 तेषां फलानि वक्ष्यामि तत्कनूपां पृथक् पृथक् ।
 मधुसूरो भवेद्राजा पुरुषो गुह्यवर्जनात् ॥
 तैलस्य वर्जनाद्देव सुन्दराङ्गः प्रजायते ।

कटुतैलपरित्यागाच्छत्रुनाशमवाप्नुयात् ॥
मधूकतैलव्यागेन सौभाग्यमतुलं लभेत् ।
योगाभ्यासी वेदतस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् ।

कटुकास्तु तित्तिमधुच्चारकपायसचयः ॥
यो वर्जयेत् स वैरूप्यं दौर्गत्यं नाप्नुयात् क्वचित् ।
ताम्बूलं वर्जयेत् भोगी रक्तकण्ठश्च जायते ॥
घृतत्यागाच्च लावण्यं सर्वस्त्रिगुणतनुर्भवेत् ।
फलत्यागाच्च मतिमान् बहुपुत्रश्च जायते ॥
शाकपत्राशनाद्भोगी अपक्वाद्मलो भवेत् ।
पादाभ्यङ्गपरित्यागाच्छिरोऽभ्यङ्गं विवर्जयेत् ॥
दौसिमान् दौसकायेन सोऽपि चौद्रपतिर्भवेत् ।
दधिदुग्धैकनियमी गोभक्तो गोपतिर्भवेत् ।
इन्द्रातिथित्वमाप्नोति स्यालीपाकस्य वर्जनात् ॥
लभते सङ्गतिन्दोषां तैलपक्वस्य वर्जनात् ।
भूमौ प्रस्तरगायी च विप्रो मुनिवरो भवेत् ॥
सदा मुनिः सदा योगी मधुमांसश्च वर्जयेत् ।
निर्व्वशाधिर्नीरोगोजस्वी सुरामयं विवर्जयेत् ॥
एवमादिपरित्यागात् धर्मः स्यात् धर्मनन्दन ।
एकान्तरोपवासेन ब्रह्मलोके महीयते ।
धारणाब्रह्मरोम्नाश्च गङ्गास्नानफलं लभेत् ॥

धारणाद्यष्टयोगाङ्गं ।

मीनव्रती भवेद्यस्तु तस्याज्ञा फलिता भवेत् ।
नमीनारायणायैति जपन्यन्नफलं लभेत् ॥

अयं चातुर्मास्यव्रतारम्भो गुर्वंस्तमयादावपि कार्यः ।
 यदाह वृद्धगर्गः । न शैशवन्न भौढ्राच्च शुक्लगुर्वोर्नवा तिथेः ।
 खण्डत्वं चिन्तयेच्चादौ चातुर्मास्यविधौ नरः ।
 पादाभिवन्दनादिष्णोर्लभेद्गोदानजं फलं ।
 भूमौ भुङ्क्ते सदा यस्तु स पृथिव्याः पतिर्भवेत् ।
 नमो नारायणायेति जपन्यञ्च फलं लभेत् ॥
 विष्णुपादाब्जसंस्पर्शादिनपापात् प्रमुच्यते ।
 पादोदकाभिषेकाच्च गङ्गास्नानं दिने दिने ॥
 पर्णेषु यो नरो भुङ्क्ते कुरुचेत्तत्फलं लभेत् ।
 नित्यं शास्त्रसमाख्यानात्मीकान् यस्तु प्रबोधयेत् ॥
 व्यासस्तुष्यति तस्याश्च विष्णुलोकं स मच्छति ।
 कृत्वा प्रेक्षणकं विष्णोर्लोकमप्सरसां लभेत् ॥
 तीर्थान्मुञ्चापनादिष्णोर्निर्मलं देहमाप्नुयात् ।
 पञ्चगव्यागनात्पार्थ चान्द्रायणफलं लभेत् ॥
 अयाचितेन प्राप्नोति पुत्रान्धर्म्मानशेषतः ।
 षष्ठान्नकालभोक्ता यः कल्पस्थायी भवेद्विवि ॥

उपवासद्वयान्तरितैकभक्तः ।

शिलोच्छिखेन भुञ्जानः प्रयागस्नानमाप्नुयात् ।
 विष्णुदेवकुले कुर्यादुपलेपनमार्ज्जने ॥
 कल्पस्थायी भवेद्राजा स नरो नात्र संशयः ।
 प्रदक्षिणयतं यस्तु करोति स्तुतिपाठकः ॥
 हंसयुक्तविमानेन स तु विष्णुपुरं व्रजेत् ।
 गौतमायकरो विष्णोर्गान्धर्वं लोकमाप्नुयात् ॥

यामद्वयं जलत्यागान्नरोगैरभिभूयते ।
 गुडवर्जं नरोदद्यादद्भुतं ताम्रभाजनं ।
 सहिरस्यं नृपथेष्ठं लवणस्याप्ययं विधिः ॥
 ब्रह्मवैवर्ते ।

नारद उवाच ।

कथं सुते तु गोविन्दे व्रतचर्या सुरोत्तम ।
 कर्त्तव्या मानवैर्भक्त्या विष्णुपूजनतत्परैः ॥
 तिथयः काच पुण्या वै निःशेषफलदायिकाः ।
 सन्तुष्यते हरिर्य्यासु स्वल्पेन तपसा नृणां ॥
 दामहीमजपस्नानं व्रतचर्यार्चनं हरेः ।
 समाचक्ष्य सुरथेष्ठ उपवासविधिक्रियां ॥

ब्रह्मीवाच ।

शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि चातुर्थास्यविधिक्रियां ।
 यां निर्वर्त्त्य नरो भक्त्या प्रयाति परमाङ्गतिं ॥
 अवगम्य विधानेन समर्चनविधिं हरेः ।
 व्रतपूजादिकं कुर्यात्ततो भक्तिसमन्वितः ॥
 अविज्ञाय विधानोक्तां हरेः पूजाविधिक्रियां ।
 कुर्वन् भक्त्या समाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदं ॥
 यस्तु विष्णुपरो नित्यं दृढभक्तिर्जितेन्द्रियः ।
 स गृहेऽपि वसन् याति तद्विष्णोः परमं पदं ॥
 शिवे वा भक्तिसंयुक्तो भानो वा गणनायके ।
 कृत्वा व्रतस्य नियमं यद्योक्तफलभागभवेत् ।
 नरस्य ह्यवमाप्नोति पापं जन्मयतोद्भवम् ॥

आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ।

नक्तं कुर्याद्विजयेष्ठ गृह्णीयान्नियमं व्रती ॥

कुर्यादिति, नियमं नक्तं गृह्णीयादित्यन्वयः ।

एकादश्यान्तु गृह्णीयात् संक्रान्तौ कर्कटस्य च ॥

आषाढादौ नरो भक्त्या चातुर्मासीव्रतक्रियां ।

चातुर्मासीव्रतानान्तु कुर्यात् परिकल्पनां ॥

इदं व्रतं मया देव गृहीतं पुरतस्तव ।

निर्विघ्नां सिद्धिमायातु प्रसादात्तव केशव ॥

गृहीतेऽस्मिन् व्रते देव पञ्चत्वं यदि मे भवेत् ।

तदा भवतु संपूर्णत्वत्प्रसादाज्जनाह्ननं ॥

गृहीतेऽस्मिन् व्रते देव यद्यपूर्णं म्रिये त्वहं ।

तन्मे भवतु सम्पूर्णं त्वत्प्रसादाज्जनाह्ननं ॥

एवमभ्यर्च्य गोविन्दं व्रतार्चनजपादिकं ।

सर्वत्र परिगृह्णीयात्परिपूर्णं यथा भवेत् ॥

व्रतानि वैष्णवानीह शैवानीह द्विजोत्तम ।

एकभक्तं नरः कृत्वा नित्यस्रायी दृढव्रतः ॥

योऽर्चयेच्चतुरोमासान्वासुदेवं स नाकभाक् ।

समाप्तो भोजयेद्विप्रान् भक्त्या दद्याच्च दक्षिणां ॥

यस्तु सुप्ते हृषीकेशे नक्तमाचरते व्रती ।

वस्तुशुग्मं नरो दत्त्वा शिवलीके महीयते ॥

अपूपवर्जनं कृत्वा भोजने व्रतमाचरेत् ।

पार्त्तिके स्नर्गशीधूमान् वस्त्रं दत्त्वाश्वमेधकृत् ॥

अन्नं दत्त्वा च विप्राय ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ।

रौप्यं दत्त्वा ब्राह्मणाय व्रती तद्व्रतमानसः ॥
 अन्नदानं व्रतं कुर्याद्रौप्यदानञ्च पारणं ।
 एकान्तरोपवासेन विष्णुपूजनतत्परः ॥
 गान्धत्वा वासुदेवस्य लोके संपूज्यते नरः ।
 यस्तु सुप्ते हृषीकेशे चित्तिग्रायी भवेन्नरः ॥
 शय्यां सोपस्करान्दत्त्वा इन्द्रलोके महोद्यते ।
 वार्षिकांश्चतुरीमासान् मद्यं मांसञ्च यस्त्वजेत् ॥
 स्वर्णादौ हरिसुदिश्य स भवेद्देवविद्भिजः ।
 यः क्षिपेत् कच्छपादेन आघादादिच्छतुद्वयं ।
 विष्णुपूजनकाम्यैः स लभेत्तत्रिकेतनं ।
 गोपदानाद्भवेत्सोऽहिः समाप्ते द्विजसत्तम ॥
 यस्त्रिरात्रकृताहारी नित्यस्त्रायी जितेन्द्रियः ।
 वासुदेवार्चने युक्तः स लोकं वैष्णवं व्रजेत् ॥

पूर्वोक्तज्ञोदानपारणं ।

ब्रौहीं यो वर्जयित्वा तु क्रात्तिके मासि मानवः ।
 हिरण्यं शान्तिना दत्त्वा पदं प्राप्नोति वैष्णवं ॥
 यस्तु केशवभक्तो हि विष्णोः पादोदकं पिबेत् ।
 वर्षारात्रं नरो भक्त्या स विष्णोः सद्यः संविशेत् ॥
 रौप्यं चन्दनसंयुक्तं धेनुं दद्यात्पयस्त्रिणो ।
 वार्षिकांश्चतुरी मासान् प्राजापत्यञ्चरेन्नरः ॥
 समाप्ते गीयुर्गं दद्याद्दत्त्वा ब्राह्मणभोजनं ।
 पराकेण नरो नित्यं यः क्षिपेत् वार्षिकीं सकृत् ॥
 अर्चयित्वाऽच्युतं भक्त्या स गच्छेद्विष्णुलीकतां ।

पूर्वोक्तं पारणं ।

गोमूत्रवाचकाहारो योऽर्चयेच्च ऋतुद्वयं ॥
 विष्णुमभ्यर्च्य सङ्गत्या नरोविष्णुपुरं व्रजेत् ।
 समामौ गोद्वयं दद्याद्वस्त्रं काञ्चनसंयुतं ॥
 शाकमूलफलैर्वापि वर्षाराचं नयेन्नरः ।
 समामौ गोप्रदो भूत्वा स याति विष्णुमन्दिरं ॥
 पयोव्रती तथाप्नोति ब्रह्मलोकं सनातनं ।
 व्रतान्ते च तथा दद्याद्दामिकाञ्च पयस्विनीं ॥
 वर्ज्जयित्वा मधुं यस्तु दधिचौरघृतान्वितम् ।
 दद्याद्वस्त्राणि सूक्ष्माणि कार्त्तिक्यां गोप्रदो भवेत् ॥
 संपूज्य विप्रमियुनं गौरीं सै प्रीयतामिति ।
 दद्याच्च काञ्चनं शक्त्या गौरीलोके महीयते ॥
 ब्रह्मचर्येण यो मासाश्चतुरः क्षपयेन्नरः ।
 प्रतिमां काञ्चनीं दद्याद्दम्पत्योर्ब्रह्मलोकभाक् ॥
 ताम्बूलवर्ज्जनाद्गौरो रक्तकण्ठश्च जायते ।
 समामौ वस्त्रयुग्मन्तु वस्त्रं दद्याद्विजातये ॥
 सन्ध्यामीनन्ततः कृत्वा समामौ घृतकुम्भदः ।
 वस्त्रयुग्मं तिलान् चण्डां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
 सारस्वतं पदं याति विद्यावान् धनवान् भवेत् ।
 कृत्वा प्रलेपनं शम्भोरयतः केशवस्य च ॥
 वार्षिकाश्चतुरो मासान् धेनुं दद्यात्पयस्विनीं ।
 शम्भुद्वयं भास्करं गङ्गां प्रणम्येच्च वाग्यतः ॥
 एकभक्तं नरः कुर्याच्चतुर्मासमतन्द्रितः ।

व्रतान्ते विप्रमिश्रणं पूज्यं धेनुसमन्वितं ।

हृद्यान् हिरण्यवान् दद्यात् सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

सुचानश्चत्थान् ।

घृतेन स्नापनं कृत्वा गन्धैर्वै केयवस्य च ।

अक्षतैश्च समं कुर्यात् पशुं गोमयमण्डले ॥

समाप्नोति हेमकमलान्तिलधेनुसमन्वितं ।

ब्राह्मणाश्च व्रतो दद्याच्छिबर्त्ताके महीयते ॥

सम्यादीपप्रदी यस्तु प्राङ्मुखो दिजसत्तम ।

समाप्नोति दीपिकां दद्याच्चकचतुरस्त्रे गृहाङ्गने ॥

वस्त्रयुग्मान्विते वस्त्रे स तेजसा भवेद्दिङ् ।

वैमानिको भवेद्देवो गन्धर्व्वाप्सरसेवितः ॥

भूमिन्तु भाजनं कृत्वा यो भुङ्क्ते तु ऋतुद्वयं ।

कांस्यपात्रञ्च गां दत्त्वा पृथ्वीशो भवते नरः ॥

पर्यसंस्तरसञ्जीवो समाप्नोति कांस्यभाजनं ।

दत्त्वा स्वर्गगतो ब्रह्मन् पूज्यते त्रिदिवीकसा ॥

उपोषणकृतं भुङ्क्ते रश्मापलाशवृक्षजैः ।

अन्यानि यान्यभोटानि वर्जयेद्विष्णुतत्परः ।

विशुद्धमानसो ब्रह्मन् सर्वमेवाप्नुयौ भवेत् ॥

पादाभिवन्दनं कृत्वा केयवस्य नरोत्तम ।

प्राप्नोत्यतुलमानन्त्यं प्रसवे गरुडध्वजे ।

तच्छुद्धमानसः पुंसस्तोषं यान्ति दिवौकसः ॥

एवं व्रतानि पुण्यानि जन्मदुःखहराणि च ।

हरिमुद्दिश्य चोर्णानि भुक्तिमुक्तिप्रदानि तु ॥

षष्ट्या च चतुर्दशो पञ्चशोऽभयोरपि ।
 नक्तं समाचरेद्यस्तु दीपं दद्याच्चतुष्पथे ॥
 प्राङ्मुखे तु तथा दीपं दत्त्वा चैव गवाहिकं ।
 चातुर्मास्यव्रतं कृत्वा व्रतान्ते गोवृषप्रदः ।
 स याति भवनं शम्भोः पूजितो देवसत्तमैः ।
 विष्णोः प्रदक्षिणां कृत्वा शम्भोर्वाथ द्विजोत्तम ॥
 व्रतान्ते वस्त्रदो भूत्वा दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् ।
 यस्तु वै चतुरो मासान् करोति च जगत्पतेः ॥
 केशवस्य सहाभाग पादपूजां द्विजोत्तम ।
 स याति वैष्णवं लोकं शाश्वतं नात्र संशयः ॥
 यस्तु केशवमुद्दिश्य नित्यमेव तिलप्रदः ।
 तिलत्वागो भवेन्नित्यं चातुर्मास्यमतन्द्रितः ॥
 समाप्ते तु व्रते विप्र तिलधेनुप्रदो भवेत् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ।
 तदन्ते च भवेद्राजा भारते भूयताम्बरः ॥
 गीतन्तु देवदेवस्य केशवस्य शिवस्य च ।
 करोति नित्यमाप्नोति नरो योगस्य वै फलं ॥
 व्रतान्ते स व्रती दद्यात् षण्णां देवाय सुस्वरां ।
 कटुतिक्तकषायांश्च वर्जयेद्यस्तु मानवः ॥
 स भवेद्दूषसम्पन्नो व्याधिभिर्नाभिमूयते ।
 व्रतान्ते च द्विजं पूज्यं शक्त्या दद्याच्च दक्षिणां ॥
 पतितालापमवृतं वर्ज्यं चैव कृतुद्वयं ।
 पादाभ्यङ्गचरो दद्याद्वाष्पानाञ्च भोजनं ।

दक्षिणाच्च यथाशक्त्वा स गच्छेद्विष्णुमन्दिरं ॥
 यस्तु वै चतुरो मासान् वर्जयेद्दत्तमुत्तमं ।
 महालावण्यमाप्नोति गात्रसौरभ्यमेव च ॥
 व्रतान्ते हरिसुहिष्य दत्त्वा ब्राह्मणभोजनं ।
 गन्धेन पूज्य गोविन्दं ब्राह्मणाय द्विजोत्तमं ।
 वस्त्रयुग्मन्ततो दत्त्वा विष्णुलोके महीयते ॥
 तेजस्त्रो जायते विप्र तैलपक्वस्य वर्जनात् ।
 विप्रान् सम्भोज्य विप्रर्षे याति लोकश्च वैष्णवं ॥
 यस्त्यजेद्वरिसुहिष्य स्नानमुष्णेन वारिणा ।
 गङ्गास्नानं कृतन्तेन नित्यमेव न संशयः ॥
 यस्तु संस्मरते नित्यं गङ्गां भागीरथीं शुभां ।
 स नित्यं स्नानमाप्नोति गङ्गायां नात्र संशयः ॥
 यस्तु सुप्ते हृषीकेशे पुष्पाणि च विवर्जयेत् ।
 व्रतान्ते तु भवेच्चातः स व्रती स्वर्णपुष्पदः ॥
 स याति भुवनं शुभ्रं विष्णोरभिततेजसः ।
 प्रसुप्ते तु जगन्नाथे शिवस्याङ्गणमर्चयेत् ।
 पञ्चवर्णैस्तु यो नित्यं स्मस्तिकैः पद्मकैस्तथा ।
 स याति रुद्रलोकं हि गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥
 यस्तु सुप्ते हृषीकेशे पूजयेन्मधुसूदनं ।
 स्वायं प्रातस्तु भुक्त्वा वै प्राजापत्यपुरं व्रजेत् ॥
 यस्तु सुप्ते हृषीकेशे तृतीयायां नरोत्तमं ।
 प्रतिपच्चं गुडं दद्याद्गौरी मे प्रीयतामिति ॥
 समाप्ते विप्रमिश्रुने पूजयित्वा द्विजोत्तमं ।

वस्त्रैराभरणैश्चैव भोजयित्वा भवेत् सुखी ।
 पञ्चम्यां प्रतिपद्यन्तु तण्डुलैः पूरितं घटं ।
 यः प्रदद्याद्भूतस्थान्ते पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
 वस्त्रैराभरणैश्चैव तण्डुलप्रस्थमेव च ।
 दत्त्वा सारस्रतं याति पदं गन्धर्वपूजितं ।
 विद्वान् स पूर्णविभवो धनधान्यसमन्वितः ॥
 रूपवान् गुणवांश्चैव रक्तकण्ठश्च जायते ।
 चतुर्दशान्तु संपूज्य उमामाहेश्वरं विभुं ॥
 प्रतिपद्यन्तु संपूज्य पुण्यैर्गन्धैर्निवेदनैः ।
 चातुर्मास्ये ततो वृत्ते रोप्यं कृत्वा वृषोत्तमं ।
 तत्रोपरि च सौवर्णसुमामाहेश्वरं विभुं ॥
 पूजयित्वा द्विजश्चैव ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
 व्रती स याति भुवनं विमानेन हि शाङ्करं ।
 कल्पान्ते तत्र वै स्थित्वा पृथ्वीपालो भवेदिति ॥

भविष्योत्तरात् ।

एवमादिब्रतैः पार्थ तोषमायाति तोषितः ।
 केशवः क्लेशहा लक्षणः कंसकेशिनिसूदनः ॥
 सुप्ते यत्किमिवर्त्तन्ते क्षियाः सर्वाः शुभोदयाः ।
 विवाहव्रतवन्धादिचूडासंस्कारवोक्षणं ।
 यज्ञगृहप्रवेशश्च प्रतिष्ठादेवभूयता ॥
 पुण्यानि यानि कर्माणि न स्युः सुप्ते जगत्पते ।
 असंक्रान्तन्तथा मासं देवे पैत्रे च कर्माणि ॥
 सत्समासमयोच्यते वर्जयेन्मतिमाजरः ।

प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां सितेऽहनि ॥
 कटिदानं भवेद्विष्णोर्महापातकनाशनं ।
 कटिदानमिति श्रुतस्य विष्णोरङ्गपरिवृत्तिकारणं ।
 यदेतदेवश्रवणं तत्तदेदङ्कारणं शृणु ॥
 पुरा तपःप्रभावेण तोषितोऽहं महाभुज ।
 प्रार्थितः स्थानमङ्गेषु प्रीत्यर्थं योगनिद्रया ॥
 ततो मयाकनो देहं तत् स्थानार्थं निरोक्षितं ।
 एतरो लज्जया मम व्याप्तं हृदयं कौस्तुभेन तु ॥
 शङ्खचक्रगदाशङ्खं बहिर्वोद्याहवक्षमाः ।
 अधो नाभेर्निरुद्धं मे वेनतेयेन पद्मिणा ।
 मुकुटेन गिरो रुद्धं कुण्डलाभ्यां श्रुतिद्वयं ॥
 ततो दत्तं मया पार्थ नेत्रयोः स्थानमादरात् ।
 चतुरो वार्षिकान्मासान् वसुः प्रीतो भविष्यति ॥
 योगनिद्रापि तदाक्यं श्रुत्वा प्रीताभवत्तु सा ।
 चकार लोचनावासमतोऽर्थं मे युधिष्ठिर ॥
 अहञ्च ताभ्यावयित्वा मानयाभ्यामसंस्थिता ।
 योगनिद्रां महानिद्रां शिश्राहिश्रवणे स्वपन् ।
 क्षीरोदतोयवीचोवैडौतपादः समाहितः ॥
 लज्जयाः कराम्बुजैः श्लक्ष्णैर्ललमानपद्मद्वयः ।
 तस्मिन् काले च महती यो मासांचतुरः क्षिपेत् ॥
 व्रतैरेकैर्नियमैः पाण्डव येयसेऽनघ ।
 कल्पमेकं विष्णुलोके पूज्यमानो नरो वसेत् ॥
 ततो विबुध्यते देव शङ्खचक्रगदाधरः ।

अथ पुराणात् । एकादश्याश्च शक्तायां कार्तिके मासि केशवं ।

प्रसुप्तं बोधयैद्राक्षीं यथाभक्तिसमन्वितः ॥

नृत्यैर्गोतैस्तथा वाद्यैः ऋग्यजुःसाममङ्गलैः ।

वीणापट्टहृद्यन्दैश्च पुराणश्रवणेन च ॥

वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वैष्णवैः ।

सुभासितैरिन्द्रजालैर्भूरिशोभाभिरेव च ॥

पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्दीपैर्हस्तैः सुशोभनैः ।

होमैर्भस्मैरपूपैश्च फलैः शर्करपायसैः ॥

इक्षोर्विकारैर्मधुरैर्द्राक्षाक्षुद्रैः सदाङ्गिमैः ।

कुठेरकस्य मञ्जरीया मालत्या कमलेन च ॥

कुठेरकः कण्ठातुलसी ।

हृद्याभ्यां श्वेतरक्ताभ्याश्चन्दनाभ्याश्च सर्वदा ।

कुङ्कुमालताकाभ्याश्च रक्तमूवैः सकङ्कणैः ॥

तथा नानाविधैः पुष्पैर्द्रवैर्वोरि क्रमाद्भूतैः ।

रक्तयुक्तेन प्रथमं माल्येन ग्रहणं तथा ॥

तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां द्वादश्यामरणोदये ।

आदौ घृतेनैश्वरेण मधुना स्नापयेत्ततः ॥

दध्ना क्षीरेण च ततः पञ्चमथ्येन शास्त्रवत् ।

चङ्कर्तनं माषचूर्णं भस्मुरामलकानि च ॥

सर्षपाश्च पिशङ्गश्च सर्व्वबीजानि काचनं ।

मङ्गलानि यथाकामं रत्नानि च कुशीदकं ॥

एवं संशीध्य देवेशं दद्याद्गोरोचनां शुभां ।

ततस्तु कलशा देया यथा प्राप्ताः स्नानकृताः ॥

जातीपञ्चवसंयुक्ताः सफलाश्च सकाञ्चनाः ।
 पुष्पाहवेणुगन्धेण वीणावेणुरवेण च ॥
 एवं संस्त्राप्य गोविन्दं स्मनुलितं स्तलङ्कृतं ।
 सुवाससन्तु ममूज्य सुमनोभिः सुकुङ्कुमैः ।
 दौपेधूँपैर्मनोज्ञैश्च पायसेन च मूरिणा ॥
 पात्रेभ्यश्चान्नदानैश्च हामैः दुग्धैः सदक्षिणैः ।
 वासोभिर्भूषणैरन्यैर्गोभिश्चैव मनोजवैः ॥
 ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोर्हस्ताश्च मूर्त्तयः ।
 यत्तु शिष्टास्मृतं पद्याद्भोक्तव्यं ब्राह्मणै सह ॥
 भविष्योत्तरात् ।

कार्तिके शुक्लपक्षस्य एकादश्यां समाहितः ॥
 मन्त्रेण चैव राजेन्द्र देवमुत्थापयेद्ब्रजः ।

मन्त्रास्तु वराहपुराणीकताः ।

श्रीं ब्रह्मेन्द्ररुद्राग्निकुबेरसूर्य-
 सोमादिभिर्वन्दितवन्दनीयः ।
 बुध्यस्व देवेश जगन्निवास
 मन्त्रप्रभावेण सुखेन देव ॥

इयं तु द्वादशी देव प्रबोधार्थन्तु निर्मिता ।
 त्वयैव सर्वलोकानां हितार्थं शेषमाविना ॥
 त्वयि सुप्ते जगन्नाथ जगत्सुप्तं भवेदिदं ।
 उत्थिते चेतते सर्वमुत्तिष्ठोत्तिष्ठ माधव ॥
 गता सेवा विद्यच्चैव निर्मलं निर्मला दिशः ।
 धारदानि च पुण्याणि गृह्णाण मम केशव ॥

इदं विष्णुरिति प्रोक्ते मन्त्रमुत्थापने हरेः ।
 समुत्थिते ततो विष्णौ प्रवर्तन्ते शुभाः क्रियाः ॥
 तत्रैव देवदेवस्य स्नानन्तु पूर्व्ववद्भवेत् ।
 महातूर्यैरथै रात्रौ भ्रामयेद्देवमुत्थितं ॥
 विमानाकारयानेन नगरे पार्थिवः स्वयं ।
 दीपोऽद्योतकरे मार्गं नृत्यगौतमनाकुले ॥
 यो यो दामोदरं पश्येदुत्थितं धरनीधरं ।
 स स प्राणो महाराज सर्वः स्वर्गाय कल्पयेत् ॥
 रात्रौ प्रजागरे देव एकादश्यां सुरालये ।
 प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् ॥
 होमवेदव्याहृच्च होमद्रव्यैर्हृतादिभिः ।
 ततोऽपि प्राणं नृपत्रे षष्ठं भोजयेदन्नविस्तरेः ॥
 छतचौरदधिचौद्रकासारगुहमोदकैः ।
 यजमानयुतस्तुष्टस्वरां ह्यस्यं विवर्जयेत् ॥
 एकादश्यां ग्राष्टौ वा पञ्च द्वौ वा कुरुत्तम ।
 चर्चयेच्चन्दनैर्गन्धैस्त्र्यम्बकमाख्यादिभिर्हजान् ॥
 शास्त्रोक्तविधिना पार्थ अहया विधितत्परः ।
 पितरस्तापितास्तो न तोषितस्तो न केशवः ॥
 न हि कथिक्कमः साक्षादस्मैः शब्देन पाण्डव ।
 पितृभुविश्य यत्किञ्चिद्दीयते अहयान्वितैः ।
 तत्प्रोत्वा भुज्यते देवैर्ब्रह्मादिभिरसंगमं ॥
 अतः श्राद्धोक्तविधिना व्रतान्ते पूजयेद्द्विजान् ।
 आचान्ते तु ततोऽद्या च्युतं यत्किञ्चिदेव हि ॥

स्ववाचा स्वमनोभीष्टं स्नेहधान्यफलादिकं ।
 चतुरो वार्षिकान् मासान् त्रियमो येन यः कृतः ॥
 कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्व्याज्जप्या सदक्षिणं ।
 दत्त्वा त्रिसर्जयेद्विप्रान् ततो भुञ्जीत वाग्यतः ॥
 यत्तत्तच्चतुरो मासान् प्रवृत्तिं तस्य वाचयेत् ।
 य एनं कुरुते पार्थ सोऽनन्तफलभागभवेत् ॥
 प्रतिवर्षं च यः कुर्यादेवं संस्मरते हरिं ॥
 देहान्तेऽतिप्रदीप्ते न विमानेनार्कवर्षसा ।
 मोदते विष्णुलोकेऽसौ यावदाहुतसंप्रभं ॥
 यस्याविष्टैः समाप्येत चातुर्मासौव्रतं नृप ।
 स भवेत् कृतकृत्यस्तु तुष्टो यस्य जमाईनः ॥
 यो देवशयने भक्त्या अनुष्ठानं समाचरेत् ।
 गङ्गादितोर्ध्वयात्रायास्तुल्यं फलमवाप्नुयात् ॥
 वत्स्थानं वापि कृष्णस्य स हरेर्लोकमाप्नुयात् ।
 शृणोति ध्यायति स्तोति समाख्यात्वनुमोदते ।
 व्रतमेतन्नरो भक्त्या स गच्छेद्वैष्णवं पुरं ॥
 दुग्धाब्धिभोगिशयने भगवाननन्तो
 यस्मिन् दिने स्वपिति वाय विबुध्यते वा ।
 तस्मिन्ननन्धमनसामुपवासभाजां
 पुंसान्ददाति सुगतिं कुरुङ्गाङ्गसङ्गः ।

इति देवशयनोत्थानविधिः ।

आषाढादिवतुर्मासानभ्यङ्गं वर्जयेन्नरः ।
 पारिते च पुनर्दद्यात्तिलतैलयुगं घटं ।
 भोजनं पायसाज्यञ्च स याति भवनं विभोः ।
 लोकाप्रोतिकरं श्रुतत् स्नेहव्रतमिहोच्यते ॥

इति पद्मपुराणोक्तं स्नेहव्रतं ।

—०००—

आषाढादिवतुर्मासां वर्जयेन्नरकान्तनं ।
 घृन्ताकभक्षणञ्चैव मधुमर्षिर्घटान्वितं ॥
 कार्त्तिकान्तत्पुनर्हमं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
 रुद्रलोकमवाप्नोति शिवव्रतमनुत्तमं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं शिवव्रतं ।

—०००—

महाफलानि यस्त्यक्ता चातुर्मास्यं द्विजातये ।
 हेमानि कार्त्तिके दद्याद्भोज्युगेन समं नरः ॥
 सितवस्त्रयुगेनाथ सम्पूर्णज्यष्टेन च ।
 एतत् फलव्रतं नाम सर्वकामफलप्रदं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं फलव्रतं ।

—००—

आषाढादिवतुर्मासान् प्रातः स्नायी भवेन्नरः ।
 विप्राय भोजनं दत्त्वा कार्त्तिक्याङ्गोपदो भवेत् ॥
 घृतकुम्भन्तथा दद्यात् सर्वकामानवाप्नुयात् ।
 वैष्णवव्रतमित्युक्तं विष्णुलोकप्रदायकं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वैष्णवव्रतं ।

अथ वै मार्गशीर्षे तु यस्तु पिष्ठमयन्ददेत् ।
 शिवं सम्यज्ज विधिवत् सूर्यलोके महीयते ॥
 दिव्यं वर्षसहस्रन्तु तदन्ते स्यान्महीपतिः ।
 पौषे पिष्ठमयी दन्ती शिवस्याग्रे निवेदयेत् ॥
 त्रिःसप्तकुलसंयुक्तः शिवलोके महीयते ।
 दिव्यं वर्षसहस्रन्तु तदन्ते स्यान्महीपतिः ॥
 चक्रवर्त्ती महावीरः सर्वैश्वर्यसमन्वितः ।
 माघे चाश्वरथं यस्तु शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 चहरेकोऽपि नरकात् स्वपिष्टृन् रोरवादितः ।
 शिवलोके तु वसति दिव्यवर्षायुतचयं ॥
 तदन्ते तु महीं ऊट्खां न च खण्डां मुनक्ति सः ।
 फाल्गुने वृषयूथन्तु पिष्टोत्थं रुद्रसंख्यया ॥
 निवेद्य तु शिवस्याग्रे त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ।
 दिव्यं वर्षसहस्रन्तु तदन्ते स्यान्महीपतिः ॥
 चक्रवर्त्ती महावीरः सर्वैश्वर्यसमन्वितः ।
 चैवेष्टमिन्दुमयं दासदासौसमन्वितं ॥
 गृहोपकरणैर्युक्तं विचित्राङ्गणचर्चितं ।
 पूजान्ते परया भक्त्या शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 दिव्यवर्षयतान्यष्टौ रुद्रलोके महीयते ।
 जातिष्मरस्तदन्ते तु चक्रवर्त्तित्वमाप्नुयात् ।
 मासि वैशाखसंज्ञे तु सप्तब्रीहिसरावकान् ॥
 शिवाय पुरतो दद्यात् पूजान्ते प्रीतिचेतसा ।
 स याति शिवसायुज्यं बभ्रुभिः सहितो नरः ॥

फलानां वै गते यस्तु गुग्गुलन्तु दहेत्सुधीः ।
 ज्यैष्ठे मासि शिवस्थायि पूजान्ते भक्तिसंयुतः ॥
 त्रिःसप्तकुलसंयुक्तः शिवलोके महीयते ।
 तदन्ते पृथिवीं भुङ्क्ते न च खण्डां समागरां ॥
 बलिमण्डलकं कार्यं चाषाढे शूलपाणिनः ।
 नानाभक्षैर्विरचितं नानाभक्षसमन्वितं ॥
 नानाचित्रसमाकीर्णं कर्तव्यं बलिमण्डलं ।
 संपूज्य परमेशानं ततस्तस्य निवेदयेत् ॥
 पितॄन् पितामहांश्चैव उद्धृत्य प्रपितामहान् ।
 पुत्रपौत्रसमायुक्तः शिवलोके महीयते ॥
 दिव्यवर्षसहस्राणि तदन्ते पृथिवीपतिः ।
 यावणे मासि देवस्य त्रिमानं पुष्पसम्भवं ॥
 पूजावसाने दातव्यं वित्तिचरचनाकुलं ।
 वर्षायुतप्रमाणन्तु रुद्रलोके महीयते ॥
 योगीशो जायते शान्तो येन मोक्षं व्रजेत्तु सः ।
 मासि भाद्रपदे यस्तु रुद्रपूजां परेत्तदा ॥
 गुग्गुलं प्रथमं धूपं सुरदारु ततो दहेत् ।
 विल्वबीजं घृतं तद्वत् तथा नानाघृतान्वितं ॥
 पञ्चमं ह्यगुरुन्देवं धूपं सर्वान्नना विभोः ॥
 मासमेकन्दहेद्यस्तु नैरन्तर्येण भक्तिताः ।
 याति सायुज्यतां शम्भोः सपुत्रः सहबान्धवः ॥
 यस्त्वर्कपत्रपुटकं पूरयेत्क्षीरसर्पिषा ।

मासमश्वयुजं शम्भोर्नैरन्तर्येण भक्तितः ॥
 तस्य पुण्यफलं वक्तुं न शक्नोऽस्मि प्रहानन ।
 तत्कुले पतिता ये तु डिम्बाडिभ्रष्टता पुनः ॥
 ते प्रयान्ति महाभागा रुद्रलोके यथासुखं ॥
 वर्षायुतायुतं साधुं तदन्ते तु नरेश्वराः ।
 जायन्ते शिवभक्ताश्च ज्ञानिनो वीतकल्मषाः ॥
 शिवदीक्षां समासाद्य ते यान्ति परमावृतिं ।
 वस्त्रावृतमिचुरसं पुष्टकन्तु शिवाग्रतः ।
 पूजान्ते दापयेद्यस्तु मासि प्राप्ते च कार्तिके ॥
 देहान्ते रुद्रलोके तु मोदते सह बान्धवैः ।
 व्रतान्ते चैव संपूज्य शिवभक्तान् यथाविधि ॥
 हेमवस्त्रावपानैश्च वित्तश्राठं विना सुत ।

इति काशीत्तरोक्तं शिवव्रतं ।

—०१०—

एकभक्तेन या नारी कार्तिकन्तु चपेन्नृप ।
 चमाहिंसादिनियमैः सञ्ज्ञाता ब्रह्मचारिणी ॥
 गुडावमिश्रं शाल्यन्नं भास्कराय निवेदयेत् ।
 पुष्पाणि करवीराणि गुग्गुलं साज्यमादरात् ॥
 सप्तम्याश्चाथवध्यां वा उपवासरतिर्भवेत् ।
 पक्षयोः सप्तयोरेव ग्रहया परयान्वितः ॥
 इन्द्रनीलप्रतीकाशं विमानैः सार्वकामिकैः ।
 नारीयुगगतं साधुं सूर्यलोके महीयते ॥
 तथा च सर्वलोकेषु भोगानासाद्य यन्नतः ।

तस्मादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विन्दते पतिं ।

चमा सत्यन्दया दानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

सूर्यपूजाग्निहवनं सन्तोषस्तेयवर्जनं ।

सर्व्वत्रतेष्वयं धर्मः सामान्येन सदा स्थितः ।

मार्गशीर्षे शुभे मासि व्योमपिष्टेन निश्चितं ।

गन्धमाक्ष्यैरलङ्कृत्य भास्कराय निवेदयेत् ।

गैरिकेयैर्महास्थानैरप्सरोगणसेवितैः ।

मासैकादशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ।

गैरिकेयैः महास्वर्णैः ।

क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात् ।

पौषे तु गरुडङ्कृत्वा भानवे विनिवेदयेत् ।

गन्धमाक्ष्यैरलङ्कृत्य भास्करं विबुधोत्तमं ।

ताम्रपात्रेऽथ कांक्षे वा तत्सर्व्वं विनिवेदयेत् ।

महापद्मकदानेन दिव्यगन्धप्रवाहिना ।

अथैकादशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ।

सम्प्राप्यैवं क्रमात्लोकं यथेष्टं विन्दते पतिं ।

माघे रथञ्चाश्वयुतं दीपमाख्यविभूषितं ।

पैष्टभानुसमायुतं कृत्वायतनमानयेत् ।

विमानैः सूर्यसङ्गागैर्गीतवाद्यसमाकुलैः ।

सप्तैकादशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ।

पुनरेत्य इमा लोकं यथेष्टं विन्दते पतिं ।

देवार्चां फाल्गुने मासि कृत्वा पिष्टमर्थी रवेः ।

गन्धमाक्ष्यैरलङ्कृत्य स्नापयेत् भास्कराक्षये ॥

विमानैः सूर्यशङ्खाग्रैर्गीतवाद्यसमाकुलैः ।
वर्षायुतशतं सायं सूर्यलोके महीयते ॥
क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विन्दते पतिं ।
कृत्वा चणं तथा चैत्रे गन्धमाख्योपगोभितं ॥
स्थाप्य पात्रे यथोक्तान् भास्कराय निवेदयेत् ।
शरदिन्दुप्रतीकाग्रैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥
वर्षायुतशतं सायं सूर्यलोके महीयते ।
कर्णचयादिहागत्य पुनर्पौत्रसमन्विता ॥
अभीष्टं पतिमासाद्य तत्र भोगान् सुदुर्लभान् ।
तन्दुलादृक्पिष्टेन कृत्वा वैभेरुपर्वतान् ॥
निक्षुभार्गं समायुक्तं सर्वधातुविभूषितं ॥
नानालङ्कारसम्पन्नं नानामाल्यविभूषितं ।
सर्वरत्नसमायुक्तं स्थापयेद्भास्करालये ॥
महाव्योमव्रतं ह्येतत् वैशाखे यः समाचरेत् ।
नानाविधैर्विमानैश्च सूर्यलोके महीयते ॥
क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् क्रौडितेमानसेऽचले ।
पिष्टेन पद्मजं कृत्वा ज्येष्ठे मासि सवेदिकं ॥
पद्मजं पद्मं ।

पात्रैः संपूज्य गन्धाद्यैर्नानामाल्यविभूषणैः ।
शुद्धस्फटिकसङ्काशैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
वर्षकोटिशतं सायं सूर्यलोके महीयते ॥
क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात् ।
विस्त्राय च तथा पद्ममापादुपैष्टमुत्तमं ॥

सर्ववीजरसैः पूर्णं कृत्वा तु शुभलक्षणं ।

नानाकेसरगन्धादां सर्वरत्नसमन्वितं ॥

भास्कराय निवेदयेदिति शेषः ।

हंसवाहैर्महायानैः सर्वभोगान्वितैः नृप ॥

वर्षकोटिशतं सायं ब्रह्मलोके महीयते ।

ब्रह्मलोके सूर्यलोके ।

क्षमालोकमिमं प्राप्य राजानं विन्दते पतिं ।

निवेदयेत् सूर्याय यावणे तिलपर्वतं ॥

स्रच्छन्दगामिभिर्यानैर्नानारत्नविभूषितैः ।

वर्षकोटिशतं सायं सूर्यलोके महीयते ॥

सम्प्राप्य विविधान् भोगान् ब्रह्मार्थसमन्वितान् ।

क्षमालोकमिमं प्राप्य राजानं विन्दते पतिं ॥

कृत्वा भाद्रपदे मासि व्योमशालिसयं नृप ।

वितानध्वजवस्त्राद्यं नानामाल्यविभूषितं ॥

निशाकरकरप्रस्थैर्महायानैः शुशोभनैः ।

वर्षकोटिसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥

क्षमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं विन्दते पतिं ।

कृत्वा वाष्पयुजे मासि विपुलं धान्यपर्वतं ।

सुवर्णवस्त्रगन्धर्व्यं सूर्यस्थाने निवेदयेत् ॥

सा विचित्रैर्महायानैर्वरभोगसमन्वितैः ।

वर्षकोटिसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥

अस्मिन् लोकमनुपाप्ता राजानं विन्दते पतिं ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं स्त्रीपुत्रकामावाप्तिव्रतं ।

पुलस्त्य उवाच ।

आषाढशुक्लपक्षान्ते भगवान् मधुसूदनः ।
 भोगिभोगे निर्जा मायां योगनिद्रान्तु मानयेत् ॥
 शैतेऽसौ चतुरो मासान् यावद्भवति कार्तिकी ।
 विग्रिष्टास्तु प्रवर्तन्ते तदा यज्ञादिकाः क्रियाः ॥
 तत्राषाढसितान्ते तु यो नरो दिनपञ्चकं ।
 अधःशायी वह्निःस्नायी मासमभ्यङ्गवर्जितः ॥
 समस्तमन्दिरावर्जी सकृन्नृत्ताशनो भवेत् ।
 ब्रह्मचारो जितक्रोधो जपहोमपरायणः ।
 हरिं संपूजयेन्नित्यं गन्धमाल्यान्नसम्पदा ॥
 गीतवाद्यैस्तथा नृत्यैर्दीपमालाभिरेव च ।
 सार्धनां जलधेनूनां प्रदानेन तथैव च ।
 तथा कार्तिक शुक्लान्ते तृतीये पारणं भवेत् ॥
 प्रस्नापे च प्रबोधे च दिनानि दश वै द्विज ।
 हिंसात्मकैस्तु किन्तस्य यज्ञैः कार्यं महात्मनः ॥
 प्रस्नापे च प्रबोधे च पूजितो येन केशवः ।
 दशाहमेतत् कृत्वा तु व्रतं विष्णुरो नरः ॥
 अग्निहोममवाप्नोति कुलञ्चैव समुदरेत् ।
 अग्निमुखं देवतानामग्निदंष्ट्रं कार्तिका ॥
 कार्तिकश्चाग्निदेवत्वो मासो देवमुखः स्मृतः ।
 आश्वयुज्यामतीतायां यावत्स्थार्द्धं ज कार्तिकी ॥
 व्रतं दशाहमिहितं कृत्वा स्वर्गं महीयते ।
 पौण्ड्रलोकमवाप्नोति कुलमुदरति श्रवणं ॥

प्रत्यहं दीपदानेन कार्त्तिकेऽभिसुखीभवेत् ।
 चतुष्मान् ब्राह्मणयेष्ठस्तथा सर्वत्र पूजितः ॥
 एतावन्तं तथाकालं सर्वमासविवर्जकः ।
 स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टो मानुषे सुखमाप्नुयात् ॥
 पारोग्यरूपसम्पत्त्या युक्तश्च सुभगो भवेत् ।
 प्रसुप्ते देवदेवेशे दशरात्रोदितं व्रतं ॥
 कृत्वा तु चतुरो मासान् प्रसुप्ते मधुसूदने ।
 अश्वमेधफलं प्राप्य नाकपृष्ठे महीयते ॥
 असिधाराव्रतं कृत्वा तथा संवत्सरं नरः ।
 सर्वयज्ञानवाप्नोति विष्णुलोकश्च गच्छति ॥
 येन येन तु कामेन खड्गधाराव्रतञ्चरेत् ।
 तं तद्धाममवाप्स्याथ विष्णुलोके महीयते ॥
 तथा समर्थो भवति दाने च वरशापयोः ।
 आदित्यतेजा भवति नात्र कार्या विचारणा ॥

दारुभ्य उवाच ।

असिधाराव्रतविधिं समाचक्ष्व महाश्रुते ।
 एतन्मे संग्रहं ह्रिन्मि त्वं हि सर्वविदुष्यते ॥

पुस्तक्य उवाच ।

स्नातयानकृतस्नग्धी भुक्तवाय्मासवर्जितं ।
 शतदैवत्यपूजश्च स्त्रीसहायः स्वपेन्निशि ॥
 ब्रह्मचारी द्विजयेष्ठ खड्गधाराव्रतं चरेत् ।
 अपूर्वञ्चाथ पूर्वञ्च समालिङ्ग्य स्वपेन्निशि ॥
 ब्रह्मचारी यतगुणं फलमाप्नोत्यसंग्रहं ।

अतीवदुष्करमिदं खड्गधाराव्रतं स्मृतं ॥

कृत्वा व्रतं द्वादशवक्त्रराणि

त्रैलोक्यराज्यं भुवमाप्नुयाच्च ।

भुक्त्वाचिरन्ते द्विजमुख्यमन्ते

सायुज्यमायाति जनार्दनस्य ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमसिधाराव्रतं ।

—०००७०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतन्तव ।

विद्यावामीन यत्कार्यं नरेण सुविपश्चिता ॥

बहिः स्नानं नरः कृत्वा कृतकृत्वे दपूजनः ।

कृत्वे दं शृणुयान्नित्यं मासद्वयमनन्दितः ॥

चैत्रादारभ्य धर्मज्ञो नित्यं नक्ताशनो भवेत् ।

ततो नृपवर प्राप्ते ज्यैष्ठस्य चरमेऽहनि ॥

वासोयुगं हिरण्यच तथा धेनुं पयस्विनीं ।

वृत्तपूर्णं कांस्यपात्रं सद्दिरण्यन्तु दक्षिणां ॥

आषाढादिषु मासेषु यजुर्वेदव्रतं चरेत् ।

अश्विनादिषु मासेषु सामवेदव्रतं चरेत् ॥

तथाप्यथर्वव्रतं नाम पौषादिषु विधीयते ।

सर्वेषु मर्षकसर्व्यं कृत्वे दव्रतकौत्सितं ॥

वेदात्मनो वासुदेवस्य पूजां

कृत्वा नरो द्वादशवक्त्रराणि ।

विष्णोर्लोकं याति लोकैर्विशिष्टं
यस्मिन् प्राप्ते सर्वं दुःखं जहाति ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं वेदव्रतं ।

—०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव ।
चैवस्यामलपत्रे तु सोपवासो जितेन्द्रियः ॥
वासुदेवन्तु संपूज्य ब्राह्मणाय विचक्षणः ।
दक्षिणार्थन्तु वै दद्याद्रुद्रं यज्ञोपयोगिवित् ॥
सङ्कर्षणन्तु संपूज्य वैशाखे धर्मेवत्सल ।
अचियाय तथा दद्याद्रुद्रं सायामिकं शुभं ॥
प्रद्युम्नं पूजयित्वा तु ज्येष्ठे मासि द्विजोत्तम ।
वैश्याय दद्याद्वाणिज्ये रुद्रं यदुपयुज्यते ॥
कृत्वानिरुद्धपूजान्तु मास्याषाढे यथाविधि ।
कर्णोपकरणं (१) रुद्रं दद्याच्छूद्राय गार्गव ॥
मासैश्चतुर्भिर्भवति पारणं प्रथमं द्विज ।

कृत्वा नरस्त्रिष्वथ पारणानि
लोकं समाप्नोति पुरन्दरस्य ।
तपोऽथ राजन् सुचिरञ्च कालं
मानुष्यमासाद्य भवेत् समृद्धः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं वर्णव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भूतिव्रतन्तव ।
 नित्यचतुर्षु मासेषु श्रावणशेषेषु यादव ॥
 चतुःसागरविज्ञानि पूर्णकुम्भांस्तु पूजयेत् ।
 चतुरात्मा हरिर्ज्ञेयः सागरात्मा विचक्षणैः ॥
 स्नानं समाचरेन्नित्यं नदीतीयेन यादव ।
 होमश्च प्रत्यहं कुर्यात् शततं तैलवर्जितं ॥
 कार्तिकस्यावसानाद्भि पूजयित्वा दिजोत्तमान् ।
 तैलं दत्त्वा तु विप्राय नाकपृष्ठे महीयते ।
 सर्वं कामं समृद्धस्य यज्ञस्य लभते फलं ॥

मानुष्यमासाद्य महीपतिश्च
 भुक्त्वा महीं सागरमेखलान्तां ।
 तत्रापि धर्मस्य मनोनिविष्टो
 भवत्यरोगश्च बलेन युक्तः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं सागरव्रतं ।

—०००@०००—

मार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भूतिव्रतन्तव ।
 वासुदेवस्य गरुडस्तान्तः सङ्कर्षणस्य च ।
 प्रद्युम्नस्य तथा चित्तं मकरो व्यादिताननः ।
 देवानिरुद्धो धर्मज्ञ ऋष्यकेतुः प्रकीर्तितः ॥
 पीतं नीलं तथा श्वेतं रक्तञ्च यदुनन्दन ।

तेषान्तु कथितं वासः पताका तादृगिष्यते ॥
 यस्य देवस्य यच्चिह्नं स चात्मना प्रकीर्तितः ।
 पताका तादृग्यौ तस्य वसनन्तस्य तादृशं ।
 चैत्रेषु प्रत्यहं मासि गरुडं पूजयेन्नरः ॥
 पीतेन गन्धनैवेद्यमाख्यवस्त्रादिना हिज ।
 वैशाखे च तथा मासि तालं संपूजयेत्सदा ॥
 नीलेन गन्धनैवेद्यमाख्यवस्त्रादिना हिज ।
 ज्येष्ठे च प्रत्यहं मासि मकरं पूजयेत्सदा ॥
 श्वेतेन गन्धनैवेद्यमाख्यवस्त्रादिभिर्हिज ।
 ऋष्यं संपूजयेद्देवं मास्याषाढे यथाविधि ।
 रक्तेन गन्धनैवेद्यमाख्यवस्त्रादिना हिज ॥
 बहिः स्नानं तथा कुर्यादङ्घ्रिसंपूजनं तथा ।
 नित्यञ्च कुर्याद्द्वैर्मलं तथा ब्राह्मणभोजनं (१) ।
 पारनार्थं तथा कुर्यान्नक्तं तैलविदर्जितं ॥
 अधःशयी तथा च स्याद् ब्रह्मचारी सदा भवेत् ।
 व्रतमेतन्नरः कुर्यात् सम्यग्वासचतुष्टयं ॥
 ब्राह्मणान् पूजयेच्छतया आषाढे चरमेऽहनि ।
 वस्त्राण्युक्तानि धर्मैश्च दद्याद्विप्रेषु दक्षिणां ॥
 कृत्वैकं पारणं राजन् स्वर्गलोके महीयते ।
 द्वितीयं पारणं कृत्वा शक्रलोके महीयते ॥
 तृतीयं पारणं कृत्वा ब्रह्मलोके महीयते ।
 कृत्वा पारणवट्कन्तु रुद्रलोके महीयते ॥

(१) ब्राह्मणनैवेद्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विष्णुलोकमवाप्नोति कृत्वा द्वादश पारणं ।

ध्वजव्रतं द्वादशवत्सराणि

कृत्वा नरो भार्गववंशसुख्य ।

सायुज्यमायाति जनार्दनस्य

देवस्य विष्णोः परमेश्वरस्य ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं ध्वजव्रतं ।

—००@००—

मार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्भूतिव्रतन्तव ।

शङ्खचक्रं गदापद्मं चतुराङ्गा प्रकौर्त्तितः ॥

वासुदेवः स्मृतः शङ्खः चक्रः सङ्कर्षणस्तथा ।

प्रद्युम्नश्च गदापद्ममनिरुद्धोजगद्गुरुः ॥

आवणादिषु मासेषु वह्निःस्नातस्तु नक्तभाक् ।

तेषान्तु पूजनं कुर्यात् प्रतिमासमनुक्रमात् ॥

गन्धमाल्यनमस्कारदोषधूपात्रसम्पदा ।

ततस्तु कार्त्तिकस्यान्ते समाप्ते तु तथा व्रते ॥

ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या दद्याच्छक्त्या च दक्षिणां ।

कांस्यपात्रञ्च सष्टतं ससुवर्णं तथैव च ।

कृत्वा व्रतं मासचतुष्टयञ्च

प्राप्नोति लोकं त्रिदशेश्वरस्य ।

मानुष्यमासाद्य तथैव पश्चात्

वसुन्धरेशो भवतीह वीरः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तिरोक्तं आयुधव्रतं ।

ब्रह्मोवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वाभ्युदयवर्धनं ।
 यत्कृत्वा जायते राजा सार्वभौम इहानघ ॥
 मासे नभसि संप्राप्ते नत्ताहारो जितेन्द्रियः ।
 प्रातःस्नायी सदाध्यायी अग्निकार्यपरायणः ।
 देवीं संपूजयेद्दत्तं बिल्वपुष्पनागचर्मकैः ॥
 धूपन्तु गुग्गुलुं दद्यान्नैवेद्यं दृतपाचितं ।
 क्षीराक्षं दधिभक्तञ्च अथवा शाकयावकं ॥
 जपञ्च कुर्यान्नन्तस्य सहस्रमथवा शतं ।
 देव्यास्तत्र समर्प्येत् यावत् पूर्णं व्रतम्भवेत् ॥
 पूर्णं व्रते ततोवक्ष्ये कन्याचार्यद्विजस्त्रियः ।
 भोजयेत् पूजयेच्छक्त्या हेमगोचरभूषणैः ॥
 अभावात्तन्मन्त्रजप्यञ्च नित्यं कार्यं नृपोत्तम ।
 यः कुर्यात् शततं भक्त्या सोऽपि तत्तुल्यतामियात् ॥
 नचव्याधिजरान्मृत्युर्न भयञ्चारिसम्भवं ।
 जायते देवि भक्तस्य अन्ते च फलमव्ययं ॥

अत्र मन्त्रपदानि भवन्ति । श्रीं नन्दने नन्दनि सर्वार्थसा-
 धिनी नमः । मूलमन्त्रः । श्रीं नन्दने हृदयाय नमः, हृदयं ।
 नन्दिनी शिरसे नमः, शिरः । सर्वाये नमः । शिखा ।
 श्रीं सर्वसाधिनी नमः, कवचं । श्रीं नमः, हँ फट्, अस्त्रं ।
 श्रीं नेत्राय नमः । श्रीं नन्दिनी उपचारहृदयं ।

द्वितीयाद्याश्च पञ्चम्यां चतुर्थ्यामष्टमीषु च ।

नवम्यां पौर्णमास्यामेकादश्यां द्वादशीषु च ।
 षष्ठ्यां सा चैव विद्येशा पूजनौघा विशेषतः ॥
 नन्दासुहिष्य यो दद्याच्छ्रावणे गोवृषं सितं ।
 स लभेदिष्टकामार्थं देवीलोकञ्च शाश्वतं ॥
 नभस्येतां समुहिष्य दद्याद्वा काञ्चनं पिवा ।
 स व्रजेद्भूतपापस्तु नन्दासुहिष्य निर्भयं ॥
 आश्विने नवरात्रञ्च उपवासमवाचितं ।
 कृत्वा देवीं प्रपूज्याथ अष्टम्यामपरेऽहनि ॥
 हेमपुष्पमणिर्वस्त्रं नानाचित्रविभूषितं ।
 दानञ्च काञ्चनं देयं नन्दायै स्वार्थमिदये ॥
 विधूतपापसङ्घातः सर्व्वकामसमन्वितः ।
 गच्छन्ति तन्तु लोकं वै यत्र देवी सुरारिहा ।
 वसते कल्पकोटिस्तु अम्भरीगणसेवितः ॥
 नन्दतेष्यागतद्यात्र पृथिव्यामेकराड् भवेत् ।
 कार्तिके पूजयित्वा तु देवीं जातौगजाद्वयैः ॥
 अन्नदानं ददद्दिप्रे कन्यासु स्त्रीष्वपि वा ।
 श्वेतानि चैव वस्त्राणि तथा देयानि दक्षिणा ॥
 सुच्यते सर्व्वपापैस्तु जन्मान्तरकृतैरपि ।
 इहैव जायते योगौ परत्र पदमव्ययं ॥
 मार्गे तु विधिवत्स्नात्वा देवीं पूज्य च कुङ्कुमैः ।
 नैवेद्यं घृतपूपाञ्च देयाः कन्यासु च द्विजे ॥
 भोजयेद्दक्षयेद्बल्ल वस्त्रैः कीटकुलोद्भवैः ।
 प्राप्नुयात्सर्व्वकामाञ्च सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥

पौषे देवीं समाधाय जलजैरभिपूजयेत् ॥
 नैवेद्यं शालिभक्तञ्च कान्यां सम्भोज्य दक्षयेत् ।
 पीतवस्त्रैस्तथा शय्या देव्या देयातिशोभना ॥
 अनेन विधिना वत्स साक्षाद्देवी प्रसौदति ।
 ददाति कामिकान् भोगान् अन्ते च स्वपुरं नयेत् ॥
 माघे तु पूजयेद्देवीं कुन्दजस्त्रगिरादरात् ।
 कुङ्कुमेन सदर्पेण तथा समुपलेपितं ॥

सदर्पेण कस्तूरिकासहितेन ।

स्नापितां विधिवत्पूज्यं ततः कन्यास्तु पूजयेत् ।
 द्विजांश्च चण्डिकां भक्त्या विधिवद्धतपायसेः ।
 दक्षिणां तिलहोमञ्च वक्ष्यन्तवा प्रदापयेत् ॥
 विधूतपापकलिकः सर्वभोगसमन्वितः ।
 विशत्रुर्वहुपुत्रश्च जायते नरसत्तमः ॥
 देहान्ते नन्दिनीलोकं सर्वदेवनमस्तुतं ।
 प्रयाति नात्र सन्देहो अनेन विधिना नृप ॥
 फाल्गुने पूजयेद्देवीं कुसुमैः सहजारकैः ।
 तथा निवेद्य भक्ष्याणि शर्करामधुना सह ॥
 भोजयेत्कन्यकान् विप्रान् दक्षिणासितवाससी ।
 अनेन जायते भोगी देवलोकञ्च गच्छति ।
 सम्प्राप्ते चैवमासे तु देवी पूज्या दमानकैः ॥
 नैवेद्यं लङ्घुका देया तथा कन्याश्च भोजयेत् ।
 स्त्रियश्च रत्नवस्त्रैश्च पूजितव्याः (१) यथाविधि ॥

अनेन सर्वं कामान् वै प्राप्नुयादविचारणात् ।
 देवीलोकं व्रजेदस्य यत्र भोगा निरन्तराः ॥
 वैशाखे पूजयेद्देवीं पुष्पैर्वैकर्णिकारजैः ।
 नैवेद्यं सक्तवः खण्डं कन्यां भोज्याय दत्तयेत् ।
 शुभानि हेमच्छाणि देयानि द्विजसत्तमे ॥
 देवीन्तु प्रणमेदस्य सर्वदेवेश्वरूत्तमां ।
 ज्येष्ठे तु शङ्करौ पूज्या रत्नाशोककरणकैः ॥
 तथा देयञ्च नैवेद्यं द्रुतपूरैश्च कन्यकाः ।
 भोजनीयास्तथा दद्यात् गोभूदानादिभिः शुभैः ॥
 जलकुम्भास्तथा देयाः सम्यग्पूर्णा वा सिताम्भसा ।
 अनेन वारुणान् भोगान् तेषां क्षिप्रं प्रयच्छति ॥
 आषाढे पूजयेद्देवीं पद्मैर्नीलोत्पलैर्द्दलैः ।
 नैवेद्यं शर्करायुक्तं दधि भक्तञ्च पायसं ।
 कन्या द्विजा स्त्रियो भोज्या दत्तयेच्च तथा च नात् ॥
 नानाहेमाङ्गरागाद्यैस्तिलभूस्यैः समौक्तिकैः ।
 पूज्या भगवती शक्त्या सर्वकामप्रसिद्धये ॥
 नन्दा सुनन्दा कनका उमा दुर्गा चमावती ।
 गौरी योगेश्वरी श्वेता नारायणी सुनाशिका ॥
 अम्बिकेति च नामानि श्रावणाद्वाद्यक्रमात् ।
 सङ्गीतंयन्ति उत्थाय ये नरा धीतकल्मषाः ॥
 भवन्ति नरणादूर्ल पृथिव्यां धनसङ्गताः ।
 एतानि षड्विंशत्येव रिपुपौडासु नित्यशः ॥
 समुत्तरति दुर्गाणि चर्चिकेति सुरोत्तम ।

व्रतानां प्रवरं कार्यं अर्चं वा पादमेव वा ॥
मासं वापि प्रदातव्यं आवणादिक्रमेण तु ।

इति देवीपुराणोक्तं नन्दाव्रतं ।

—००(a)००—

गौरमुख उवाच ।

देवकी नाम राजेन्द्र देवकस्याभवत् सुता ।
अनपत्या तपस्तेपे पुत्रार्थं किल भामिनौ ॥
भार्या सा वसुदेवस्य सत्यधर्मपरायणा ।
न च तुष्यति गोविन्द तपस्तामाह भार्गवः ॥

भार्गव उवाच ।

किमर्थं न्तप्यते भद्रे तपः परमदुःष्करं ।
कीदृशस्तवाभिलषितो वद कुत्र तवेष्टितं ॥

देव्युवाच ।

अपुत्राहं दिग्गयेष्ठ पतुर्मेनास्ति सन्ततिः ।
साहमाराध्य गोविन्दं पुत्रमिच्छामि शोभनं ॥
तपस्तावत्करिष्यामि परमेण समाधिना ।
यावदाराधितो विष्णुर्दास्यत्यरिमतस्वरं ॥

भार्गव उवाच ।

गोविन्दाराधने यत्नो यदि ते कुलनन्दिनि ।
तदिदं व्रतमास्याय तोषयस्व जनार्दनं ॥

प्रथमे कार्तिकस्याङ्गि सम्प्रप्ते देवकि स्वयं ।
 पञ्चगव्यकृतस्नानः पञ्चगव्यकृताशनः ॥
 वाणपुष्पैः समभ्यर्च्य वासुदेवमजस्विभुं ।
 दत्त्वा च चन्दनं धूपं परमान्नं निवेदयेत् ॥
 घृतं निवेदयेद्दिमे गृह्णीयाच्च ततो व्रतं ।
 अद्यप्रभृत्यहं मासं विरतः प्राणिनां वधात् ॥
 असत्यवचनात्स्तेवान्धुमांसादिभक्षणात् ।
 स्वपन् विबुधेभ्यः गच्छंश्च स्मरिष्याम्यहमश्रुतं ॥
 परापवादं पैशून्यं परपौडाकरन्तथा ।
 सच्छास्त्रदेवतायज्ञनिन्दामन्यस्य वा भुवि ॥
 न वक्ष्यामि जगत्सिद्धिं पश्यन् सर्वगतं हरिं ।
 अत्यन्तो वाधिशक्तोऽपि यस्मिन् वोढुं शक्यसिनि ॥
 कुर्वीत नियमन्तस्य त्यागोधर्मोपबृहदे ।
 कृत्वेव पुरतो विष्णो निर्वृत्तिं पापतः शुभे ।
 नैवेद्यं स्वयमश्रीयान्मौनो नित्यमुदङ्मुखः ॥
 मार्गशीर्षे तथा मासि जातीपुष्पैर्जनाह्ननं ।
 समभ्यर्च्य पुनर्धूपं चन्दनञ्च निवेदयेत् ॥
 परमान्नञ्च देवाय विप्राय च पुनर्घृतं ।
 दत्त्वा तथैव गृह्णीयान्नियमः योऽस्य रोचते ॥
 तथैव नक्तं भुञ्जीत नैवेद्यं कुलनन्दिनि ।
 सर्वेष्वेव चतुर्मासं पञ्चगव्यादिकं समं ।
 पुष्पधूपोपहारेषु विशेषो दक्षिणासु च ॥
 स्नानप्राशनयोः साम्यन्तथैव नक्तभीजनं ।

अर्चयेत् प्रतिमासञ्च येः पुष्पैस्तानि मे शृणु ॥
 ये च धूपाः प्रदातव्या नैवेद्याञ्च यत्तथा ।
 बाणस्य जातिकुसुमैः तथैव च मुकुन्दजैः ॥
 कुन्दातिमुक्तकै रक्तै रक्तवीरैश्च रक्तकैः ।
 खेतैः शुभ्रैर्मल्लिकायास्तथा मल्लिकया ततः ॥
 दधिपद्माभकेतव्याः पद्मरक्तोत्पलेन च ।
 क्रमेणाभ्यर्चितो विष्णुर्ददाति मनसि स्थितं ॥
 कार्तिके मार्गशीर्षे च धूपं पीपे च चन्दनं ।
 माघफाल्गुनचैत्रेषु दद्याद्विष्णोस्तथा गुहं ॥
 वैशाखादिषु मासेषु त्रिषु देवकि भक्तितः ।
 कर्पूरं देवदेवाय गुग्गुलं श्यावणादिषु ॥
 कार्तिकादिषु सासेषु परमात्रं शुभे त्रिषु ।
 कासारं माघपूर्वेषु यवाञ्च ततस्त्रिषु ॥
 घृतन्तिलान् जलघटं हिरण्यमथवा व्रतौ ।
 प्रतिमासं तथा दद्याद्वाङ्गणाय शुभव्रते ॥
 यद्योक्तनियमानाञ्च ग्रहणं प्रतिमासिकं ।
 कुर्वन् जगत्पतिर्विष्णुः प्रीयतामिति मानवः ॥
 योषिदप्यमलपद्मा व्रतमेतद्यथाविधि ।
 करोति मासान् सकलान् अवाप्नोति मनोरथान् ॥
 व्रतेनाराधितो विष्णुरनेन जगतःपतिः ।
 ददात्यभिमतान् कामान् क्षिप्रकालेन भामिनि ॥
 धान्यं यद्यस्यमायुष्यं सौभाग्यारोग्यदन्तथा ।
 व्रतमेतत् प्रियतरं व्रतेभ्योऽव्यक्तजन्मनः ॥

व्रतेनानेन शुद्धात्मा पदेनैकेन माधवः ।
 सुखदृश्यो न सन्देहो दीपेन वाग्यतस्थितः ।
 कायवाङ्मनसा बुद्ध्या करोत्येतन्महाव्रतं ।
 शुद्धानाममलो देवो दृश्य एव जनाह्वनः ॥
 तस्मिन्नेकाग्रचित्तानां प्राणिनां वरवर्णिनि ।
 प्राप्नुवन्ति प्रयत्नेन मुक्तिभाजो विभूतयः ॥
 यथा कल्पतरुं प्राप्य यद्यदिच्छति चेतसा ।
 तत्तत्फलमवाप्नोति यथा सम्प्राप्य तं विभुं ॥
 शुभव्रतमिदं तस्मात् महापातकनाशनं ।
 आराधनाय कृष्णस्य कुरु देवकि पावनं ॥
 तस्मिंश्चीर्णं हृषीकेशो नूनं यास्यति दर्शनं ।
 दृष्टे चाभिसतं यत्ते तदशेषं भविष्यति ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं विष्णुदेवकीव्रतं ।

—०००—

नारद उवाच ।

भगवन् श्रोतुमिच्छामि स्नानदानव्रतक्रियाः ।
 हेमन्ते शिशिरे चैव यथा पूज्यो जनाह्वनः ॥
 मार्गशीर्षे तस्या पुण्ये माघे चैवाथ फाल्गुने ।
 यत्फलं प्राप्यते पुंभिः प्रणम्य मधुचातिनं ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वत्स महापुण्यं हेमन्तशिशिरावुभौ ।
 अत्र संपूजितः कृष्णः स्वल्पेनापि प्रतुष्यति ॥

मार्गशीर्षे सिते पक्षे प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।
 व्रतचर्यां विष्टङ्गीयाद्देमन्ते शिशिरालिकां ॥
 स्वात्वाभ्यर्च्य हृषीकेशं प्रणिपत्य नरो व्रतौ ।
 वरञ्च याचयेद्भक्त्या चराचरमुत्ततः ॥
 भगवन् चपला ह्येषा प्राणिनां प्राणसंस्थितिः ।
 ध्रुवं मृत्युर्मनुष्याणां दुर्विज्ञेयं कदा भवेत् ॥
 अतस्त्वां प्रार्थयाम्येव वरमेतदधीक्षज ।
 यथा खण्डं व्रतं न स्यात् प्रसन्ने त्वयि मे विभी ॥
 व्रतमेतस्मया देव गृहीतन्तव शासनात् ।
 जीवतोपि मृतस्यापि परिपूर्णमभवत्विति ॥
 एवमभ्यर्च्य लोकेशं चराचरगुरुं हरिं ।
 ततो नु बुद्धिमान् कुर्यात् व्रतचर्याञ्च शैशिरीं ॥
 मार्गशीर्षस्य कृष्णादौ प्रतिपत्प्रभृतिं नरः ।
 अहिंसकः क्रियायुक्तः प्रातःस्नायी सदा भवेत् ॥
 अर्चयेद्देवदेवेशं मध्याह्ने केशवं सदा ।
 विलिप्य कुङ्कुमीशीरं चन्दनेनाथ शक्तिः ॥
 पूजयेन्मालतीपुष्पैश्च हविस्त्वादिकेन च ।
 दीपं सदीज्ज्वलं दद्यात्सष्टतं गुग्गुलन्दहेत् ॥
 शाल्मोदनं दधियुतं नैवेद्यं सखिवेदयेत् ।
 प्रणमेच्च तथा भक्त्या शिरसा केशवं मुहुः ॥
 अनेन विधिना चैव संपूज्य गरुडध्वजं ।
 ॐ नमः केशवायेति जपेदष्टोत्तरं शतं ॥
 एवं पूज्य सुराध्यक्षं मार्गशीर्षे ततो नरः ।

अर्कास्वपात्रे भुञ्जीत दत्त्वा भिक्षां द्विजाय च ॥
 वर्जयेन्मधुमांसानि सदा ध्यानं कुम्भोजनं ।
 अमृतस्तेयपारुष्यं सम्पर्कं पतितैः सह ॥
 गवाङ्गिकं सदा दद्यात् चितिशायी भवेन्निशि ।
 सदानिवन्दे दृष्टव्यङ्ग्यं ज्ञानप्रदन्तया ॥
 एवं पुण्ये तत्र माघे फाल्गुने च नरो व्रती ।
 व्रतं समापयेत्तथा न च कर्षेत् कथञ्चन ॥
 हेमन्तांश्चतुरोमासान् व्रतेनानेन नर्त्तयेत् ।
 विग्रेषोऽत्र विधिस्तत्र द्वादशी च पृथक् शृणु ॥
 मार्गशीर्षे शुभे पक्षे एकादश्यामुपोषितः ।
 पूजयेज्जगतामोशं केशवं कल्पषापहं ॥
 द्वादश्यां स्नापयेद्देवं चौर्येण पुरुषोत्तमं ।
 रक्षेत् सर्पिषा चैव पञ्चगव्येन च क्रमात् ॥
 द्वादश्यां स्नापयेद्देवं पुण्ये माघे च फाल्गुने ।
 नैवेद्यं पुष्पधूपार्घ्यैः पूजयेच्च ततो हरिं ॥
 प्रणम्य गिरसा देवं केशवं केशिपातनं ।
 भक्त्या कृताञ्जलिभूर्त्वा याचयेत् प्रवरं वरं ॥
 मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनञ्च केशव ।
 यत्पूजितं मया देव परिपूर्णतदस्मत्मे ॥
 एवमभ्यर्च्य देवेशं गणितव्यं पुनः पुनः ।
 ततोऽनुभोजयेद्विप्रान् भक्त्या दद्याच्च दक्षिणां ॥
 अनेनैव विधानेन पुण्ये माघे च फाल्गुने ।
 सनात्ना प्रणमेद्दोशं प्रार्थयेत् पूज्य वै हरिं ॥

भोजयेच्च द्विजान् भूयस्तेभ्योदद्याच्च दक्षिणां ।
 प्रौढिवस्त्रतिलान् सप्यिर्दद्यान्नासक्रमेण तु ॥
 द्वादश्यां देवमुद्दिश्य द्विजाग्रेभ्यश्च भक्षितः ।
 समाप्येवं व्रतं भक्षया नाम्ना त्वनरकघ्नरः ॥
 न गच्छेन्नरकं याति यचास्ते गरुडध्वजः ।
 व्रतमेतन्महापुण्यं व्रतेभ्योऽभ्यधिकं मुने ॥
 दुःस्करश्चलचित्तानां महापातकनाशनं ।
 सुरापो ब्रह्महा स्तेवो गुरुगामी सदान्वितो ॥
 कृत्वा नरो व्रतं भक्त्या सद्यः पापात् प्रमुच्यते ।
 महर्षिभिः सदाचीर्णं भृगुत्रिभुजगोत्तमैः ॥
 ज्ञानार्थिभिर्महाभागैर्व्रतमेतत् प्रपूजितं ।
 स्वर्गन्ते ह्यक्षयं प्राप्तः सम्पूज्य गरुडध्वजं ॥
 व्रतेनानेन देवेशो दद्याद्भैक्षं विभिस्तुतः ।
 भार्गवेणावनिं प्राप्य अक्रूरेण ययातिना ॥
 परितोष्य सुरार्थेष्टं व्रतेनानेन केगवं ।
 सदा नमं परं स्थानं वैष्णवं मुक्तिलक्षणं ॥
 अनेनार्च्यं विधिं भक्त्या सम्प्राप्ते सनकादिभिः ।
 सर्वकामप्रदं पुण्यं नाम्ना त्वनरकं व्रतं ॥
 कृत्वा श्रुत्वा तथा ध्यात्वा न गच्छेन्नरकं नरः ।

इति विष्णुरहस्योक्तमनरकव्रतं ।

—000—

चैवादिचतु री मासान् कृते ह्यर्थादयाचितं ।

व्रतान्ते मणिकन्दद्यान्ववस्त्रसमन्वितं ॥
तिलपात्रं द्विरण्यञ्च ब्रह्मलोके महीयते ।
कल्यान्ते भूपतिर्नालमानन्दव्रतमुच्यते ॥

इति मन्त्रपुराणोक्तमानन्दव्रतं ।

दीर्घमास्यां तथाषाढ्यां शिवं संपूज्य यत्नतः ।
सप्तवीतं शिवे दद्याच्छिवभक्तांश्च भोजयेत् ॥
पुनरेव च कार्त्तिक्यां पूज्य शम्भुं क्षमापयेत् ।
यतीनां दक्षिणां दत्त्वा सूत्रवस्त्रादिपूर्विकां ॥
यः कुर्यान्नक्तदप्येवं चातुर्मास्यां पवित्रकं ।
कल्पकोटिसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥
पुण्यत्रयात्परिभ्रष्टः चतुर्वेदः प्रजायते ।
इच्छया तु भवेद्राजा गुरुरूपसमन्वितः ॥

इति शिवधर्म्मोक्तं शिवोपवीतव्रतं ।

—०००@०००—

प्रतिमासं प्रवक्ष्यामि शिवव्रतमनुत्तमं ।
धर्मकामार्थमोक्षार्थं नरनार्यादिदेहिनां ॥
पुण्ये मासे तु सन्मामे यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
सत्यवादी जितक्रोधः शान्तिगोधूमगोरसैः ॥
पचयोरटर्भी यन्नादुपवासेन वर्त्तयेत् ।
द्विसन्ध्यामर्चयेद्दीपमग्निज्वालय च भक्तितः ॥

भूमिगव्याश्च मासान्ते पौर्णमास्यां वृतादिभिः ।
 कृत्वा स्नानं महापूजां शिवे यज्ञात् प्रकल्पयेत् ॥
 नैवेद्यं यावत्प्रसन्नं चौरसिद्धं निवेदयेत् ।
 भोजयित्वा द्विजानष्टौ शिवभक्तान् सद्विष्णुान् ।
 शिवे गोमिथुनश्चैव कपिलश्च निवेदयेत् ॥
 अलङ्कृत्य सुरुपश्च तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वभौमिकैः ॥
 रुद्रकन्यासमाकौर्णमहावृषभसंयुतैः ।
 सहोतनृत्यवाद्यैश्च अप्सरोगणसेवितैः ।
 चामरैर्धूपमाग्न्यैश्च स्तूयमानः सुरासुरैः ॥
 त्रिनेत्रः शूलपाणिश्च शिवैश्वर्य्यसमन्वितः ।
 गच्छेच्छिवपुरं रम्यं यत्रास्ते शङ्करः स्वयं ॥
 यावत्तद्गोमसङ्गराजं तत्प्रशस्तिः कुलेषु च ।
 तावदयुगसहस्राणि सुखी शिवपुरं व्रजेत् ॥
 त्रिःसप्तकुलजैः सार्धं भोगान् भुङ्क्ते यथेष्टितान् ।
 ज्ञानयोगं समासाद्य स तत्रैव विमुच्यते ॥
 इत्येष वः समाख्यातः संसारार्णववर्त्तिनां ।
 शिवमोक्षक्रमोपायः शिवाश्रमनिषेविणां ॥
 माघमासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 कशरां वृतसंयुक्तां भुञ्जानः सञ्चितेन्द्रियः ॥
 सोपवासव्रतदृष्ट्या भवेदुभयपक्षयोः ।
 शिवाय पौर्णमास्यान्तु प्रदद्याद्दृतकस्वल्पं ॥
 कण्ठं गोमिथुनश्चात्र सुरुपं विनिवेदयेत् ॥

शेषं कृत्वा यथोद्दिष्टं पूर्वोक्तान्तु फलं लभेत् ।
 इन्द्रनीलप्रतीकाशैर्विमानैः शिखिसंयुतैः ॥
 गत्वा शिवपुरं रम्यं भुक्त्वा भोगान् यथेष्टितान् ।
 सम्प्राप्ते फाल्गुने मासे यः कुर्यान्नक्तभोजनं ॥
 श्यामाकचौरनीवारैर्जितक्रोधोजितेन्द्रियः ।
 चतुर्दश्यामद्याष्टम्यामुपवासरतो भवेत् ॥
 पौर्णमास्यां महास्नानं पञ्चगव्यघृतादिभिः ।
 वल्लीकापादिसृङ्गिषु गोमूत्रगोमयादिभिः ॥
 त्वग्भिश्च चौरवचाणां धात्रीगन्धादिभिस्तथा ।
 दद्याद्गोमिथुनं भक्त्या ताम्ब्राभं परमिष्टिनेः ।
 शेषमन्यद्यथोद्दिष्टं प्राप्नोति सुमहत् फलं ।
 पञ्चरागप्रतीकाशैर्विमानैर्गजसंयुतैः ॥
 गत्वा शिवपुरं रम्यं पूर्वोक्तं लभते फलं ।
 चैत्रमासे तु सम्प्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 पिष्टकं पयसा युक्तं भुञ्जानः संयतेन्द्रियः ॥
 दद्याद्गोमिथुनञ्चात्र पाटलं समलङ्कृतं ।
 शिवायातिसुरूपञ्च शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥
 पुष्यरागप्रभैर्योनैर्दिव्यैश्च रथसंयुतैः ।
 गत्वा शिवपुरं रम्यं दुष्प्रापं त्रिदशेरपि ॥
 वैशाखे मासि सम्प्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 पिष्टकं पयसा युक्तं भुञ्जानः सञ्चितेन्द्रियः ।
 गोष्ठगायौ शिवध्यायौ निशायां वस्त्रमेकघृक् ॥
 नियमञ्च यथोद्दिष्टं सामान्यं सर्वमाचरेत् ।

वैशाखपौर्णमास्याञ्च कुर्यात् स्नानं घृतादिभिः ॥
 शिवायालङ्कृतं श्वेतं दद्याद्गोमिथुनं शुभं ।
 हंसकुन्देन्दुवर्णाभैर्महायानैरलङ्कृतैः ॥
 श्वेतवपुःसंयुक्तैः प्रयातीश्वरमन्दिरं ।
 सर्वाभिः सर्वरूपाभिः स स्त्रीभिः परिवारितः ॥
 नीलोत्पलसुगन्धाभिः क्रीडते कालमचयं ।
 ज्येष्ठे मासे तु सम्प्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं ॥
 शाल्यत्रं पयसा युक्तमान्यक्षीरेण संयुतं ।
 वीरासनो निशाईं स्याद्दिवा गामनुगच्छति ॥

अनुपविश्यावस्थानं वीरासनं ।

हितकारी गवां नित्यमहङ्कारविवर्जितः ।
 पौर्णमास्याञ्च पूर्वोक्तं कुर्यात् स्नानादिकं विधिं ॥
 देयं गोमिथुनञ्चात्र धूम्रवर्णमलङ्कृतं ।
 नीलोत्पलसमप्रस्थैर्महायानैर्मनोरमैः ॥
 महासिंहनिबद्धैश्च क्रीडते कालमचयं ।
 आषाढमासे सम्प्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं ॥
 भूरिखण्डाम्बुसंमिश्रं सक्तुं दद्यात्सगौरसं ।
 दद्याद्गोमिथुनं गौरं शिवायालङ्कृतं शुभं ॥
 सामान्यञ्च विधिं कुर्यात् सर्वं वै प्रप्य चोदितं ।

इति पुण्यमाचोदितं ।

शुद्धस्फटिकसङ्काशैर्यानैः सारसवाहनैः ।
 अणिमादिगुणैर्युक्तः शिववद्विचरेत् स्वयं ॥
 सम्प्राप्ते श्रावणे मासि यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।

चीरषष्टिकभक्तेन सर्वभूतहिते रतः ॥
 श्वेताम्बपादपौण्ड्रं च दद्याद्भामिधुनं शिवे ।
 सामान्यमखिलं कुर्याद्विधिना यत् प्रकीर्तितं ॥
 सविचित्रैर्महायानैर्विचित्राग्निशोभितैः ।
 गत्वा शिवपुरन्दिव्यं पूर्वोक्तं लभते फलं ॥
 प्राप्ते भाद्रपदे मासे यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 हुतशेषान् शुद्धानि हवन्मूलाश्रितो दिवा ॥
 रात्रौ वायतने वामः सर्वभूतानुकम्पकः ।
 नीलस्त्राभं वृषं गाञ्च शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 निशाकरकरप्रस्थैर्वज्रवेदूर्यशोभनैः ।
 चक्रवाकममायुक्तैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥
 गत्वा शिवपुरं रम्यममरासुरवन्दितं ।
 क्रीडते स महाभोगैर्यावदाहृतसंप्रभं ॥
 शोभानश्वयुजे मामि यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 घृताशनं प्रशुद्धानः प्रसन्नात्मा जितेन्द्रियः ॥
 वृषभं नीलवर्णमसुरोदये समुव्रतं ।
 विमुच्य भगवत्पथे गामिकां समलङ्घतां ।
 विधिशेषं हि पूर्वोक्तं तत्सर्वं समुपाचरेत् ॥
 प्राणान्तो च परं स्थानं प्रयाति शिववदगो ।
 स्वच्छमोक्तिकसहायै रिन्द्रनीलोपशोभितैः ॥
 जीवं जीवकसंयुक्तैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 प्रक्रीडते महाभोगैर्यावदाहृतसंप्रभं ॥
 शुभे च कार्त्तिके मासे यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।

चोरोदनञ्च भुञ्जीत सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥
 दद्याद्दोमिधुनञ्चात्र कपिलं कज्जलप्रभं ।
 पूज्योक्तविधिवत् कृत्वा शिवतुल्यः प्रजायते ॥
 कल्पानलग्नितपस्वैर्महायानैर्मनोरमैः ।
 महामिहकृताटोपैः शिववन्देष्टे सुखो ॥
 मार्गयोर्षे शुभे मासे यः कुर्यान्नक्तभोजनं ।
 यवान्नं पयसा युक्तं भुञ्जानः सञ्चितेन्द्रियः ॥
 दद्याद्दोमिधुनं दिव्यं पाण्डुरं समलङ्कृतं ।
 शिवाय श्रेष्ठं पूर्वोक्तविधिना समुपक्रमेत् ॥
 सितपद्मनिभैर्यानेः श्वेताम्बरयसंयुतैः ।
 गत्वा शिवपुरं दिव्यं शिवतुल्यवली भवेत् ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं चमा दद्यात् ।
 द्विस्नानञ्चाग्निहवनं भूगया नक्तभोजनं ॥
 पचयोरुपवासेन चतुर्हं श्यष्टमीं क्षिपेत् ।
 इत्येवमादिनियमैराचरेत् शिवव्रतं ॥
 शिवभक्ता तु या नारी ध्रुवं सा पुरुषो भवेत् ।
 स्त्रीत्वमत्युत्तमं सा चेत् काङ्क्षते शृणुवाङ्मतं ॥
 इति विश्वधर्मीकृतं शैवमहाव्रतं ।

—000—

कार्तिके तु शुभे मासे एकभक्तेन वर्त्तयेत् ।
 चमाऽहिंसादिनियमैः संयता व्रतचारिणी ॥
 गुहाण्यभिचपिष्ठाकं मासान्ते विनिवेदयेत् ।

अष्टम्याश्च चतुर्दश्यां उपवासरतो भवेत् ॥
 इन्द्रनीलप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 वर्षाणामयुतं सायं रुद्रलोके महीयते ॥
 यथावत्सर्वलोकेषु भोगानासाद्य यत्नतः ।
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं पतिमाप्नुयात् ॥
 इत्येवं सर्वमासेषु विधिस्तुल्यः प्रकीर्तितः ।
 एकभक्तोपवासस्य फलन्तु सद्गमं विदुः ॥
 क्षमा सत्यन्दया दानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
 शिवपूजाग्निहोमश्च सन्तोषस्नेहभावनं ॥
 सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यो दशधा स्मृतः ।
 मार्गशीर्षे शुभे मासे वृषपृष्ठं सुनिर्मलं ।
 गन्धमाल्यैरलङ्कृत्य शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 वृषयुक्तेर्महाया नैरक्षरोगणसेवितैः ।
 वर्षायुतशतं सायं शिवलोके महीयते ॥
 पुष्पे मासि पिनाकश्च शूले कृत्वा पिनाकिने ।
 गन्धपुष्पैरलङ्कृत्य शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 ताम्रकांस्यादिपात्रे वा दत्त्वा दद्यात्पिनाकिने ।
 महापुष्पकयानेन दिव्यगन्धप्रभावतः ।
 वर्षाणामयुतं सायं रुद्रलोके महीयते ॥
 रथञ्चाश्वयुतं माघे दीपमालाप्रशोभितं ।
 पिष्टं लिङ्गसमायुक्तं कृत्वा यतनमानयेत् ॥
 महारथोपमैर्यानैः चैताश्चरथसयुतैः ।
 वर्षायुतं शतं सायं शिवलोके महीयते ॥

फाल्गुने प्रतिमां पैथीं कृत्वा चरुसमन्वितां ।
 गन्धमाक्षैरलङ्कय स्थापयेद्दीप्तरालयं ।
 यानैरप्रतिमैर्हि व्यैर्गायनाद्यसमाकुलैः ॥
 वर्षायुतशतं सायं शिवलोके महीयते ।
 चैत्रे भवकुमारश्च कृत्वा पुष्पैरलङ्कृतं ।
 स्नाप्य पात्रे यथोक्ते च आनयेच्छिवमन्दिरं ॥
 शरदिन्दुप्रतीकाद्यैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 वर्षायुतशतं सायं रुद्रलोके महीयते ।
 तन्दुलादकपिष्टेन कृत्वा कैलासपर्वतं ।
 ईश्वरोमासमायुक्तं सर्वधातुविभूषितं ॥
 कन्दरैर्विविधं चित्रं लवणप्रस्रसंयुतं ।
 सर्वैरन्नसमायुक्तं स्थापयेद्दीप्तरालये ॥
 कैलासव्रतमित्येवं वैशाखां यः समाचरेत् ।
 कैलासकल्पयानैः स शिवलोके महीयते ॥
 लिङ्गपिष्टमयङ्कृत्वा ज्येष्ठमासे सवेदिकं ।
 भक्त्या संपूज्य गन्धाद्यैर्वस्त्रयुग्मे न वेष्टयेत् ।
 उपशीभाविशेषैश्च तत्र जागरमाचरेत् ॥
 प्रभाते ध्वजशङ्खाद्यैः शिवाय विनिवेदयेत् ।
 शतस्कटिकसङ्गाद्यैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥
 वर्षकोटिशतं सायं शिवलोके महीयते ।
 गृहं पिष्टमयङ्कृत्वा आषाढे पिष्टभूमिकं ॥
 सर्ववीजरसैद्यापि संपूर्णं शुभलक्षणं ।
 गृहोपकरणैर्युक्तं सुशोभदूखलादिभिः ।

सर्व्वरत्नसमायुक्तं दासीशय्याखलङ्कृतं ।
 एतैः पिष्टमद्यैः साद्यैः प्रदीपाद्युपशोभितं ॥
 सर्व्वभक्तसमाकीर्णं गन्धमाल्यैरलङ्कृतं ।
 श्वेतरक्तासितैः पीतैर्ध्वजवक्त्रैः सुशोभितं ॥
 चतुर्विधेनसंयुक्तश्चक्षुषा सर्व्वपेक्ष तु ।
 आषाढे पीर्णमास्यान्तु गृहं स्थाप्य शिवाग्रतः ॥
 सर्व्वोपकरणोपेतं प्रणिपत्य निवेदयेत् ।
 शतभूमैर्महायानैर्विमानैः सार्व्वकामिकैः ॥
 वर्षकोटिशतं सायं रुद्रलोके महीयते ॥
 सुधाधातुसमाकीर्णं विचित्रध्वजशोभितं ।
 निवेदयेत् सर्व्वाय श्रावणे तिलपर्व्वतं ॥
 स्वच्छेन्द्रनीलसङ्काशैर्यानेरपतिमैः शुभैः ।
 वर्षकोटिशतं सायं रुद्रलोके महीयते ॥
 कृत्वा भाद्रपदे मासे शोभितं धान्यपर्व्वतं ।
 वितानध्वजच्छत्राद्यैः शिवाय विनिवेदयेत् ॥
 दिवाकरकरप्रख्यैर्महायानैः सुशोभनैः ।
 वर्षकोटिसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥
 कृत्वा चाश्वयुजे मासि विपुलं शिखिपर्व्वतं ।
 सुवर्णवस्त्रसंयुक्तं शिवाय विनिवेदयेत् ।
 सुविचित्रैर्महायानैर्वैरभोगसमन्वितैः ॥
 वर्षकोटिशतं सायं रुद्रलोके महीयते ।
 सर्व्वधान्यसमायुक्तं सर्व्वबीजरसादिभिः ॥
 सर्व्वधातुसमायुक्तं सर्व्वरत्नोपशोभितं ।

शृङ्गैश्चतुर्भिः संयुक्तं वितानच्छत्रगोभितं ।
 गन्धमाल्यैस्तथा धूपैः प्रदोषैश्चातिशोभितं ।
 विचित्रैर्नृत्यगोतैश्च शङ्खवीणादिभिस्तथा ।
 ब्रह्मघोषैस्तथा पुष्पैर्मार्ज्ज्वल्यैश्च विशेषतः ।
 महाध्वजाटकयुतं विचित्रकुसुमोज्ज्वलं ॥
 नगेन्द्रमेरुनामानं त्रैलोक्याधारमुत्तमं ।
 तस्य मूर्द्ध्नि शिवं कुर्यात्सर्वदेवसमायुतं ॥
 दैत्यगन्धर्वभूताश्च सिद्धयक्षगणास्तथा ।
 विद्याधराप्सरोगात्राश्च ऋषयश्च विशेषतः ॥
 शालिपिष्टमयं लिङ्गं रूपङ्गत्वा विचक्षणैः ।
 देयश्च दक्षिणे हस्ते शूलं त्रिदशपूजितं ॥
 एवं सर्वेषु देवेषु कुर्यादस्त्रं यथाक्रमं ।
 शिवस्य महतीं पूजां कृत्वा चरुसमन्वितां ॥
 पूजयेत्सर्वदेवाश्च दद्याद्विष्णु बलिं हरेत् ।
 व्रतान्ते भोजयेत्पश्चात् शिवभक्तान् सदक्षिणान् ॥
 सर्वारम्भसमायुक्तं यथाविभवकल्पितं ।
 निवेदयेत् रुद्राय कार्तिके नगमुत्तमं ॥
 यः कुर्यात्सकृदप्येवं तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 देवतुल्यगणो भूत्वा गुणरूपसमन्वितः ॥
 शिववद्विचरेन्नित्यं निश्चलं भुवनं सदा ।
 सदागमेषु यत्पुण्यं कथितं मुनिभिः पुरा ॥
 तत्पुण्यं कोटिगुणितं प्राप्नुयाच्चात्र संशयः ।
 महारत्नपद्मैर्योनैः सर्वैरत्नसमन्वितैः ॥

गौतम्यादिवाद्यैश्च अष्टरोमिः समन्वितैः ।
 सूर्यकोटिसमप्रख्यैर्विमानैर्महसम्भवैः ॥
 नरनारीसमाकीर्णैर्गन्धवाहैः शुभैस्तथा ।
 देवदानवगन्धर्वैस्तूयमाना गणादिभिः ॥
 स्रच्छन्दा सर्व्वगा भूत्वा प्रयातीश्वरमन्दिरं ।
 कल्पकोटिशतं दिव्यं मोदते सा महातपाः ॥
 एवं सर्व्वेषु देवेषु भोगान् भुक्त्वा यथेष्टितान् ।
 पुष्पचयादिहागत्य राजानं पतिमाप्नुयात् ॥
 सुरूपा सुभगा नित्यं भवतीश्वरभाविता ।

इति शिवधर्मीक्तमपरशैवमहाव्रतं ।

— ००० —

श्रीकृष्ण उवाच ।

चैत्रारभ्य पितृस्त्रीयञ्जलधारां प्रपातयेत् ।
 वर्षान्ते घृतसंपूर्णान्दद्याद्वहेनिकां नवां ॥
 एतद्धाराव्रतं नाम सर्व्वोद्देगहरं परं ।
 कान्तिसौभाग्यजननं सपत्नीदर्प्यनाशनं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं धाराव्रतं ।

—
 देवीपुराणे ।

मार्गे रसोत्तमं दद्यादृष्टतं पीबे महाफलं ।
 रसोत्तमं जवणं ।

तिलाच्चापि मुनिश्रेष्ठ सप्तधान्यानि फाल्गुने ।
 विचित्राणि च वस्त्राणि चैवे दद्याद्ब्रिजातये ॥
 वैशाखे द्विज गोधूमान् ज्येष्ठे तोयभृतं घटं ।
 आषाढे चन्दनं देयं सकर्पूरं महाफलं ॥
 नवनीतं नभोमासि हस्तं प्रौष्ठपदे मतं ।
 गुड्यकर्करवर्णादगान् लङ्कुकानाश्लिने मुने ।
 दीपदानं महापुण्यं कार्त्तिके यः प्रयच्छति ॥
 सर्वकामानवाप्नोति क्रमेण तु उदाहृतं ।
 व्रतान्ते गां शुभां दद्यात् सवत्सां कांस्यदोहनीं ॥
 सयुगां सस्रजं वत्स दापयेद्विधिना मुने ।
 देवीं विरञ्चिमादित्यं विष्णुं वायुं यथाविधि ॥
 स्वभावशुद्धी विधिवत् पूजयित्वा द्विजोत्तम ।
 दातव्या वीतरागे तु कामक्रीधविर्वर्जिते ॥
 अयाचके सदाचारे विनीते विनयान्विते ।
 गोदानाल्लभते कामान् गोलीकेषु मनोरमान् ॥

इति देवीपुराणोक्तं मासव्रतं ।

वसिष्ठ उवाच ।

शृणु भूपाल यैर्विष्णुव्रतैराराध्यते नरैः ।
 नारीभिश्चापि घोरैःस्मिन् पतिताभिर्भवार्षवे ।
 समभ्यर्च्य जगन्नाथं वासुदेवं सप्ताधिना ॥
 एकमयाति यो भक्तं द्वितीयं त्राह्यणार्थ्यं ॥

करोति केशवपीत्यैर्कीर्तिकं भासमाप्तवान् ॥
 पूर्व्वं वयसि यत्तेन जानताजानतापि वा ।
 पापमाचरितं तस्मान्मुच्यते नात्र संशयः ॥
 अनेनैव विधानेन मार्गशीर्षऽपि माधवं ।
 समभ्यर्च्य कभक्तं वै वर्णिभ्यो यः प्रयच्छति ।
 भगवत् प्रीणनार्थाय फलन्तस्य शृणुष्व मे ॥
 मध्ये वयसि यत्पापं योषिता पुरुषेण वा ।
 कृतं तस्माच्च तेनोक्तो विमोक्षः परमात्मना ॥
 तथा चैवैकभक्तं वै यस्तु शोभ्यः प्रयच्छति ।
 पुण्डरीकाक्षमभ्यर्च्य पीपमासे महीयते ॥
 तत् प्रीणनाय यत्पापं वार्द्धके तेन वै कृतं ।
 स तस्मान् मुच्यते राजन् पुमान् योषिदथापि वा ।
 चैमासिकं व्रतमिदं यः करोति नरेश्वर ॥
 स विष्णुप्रीणनात् पापैर्लघुभिः परिसुच्यते ।
 द्वितीये वक्तरे राजन् मुच्यते चोपपातकैः ॥
 तद्वत्तृतीयेपि कृतं महापातकनाशनं ।
 व्रतमेतत्तुरैः स्त्रीभिस्त्रिभिर्मसैरनुष्ठितं ॥
 त्रिभिः संवत्सरैश्चैव प्रददाति फलं नृणां ।
 त्रिभिर्मसैस्तयोवस्थास्त्रिविधात्पातकानृप ॥
 त्रीणि नामानि देवस्य मीचयन्ति त्रिवर्षिकैः ॥
 यतस्ततो व्रतमिदं त्रिविक्रममुदाहृतं ।
 सर्व्वं पापप्रशमनं केशवाराधनं परं ॥

इति विष्णुधर्मोक्तं त्रिविक्रमव्रतं ।

सुमन्तुर्वाच ।

समभ्यर्च्य जगन्नाथं देवमकमथापि वा ।
 एकमग्राति यो भक्तं द्वितीयं ब्राह्मणार्प्यम् ॥
 करोति भास्करप्रीत्यै कार्तिकं मासमाप्तवान् ।
 पूर्ववयसि यत्नेन जानताजानतापि वा ॥
 पापमाचरितं तस्मान् मुच्यते नात्र संशयः ।
 अनेनैव विधानेन मार्गशोर्षे विभाकरं ॥
 समभ्यर्च्य एकभक्तं विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति ।
 भगवत्प्रीणनार्थाय फलन्तस्य शृणुष्व मे ॥
 मध्ये वयसि यत्पापं शोषिता पुरुषेण च ।
 कृतं तस्माच्च तेनीतो विमोचः परमात्मना ॥
 तथाचै वैकभक्तञ्च यच्च विप्राय यच्छति ।
 दिवाकरं समभ्यर्च्य दीपे मासि महीपते ॥
 तद्वत् द्वितीयेपि कृतं महापातकनाशनं ।
 व्रतमेतन्नरैस्त्रोभिस्त्रिभिर्मार्गैरनुष्ठितं ॥
 त्रिभिः संवत्सरैश्चैव प्रददाति फलं नृणां ।
 त्रिभिर्मार्गैस्त्रावस्यास्तु त्रिविधात्पातकान्नृप ॥
 त्रौणि नामानि देवस्य मीचयन्ति त्रिवार्षिकान् ।
 यतस्ततो व्रतमिदं त्रिविक्रममुदाहृतं ।
 सर्वभुतप्रशमनं भास्कराराधनं परं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं सौरत्रिविक्रमव्रतं ।

चेवादिचतुरी मासान् जले कुर्यादयाचितं ।
ज्यैष्ठाषाढे तथा माघे पौषे वा राजसत्तम ॥
व्रतान्ते मणिकं दद्यादववस्त्रसमन्वितं ।
तिलपात्रं हिरण्यञ्च ब्रह्मलोके महीयते ।
तदन्ते राजराजः स्याद्धारिव्रतमिहीयते ॥

इति पद्मपुराणे वारिव्रतं ।

— ००० —

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य समस्तकरणा
धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिवि-
रचिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ
व्रतखण्डे मासव्रतानि ।

—

अथीनचिंशोऽध्यायः ।

—०००—

अथ ऋतुव्रतानि ।

—०—

उपक्रियायै सुहृदामिदानीं
हेमाद्रिसुरिः प्रकटीकरोति ।
ऋतुव्रतस्य शिमकम्पसम्पत्-
संपादयित्वा दुरितापहर्त्री ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि यस्मूत्तैरर्चनं परं ।
वसन्तं पूजयेन्नित्यं हौ मासो मुनिपुंगव ॥
फलैः पुष्पैः कषायैस्तु यौष्णे ग्रीष्मञ्च पूजयेत् ।
मधुरेण महाराज प्रावृट्काले ऋतुचरेत् ॥
अनेन पूजयेन्नित्यं शरदं क्षवणेन च ।
कटुस्नेह च हेमन्तं तिक्तेन शिशिरं तथा ॥
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेत्पञ्चकं वर्जयेद्रसं ।
ब्राह्मणान् भोजयेच्चापि प्रभूतवसनादिभिः ॥
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं परमपावनं ।
अश्वमेधमवाप्नोति राजसूयञ्च विन्दति ॥
सर्वान् कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।
फलमचयमाप्नोति व्रतस्यास्य करोत्तम ॥

चैत्रे समारभ्य सिते तु षष्ठीं
संपूजयेद्यस्त्वृतुषट्कमेकं ।
कृतोपवासः स नरो यथोक्तं
लभेत् फलं शाश्वतमेव शीघ्रं ॥

इति विष्णुधर्मीक्षितोक्तं षण्णमूर्तिव्रतं ।

—००—

कृत्वैकभक्तं हेमन्ते माघमासे तु यन्वितः ।
माघान्ते च रथं कुर्याच्चित्रवस्त्रोपशोभितं ॥
खेतैश्चतुर्भिः संयुक्तं वृषभैः समलङ्कृतं ।
शोभितं ध्वजमास्ताभिश्चिचामरदर्पणैः ॥
तण्डुलाटकपिष्टेन लिङ्गं कृत्वा सवेदिकं ।
विन्यस्य रत्नमध्ये तु पूजयेत् कृतलक्षणं ॥
तद्वाचो राजमार्गे च शङ्खभेर्यादिभिः स्वनैः ।
आमयित्वा ततः पश्चाच्छिवायतनमानयेत् ॥
तत्र जागरपूजाभिः प्रदीपाद्युपशोभितैः ।
प्रेक्षणीयप्रदानैश्च क्षपयेत् शनैर्निशां ।
प्रभाते स्नापनं कृत्वा तद्भक्तानाञ्च भोजनं ॥
दीनान्भक्तपणानाञ्च यद्याशक्त्या च दक्षिणां ।
रथं शोभासमायुक्तं शिवाय विनिवेदयेत् ॥
भुक्त्वा च बान्धवैः सार्धं प्रणम्येष्टं गृहं व्रजेत् ।
प्रवरः सर्वदानानामस्मिन् धर्मः समाप्यते ॥
व्रतं शिवरथं नाम सर्वकामार्थसाधकं ।

सर्व्वव्रतं पु यत्पुण्यं (१) सर्व्वं यज्ञेषु सत्फलं ॥
 सर्व्वं शिवरथेनैव तत्पुण्यं सकलं भवेत् ।
 सूर्यायुतप्रतीकागैर्विमानैः सार्व्वं कामिकैः ।
 त्रिःसप्तकुलजैः सार्धं शिवलोके महीयते ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शिवरथव्रतं ।

— ००० —

पुलस्त्य उवाच ।

वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमन्तशिशिरे व्रती ।
 पत्रचयश्च फाल्गुन्यां कृत्वा शक्त्वा च काश्चन ॥
 दद्याद्द्वै कालवेलायां (२) प्रीयेतां शिवकेशिबो ।
 शिरःसौगन्धजजननं सदानन्दप्रदं नृणां ॥
 कृत्वा परं पदं याति सौगन्धव्रतमुत्तमं ।

इति पद्मपुराणोक्तं सौगन्धव्रतं ।

— ०० —

पुलस्त्य उवाच ।

यद्येभ्यनन्ददेहिमे वर्षादिचतुर स्मृतून् ।
 घृतधेनुप्रदीप्तिं च स परं ब्रह्म गच्छति ॥
 वैश्वानरव्रतं नाम सर्व्वपापप्रणाशन ।

इति पद्मपुराणोक्तं वैश्वानरव्रतं ।

(१) सर्व्वं प्रायेण यत् पुण्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) दद्याद्द्वै कालवेलायामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पवित्रतोययुक्तैर्यः कुम्भैः शीघ्रे शिवोपरि ।

गालयेद्यः पयोधारां स ब्राह्मपदमश्नुते ॥

इति शिवरहस्योक्तङ्गलतिकाव्रतं ।

— . —

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-

धीश्वरसकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्ष्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

ऋतुव्रतानि ।

—

अथ त्रिंशोऽध्यायः ।

—०००@०००—

अथ संवत्सरव्रतानि ।

—०००—

विद्वन्मनःकैरव कोरकाणां
शशाङ्कसन्दोधितिरद्भुतो यः ।
हेमाद्रिणा प्राणभृतां हिताय
वितन्वते तेन समाव्रतोघं ॥

पुलस्त्य उवाच ।

नक्तमष्टचरित्वा तु गवां सार्धं कुटुम्बिने ।
हैमञ्चक्रं त्रिशूलञ्च दद्याद्विप्राय वाससी ॥
प्रणम्य भक्त्या शक्तञ्च प्रीयतां शिवकेशवौ ।
एतदेवव्रतं नाम महापातकनाशनं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं दशव्रतं ।

—०—

पुलस्त्य उवाच ।

सन्ध्यामौनं नरः कृत्वा समान्ते घृतकुम्भकं ।
वस्त्रयुग्मं तिलान् घण्टां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
लोकं सारस्वतं याति पुनरत्रैव जायते ।
एतत्सारस्वतं नाम रूपविद्याप्रदायकं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं सारस्वतव्रतं ।

यस्तु संवत्सरं पूर्णमेकभक्तो भवेन्नरः ।
 अहिंसः सर्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ॥
 नमोऽस्तु वासुदेवायैव ह्यष्टशतं जपेत् ।
 पौण्डरीकस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ॥
 दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके सहीयते ।
 तत् क्रियादिह वाग्व्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमेकभक्तव्रतं ।

—००@००—

पुलस्त्य उवाच ।

कल्पोपलेपनं शम्भोरग्रतः केशवस्य च ।
 यावदष्टं पुनर्दद्याद्वेनं जलघृतस्य च ॥
 स सर्वपापनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ।
 राजा भवति सम्भूतः सर्वनीमो महेश्वरः ।
 एतत् श्रद्धाव्रतं नाम बहुकल्याणकारकं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं श्रद्धाव्रतं ।

—०००@०००—

पुलस्त्य उवाच ।

अश्वत्थं भास्करं गङ्गां प्रणम्यैकत्र वास्यतः ।
 एकभक्तं नरः कुर्यादष्टमेकं विमत्सरः ॥
 व्रतान्ते विप्रमिथुनं पूज्य धेनुचयान्वितं ।
 वृत्त हिरण्यं दद्यात्कोशमेधफलं सभेत् ॥

दिवि देवविमानस्थो गीयतेऽसरसाङ्गणैः ।
 एतत्कीर्त्तिव्रतं नाम भूमिकीर्त्तिप्रदायकं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं कीर्त्तिव्रतं ।

—
 घृतेन स्नापनं कृत्वा केशवस्य शिवस्य च ।
 ब्राह्मणो भास्करस्यापि गोर्था लम्बीन्द्रस्य च ॥
 अचतैश्च शुभं कुर्यात्पद्मं गोमयमण्डले ।
 समान्ते हेमकमलं तिलधेनुसमन्वितं ॥
 समा वर्धे ।
 शुद्धमष्टाङ्गुलं दद्याच्छिवलोके महीयत ।
 सामगाययतचैतत् सामव्रतमिहोच्यते ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं सामव्रतं ।

—
 ताम्बूलभक्षणादौ या गौरीपत्रं ददाति च ।
 गौरीपत्रं ताम्बूलपत्रं ।
 पूगचूर्णसमायुक्तं स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ॥
 वर्षस्यान्ते तु सोवर्णं फलपत्रम् राजतं ।
 मुक्ताफलमयं चूर्णं सम्पूर्णं वा प्रयच्छति ॥
 न सा प्राप्नोति दीर्घायुं न दीर्घां सुखस्य वा ।
 एतत्पञ्चव्रतं नाम गौरीलोकप्रदायकं ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं पञ्चव्रतं ।

पञ्चाशतेन स्नापनं कृत्वा विष्णोः शिवस्य वा ।
वत्सरान्ते पुनर्दद्याद्वितुं पञ्चाशतैर्युतं ॥
विप्राय कनकं शङ्खं वस्त्रयुग्मञ्च पाण्डुरं ।
स्वर्गलोकप्रदं दिव्यं धृतिव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति विष्णुपुराणोक्तं धृतिव्रतं ।

— ००० —

पुलस्त्य उवाच ।

वर्जयित्वा पुमान्नांसमब्धान्ते गोप्रदो भवेत् ।
तद्दत्तमृगं दत्त्वा सोऽश्वमेधफलं लभेत् ।
अर्द्धिसाव्रतमितुक्त्तं कल्पान्ते भूपतिर्भवेत् ॥

इति पद्मपुराणोक्तमर्द्धिसाव्रतं ।

—

सुखवासं परित्यज्य समान्ते गोप्रदो भवेत् ।
यथाधिपत्यमाप्नोति सुखव्रतमिहोच्यते ॥

इति पद्मपुराणोक्तं सुखव्रतं ।

—

यद्य नौसीत्यलं हैमं शर्करापात्रसंयुतं ।
एकान्तरितनक्ताशी समान्ते वृषसंयुतं ।
दद्यादिति शेषः ।

स वैष्णवं पदं याति नीलव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं नीलव्रतं ।

वक्तरं त्वेकभक्तायोऽसंख्यफलकुम्भदः ।
 शिवलोके वसेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं प्राप्तिव्रतं ।

—०००—

सन्ध्यादीपप्रदो यस्तु समां तैलञ्च वर्जयेत् ।
 समान्ते दीपकान् दद्याच्चक्रं शूलञ्च काञ्चनं ॥
 वस्त्रयुग्मञ्च विप्राय स तेजस्वी भवेदिह ।
 रुद्रलोकमवाप्नोति दौमित्रव्रतमिदं स्मृतं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं दौमित्रव्रतं ।

—०००—

आकाशाग्रौ समां दद्याद्देवुमन्ते पयस्विनीं ।
 शक्रलोकमवाप्नोति शक्रव्रतमिदं स्मृतं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं शक्रव्रतं ।

—०००—

यस्त्वेकभक्तेन समां क्षिपेदेतुं वृषान्विता ।
 धेनुं तिलमयीं दद्यात्स पदं याति शाङ्करं ।
 एतद्गुद्रव्रतं नाम पापशोकविनाशनं ॥
 इति पद्मपुराणोक्तं गुद्रव्रतं ।

—००(१)००—

हे सहस्रे पलानान्तु माहिषाध्यन्तु यो दहेत् ।
 देवि संवक्तरं पूर्णं स मे नन्दिसमीभवेत् ।

पक्षं नव समारभ्य पयः प्रतिदिनं दहेत् ॥

इति पद्मपुराणोक्तं शम्भुव्रतं ।

—000—

दक्षिणायाश्च यो मूर्त्तौ पायसं सधृतश्च वै ।

निवेदयेद्दर्ममेकं सोऽपि नन्दिसमो भवेत् ॥

ततः संवत्सरे पूर्णं सोपवासोऽद्य जागरं ।

कृत्वाभ्यर्च्य महेशानं महास्नानादिभिर्व्रतं ॥

दद्याद्विप्राय पृथिवीं शय्यां गाश्च पयस्विनीं ।

नन्दिना चरितं पुण्यं व्रतं पातकनाशनं ।

कृतं संवत्सरं भक्त्या तावदेव निवेदितं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं महेश्वरव्रतं ।

—000@000—

संवत्सरन्तु यो भुङ्क्ते नित्यमेव ह्यतन्द्रितः ।

निवेद्य पितृदेवेभ्यः पृथिव्यामीकराद्भवेत् ॥

यो भुङ्क्ते पृथिव्यामित्यन्वयः ।

इति पद्मपुराणोक्तं भुभाजनव्रतं ।

—

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-

धीश्वरसकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

संवत्सरव्रतानि ।

—

अथ एकत्रिंशोऽध्यायः ।

—०००—

अथ प्रकीर्णकप्रतानि ।

—०००—

हेमाद्रिरुद्रसुरारिभक्ति-

रधीतवेदाखिलधर्मवेदः ।

अग्नेपलोकीद्वरणावतीर्णः

प्रकीर्णकं वर्णयति क्रमेण ॥

श्वेतद्वीपे सुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुं ।

वासुदेवं जगन्नाथं स्थितिसंहारकारकं ॥

प्रणिपत्य महादेवं चराचरगुरुं हरिं ।

शरीरारोग्यमैश्वर्यं कामदेवसमः पतिः ॥

सुखावबोधने नित्यमविशोग्य तेन वै ।

तद्दानं वा व्रतं वापि पूजामाराधनादिकं ॥

लक्ष्मीः प्रोवाच शनकैर्भर्तारमसितेजसा ।

भगवन् देवदेवेश लोकानामनुकम्पया ।

प्रष्टुं त्वां किञ्चिदिच्छामि दयां कुरु समोपरि ॥

व्रतं कथय मे किञ्चिद्रूपसौभाग्यदायकं ।

कृतेन येन देवेश सर्वतौर्थफलं लभेत् ॥

येन पुत्राद्यपौत्राद्यगृहं सर्वससिद्धिदं ।

शरीरारोग्यमैश्वर्यं कामदेवसमः पतिः ॥

सुखावलोकने नित्यमविशोग्य तेन वै ।

तद्दानं वा व्रतं वापि तीर्थमाहात्म्यमेव च ॥
येनानुष्ठितमात्रेण सर्वसिद्धिर्भवेत् ध्रुवं ।
कथयस्व सुरश्रेष्ठ गुह्याहुस्ततरं मम ॥

विष्णुरुवाच ।

कथयामि न सन्देहो व्रतानामुत्तमं व्रतं ।
प्रद्युम्नायापि नाख्यातं पुत्रप्रीत्या व्रतं त्विदं ॥
तेजस्विनां यथादित्यः पक्षिणाङ्गरुडो यथा ।
यथा नदीनां गङ्गा च वर्णानां ब्राह्मणो यथा ।
तथा व्रतमिदं श्रेष्ठं कथ्यते तव भामिनि ॥
न गङ्गा न कुरुक्षेत्रं न काशी न च पुष्करं ।
पावनानि महाभागे यथेदं व्रतमुत्तमं ॥
गौर्या देव्या कृतं पूर्वं शङ्करेण महात्मना ।
रामेण सीतया सार्धं दमयन्त्या नलेन च ।
कृष्णेन पाण्डवैः सर्वैः कृतं व्रतमुत्तमं ॥
रम्भया मेनया चापि पौलोम्या सत्यभामया ।
शाण्डिल्ययाप्यरुन्धत्या उर्वश्या देवदत्तया ॥
गायत्र्या चैव सावित्र्या व्रतं श्रेष्ठमुत्तमं ।
अन्याभिश्चैव नारीभिर्ह्येव व्रतमिदं कृतं ॥
तस्मात्तेऽहं करिष्यामि सर्वपापप्रणशनं ।
विष्णुप्रीतिकरं रम्यं व्रतानां प्रवरं शृणु ॥
ब्रह्महा मुच्यते पापान्पुरापो रुक्महारकः ।
गुरुभार्याभिगामी च एतेषां सङ्गमोच यः ॥
मानकूटस्तुलाकूटः कन्यानृगवविक्रयी ।

अगम्यागमनो यस्तु मांसागौ वृषलीपतिः ॥
 भूमिहर्त्ता कूटसाक्षी कन्याद्रूषयिता च यः ।
 एभिः सर्वैर्महापापैर्मुच्यते नात्र संशयः ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्त्तव्यं व्रतमुत्तमं ॥
 काञ्चनाख्या पुरी नाम व्रतं त्रैलोक्यपावनं ।
 शृङ्खलतीया लम्बा च एकादशऽथ पूर्णिमा ॥
 संक्रान्तिर्वा महाभागे कुङ्कुर्वा चाष्टमी तिथिः ।
 पर्वस्वेतेषु दातव्या काञ्चनाख्या पुरी शुभा ॥
 व्रती स्नात्वा तु पूर्वार्द्धे नद्यादौ विमले जले ।
 सृत्तिकालम्भनं कार्यं विधिनानेन तत् प्रिये ॥
 उद्धृतासि धरे पूर्वं विष्णुना क्रौङ्करूपिणा ।
 लोकानामुपकाराय वन्दिता सिद्धिकामदा ।
 तस्मात्त्वं वन्दिता पापं हर मेऽनेकजन्मजं ॥

सृत्तिकालम्भनमन्त्रः ।

आपोयूयं सर्वं शोनिर्विष्णुना निर्भिताः स्वयं ।
 सान्निध्यं तीर्थसहिताः कुसुध्वं साम्प्रतं मम ॥

उदकाभिमन्त्रणं ।

अनेन विधिना स्नात्वा गृहमागत्य सद्व्रती ।
 नालपेत् पिशुनान् चण्डान् पापिनः पापसङ्गिनः ॥
 पापण्डितो विकर्षी स्थान्देवत्राघ्नाणनिन्दकान् ।
 प्रक्षाल्य पाणिपादश्च कुर्याद् वै दन्तधावनं ॥
 उपवासस्य नियमं कुर्यान्नक्तस्य वा पुनः ।
 गङ्गप्रवरमादाय हेमयुक्तं ततो जलं ॥

नमो भगवते वासुदेवायैत्वभिमन्त्र्य च ।
 वन्दे तीर्थं शुचिभूत्वा हरिरित्यक्षरं जपन् ॥
 शमीवृक्षमयी वेदी चतुःस्तम्भैः समन्विता ।
 चतुर्हस्तप्रामाणा तु कार्या चैव सुशोभना ॥
 वस्त्रेणावेष्टितास्तन्मा वितानवरमण्डिताः ।
 पुष्पमालान्विताः कार्या दिव्यरूपाधिवासिताः ॥
 मध्ये तु मण्डलं कार्यं पद्माख्यं वर्णकैः शुभैः ।
 मण्डलस्य तु मध्ये तु भद्रपौठं सुशोभनं ॥
 आसनं तत्र विन्यस्य कमलं तत्र विन्यसेत् ।
 तस्योपरि न्यसेद्देवं लक्ष्म्या युक्तं जनार्दनं ॥
 अग्रे तु स्थापयेत् कुम्भं जलपूर्णं सुशोभनं ।
 चौरसागरनामास्य कल्पितव्यं प्रयत्नतः ।
 सामान्यैकपत्नीः कार्या आत्मवित्तानुसारतः ॥

चत्वारिपत्न्यामिति वीष्पायां बहुव्रीहिः सप्तवर्णवत् ।
 वीष्पायाश्च गृहाणां गृहाणि च पततः षोडशमध्य एकमिति
 सप्तदशतावद्वाह्यविधानात् । मध्यगृहवाष्टनाचार्यगृहत्वात् ।
 तत्प्रकारस्तद्वत् । बहिःप्रकारी बहिर्गृहवत् । एवं चतुश्-
 त्वारिंशदधिकशतपलं हेम । तावच्च रूप्यं(१) ।

रौप्या द्वास्या अधोभूमिः शिखरं काञ्चनं तथा ।

(१) आदर्शपुस्तकेषु एतद्गद्यसमूहात् पूर्वं कतिचित् पाठाः पतिताः प्रतिभा-
 ल्लि, अन्यथा एतद्गद्यसमूहात् पूर्वं यादृशं पद्यसमूहं आदर्शपुस्तकेषु दृष्टं तन्मध्ये
 चतुष्पत्ता इति शब्दाभावात् चत्वारि पत्न्यामिति युत्पत्तिकरणं न मनोचो न
 अङ्गितमर्हति ।

स्तम्भा रत्नमयाः कार्य्या दशैरसप्तमन्विताः(१) ।

प्राकारं कारयेद्दैमं रौप्यं पैष्टमद्यापि वा ॥

पैष्टं सीसं ।

मीदकान् स्थापयेद्दिहान् प्रासादशिखरेषु च ।

समन्तादिष्टयेत्तान्तु पुरीं वस्त्रैः सुशोभनैः ॥

तदपे कदलीस्तम्भैस्तोरणं परिकल्पयेत् ।

पुष्पश्रीभानुकर्त्तव्या विभवादिस्तरेण च ॥

चतुश्चरणिकैर्विग्रैः प्रतिष्ठाप्या पुरीं शुभा ।

तस्या मध्ये न्यसेद्दिण्डुं हैमलक्ष्मणा समन्वितं ॥

नेत्रे रत्नमये कार्य्ये दशनाय सुभूषिताः ।

सुजाफलमयं तत्र भूषणं परिकल्पयेत् ॥

अङ्गं स्वर्णमयं कार्य्यं शङ्खचक्रगदायुतं ।

पञ्चाशृतेन संस्त्राप्य गन्धपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥

ब्राह्मणो वैदिकैर्मन्त्रैः पुराणोक्तैस्तथोत्तरैः ।

वासुदेवाय पादौ तु गुल्फौ संकर्षणाय च ॥

त्रैलोक्यजननायेति जानुनौ पूजयेत्तरेः ।

जानु त्रैलोक्यनाथाय गुह्यं ज्ञानमयाय च ॥

कटिं दामोदरायेति उदरं विष्णुरुपिणे ।

पद्मनाभाय नाभिन्तु उरः श्रीवत्सधारिणे ॥

कण्ठं कौस्तुभनाभाय आस्यं यक्षमुखाय च ।

दैत्यान्तकारिणे बाह्व स्तनास्त्रे चायुधानि च ॥

शिखाञ्चैषाणमन्त्रेण देवदेवस्य पूजयेत् ।

(१) पाठोऽयमार्यदीपे च न यमीचीनः ।

त्रियं स्रमन्तैः संपूज्य लोकपालांस्ततोऽर्चयेत् ॥
 नवग्रहाश्च पूज्या वै होमं तेषान्तु कारयेत् ।
 दुर्गागणपतौ पूज्यौ तयोर्होमं प्रकल्पयेत् ॥
 अथै नैवेद्यमतुलं दापयेद्दृतपाचितं ।
 पायसं दृतपूरांश्च मोदकान् पूषकांस्तथा ॥
 देशकालीद्वयान्वत् फलादीनि प्रकल्पयेत् ।
 दीपान् दग्गदिगं दद्यात् पार्श्वतः पुष्पचर्चितान् ॥
 दृतेन तु विशालाक्षि मूलमन्त्रेण दापयेत् ।
 कुम्भाः षोडश कर्त्तव्याः श्वेतवस्त्रैर्विभूषिताः ॥
 मिशान्नेन समायुक्ताः सहिरण्याः पृथक् पृथक् ।
 पक्वान्नानि तु हृद्यानि षोडशैव प्रदापयेत् ॥
 फलानि तत्र देयानि नानारूपाणि सुन्दरि ।
 दीपांस्तान्ममयांचैव तेषु कुम्भेषु विन्यसेत् ॥
 ब्राह्मणान् भूषयेत्तैस्त्रैरलङ्कारैर्यथाविधि ।
 सपत्नीकान् प्रयत्नेन जपं कुर्यात्तु षोडश ॥
 सहस्रशीर्षा इत्यादि कक्षिकाभिस्तु मन्त्रयेत् ।
 विष्णुं मत्वा ब्राह्मणान्तु लक्ष्मीरूपा स्त्रियोऽर्चयेत् ॥
 क्षत्रहोपानहौ चैव वस्त्राण्याभरणानि च ।
 फलानि सप्तधान्यञ्च भोजनञ्च पथेष्टितं ।
 दातव्यन्तु सभार्याणां विष्णुम प्रीयतामिति ॥
 तत्र आचार्य उच्यते प्रवृत्ते गीतमङ्गले ।
 धृत्वा बाह्व यजमानं देवसमीपमानयेत् ॥
 श्वेतवस्त्रेण नेत्रे तु यजमानस्य चक्षुषे ।

आचार्यः सर्ववित्प्राज्ञो बन्धयेत्तदस्त्रेण च ॥
 आवदनेने सुपात्र आचार्यस्तु इदं वदेत् ।
 सर्वकामप्रदां पश्य काञ्चनाख्यां पुरौमिमां ॥
 वरवस्त्रयुतां रम्यां दुःखदीर्भाग्यनागनीं ।
 एवमुक्त्वा महाभागे वस्त्रमुत्तर्जयेत्ततः ॥
 पुष्पाञ्जलिं ततः चिक्षा स पश्येन्नगरीं शुभां ।
 दृष्ट्वा तां नगरीं देवि यजमानः पुरोहितः ॥
 सौवर्णपात्रमादाय रोष्यन्ताम्नमथापि वा ।
 अथवा शङ्खमादाय पात्रालाभे तु सुन्दरि ॥
 पञ्चरत्नं क्षिपेत्तत्र जलगन्धांस्तथा फलं ।
 सिद्धार्थञ्चाक्षतं दूर्वां रोचनाञ्च दधि प्रिये ॥
 ततस्त्वर्घः प्रदातव्यो मन्त्रेणानेन सुव्रते ।
 लक्ष्मीनारायणौ देवौ भक्तिपूतेन चेतसा ॥
 जानुभ्यां धरणीं गत्वा मन्त्रमेनमुदौरयेत् ।
 स्पर्णस्य निर्मिता देवी विष्णुना शङ्करेण च ॥
 पार्वत्या चैव गायत्र्या स्कन्दवैश्वणेन च ।
 यमेन पूजिता देवी धर्मस्य विजिगीषया ॥
 सौभाग्यं देहि पुत्रांश्च धनं रूपञ्च पूजिता ।
 गृहाणार्घ्यं मया दत्तं देवि सौख्यं प्रयच्छ मे ।
 एवमर्थं तदा दत्त्वा दौपान् प्रज्वलायेत्ततः ॥
 जागरं तत्र कुर्वीत गीतनृत्यादिना तथा ।
 विष्णोर्जागरणे पुष्पे शतयज्ञफलं लभेत् ॥
 प्रभाते विमले जाते कृत्वा नित्यादिपूजनं ।

आचार्यं पूजयेत्तद्वदस्त्रैः सम्भवेत्तथा ॥
 सपत्नीकं सपुत्रञ्च यत्नात् सम्भोज्य पूजयेत् ।
 शय्या सोपस्करा तस्मै वस्त्रचन्दनसंयुता ॥
 प्रदेया गुरवे तत्र सर्वोपस्करसंयुता ।
 तां पुरीं काञ्चनीं दद्यान्मन्त्रेणानेन सुव्रतौ ॥
 लक्ष्मीनारायणौ देवौ सर्वं कामफलप्रदौ ।
 रुक्मपुत्र्याः प्रदानेन यच्छतां मम वाञ्छितं ॥
 नारायण हृषीकेश ज्ञानत्रेय निरञ्जन ।
 रुक्मपुत्र्याः प्रदानेन यच्छ मे सुक्तिदं परं ॥
 दत्त्वा त्वनेन मन्त्रेण गौर्देया गुरवे ततः ।
 तेभ्यस्तु दक्षिणां दद्यात्सन्तुष्ट्या यद्भवन्ति ते ॥
 एवं क्षमापयित्वा तान् प्रणम्य च पुनः पुनः ।
 अनाथान् वधिरान् पङ्गूनन्धाञ्चैव विशेषतः ॥
 गवाङ्गिकञ्च दातव्यं गोभ्यः सकृत् प्रयत्नतः ।
 एवमुच्चारयेत्तत्र विष्णुर्मे प्रीयतामिति ॥
 एवं कृत्वा तु तत्सर्वं पारणं तत्र कारयेत् ।
 इष्टैर्मित्रैः कुटुम्बैश्च पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥
 एवं कृते तु यत्पुण्यं अशक्यं कथितुं मया ।
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥
 ब्रह्मलीकं समासाद्य व्रतौ मोदति ब्रह्मवत् ।
 ब्रह्मलीकाद्ब्रह्मलोकमिन्द्रलोकमतः परं ॥
 चीनलोकस्ततो देवि मदीयं लोकमाप्नुवात् ।
 तत्र भुज्जा तु विष्णोर्णान् भोगांस्तैः लोकसुन्दरि ॥

महेहे लीयते चैव पुमान्मृततां व्रजेत् ।
 सार्वभौमस्तु राजा वै जायते विपुले कुले ॥
 य इदं शृणुवाब्रित्वं वाच्यमानं व्रतन्त्रिदं ।
 सहस्रकुलसुदृढं विष्णुलोके महीयते ॥
 त्वया काञ्चनपुर्याख्यं व्रतमेतत् कृतं पुरा ।
 व्रतप्रसादाद्वर्त्ताहं लब्धस्मै लोक्यपूजितः ॥

इति गारुडपुराणोक्तं काञ्चनपुरीव्रतं ।

— ००० —

युधिष्ठिर उवाच ।

संपूर्णतां मनुष्याणां व्रतानाञ्च जनार्दन ।
 कुरु प्रसादद्गुह्यार्थमेतन्मे वक्तुमर्हसि ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

साधु साधु महाबाहो कुरु राज युधिष्ठिर ।
 रहस्यानां रहस्यन्ते कथयामि व्रतोत्तमं ॥
 संपूर्णं नाम तच्चापि व्रतं सम्यक् फलप्रदं ।
 यच्चौर्ध्वं नरनारीभिर्यावत् संपूर्णकालकं ॥
 अवश्यन्तश्च कर्त्तव्यं संपूर्णफलकाङ्क्षिभिः ।
 किञ्चिद्भग्नं प्रमादेन यद्भूतं व्रतिनां भवेत् ॥
 तत् संपूर्णं भवेत् सर्वं व्रतेनानेन पाण्डव ।
 उपद्रवैर्वहुविधैर्महामोहाच्च पार्थिव ॥
 यद्भग्नं किञ्चिदेव स्यात् व्रतं विघ्नविनाशकैः ।
 तत् संपूर्णं भवेत् सर्वं सत्यं सत्यं न संशयः ॥
 काञ्चनं रौप्यकं रूपं शिल्पिना तु घटापयेत् ।

भग्नव्रतस्य योदेवस्तत् स्वरूपं सुनिश्चितं ॥

रूपं स्त्रीपुंसयोर्वापि प्रारब्धं तद्व्रतं किल ।

नच निष्पादितं किञ्चिद्देवात् सर्वं तथा स्थितं ॥

दिभुजं पङ्कजारूढं सौम्यं प्रहसिताननं ।

दिभुजादीनि स्त्रीपुंसयोरुपस्य विशेषणं ॥

तच्च रूपमज्ञातेषु व्रतेषु, जन्मान्तरकृतानां विस्मृतानाञ्च
ज्ञातत्वं तेष्वपीदं प्रायश्चित्तमिति ।

निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेव दिने पुनः ।

तस्मान्मासे पुनः प्रप्तिं ब्राह्मणो विधिना गृहे ॥

स्नापयेत्ययसा दध्ना घृतक्षीररसाम्बुभिः ।

गन्धचन्दनपुष्पैस्तु पूजयेत् कुसुमादिना ॥

तोयपूर्णस्य कुम्भस्य मुखे विन्यस्य चन्दनैः ।

धूपदीपाद्यतैर्वस्त्रैरस्त्रैर्वैभुषणैः ॥

अर्घ्यं दद्याच्च तस्मान्मा मन्त्रेणानेन पाण्डव ।

उपवासेन हीनस्य प्रायश्चित्तं कृताञ्जलिः ॥

शरणञ्च प्रपन्नस्य कुरुष्याद्य दयां पुनः ।

परच भयभीतस्य भग्नवर्ज्यं व्रतस्य च ॥

कुर्वन् प्रसादं संपूर्णं व्रतं संपूर्णमस्तु मे ।

तपश्छिद्रं व्रतच्छिद्रं यच्छिद्रं भग्नके व्रते ।

तव प्रसादात्तद्देव सर्वमच्छिद्रमस्तु मे ॥

स्नाहा अमुकदेवाय नमः ।

पूर्वतो दक्षिणत उत्तरतो विधिं कुर्यात् ।

उपर्यधस्तादिकपालेभ्यो नमः ।

इदमर्धमिदं पाद्यं नैवेद्यं ते नमोनमः ।
 एवं प्रीक्षा ततः पादौ जानुनी कटिशीर्षं के ॥
 वक्षःकुक्षी च हृदयं पृष्ठं वास्यशिरोरुहान् ।
 ततो द्विजाय कौन्तेय विधिवत् प्रतिपादयेत् ॥
 पुजयेत्तस्य देवस्य ततः पथात् चमापयेत् ।
 पूजितस्त्वं यथाशक्त्या नमस्तेऽस्तु सुरोत्तम ॥
 ऐहिकामुत्थिकीं नाथ कार्यसिद्धिं दिशस्व मे ।
 एवं चमापयित्वा तां देवमूर्त्तिं विधानतः ॥
 स्थित्वा पूर्वमुखो विप्री गृह्णीवाद्दर्भपाणिना ।
 विप्रस्य हस्ते गच्छेत्तु दाता चैवोत्तरासुखः ॥
 ब्राह्मणोऽपि प्रयच्छेत् मन्त्रेणानेन तद्भूतं ।
 वाक्यं पूर्णं मनः पूर्णं काया पूर्णा व्रतेन ते ।
 संपूर्णस्य प्रसादेन तव पूर्णो मनोरथः ॥
 ब्राह्मणा यानि भाषन्ते अनुमोदन्ति देवताः ।
 सर्वदेवमया विप्रा न तद्वचनमन्यथा ॥
 जलस्य चौरतां नीतः पावकः सर्वभक्षता ।
 सहस्रनेत्रः शक्नोमि कृतोविप्रैर्महात्मभिः ॥
 ब्राह्मणानान्तु वचनात् ब्रह्महत्या प्रणश्यति ।
 अश्वमेधफलं सायं प्राप्यते नात्र संशयः ॥
 व्यासवाल्मीकिरचनात्परासरवसिष्ठयोः ।
 गर्गगौतमधौम्यात्रिवसिष्ठाङ्गिरसां तथा ।
 वचनाच्चारदाहीनां पूर्णं भवतु मे व्रतं ॥
 एवंविधविधानेन गृहीत्वा ब्राह्मणो व्रजेत् ।

दाता तत् प्रेरयेत् सर्वं ब्राह्मणस्य गृहे स्वयं ॥
 ततः पञ्चमहायज्ञाविर्वपेद्भोजनादिभिः ।
 एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतत्सकदबुधः ॥
 तस्य संपूर्णतां याति तद्भूतं यत्पुरास्थितं ।
 खण्डं संपूर्णतां याति प्रसन्ने व्रतदैवते ॥
 संपूर्णं च ततः कर्त्ता संपूर्णाद्भोभवेद्भूतौ ।
 भोगी भव्योन्नतकौर्त्तिः स संपूर्णमनोरथः ॥
 स्थित्वा वर्षशतं मर्त्ये ततः स्वर्गोऽमरी भवेत् ।
 यशेष्टचेष्टाचारौ च ब्रह्मविष्णोश्च पूजितः ॥
 खर्गलोके चिरं स्थित्वा पुनर्मीचमवाप्नुयात् ।
 प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं पुरा गर्गेण मे प्रभो ॥
 गोकुले गोकुलाकीर्णं मया बाल्ये ह्युपोषितं ।
 एवं त्वमपि कौन्तेय चर संपूर्णकं व्रतं ॥
 भग्नानि यानि मदमोहवशाद्गृहीत्वा ।
 जन्मान्तरेष्वपि नरेण समक्षरेण ॥
 संपूर्णपूजनपरस्य पुरो भवन्ति ।
 सर्वं व्रतानि परिपूर्णफलप्रदाणि ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं संपूर्णव्रतं

—०००—

नन्दिकेश्वर उवाच ।

साधु साधु महाविप्र शिवभक्तोऽसि सुव्रत ।
 मौनं वक्ष्यामि तत्त्वज्ञ देवैरपि निषेवितं ॥

शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि मौनं सर्वार्थसाधकं ।
 मौनव्रतं महापुण्यं हुं हुं तत्र विवर्जयेत् ॥
 पुंसां भोजनकाले तु हुङ्कारो यदि निर्गतः ।
 सर्वमेव सुरामांसं तस्मान्मौने विवर्जयेत् ॥
 कर्मणा मनसा वाचा तत्र हिंसां विवर्जयेत् ।
 मौनस्यास्य प्रभावेन देवाश्च त्रिदिवं गताः ॥
 अहिंसकः क्षमी भुङ्क्ते शान्तो मौनव्रते स्थितः ।
 अष्टमासं चरेन्मौनं यः षण्मासमथापि वा ॥
 मासत्रयसमायुक्तो मासमेकान्तयैव च ।
 मासाश्चैतु पुनः कुर्याद्विसान् द्वादशाथ वा ॥
 षट्पञ्च त्रीणि एकं वा मौनी भुञ्जीत यत्नतः ।
 समाप्ते तु व्रते तस्मिन् मौनव्रतसमाहितः ॥
 लिङ्गं चन्दनजं कृत्वा षडङ्गेन तु प्रीक्षयेत् ।
 गोरोचनां समारभ्य गन्धैः पुष्पैस्तु पूजयेत् ॥
 धूपञ्चागुरुकं दद्यान्नमस्कारं ततः पुनः ।
 करपादशिरोभिस्तत् प्रणिपत्य निवेदयेत् ॥
 आत्मचित्तानुसारेण हेमघण्टां प्रदापयेत् ।
 शिवायतो निवध्नीयाच्छिवस्यातीव वल्लभं ॥
 शोभितां ध्वजमालाभिः पञ्चरत्नैः सुशोभनैः ।
 पुष्पदामविलम्बैश्च बहुवर्णैरनेकधा ॥
 विदिशासु विमानस्य कांस्यघण्टां निवन्धयेत् ।
 वध्नीयाच्चतुरस्त्रीणि देवैकां शक्तितस्तथा ॥
 कांस्यलोहमयीं वापि सुशोभां च निवेदयेत् ।

शिवस्य पुरतो विप्रांश्चिवभक्तांश्च भोजयेत् ॥
 पायसं दृतसंमिश्रं मधुमासंपरिप्लुतं ।
 अनेकभक्तभोज्यान्नेल्लेह्यपेषसपिष्टलैः ॥
 मञ्जुलचौरसंमिश्रैर्मण्डकैः सुसमाहितैः ।
 भुक्त्वा प्रव्रजितानांश्च निरुच्छेषं समापयेत् ॥
 शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विजयाठं विवर्जयेत् ।
 क्रमेण जायते विप्र यस्य यस्य तु तद्भवेत् ॥
 शिवभक्तायती नित्यं शान्तिवाक्यं पुनः पुनः ।
 तान्नपात्रे तु तत्तिङ्गं स्थाप्य पुष्पैरलङ्कृतं ॥
 शिरसाधार्यं तत्पात्रं स्वयं मौनी समाहितः ।
 स गच्छेत् नृपमार्गेण यावत्तु शिवगोचरं ॥
 प्रदक्षिणीकृत्य शिवे चीन् वारांश्च समन्ततः ।
 प्रविशेद्भर्गुहकं स्थापयेद्देवदक्षिणे ॥
 पुनः पुनः समभ्यर्च्य गन्धपुष्पैश्च सर्व्वतः ।
 नमस्तारैस्ततः पश्चात् प्रणम्य शिरसा भुवि ॥
 मौनस्यैव विधिः प्रीतोमया तव महासुने ।
 अस्य मौनस्य माहात्म्याद्देवताः शिवतां गताः ॥
 दिव्यवर्षसहस्राणि दिव्यवर्षगतानि च ।
 दिव्यवर्षगतं कोटि रुद्रकन्यासमावृतः ॥
 कोटिकोटिविमानानामसंख्याकोटिसङ्कुलैः ।
 वज्रस्फटिकसोपानैस्तन्मैर्मरकतप्रभैः ॥
 सर्व्वैर्ममयैर्ह्रिद्व्यवन्मालाविभूषितैः ।
 चामरासक्तहस्ताद्यैः कोटिकोटिनरैर्हृतः ॥

दिव्यगन्धसुसंपूर्णं युक्तमालाफलान्वितैः ।

एवं विधैर्विमानैस्तु आस्ये शिवपुरे सुखी ॥

कालचयादिहागत्य राजा क्षमितविक्रमः ।

वक्ता च सुभगः श्रीमान् सुरूपः प्रियदर्शनः ॥

धर्मबुद्धियुतश्चैव सर्वशास्त्रविशारदः ।

एवं मौनव्रतं प्रोक्तं सर्वकामार्थसाधकं ।

भुवि सर्वासमर्थानां सुकरं प्रकटीकृतं ॥

ज्ञानमधर्मविनाशनमाद्यं

मीचमनादिमनन्तरमेकं ।

शिवं सर्वजगत्प्रभुं शान्तिकरं

प्रभुमव्ययसूक्ष्मसूक्ष्मतनुं ॥

तनुलम्बितनरमुखमालधरं

परिपिङ्गजटार्धशशाङ्कधरं ।

दशबाहुत्रिलोचनपापहरं

श्वणोज्ज्वलकुण्डलनागधरं ।

वरनूपुरस्रष्टुसपादधरं

कमलोपरि संस्थितपादतलं ॥

सुरासुरगिर्येषौमणिनीराजितं ह्रये ।

नमः शिवाय शान्ताय कारणचयहेतवे ॥

पठते सर्वशास्त्रेषु वेदैश्चैव विशेषतः ।

ध्यानधारणयोगाद्या परापरविभूतये ॥

य इदं पठते स्तोत्रं भक्त्या चैव तु पूजयेत् ।

न तस्य पीडां कुर्वन्ति यहाद्यापि ग्रहीतृमाः ॥
वाचिकं मानसं पापं (१) नश्यति नात्र संशयः ।
इति मौनव्रतं पुण्यं यस्तनोति महेश्वरं ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥

इति शिवधर्मोक्तं मौनव्रतं ।

—०००@०००—

श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्यो यन्मया ज्ञावधारितं ।
तत्ते वप्तिमं सुरयेष्ठ कस्यान्यस्योपदिश्यते ॥
स्नात्वा प्रभातसन्ध्यायामुपसृश्य च पिप्पलं ।
तिलपात्रन्तु यो दद्यात् स न शोचः कृताकृते ॥
व्रतानामुत्तमं ह्येतत् सर्वपापप्रणाशनं ।
पुत्रव्रतमितिख्यातं नाख्यातं कस्यचिन्मया ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं पुत्रव्रतं ।

—००@००—

लच्छ्रान्ते गीयुगं दद्यात् भीजनं शक्तितः पदं ।
विप्राणां याङ्करं याति प्राजापत्यमिदं स्मृतं ॥
याङ्करं पदं यातीत्यन्वयः ।

इति पद्मपुराणोक्तं प्राजापत्यव्रतं ।

—०—

त्रिसन्ध्यां पूज्य दम्पत्यमुपवासी विभूषणैः ।
दद्याद्वा धनमाप्नोति मोक्षमिन्द्रव्रतादिह ॥

इति पद्मपुराणोक्तमिन्द्रव्रतं ।

गौरीसमन्वितं शश्वं लक्ष्म्या सह जनार्दनं ।

राज्ञीसमन्वितं सूर्यं प्रतिष्ठाप्य यथाविधि ।

धूपोच्छ्वयेण सहितं(१) घण्टां पात्रेण संयुतां ॥

पात्रं, दौपपात्रं ।

यो ददाति द्विजेन्द्राणां पुण्यै रभ्यर्च्य पाण्डुरैः ।

दक्षिणासहितं दत्त्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥

द्विजेन्द्राणामिति बहुवचनादेव युग्मानां पृथग्दानं धूपादिचयश्च
प्रतियुग्मं ।

एतद्देवीव्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं देवीव्रतं ।

—००—

मासीपवासी यो दद्याद्देवैर्नुं विप्राय शोभनां ।

सर्वेश्वरपदं याति भौमव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं भौमव्रतं ।

—०—

चान्द्रायणश्च यः कृत्वा हैमचन्द्रं निवेदयेत् ।

चन्द्रव्रतमिदं प्रोक्तं चन्द्रलोकप्रदायकं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं चन्द्रव्रतं ।

—०००—

पक्षोपवासी यो दद्याद्विप्राय कपिलादृशं ।

ब्रह्मलोकमवाप्नोति देवासुरसंपूजितः ।

(१) धूपोच्छ्वयेणसहितमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तदन्ते राजराजः स्वात् प्रभाव्रतमिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं प्रभाव्रतं ।

ब्रह्माण्डं काञ्चनं कृत्वा तिलराशिसमन्वितं ।
 चाहं तिलप्रदी मूत्वा वज्रिं सन्तर्प्य च द्विजान् ॥
 संपूज्य विप्रदम्पत्यं माख्यवस्त्रविभूषितं (१) ।
 शक्तितस्त्रिपसादूर्ध्वं विष्णात्मा प्रीयतामिति ॥
 पुण्येवज्जि दद्यात्स परं ब्रह्म यात्यपुनर्भवं ।
 एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वाणफलदं नृणां ॥

इति पद्मपुराणोक्तं ब्रह्मव्रतं ।

—000@000—

यद्योभयमुखीं दद्यात् प्रभूतकनकान्वितां ।
 दिनं पयोव्रती तिष्ठेत् सदाति परमं पदं ।
 एतद्वसुव्रतं नाम पुनरावृत्तिदुर्लभं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वसुव्रतं ।

—0—

अतः परं प्रवक्ष्यामि नन्दादेव्याः पदद्वयं ।
 येन सा प्रीयते वत्स अचिरेण महाव्रतात् ॥
 हेमोत्थे पादुके कार्य्ये यथाशक्त्यनुसारतः ।

आम्बुदुर्वाक्षतैर्विल्लपत्रैः पूज्ये तु मन्त्रतः ॥
 देवीं संपूज्य भक्त्या तु स्वर्णिखिले प्रतिमासु च ।
 तद्भक्त्या च विप्राय कन्यकासु निवेदयेत् ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो दुर्गालोकश्च गच्छति ॥
 ततः क्षये महाप्राज्ञो विद्याधरपतिर्भवेत् ।
 कालेनैवमिहायातः पृथिव्यां नृपसत्तमः ॥

इति पद्मपुराणोक्तं नन्दापदहयव्रतं ।

—०००—

सप्तरात्रौषिती दद्यात् घृतकुम्भं द्विजातये ।
 वरव्रतमिदं प्रोक्तं ब्रह्मलोकप्रदायकं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वरव्रतं ।

—

एकभक्ता च सप्ताहं गौरिणीरत्न भोजयेत् ।
 संपूज्य पार्वतीं भक्त्या गन्धपुष्पविलेपनैः ॥
 ताम्बूलसिन्दूरवरैर्नारिकेलफलेन च ।
 प्रीयतां कुसुदा देवीं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥
 एकैकां पूजयेद्देवीं सप्ताहं यावदेव तु ।
 पुनश्च सप्तमे प्राप्ते ताः सप्तैव निमन्त्रयेत् ॥
 षड्भ्यः सम्भोजयित्वा न यथाशक्त्या विभूषणैः ।
 भूषयित्वा मातृवद्भैः कर्णवेष्टाङ्गुलीयकैः ॥
 कुसुदा माधवी गौरौ भवानी पार्वती उमा ।
 शम्बिका चेति संपूज्या दर्पणं दापयेत् पृथक् ॥

ब्राह्मणं पूजयेत्त्वेकं वाच्यं सम्पन्नमस्तु मे ।
सप्तसुन्दरकं नाम व्रतं पापहरं शुभं ।
कृत्वा प्राप्नोति सौन्दर्यं सौभाग्यमतुलं तथा ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं सप्तसुन्दरकव्रतं ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अतः परमिदं गुह्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तम ।
पुण्यातिशयसंयुक्तं सर्वदेवैरनुष्ठितं ॥
ब्रह्मणा विष्णुना देव्या स्कन्देन्द्रेण यमेन च ।
वरुणादित्यसोमाग्निमरुदनदनारदैः ॥
धर्मेस्त्रीशुक्रनक्षत्रैर्विलोहितशनैश्चरैः ।
विश्वामित्रवसिष्ठाचिवृहस्पतिबुधादिभिः ॥
श्वेतागस्त्यदधीचाद्यैः सर्वैश्च मुनिसत्तमैः ।
भार्गवात्रिमहाकालैश्छण्डेश्वरगणाधिपैः ॥
वृषवासुकिकर्कोटकुलिकानन्ततत्तकैः ।
शङ्खपद्ममहापद्मैरन्येषां महोरगैः ॥
सिद्धैर्यक्षैः किंपुरुषैर्वसुभिश्च महात्मभिः ।
अप्सरोदैत्यगन्धर्वैरजोभूतगणैरपि ॥
शिवा गतिर्यथा प्राप्ता सर्वं गत्यतिशायिनी ।
मया शिवप्रसादेन तथा विधिपरं शृणु ॥
सितचन्दनतोयेन स्नाप्य लिङ्गं विलेप्य च ।
श्वेतैर्विकसितैः पद्मैः संपूज्य प्रणिपत्य च ।

पङ्कजे विमले सोमे निच्छिद्रे पुष्पिते घने ॥
सोमे रस्ये ।

मध्ये केसरजालस्य स्थाप्य लिङ्गं कनीयसं ।
अङ्गुष्ठमात्रं विधिवत्सर्व्वं गन्धमयं शुभं ।
स्थाप्य दक्षिणामूर्त्तिं तु विल्वपत्रैः समर्चयेत् ॥

दक्षिणामूर्त्तिसमीपे ।

अगुरुं दक्षिणैः पार्श्वे पश्चिमेन मनःशिलं ।
उत्तरे चन्दनं दद्याद्दरितालञ्च पूर्व्वतः ॥
शुभगन्धैश्च कुसुमैर्विचित्रैश्चैव पूजयेत् ।
धूपं कण्ठागुरुं दद्यात्सहस्रतच्चापि गुग्गुलं ॥
बासांसि चापि सूक्ष्माणि विकाशानि नवानि च ।
पायसं घृतसंयुक्तं घृतदीपाञ्च कारयेत् (१) ॥
सर्व्वं निवेद्य मन्त्रेण ततो गच्छेत् प्रदक्षिणं ।
प्रणम्य भक्त्या देवेशं स्तुत्वा चान्ते क्षमापयेत् ॥
सर्व्वोपहारसंयुक्तं तच्च लिङ्गं निवेदयेत् ।
शिवाय शिवमन्त्रेण दक्षिणामूर्त्तिमाश्रितः ॥

दक्षिणामूर्त्तिमाश्रितो यस्तस्मै शिवाय ।

अनेन विधिना देवाः सर्व्वं देवत्वमा गताः ।
देवी देवीत्वमापन्ना स्कन्दः स्वामित्वमागतः ॥
इन्द्रश्च देवराजत्वं गणाश्च गणताङ्गताः ।
एवं योऽर्चयते लिङ्गं पद्मे गन्धमयं शुभं ॥
सर्व्वं पापविनिर्मुक्तः शिवमेवाभिगच्छति ।

एतद्व्रतीत्तमं शुद्धं शिवलिङ्गं महाव्रतं ।
भक्तस्य ते मयाख्यातं न देयं यस्य कस्यचित् ॥

इति शिवधर्म्मोत्तिरोक्तं शिवलिङ्गव्रतं ।

—000—

युधिष्ठिर उवाच ।

देवदेव महाभाग बालानां हितकाङ्क्षया ।
वर्हापनविधिं ब्रूहि राज्ञामपि विशेषतः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

पितृकर्मसमुद्भूतः पाराशर्यो महामुनिः ।
गत्वा प्रयागं सत्तीर्थं गङ्गासमुनयोस्तटे ॥
कृत्वा स्नानञ्च विधिवत् कृत्वापि पितृतर्पणं ।
नत्वा तु माधवं देवं दृष्ट्वा तत्र महामुनिं ॥
सनत्कुमारं योगीन्द्रं सत्यलोकनिवासिनं ।
तं प्रणम्य यद्यान्यायं मुनिः कालीसमुद्भवं ॥
पूजितस्तेन विधिवत् कथाद्यक्रे मनीहराः ।
कथान्ते तु महाभागं मुनिः पप्रच्छ सादरं ।
व्यासः सत्यवतीमुनुः सर्व्वलोकहिताय वै ॥

सनत्कुमार उवाच ।

मासि मासि प्रहृष्टन्तु बालवर्हापनं वृधैः ।
आसमान्तात्मन्ताञ्च समान्तात् संविधीयते ॥
कुमुदा माधवी गौरी रुद्राणी पार्व्वती उमा ।
काली सरस्वती चैव सावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥

सती संज्ञा तथा मेधा पुष्टितुष्टिसमन्विता ।
 वृषडिम्बपरित्रासा जयन्ती नाम षोडशी ॥
 पूजनौयाः प्रयत्नेन सूर्यमध्ये विलिख्य ताः ।
 रजनौपिष्टतो वापि लिखेद्वा कुङ्कुमेन वा ॥
 गन्धपुष्पैः सुगन्धैश्च दीपवस्त्रनिवेदनैः ।
 फलैर्मनोहरैर्भक्षैः पक्वान्नैर्विविधैरपि ॥
 तूर्यघोषैर्ब्रह्महोषैः कुर्यात्तत्र महोत्सवं ।
 सोपलिमे शुचौ देशे स्थाप्य सूर्यं विधानतः ॥
 अक्षतैश्चन्दनैः स्थाप्य कुमुदाद्याः पृथक् पृथक् ।
 नामभिः पूजनौयास्ताः स्नापयित्वा च बालकं ॥
 भूपतिं वा मुनियेव सर्वालङ्कारभूषितं ।
 पूजेतां मातृपितरौ बालवर्द्धापने सति ॥
 पुरोधाः पूजयेद्ब्रह्मन् राजवर्द्धापने विधौ ।
 कुमुदाद्याः समुद्दिश्य वंशपात्राणि कल्पयेत् ॥
 एकैकस्यै धनाढ्यान्तु दद्यात् षोडश षोडश ।
 तदर्हानि तदर्हानि वै चैकैकमद्यापि वा ॥
 बहुपक्वान्नयुक्तानि फलपुष्पयुतानि च ।
 सुवासिनीभ्यो विप्राणां दद्याद्भक्तिपुरःसरं ॥
 प्रीयतां कुमुदाद्या मे बालत्राणविवर्द्धनी ।
 बालेन यशसा पुष्ट्या बालं मे वर्द्धयन्तु वै ॥
 प्रयच्छन्तु सदारोग्यं सौख्यं सौभाग्यमेव च ।
 शीघ्रं ते इतिमन्त्रेण अर्घ्यन्ताभ्यः प्रकल्पयेत् ॥
 एवं कृत्वा नमस्कृत्य विप्राशीर्वाद्देवपर्वकं ।

भुञ्जीत गोत्रजैः सार्वं हृष्टतुष्टमना नृप ॥
 वस्त्रताम्बूलपुष्पादि दिने तस्मिन् प्रकल्पयेत् ।
 सुवासिनीनां विप्राणां कुमुदा प्रीयतामिति ॥
 अथाथर्वणगोपयत्राज्ञाणे ।

अथ वर्षशतं प्रवर्षमाने(१)संवत्सरे राजानमभिवर्द्धयिष्यन्नायुषा-
 वर्द्धसा तेजसा यशसा प्रजया त्रिधा विजयेन कौर्क्षीपचितेर्मङ्गलै-
 रभ्युक्ष्य रुक्मैरर्चयित्वा माहेन्द्रं हविर्निरूढ्य लोकपालेभ्यश्च आप-
 येत् । माहेन्द्रो यत्तुजमेति लोकपालांश्चेद्वा राजानमन्वालय-
 जुहुयात् । अर्वाचमिन्द्र त्रातारमिन्द्र वर्धय चत्रियं मइतिशितं
 जीव शरदोवर्द्धमानोऽभिवर्द्धस्व प्रजया बाह्वधानेतिहाभ्यां, रचन्तु-
 त्वागिरयः(२) इति चतस्रभौरक्षां कृत्वा सगुण आसत इति
 रीचनेनालङ्घुर्यात् । ना वै स तन्तुमिति सूक्तं सम्पातवृतं कृत्वा
 धाता ते शन्विमित्युक्तमभिवर्द्धस्वेत्यसपत्नी भवेदित्येतत् कर्म मौस-
 लपुत्रः पैठीनसिः ।

स्कन्द पुराणे ।

एवं वर्द्धापनञ्चैव जन्म वा प्राप्तवासरे ।
 मासे मासे व्यतीति तु बालानां वृद्धिहेतवे ॥
 न बालरोगाः प्रभवन्ति तस्य
 न स्कन्द रोगा न तु शाकिनौभ्यः ।
 भयं भवेन्नैव जलान्निदिग्भ्यो
 बालस्य राज्ञोऽपि विशेषतश्च ॥

(१) प्रवर्द्धमाने इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) लग्नय इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सम्प्राप्य राज्यं नृपतिः समान्ते
 कुर्यादिमं शान्तिमहोत्सवञ्च ।
 ग्रहान् सुसंपूज्य विनायकञ्च
 दुर्गा च भक्त्या कुमुदादिदेवी ।
 यः पूजयेद्भक्तिपुरःसरं वै
 जेता रिपूणां बलबुद्धियुतः ॥
 इति वर्द्धापनविधिः ।

—०००००—

अथ वर्णगोपयन्नाह्वणे ।

अथ वृतावेक्षणं ।

प्रातः प्रातः शङ्खदुन्दुभिनादेन वज्रघोषेण वा प्रबोधितो
 राजा शयनगृहादुत्थायापराजितान्दिशमभिक्रम्योपाध्यायं प्रती-
 चेत् । अथ पुरोध्नः स्नातानुलिप्तः शुचिः शुकवासाः कृतमङ्गल-
 रचितोष्णीषः शान्तिगृहं प्रविश्य देवानां नमस्कारं कृत्वा स्वस्ति-
 वाचनमनुज्ञाप्य विनीतोपविशेद्यमस्य लोकाद्यथाकालं यो न
 जीवोसीति स्वस्वयनं कृत्वोक्लिष्याभ्युक्ष्य परिस्तीर्य शान्तातीयेन
 तिलान् वृताक्तान् जुहुयात् शान्तः सौवर्णराजतमौदुम्बरं वा पात्रं
 वृतपूर्णं सहिरण्यं वृतस्य जुतिसहस्रं शङ्कोरविष्णो विक्रमस्त्रि-
 त्थभिमन्त्र्य आज्यन्तेज इति तदा लभते ।

आज्यन्तेजः ससुहिष्टमाज्यं पापहरं परं ।

आज्येन देवास्तृप्यन्ति आज्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥

भौमान्तरीक्षदिव्यं वा यत्ते कल्पयमागतं ।

सर्वं तदाज्यसंस्पर्शात् प्रणाशमुपगच्छतु ॥

तस्मिन् सर्व्वमात्मानं पश्येदक्षा । शिरोहृदयमन्तालमे-
दुच्चापतन्त्रमिति द्वाभ्यां । सूर्य्यस्यावृतमिति प्रदक्षिणमावृत्य शेषं
साधयेदिति ।

तत्र श्लोकाः ।

अयं घृतावेक्षणस्य प्रोक्तो विधिरथर्वणः ।
एवं समाचरेत्सम्यक् प्रयतः सुसमाहितः ॥
उपासीदयकाले तु स राजा जयमिच्छया ।
स राजा जयते राट् न पश्यन्ते तु यत्रवः ॥
पश्चादानीय कपिलां राजा दद्याद्विजातये ।
आशीर्वाद् ततश्चैव श्रुत्वा तन्मुखनिःसृतं ॥
गुरुणावेदिते तस्माद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।
पुत्रान् पौत्राञ्च मित्राणि सभते नात्र संशयः ॥
आयुष्यमथ वर्चस्वं सौभाग्यं शत्रुतापनं ।
दुःस्रप्रनाशनं धन्यं घृतावेक्षणमुच्यते ॥

इति घृतावेक्षणविधिः ।

अथ अमस्त्यार्घ्यविधिः ।

पद्मपुराणात् ।

भौष उवाच ।

भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः सर्लोकोऽथ महर्जनः ।
तपः सत्यञ्च समैते देवलोकाः प्रकीर्त्तिताः ॥
पर्यायेण तु सर्व्वेषां आधिपत्यं कथं भवेत् ।

इह लोके शुभं रूपं आयुरारोग्यमेव च ।

लक्ष्मीश्च विपुला ब्रह्मन् कथं स्यात्सुरपूजित ॥

पुलस्त्य उवाच ।

वसिष्ठो यो भवेत्तस्मिन् जलकुम्भे च पूर्व्वं वत् ।

ततश्चेतवतुर्बाहुः साचसुतकमण्डलुः ॥

अगस्त्य इति शान्तात्मा बभूव ऋषिसत्तमः ।

मलधस्यैव देशे च वैश्वानसविधानतः ॥

सभार्थः ससुतोविप्रैस्तपचक्रे सुदुष्करं ।

ततः कालेन महता तारकादिनिषौडितं ॥

जगदीश्वरं स कोपेन पीतवान्वरुणालयं ।

ततोऽस्य वरदाः सर्वे बभूवुः शङ्करादयः ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च भगवान् वरदानाय जन्मतुः ।

वरं वृणीष्व भद्रं ते यथाभीष्टोऽन वै सुने ॥

अगस्त्य उवाच ।

यावद्ब्रह्मसहस्राणां पञ्चविंशतिकीटयः ।

वैमानिको भविष्यामि दक्षिणाम्बरवर्त्मनि ॥

महिमानोदयात् कुर्यात् यः कश्चित् पूजनं मम ।

स चेव पुण्यतां यातु वर एष वृत्तो मया ॥

आहं ये तु करिष्यन्ति पिण्डपूर्व्वन्तु भक्तितः ।

तेषां पितृगणः सर्व्वी मया सार्धं दिवि स्थितः ॥

एतत् कालञ्च तिष्ठेत् एष एव वरो मम ।

एवमस्त्विति तेष्युक्ता जन्मुर्द्वा यथागतं ।

तदर्घ्यः संप्रदातव्यो अगस्त्यस्य सदा बुधैः ॥

विष्णुधर्मीन्तरे ।

अगस्त्यस्य महामुनिं प्रति

पितामहवाक्यं ।

देवकार्यमहं ब्रह्मन् त्वया कृतमिदं शुभं ।
 तस्मात्स्थानन्तु ते वच्मि वैश्वानरपथादहिः ॥
 दिव्यदेहो भवांस्तत्र विमानवरमास्थितः ।
 दक्षिणां दिशमाश्रित्य अस्तोदयसमन्वितः ॥
 प्रसादमश्वसां शैत्यं निर्विषत्वं तवोदये ।
 भविष्यत्यमलप्रज्ञ मत्प्रसादान्मदैव तु ॥
 शरत्समुदितो भूत्वा वसन्तेऽस्तमयं दिज ।
 प्राकाम्ययुक्तश्च तथा समयां वसुधाञ्चर ॥
 शरत्समयमासाद्य तस्मादिह तवोदये ।
 पूजां त्वमाप्ससे लोके मत्प्रसादादुद्दिजोत्तम ॥
 ये च त्वां पूजयिष्यन्ति गन्धमाल्यफलाक्षतैः ।
 दधिकाञ्चनरत्नैश्च परमान्निन भूरिणा ॥
 पूर्णकुम्भैः सकृन्माण्डैश्चोपानहयष्टिमिः ।
 धेन्वा वृषेण भक्षैश्च वासीभिः कनकेन च ॥
 संवत्तरञ्च त्यागेन फलस्यैकस्य वाप्यथ ।
 पूजनैर्ब्राह्मणानाञ्च त्वन्मन्त्र परिकीर्त्तनैः ।
 विधानं यदगस्त्यस्य पूजने तददस्त्र मे ॥

पुलस्त्य उवाच ।

प्रत्यूषसमये विद्वान् कुर्यादस्योदये निशि ।
 ज्ञानं शुक्लतिलैस्तद्वज्रकुक्कुटमाल्याम्बरो गृही ॥

निश्चुदये निशि दिनमुखे स्नानं समावरेत् ।

स्वापयेदव्रणं कुम्भं मालवस्तविभूषितं ॥

पञ्चरत्नसमायुक्तं घृतपात्राच्चसंयुतं ।

नानाभक्षफलैर्व्यक्तं ताम्रपात्रसमन्वितं ।

अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव

सौवर्णमत्यायतबाहुदण्डं ।

चतुर्भुजं कुम्भमुखे निधाय

धान्यानि समाखरसंयुतानि ॥

सकाशपुष्पाक्षतशक्तियुक्तं

मन्त्रेण दद्याद्दिग्गजपुङ्गवाय ।

उत्क्षिप्य लम्बोदरदीर्घबाहु-

मनन्धचेता यमदिक्षु खलः ॥

सकाशपुष्पाक्षतया शक्त्या युक्तं प्रयुक्तमर्थं मुत्क्षिप्य दद्यादित्य-
न्वयः । अत्यायतबाहुदण्डमित्युत्क्षेपणक्रियाविशेषणं । लम्बोदर
दीर्घबाहुमिति प्रतिमाविशेषणं । दिग्गजपुङ्गवोऽगस्त्यः ।

श्वेताणां दद्याच्छिमुक्तिरौप्य-

अवचुरां हेममुखीं सवत्सां ।

धेनुवरः क्षीरवतीं प्रणम्य

सवस्त्रघण्टाभरणां द्विजाय ।

भविष्योत्तरात् ।

काञ्चनं कारयित्वा च यथाशक्त्या सुशोभनं ।

पुरुषाकृतिं प्रशान्तञ्च जटामण्डलधारिणं ॥

कमण्डलुकरं शिथ्यैः स्वर्गैश्च परिवारितं ।

मृत्पुष्पविषहन्तारं दर्भाचस्रग्धरं मुनिं ।
तस्मिन् कुम्भे समालम्ब्य चन्दनेन ततो न्यसेत् ॥
आपितश्चानुलिप्तश्च चन्दनेन सुगन्धिना ।
पूजितं जातिकुसुमैश्च यैर्धूपैश्च धूपितं ॥

अथ विष्णुरहस्ये ।

काशपुष्पमयीं रम्यां कृत्वा मूर्त्तिं तु वारुणेः ।
प्रदोषे विन्यसेत्तान्तु पूर्णकुम्भे सलङ्किते ॥

इह पूर्वोक्तसुवर्णरूप्येण सह शतधनुसारादिकल्पः । पूर्णकुम्भो
जलपूर्णकुम्भः ।

कुम्भस्थं पूजयेत्तन्तु पुष्पधूपविलेपनैः ।

दध्यक्षतबलिं दद्याद्रात्रौ कुर्यात् प्रजागरं ॥

पूजा च वक्ष्यमाणैरर्घ्यं मन्त्रैर्विधेया ।

प्रभाते तं समादाय यावत् पुष्पजलाशयं ।

निशावसाने तान् पश्यन् जलान्ते प्रतिमां मुनेः ॥

अर्घ्यं दद्यादगस्त्राय भक्त्या सम्यगुपोषितः ।

पुष्पैर्मूलेः फलेर्गन्धैर्धूपैरथ सुगन्धिभिः ॥

द्राक्षाखर्जूरकैर्कम्बूनारिकेलादिभिः शुभैः ।

पद्मरत्नसमायुक्तं हेमरूप्यसमन्वितं ॥

सप्तधान्यभृतं पात्रचन्दनेन समायुतं ।

तत्तु तान्त्रमयं कृत्वा दद्यादर्घ्यं द्विजातये ॥

अगस्त्यः खनमानेति पठन्मन्त्रमिमं मुने ।

यथा लाभकृतार्थेन सर्व्वैर्वाथ स्वशक्तितः ॥

अर्घ्यं ददुर्गस्त्राय शूद्रेमन्त्रविधिस्त्वयं ।

काशपुष्पप्रतीकाश वज्रिमारुतसम्भव ।

मित्रावरुणयोः पुत्र कुम्भयोने नमोस्तु ते ॥

भविष्योत्तरात् ।

ततश्चाध्यैः प्रदातव्योयैर्द्रव्यैस्तान् मृणुस्व मे ।

खर्जूरैर्नालिकेलैश्च कुष्माण्डैस्त्रपुसैरपि ॥

कर्कोटैः कारवेक्षैश्च कर्मरैर्वीजपूरकैः ।

वल्ताकैर्दाडिमैश्चैव नारदैः कदलीफलैः ॥

दूर्वाङ्कुरैः कुशैः काशैः पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा ।

नानाप्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्वस्त्रै रसैः शुभैः ॥

विरुद्धैः समधान्यैश्च वंशपात्रे निधापितैः ।

सौवर्णरूप्यपात्रेण ताम्रवंशमयेन च ॥

मूर्ध्नि स्थितेन नम्रेण जानुभ्याम्बरणीं गतः ।

दक्षिणाभिमुखो भूत्वा ध्यात्वागच्छन् क्षणं नृप ॥

दद्यादर्घ्यं प्रयत्नेन चेतसागुरुचन्दनैः ।

शुक्लाकारं अर्घ्यपात्रं सकाशपुष्पाक्षतशुक्लीति वचनात् ।

काशपुष्पप्रतीकाश वज्रिमारुतसम्भव ।

मित्रावरुणयोः पुत्र कुम्भयोने नमोऽस्तु ते ॥

वातापिर्भक्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा ।

लोपामुद्रापतिः श्रीमान् योऽसौ तस्मै नमो नमः ॥

येनोदितेन पापानि विलयं यान्ति व्याधयः ।

तस्मै नमोस्त्वगस्त्राय सगिध्याय च पुत्रिणे ॥

ब्राह्मणो वेदमन्त्रेण दद्यादर्घ्यं नृपोत्तम ।

अगस्त्यः खनमानः खनित्रैः प्रजामपत्यं बलमिच्छमानः ।

उभो वर्णावपिरुचः पुषोष सत्या देवेष्वाशिषो जगाम ॥

दत्त्वैवमर्घ्यं कौरव्यं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ।

अर्चितस्त्वं यथाशक्त्या नमोऽगस्त्यमहर्षये ।

ऐहिकामुष्मिकीं दत्त्वा कार्य्यसिद्धिं व्रजस्त मे ॥

विसर्जनमन्त्रः ।

विसर्जयित्वाऽगस्त्यं तं विप्राय प्रतिपादयेत् ।

दैवज्ञे व्यासरूपाय वेदवेदाङ्गवादिने ॥

अगस्त्यो मे मनस्वोऽस्तु अगस्त्यो म्मिन् घटे स्थितः ।

अगस्त्यो द्विजरूपेण प्रतिगृह्णातु सत्कृतः ॥

अगस्त्यः समजन्मोत्थन्नाशयत्वावधोरघं ।

अतुलं विमलं सौख्यं प्रयच्छ त्वं महामुने ॥

प्रतिग्रहमन्त्रः ।

एवं यः कुरुते भक्त्या ह्यगस्त्यव्रतमादरात् ।

फलमेकं तथा धान्यं रसञ्चैकं परित्यजेत् ।

सम्पूर्णं च तथा वर्षं पुनरप्यनुपक्रमेत् ॥

विष्णुरहस्ये ।

दत्त्वाऽर्घ्यं विधानेन नरः कुम्भोद्भवाय च ।

त्यजेद्गस्त्यमुद्दिश्य धान्यमेकं फलं रसं ॥

अथ माचेप्यगस्त्यार्घ्यमभिधाय ।

प्रत्यक्षं फलत्यागमेवं कुर्वन् न सौदति ।

होमं कृत्वा ततः पञ्चाद्वर्जयेन्मानवः फलं ॥

होमश्च स्नाहान्तेन प्रणवादिना अर्घमन्त्रेण सर्पिषा विधेयः ।

ततोऽनु पूजयेहिमान् हृतपायममोदकैः ।

गाः सुवर्णं च वासांसि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ॥

हृतपायसयुक्तेन पात्रेण स्वगिताननं ।

सहिरण्यं च तं कुम्भं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥

अप्राप्ते भास्करे कन्यामर्वाग्वै सप्तभिर्दिनेः ।

अर्घ्यं ददुर्गस्यै ये वसन्ति महीदये ॥

पूर्वानक्षत्रान्तर्गतेऽर्कं इत्यर्थः । उज्जयन्यां त्वर्णाक् ।

यदाह वराहमिहिरः ।

संख्याविधानात् प्रतिदिनमस्य

विज्ञाय संदर्शनमादिशेद्ब्रह्म ।

तच्चोज्जयन्यामगतस्य कन्यां

भागैः स्तरास्थैः स्फुटभास्करस्य ॥

स्तरास्थैर्भागैः सप्तभिरंशैः कन्यामगतस्य स्फुटस्यादित्यस्य
मघाद्वितीयचरणान्तर्गतस्येत्यर्थः ।

तथा ।

ईषत्प्रकाशेऽक्षरस्त्रिजाले ।

नैशेऽन्धकारे दिशि दक्षिणस्थां ॥

संवत्सरावेदितदिग्विभागो ।

भृगोऽर्घ्यमूर्त्त्या प्रयतः प्रयच्छेत् ॥

भविष्योत्तरे कणवाक्यं ।

तस्यैवं चेष्टितस्वार्थः प्रयच्छार्घ्यं बुधमिहिर ।

कन्यायामागते सूर्ये अर्वाग्वै सप्तमे दिने ।

कन्यायां समनुप्राप्ते अर्घ्यकालो निवृत्तते ॥

युधिष्ठिरे पुरे पूर्वां तृतीयचरणस्त्रिहा सत्यक'उदये इत्यर्थः ।
यस्मिन् देशे यस्मिन् दिने अगस्त्यसन्दर्शनं भवति । तस्मिन्
देशे तस्मिन्नर्घ्य'दानमिति रुंचेपः । कन्यायां समनुप्राप्ते इत्यादि-
ना सप्तमाहिनादारभ्य संक्रान्तिमवधौकुर्वता उदयादारभ्य सप्त-
दिनाभ्यन्तरेऽपि युक्तमर्घ'दानमित्येतद्वर्णितं ।

तथाच पद्मपुराणे ।

आसप्तरात्रादुदयादयमस्य

दातव्यमेतत्सकलं नरेण ॥

यमस्य अगस्त्यस्य । उदयादूर्ध्वं आसप्तरात्रात् । सप्तरात्रमव-
धीकृत्य एकस्मिन् दिने अर्घ्य'दातव्य इत्यर्थः ।

सप्तरात्रादूर्ध्वं तु अर्घ्य'दानमनर्थकमिति ।

ब्रह्मपुराणे ।

अगस्त्योदधिणामाशामाश्रित्य नभसि स्थितः ।

वरुणस्यात्मजी योगौ विन्ध्यापादविमर्दनः ॥

कन्यांशेभ्यः पश्चिमेभ्यः षड्भ्यः प्रारभ्य संख्यया ।

अंगान् द्विसप्ततिं यावत् मुङ्क्ते सूर्यस्तु राशिषु ।

उदेति तावद्भगवान् अगस्त्यो व्योम्नि धामभृत् ॥

उच्चांशेभ्यः पश्चिमेभ्यः प्रारभ्य पूर्ववत् क्रमात् ।

षट्त्रिंशतश्च यावच्च मुङ्क्ते भानुर्यथाक्रमं ॥

तावच्छान्तस्य पातालं प्रयात्यस्तमुपैति च ॥

उक्ता हवमः । अंगचरणः । नवचरणोराशिः । सप्तादनञ्च
द्वयोभोगात् । उत्तरातृतीयचरणादयः । तद्विसप्ततिरस्मिन्नी तृती-
यचरणान्ताः । एतावत् सूर्यभागेनोदयकालः । शेषोऽत्रे कालः

कृतोपवासः सम्पश्येदगस्त्यमुदितं मुनिं ।
 सर्वकामप्रदं पुण्यं सर्वभाग्यप्रवर्धनं ॥
 अर्चनौघस्य भगवान् यथाभक्तिसमन्वितैः ।
 पूर्णकुम्भैः सकृन्माण्डै र्यवैर्ध्यानैर्घृतेन च ॥
 जातिपद्मोत्पलैः पुष्पैश्चन्दनेन सितेन च ।
 गोभिर्घृतैस्तथा वस्त्रै रक्षैः सागरसम्भवैः ॥
 उपानच्छतदण्डैश्च पादुकाञ्जनवत्फलैः ।
 हविषा परमान्नेन फलैः पुष्पैश्च शोभनैः ॥
 अन्यप्रकारैर्भक्षैश्च होमैर्नाह्नयतर्पणैः ।
 आशास्य च शुभं काममुद्दिश्यैकं मनोगतं ॥
 यद्यहं प्राप्नुयाम् कामं भगवन्मनसि स्थितं ।
 त्वत्प्रसादादविघ्नेन भूयस्त्वां पूजयाम्यहं ॥
 इत्युक्त्वा पूजयेत्पश्चाद्देवज्ञांश्च तथा गुरुन् ।
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ततो भुञ्जीत वाग्वतः ॥

अथ पद्मपुराणे ।

आसमराचादुदयाद्यमस्य
 दातव्यमेतत्सकलं नरेण ।
 यावत्समाः समदशाश्च वा स्मृ-
 रथोर्ध्वमप्यत्र वदन्ति केचित् ॥
 अनेन विधिना यस्तु पुमानर्घं निवेदयेत् ।
 इमं लोकमवाप्नोति रूपारोग्यसमन्वितः ॥
 द्वितीयेन भुवर्लोकं स्वर्लोकश्च ततः परं ।
 सप्तैव लोकानवाप्नोति सप्तार्चान् यः प्रयच्छति ॥

यावदायुश्च यः कुर्यात् स परं वदन् गच्छति ।
वराहसंहितायां ।

नरपतिरिममर्घ्यं दद्यादानीं ददानः
प्रविगतमददौपैर्निर्जितारातिपक्षः ।
भवति यदि हि दद्यात्सप्तवर्षाणि सम्यक् ।
जलनिधिरसनायाः स्नामितामेति भुमेः ॥
भविष्योत्तरात् ।

दत्त्वाऽर्घ्यं सप्तवर्षाणि क्रमेणानेन पाण्डव ।
पुमान्यत्फलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥
ब्राह्मणः स्यात् चतुर्वेदः सर्व्वं शास्त्रविशारदः ।
क्षत्रियः पृथिवीं सर्व्वं प्राप्नोत्यर्णवमेखलां ॥
वैश्यानां धान्यनिष्पत्तिर्गोधनञ्चापि निन्दति ।
शूद्राणां धनमारोग्यं सस्यान्नञ्चाधिकं भवेत् ॥
स्त्रीणां पुत्राः प्रजायन्ते सौभाग्यं गृहसुखिमतः ।
विधवानां महत्पुण्यं वर्द्धते पाण्डुनन्दन ॥
कन्या भर्तारमाप्नोति व्याधेर्मुचेत दुःखितः ।
येषु देशेष्वगस्त्यार्घः पूजेयं क्रियते जनैः ॥
तेषु देशेषु पर्जन्यः कामवर्षी प्रजायते ।
ईतयः प्रशमं यान्ति नश्यन्ति व्याधयस्तथा ॥
पठन्ति ये त्वगस्त्यैर्व्रतं शृण्वन्ति चापरे ॥
ते सर्व्वे पापनिर्मुक्ताः चिरं स्थित्वा महीतले ।
हंसयुक्तविमानेन स्वर्गं वान्ति नरोत्तमाः ॥

मर्त्येयदीच्छसि गृहं परमर्षियुक्तं

भोगान् शरीरमतुलं पशुपदपुष्टिं ।
तद्रत्नवत्तमं मुनेरुदये महाध्वं-
मर्घं प्रयच्छ फलवस्त्ररसैः सधान्यैः ।

पद्मपुराणे ।

इति पठति शृणोति वा य एत-
द्वसुगुलाङ्गभवस्य सम्पदानं ।
मतिमपि च ददाति सोपि विष्णो-
र्भवनगतः परिपूज्यतेऽमरौघैः ॥

ब्रह्मोवाच ।

सितचन्दनतीयेन व्योम स्थाप्य विलिप्य च ।
कर्णिकाकल्पितैः पद्मैः संपूज्य प्रणिपत्य च ॥
कर्णिकाकल्पितैः, कर्णिकामण्डितैः ।

वकुले विमले सौम्ये निच्छिद्रे पुष्पिते सति ।
पुष्पिते विकसिते ।

मध्ये केसरजालस्य व्योम स्थाप्यं सुशोभनं ॥
अङ्गुष्ठपर्वमाचन्तु सर्व्वगन्धसमन्वितं ।
अग्रे संस्थापयित्वा च भास्करस्य सुरीक्षितम् ॥
पूजयेत् करवीरैस्तु तथा रत्नैश्च चन्दनैः ।
धूपश्च गुग्गुलुं दद्यात् प्रणम्य शिरसा रविं ॥
कुङ्कुमं पूर्व्वपार्श्वे तु दद्याद्दगोमसमाहितः ।
दक्षिणे चागुरुं दत्त्वा पश्चिमे चन्दनं सितं ॥
चतुःसमक्षोत्तरे तु दद्याद्दगोमविचक्षणः ।
दद्यान्मध्ये शुभं पुष्पं रत्नचन्दनमादरात् ॥

पूजयेद्विधैः पुष्पैस्तथा सागुरचन्दनैः ।
 धूपं कृष्णागुरुं दद्यात्स्रष्टतं वापि गुग्गुलुं ॥
 वासांसि च सुसूक्ष्माणि विकेशानि निवेदयेत् ।
 पायसं घृतसंयुक्तं घृतदीपांश्च दापयेत् ॥
 सर्वं निवेद्य मन्त्रेण ततो मञ्चेत् प्रदक्षिणं ।
 प्रणम्य शिरसा भानुमुत्थायैनं जमापयेत् ॥
 सर्वोपहारसंयुक्तं बलिन्देवाय चाहरेत् ।
 खण्डोल्कायेति मन्त्रेण सूर्यायामिततेजसे ॥
 अनेन विधिवदेव चार्चयित्वा पुरा रविं ।
 अहं ब्रह्मत्वमापन्नः प्रसादाद्वास्तरस्य तु ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं व्योमव्रतं ।

—000—

निशि कृत्वा जले वासं प्रभाते गोप्रदी भवेत् ।
 वारुणं लोकमाप्नोति वरुणव्रतमिहोच्यते ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वरुणव्रतं ।

—

योऽन्दमेकं प्रकुर्वीत नक्तं पर्वणि पर्वणि ।

पर्व पञ्चदशी ।

ब्रह्मचारौ जितक्रोधः शिवार्चनरतः सदा ।

वत्सरान्ते च विप्रेन्द्र शिवभक्तान् समाहितान् ॥

भोजयित्वा ततो ब्रूयात् प्रीयतां भगवान् प्रभुः ।
 एवं विधिसमायुक्तः शिवलोकञ्च गच्छति ।
 न च मानुषतां लोके अभ्रुवां प्राप्नुते नरः ॥

इति भविष्यपुराणोक्तं पर्वनक्तव्रतं ।

— ००० —

पृथिवीभाजने भुङ्क्ते नित्यं पर्वसु यो नरः ।
 अतिरात्रफलं देवि अहोरात्रेण विन्दति ॥
 पृथिवीभाजने भूमावन्नं निधायैतर्घ्यं शिवोऽत्र देवता ।

इति पद्मपुराणोक्तं पर्वभूभाजनव्रतं ।

— ००० —

यो विंशतिपक्षादूर्ध्वं महीं कृत्वा तु काञ्चनीं ।
 दिनं पयोव्रतं दद्याद्दुद्रलोके महीयते ।
 धराव्रतमिदं प्रोक्तं सप्तकल्पगतानुगं ।
 दिनं देवानामुत्तरायणं । पयोव्रतमित्यनन्तरं कृत्वेत्यनुसङ्गः ।
 रुद्रो देवता धरादानं पारणं ।

इति पद्मपुराणोक्तं धराव्रतं ।

— ००० —

नन्दिकेश्वर उवाच ।

तथा सर्वकलत्वागमाहात्म्यं शृणु नारद ।

यदक्षयं परे लोके सर्वकामफलव्रतं ॥
 मार्गशीर्ष शुभे मासि तृतीयायां मुनिव्रतं ।
 द्वादश्यामथ वाष्टम्याञ्चतुर्दश्यामथापि वा ॥
 आरभेच्छुक्लपक्षस्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं ।
 अन्येष्वपि च मासेषु पुण्ये ऽङ्गि मुनिसत्तम ॥
 सदचिणां पावसेन शक्तितः पूजयेद्दिजान् ।
 अष्टादशानां धान्यानां अन्यत्र फलमाचकं ॥
 वर्जयेदष्टमेकन्तु चिनैवौषधकारणात् ।
 सव्रथं काचनं रुद्रभर्ग्वराजञ्च कारयेत् ॥
 कूष्माण्डं मातुलिङ्गञ्च वृन्ताकम्पनसन्तथा ।
 आम्नाम्नातकपित्तधानि कालिङ्गमथ वारुकं ॥
 त्र्यौफलाश्चत्थवदरञ्चम्बीरं कदलीफलं ।
 कर्णरन्दाङ्गिमं शक्त्या कलधौतानि षोडश ॥

कलधौतं हेम ।

मूलकामलकञ्चम्बूतिन्निङ्गीकरमन्दकं ।
 कङ्कैलकञ्च तुण्डीर करीरकुटजं समी ॥

एलकमेलाफलं ।

उदुम्बरं नारिकेलन्द्राचाथ वृहतीद्वयं ।
 रीप्यानि कारयेच्छक्त्या फलानीमानि षोडश ॥
 ताम्रन्तालफलं कुर्यादगस्तिफलमेव च ।
 पिण्डीरकाश्मर्यफलं तथा सूरणकन्दकं ॥

काश्मर्यः त्र्यौपर्णी ।

रत्नालुकाकण्टकञ्च केतकाम्बूकचिर्भटं ।

केतकः शम्भुप्रसादनफलं । अम्लीकश्चिञ्चा ।

चिचवल्लीफलं तद्वत् कूटशौल्मलिजं फलं ।

कूटशाल्मलिः रोहीतकः ।

ग्रामनिष्पावमधुकवटे ह्नुदपटोलकं ।

मधुकीमवूकः । ईडुदो हिंगुणः ।

ताम्राणि घोडशैतानि कारयेच्छक्तिती नरः ।

उदकुम्भद्वयं कुर्याद्वान्योपरि सवस्त्रकं ॥

ततश्च कारयेच्छय्यां शय्योपरि सवाससं ।

भक्षपात्रद्वयोपेतं यमं रुद्रवृषान्वितं ॥

धेन्वा सहैव शान्ताय विप्रायाश्च कुटुम्बिने ।

सपत्नीकाय संपूज्य पुण्ये ऽङ्गि विनिवेदयेत् ॥

यथा फलेषु निवसन्त्यमरा रसरूपिणः ।

तथा सर्वफलत्यागव्रताङ्गतिः शिवेऽस्तु मे ॥

यथा शिवश्च धर्मश्च सदानन्दफलप्रदः ।

तद्युक्तफलदानेन तौ स्यातां मे फलप्रदौ ॥

यथा फलानि कामाः स्युः शिवभक्तेषु सर्वदा ।

तद्यानन्तफलप्राप्तिर्मेऽस्तु जन्मनि जन्मनि ॥

यथा भेदेन पश्यामि शिवविष्णुर्कपद्मजा ।

तथा ममास्तु विज्वाक्का शङ्करः शङ्करः सदा ।

इति वत्सरतः सर्वमलङ्कृत्य च भूषणैः ॥

वत्सरतः वर्षात्परं ।

शक्तयेच्छयनं दद्यात्सर्वोपस्कारसंयुतं ।

अमृतस्तु फलान्येव यथोक्तानि विधानतः ॥

तथोदकुम्भयुग्मञ्च शिवधर्मा च काञ्चनैः ।
 विप्राय दत्त्वा मुञ्चोत वाग्यतस्तैलवर्जितं ॥
 अन्यानपि यथाशक्त्या भोजयेद्विजपुङ्गव ।
 एतस्मान्न परं किञ्चिदिह लोके परं च ॥
 व्रतमस्य मुनिश्रेष्ठ यदनन्तफलप्रदं ।
 सौवर्णताम्ररौप्येषु यावन्तः परमाणवः ॥
 भवन्ति चूर्णमानेषु फलेषु मुनिसत्तम ।
 तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥

एतत्समस्तकलुषापहरं जनाना-
 माजीवनाय मनुजेषु च सर्व्वदा स्यात् ।
 जन्मान्तरेषु न च पुत्रवियोगदुःख-
 माप्नोति धाम च पुरन्दरदेवजृष्टं ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं फलत्यागव्रतं ।

— ००० —

श्रीकृष्ण उवाच ।

वृन्ताकस्य विधिं वक्ष्ये शृणु पार्थ समाहितः ।

संवत्सरं वा षण्मासान् त्रीन्मासान् वा न भक्षयेत् ॥

अथ भरण्यां मघायां वा एकरात्रोपवासं कृत्वा स्थण्डिले
 देवतामाह्वय गन्धपुष्पनैवेद्यादिना च संपूज्य दर्भपाणिर्गन्धो
 दक्षेनावाहयेत् । यमराजमावाहयामि । कालमावाहयामि ।
 चित्रगुप्तमावाहयामि । सूरमावाहयामि । परमेष्ठिनमावाहयामि
 इति । ततोऽग्निं समाधाय तिलान्ज्यं जुहुयात् । यमाय स्वाहा ।
 नीलाय स्वाहा नीलकण्ठाय स्वाहा । यमराजाय स्वाहा । चित्र-

गुमाय स्वाहा । वैवस्वताय स्वाहा ।

अग्निमूर्ध्वव्याहृतीरष्टशतक्षुद्रयात् ।

प्रायश्चित्तं दत्त्वा ब्राह्मणः स्वयमेव इतरेषामाचार्यः । अथ
स्वशक्त्या सौवर्णं वृन्ताकं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।

कृष्णां गान्ताया वृषश्च तथैव कर्णवेष्टाङ्गुलीयकैः कृत्तोपानहौ
कृष्णवस्त्रयुगं कृष्णकम्बलं दद्यात् ।

ब्राह्मणान् भोज्याग्निषो वाचयेत् ।

अनेन विधिना यस्तु वृन्ताक्तश्च प्रयच्छति ।

चीन्मासान्पन्मासं वा वर्षमेकं न भक्षयेत् ॥

अथ वैतनं विधिं कृत्वा जन्मावधि त्यागं करोति स तु विष्णु
लोकं प्रयाति पौण्डरीकोऽश्वमेधफलमाप्नोति ।

सप्तजन्मसहस्राणि नाकपृष्ठे महीयते ।

सप्तलोकोत्तरं यावद्यमलोकं न पश्यति ।

वृन्ताकमप्रतिहतं वरहेमसिद्धं

दद्याद्द्विजाय घृतवस्त्रसमन्वितं यः ।

कृत्वा तु वर्षमपि मासमथैकमेव

याम्यं न पश्यति पुरं पुरुषः कदाचित् ॥

इति भविष्योत्तरोक्तो वृन्ताकत्यागविधिः ।

— ००० —

अष्टं पयोव्रते स्थित्वा काञ्चनं कल्पपादपं ।

पलादूर्ध्वं यथाशक्त्या तन्दुलं सूर्पसंयुतं ॥

। पृच्छोणहयं ।

दत्त्वा ब्रह्मपदं याति कल्पवृक्षव्रतं स्मृतं ॥

ब्रह्माऽत्र देवता ।

इति पद्मपुराणोक्तं कल्पवृक्षव्रतं ।

—०००—

हैमं पलदद्याद्दूर्ध्वं रघुमश्वयुगादिकं ।

ददन् कृतोपवासः स्याद्विवि कल्पव्रतं वसेत् ।

तदन्ते राजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं ॥

इन्द्रोऽत्र देवता ।

इति पद्मपुराणोक्तं अश्वव्रतं ।

—०००—

तद्वहेमरघं दद्यात्करिभ्यां संयुतं पुनः ।

सत्यलोके वशेऽक्षयसहस्रमथ भूमिपः ।

भवेदुपोषितो भूत्वा करिव्रतमिदं स्मृतं ॥

उपोषितो भूत्वा दद्यादित्वन्वयः । तद्वत्कल्पदद्याद्दूर्ध्वं । ब्रह्मा-

ऽत्रय देवता ।

इति पद्मपुराणोक्तं करिव्रतं ।

—

घृताभिषेकं यः कुर्यादहोरात्रं शिवस्य तु ।

नियतं शृणुधाराभिः पुण्यमासे समुद्यतः ॥

गीतनृत्योपहारेण शङ्खवादित्रनिःस्वनैः ।

कुर्याज्जागरणं तत्र प्रदीपाहुपशोभया ॥

समस्तपापनिर्मुक्तः समस्तकुलसंयुतः ।

ज्वलद्भिः स महायानैरसंख्यैर्नगोत्तमैः ।
 युक्तः शिवपुरे नित्यं मोदते शिववत्सुखी ।
 ग्रहणे विषुवे चैव पुण्येषु दिवसेषु च ॥
 दृताभिषेकं यः पञ्चेदासमाप्तिमुपोषितः ।
 विधूय सर्वपापानि शिवलोकं स गच्छति ॥
 एकः पूजयते भक्त्या अन्यो भक्त्या प्रशस्यति ।
 तुल्यमेव फलन्ताभ्यां भक्तिरेवाऽत्र कारणं ॥

इति शिवधर्मोक्तो दृतस्नपनविधिः ।

— ००० —

सूत उवाच ।

दुर्लभा खलु या मुक्तिरनायासेन देहिनां ।
 जायते कर्मणा येन शृणुष्वं तद्विजोत्तमाः ॥
 गोचर्ममात्रमालिख्य मण्डलं गोमयेन च ।
 चतुरस्रं विधानेन चरुणाभ्युक्ष्य मन्त्रवित् ॥
 अलङ्कृत्य वितानाद्यैश्च त्रैधापि मनोरमैः ।
 बुद्बुदैरर्घ्यचन्द्रैश्च स्वर्णैरश्वत्थपत्रकैः ॥
 सितैर्विकसितैः पद्मैः रत्नैर्नीलोत्पलैस्तथा ।
 विमानेन विचित्रेण सुक्ता दाम्ना द्विजोत्तमाः ।
 सितमृत्याम्बुकैश्चैव सुसज्जणैः पूर्णकुम्भकैः ॥
 फलपत्रवमालाभिर्वैजयन्तौभिरंशुकैः ।
 पद्माग्रहीपमालाभिर्धूपैश्च विविधैस्तथा ॥
 पद्माग्रहलसंयुक्तं लिखित्वा पद्ममुत्तमं ।
 तत्तद्वर्णैस्तथा चूर्णैश्चैतच्चूर्णैरथापि वा ॥

एकहस्तप्रमाणेन कृत्वा पद्मं विधानतः ।
 कर्णिकायां न्यसेदेवन्द्यादेवेष्टरश्मवं ॥
 तत्र वर्णानकारादीन् न्यसेत् प्रागाद्यनुक्रमात् ।
 प्रणवादिनमोक्तांश्च सर्व्ववर्णान् हि सुव्रतः ॥
 संपूज्यैव मुनिश्रेष्ठ गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
 ब्राह्मणान् भीजयेत्तत्र पञ्चाग्रद्विधिपूर्व्वकं ॥
 अक्षमालोपवीतञ्च कुण्डलानि कमण्डलुं ।
 आसनञ्च तथा दण्डं उशीषं वस्त्रमेव च ॥
 दत्त्वा तेषां हिजेन्द्राणां देवदेवाय शम्भवे ।
 महाचरुञ्च नैवेद्यं कृष्णं गोमिथुनं तथा ॥
 अन्नैश्च देवदेवाय दत्त्वा तद्वर्णमण्डलं ।
 योगोपयोगिद्रव्याणि शिवानि विनिवेदयेत् ॥
 ओंकाराद्यं जपेद्भीमान् प्रतिवर्णमनुक्रमात् ॥
 एवमालिख्य यो भक्त्या वर्णमण्डलमुत्तमं ।
 यत् फलं लभते मर्त्यस्तद्वदामि समासतः ॥
 साङ्गान् वेदान् यथान्यायमधीत्य विधिपूर्व्वकान् ।
 दृष्ट्वा यज्ञैर्यथान्यायं ज्योतिष्टोमादिभिः क्रमात् ॥
 ततो विश्वजितश्चेद्वा पुत्रानुत्पाद्य तादृशान् ।
 वानप्रस्थाश्रमं गत्वा सदारः साम्निरेव च ॥
 चान्द्रावणादिकान् कृत्वा संन्यस्य वै द्विजः क्रमात् ।
 ब्रह्मविद्यामधीत्यैव ज्ञानमापाद्य यत्नतः ॥
 ज्ञानेन ज्ञेयमालोक्य योगी यत्फलमाप्नुयात् ।
 तत् फलं लभते सर्व्वं वर्णमण्डलदर्शनात् ॥

येन केनापि वा लिख्य प्रलिप्यायतनाश्रयं ।
 उत्तरे दक्षिणे वापि पृष्ठतो वा दिजोत्तमाः ॥
 चतुःश्लोकेऽपि वा वर्णैरलङ्कृत्य समन्ततः ।
 विकीर्य गन्धकुसुमैर्धूपदोषैश्चतुर्विधैः ।
 प्रार्थयेद्देवमीशानं शिवलोकञ्च गच्छति ॥
 तत्र भुक्त्वा महाभोगान् कल्पकोटिशतं नरः ।
 स्वदेहगन्धैः स शुभैः पूरयेच्छिवमन्दिरं ॥
 क्रमाद्गन्धर्व्वमासाद्य गन्धर्व्वस्तत्र पूजितः ।
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजा भवति वीर्यवान् ॥
 इति सौरपुराणोक्तं वर्णमण्डलं ।
 शुकपक्षे नवं धान्यं पक्वं ज्ञात्वा सुशीमनं ।
 सुतिथौ च सुनक्षत्रे सुहर्त्ते च शुभे सति ॥
 गच्छेत् क्षेत्रं विधाने च गीतवाद्यपुरःसरः ॥
 तत्र वज्रिन्तु प्रज्वाल्य धान्यैः संस्तुर्य्य शास्त्रवत् ।
 कृत्वा होमं ततः पश्चान्नयेद्धान्यं विभूषितं ॥
 पुष्पैर्वस्त्रैः फलैर्मूर्त्तैर्हस्त्यश्वरथसंयुतं ।
 तेन देवान् पितॄन् बभूवुः तर्प्ययित्वा यथाक्रमं ॥
 विभज्य च यथाशक्त्या दैवज्ञाः सस्वरचितः ।
 नववस्त्रावृतः स्रग्वी खनुलितः खलङ्कृतः ॥
 स्थितः पूर्व्वं मुखस्तुष्टा ब्रह्मघोषपुरःसरः ।
 शृण्वन्वा परमं हृष्टो मङ्गलालम्बनादयुक् ॥
 प्राश्नीयाद्दधिसंयुक्तं नवमन्त्राभिमन्त्रितं ।
 कृताहारश्च कुरुते गीतवाद्यैर्महोत्सवं ॥
 इति ब्रह्मपुराणोक्तं सस्तोत्सवः ।

क्षीरोदसागरात् पूर्वं मध्यमानात् पुरातनात् ।
 श्यामा देवी समुत्पन्ना सर्वलक्षणसंयुता ॥
 नारायणी याऽसावुक्ता सुकुमारा यशस्विनी ।
 सतीदेहसमुद्भूता सती परमशोभना ॥
 तां दृष्ट्वा चकितास्तत्र ततः सर्वे सुरासुराः ।
 मनोज्ञा सुसुखी चैषा हन्ता द्रक्षामहे वयं ॥
 एवमुक्त्वा वचस्ताच्च ददृशुः सर्व एव तत् ।
 चतुर्नामाय तस्यास्ते द्राक्षेति भुवि विस्तरं ॥
 अतोऽर्चं सा सुपक्वा च पूजितव्या प्रयत्नतः ।
 पुष्पधूपानुलेपाद्यैस्तथा ब्राह्मणतर्प्य णैः ॥
 द्वौ बालकौ तथा हृद्वी संपूज्य तदनन्तरं ।
 धर्मार्थकाममोक्षञ्च समुद्दिश्य कुटीरकैः ।
 स्त्रीसहायेन हृष्टेन मृत्युमित्रसुतैः सह ॥
 स्वनुलिप्तेन विधिवत् स्नग्निना च सुवाससा ।
 निवेदिता गुरुभ्यश्च स्त्रयं भोज्या न चान्यथा ।
 उक्तवद्यापि कर्त्तव्यो नृत्यगीतसमाकुलः ॥

इति चादित्यपुराणोक्तः श्यामामहोत्सवः ।

ब्रह्मोवाच ।

ऋग्वेदमात्रेयगोत्रं सोमदेवं विदुर्मुने ।
 काश्रपं च यजुर्वेद उपदेवं विदुर्बुधाः ॥
 सामवेदोऽपि गोत्रेण भारद्वाजः पुरन्दरः ।

अधिदेवं विजानीयाद्दूपाख्यम्नाच्छृणुष्व तु ॥

ऋग्वेदः पद्मपत्रायताचः प्रकृष्टिताम्बरः ।

सुविभक्तश्रीवः कुक्षितकेयशमशुः प्रमाणेनापि वितस्तयः पद्म ।

स राजतो मीतिकजोऽथ पूज्यो

वरप्रदो भक्तियुतद्विजाय ॥

यजुर्वेदः पिङ्गलाचः कथमध्यस्थूलगलकपीलः ताम्रवर्णः प्रादे-
शात् षड्देव्येण ।

चित्रे लिङ्गेऽथवा पूज्य सर्वकामानवाप्नुयात् । सामवेदो
नित्यस्त्रग्वी सुव्रतः शुचिः शुचिवासाः क्षमो दान्तश्च दण्डो
काचनयनः आदित्यवर्णो वर्णेन षड्वर्णिमात्रः । ताम्रैय-
मणाविन्द्राद्याख्येष्वा पूजितः शुभदो भवेत् । अथर्ववेदस्त्रीक्ष्णवर्णः
कामरूपी विष्वात्मा विष्वक्तृ कूर ऊर्ध्वज्वालावान् चुद्रकर्म्या
वंशसुकृतोत्थापी नीलोत्पलवर्णो वर्णेन स्वदारतुष्टः सौवर्णः पद्म-
रागे वा रुद्राचे वा पूजनीयः प्रपूज्य सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।

अथर्ववेदविहितानि ।

यावन्ति वेदगोतानि पुण्ययज्ञव्रतानि च ।

तावन्ति श्रवणादस्य प्राप्नुयाद्भक्तिभावितः ॥

अपुत्री लभते पुत्रानधनो धनमाप्नुयात् ।

विद्यामविहानाप्रोति दुःखौ दुःखात् प्रमुच्यते ॥

पठित्वा सर्वदेवानां सम्प्रतो द्विजवल्गवः ।

जायते नात्र सन्देहो देवौ च वरदा सदा ॥

इति देवीपुराणोक्तं देवव्रतं ।

सौरपुराणात् ।

अथात्मचरणौ स्थित्वा शिवक्षेत्रे वसेन्नरः ।
देहान्ते शिवसायुज्यं लभते नात्र संशयः ॥
लिङ्गपुराणात् ।

भित्त्वा पदद्वयं वापि शिवक्षेत्रे वसेत्तु यः ।
स याति शिवताक्षेत्रे नात्र कार्या विचारणा ॥

इति तीव्रव्रतं ।

—०—

शङ्कर उवाच ।

आदित्यग्रहणे राम ग्रहणे च निशाश्रुता ।
उपवासाद्वाप्नोति सर्वकल्मषनाशनं ॥
स्नानं दानं तथा जाप्यमक्षयं तत्तदा स्मृतं ।
आद्यं च भार्गवश्रेष्ठ वज्रिसंपूजनं तथा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तो ग्रहणोपवासः ।

—०००—

अथ महातपोव्रतानि ।

मासे मासे च यः कुर्यात्त्रिराचक्षपणं बुधः ।
कौवेरं लोकमासाद्य स विन्देत् परमं पदं ॥
चतुर्थेऽहनि यो भुङ्क्ते व्रतवांश्च शुचिर्नरः ।
शान्धर्व्यं स पदं प्राप्य मोदते शक्रवहिवि ॥
पञ्चमेऽहनि यो भुङ्क्ते प्रतिमासमतन्द्रितः ।

विमुक्तः सर्वपापैश्च स गच्छेद्विवमूर्जितः ॥
 यो भुङ्क्ते दिवसे पष्ठे नित्यं नियमवान् शुचिः ।
 वारुणं लोकमासाद्य स विन्देत्परमं पदं ॥
 सप्तमेऽहनि यो भुङ्क्ते जितहन्वी दृढव्रतः ।
 आदित्यलोकमासाद्य सोऽपि विन्देन्नृहाश्रितं ॥

जितहन्वः सद्दिणः ।

अष्टमेऽहनि यो भुङ्क्ते जितहन्वी दृढव्रतः ।
 वैष्णवं लोकमासाद्य स भवेत्परमव्यतिः ॥
 नवमेऽहनि यो भुङ्क्ते नरो नियममास्थितः ।
 स वसूनां प्रियो भूत्वा चरते वसुभिः सह ॥
 दशमेऽहनि यो भुङ्क्ते द्वादशाहफलं लभेत् ।
 अग्निभ्यां च समो भूत्वा अथर्वं खेलते तथा ॥

द्वादशाहः क्रतुविशेषः ।

एकादशे तु यो भुङ्क्ते दिवसे मानवः शुचिः ।
 एकादशाहं संप्राप्य स रुद्रगणतां व्रजेत् ॥
 यो द्वादशे तु दिवसे भुङ्क्ते देवि सदा नरः ।
 द्वादशाहन्तु सम्प्राप्य शक्रलोके महीयते ॥
 त्रयोदशे तु यो नित्यमग्राति दिवसे नरः ।
 वसेत् स भार्गवस्थानं प्राप्य दिव्यसुखान्वितं ॥
 चतुर्दशेऽतु दिवसे नित्यमग्राति यो नरः ।
 स वसेद्भद्रलोके तु शिवसायुज्यतां व्रजेत् ॥
 अर्धमासं क्षिपेद्यस्तु नित्यमेव जितेन्द्रियः ।
 देवराजेन तुल्योऽसौ भूत्वा स्वर्गं च तिष्ठति ॥

यस्तु मासं चिपेहीरो जितक्रीधो जितेन्द्रियः ।
विमानेन स दिव्येन असुरोभिः समन्वितः ॥
सर्वलोकेषु वसते जन्मान्यष्टायुतानि च ।
ततो ब्रह्मासनं प्राप्य ब्रह्मणा च सुपूजितः ।
ब्रह्मलोके निवसते यथा ब्रह्मनरोत्तमः ॥

महाभारते ।

मासि मासि त्रिरात्राणि कृत्वा वर्षाणि द्वादश
गणाधिपत्यं प्राप्नोति निःसपत्नमनाविलं ॥
यस्तु संवत्सरं पूर्णं एकाहारो भवेन्नरः ।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य समं फलमुपाश्रुते ॥
दशवर्षसहस्राणि सर्गलोके महीयते ।
तत्क्षयादिह चागत्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥
यस्तु संवत्सरं पूर्णञ्चतुर्थं भक्तमश्रुते ।
अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवाग्विजितेन्द्रियः ॥
वाजपेयस्य यज्ञस्य स फलं समुपाश्रुते ।
त्रिंशद्वर्षसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥
अष्टमेन तु भक्तेन जीवेत्संवत्सरं नरः ।
गवां मेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
हंससारसयुक्तेन विमानेन स गच्छति ।
पञ्चाशत्सु सहस्राणि वर्षाणि दिवि मोदते ॥
पक्षे पक्षे गते राजन् योऽश्रियाद्वर्षमेव तु ।
षण्मासानशनन्तस्य भगवानहिराब्रवीत् ॥
षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते स च ॥

अश्वीयादृद्धितीये पक्षे सर्वदिनेष्विति विशेषः ।

वीणानां वज्रकोनाच्च वेणूनाञ्च विशाभ्यते ।

सुषोमैर्मधुरैः शब्दैः सुसुप्तः प्रतिबुध्यते ॥

संवत्सरमिहैकान्तु मासि मासि पिवेत् पयः ।

फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरोत्तमः ॥

सिंहव्याघ्रप्रयुक्ते न विमानेन स गच्छति ।

गतञ्चाष्टौ सुरकन्या रमयन्ति च तत्परं ॥

सप्ततिञ्च सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ।

मासादूर्ध्वं नरव्याघ्र नीपबासो विधीयते ॥

सुधितिर् उवाच ।

यो दरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं भवेत् प्रभो ।

तुल्यो यज्ञफलैरेव तन्मे ब्रूहि पितामह ॥

भीष्म उवाच ।

यस्तु कल्यं तथा सायम्भुञ्जानो नान्तरा पिवेत् ।

अहिंसानिरतो नित्यं जुञ्जानो जातवेदसं ॥

यज्ञं बहुसुवर्णं यो दासवप्रियमाहरेत् ।

सत्यवाक् दानशीलश्च ब्रह्मशासनसूचकः ॥

चान्तो दान्तो जितक्रोधो यत्फलं समवाप्नुयात् ।

पाण्डुराभप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥

कल्यमिति प्रातः । पिवेदुदकमपीति शेषः ।

पद्भिरेव च स वर्षैः सिध्यते नात्र संशयः ।

देवस्त्रीणामपि वसेत् नृत्यगीतनिनादिते ।

प्राजापत्यं वसेत् पद्मं वर्षाणामग्निसम्भवं ॥

पञ्च कीटिशतं ।

त्रीणि वर्षाणि यः प्राप्सितुं शततन्त्रे कभोजनं ।
धर्मपत्नीरतीनित्यमग्निष्टोमफलं लभेत् ॥
द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनं ।
सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानी जातवेदसं ॥
यच्च बहुसुवर्णं यो वासवप्रियमाचरेत् ।
सत्यवाग्दानशीलश्च ब्रह्मध्यायनसूयकः ॥
चान्तो दान्तो जितक्रोधः यत् फलं समराप्नुयात् ।
पाण्डुराभ्रप्रतीकाग्नि विमाने हंसलक्षणे ॥
द्वे समाप्ते ततः पद्मे सोऽप्सरोभिर्वसेत्तद्वत् ।

समाप्ते परिपूर्णं ।

द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनं ।
सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानी जातवेदसं ॥
अग्निकार्यपरी नित्यं नित्यकार्यप्रबोधनं ।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ॥
सप्तर्षीणां सदा लोके सोऽप्सरोभिर्वसेत्तद्वत् ।
निवर्त्तनञ्च तत्रास्य त्रीणि पद्मानि वै विदुः ॥

आप्तेति स्थित्वा ।

दिवसेयच्चतुर्थे तु प्राश्नीयादेकभोजनं ।
स च द्वादशमासान्वै जुह्वानोजातवेदसं ॥
वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ।
सागरस्य च पर्यन्ते सर्वलोके च वेशयेत् ॥
देवराजस्य च क्रौडानित्यकालमवेक्षते ।

सागरस्य च पथ्यन्तं समुद्रसंख्याविशेषान्तं ॥

दिवसे पञ्चमे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनं ।

स च द्वादशमासान्वै जुह्वानी जातवेदसं ॥

अलुब्धः सत्यवादी च ब्रह्मण्यथाविहिंसकः ।

अनसूयुरपापस्थी द्वादशाहफलं लभेत् ॥

जाम्बूनदमयं दिव्यं विमानं हंसलक्षणं ।

सूर्यमालासमाभासमारोहेत्पाण्डुरं गृहं ॥

आवर्त्तनानि चत्वारि । तुलापद्मानि द्वादश ।

शरान्नि परिमाणञ्च तद्यासी वसते चिरं ॥

आवर्त्तनानि मन्वन्तराणि तुलापद्मानि शतप्रमानि ।

शरान्निपरिमाणं । शराः पञ्च । अग्नयस्त्रयः ॥ इदमपि

परिमाणं मन्वन्तराणामिव ।

दिवसे यस्तु पष्टे तु मुनिः प्राश्नीत भोजनं ।

सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं ॥

सदा विषवणस्त्रायौ ब्रह्मचार्यनसूयकः ।

मुनिः संयतवाक् ।

गवांमेषस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ।

तथैवाप्सरसामङ्गे प्रसुप्तः प्रतिबुध्यते ॥

नूपुराणां निनादेन मेखलानाञ्च निस्त्रनैः ।

कोटीसहस्रवर्षाणि युगकोटिशतानि च ॥

पद्मान्यष्टादश तथा पताके द्वे तथैव च ।

अयुतानि च पञ्चाशद्वचचर्मशतस्य च ।

लोम्बां प्रमाणेन समं ब्रह्मलोके महीयते ॥

पताकाः संख्याविशेषः ।

दिवसे सप्तमे यस्तु प्राग्रीयादेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 सरस्वतीं गोपयानो ब्रह्मचर्यं समाचरेत् ।
 सुमनोवर्णकश्चैव मधुमांसञ्च वर्जयेत् ॥
 पुरुषो मरुतां लोकमिन्द्रलोकञ्च गच्छति ।
 तत्र तत्र च सिद्धार्थो देवकन्याभिरर्च्यते ।
 फलं बहुसुवर्णस्य यज्ञस्य लभते नरः ॥
 संख्यामतिगुणां वापि तेषु लोकेषु मोदते ।

कुङ्कुमादि अतिगुणं । अतिक्रान्तगुणानामपिरिमितामिति

यावत् ।

यस्तु संवत्सरं पूर्णं भुङ्क्तेऽह्न्यष्टमे नरः ।
 देवकार्यपरो नित्यं जुह्वानो जातवेदसं ॥
 पौण्डरीकस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ।
 पद्मवर्णनिभश्चैव विमानमधिरोहति ॥
 कृष्णाः कनकगौराद्यनार्थः श्यामास्तथा पराः ।
 वयोरूपसमायुक्ता लभते नात्र संशयः ॥
 यस्तु संवत्सरं भुङ्क्ते नवमे नवमेऽहनि ।
 सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।
 पुण्डरीकप्रकाशं वै विमानं लभते नरः ॥
 दीप्तसूर्याग्नितेजोभिर्दिव्यमालाभिरेव च ।

नीयते रुद्रकन्याभिः सोऽन्तरिक्षं मनातनं ॥
 अष्टादशसहस्राणि वर्षाणां कल्पमेव च ।
 कीटौघतसहस्रञ्च तेषु लोकेषु मोदते ॥
 यस्तु संवल्लरं भुङ्क्ते दयाहे वै गते गते ।
 सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानी जातवेदसं ॥
 गते प्राप्ते तथा ब्रह्मकन्या चामरविजिता ।
 कुरुते तत्र सा क्रीडा सर्वभूतमनीहरे ॥
 अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ।
 रूपवत्यश्च तं कन्या रमयन्ति सदा नरं ॥
 एकादशे तु दिवसे यः प्राप्ते प्रायते हविः ।
 सदा द्वादशमासाञ्च जुह्वानी जातवेदसं ॥
 परस्त्रियं नाभिलषेद्वाचाय मनसापि वा ॥
 अमृतञ्च न भाषेत मातापित्रोः कृतेऽपि च ।
 अभिगच्छेन्नहादेवं विमानस्य महाबलं ।
 रुद्राणां तमधोवासं दिवि दिव्यं मनोरमं ।
 वर्षाणां परिमेयानि युगान्ताग्निसमप्रभः ॥
 कीटौघतसहस्रञ्च कीटिदशगतानि च ।
 रुद्रं नित्यं प्रणमते देवदानवसंस्तुतः ॥
 स तस्मै दर्शनं प्राप्नोति दिवसे दिवसे भवेत् ।
 दिवसे द्वादशे यस्तु प्राप्ते वै प्रायते हविः ।
 सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानी जातवेदसं ।
 आदित्यद्वादशाभासं विमानं सोऽधिरोहति ॥
 अष्टमहर्षिसंयुक्तं ब्रह्मलोके प्रतिष्ठितं ।

नित्यमावसथं राजन् नरनारीसमाकुलं ।
 त्रयोदशे तु दिवसे यः प्राप्ते मुञ्चते हविः ॥
 सदा द्वादशमासान् वै देवसत्रफलं लभेत् ।
 रत्नपद्मीदयं नाम विमानं साधयेन्नरः ।
 तत्र शङ्खपताके द्वे युगान्तं कल्पमेव च ॥
 अयुतायुतं तथापन्नं समुद्रञ्च तथा वसेत् ॥

शङ्खपताकाप्रभृतयः पताकाविशेषः ।

गौतमश्चर्चवोषैश्च भेरीपणवनिःखनैः ।
 सदाप्रसुदितस्ताभिर्देवकन्याभिरौष्यते ॥
 चतुर्दशे तु दिवसे यः सदाप्राशयेन्नरः ।
 सदा द्वादशमासान्वै महामेधफलं लभेत् ॥
 अनिर्देश्यवयोरूपा देवकन्याः स्वलङ्कृताः ।
 मृष्टतमाङ्गदधरा विमानैरुपयान्ति तं ॥
 कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणाञ्च निखनैः ।
 काञ्चीनाञ्च समुत्कर्षस्तत्र तत्र विवोध्यते ॥
 देवकन्यानिवासे च तस्मिन् वसति मानवः ।
 जाङ्गवीवालुकाकीर्मं पूर्णसंवत्सरं नरः ॥
 यस्तु पक्षे गते भुङ्क्ते एकभक्तं जितेन्द्रियः ।
 सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसं ॥
 राजसूयसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं ।
 यानमारोहते दिव्यं हंसवर्हिणसेवितं ॥
 मणिमण्डलकैश्चित् जातरूपसमावृतं ।
 दिव्याभरणशोभाभिर्व्वरस्त्रीभिरलङ्कृतं ॥

एकस्तम्भश्चतुर्द्वारं सप्तभौमं सुमङ्गलं ।
 वैजयन्तीसहस्रैश्च शोभितं गौतमिखनैः ॥
 दिव्यं दिव्यगुणोपेतं विमानमधिरोहति ।
 मणिमुक्ताप्रवालैश्च भूषितं वैद्युतप्रभं ॥
 वसेत् युगसहस्रश्च खड्गकुञ्जरवाहनः ।
 षोडशे दिवसे प्राप्ते यः कुर्यादेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सोमयज्ञफलं लभेत् ॥
 सोमकन्यानिवासेषु सोऽध्यावसति नित्यशः ।
 सौम्यगन्धानुलिप्तश्च कामचारगतिर्भवेत् ॥
 सुदर्शनाभिर्नारीभि र्मुधुराभिस्तथैव च ।
 अर्चयेत् वै विमानस्थः कामभोगैश्च सेव्यते ॥
 फलं पद्मशतप्रच्छं महाकल्पं दशाधिकं ।
 आवर्त्तनानि चत्वारि साधयेच्चाप्यसौ नरः ॥
 दिवसे सप्तदशमे यः प्राप्ते प्राशते हविः ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 स्थानं वारुणमैन्द्रश्च रुद्रश्चाप्यधिगच्छति ।
 मारुतोऽयनसञ्चैव ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥
 तत्र दैवतकन्याभिरासने नोपचर्यते ।
 भूर्भुवश्चापि देवर्षिं विश्वरूपमवेक्षते ॥
 तत्र देवाधिदेवस्य कुमार्यो रमयन्ति तं ।
 द्वात्रिंशद्रूपधारिण्यो मधुराः समलङ्कृताः ॥
 चन्द्रादित्याबुधौ यावत् गगणे चरतः प्रभौ ।
 तावच्चरत्यसौ वीरः सुधामृतरसाशनः ॥

अष्टादशे यो दिवसे प्राग्नीयादैकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सप्तलोकान् स पश्यति ॥
 रथैः सनन्दिघोषैश्च पृष्ठतः सोऽनुगम्यते ।
 देवकन्याभिरुदैस्तु भ्राजमानैः स्वलङ्घितैः ॥
 व्याघ्रसिंहप्रयुक्तश्च भेषजननिनादितं ।
 विमानमुत्तमं दिव्यं सुमुखी ह्यधिरोहति ॥
 तत्र कल्पसहस्रं स कन्याभिः सह मोदते ।
 सुधारसश्च भुञ्जीत अमृतोपममुत्तमं ॥
 एकोनविंशतिदिने यो भुङ्क्ते एकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सप्तलोकान् स पश्यति ॥
 उत्तमं लभते स्थानमप्सरोगणसेवितं ।
 गन्धर्वैरुपगीतश्च विमानं सूर्यवर्षसं ॥
 तचामरवरञ्जोभिर्मोदते विगतज्वरः ।
 दिव्याम्बरधरः श्रीमानयुतानां शतं शतं ॥
 पूर्णेऽथ विंशे दिवसे यो भुङ्क्ते त्रैलोक्यभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु सत्यवादी पृतव्रतः ॥
 अमांसाशो ब्रह्मचारी सर्वभूतहिते रतः ।
 स लोकान् विपुलान् रम्यानादित्यानामुपाश्रुते ॥
 गन्धर्वैरप्सरोगणैश्च दिव्यमाल्यानुलेपनैः ।
 विमानैः काञ्चनैर्हिव्यैः पृष्ठतश्चानुगम्यते ॥
 एकविंशे तु दिवसे यो भुङ्क्ते श्लोकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 लोकभोजनसं दिव्यं शक्रलोकश्च गच्छति ।

अश्विनोर्भरताश्चैव सुखैश्चभिरतः सदा ।
 अनभिज्ञश्च दुःखानां विमानवरमास्थितः ॥
 सेव्यमानो वरस्त्रीभिः क्रीडत्यमरवत् प्रभुः ।
 द्वाविंशे दिवसे प्राप्ते यो भुङ्क्ते लोकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 अहिंसानिरतो धौमान् सत्यवागनम्रयक् ।
 लोकान् वसूनामाप्नोति दिवाकरममप्रभः ॥
 कामचारो सुधाहारो विमानवरमास्थितः ।
 रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ॥
 त्रयोविंशे तु दिवसे यः प्राप्तेदेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान्स्तु मिताहारो जितेन्द्रियः ॥
 वायो रुसनश्चैव रुद्रलोकश्च गच्छति ।
 कामचारो कामगमः पुज्यमानोऽप्यरीगणैः ॥
 अनेकगुणपर्यन्तं विमानवरमास्थितः ।
 रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरण भूषितः ॥
 चतुर्विंशे तु दिवसे यः प्राप्तेदेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 आदित्यानामधीवासे भोदमानो वसेच्चिरं ।
 रमते देवकन्यानां सहस्रै वायुतै स्तथा ।
 पञ्चविंशे तु दिवसे यः प्राप्तेदेकभोजनं ॥
 सदा द्वादशमासान् वै पुष्कलं यानमारुहन् ।
 रथैः सनन्दघोषैस्तु पृष्ठतोऽहानुगम्यते ॥
 देवकन्यासमारुहे राजतैर्विमलैः शुभैः ।

तत्र कल्पसहस्रं वै रमते स्त्रीशतावृतः ॥
 भोज्यं रसश्च लभते सदा ते अमृतोपमं ।
 षड्विंशे दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनं ॥
 सदा द्वादशमासान्वै नियतो नियताशनः ।
 जितेन्द्रियो वीतरागो जुह्वानो जातवेदसं ॥
 सम्प्राप्नोति महाभाग पूज्यमानोऽप्सरीगणैः ।
 समानां मरुतां लोकान्वसूनाश्च समश्रुते ।
 गन्धर्वैरप्सरीभिश्च पूज्यमानः समश्रुते ।
 द्वे युगानां सहस्रेतु दिवि दिश्येन तेजसा ॥
 सप्तविंशे तु दिवसे यः प्राशेदेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान्वै जुह्वानो जातवेदसं ॥
 फलमाप्नोति विपुलं देवलोके च मोदते ।
 अमृताशी वसंस्तत्र स वै द्रुतः प्रपूज्यते ॥
 स्त्रीभिर्धनोभिरामाभीरममाणो मदोत्कटः ।
 युगकल्पसहस्राणि त्रीणावसति वै सुखं ॥
 योऽष्टाविंशे तु दिवसे प्राश्नीयादेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान्वै जिताय्या च जितेन्द्रियः ॥
 फलं देवर्षिचरितं विपुलं समुपाश्रुते ।
 भोगवांस्तेजसायुक्तः स्वर्गं रविरिवामनः ॥
 सुकुमार्यश्च तं नार्यो रममाणाः सुवर्चसः ।
 रमयन्ति मनःकान्ते विमाने सूर्यवर्चसे ॥
 सर्वकामयुते दिव्ये कल्पायुतशतं समाः ।
 एकीनविंशे दिवसे यः प्राशेदेकभोजनं ॥

सदा द्वादशमासान्वै सत्यव्रतपरायणः ।
 तस्य लोकाः शुभा दिव्या दिव्यगन्धगुणान्विताः ॥
 तत्र वैतं शुभानार्थी दिव्याभरणभूषिताः ।
 मनोभिरामा मधुरा रमयन्ति मदीत्कटाः ॥
 भोगवांस्तेजसा युक्ती वैश्वानरसमप्रभः ।
 दिव्यो दिव्येन वपुषा भ्राजमान इवामरः ॥
 वसूनां मरुताञ्चैव साध्यानामश्विनोस्तथा ।
 रुद्राणाञ्च तथा लोकान् ब्रह्मलोकञ्च गच्छति ॥
 यस्तु मासे गते भुङ्क्ते एकभक्तं समात्मकः ।
 सदा द्वादश वै मासान् ब्रह्मलोके गतिर्भवेत् ॥
 सुधारसक्तताहारः श्रीमान् सर्वमनोहरः ।
 तेजसा वपुषा युक्तीभ्राजते रश्मिमानिव ॥
 स्वयं प्रभाभिर्नारौभिर्विमानस्थो महीयते ॥
 रुद्रदेवर्षिकन्याभिः सततञ्चाभिपूज्यते ।
 यावद्वर्षसहस्रान्तु जम्बूद्वीपेऽभिवर्षति ॥
 तावत्संवत्सराः प्रोक्ता ब्रह्मलोकस्य धीमतः ।
 विप्रपञ्चैव यावन्त्यो निपतन्ति नभस्त्रालात् ॥
 वर्षां सु वर्षतस्तान्निषसत्वमरप्रभः ।

यावदित्यादि । जम्बूद्वीपेषु च वर्षासु वर्षसहस्रं धीमती
 देवस्य वृष्टिकुर्वन्ती यावन्ती विप्रपौजस्तकणा नभस्त्रालान्निपतन्ति
 तावन्तः संवत्सरान् ब्रह्मलोके वसतीत्यर्थः ।
 मासोपवासो वर्षेसु दशभिः स्वर्गमुत्तमं ।
 महर्षित्वमवासाद्य समरीरगतिर्भवेत् ॥

सुनिर्दन्तो जितक्रोधोजितशिश्रोदरस्तथा ।

जुह्वन्मनो नियमतः सन्धोपासनसेविता ।

बहुभिर्नियमैरेवं मासमश्रान्ति योनरः ।

अभावकाशशीलस्य तस्य वासो निरुप्यते ॥

दिवङ्गत्वा शरीरेण स्नेन राजन् यथाऽमरः

स्वर्गे पुण्यं यथाकामं नृप भुङ्क्ते यथाविधि ॥

उपवासानिमान् कृत्वा गच्छेच्च परमां गतिं ।

तथा वैश्याश्च शूद्राश्च उपवासं प्रकुर्वते ॥

त्रिरात्रं द्वित्रिरात्रञ्च तथोः पुष्टिर्न विद्यते ।

चतुर्थं भक्त्यपणं वैश्यशूद्रेऽभिधीयते ॥

त्रिरात्रन्तु न धर्म्यैर्विहितं ब्रह्मवादिभिः ।

इति महातपोव्रतानि ।

—०—

राम उवाच ।

कच्छ्राणां श्रोतुमिच्छामि नामानि च विधिं तथा ।

एतन्मे ब्रूहि धर्मज्ञत्वं हि वेत्ति यथा तथं ॥

पुष्कर उवाच ।

कच्छ्राण्येतानि कार्याणि राम वर्णत्रयेण च ।

कच्छ्रेष्वेतेषु शूद्रस्य नाधिकारो विधीयते ।

आदौ तु मण्डलं कार्यं सर्वकच्छ्रेषु भार्गव ।

नित्यं त्रिपवणस्नानं केशवस्य च पूजनं ॥

होमः पवित्रमन्त्रैश्च तथातद्गत एव च ।

स्त्रीशूद्रपतितानाञ्च तथालापं विवर्जयेत् ॥
 एतत् कच्छे पु सर्वेषु कर्त्तव्यमविशेषतः ।
 वीरासनञ्च कर्त्तव्यं कामतोऽथ यथाविधि ॥
 वीरामनेन हीनञ्च विधिहीनं प्रकीर्तितं ।

राम उवाच ।

वीरामनमहं तत्त्वं श्रोतुमिच्छामि सुव्रत ॥
 वीरासनेन सहितं कच्छं बहुगुणं यथा ।

पुष्कर उवाच ।

उत्थितस्तु दिवा तिष्ठेदुपतिष्ठेत्तथा निशि ।
 एतद्वीरासनं प्रोक्तं महापातकनाशनं ॥
 आमिच्छया तु द्वौ मासी पक्वेन पयसा तथा ।
 अष्टरात्रं तथा दध्ना त्रिरात्रमपि सर्पिषा ॥
 निराहारस्त्रिरात्रन्तु कुर्यादुद्दालवाव्रतं ।
 सर्वपापप्रशमनं सर्वकामप्रदन्तथा ॥
 स्नापयेदात्मनोर्धाय पाषाणं भृगुनन्दन ।
 बद्धौ ततोनुजुहुयादघातेन च कस्यचित् ॥
 ब्रह्मदेवेति मन्त्रेण साद्यमानो विषक्षणः ।
 दर्भांस्तु खलु बध्नीयाद्रचार्यमिति च स्तुतिः ॥
 अतश्च स्नाप्यमानञ्च भाण्डे न्यस्तं तथा पुनः ।
 अनेन राम मन्त्रेण नरस्त्रिरभिमन्त्रयेत् ॥
 यवोसि धान्यराजोसि वारुणं मधुसंयुतं ।
 विच्छेदे सर्वपापानां पवित्रवृषिभिस्तुतं ॥
 हतं यवा मधु यवा आपीहि अमृतं यवाः ।

सर्वं पुनौत मे पापं यन्मया दुःकृतं कृतं ॥
 वाचाकृतं कर्मकृतं दुःस्वप्नं दुर्विचिन्तितं ॥
 अलक्ष्मीं नाशयत्येव सर्वं पुनौत मे यवाः ।
 श्वशूकरावलीढञ्च उद्राद्युपहतञ्च यत् ।
 मातुर्गुरोश्च शयूषा सर्वं पुनौत मे यवाः ।
 गणान्नं गणिकान्नञ्च शूद्रान्नं ग्राहसुतकं ॥
 चौरस्थान्नं नवग्रहं सर्वं पुनौत मे यवाः ।
 बालवृहमधर्मं च राजहारगतञ्च यत् ॥
 सुवर्णस्तेन्यजं ब्राह्ममयान्यस्य च याजनं ।
 ब्राह्मणानां परीवादं सर्वं पुनौत मे यवाः ॥
 भाण्डे न्यस्तस्य मन्त्रोयन्तस्तस्य परिकीर्त्तयेत् ।

ये देवा मदनी जाताः मनोयुताः तेऽसुदृचा दक्षपितारस्ते नः
 पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः ।

अनेनात्मनि धर्मज्ञ जुहुयादात्मनः सदा ।
 न कुर्यादतिमौहित्यं ब्रह्म एतद्वि यावकं ॥
 ये चार्धिनस्त्रिराचन्तु षड्रात्रमपि यापितः ।
 उपपातकिना प्रीतं सप्तरात्रिमरिन्दम ।
 महापातकयुक्तस्तु षड्रात्रं द्विगुणं स्मृतं ॥
 एकविंशतिरात्रेण कामानाप्नोति वाञ्छितं ॥
 मासेन सर्वपापेभ्यो मोक्षमाप्नोत्यसंशयं ।
 गवां निहारनिर्मुक्तैर्यवैः कृत्वात देव तु ॥
 फलं प्राप्नोति धर्मज्ञ तथा दशगुणं ध्रुवं ।
 मासेन मोक्षान् द्विदशान् वेदान् विद्याञ्च पश्यति ॥

वरणापसमर्थं च तथा भवति भार्गव ।
 एकैकवद्व्या ह्यगयान् पिण्डांश्चिह्न्यण्डसंमितान् ॥
 एकैकं ज्ञासयेत् कृष्णे प्रतिपत्प्रसृतिक्रमात् ।
 हविष्यञ्च महाभाग नाश्रौयाच्चन्द्रसंचये ॥
 एतच्चान्द्रायणं प्रोक्तं यवमध्यं महामुनिः ।
 एतदेव विपर्यस्तं वाजिमेध्यं प्रकौर्त्तितं ॥
 अष्टभिः प्रत्यहं आसैर्य्य वैश्वान्द्रायणचरेत् ।
 तथा कथञ्चित्पिण्डानाञ्चत्वारिंशच्छतद्वयं ॥
 मासेन भक्षयेदेतत्सुरचान्द्रायणं भवेत् ।
 गोक्षीरं सप्तरात्रञ्च हे सुरे च चष्टयं ॥
 सुरात्रयात् सप्तरात्रं सप्तरात्राक्षुराद्वयं ।
 सुरा एयेण पश्चात् त्रिरात्रं वायु ना भवेत् ॥
 एतत् सोमायनं नाम व्रतं कल्पपनाशनं ।
 त्र्यहं पिवेदपस्तूणाः त्र्यहमुष्णं पयः पिवेत् ॥
 त्र्यहमुष्णं घृतं पीत्वा वायुभक्षी भवेत् त्र्यहं ।
 तप्तकृच्छ्रमिदं प्रोक्तं शीतैः शीतं प्रकौर्त्तितं ॥
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रं पयसा दिवसानेकविंशतिः ।
 गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकं ॥
 एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतं ।
 एतच्च प्रत्यहाभ्यस्तं महासान्तपनं स्मृतं ॥
 त्र्यहाभ्यस्तमथैकैकं महासान्तपनं स्मृतं ।
 क्षत्त्रं पराकसंज्ञं स्यात् द्वादशाहमभोजनं ॥
 एकभक्ते न नक्तो न तथैवायाचितेन च ।

उपवासेन चैकेन कृच्छ्रपादः प्रकीर्तितः ॥
 एतदेव विरभ्यस्तं शिशुकृच्छ्रं प्रकीर्तितं ।
 त्र्यहं प्रातस्त्रहं सायं चाहमद्यादवाचितं ॥
 अहं परञ्च नाश्रीयात् प्राजापत्यक्षरेद्विजः ।
 पिण्याकचन तक्राम्यसक्तूनां प्रतिवासरं ॥
 एकैकमुपवासश्च सौम्य कृच्छ्रं प्रकीर्तितं ।
 अम्बुसिद्धैस्तथा मासं केवलं वारुणं समैः ॥
 फलैर्मासेन कथितं फलकृच्छ्रं मनीषिभिः ।
 श्रीकृच्छ्रं श्रीफलैः प्रोक्तं पद्माक्षरैरपरं तथा ।
 मासमामलकैरेव श्रीकृच्छ्रमपरं स्मृतं ॥
 पञ्चैर्युतं पञ्चकृच्छ्रं पुण्यैस्तत्कृच्छ्रमुच्यते ।
 मूलकृच्छ्रं तथा मूलैस्तोयकृच्छ्रं जलेन तु ॥
 दध्ना क्षीरेण तक्रेण पिण्याकचनकैस्तथा ।
 शाकं मासन्तु कार्याणि स्वनामानि विचक्षणैः ॥
 सायं प्रातश्च भुञ्जानो नरो येनान्तरा पिवेत् ।
 षड्भिर्वर्षैरिदं प्रोक्तं कृच्छ्रं नित्योपवासिना ॥
 एकभक्तेन मासेन कथितश्चैकभक्तकं ।
 नक्तेन भोजयेद्यस्तु नक्तकृच्छ्रश्च वक्षरात् ॥
 नक्तोसितस्तु धर्मज्ञ एकभक्तश्च वा पुनः ।
 अहं क्षीपवसेद्यस्तु स्नायीत सवनत्रयं ॥
 निमग्नश्च तथैवाप्सु निःपठेद्दधमर्षणं ।
 देवताभाववृत्तन्तु छन्दैवाप्यनुष्टुभं ॥
 संक्षरेत्तस्य च तथा ऋषिचैवाधमर्षणं ।

चतुर्थऽहनि दातव्या ब्राह्मणाय पयस्विनी ॥
 त्राहं जपेद्यथाशक्ति शुचिश्चैवाचमर्षणं ।
 भाववृत्तः स्मृतौ देवस्तथा च पुरुषः परः ।
 तद्देवत्वं विजानीयात् सत्तन्तदचमर्षणं ।
 यथाश्वमेधे ऋतुराट् सर्वं पापापनोदनः ॥
 तथाचमर्षणं प्रोक्तं सर्वकल्पापनाशनं ।
 कृत्वाजिनं वा कुतपं परीधायथ वस्त्रकलं ॥
 संवत्सरं व्रतं कुर्यात् सचिचं रामभार्गव ।
 गृहं न प्रविशेत्तत्र भवेदाकाशशायकः ॥
 अग्रतो वा भवेद्राम महाशैलगुह्यययः ।
 नित्यन्निषवणस्त्रायी तथास्य द्विजसम्भव ॥
 भैक्षशाकफलाहारः कामं स्याद् द्विजसत्तम ।
 वीरासनं तथा कुर्यात् काष्ठमौनं तथैव च ॥
 सर्वकामप्रदं ह्येतत् सर्वकल्पापनाशनं ।
 वायव्यं कृच्छ्रसूक्तान्तु पाणिपूरान्नभोजनं ॥
 मासेनैकेन धर्म्यं सर्वकल्पापनाशनं ।
 तिलैर्द्वादशरात्रेण कृच्छ्रमाग्नेयमुच्यते ॥
 राजप्रसूतिमप्येकं कनकेन समन्वितं ।
 भुञ्जानस्य तथा मासं कृच्छ्रश्चनददैवतं ॥
 सर्वान् हरीतकौयुक्तेर्यवैः सत्तनून् समग्रतः ।
 याम्यकृच्छ्रं विनिर्दिष्टं मासेन भृगुनन्दन ॥
 गोमूत्रेण चरेत् स्नानं हृत्तिं गोमयमाचरेत् ।
 गवां मध्ये सदा तिष्ठेद्गोपुरीषे च संदिशेत् ॥

गोखपौतासु न पिवेदुदकं शृगुनन्दन ।
 अभुक्तवत्सु नाश्रीयादुत्थितासुत्थितो भवेत् ॥
 तथाचैवोपविष्टासु सर्वासुपविशेन्नरः ।
 मासेनैकेन कथितं गोव्रतं कल्मषापहं ॥
 अनाकृच्छ्रं तदैवेतदनामध्वे तु वर्त्तिनः ।
 विरागिनस्तुषादात्मा(१) सन्तुल्ये न फलैश्च ॥
 द्वादशाहेन कथिते सर्वपातकनाशने ।
 उपोषितयतुर्हं श्यां पञ्चदश्यामनन्तरं ॥
 पञ्चगव्यं समश्रीयादविष्यागौ त्वनन्तरं ।
 ब्रह्मकूर्चमिदं कुर्यादुक्तप्रथमनाथ वै ॥
 पश्चान्ते त्वथवा कार्यं मासमध्ये ऽथवा पुनः ।
 ब्रह्मकूर्चं नरः कुर्यात् पौर्णमासीषु यः सदा ।
 तस्य पापं त्रयं याति दुर्मुक्तादि न संग्रहः ॥
 मासेन दिव्यैरः कृत्वा ब्रह्मकूर्चं समाहितः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ॥
 ब्रह्मभूतममावास्यां पौर्णमास्यां तथैव च ।
 योगभूतं परिचरन् केशवं सहस्राप्नुयात् ॥
 एवमेतानि कृच्छ्राणि कथितानि मया तव ।
 शमितानीह पापानि दुरितानि च भार्गव ॥
 संवत्सरस्यैकमपि चरेत् कृच्छ्रं द्विजोत्तमः ।
 अज्ञातभुक्तशुद्ध्यर्थं ज्ञातस्य तु विशेषतः ॥
 अज्ञानं यदि वा ज्ञातं कृच्छ्रपापं विशेषयेत् ।

(१) पाठोऽपमादसंदीपेच समीचीनी भवितुं नार्हति ।

कच्छुसंशुद्धपापानां नरकां न विधीयते ॥
 श्रीकामः पुष्टिकामश्च स्वर्गकामस्तथैव च ।
 देवताराधनपरस्तथा कच्छुं समाचरेत् ॥
 रमायनानि मन्त्राश्च तथा चैवोषधाश्च ये ।
 तस्य सर्वेऽपि सिध्यन्ति यो नरः कच्छुं कृद्वेत् ॥
 वैदिकानि च कर्माणि यानि काम्यानि कानिचित् ।
 सिध्यन्ति सर्वाणि तदा कच्छुं कर्तुं शूतम ॥
 तेजसस्तस्य संयोगो महतश्चैव जायते ।
 वाञ्छितान्मानसान् कामान् स प्राप्नोति न संशयः ॥
 ज्ञातो भवति देवेषु तथा ऋषिगणेष्वपि ।
 विपाप्मा वितमस्तश्च संशुद्धश्च विशेषतः ॥
 आराधनार्थं पुरुषोत्तमस्य
 कच्छाणि कृत्वामधुसूदनस्य ।
 पापैर्विमुक्तः परिशुद्धचित्तः
 कामानवाप्नोति यशेऽस्मितांश्च ॥

आयातु भगवान् ब्रह्मा समुनिर्हं सवाहनः ।
 तपोयज्ञव्रतानान्तु भर्ता देवश्चतुर्मुखः ॥
 आहूय पद्मयोनिन्तु मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।
 देवस्य चितिमन्त्रेण भक्तितप्तं समर्चयेत् ॥
 अर्च्यार्धूपैः पवित्रैश्च मालया कुसुमैः फलैः ।
 मूलैर्वज्रपहारैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ।
 दीपदानैर्यथाशक्त्वा जपेन स्तुतिमङ्गलैः ।
 तदये पञ्चगव्यन्तु कुर्वीत सुसमाहितः ॥
 गोमूत्रन्ताम्रवर्णायास्वष्टमाप्रकसंख्यया ।

पुण्यं वरुणदैवत्वं गायत्र्या चाभिमन्त्रणं ॥
 गोमूत्रं श्वेतवर्णायाश्चतुर्माषकमात्रकं ।
 गृह्णीयादग्निदेवस्य गन्धद्वारेति वै शनैः ॥
 पयः काञ्चनवर्णाया सोमदैवत्वमेव च ।
 आप्यायस्वेति मन्त्रेण मापकदादशान्तिकं ॥
 गृह्णन्ति वायुदैवत्वं क्षणवर्णोद्भवं दधि ।
 दशमापकमाचन्तु दधिक्रावण इति स्मरन् ॥
 घृतन्तु नीलवर्णायाः पञ्चमापकसंस्थया ।
 गृह्णन्ति सूर्यदैवत्वं तेजोमौति जपन् क्रमात् ॥
 शतत्रयं मापकानां चत्वारिंशच्च पञ्च च ।
 कुशोदकस्य गृह्णीत देवस्यत्वेति कौर्त्तयेत् ॥
 ताम्रपात्रे पलाशे वा पात्रे मिश्रीकतच्च यत् ।
 आपोहिष्टेति चालोढा प्रणवेन पिबन्ति च ॥
 उदङ्मुखस्त्रिराचम्य ततो गच्छेत् सं तद्गृहं ।
 तत्राग्निहोमं प्रागूढं कृत्वा दद्याच्च दक्षिणां ॥
 ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्त्या भोजनञ्च मनोहरं ।
 गवां वर्णास्तु शुक्लाद्याः सन्ति शेषेषु यत्न च ।
 तत्र वर्णविभागेन पञ्चगव्यानि चाहरेत् ॥
 वर्णालाभाच्च दीपोऽस्ति मात्राहीनं विवर्जयेत् ।
 त्याज्यानि दूषितानाञ्च न विष्मूत्रपयांसि च ॥
 प्रसक्तानाञ्च शुक्लेण प्रचतानाञ्च शोणितं ।
 चैलकेश्याश्च भक्ष्याणामभक्तैः संपृतान्तया ॥
 रोगार्त्तानाञ्च पूर्णायैर्मृताण्डानामसङ्कलैः ।

निष्कलत्वेन वृद्धानां कृपानां कृमिभिस्तथा ॥
 अनतिप्रीतिदत्तानि साधनाप्रभवाणि च ।
 शुद्धभाण्डे मनोज्ञे तु भूमावपतितानि तु ॥
 गृहीतव्यानि विधिना खेदत्तासां न कारयेत् ।
 ब्रह्मकूर्चव्रतमिदं सर्वपापप्रनाशनं ॥
 सर्वकामप्रदं पुंसां रूपारोग्ययशस्करं ।
 महतामपि पापानां नाशनं श्रीविवर्धनं ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तं ब्रह्मकूर्चव्रतं ।

—०००—

विष्णुधर्मोत्तरात् ।

ऋषय ऊचुः ॥

कर्मणा केन पुरुषः किमाप्नोति महामते ।

एतन्मे संशयं क्षिप्वि दिजानां दिजसत्तम ॥

हंस उवाच ।

दानेन भोगी भवति तपसा विन्दते महत् ।

वृहोपसेवया विप्र प्राज्ञो भवति मानवः ॥

यज्ञेन लोकानाप्नोति सत्येन च पराङ्मतिं ।

ज्ञानेन शुद्धिमाप्नोति प्राणायामादिशेषतः ॥

ध्यानेन धारणाभिस्तु पदमाप्नोत्यनुत्तमं ।

दमने सर्वं माप्नोति यत्किञ्चिन्मनसि स्थितं ॥

शौचेन देवाः प्रीयन्ते प्रीयन्ते चोपवासतः ।

उपवासव्रतस्थानां कामावाभिर्भुवं भवेत् ॥

भवन्ति विपुला भोगाः संयामेवपलायिनां ।

मधुमांसनिवृत्तस्य सर्वं एव मनोरथाः ॥
 मांसाशननिवृत्तोऽपि परं सौख्यमुपाश्रुते ।
 अहिंसया त्वरोगी स्याद्दीर्घायुषाप्यहिंसया ॥
 रूपलावण्यसौभाग्यधनधान्ययुतः सदा ।
 तीर्थानुसरणाहिमाः पापनाशमवाप्नुयात् ॥
 सर्वकल्मषहीनस्तु यान् लोकान् मनसोच्छति ।
 प्रतिश्रयप्रदानेन स्थानमाप्नोत्यनुत्तमं ॥
 पूज्य पूजयिता विपा यशसा युज्यते नरः ।
 अभिवादनशौलस्य नित्यं ब्रह्मोपसेविनः ॥
 समकृत्वा विवर्द्धन्ते कीर्त्तिमायुर्थशोचलं ।
 ऋतुकालादृते भार्यां तथैव परिवर्जयेत् ॥
 पानौयमपि विप्रेन्द्रा विष्णुलोकं स गच्छति ।
 अनेनैव विधानेन देशकालयनैर्नरः ॥
 सर्वकामानवाप्नोति गतिं प्राप्नोत्यभीष्टिता ।
 तथा भोजनकाले तु यस्तु मोनं समाचरेत् ॥
 उपवासफलन्तस्य प्रत्यहं भोजनस्य तु ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति मौनी नक्ताशनः सकृत् ॥
 नाप्नोति नरकं दुःखं नित्यस्त्रायी नरो यदिः ।
 यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्त्तिने ॥
 शान्तायादृष्टपूर्वाय तस्य पुण्यफलं महत् ।
 पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्नं प्रतिश्रयं ॥
 दद्यादतिथिपूजार्थं स यत्नः पञ्चदक्षिणः ।
 चतुर्दशान्नो दद्याद्वाचं दद्याच्च सूत्रतां ॥

अनुव्रजेदुपाचीणः सर्वकामफलप्रदः ।
 पुष्पाग्निनान्तथैश्वर्यं धनं शाकाग्निनां महत् ॥
 पयोभक्षा दिवं यान्ति अभक्षाद्यामितां गतिं ।
 दत्तोलूखलको विप्रो यथाप्युच्छेन जीवति ॥
 कापोती मास्थितो वृत्तिं यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।
 प्रायोपवेशनाद्राज्यं सर्वं च फलमुच्यते ।
 येन प्रीणाति पितरन्तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥
 प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता ।
 येन प्रीणात्युपाध्यायन्तेन स्यादब्रह्म पूजितं ॥
 सर्वे तस्याहता धर्मायस्येते त्रय आहताः ।
 अनाहतास्तु यस्येते सर्वा तस्याफला क्रिया ॥
 गुरुशुश्रूषया विद्या नित्यश्राद्धेन सन्ततिः ।
 नित्यस्त्रायी भवेद्दत्तः संध्ये तु द्वे जपेत्सदा ।
 द्विजशुश्रूषया राज्यं द्विजत्वं वापि पुष्कलं ।
 देवशुश्रूषया कामं यथेष्टं प्राप्नुयात् ततः ।
 सान्त्वदः सर्वभूतानां सर्वलोकैः प्रपूज्यते ॥
 परिचर्यातुरं सम्यक् न रोगैः परिभूयते ।
 गोलोकमाप्नोति तथा गवाक्ष परिचर्यया ॥
 देवमान्यापनयनात्पादशौचात् द्विजस्य तु ।
 श्रान्तसंवाहनादिप्राः सुखमत्यन्तमश्नुते ॥
 जले सप्तसहस्राणि एकादश हुताग्ने ।
 अगुप्रपाते च दश संग्रामे विंशतिस्तथा ॥
 नरो वर्षसहस्राणि तनुं त्यक्त्वा तु मोदते ।

अनागके तु धर्मज्ञाः परिसंख्या न विद्यते ॥
 मेरोः साधयते राज्यं यथेष्टं भुवि जायते ।
 पुण्यप्रस्थानमाविश्य यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ॥
 वज्रिपवेशि नियतमभीष्टं लोकमश्नुते ।
 वारुणं लोकमाप्नोति त्यक्ताश्वसि तनुवरः ॥
 शम्भं सृगमुखोत्सृष्टं यो सृगैः सह सेवते ।
 दीक्षितो वै सुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीं ॥
 शैवलं शीर्षपण्म्बा तद्भुतं यो निषेवते ।
 शीतयोगवहे नित्यं स गच्छेत्परमाङ्गतिं ॥
 वायुभक्षोरुभीक्षी वा फलमूलाशनोऽपिवा ।
 याज्ञमैश्वर्यमाप्नोति मोदतेऽप्सरसाङ्गणैः ॥
 अग्नियोगवहे योष्ठी विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 दीर्घं द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ॥
 आहारनियमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवर्षिकं ।
 व्रतं समाप्य कालेन राजा भवति पार्थिवः ॥
 स्थण्डिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समन्ततः ।
 प्रविश्य च सुदायुक्तो दीक्षां द्वादशवर्षिकीं ।
 स्थण्डिलस्य फलान्याह यानानि शयनानि च ।
 गृहाणि शयनार्हाणि चन्द्रशुभ्राणि व्राह्मण ॥
 आत्मानमुपजीवन् यो नियतो नियताशनः ।
 देहं वानशने त्यक्त्वा स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥
 आत्मानमुपजीवन् यो दीर्घं द्वादशवर्षिकीं ।
 अश्वना चरणौ दत्त्वा गुणकेषु च मोदते ॥

साधयित्वात्मनात्मानं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ।
 तीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामिकां मनोगतां ।
 स्वर्गलोकमवाप्नोति पित्रभिः सह मोदते ॥
 स्वात्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीं ।
 त्यक्त्वा महाहवे देहं वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥
 आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीं ।
 हुताग्नी देहमुत्सृज्य वज्रलोके महीयते ॥
 यस्तु विप्रो यथान्यायं दीक्षितो नियतेन्द्रियः ।
 आत्मन्यात्मानमाधाय निर्द्वन्द्वो धर्मलालसः ।
 तीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामितामरोगतां ।
 अरक्षीसहितः सुप्त्ये तीर्थाटनविधिश्चरेत् ॥
 वीराध्वानमवानीत्य वीरासनगतः सदा ।
 वीरस्वायी च सततं स वीरगतिमाप्नुयात् ॥
 वीरलोके गते वीरो वीरयोगावहः सदा ।
 सत्त्वस्य सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो नियतः शुचिः ।
 यक्रलोकगतः शौमान् मोदते दिवि देववत् ॥
 उपव्रताः शुचिर्दान्ता अहिंसाः सत्यवादिनः ।
 संसिद्धाः प्रेत्यगन्धर्वैः सह मोदन्त्यनामयं ॥
 मण्डूकयोगशयनी यथास्थानं यथाविधि ।
 दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ॥
 पादवासास्तु शिशिरे व्रतं वहति यो नरः ।
 द्वादशाब्दानि नियतं राजा भवति पार्थिव ॥
 उच्चवनगतान् प्राणान् सप्तपूर्वापरांस्तथा ।

नरांस्तारयते दुःखादात्मानञ्च विशेषतः ।
 येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म्म करोति यः ।
 तेन तेन शरीरेण तत्फलं हि समश्नुते ।
 यस्यां यस्यामवस्थायां यत् करोति शुभाशुभं ।
 तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्नुते ॥

महाभारतात् ।

फलमूलाशिनां राज्यं स्वर्गः पर्णाशिनाम्भवेत् ।
 पयोभक्षी दिवं याति स्थानेन द्रविणीदकः ॥
 गवाक्षः शकदीक्षाभिः स्वर्गमाहुस्तृणाशिनां ।
 स्त्रियस्त्रिसवणस्त्रानादायुं पौत्वा कर्तुं लभेत् ॥
 नित्यस्त्रायी लभेद्राज्यं सम्यक् तु हे जयं द्विजः ।
 सेन्द्रं साधयते राज्यं नाकपृष्ठमनाशकः ॥
 स्थण्डिले तु गयानानां गृहाणि गयमानि च ।
 रसानां प्रतिसंहारे सौभाग्यमभिविद्यते ॥
 आमिषप्रतिसंहारे प्रजा आयुष्मती भवेत् ।
 उद्वासंवसेद्यस्तु स नराधिपतिर्भवेत् ॥
 प्रतिसंहारः परित्यागः, उद्वास उदके वासः ।
 सत्यवादी नरयेष्ठो दैवतैः सह मोदते ॥
 गन्धमाल्यानुवृत्त्या तु कान्तिर्भवति पुष्कला ।
 केशश्मश्रु धारयति तामरां वसतिं लभेत् ॥
 उपवासश्च दीक्षाश्चाप्यभिषेकश्च पार्थिवः ।
 कृत्वा द्वादश वर्षाणि वासवत्वादिश्रियते ॥
 अवाक्शिरास्तु यो लम्बेदुद्वासं वसेच्च यः ।

सततञ्चैकसाधौ यः स लभेदीप्सिताङ्गतिं ॥
 परं विन्दति दानेन मौनेनाका प्रतौच्छति ।
 उपभोगांश्च तपसा ब्रह्मचर्येण जीवितं ॥
 रूपमैश्वर्यमारोग्यं अहिंसाफलमुच्यते ।
 प्रायोपवेशनाद्राज्यं सर्वत्र फलमश्नुते ॥
 स्वर्गं सत्येन लभते दीक्षया कुलमुत्तमं ।
 अधीत्य सर्ववेदान्बुधैः सद्यो दुःखात् प्रमुच्यते ॥
 मानसन्तु वरं धर्मं स्वर्गलोकमवाप्स्यते ।
 विष्णुधर्मात्तरात् ऋषयः कुरुः ।
 कं लोकं कर्मणा केन संप्राप्नोति नरोत्तमः ।
 तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यते ॥
 हंस उवाच ।

ज्येष्ठं स्वसारं पितरं गुरुं मातरमेव च ।
 नित्यं संपूजयेत्तथा याम्यलोके महीयते ॥
 भोजनावसथाद्येन त्वतिथिचैव पूजयेत् ।
 राजराजस्य लोकेषु भोदते नात्र संशयः ॥
 मेरीः समीपं गच्छन्ति यथा चैवोत्तरान् कुरुन् ।
 नित्यं दानपराः शान्ता लोकं गच्छन्ति शीतगोः ॥
 आदित्यलोकं गच्छन्ति यथा येन परिस्थिताः ।
 तीर्थयात्रां परां यान्ति तथा लोकं प्रचेतसः ॥
 संग्रामे निहता यान्ति शक्रलोकमसंग्रयं ।
 प्राजापत्यं तथा यान्ति सम्यग् दत्त्वा महीक्षितः ॥
 गवां भक्त्या तथा यान्ति गोलोकं मानवोत्तमाः ।

यान्ति लोकान्तु साध्वानां नित्यं ये सत्यभाषिनः ॥
 प्रतिग्रहाविवृत्ताश्च वसूनामपि मानवाः ।
 वायुलोके महीयन्ते रोगिणां परिवारकाः ॥
 लोकं गच्छन्त्यद्याग्नेयं वह्निश्शूषणे रताः ।
 यान्ति ते नैऋतं लोकं पररक्षणतत्पराः ।
 भृगूणामथ लोकेषु मोदन्त्याकाशगायिनः ॥
 यान्ति चाङ्गिरसे लोके व्रतिनो नाच संग्रयः ।
 मरुताश्च तथा लोकं यान्ति यानप्रदा नराः ॥
 नासत्यलोके मोदन्ते तथैवौषधिदायिनः ।
 रुद्रलोकं प्रपद्यन्ते गोविप्वातुरवक्त्रलाः ॥
 स्ववाचि निरता यान्ति वैश्वदेवमसंग्रयं ।
 आदित्यैः सह मोदन्ते दयावन्तस्तु ये नराः ॥
 ब्रह्मलोकं विष्णुलोकं रुद्रलोकं तथैव च ।
 तद्गौरवेण लभ्यन्ते नान्यथा द्विजसत्तमाः ॥
 यस्य देवस्य यां भक्तिं सदा वहति मानवः ।
 सम्पदस्तस्य सालोक्यं याति नास्वत्र संग्रयः ॥
 लोकेषु दिव्येषु गतिर्मयीक्ता
 कर्मानुरूपा पुरुषस्य विप्राः ।
 अतः परं किं कथयाम्यहं वै
 तन्मे वदध्वन्तपसि प्रधानाः ॥

इति नानाशुभफलानि ।

अथ शरीरोत्सर्गविधिरभिधीयते । तेचानगनाग्निप्रवेश-
श्चगुपतनादयः ।

तत्र विष्णुधर्मोत्तरात् ।

नरो नव्याधिरहितः सत्यजेदात्मनस्तनुं ।
अधमा नाम ये लोका अश्वेन तमसावृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥
अनिष्टैरात्मनो ज्ञात्वा मृत्युकालमुपस्थितं ।
व्याधितो भिषजा त्यक्तः पूर्णं वायुमि चात्मनः ॥
यथा युगानुसारेण सत्यजेदात्मनस्तनुं ।
तस्मिन् काले तनुत्यागाद्यधीतं फलमाप्नुयात् ॥
आयुषस्तु पुरा दृष्टं मरणं ब्राह्मणस्य च ।
क्षत्रियस्य तु संग्रामे मृतमर्त्तरि योषितः ॥
ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सत्यजेदात्मनस्तनुं ।
सर्वो ह्यप्राप्तकालोऽपि गतिमयामवाप्नुयात् ॥
आदित्यपुराणात् ।

समायुक्तो भवेद्यस्तु पातकैर्महदादिभिः ।
दुष्किल्बैर्महारोगैः पीडितो वा भवेत्तु यः ॥
स्वयं देहे विनाशस्य काले प्राप्ते महामतिः ।
आब्राह्मणोऽपि स्वर्गादिमहाफलजिगीषया ॥
प्रातरुज्ज्वलनन्दीप्तं करोत्यनशनं तथा ।
अगाधतोयराशिं वा भृगोः पतनमेव वा ॥
गच्छेन्महापथं वापि तुषारगिरिमादरात् ।
प्रवागवटशाखायै देहत्यागं करोति वा ॥

उत्तमान् प्राप्नुयात् लोकान् नाकधातौ भवेत् क्वचित् ।
 महापापक्षयात् सर्वो दिव्यान् भोगान् समश्नुते ॥
 एतेषामधिकारस्तु तपसा सर्वजन्तुषु ।
 नराणामथ नारीणां सर्ववर्णेष्वयं विधिः ॥
 श्वश्रुश्च मातरश्चैव भगिनीं ब्राह्मणीं मतीं ।
 मासोपवासिनीं गत्वा गुरुपत्नीं तथैव च ।
 करीषाग्निं विग्रेहिणीं गच्छेच्चैव महातपः ॥

तथा रेवाखण्डे ।

ये सृता नर्मदातीरे सङ्गमे लिङ्गदर्शने ।
 तेषां सृष्टाश्च रम्याश्च पूर्वभागव्यवस्थिताः ॥
 नर्मदामेदमध्ये तु सावित्रीसङ्गमे तथा ।
 त्रिपुरासन्निधाने च विष्णौ सन्निहिने तथा ॥
 श्रीकारदक्षिणे भागे पूर्वतो मरकण्डके ।
 जलाधारे कोटितोर्ये ये सृताः स्तम्भमानुषाः ॥
 हर्म्यैरिमैर्मनोरम्यैर्वसन्ति च नरोत्तमाः ।
 भृगावम्नौ जले वापि नद्याः सकलमङ्गमे ।
 गोदावर्यां पयोण्यां च तपायाश्चैव सङ्गमे ॥
 आत्रेयाश्चैव भारत्यां वाराणस्यान्तश्चैव च ।
 द्रुमालये गोमृष्टे च गोकर्णे च महालये ॥
 हरिश्चन्द्रे पुरीश्चन्द्रे सौमिले त्रिपुरान्तके ।
 कृष्णायान्तुङ्गभद्रायां महारथ्यां महानदीं ॥
 कार्तिके स्वामिकुण्डे च ये स्मियन्ते च पुत्रक ।
 सरस्वत्यान्त्यजेत् पाणान् प्रभासे शशिभूषणे ॥

पारियात्रे महाकाशे जायन्ते तत्त्ववर्त्तिनः ।

अनशनं तावदुच्यते ।

विष्णुधर्मात् ।

तदेतदुक्तं तपसामशेषानां महामते ।

गुणैरनशने ब्रह्मा प्रधानतममब्रवीत् ॥

त्यजेदनशनस्यो हि प्राणान् यः संस्मरन् हरिं ।

स याति विष्णुसालोक्यं यावदिन्द्रायतुर्दश ॥

अतीतानागतानीह कुलानि पुरुषर्षभ ।

पुनरित्यनशनं कुर्वन् सप्त सप्त च सप्त च ॥

नान्यत्सुकृतमुद्दिष्टं तस्यैरनशनात् परं ।

तस्याहं लक्षणं वच्चे यच्च जप्यं समूर्ध्वता ॥

यादृक् रूपश्च भगवान् चिन्तनीयो जनार्दनः ।

आसन्नमात्मनः कालं ज्ञात्वा प्राज्ञो महासुर ॥

निधूतमलदीपश्च स्नातो नियतमानसः ।

समभ्यर्च्य हृषीकेशं पुष्पधूपादिभिस्तथा ॥

प्रणिपातैः स्तवैः पुष्पैर्ध्यानयोगैश्च पूजयेत् ।

दत्त्वा दानञ्च विप्रेभ्यो विकलादित्य एव च ॥

सभायोगि ब्राह्मणौकी देवौकस्तपयोगि च ।

बन्धौ पुत्रे कलत्रे च चेतनान्यधनादिषु ॥

मित्रवर्गे च दैत्येन्द्र ममत्त्वं विनिवर्त्तयेत् ।

मित्राण्यमित्रमध्यस्थान् परांश्चाशु पुनः पुनः ॥

अभ्यर्थनोपचारेण चमयेत् सुकृतं स्वकं ।

ततश्च प्रयतः कुर्याद्दुर्लभं सर्वकर्मणां ॥

शृनाशृनानां दैत्येन्द्र वाक्यं वेदसुदाहरेत् ।
 परित्यजाम्यहं दानं यजामि सुहृदोऽखिलान् ॥
 भोजनादि मयोत्सृष्टुन्ताम्बूलमनुलेपनं ।
 सूक्ष्मेषणादिकं त्यक्तं दानञ्चादानमेव च ॥
 होमादयः पदार्था ये ये च नित्यक्रमा मम ।
 निमित्ताश्च तथा काम्याः आहकर्म्मक्रियोदिता ॥
 त्यक्ताश्चात्रमिणां धर्मा वर्णधर्मास्तथा हिताः ।
 पद्मां कराभ्यां विहरन् कुर्वन् वा काममत्यहं ॥
 न पापं कस्यचिद्दास्ये प्राणिनः सन्तु निर्भयाः ।
 नभसि प्राणिनो ये च ये जलेष्वपि भूतले ॥
 क्षितौ विषरगा ये च ये च पाषाणसङ्घट्टे ।
 ये धान्यादिषु वस्ते च शयने ह्यासनेषु च ॥
 न स्त्रयं किञ्च बुद्ध्यातु दत्तन्तेभ्यो भयावहं ।
 न मेऽस्ति बान्धवः कश्चिद्विष्णुं त्यक्त्वा जगद्गुरुं ॥
 मित्रपत्ने च मे विष्णुरधयोर्वि तथाग्रतः ।
 पार्श्वयोमुर्ध्वं हृदये बाहुभ्यां वापि चक्षुषोः ॥
 श्रोत्रादिषु तथाङ्गेषु मम विष्णुः प्रतिष्ठितः ।
 इति सर्वं समुत्सृज्य ध्यात्वा सर्वगमच्युतं ॥
 वासुदेवस्य नियतं नाम देवेश कीर्त्तयेत् ।
 दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु शयीत प्राक्शिरास्ततः ॥
 उदक्शिरा या दैत्येन्द्र चिन्तयन् जगतः पतिं ।
 विष्णुं जिष्णुं हृषीकेशं केशवं मधुसूदनं ॥
 नारायणं नरं सौरिं वासुदेवं जनार्दनं ।

वाराहं यज्ञपुरुषं पीण्डरौकमया च तं ॥
 वामनं श्रीधरं कृष्णं तृसिंहमपराजितं ।
 पद्मनाभमजं श्रीयं दामोदरमधोक्षजं ॥
 सर्वेश्वरेश्वरं शुद्धमनन्तं राममौश्वरं ।
 चक्रिणश्चदिनं शान्तं शङ्खिनं गरुडध्वजं ॥
 किरीटकौस्तुभधरं प्रणमाम्यहमव्ययं ।
 अहमस्मिन् जगन्नाथे मयि वास्तु जनाहं नः ॥
 आवधोरन्तरं मास्तु शमीराकाशयोरिव ।
 अयं विष्णुरयं सीरिरयं कृष्णः पुरो मम ।
 नीलोत्पलदलश्यामः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥
 एष दृश्यतमो ह्येषः पश्याम्यहमयो हरिं ।
 यतो न व्यतिरिक्तोऽहं यन्मनोऽहं यदाश्रयः ॥
 इत्थं जपेदेकमनाः स्मरन् सर्वेश्वरं हरिं ।
 अतीतः सर्वदुःखेषु समो मित्राहितेषु च ॥
 नमोऽस्तु वासुदेवाय व्रतोक्तं सततं जपेत् ।
 यद्बोद्धीरयितुं नाम समर्थस्तदुद्धीरयेत् ।
 तथा ध्यायेच्च देवस्य विष्णोरूपं मनोरमं ॥
 प्रसन्ननेत्रभ्रूवक्त्रं शङ्खचक्रगदाधरं ।
 श्रीवत्सलं सुमनसञ्चतुर्बाहुं किरीटिनं ॥
 पीताम्बरधरं कृष्णं चारुकेयूरधारिणं ।
 चिन्तयेच्च सदा रूपं मनः कृत्वैकनिधये ॥
 यादृशे वामनः स्वरूपे वप्राति चक्रिणः ।
 तदेव चिन्तयेद्गुणं वासुदेवेति कौर्त्तयेत् ।

इत्थं जपन् स्मरन्निदं स्वरूपं परमात्मनः ।
 आश्रयोपरमाह्वीरस्तच्चित्तस्तत्परायणः ।
 सर्वपातकयुक्तोऽपि पुरुषः पुरुषार्थमेव ।
 प्रयाति देवदेवेशे लयमीक्यतमेऽच्युते ॥
 यथाग्निस्तृणजातानि दहत्यनिलसङ्गतः ।
 तथानशनसङ्गतः पुंसां पापान्वलङ्घिताः ॥
 पृष्ठतन्वामरधरा विमानैरनुयान्ति तं ।
 देवकन्या निवासे च तस्मिन् वसति मानवः ।
 जाङ्गवीवास्तुकापूर्णं पूर्णसंवत्सरं नरः ॥

बलिर्वाच ।

उत्क्रान्तिकाले भूतानां मुञ्चन्ते चित्तवृत्तयः ।
 जराव्याधिविहीनानां किञ्च व्याध्यादिदोषिणां ।
 अत्यन्तं वयसा हृदो व्याधिना रोगपीडितः ।
 यदि स्यात् न शक्नोति चित्तिस्थो दर्भसंस्तरे ।
 तत् किमन्योप्युपायोऽस्ति नरानशनकर्म्मणि ।
 वैफल्यं येन नाप्नोति तन्मे ब्रूहि पितामह ॥

मह्माद उवाच ।

मात्र भूमिर्न च कुशाद्यास्तरश्च न कारणं ।
 चित्तस्थान्मन्मनोभूतो विष्णुरेवात्र कारणं ॥
 तिष्ठन् व्रजन् स्वपन् बुध्यन् तथा धावन्नितस्ततः ।
 उत्क्रान्तिकाले गोविन्दं संस्मरन् तन्मयो भवेत् ॥
 किं जपैः किं नु वा कृत्यैः किञ्चुयैर्देवसत्तम ।
 तथापि कुर्वन्ती यस्य हृदये न जनाहं नः ॥

तस्मात् पुन सदा कार्यं वासुदेवस्य चिन्तनं ।

तन्मयत्वेन दैत्येन्द्र तस्मीपायस्य विश्वरात् ॥

इत्येतत् कथितं सर्वं यत् पृष्टोऽहं त्वयानघ ।

उत्क्रान्तिकाले स्मरणं किञ्चूयः कथयामि ते ॥

भविष्यीत्तरात् ।

समासहस्त्राणि तु सप्त वै जले

दशैकमग्नौ पतने च षोडश ।

गवां गृहे षष्टिरशीतिराहुवे

अनाग्ने भारत चाक्षया गतिः ॥

तथा च यातपथी श्रुतिः ।

तमेतं वेदानुवचनेन विविदिषन्ति ब्रह्मचर्येण तपसा च यः
यज्ञेनानाग्नेन ।

सौरपुराणात् ।

शिवक्षेत्रे निराहारो भूत्वा प्राणान् परित्यजेत् ।

शिवसायुज्यमाप्नोति प्रभावात् परमेष्ठिनः ॥

लिङ्गपुराणात् ।

यावन्नाविराहारी भूत्वा प्राणान् परित्यजेत् ।

शिवक्षेत्रे मुनिश्रेष्ठाः शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥

इति अनशनविधिः ।

—०००००—

अथ महावाताप्रकरणं ।

कौडम्बाकाशगङ्गायामष्टमे वातवर्जनि ।

गजेन्द्राः कुसुदाद्याश्च येन प्राप्ता जनाहंनं ॥
 तस्मात् प्रधानमब्रवीत् वासुदेवस्य चिन्तनं ।
 निर्भीतं ब्रह्मसम्भूतं करेस्तज्जाङ्गवीजलं ॥
 गृहीत्वा प्रतिमुञ्चन्ति फुत्कारैर्दक्षिणामुखः ॥
 भुटाः दृष्टेरुपातैश्च सामीप्यात् सूर्यरश्मिभिः ॥
 बुबुधुस्तम्भसामर्थ्यं दाहस्य शमनाय च ।
 महाप्रपातं नीलाभं पतमानन्तु तज्जलं ॥
 वायुना स्थाप्यमानन्तुस्थानत्वमुपगच्छति ।
 तत्पृष्ठं हिमवत्तानो पतते च यदा हिमं ॥
 प्रथमं तत्र संपूज्यो हिमवांश्चिगिरस्तथा ।
 हेमन्तश्च तथा नागो नीलनीलाजस्रश्च ॥
 स्थाननागाश्च संपूज्याः कालपात्रेर्नमैरुजैः ।
 त्वर्कपुष्पाणि देवानि धूपो गुग्गुलुसम्भवः ॥
 मध्याह्न्यतिसप्तसंमियं पितृभिश्च हिमं बहु ।
 यस्मिन् देशे हिमं न स्यात् तत्र ब्रूयाद्दिमं हिमं ॥
 महाप्रस्थानयात्रा च कर्त्तव्या तु हिमीपरि ।
 आश्रित्य सर्वं धैर्यं च सद्यः स्वर्गप्रदा च सा ॥
 यावत् पुरन्दरं लोके न यातः कार्यगौरवात् ।
 तावत्तुषारमध्ये तु सन्तनुत्यक्तमुत्सहेत् ॥
 यतस्तुषारदग्धस्तु मुञ्चन् प्राणान् विचेतसः ।
 प्रदक्षिणावर्त्तं गङ्गं पश्येद्दौमहताशनं ।
 साकर्षणं वपुर्विष्णोश्चन्द्राग्निभवदाहकं ॥

इति ब्रह्माण्डपुराणोक्तं महाप्रस्थानं ।

अधाम्निप्रवेशः

वायुपुराणे ।

यो वाहितान्निप्रवरो वीराध्वानं गतोऽपि वा ।

समाधाय मनः पूर्वं मन्त्रमुच्चारयेच्छनेः ॥

त्वमग्ने रुद्रस्त्वंसुरोमहोदिवस्त्वं शर्षोमारुतं पृथ्व्यग्निषे ।

त्वं वातैरुणैर्यासि शङ्खयस्त्वं पूषा विधतः पासि आत्मना ॥

इत्येवं मनसा मन्त्रं सम्यगुच्चारयन् द्विजः ।

अग्निं प्रविशते यस्तु रुद्रलोकं स गच्छति ॥

अग्निस्तु भगवान् कालः कालोरुद्र इति स्मृतः ।

तस्माद्यः प्रविशेदग्निं स रुद्रमतिवर्त्तते ॥

लिङ्गपुराणात् ।

आधायान्निं शिवचेष्टे संपूज्य परमेश्वरं ।

स्वदेहपिण्डं जुहुयात् स याति परमं पदं ॥

सौरपुराणात् ।

शिवस्य पुरतो वज्रिं संस्थाप्याभ्यर्च्य केशवं ।

जुहुयादात्मनो देहं स याति शिवसन्निधिं ॥

अथ स्त्रीणामग्निप्रवेशोविधीयते ।

तत्र ब्रह्मसूतिः ।

आर्त्तार्त्ते सुदिने दृष्टा प्रोषिते मलिना कृशा ।

मृते स्त्रियेत या पत्न्यौ सा स्त्री ज्ञेया पतिव्रता ॥

अथ अङ्गिराः ।

साध्वीनामिह नारीणामग्निप्रपतनादृते ।

नान्यो धर्मो हि विज्ञेयो सृते भर्त्तरि कर्हिचित् ।

तावन्न मुच्यते नारी स्त्रीशरीरात् कथञ्चन ॥

सद्वृत्तभावापितभर्तृकाणां

स्त्रीणां वियोगः चित्तिकातराणां ।

तासाम्यतावस्तमिते यतः स्या-

दग्निप्रवेशादपरो हि मार्गः ॥

हारीतः ।

सृते भर्त्तरि वा नारी धर्मशीला दृढव्रता ।

अनुगच्छति भर्त्तारं शृणु तस्यास्तु यत्फलं ॥

तिस्रः कोट्योर्द्विकोटौ वा यावद्वीमाणि मानुषे ।

तावदब्दसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥

मातृकं पैटकञ्चैव यत्र कन्या प्रदीयते ।

कुलत्रयं पुनात्येषा भर्त्तारं यानुगच्छति ॥

व्यासः ।

ब्रह्मघ्ने वा कृतघ्ने वा मित्रघ्ने यच्च दुष्कृतं ।

भर्त्ता पुनाति सा नारी तमादाय सृता तु या ॥

आदायालिङ्गित्यर्थः । एवं कल्पसूचकाराः । भर्तृशरीरेण

सह संवेशनमाहुः पत्नी संवेशयन्तीति ।

आदित्यपुराणात् ॥

सुहोत्वग्नी शरीरं वा सृतेन पतिना सह ।

सखोद्रेकात्महन्वीरा या काचित्सा पतिव्रता ॥

पितृमेधमहायज्ञः स्त्रीणामेषः प्रकीर्तितः ।

देहः सजीवी यत्र स्याद्विः प्राणास्तु दक्षिणा ॥

अविसृज्यगर्हन्तु देवरः सार्वकालिकं ।

आराधयेद्भातजायां सह भर्त्ता समन्वितां ॥

चितामारोपयन् प्राज्ञः प्रसृतं धर्ममुत्तमं ।

इमाः पतिव्रताः पुण्याः स्त्रियोजाताः पतिव्रताः ॥

अवैधव्यमनुप्राप्ताः रत्नाभरणभूषिताः ।

कुङ्कुमाब्जाञ्जनाः स्रग्भिरर्चिताः कृतमण्डनाः ॥

सुस्मिरं भर्तृसंयोगं प्राप्नुवन्तु स्वयं वलात् ।

दुष्टप्रवादरहिता सुस्थास्त्वव्याधिदूषिताः ।

सह भर्तृशरीरेण संविशन्तु विभावसुं ॥

एवं श्रुत्वा ततो नारो ब्रह्मभक्तिसमन्विता ।

पितृमेधेन यज्ञेन यदा स्वर्गमवाप्नुयात् ॥

मृते भर्त्तरि सुस्त्रीणां न चान्या विद्यते गतिः ॥

नान्यद्वर्तव्ययोगाग्निदाहस्य शमनं भवेत् ।

ऋग्वेदवचनात् साध्वी न भवेदात्मघातिनौ ॥

तदेवेदं ऋग्वेदवचनं ।

इमा नारौरविधवाः सुपत्नी

रश्मनेन सर्पिषा संविशन्तु ।

अनस्रवो अनमीराः सुरत्ना

आरोहन्तु जनयो योनिमग्ने ॥

देशान्तरमृते तस्मिन् साध्वी तत्पादुकाद्वयं ।

निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेज्जातदेदसं ॥

व्यासः ।

दहितं यान्मदेशस्य वृत्तं श्रुत्वा पतिव्रताः ।

समारोहति दीप्तेऽग्नौ तस्याः शक्तिं निबोधत ॥
उक्तं मृतमित्यर्थः ।

यदि प्रविष्टोनरकं बद्धः प्रागैः सुदारुणैः ।
संप्राप्या यातनास्तत्र गृहीतो यमकिङ्करैः ॥
तिष्ठते विवसी दीनो वेद्यमानः स्वकर्मभिः ।
व्यालपाही यथा व्यालं बलादुद्धरते बलात् ।
तद्वद्वर्त्तारमादाय दिवं याति तपोबलात् ॥
तत्र सा भर्तृपरमा स्तूयमानाऽम्भरोगणैः ।
क्रीडते पतिना साध्वं यावदिन्द्राद्यतुर्दश ॥

वाराहपुराणे ।

ततो दिव्याम्बरधरन्दिव्याभरणभूषितं ।
दिवि दिव्यविमानस्थं भर्तारं स्तुदद्गं सा ॥

कूर्मपुराणात् ।

ब्रह्मघ्नं वा सुरापञ्च महापातकदूषितं ।
भर्तारमुद्धरेन्नारी प्रविष्टा सह पावकं ॥
एतदेव परं स्त्रीणां प्रायश्चित्तं विदुर्बुधाः ।
सर्वपापं समुद्धूतं नात्र कार्या विचारणा ॥

आदित्यपुराणात् ।

मृते भर्त्तरि या वज्रिं समारोहति कर्हिंचित् ।
सारन्वतौसमाचारा स्वर्गलोके महोयते ॥
मातृकं पैतृकं वापि यत्र कन्या प्रदोयते ।
पुनाति त्रिकुलं नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥
क्रीडते पतिना यत्र यावदिन्द्राद्यतुर्दश ।

स्नेह्या तदवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ॥

इत्यग्निप्रवेशविधिः ।

— ००० —

अथ कारीषाग्निसाधनं ।

कारीषं साधयेद्यस्तु पुष्करे तु वने नरः ।

सर्वं लोकान् परित्यज्य ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥

ब्रह्मलोके वसेत्तावत् यावत् कल्पचरो भवेत् ।

नैव भ्रम्यति मर्त्येषु क्लिश्यमानः स्वकर्माभिः ॥

गतिचाप्याप्रतिष्ठता तिर्य्यगूर्ध्वमधस्तादा ।

सप्तर्षिसर्वं लोकेषु स्रवणो विचरन् वशी ॥

उपचारविधिस्तत्र सर्वेन्द्रियमनोहरः ।

मृत्ववादिचगौतमः सुभगः प्रियदर्शनः ॥

संसेव्यमानः कुसुमैः दिव्याभरणभूषितः ।

नीलोत्पलदलश्यामो नीलकुक्षितमूर्ध्वजः ॥

अजेयतनुमध्याय सर्वसौभाग्यपूजिताः ।

सर्वे श्रेष्ठगुणोपेताः यौवनेनातिगर्विताः ॥

स्त्रियः सेवन्ति तं नित्यं शयने रमयन्ति च ।

वीणावेणुनिनादैश्च सुतः स प्रतिबुध्यते ॥

महोत्सवसुखं भुङ्क्ते दुष्प्रापमत्ततात्मभिः ।

प्रसादाद्देवदेवस्य ब्रह्मणः शुभकारिणः ॥

इति पद्मपुराणोक्तं कारीषाग्निसाधनं ।

— ००० —

अथ भृगुपतनविधिः ।

रेवाखण्डात् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

भृगोः पतन्ति ये शूराः काङ्क्षन्ति वे प्रयान्ति ते ।
श्रोतुमिच्छाम्यहं ह्येतत् कथय त्वं महासुने ॥

भार्कण्डेय उवाच ।

एकान्तरोपवासैव भृगुगोयहसंग्रहैः ।
प्राणांस्त्यजन्ति ये शूरा गतिं तेषां निबोधय ॥
पृथक् पृथक् निवासय तेषां कर्मानुसारतः ।
चतुर्विंशतिकोट्यस्तु सप्तदश तश्चापराः ॥
उमायां तु पुरा यता मध्यमोत्तमकल्पकाः ।
अनेन विधिना यस्तु प्राणांस्त्यजति मानवः ॥
स तु भर्ता मया दत्तो युष्माकन्तु प्रसादतः ।
अमरेश्वरं प्रमोताय भर्तृतां वो व्रजन्ति वै ॥
भृगुं दृष्ट्वान्वयश्रेष्ठ मुच्यते ब्रह्महत्वया ।
चतुरशीतिभृगवो जम्बूद्वीपे प्रकीर्त्तिताः ॥
तथान्ये सप्त निर्दिष्टाः स्वर्गसोपानमुत्तमाः ।
भैरवश्च भृगुयेष्टो ज्ञेयश्चामरकण्टके ॥
शूद्राश्च क्षत्रिया वैश्या अन्यजाश्चाधमास्तथा ।
एते त्यजेयुः प्राणान् वै वर्जयित्वा द्विजं नृप ॥
पतित्वा ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्महा चात्महा भवेत् ॥

द्वाविंशच्च सहस्राणि राहुसोमसमागमे ।
 वर्षाणां जायते राजन् राजा विद्याधरे पुरे ॥
 ग्रस्ते तु राहुणा सूर्ये द्विगुणं फलमश्रुते ।
 श्वशः स्वशो वापि जलपूरानलैर्हतः ।
 वृषते योभृगुं प्राप्य स विद्याधरराड् भवेत् ॥
 भृगुं भैरवरूपेण विद्वि कैलाससम्भवं ।
 गर्हयन्ति भृगुं ये तु ते लिङ्गवद्भवादिनः ।
 भैरवः क्षमते तेषामिति स्तन्देन कौर्त्तितं ॥
 सत्यासाच्च च्युतो विप्रो माढहा पिढहा तथा ।
 श्वश्रुगो माढगश्चैव सुषागः स्तसृगस्तथा ॥
 एतेषां पतनं शस्त्रं काषाग्निश्च प्रसाधनं ।
 मुच्यते तेन पापेन शिवलोकं स गच्छति ॥
 वत्सरं वत्सरार्हन्तु त्रिमासं मासमेव च ।
 सप्तत्रीणि दिनानीह वसेद्यो वै युधिष्ठिर ॥
 एकान्तरोपवासाहै स गच्छेद्विवमन्दिरं ।
 हरिश्चन्द्रे पुरीश्चन्द्रे श्रीशैले त्रिपुरान्तरे ॥
 धौतपापे महापुण्ये वाराहे विन्ध्यपर्वते ।
 कावेर्यास्तु तथा कुण्डे पतनात् स्नर्गमाप्नुयात् ॥
 मृगोस्तु दक्षिणे भागे लिङ्गं वै चापलिश्वरं ।
 चैत्रसंरचनायेह विख्यातं पापनाशनं ॥
 भृगुः पठ्या भृगीस्तद्धि विज्ञेयं चापलिश्वरं ।
 आरोहति गिरिं यस्तु तमदृष्ट्वा तु मानवः ।
 तस्य पुण्यफलं सर्वं स गृह्णाति न संग्रयः ॥

आलिख्य च पटे सूर्यं पताकादण्डमण्डितं ।
 बलवच्च करे कृत्वा वीज्यमानस्तु चामरैः ।
 वीरैरुद्रपतितच्छत्र आरोहेद्भृगुपर्वतं ।
 पदे पदे यज्ञफलं तस्य स्याच्छङ्करोऽब्रवीत् ॥
 पर्वकालं प्रतीचन्तेऽस्मरसः काममोहिताः ।
 दिव्ययानसमारुढा दिव्याभरणभूषिताः ॥
 वीरस्तु पतितस्तत्र स्वयं त्यक्त्वा कलेवरं ।
 तत्क्षणादिव्यलोकेषु शक्तुष्वो भवेन्नृप ॥
 कामदं यानमारुह्य विवादेन परस्परं ।
 गच्छेद्विषपुरं सार्धं अस्मरोभिर्मुदा युतः ॥
 क्लीवस्य सत्त्वहीनस्य ह्युत्तीर्णस्य भृगोः पुनः ।
 पदे पदे ब्रह्महत्या भवेत्तस्य न संशयः ॥
 न चिरायुर्यतो मर्त्यो मृत्योः कस्माद्विभेत्यसौ ।
 केऽपि धारयितुं शक्ताः कालमृत्युवशं नरं ॥
 स पापिष्ठो दुराचारश्चाण्डालो लोकगर्हितः ।
 सन्नगासादिकमारुह्य च्यवते यस्तु मानवः ॥
 सन्नगासप्रच्युतं विप्रं दृष्ट्वा नरोऽर्कवीक्षणं ।
 कुर्यात्सर्व्वप्रयत्नेन स्पर्शं चान्द्रायणचरेत् ॥
 सत्यानृतं न वक्तव्यन्तेन सार्धं कदाचन ।
 प्रस्थातव्यं हि मौनेन न चेत्यापमवाप्नुयात् ॥
 निश्चिते मरणे प्राप्ते कथं भृगुरपेक्षते ।
 जरामृत्युश्च रोगश्च संसारोदधिसङ्कटे ।
 एवं कृत्वा नृपश्चैष्ट ह्यारोहेत् भृगुमुत्तमं ॥

भविष्योत्तरात् ।

कृष्ण उवाच ।

अहन्ते कथयिष्यामि तं विधिं पाण्डुनन्दन ।
 यत् कृत्वा प्रथमं कर्मा निपतेत्तदनन्तरं ॥
 कृत्वा कच्छत्रयं पूर्वं जपन् सत्त्वान् दशैव तु ।
 शाकयावकाहारस्यः शुचिस्त्रिषवणो नरः ॥
 त्रिकालमर्चयेद्दशं देवदेवं त्रिलोचनं ।
 दशांशेन तु राजेन्द्र होमन्ततैव कारयेत् ॥
 सप्तवारक्षपेदेवं गन्धमाल्यैश्च पूजयेत् ।
 रात्रौ स्वप्ने तदा पश्येद्दिमानस्थन्ततः क्षिपेत् ।
 आत्मानं मन्यते तात अकृतार्थं कथञ्चन ॥
 अनेनैव विधानेन आत्मानं यस्तु निक्षिपेत् ।
 स्वर्गलोकमनुप्राप्य मोदते त्रिदशैः सह ॥
 त्रिंशद्वर्षसहस्राणि त्रिंशत्कोटास्तथैव च ।
 क्रीडित्वा विविधान् भोगान् तदा गच्छेन्नहीतलं ॥
 पृथिवीमेककृत्तेन भुङ्क्ते स द्विजपूजितः ।
 व्याधिशोकविनिर्मुक्तो जीवेच्च शरदां शतं ॥

देवीपुराणात् ।

परमेश्वर उवाच ।

यदि वै भैरवं रूपं कृतं भूतचयं प्रति ।
 अतुल्यहाय भूतानां भूधरेन्द्रो भविष्यति ॥
 तस्मिन् ये भावमापन्ना मत्पुत्रा मयि भाविताः ।

पतन्ति ते च भर्तारो मम तुल्ला भवन्ति वै ।
भुक्ता भोगांस्तथा तेन राज्ञा राजपुरोचितान् ।
क्रमादनुद्भवं यान्ति तत्र मोक्षपदं ध्रुवं ॥

ब्रह्मीवाच ।

एवं तासां वचो दत्तं देवदेवेन शूलिना ।
नारीणां भर्तृकामानां नित्यमानन्दकारकं ॥

सनत्कुमार उवाच ।

किं रूपं भैरवं ह्येतत् कथं कायं गतो विभो ।
पातयाच्चाफलं देव कथयस्व प्रसादतः ॥

ब्रह्मीवाच ।

ये ते संभावसम्पन्नाः कृत्वा मनसि वै शिवं ।
भैरवं यान्ति ते रुद्रं ते यान्ति परमं पदं ॥
ये वा स्नेहाङ्गयाज्ञोभात् कौतुकात् यान्ति भैरवं ।
तेऽपि वै तत्प्रसादेन भुवनानां महामते ।
शिवत्वं कमयोगेन रुद्रत्वं यान्ति ते द्विजाः ॥
अथवा भैरवं रूपं पावनं सुरपूजितं ।
कृत्वा स्थाल्यां महावाद्ये भैरवं सर्वकामदं ।
पञ्चविंशभुजं देवं रुद्रत्वं यान्ति ते द्विजाः ॥
अथवा भैरवं रूपं पटगं सुरपूजितं ।
कृत्वा स्थाल्यां महावाद्ये भैरवं सर्वकामदं ॥
पञ्चविंशभुजं देवं पीताङ्गं सुरपूजितं ।
खड्गखेटधरं कार्यं शूलोद्यतकरं परं ॥

गजचर्मधरञ्चैव चक्रोद्यतभुजं तथा ।
 खटाङ्गञ्च कपालञ्च वज्रं हमरुकं तथा ॥
 एवंविधेन रूपेण भीमदंष्ट्रं धराननं ।
 अन्धकं भिन्दमानन्तु शङ्करन्तु तिलोचनं ॥
 कुर्वन्तु भैरवं देवं ससुरासुरपूजितं ।
 नानाशिवशिवैर्युक्तं ननाभरणभूषितं ॥
 नवयौवनशोभाढं सर्वशोभाप्रकाशकं ।
 तुरिकानागराजेन वासुकिद्योपवीतकं ॥
 कुलिकस्तु जटाबन्धे शङ्खपालेन कङ्कणं ।
 तक्षकः पद्मनाभस्य कार्थ्यो केयूरमण्डने ॥
 पद्मककीटको नागो नूपुरो पादगो शुभो ।
 एवं देवं प्रकुर्वीत भैरवं सर्वकामदं ॥
 तस्य दास्यौ प्रकर्त्तव्यौ पीताङ्गौ सर्वलक्षणी ।
 शूलहस्तौ शुभौ देवौ गजवाजिरवौ परौ ॥
 द्वारपौ तत्र गङ्गाद्या द्वारे कार्थ्यास्तु भैरवे ।
 उद्देजितास्तु पीडाद्यैः प्रकुर्युरिह पातकं ॥
 एवञ्चात्र प्रसङ्गेन कथितं तव सुव्रत ।
 कपालशूलहस्तौ तु उत्पलाङ्गुरधारिणौ ।
 दास्यौ देवस्य कर्त्तव्यौ सर्वाभरणभूषितौ ॥
 भैरवद्योर्ध्ववदनं ब्रह्मविष्णादिभिर्युतं ।
 शूलभिन्नाम्बकं रूपं धार्यमानं तु कल्पयेत् ॥
 एवं पटगतङ्गत्वा पूजयित्वा परं विभुं ।
 सानुगं सह मन्त्रेण रक्तमाख्याम्बरादिभिः ॥

आत्मानं भूषयित्वा तु सुद्रालङ्घ्यतपाणिना ।
 प्राप्य तद्द्वै गृहं रम्यं भोगमोक्षप्रदायकं ॥
 पूजाङ्गत्वा तु देवेभ्ये गयान्वकमदापहे ।
 आरोहेदमरं स्थानं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥
 आकारं चिन्तयित्वा तु रूपं स्वच्छन्ददायकं ।
 तस्य वक्तानले होममात्माहुत्या तु कारयेत् ॥
 देववक्त्रं हुताशस्तु स्वयङ्मुक्ततिलादिकं ।
 होतव्यं तेन भावेन परां सिद्धिमभीप्सकैः ॥
 पातङ्गकेन वीरो वै यथावर्त्तं निबोधत ।
 पतङ्ग इव चात्मानं दीपाम्गौ निक्षिपेत्तु यः ।
 पातङ्गो नाम पातोऽयं हंससंज्ञमतः शृणु ॥
 संयम्य पक्षसङ्घातं कृत्वा वेगवतीं तनुं ।
 तं पातं हंसनामानं साधकेच्छापलप्रदं ॥
 मृगोऽपि यूथे गच्छादिलङ्घनैस्तु यथा व्रजेत् ।
 समपादमतिर्यस्तु मृगपातः स उच्यते ॥
 मौशलं मुगलीभूत्वा पतेद्यद्दुदूखले ।
 विमानं ध्वजमालादिशाखादीलादिकं लभेत् ॥
 वृषभस्येव कृत्वा तु धूननं सुचिरं द्विज ।
 वृषपातं विजानीहि रुद्रलोकफलप्रदं ॥
 सिंहो गजेन्द्रनिधने यथा विक्रमते तनुं ।
 एवं तत्कृतभावस्तु पातः सिंहक्रमो मतः ॥
 कृत्वा तु भैरवं रूपं सायुधं विगतज्वरः ।
 शिवानने क्षिपेत्कार्यं तं पातश्चैरवप्रदं ॥

पातङ्गाद्या यथा पाताः स्वात्मभावगता द्विजाः ।
 तथा ते फलदाः सर्वे क्रमन्ते भैरवं पदं ॥
 भुवनानि विचित्राणि असंख्येयानि संख्यया ।
 अब्रपानानि यानौह क्रमशः सौमित्र तानि तु ॥
 दीक्षादिना विरहिता येऽपि भङ्गवगङ्गताः ।
 तेऽपि भुक्ता वरान् भोगान् प्रयान्ति परमं पदं ॥
 पापीपि हि पुमांस्तत्र वर्णाश्रमविवर्जितः ।
 प्रभावाच्चैव देवस्य भुङ्क्ते चैव वरं सुखं ॥
 नन्दकेदारदेवस्य तथा रुद्रमहालयं ।
 भैरवेण तु तुल्याणि भोगान्ते मोक्षदानि तु ॥
 चत्वारि देवगार्दूल सर्वाणिष्टहराणि तु ।
 प्रसङ्गे नापि नुद्यन्ते तत्र ये कुपितैर्नराः ।
 तेऽपि यानं समारुह्य त्वयान्ति च शिवं पदं ॥
 स्वर्गताः क्रमयोगेन भुक्ता तु बहुधा परान् ।
 विचित्ररूपसपत्नाः सर्वकामसुखप्रदाः ॥
 कन्या हिरण्यवर्पाश्च पीनोन्नतपयोधराः ।
 भुञ्जन्ति सुविचित्रास्ताः पातं युञ्जन्ति मानवाः ॥
 नार्थो वा पतनं कुर्युस्तदा भुञ्जन्ति भैरवान् ।
 प्रभुत्वं दिव्यभोगाद्याः अप्सरोगणसंयुताः ॥
 गान्धर्व्वश्च यथा यच्च किन्नरं वारुणं तथा ।
 तथा विद्याधरं सौरं रौद्रं च क्रमशः स्थितं ॥
 स्वकामभोगसम्पन्नं पतनाद्भूवनं लभेत् ।
 स्वकामतोपि तद्भुक्ता चान्ते याति परं पदं ॥

वैशाखास्त्रिमयीं मालां कम्बुकं ग्राभ्रवं सदा ।
 धारयेद्देवदेवेशं लोकानुग्रहकारणात् ॥
 ये चित्रधातुकाष्टोत्थं रत्नशैलमयञ्च वै ।
 पूजयन्ति कृतपुण्यास्तोऽपि यान्ति शिवं पदं ॥
 एवं गृहेऽथ शैले वा नदीविन्ध्याटवौषु च ।
 भैरवं पूजयेद्यस्तु स लभेदौषितं फलं ॥
 पत्रं पुष्पं मठं कूपमारामाणि च भैरवे ।
 कृत्वा च तानि चत्वारि देशानि सुखसिद्धये ॥
 यद् दत्त्वा सर्वदेवानां फलं प्राप्नोति मानवः ।
 विप्रे वा वेदविदुषे तत् फलं भैरवात्तमेत् ॥

इति मृगुपतनविधिः ।

—००००—

अथ संघासविधिः ।

वज्रिपुराणात् ।

धर्मध्वज उवाच ।

शूराणां मे समाख्याता स्वर्गतियुधिसंस्तरात् ।
 कृते त्वया सुनिश्रेष्ठ तस्मात् त्वं वक्तुमर्हसि ॥

मैत्रेय उवाच ।

अग्निशीमादिभिर्व्यघ्रैरिद्धा विपुलदक्षिणैः ।
 न तत् फलमवाप्नोति संघामे यद्वाप्रुथात् ॥

इति यज्ञविदः प्राहुर्व्यञ्जकर्मविशारदाः ।
 तस्मात्तत्ते प्रवक्ष्यामि यत् फलं शस्त्रजीविनां ॥
 धर्मलाभोऽर्थलाभश्च यशोलाभस्तथैव च ।
 यः शूरो विद्यते पुंसां विमृश्य परवाहिनीं ॥
 तस्य धर्मार्थकामश्च यज्ञाद्यैवाप्तदक्षिणाः ।
 परं ह्यभिसुखं हत्वा तद्यानं योऽधिरोहति ॥
 विष्णुकान्तं स यतते एवं युध्यन् रणजिरे ।
 अश्वमेधानवाप्नोति चतुरस्त्रेण कर्मणा ॥
 यस्तु शस्त्रमनुत्सृज्य ब्रौर्यवान् वाहिनीमुखे ।
 सम्मुखो वर्त्तते शूरः स स्वर्गान्न निवर्त्तते ॥
 राजा वा राजपुत्रो वा सेनापतिरथापि वा ।
 हतः चत्रेण येनाशु तस्य लोकोऽक्षयो भुवं ॥
 यावन्ति तस्य शस्त्राणि भिन्दन्ति त्वचमाहवे ।
 तावतो लभते लोकान् सर्व्वकामदुहोऽक्षयान् ॥
 वीरासनं वीरशय्या धीरस्थानस्थितिस्थिरा ।
 गवार्थं ब्राह्मणस्वार्थं गोस्त्राभ्यर्थं तु ये हताः ।
 ते गच्छन्त्यमलं स्थानं यथा सुकृतिनस्तथा ॥
 अभयं यः परं हन्याद्भग्नश्च परिरचति ।
 घृष्टस्थितः पालयति सोऽपि गच्छति तद्भतिं ॥
 अनुत्तीर्णस्तथा सद्यः प्राणान् सन्त्यजते युधि ।
 हताश्वः पतते युद्धे सः स्वर्गान्न निवर्त्तते ॥
 दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वापि हता स्ते च्छैश्च तत्करैः ।
 स्वाम्यर्थं ये मृता राजन् तेषां स्वर्गो न संशयः ॥

भयेन लज्जया वापि स्नेहेन च रणाजिरे ।
 सन्मुखो म्रियते राजन् तदा स्वर्गो न संशयः ॥
 यस्य चिह्नोक्तं गात्रं शरशक्त्युष्टितोमरैः ।
 देवकन्यास्तु तं वीरं रमयन्त्यनुयान्ति च ॥
 पराप्सरः सहस्राणि शूरमायोधने हतं ।
 त्वरितन्तं विधावन्ति मम भर्ता ममेति च ॥
 यत्र तत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवेष्टितः ।
 अक्षयान्नभते लोकान् यदि जीवं न भाषते ॥
 जिते च लभते लक्ष्मीर्मृतेनापि सुराङ्गणां ।
 क्षणविध्वंसिकायाश्च का चिन्ता मरणे रणे ॥
 द्रुतस्याभिसुखस्यस्य पतितस्यानिवर्त्तिनः ।
 क्रियते यत्परैर्द्रव्यं स्वमेव सफलं हि तत् ॥

विष्णुधर्मात् ।

शक्यन्त्वित्थं सधर्मस्तु यदुक्तन्तु शतैर्वरैः ।
 आत्मदेहन्तु विप्रार्थं त्वक्तुं युद्धे सुदुष्करं ॥
 यां यज्ञसङ्घैस्तपसा च विप्राः
 स्वर्गैर्विणः सचचयैश्च यान्ति ।
 क्षणेन तामिव गतिं प्रयान्ति
 महाहवे स्नातनुमुत्त्यजन्ति ॥
 सर्वे च वेदाः सह षड्भिरङ्गैः
 साङ्गश्च योगं तपसा च पुंसां ।
 एतान् गुणानेकपदेऽतिथेत
 संशामधन्यात्मतनुं त्वजेद् यः ॥

इमां गिरं चित्रपदां शुभाचरां

सुभाषितां वृत्रभिदां दिवौकसां ।

रणोन्मुखे यः स्मरते दृढव्रतः

न हन्यते हन्ति च सङ्करे रिपून् ॥

एषां पुण्यतमः स्वर्गः सुयज्ञः सर्वतोमुखः ।

सर्वपापमेव वर्णानां क्षतियस्य विशेषतः ॥

भूयश्चैव प्रवक्ष्यामि भीष्मवाक्यमनुत्तमं ।

यादृशो यः प्रवर्त्तातं तादृशं परिवर्जयेत् ॥

आततायिनमायान्तमपि वेदान्तकद्वये ।

जिघांसन्तं जिघांसीयाच्च तेन ब्रह्महा भवेत् ॥

हताश्वश्च न हन्तव्यः पानीयं यश्च भाषते ।

व्यसनात्तो भवेद्यश्च सुष्ठानश्च महामते ॥

पलायनपरश्चैव प्राणेषु लपणं त्यजेत् ।

विमुक्तकोशो धावंश्च यश्चोन्मत्ताकृतिर्भवेत् ॥

पर्णशाखादणयाही तवाष्मीति च यो वदेत् ।

ब्राह्मणोऽष्मीति यद्याहं बालो वृद्धो नपुंसकः ।

तस्मादेतान् परिहरेद् यथोद्दिष्टान् रणाजिरे ॥

कालिकापुराणात् ।

ऋषयस्तु पुरा ख्यातं नराणां नास्ति निष्कृतिः ।

आतुरश्चीतमुद्दिग्धं कादस्थं शरणागतं ॥

स्त्रियमप्यथ बालं वा गावं पशुं तपस्त्रिनं ।

विलपन्तं तथोन्मत्तं विस्त्रस्तं ब्राह्मणं तथा ॥

पतन्तं प्रपलायन्तं एकाकिनं निरस्त्रकं ।

नम्रं दीनं तथा वृद्धं वृतायाभ्यासमादनं ॥
 मुक्तकेशं तथा मत्तं सुप्तं भूरिपनौकसं ।
 सूदयिष्यन्ति ये मृदा नूनन्ते नरकार्णवात् ॥
 अनुत्थाना विविध्यन्ते पतितः कुञ्जरो यथा ॥

विष्णुधर्मोत्तरात् ।

राम उवाच ।

सांघामिकं महत्तत्त्वं श्रुतमिच्छामि भूभुजां ।
 सर्व्वेक्षि महाभाग त्वं देव परमेष्ठिवत् ॥

पुष्कर उवाच ।

द्वितीयेऽहनि संघामी भविष्यति यदा तदा ।
 गजाश्च स्रपयेद्राजा सर्व्वौषधिजलैः शुभैः ॥
 गन्धमालैरलङ्कृष्यात् पूजयेच्च यथाविधि ।
 नृसिंहं पूजयेद्विष्णुं राजलिङ्गान्यशेषतः ॥
 कृत्वा ध्वजं पताकाञ्च धर्मं चैव महाभुज ।
 आयुधानि च सर्व्वानि तथा पूज्यानि भूभुजा ॥
 तेषां संपूजनं कृत्वा रात्रौ प्रथमपूजनं ।
 कृत्वा तु प्रार्थयेत् स्वप्नं विजयायेतराय वा ॥
 प्रथमञ्च महापार्थ धरण्याञ्च महीपतिः ।
 भिषक्पुरोहितामात्यमन्त्रिमध्ये तदा स्वपेत् ॥
 संयतो ब्रह्मचारी च नृसिंहं संस्मरन् हरिं ।
 रात्रौ दृष्टे शुभे स्वप्ने समरारम्भमाचरेत् ॥
 रात्रिशेषे समुत्थाय स्नातः सर्व्वौषधीजलैः ।
 पूजयित्वा नृसिंहन्तु वाहनाद्यमशेषतः ॥

पुरोधसा हुतं पश्यन् ज्वालितं जातवेदसं ।
 पुरोधाः पूर्ववत्तत्र मन्त्रांस्तु जुहयाच्छुचिः ॥
 दक्षिणाभिस्ततो विप्रान् पूजयेत् पृथिवीपतिः ।
 ततोऽनुलिम्बेद्वाचाणि गन्धद्वारेति पार्थिव ॥
 चन्दनागुरुकर्पूरं कान्तकालीयकैः शुभैः ।
 मृद्विं कण्ठे समालभ्य रोचनाञ्च तथा शुभां ॥
 आयुष्यं वर्षस्यञ्चेति मन्त्रेणानेन मन्त्रितं ।
 अलङ्करणमावध्याच्छ्रियन्वीतुरितिस्रजं ॥
 ध्यात्वीषधय इत्येवं धारवेदोषधीः शुभाः ।
 नवीनवेति वस्त्रञ्च कार्पासं विभ्रयाच्छुभं ॥
 ऐन्द्राग्नेति ततो धर्मं ध्वन्वनागेति वै बुधः ।
 ततो राजा समादद्यात् सरस्वत्यभिमन्त्रितं ॥
 कुञ्जरं वा रथं वाश्वन्दुहेदित्यभिमन्त्रितं ।
 आरुह्य सिद्धिमद्राजा निष्क्रम्य तु समप्रभे ॥
 देशे च दृश्यः शत्रूणां कुर्यात् प्रकृतिकल्पनां ।
 संहतान् योधयेदल्पान् कामं विस्तारयेद्वृद्धान् ॥
 सूचीमुखमनौकं स्यादल्पाणां बहुभिः सह ।
 व्यूहाः प्राण्यङ्गरूपाश्च द्रव्यरूपाश्च कीर्तिताः ॥
 गरुडाकारव्यूहश्च चक्रस्येनस्तथैव च ।
 अर्धचन्द्रश्च वज्रश्च शकटव्यूहएव च ॥
 व्यूहश्च सर्वतीभद्रः सूचीव्यूहस्तथैव च ।
 पद्मश्च मण्डलव्यूहः प्राधान्येन प्रकीर्तिताः ॥
 व्यूहानामश्च सर्वेषां पञ्चधा सैन्यकल्पना ।

हो पक्षी बन्धपक्षी तु द्वारस्य पक्षमे भवेत् ॥
 एकेन यदि वा द्वाभ्यां तत्कमं युद्धमाचरेत् ।
 भागत्रयं स्थापयेत् तेषां रक्षार्थमेव च ॥
 न व्युहे कल्पना कार्या राज्ञी भवति कर्हिचित् ।
 पत्रच्छेदे फलच्छेदे वृक्षच्छेदावकल्पने ॥
 पुनः परोहमायाति मूलच्छेदे विनश्यति ।
 स्वयं राजा न योद्धव्यमपि सर्वस्वशालिना ॥
 नित्यं लोके हि दृश्यन्ते शक्तेभ्यः शक्तिमत्तराः ।
 सैन्यस्य पश्चात्तिष्ठेत्तु क्रीडमात्रे महीपतिः ॥
 भग्नसम्भारणं तत्र योधानां परिकीर्तितं ।
 प्रधानत्वेन सैन्यस्य नावस्थानं विधीयते ॥
 न भग्नान् पीडयेच्छत्रून् नैकायनगता हि ते ।
 मरणे निधिताः सर्वे हन्युः शत्रुचमृमिति ॥
 भटभङ्गच्छलेनापि नयन्ति स्वभुवं परान् ।
 तेषां स्वभूमिसंस्थानां बधः स्यात्सुकरस्तदा ॥
 न संहतान् विरलान् योधान् व्युहे प्रकल्पयेत् ।
 आयुधानान्तु संमर्दो यथा न स्यात् परस्परं ॥
 तथा च कल्पना कार्या योधानां भृगुनन्दन ।
 भेदकामः परानीकं संहतैरेव भेदयेत् ॥
 देवरक्षापरेणापि कर्त्तव्या संहता तथा ।
 स्विच्छया कल्पयेत् व्यूहं ज्ञात्वा चारप्रकल्पनं ॥
 व्यूहान्तदा वज्रं कुर्यात् रिपुव्यूहस्य पार्थिवः ।
 गजस्य देया रक्षार्थं चत्वारः सुरथा द्विज ॥

रथस्याश्वाय चत्वारस्तावन्तस्तस्य चर्मिणः ।
 चर्मिभिर्य समास्तत्र धन्विनः परिकौर्त्तिताः ॥
 पुरस्ताच्चर्मिणी देया देयास्तदनु धन्विनः ।
 धन्विनामनु चाश्वीयं रथांस्तदनु योजयेत् ॥
 रथानां कुक्षराश्वानु दातव्याः पृथिवौचिता ।
 पदातिकुक्षराश्वानां वर्मं कार्यं प्रयत्नतः ॥
 आश्वर्जयित्वा यो वाहमात्मानं वर्मयेन्नरः ।
 शूरा मरणकं यान्ति सुकृतेनापि कर्मणा ॥
 शूराः प्रमुखतो देया न देया भीरवः कश्चित् ।
 शूरा वा मुखतो दत्ता तनुमात्रप्रदर्शनं ॥
 कर्त्तव्यं भीरुसङ्घे न शत्रुविद्रावकारकं ।
 दानयन्ते(१) पुरस्तात्तु विद्रुता भीरवः पुरः ॥
 य उत्साहयन्ते रणे भीरुं शूराः पुरा स्थिताः ।
 प्राश्रयः सुकनासाश्च योजिव्रज्जेषणा नराः ॥
 संहतभू युगाद्यैव क्रोधनाः कलहप्रियाः ।
 नित्यदृष्ट्वा न हृष्टाश्च शूरा ज्ञेयाश्च कामिनः ॥
 पद्मालाः शूरसेनाश्च रथेषु कुशला नराः ।
 दाक्षिणात्याश्च विज्ञेयाः कुशलाः खड्गचर्मिणः ॥
 कङ्कला धन्विनो ज्ञेया पर्वतीयास्तथैव च ।
 पाषाणयुद्धकुशलाः तथा पर्वतवासिनः ॥
 काम्बोजा ये च गान्धाराः कुशलास्ते हथेषु च ।
 प्रायशश्च तथा स्त्रे च्छा विज्ञेयाः प्रासयोजिनः ॥

१ पाठोऽयमादर्शदीपेण न समीचीनो भवितुमर्हति ।

अङ्गा वङ्गाः कलिङ्गाश्च त्रेधा मातङ्गयोधिनः ।
 आहतानाञ्च पतने रणादानयनक्रिया ॥
 प्रतियुद्धमजानाञ्च तोयदानादिकञ्च यत् ।
 आयुधानयनञ्चैव पत्तिकर्म विधीयते ॥
 रिपूणां भेत्तुकामानां स्वसैन्यस्य तु रक्षणं ।
 भेदनं संहतानाञ्च चर्मिणाश्चर्मकीर्तनं ॥
 विमुखीकरणं युद्धे धन्विनाञ्च तथोच्यते ।
 दूरापसरणं यत्तदस्त्रिनञ्च तथोच्यते ॥
 प्रासनं रिपुसैन्यानां रथकर्म तथोच्यते ।
 भेदनं संहतानाञ्च भिन्नानामपि संहतिः ॥
 प्रासादात् गोमुखोद्वालद्रुमभङ्गाश्च भागव ।
 गजानां कर्म निर्दिष्टं यदसह्यं तथा परैः ॥
 पत्नी च विषमा त्रेधा रथाश्वस्य तथा समा ।
 शक्यद्रुमा च नागानां युद्धभूमिरुदाहृता ॥
 एवं विरचितव्यूहः कृतपृष्ठदिवाकरः ।
 तथानुलोमशुक्रान्निर्दिक्पालरुधमारुतः ॥
 योधानञ्च जयेत्सर्वान्नमनान्नावदानतः ।
 भोगप्राप्त्या च विजयाः स्वर्गप्राप्त्या मृतस्य च ।
 धन्यानि तु निमित्तानि वदन्ति विजयं हि ज ॥
 मृदनं शुभगात्राणि शुभस्वप्ननिदर्शनं ।
 निमित्तञ्च गजाश्वाश्च सर्वतो दृश्यते शुभं ॥
 शत्रूणां मङ्गलाद्यैव दृश्यन्ते हि मनोनुगैः ।
 विपरीतमरिः सर्वमत्र पश्यति नान्यथा ॥

भवन्तीपि कुले जाताः सर्वयास्त्रास्त्रपारगाः ।
 ननु धर्मपरा नित्यं नित्यं सन्मार्गमाश्रिताः ॥
 अनाह्वयाः परैर्नित्यं कथं न स्याज्जयो मम ।
 राज्यश्रीर्भवतामेव भवद्भिः केवलं मम ॥
 हे चामरेऽधिके शूराः क्वचं चन्द्राभमेव च ।
 जित्वारिभागसम्प्राप्तिर्न तस्य च परा गतिः ।
 निष्कृतिः स्वामिपिण्डस्य नास्ति युद्धपरा गतिः ॥
 शूराणां यदि निर्याति रक्तं साम्बाधतः क्वचित् ।
 तेनैव सह पाप्मानं सर्वं त्यजति धार्मिकः ॥
 तथा चिकित्सां कुर्याद्वा वेदनां हरते तु यः ।
 ततो नास्त्वधिका लोके बाधा परमदारुणा ॥
 स्युतस्य नाग्निसत्कारो नाशौचं नोदकक्रिया ।
 कर्तुमिच्छति यस्येह संग्रामादधिकन्तु किं ॥
 तपस्विनो दानपरा यज्वानो बहुदक्षिणाः ।
 शूरानां गतिमिच्छन्ति दृष्ट्वा भोगाननुत्तमान् ॥
 वराप्सरः सहस्राणि शूरमायोधने हतं ।
 अभिद्रवन्ति कामार्त्ता मम भर्त्ता भविष्यति ॥
 स्वामी सुकृतमादत्तेऽभग्नानां विनिवर्त्तनात् ।
 फलं तेषां तथा प्रोक्तमाश्वमेधं पदे पदे ॥
 जित्वारिभोगसंप्राप्तिर्न तस्य च परा गतिः ॥
 सपर्यां तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्रपुरोगमाः ।
 अश्वमेधफलं प्रोक्तां भग्नानां विनिवर्त्तनात् ॥
 पदे पदे महाभाग सम्भुक्तानां महात्मनां ।

देवस्त्रियस्तथा लक्ष्मीरपाप्मानमयस्तथा ।
 प्रतीचन्ते महाभाग संग्रामे समुपस्थिते ॥
 परामयो मया ग्राह्यो जीवत्यथाथ वा मृते ।
 इत्येवमामयस्तस्य पाप्मना सह तिष्ठति ॥
 लक्ष्मीः सन्तिष्ठते तस्य जीवतः कृतकर्म्मणः ।
 मृतस्य चोपतिष्ठन्ति विमानस्थाः सुरस्त्रियः ॥
 एवमुद्धरणं कृत्वा धर्म्मणेहेज्जयं रणे ।
 अधर्म्मविजये राज्ञो यमलीको भयावहः ॥
 अधर्म्मविजयादर्हं यच्छिद्रमभिधीयते ।
 छिद्रादेवापरं छिद्रन्तस्य स्यान्नात्र संग्रयः ॥
 न कर्णी न तथादिग्धः शरस्त्राद्यैर्मयोधिनां ।
 नास्तशल्बः शरः कार्यो दत्तशल्बश्च भार्गव ।
 समः समेन योद्धव्यो नानोपचारनेर्हिज ॥
 सन्नद्धेन च सन्नद्धः साश्वथाश्वागतेन च ।
 रथी च रथिना नाम पदातिश्च पदातिना ॥
 कुक्षरस्यो गजस्येन योद्धव्यो भृगुनन्दन ।
 विमुखो भग्नशस्त्री च स्त्रीबालपरिरचिता ॥
 व्यायुधो भग्नगात्रश्च तथैव शरणागतः ।
 परेषु युद्धमानश्च युद्धप्रेक्षक एव च ।
 आर्त्ततोषप्रदाता च दण्डपाणिस्तथैव च ।
 एते रणे न हन्तव्या चतुर्धर्म्ममभीषता ।
 पापिष्ठे कूटयुद्धे तु कर्त्तव्यो मुखवाहनः ॥
 श्रान्तेन प्रातिभूतेन अर्होत्तीर्णवलेन च ।

दुर्दिने न च युद्धानि कर्तव्यानि महाबल ॥
 प्रवृत्ते समरे राम परेषां नाम कारणात् ।
 बाह्वा प्रगृह्य विक्रीशेद्वन्माभग्नान् परेन्वितान् ॥
 प्राप्तचित्रवलो भूरिनायकोऽत्र निपातितः ।
 सेनानीर्निहतः सोऽयं सेनानीचापि वैकृतः ॥
 एवं चित्रासनं कुर्यात्परेषां भृगुनन्दन ।
 विद्वतानान्तु शोधानां सुविधातो विधीयते ।
 धनुर्वेदविधानेन कल्पना च तथा भवेत् ॥
 वपाय देवा धर्मज्ञास्तथा च परमोहनी ।
 एतयाभ्युच्छ्रयः कार्यः स्वस्थले च तथा शुभः ॥
 सम्भारश्चैव कर्तव्यो वादित्राणां जयावहः ।
 एतत्तत्त्वं प्रवक्ष्यामि भवोपनिषदि द्विज ॥
 संप्राप्य विजयं युद्धे कार्यश्चैव तु पूजनं ।
 पूजयेत् ब्राह्मणांश्चात्र गुरुनपि तु पूजयेत् ॥
 रत्नानि राजगामोनि वर्ष्म वाहनमेव च ।
 सर्वमन्यद्वेत्तस्य यद्येनैव रणे हतं ॥
 कुलस्त्रियस्तु विज्ञेयास्तथा राम न कस्यचित् ।
 स्वदेशे परदेशे वा साध्वी यत्र च दूषयेत् ॥
 अन्यथा संगरी घोरो भवतीह जयावहः ।
 गर्भं प्राप्त रणे सुतः पुत्रस्तस्य प्रकीर्तितः ॥
 पुनस्तेन न शोडध्यन्तस्य धर्मविदां मतं ।
 देशे देशे य आचारः पारम्पर्यक्रमागतः ॥
 स एव परिपाल्यः स्यात् प्राप्त्य देशं समीक्षितः ।

नृणां प्रदर्शयेद्राजा समरेऽपि हते रिपो ॥
 न मे प्रियं कृतन्तेन येनायं समरे हतः ।
 किन्तु पूजां करोत्यस्य मरुन्दमविजानतः ॥
 हतोऽयं सद्विद्यार्थाय प्रियमद्यापि नो मम ।
 अपुत्राणां स्त्रियश्चैव नृपतिः परिपालयेत् ॥
 ततस्तु स्वपुरं प्राप्य मुहूर्त्तं प्रविशेद्दृहं ।
 यात्राविधानविहितं भूयो दैवतपूजनं ॥
 द्विजानां पूजनश्चैव तथा कुर्याद्विशेषतः ।
 संविभागं परावामेः कुर्याद्विजितजनस्य तु ॥

विजित्य धर्मेण नृपस्तु पृथ्वीं
 यज्ञीययूपादिसुरालयाङ्गां ।
 कृत्वा तथान्यान् विजयाञ्च शक्त्या
 लोकं जयत्यप्यमराधिपस्य ॥

आह पराथरः ।

ललाटे रुधिरस्नातः पतितो भुवि सङ्गरे ।
 सोमपानन्तदेवास्य सर्वदेवगणो भवेत् ॥

ललाट देशे रुधिरं स्नवत्तु
 यच्छस्त्रघातात्तु मुखे प्रविष्टं ।
 तस्मिन्पानेन तु तस्य तुल्यं
 संग्रामयज्ञे विधिरेव दृष्टः ॥

यान्नवलम्बः ।

आनीय विप्र सर्वस्वं हतं घातित एव वा ।

तन्निमित्तं कृतः शस्त्रैः कुर्वन्नपि विशुध्यति ॥
 संग्रामे वाहनो यस्तु सृतः शुद्धिमवाप्नुयात् ।
 सृतकल्पप्रहारैर्वा जीवन्नपि विशुध्यति ॥
 यत्र यत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवेष्टितः ।
 अक्षयान् लभते लोकान् यदि क्लृप्तं न भाषते ॥
 मनुः ।

द्वाविंशौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ ।
 परित्राङ्गयोगयुक्तश्च रणे वाभिमुखो हतः ॥
 भविष्यपुराणात् ।

यो ब्राह्मणार्थमुद्युक्तः प्राणैर्यदि विमुच्यते ।
 प्राप्नोति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥
 ब्रह्मवैवर्त्तात् ।

गीत्राङ्गणस्त्रामिधने महार्णवे
 त्यक्त्वा शरीराण्यभयास्तु ये नराः ।
 न योगिनस्तत्परमात्मचित्रकाः
 फलं लभन्ते शमतां जनादिभिः ॥
 यदाह गालिहोत्रः ।

या संख्या रोमकृपाणां वाहकस्य हयस्य च ।
 तावत्तमा वसेत् स्वर्गं हयपृष्ठहतो नरः ॥
 यं लोकं वाजिपृष्ठेषु हता गच्छन्ति मानवाः ।
 तं लोकमधिगच्छन्ति वङ्गवासु हताश्च ये ॥
 पालकाप्यः ।

गजस्तम्बहता यान्ति स्वर्गं स्वर्गेऽपि मत्ततः ।

तुभ्यानोगत्रयं (१) वीचिर्वारिधेरिव मन्दिरः ॥
 शरतोमरचक्रैश्च नागस्कन्धहता नराः ।
 क्षणात्सर्गं प्रयान्त्येव यावदाहृतसंप्लवं ॥

इति संग्रामविधिः ।

—०००@०००—

अथ वृषोत्सर्गः ।

कार्त्तिकवामशयुज्यां वा । तत्रादौ वृषभं परीक्षेत । जीव-
 वक्षायाः पुत्रं सर्व्वलक्षणोपेतं नीललोहितं वा पुच्छपादेषु
 सर्व्वशुक्तं गूढस्याच्छादकं ।

ततो गवां मध्ये सुममिदमग्निं परिस्तोष्य पौष्पञ्चरुं यप-
 यित्वा पूषा गा अन्वेतु न इहरादिति च हुत्वा वृषभमथस्कार-
 माह्वयेत् । एकस्मिन् पार्श्वे चक्रेण अपरस्मिन् शूलेनांकितञ्च
 हिरण्यवर्णं चतसृभिः शब्दोदेवोति च स्थापयेत् । स्नातालङ्कृतं
 स्नातालङ्कृताभिद्यतसृभिर्वक्षतरौभिः सार्धमानौय रुद्रान् पुरुष-
 सृक्तं कूष्माण्डीञ्च जपेत् ।

पिता वक्षेति मन्त्रे वृषभस्य दक्षिणे कणौ ।

वृषो हि भगवान् धर्म्यथतुष्यादः प्रकीर्त्तितः ।

वृणोमि तमहं भक्त्या स मां रक्षतु सर्व्वतः ॥

एनं युवानं पतिं वी ददानि तेन क्रीडन्तीधरश्च प्रियेण ।

मानः आसन्ननुषेति ।

माहात्म्यं हि प्रजयामातनूभिर्मारधामद्विषते सोमराजन् ।
 वषं वक्ततरीयुक्तं ऐशान्यां कारयेत् दिशि ।
 होतुर्वस्त्रयुगं दद्यात्सुवर्णं कांस्यमेव च ॥
 अयस्कारस्य दातव्यं वेतनं मनसेप्सितं ।
 भोजनं बहुसार्प्यं ब्राह्मणांश्चात्र भोजयेत् ॥
 उत्कृष्टो वषभो यस्मिन् पिवत्यथ जलाशये ।
 शृङ्गे णोल्लिखते भूमिं यत्र कवन दर्पितः ।
 पितृणामन्नपानादि प्रभूतमुपतिष्ठते ॥

ब्रह्मपुराणे ।

अन्यच्चैत्रां वषोत्सवं कार्त्तिक्यां वा प्रयत्नतः ।
 कर्त्तव्यः स्रष्टव्यश्चेतस्त्रिभिर्वर्णैर्द्विजातिभिः ॥
 वषभः कृष्णसारस्तु प्रत्यग्रस्तु त्रिहायनः ।
 मनोज्ञो दर्शनीयश्च सर्वलक्षणसंयुतः ॥
 अष्टाभिर्धनुभिर्युक्तश्चतुर्भिरथवा क्रमात् ।
 त्रिहायनीभिर्धन्याभिः सुरूपाभिश्च शोभितः ॥
 सर्वोपकरणोपेतः सर्वसस्यचरो महान् ।
 उत्कृष्टो विधिनानेन अपि स्मृतिविधानतः ॥
 प्रागुदक्पवणे देशे मनोज्ञे निर्ज्जने वने ।
 न च वाह्यो न तत्क्षीरं पातय्यं केनचित् क्वचित् ।
 स्वधा पिष्टभ्यो मादभ्यो बन्धुभ्यश्चापि दत्तये ॥
 मादपचाच्च ये केचित् ये चान्ये पिष्टपचजाः ।
 गुरुश्चशरवन्धूनां ये कुलेषु समुद्भवाः ।
 ये प्रेतभावमापन्ना ये चान्ये आहवर्जिताः ।

वृषोत्सर्गेन ते सर्वे लभन्ते वृषिमुत्तमां ॥
 दद्यादनेन मन्त्रेण तिलाक्षतवृतं जलं ।
 पितृभ्यश्च समासेन ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां ॥
 ततः प्रमुदितास्तेन वृषभेण समन्विताः ।
 वनेषु गावः क्रीडन्ति वृषोत्सर्गप्रसिद्धये ॥
 अप्रवृत्ते वृषोत्सर्गे दाता वक्रोक्तिभिः पदैः ।
 ब्राह्मणानाह यत्किञ्चिन्नयोत्सृष्टन्तु निर्जने ॥
 तत्कश्चिदन्यो न नयेद्दिभाज्यन्तु यथाक्रमं ।
 वृषोत्सर्गादृते नान्यत् पुण्यमस्ति महौतले ॥

मत्स्यपुराणे ।

मनुस्मृत्या च ।

भगवन् श्रोतुमिच्छामि वृषभस्य तु लक्षणं ।
 वृषोत्सर्गविधिश्चैव तथा पुण्यफलं महत् ॥
 धेनुमादौ परीक्षेत सुग्रीवां लक्षणान्वितां ।
 अव्यङ्गमपरिक्लिप्तां जीववत्सामरोगिणीं ॥
 स्निग्धवर्णां स्निग्धक्षुरां स्निग्धशृङ्गान्तयैव च ।
 मनोहरातिसौम्याश्च सुप्रमाणामनुवृतां ॥
 आवर्त्तैर्दक्षिणावर्त्तयुक्ता दक्षिणतश्च या ।
 वामावर्त्तैर्वामतश्च विस्तीर्णजघनस्तना ॥
 मृदुसंहतताम्बोष्ठी रक्तजिह्वा सुपूजिता ।
 आस्यावदीर्घा स्फुटितरक्तजिह्वा तथा च या ॥
 ताम्बाभवलिनेत्रा च शफैरविरलैर्दन्तैः ।

वैदूर्यमधुवर्णं च जलबुद्बुदसन्निभैः ॥
 रक्तसिन्धौ च नयनैस्तथा रक्तकनीलकैः ।
 सप्तघटुर्दंष्ट्रदन्ता भवेदश्यामतालुका ॥
 बहुवृता सुपाश्वीरुपृष्ठपद्मसमायुता ।
 अष्टावतशिरोग्रीवायुता सा शुभलक्षणा ॥
 बहुवृता भवेत् केषु केषु पद्मसु चायता ।
 आयताथ तथैवाष्टौ धेनूनाङ्गे शुभावहाः ॥

मत्स्य उवाच ।

चरः पृष्ठं शिरः कुक्षिः श्रोणी च वसुधाधिप ।
 बहुवृतानि धेनूनां कथयन्ति विचक्षणाः ॥
 कर्णौ नेत्रे ललाटश्च पक्षैव रविनन्दन ।
 समायतानि गच्छन्ते पुच्छं गस्तश्च चामरं ॥
 चत्वारश्च स्तना राजन् एवमष्टौ मनीषिभिः ।
 शिरोग्रीवायुताश्चैव भूमिपालायता भृशं ॥
 तस्याः सुतं परीक्षित वृषभं लक्षणान्वितं ।
 उच्चतस्कन्धककुदं नटजुलाङ्गूलकम्बलं ॥
 महाकटिं तटस्कन्धं वैदूर्यमणिलोचनं ।
 प्रबालवर्णमृद्धायं सुदीर्घमणिबालधिं ॥
 नवाष्टदशसंख्यैर्वा तीक्ष्णायैर्दंष्ट्रिनैः शुभैः ।
 मल्लिकाक्षश्च मोक्षव्यो गृहेऽपि धनधान्यदः ॥
 वर्णतस्ताम्रकपिलौ ब्राह्मणस्य प्रगच्छते ।
 श्वेतौ रक्तश्च गौरश्च कृष्णः पाटल एव च ॥
 इन्द्रनीलाभपृष्ठश्च श्वेतः पद्मकालकः ।

पृथुवर्णो महास्तन्यचक्षूरोमा च यो भवेत् ॥
 रक्ताक्षः कपिलो यश्च रक्तगृह्यश्च यो भवेत् ।
 श्वेतोदरः कृष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्य च शस्यते ॥
 श्विग्वरत्नेन वर्णेन क्षत्रियस्य प्रशस्यते ।
 काञ्चनाभेन वैश्यास्य कृष्णे नाप्यन्यजन्मनः ॥
 यस्य प्रागायते गृह्णे स्वमुखाभिमुखे सदा ।
 सर्वेषामेव वर्णानां स च सर्वार्थसाधकः ॥
 मार्जारपादकपिलो धन्यः कपिलपिङ्गलः ।
 श्वेतो मार्जारपादस्तु धन्यो मणिनिभेक्षणः ॥
 करटः पिङ्गलश्चैव श्वेतपादस्तथैव च ।
 स्वच्छपादधिरा यस्तु द्विपादः श्वेत एव च ॥
 कपिञ्चलनिभो धन्यस्तथा तिमिरसन्निभः ।
 धाकर्णमूलाच्छन्नं तु मुखं यस्य प्रकाशते ।
 नान्दोमुखः स विज्ञेयो रक्तवर्णो विशेषतः ॥
 श्वेतश्च जठरं यस्य भवेत् पृष्ठञ्च गोपते ।
 वृषभः स समुद्राक्षः सततं कुलवर्द्धनः ॥
 मल्लिकापुष्पचित्रश्च धन्यो भवति पुङ्गवः ।
 कमलैर्मण्डलैश्चापि चित्रो भवति गोपदः ॥
 अतसीपुष्पवर्णश्च तथा धन्यतरः स्मृतः ।
 एते धन्यास्तथा धन्यान् कीर्त्तयिष्यामि ते नृप ॥
 कृष्णताल्पोष्ठदग्ना रुच्यगृह्यगफाश्च ये ।
 अव्यक्तवर्णा हस्ताश्च व्याघ्रभस्मनिभाश्च ये ॥
 ध्वाङ्गगृध्रसवर्णाश्च तथा मूपकसन्निभाः ।

कुण्डाः कोणास्तथा खञ्जा केकः राख्यास्तथैव च ।
 विषमश्वेतपादाश्च उद्भ्रान्तनयनास्तथा ॥
 न ते वृषाः प्रमीक्ष्यन्ता न ते धार्यास्तथा गृहे ।
 मीक्ष्यन्ताश्च धार्याणां भूयो वक्ष्यामि लक्षणं ॥
 खस्तिकाकारशृङ्गाश्च मेघीषसदृशस्रजनाः ।
 महाप्राणाश्चैव तथा मत्तमातङ्गगामिनः ॥
 महोरस्ता महीच्छासा महाबलपराक्रमाः ।
 गिरः कर्णौ ललाटश्च बालधिधरणास्तथा ॥
 नेत्रे पार्श्वे च कर्णानि शस्यन्ते चन्द्रसन्निभाः ।
 श्वेतान्येतानि शस्यन्ते कृष्णस्य तु विशेषतः ॥
 भूमौ कर्षति लाङ्गूलं सुस्थूलश्चैव बालधि ।
 पुरस्तादुद्यतो नाली हयभस्तु प्रशस्यते ॥
 शक्तिध्वजपताकाभा येषां राज्ञी विराजते ।
 अर्धबाहुस्तु ते धन्या वित्तसिद्धिजयावहाः ॥
 प्रदक्षिणा निवर्त्तन्ते स्रयं ये विनिवर्त्तिताः ।
 समुन्नतशिरोघ्नीवा धन्यास्ते यूथवर्धनाः ॥
 रक्तशृङ्गोपनयनाः श्वेतवर्णो भवेदादि ।
 शफैः प्रबालसदृशैर्नास्ति धन्यतमस्ततः ॥
 एते धार्याः प्रयत्नेन मीक्ष्यन्ता यदि वा वृषाः ।
 धारिताश्च तथा मुक्ता धनधान्यविवर्धनाः ॥
 चरणाश्च मुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपते ।
 लाक्षारससवर्णश्च तं नीलमिति निर्दिशेत् ॥
 वृष एव स मीक्ष्यन्तो न स धार्यो गृहे भवेत् ।

तदर्थमेवाविरला लोके गाथा पुराणकौ ।
एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्यप्येको गथां व्रजेत् ॥

एवं वृषं लक्षणसम्पुक्तं
गृहीद्वं क्रीतमपि राजन् ।
मुक्ता न शोचेन्नरणं महात्मा
नो वा विधिं वै महते विधास्येत् ॥
आदित्यपुराणात् ।

भानुरुवाच ।

मुच्यन्ति वृषभं ये तु नीलश्चैव सुगीभनं ।
लाङ्गूलाकर्षसर्वाङ्गं शृङ्गयुक्तं मनीहरं ॥
कार्तिकां ददते यस्तु दत्त्वा पूजां न संग्रयः ।
त्रिवर्षास्त्वथ गुर्विन्धो दद्याद्वावो वृषस्य च ॥
सावित्रीञ्च जपेत्तत्र तथा चैवाघमर्षणं ।
कर्णजाप्यं प्रदद्यात् तु वृषभस्य न संग्रयः ॥
घण्टां लौहकतां दद्यात् शृङ्गैश्च पटलैः शुभैः ।
रुद्रस्याग्ने भोजयेच्च ब्राह्मणान्वै यथाविधि ॥
यावन्ति रोमकूपाणि वृषभस्य भवन्ति वै ।
गवाश्चैव तथा लोम यावच्छयति वै मुने ।
तावत्कोटिसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥
यत्किञ्चित् कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षितः ।
ते सर्वे विलयं यान्ति गोपते परिमोचनात् ॥
वृषभस्यैव शब्देन पितरः सपितामहाः ।
आखण्डलेन दृश्यन्ते स्वर्गलोके न संग्रयः ॥

जले प्रक्षिप्य लाङ्गूलान्तोयञ्चोदरते वृषः ।
 दयवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ॥
 कूले समुच्छ्रिता यावच्छङ्गे लिखति कृत्तिकां ।
 भक्ष्यभोज्यमयैः शैलैः पितरस्तेन तर्पिताः ॥
 गवां मध्ये यदा चैव वृषभः क्रीडते तु यः ।
 अक्षरसां सहस्रेण क्रीडन्ते पितरः सदा ॥
 लाङ्गूलमुत्सृजन् यावत्तोये संक्रीडते तु सः ।
 अक्षरोगणसङ्घैव सेव्यन्ते पितरस्तदा ॥
 सहस्रदत्तमात्रेण तद्वागेन यथाविधि ।
 दत्तिस्तु या पितॄणां वै सा वृषेण समीच्यते ॥

देवीपुराणात् ।

मनुरुवाच ।

अश्वमेधसमं पुण्यं वृषोत्सर्गादवाप्यते ।
 रेवत्यां वाश्विने मासि कृत्तिकां कार्तिकस्य वा ॥
 गोविवाहोऽयं वा कार्थ्यो माघ्यां वै फाल्गुनेऽपि वा ।
 शिवीमामङ्गलं चैव तृतीयायां महाफलं ॥
 अश्वत्थोदुम्बरौ योगं विवाहविधिना भवेत् ।
 सतीरणं भवेत्तीर्थं उत्सङ्गे गोकुलेऽपि वा ॥
 चतस्री वत्सिका भद्रा द्वौ वा सश्ववतोऽपि वा ।
 वत्सं सर्वाङ्गसंपूर्णं कन्या सा वत्सिका भवेत् ॥
 अलङ्घ्यत्वा यथाशीघ्रं उत्सर्गं कारयेन्मने ।
 विवाहमेकवात्सर्यं नीलेन च लभते सदा ॥

वृषेण अश्वमेधस्य यागस्य लभते फलं ।
 जायेरन् बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 यजेत चाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥
 रोहितो यस्तु वर्णेन शङ्खवर्णस्त्वरो वृषः ।
 सलाङ्गूलं शिरः श्वेतं स वै नीलवृषः स्मृतः ।
 अङ्गं वीत्सृज्य वै पूर्वं गां वालङ्कृत्य सर्व्वतः ॥
 तदाप्ते वामतश्चक्रं याम्ये शूलं समालिखेत् ॥
 धातुना हेमतारेण आयसेनाथवाङ्मयेत् ।
 एवं कृत्वा अवाप्नोति फलं वाजिमखोदितं ॥
 यमुद्दिश्योक्तृजेदङ्गं स लभेताविचारणात् ।
 यथा शिवीमयोरर्चा पूजिता सर्व्वकामदा ॥
 एवं देवत्रयं यद्वा अनन्तं लभते फलं ।
 मङ्गलं विहितं यच्च कृत्वा गोदानजं फलं ।
 क्रतोः सहस्रं कृत्वा यत् वृषोक्तर्गाद्वाप्नुयात् ॥

वाराहपुराणात् ।

मुक्ता तु नीलकण्ठस्तु कौमुद्याः समुपागमे ।
 यादं कृत्वा तु सुश्रोणि तर्पयित्वा द्विजातयः ॥
 दत्त्वा तिलोदकं पिण्डं पितृपैतामहेषु च ।
 नरा ये चात्र तिष्ठन्ति पतिताः पितृबान्धवाः ॥
 तेषान्नाता भविष्यन्ति नीलाङ्गुष्ठी यथाविधि ।
 सृष्ट्वीत्वीडुम्बरं पात्रं कृत्वा कृष्णतिलोदकं ॥
 विप्राणां वचनं कृत्वा यथाशक्त्या च दक्षिणां ।
 नीलकण्ठस्य लाङ्गूले तीव्रमभ्युत्सृजेद्यदि ॥

षष्टिवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ॥
 मुक्तमात्रेण शृङ्गेण नीलकण्ठेन भेदितं ।
 उद्धृतं यदि सुशोणि पङ्कं शृङ्गगतं भवेत् ॥
 बान्धवाः पितरस्तस्य नरके ये वसन्ति च ।
 उद्धृता नरकात् सर्वे सोमलोकं व्रजन्ति ते ।
 नीलकण्ठस्य मुक्तस्य बहुपुण्येन सुन्दरि ॥
 षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षगतानि च ।
 सोमलोके तु मुञ्चन्ति सर्वेऽनृतरसं सदा ॥

कालिकापुराणात् ।

अनिलाद् उवाच ।

नीलोत्पलसमप्रख्यः श्वेताङ्गश्चन्द्रमस्तकः ।
 सुभ्रूर्युवा लोहिताक्षो वृषभो नील उच्यते ॥
 अथवा लोहितं पिङ्गं सुखेतं वा विमोचयेत् ।
 चतुष्पात् सकलो धर्मो वृषोऽयं हरवाहनः ॥
 तमुद्दिश्य समो कूप्यो विधिना येन मे शृणु ।
 सोपवासः शुचिः स्नात्वा गवाक्षैव हरालयं ॥
 वितानद्वीपमुच्छाद्य विन्यसेच्छिवमूर्धनि ।
 गव्येन शुभगन्धेन स्नानं संकारयेच्छिवे ॥
 पलैस्तु पञ्चविंशतिः सर्पिषा यत्नतो बुधः ।
 समुद्धृत्य कषायैस्तु चाप्य कोष्णेन वारिणा ॥
 भूयोऽप्यभ्यङ्गय यत्नेन पञ्चगव्येन शङ्करं ।
 ततः स्नाप्य शिवं भक्त्या कर्पूरागुरुचन्दनैः ॥

पूजयेत् कुसुमैः श्रेष्ठैः समालिप्य च चन्दनैः ।
 मौवर्णपङ्कजं कार्यं पञ्चविंशदलाकुलं ॥
 सरत्नञ्च न्यसेन्मूर्ध्नि केसरादं सकर्णिकं ।
 वस्त्रयुग्मं तथा श्वेतं सूक्ष्मं दद्यात्सुगोभनं ॥
 दत्त्वाघ्नं बोधयेद्दोषं ततः षड्विंशसंख्यया ।
 रोप्यताम्नादिपात्रस्थं नीराजनन्तु कारयेत् ॥
 ततो भूतबलिं दद्यात्सर्वदिक्षु प्रयत्नतः ।
 पूजान्ते पूजयेद्विप्रानष्टौ दद्याच्च दक्षिणां ॥
 ततो वेदीं वितानच्च चतुर्हस्तं प्रकल्पयेत् ।
 तत्रैवाग्निं समाधाय चरुत्रयं न्यसेद्बुधः ॥
 स्थालीपाकञ्च रुद्राय यावकं चरुपायसं ।
 तथा चाहुतये दत्त्वा एभीरौद्रवलिन्ततः ॥
 हरेः सर्वांसु काष्ठासु मन्त्रेण विधिपूर्वकं ।
 सार्द्धं वस्त्रतरोभिश्च ब्रह्मर्षीषेण वै ततः ॥
 अग्निष्विच हृषं तन्तु विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 रक्तपीतसितैः कृष्णैः पुष्पैश्चापि विभूषयेत् ॥
 संयुक्तो वस्त्रयुग्माभ्यां हेमवैदूर्यसम्भवे ।
 घण्टिके कण्टिकाभ्याञ्च वासयित्वा विभूषयेत् ॥
 विकिरेच्च ततो लाजान् जातवेदः प्रदक्षिणं ।
 परोताञ्जलिना पुच्छं सहमेन तु धारयेत् ॥
 हराय परमेशाय पुष्पोदकयुतेन च ।
 हस्तादुत्क्षिप्य भोक्तव्यो मया दत्तमुदीरयेत् ॥
 जङ्गामूर्धस्त्रिचावूर्ध्वं मोचयित्वा प्रदक्षिणं ।

अहयेत्तु त्रिशूलेन कुङ्कुमेन विपश्चितः ॥
 दद्यादर्चयते कुम्भं प्रणम्येशच्च सोदकं ।
 कर्पाईहेमविन्यस्तं सम्पूर्णं तिलसंयुतं ॥
 तं चास्य वस्त्रयुग्मेन महाचार्याय दापयेत् ।
 शिवव्रतधरान् विप्रान् संघताञ्च विशेषतः ॥
 हिरण्यवस्त्रदानेन व्रतस्थान् भोज्य दत्तयेत् ।
 दीनान्धदुःखितानाञ्च भोजनञ्चानिवारितं ॥
 अरण्ये चत्वरे वापि गोष्ठे वा मोचयेत् वृषं ।
 न गृहे मोचयेद्दिडान् पुष्कलं कामनाफलं ॥

विशुद्धधर्मोत्तरात् ।

मार्कण्डेय उवाच ।

अश्वयुक् शुक्लपक्षस्य पञ्चदशां नराधिप ।
 कार्तिके पृथग्वा मासि वृषोत्सर्गन्तु कारयेत् ॥
 ग्रहणे द्वे महापुण्ये तथा चैवायनद्वये ।
 विषुवदितये चैव सृताहे वाम्भवस्य च ॥
 सृताहे यस्य यस्मिन् वा तस्मिन्नहनि कारयेत् ।
 मातरं स्थापयित्वायं पूजयेत् कुसुमाक्षतैः ॥
 मातृश्राद्धं ततः कुर्यात् वंशाभ्युदयकारकं ।
 अकालमूलं कलसं अश्वत्थदलसेवितं ॥
 तत्र रुद्रान् समावाह्य जपयेद्भूदेवताः ।
 सुसमिद्धं शर्वा मध्ये सुविस्तीर्णं हुताशनं ।
 पशसा अर्पयेद्दिडान् चरुं पौष्णं समाहितः ॥

तथैव पौरुषं सूक्तं कृष्णशङ्कानि तथैव च ।
 ततोऽङ्घ्र्यीत वृषभमयस्कारः सुश्लिष्टवान् ॥
 शूलेन दक्षिणे पार्श्वे वामे चक्रेण निर्दिशेत् ।
 अङ्कितं स्रपयेत्पश्चात् स्नाने तस्य यथा पठेत् ॥
 हिरण्यवर्णेति ऋचयतस्तो मनुजेऽखर ।
 आपोहिष्टेति तिस्रश्च शन्नोदेवीति वाप्युत ॥
 वक्षतर्थ्ययतस्त्रस्तु तं वृषश्च नराधिप ।
 अलङ्घ्येत्ततः पश्चाद्वन्द्यमात्यैश्च शक्तितः ॥
 किङ्किणीभिश्च रस्याभिस्तथा चीनांशुकैः शुभैः ।
 ततोऽङ्किते जपेन्नान्दमिमं प्रयतमानसः ॥
 वृषो हि भगवान् धर्मयतुष्पादः प्रकीर्तितः ।
 वृषोमि तमहं भक्त्या स मां रक्षतु सर्व्वतः ॥

एतं युवानं वृषभं ददामि
 गवां पतिं यूथपतिं महार्घं ।
 अनेन सार्व्वच्चरत प्रकामं
 कामं तथा प्राप्नुत वक्षतर्थ्यः ॥
 एतं युवानं पतिं वो ददामि
 तेन क्रीडन्त्यखरत प्रियेण ।
 सहस्रमहि प्रजया मातनूभि
 स्तन्मारिषाम द्विषते सोमराजं(१) ।
 मन्त्रं पितावक्ष इति प्रतीतं
 जपेत् कर्णे वृषभस्य सव्ये ।

प्रचान्वयेत्तं वृषभं ततस्तु
 पूर्वां दिशं वत्सतरीस्तु सर्वाः ॥
 वासीयुगं होतुरथ प्रदेयं
 सुवर्णयुक्तं सष्टतच्च कांस्यं ।
 शिल्पिप्रधानस्तु तथैव मूल्यं
 देयं तथा पुष्टिमुपैति राजन् ॥
 विप्रास्तथात्र दधिसर्पिषा युतं
 सन्धोजनीयाः पयसा च मिश्रं ।
 उत्सृष्टमात्रे वृषभे व्रजन्ति
 तृप्तिं परान्तस्तु पितामहा ये ॥
 यस्मिंस्तडागे स जलं तृपार्तः
 पातुं समागच्छति तत् पितृणां ।
 दिव्यान्तु पूर्णा सकला महीपते
 लोके परे तृप्तिमसौ विधत्ते ॥
 सरिहरां काञ्चिदयोपयाति
 तृष्णान्वितस्तु पितामहानां ॥
 तृप्तिं विधत्ते सरिताम्बरिष्ठा
 सुदीर्घं कालं विविधाम्बुवाहा ॥
 दर्पणं पूर्णं स विषाणघातै-
 र्धरां यदा दारयते नरेन्द्र ।
 पित्रादयस्तस्य तदत्र कूटा
 ध्रुवं लभन्तीति न संशयोऽत्र ॥
 रोक्ताच्च तुल्यानि शतानि राजन्

मोक्षा तथा तस्य दिवं प्रयाति ।
संवत्सराणां परिपूर्णकामः
संसेव्यमानस्त्रिदशाङ्गनाभिः ।

इति वृषोत्सर्गविधिः ।

—०००—

शतानीक उवाच ।

भगवन् केन विधिना श्रोतव्यं भारतं नरैः ।
चरितं रामभद्रस्य पुराणानि विशेषतः ॥
कथञ्च वैष्णवा धर्माः शिवधर्मा अशेषतः ।
सौराणां वापि विप्रेन्द्र श्रवणे उच्यतां विधिः ॥

सुमन्तुरुवाच ।

हन्त ते कथयिष्यामि पुराणश्रवणे विधिं ।
इतिहासपुराणानि श्रुत्वा भक्त्या विशाम्यते ।
सुच्यते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥
सायं प्रातस्तथा रात्रौ शुचिर्भूत्वा शृणोति यः ।
तस्य विष्णुस्तथा ब्रह्मा तुष्यते शङ्करस्तथा ॥
प्रत्यूषे भगवान् ब्रह्मा दिनान्ते तुष्यते हरिः ।
महादेवस्तथा रात्रौ शृण्वतां तुष्टिमाप्नुयात् ।
पुराणानि दशाष्टौ च तदेकं शृण्वतां विभो ।
भारतं राजशाट्ठं च शृणु तेषाञ्च यत् फलं ।
विधानं वाचकस्येदं शृणु तावद्विशाम्यते ॥
शुद्धवासा महादेव स्थानं यत् समयान्वितं ।

प्रदक्षिणं ततः कृत्वा या तस्मिन् देवतैव हि ॥
 तां विधानेन सर्वेषां अशेषगुणवन्तृषु ।
 नमस्कृत्य यथा श्राव्यं शिवमस्त्विति चान्ततः ।
 नान्यतो नृपशार्दूल सर्ववर्णैर्महीपते ॥
 शूद्राणां पुरतो वैश्या वैश्यानां क्षत्रियास्तथा ।
 क्षत्रियाणां तथा विमाः शृण्वन्तेऽतेऽयतः सदा ।
 मध्यस्थितोऽथ सर्वेषां वाचको वाचवेन्मृष ।
 ये च सङ्हरजा राजन् दूरात्तच्छूद्रपृष्ठतः ॥
 ब्राह्मणं वाचकं विश्वामान्यवर्णजमादरात् ।
 श्रुत्वान्यवर्णजाद्राजन् वाचकाक्षरकं ब्रजेत् ॥
 इत्थं हि शृण्वतां तेषां वर्णानामनुपूर्व्वयः ।
 मासि मासि भवेद्भ्राजन् पारणं कुरुनन्दन ॥
 त्रयोदशमासो राजन् पूजयेद्वाचकं नृप ।
 मासि पूर्णं नृपयेत् दातव्यः स्वर्णमापकः ॥
 ब्राह्मणेन महावाहो हौ देवौ क्षत्रियेण तु ।
 वाचकस्य नृपयेत् वैश्येनापि च यस्तथा ॥
 शूद्रेणाप्यथ चत्वारो दातव्याः स्वर्णमापकाः ।
 मासि मासि नृपयेत् शूद्रया वाचकस्य तु ॥
 प्रथमे पारणे राजन् वाचकं पूज्य शक्तितः ।
 अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
 कार्त्तिकेति महावाहो कार्त्तिकं वावदेव तु ।
 अग्निष्टोमं गोसवच्च ज्योतिष्टोमं तथैव च ॥
 मैत्रावरुणं वाजपेयं वैश्वदेवञ्च तथा विभुं ।

माहेश्वरं तथा ब्राह्मं पुण्डरीकञ्च भूपते ॥
 आदित्यवज्रस्य यथा राजसूयाश्वमेधयोः ।
 फलं प्राप्नोति राजेन्द्र मासैर्द्वादशभिः क्रमात् ॥
 इत्थं यज्ञफलं प्राप्य वाति लोकानधीत्तमान् ॥
 समाप्ते पर्वणि तथा स्वयत्क्रिया तर्पयन् नृप ।
 वाचकं ब्राह्मणञ्चैव सर्व्यकामैः प्रपूजयेत् ॥
 गन्धमाल्यानि दिव्यानि वस्त्राख्याभरणानि च ।
 वाचकाय प्रदद्यात्तु ततो विप्रान् प्रपूजयेत् ॥
 हिरण्यं रजतं वस्त्रं गावः कांस्योपदीहनीः ।
 दत्त्वा तु वाचकायेह श्रुतस्य प्राप्नुते फलं ॥
 वाचकः पूजितो येन प्रसन्नास्तस्य देवताः ।
 तस्माद्धनं सदा पूर्वं देयन्तस्य विदुर्वुधाः ॥
 आदि तस्य द्विजो भुङ्क्ते वाचकः श्रद्धयान्वितः ।
 भवन्ति पितरस्तस्य दत्त्वा वर्षशतं नृप ॥
 ब्राह्मणादिषु वर्णेषु सन्त्यर्थं वाचयेन्नृप ।
 य एवं वाचयेद्राजन् स विप्रो व्यास उच्यते ॥
 अतीत्यथा वाचयानी ज्ञेयोऽसौ पित्रनामतः ।
 इत्यभूतो वसेद्यस्मिन् वाचको व्याससंमितः ॥
 देशेषु पत्तने राजन् स देशः प्रवरः स्मृतः ।
 प्रणम्य वाचके भक्त्या यत् फलं प्राप्यते नरैः ॥
 न तत्कृतुसहस्रेण प्राप्यते कुरुनन्दन ॥
 यथैकतो ग्रहाः सर्व्वे एकतस्तुदिवाकरः ।
 तथैकतो द्विजाः सर्व्वे एकतस्तु स वाचकः ॥

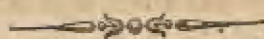
दैवे कर्मणि पित्रे च पावनं परमं नृप ।
 वाचकश्च यतिश्चैव तथा चैव षडङ्गवित् ॥
 एते सर्वं नृपयेठ विज्ञेयाः षड्भक्तिपावनाः ।
 त्रिविधं वाचकं विद्यात्सदारगुणभेदतः ॥
 आचकश्च महाबाहो त्रिविधो गुणभेदतः ।
 श्रवितो कथ्यमानो त्वं निबोध गदतो मम ॥
 अतिद्रुतं तथाऽऽसृष्टं खरसर्वविवर्जितं ।
 पदच्छेदविहीनञ्च तत्तद्भावविवर्जितं ॥
 अवुध्यमानो ग्रन्थार्थं लोलशोक्ताहवर्जितः ।
 ईदृशं वाचयेद्यस्तु स विप्रश्च नरेश्वर ॥
 क्रोधनोऽप्रियवादी च अज्ञातो ग्रन्थदूषकः ।
 न च त्रुटयति कष्टानि स ज्ञेयो वाचकोऽधमः ॥
 विस्मयमद्भुतं शान्तं स्पष्टाचरपदं तथा ।
 तारस्तरसमायुक्तं रसभावविवर्जितं ॥
 अवुध्यमानो ग्रन्थार्थं वाचयेद्यस्तु वाचकः ।
 स ज्ञेयो राक्षसो राजन् इदानीं सात्विकं शृणु ॥
 ग्रन्थार्थं बुध्यमानस्तु समयं कृतस्त्वगो नृप ।
 ब्राह्मणादिषु वर्णेषु अर्चयेद्दिधिवन्मृप ॥
 य एवं वाचयेद्राजन् स ज्ञेयः सात्विको बुधैः ।
 अहाभक्तिविहीनोऽसौ लोभी च दूषकस्तथा ॥
 हेतुवादपरो राजन् तथासूयासमन्वितः ।
 नित्या नैमित्तिकी काम्यामददहक्षिणां नृप ॥
 वाचकाय महाबाहो शृणुयाद्यस्तु मानवः ।

स ज्ञेयस्तामसो राजन् तामसो मानवः सदा ।
 न तस्य पुरतो वीर वाचयेत् प्राज्ञ एव हि ॥
 प्रसङ्गात् शृणुयाद्यस्तु यदाभक्तिविवर्जितः ।
 श्रोता कौतुकमाचस्तु स ज्ञेयो राजसो बुधैः ॥
 सन्त्यज्य सर्वकर्मणि भक्तिश्च स समन्वितः ।
 सततं पूजयानस्तु वाचकं श्रद्धया नृप ॥
 नित्ये नैमित्तिके काम्ये गुरवे च ददत्तया ।
 य एवं वाचको वीर स ज्ञेयः सात्विको बुधैः ॥
 व्यासः पूज्यः यावकाणां यथा व्यासवचो नृप ।
 तस्मात् पूज्यो नृपयेष्ट प्रथमं वाचको बुधैः ॥
 आपत्काले च वृद्धो च तस्मात्सौ गुरुवत् स्मृतः ॥
 वैशाखसमये वीर तृतीयायान्तु सव्रत ।
 कार्त्तिकव्यामघ माघ्याञ्च संपूज्यः प्रथमो भवेत् ॥
 पर्वस्वेतेषु च विभो संपूज्य धर्मतः स्मृतः ॥
 हिरण्यञ्च सुवर्णञ्च धनं धान्यं तथैव च ।
 अन्नञ्चापि तथा पक्कं मांसञ्च कुरुनन्दन ।
 दातव्यं प्रथमं तस्मै यावकैरतिभक्तितः ॥
 दत्त्वा पुष्पं फलं तोयं पत्रमिन्धनमेव च ।
 सारस्वतञ्च यच्चान्यत्तस्मै देयं समन्ततः ॥
 अथ सर्वैस्तथा कार्यं यावकैः पूजनं नृप ।
 वाचकस्तु यथा नित्यं सुखमास्ते नराधिप ॥
 न पीड्यते यथा बन्धैस्तथा कार्यं नराधिप ।
 हेमन्ते क्षीमग्रं देयं क्वचं प्राहृषि चोत्तमं ॥

उपानहौ कालयोगे कालौ वै कुशलोमशौ ॥
 यदा दातुं न शक्नोति मायकं काश्चनस्य तु ।
 ततस्तस्य तदा दद्यात् मायकं त्रेयसेऽनघ ॥
 तद्भावे हिरण्यन्तु वित्तयाठं विवर्जयेत् ।
 सृत्तिकापि हि दातव्या कुर्वता सफलं श्रुतं ॥
 इत्येषा कथिता नित्या मासि मासि भवेत्ततः ।
 नैमित्तिकौ भवेद्राजन् ग्रहणादिषु पर्वसु ॥
 अमले वाससी राजन् गन्धमाल्यविभूषणे ।
 समाप्ते पर्वणि विभो दातव्ये भूतिमिच्छता ॥
 ज्ञात्वा पर्वसमाप्तिन्तु वाचकं पूजयेद् बुधः ।
 आत्मानमपिविक्रीय य इच्छेत् सफलं श्रुतं ।
 नैमित्तिकौ च नित्याश्च दक्षिणां न ददाति यः ॥
 शृणोति च सदा तात तस्य तत् निष्फलं फलं ।
 चतुर्गुणा भवेद्राजन् या नित्यं दक्षिणा विभो ॥
 ऐच्छकं भोगमाप्नोति इत्याह भगवान् शिवः ।
 इत्येष कथितो राजन् पुराणश्रवणे विधिः ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-
 धीश्वर-सकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते
 चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
 प्रकीर्णकप्रतानि ।

अथ शान्तिकपौष्टिकानि ।

नीतः शान्तिमनः स्वदानमलिलस्त्रावैः सहस्रै रसो
येनात्यर्थकदर्थितार्विनिवहो दारिद्रदावानलः ।
लोकं यः सततहृपालुहृदयः पुष्पाति वृष्णातुरं
सोऽयं शान्तिकपौष्टिकानि मदितुं हेमाद्रिरद्योद्यतः ॥

तत्र विनायकस्त्रपनमुच्यते ।

आह याज्ञवल्क्यः ।

विनायकः कर्मविघ्नसिद्धार्थं विनियोजितः ।

गणानामाधिपत्ये च रुद्रेण ब्रह्मणा तथा ॥

तेनोपसृष्टो य स्तस्य लक्षणानि निबोधत ।

स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थं जलं शृङ्गांश्च पश्यति ॥

अत्यर्थमिति स्तोतसि क्रियते निमज्जति वा अवगाहमात्रस्य

च बलवत्वात् ।

काषायवाससश्चैव क्रव्यादद्याधिरोहति ॥

क्रव्यादः, गृध्रव्याघ्रादीन् ।

अन्यजैर्गर्दभैरुद्रैः सहैकत्रावतिष्ठति ।

व्रजमानं तथात्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ॥

परैः शत्रुभिः, पृष्ठतो धावद्भिरभिभूयमानं मन्यते ।

विमानानि फलारम्भाः संश्लेथेति निमित्ततः ।

तेनोपसृष्टो लभते न राज्यं राजनन्दनः ॥

कुमारो न च भर्तारमपत्यङ्गमसङ्गता ।

आचार्यत्वं योचिष्यन्न न शिष्योऽध्ययनं तथा ॥

वयिक् लाभं न वाप्नोति क्वचिच्चैव क्वचोवलः ।

स्रपनं तस्य कर्त्तव्यं पुण्येऽङ्गि विविपूर्वकं ॥

पुण्येऽङ्गि, यनुकूलनचनादियुतेऽङ्गि न रात्रौ ।

गौरसर्षपकलेन साज्येनोक्तादितस्य तु ।

‘उक्तादनमुदत्तं न’ ।

सर्वोषधैः सर्वं गन्धैर्विलिप्तशिरसस्तथा ।

भद्रासनोपविष्टस्य स्रस्तिवाचाः द्विजाः शुभाः ॥

शुभा यनूचानाः । चत्वारो द्विजाः स्रस्ति भवन्तो हवन्त्विति
वाचाः । अस्मिन् समये गृह्योक्तविधिना पुष्पाहवाचनं कुर्यात्-
दित्यर्थः ।

अश्वस्थानाहजस्थानाहज्जीकात् सङ्गमात् ऋदात् ।

सृत्तिकां रोचनां गन्धान् गुग्गुलुचासु नित्तिपेत् ॥

या आहता द्वेकवर्णयतुभिः कलशैर्ऋदात् ।

चर्मस्थानदुहे रक्ते स्थाप्य भद्रासनं तथा ॥

तत उक्तोदकसृत्तिकां गन्धादिसङ्घितां सूतादिपल्लवोपशो-
भितान् तान्स्रग्दामवेष्टितकण्ठान् चन्दनेन चर्चितान् नवा-
हृतवसुभूषितांश्चतुरः कलशांश्च तिसृषु पूर्वादिषु दिक्षु स्थापयि-
त्वा शुची सुलिप्ते स्रष्टिले रचितपञ्चवर्णस्रस्तिके लोहितमानदुहं
चर्मोत्तरलोमपाचीनयोवमास्तौर्ध्वं तस्योपरि श्वेतवस्त्रप्रच्छा-
दितमासनं स्थाप्य तत्रोपविष्टस्य स्रस्तिवाचनानन्तरं जीवत्पति-
पुत्राभिः रूपगुणमालिनीभिः स्नातमङ्गलस्य गुरुरभिषेकं कुर्यात् ।

सहस्राचं शतधारमृषिभिः पावनं कृतं ।
 तेन त्वामभिषिञ्चामि पावमानाः पुनन्तु ते ॥
 भगन्ते वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः ।
 भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं समर्षयो विदुः ॥
 यत्ते केशेषु दीर्घाग्नं सीमन्ते यच्च मूर्धनि ।
 ललाटे कर्णयोरक्षीरापस्तत् घ्नन्तु ते सदा ॥
 कलशत्रये मन्त्रत्रयमुक्तं, चतुर्थं तु सर्वमन्त्रैरभिषेकः ।
 स्नातस्व सार्षपन्तैलं शुवेणोदुम्बरेण तु ॥
 जुहुयान्मूर्धनि कुशान् सव्येन परिगृह्य च ।
 सव्यपाणिगृह्योत्कुशानन्तर्द्वारं जुहुयात् ॥
 मितश्च संमितश्चैव तथा शालकटं कटौ ।
 कूष्माण्डो राजपुत्रश्चेत्यश्ववाहसमन्वितैः ।
 नामभिर्वलिमन्त्रैश्च नमस्कारसमन्वितैः ॥
 प्रणवादिभिरितिशेषः ।

अनन्तरं लौकिकेऽग्नौ स्थालीपाकविधिना चरुं यपयित्वा
 तैरेवषड्भिर्मन्त्रैस्तस्मिन्नेवाग्नौ हुत्वा तच्छेषश्च बलिमन्त्रै-
 रिन्द्राग्नि-यम-निर्ऋति-वरुण-वायु-सीमेशानत्रह्मान्तानां नाम-
 भिश्चतुर्थ्यन्तैर्नमोन्तैस्तेभ्यो बलिन्दद्यात् ।

दद्याच्चतुर्थ्ये सूर्यं कुशानास्तूर्थ्यं यत्नतः ।

कृताकृतांस्तण्डुलांश्च पललोदनमेव च ॥

कृताकृताः सकृद्वहताः तण्डुलाः पललं तिलपिष्टन्तस्मि-
 यमोदनं पललोदनं ।

मत्स्यान् पक्षांस्तथैवामान् मांसमेतावदेव तु ।

चित्रं पुष्पं सुगन्धञ्च सुराञ्च त्रिविधमपि ॥

मूलकं पूरिकां पूषांस्तथैवोण्डरकस्रजः ।

दध्यन्नं पायसञ्चैव गुड़पिष्टं समोदकं ।

उण्डरका पिष्टादिमयः ताः प्रोताः स्रजः, गुड़पिष्टं गुड़मिश्रं
शाल्यादिपिष्टं ।

एतान् सर्वानुपाहृत्य भूमौ कृत्वा ततः शिरः ।

एतान्वाहृत्य

श्रीं तत्पुरुषाय विघ्नहे वक्रतुण्डाय धीमहि

तन्नो दन्ती प्रचोदयात् । इति विघ्ने शं ।

सुभगायै विघ्नहे काममालिन्यै धीमहि तन्नो गौरो प्रचोदया-
दिति अम्बिकां नमस्कुर्यात् ।

एवं विनायकं तज्जनन्यै संपूज्योपहारशेषमास्तीर्य कुशे
सुर्पे निधाय चतुष्पथे निदध्यात् ।

बलिं गृह्णन्त्विमं देवा आदित्या वसवस्तथा ।

मरुतोऽथाग्निनौ रुद्राः सुपर्णाः पन्नगा यहाः ॥

असुरा यातुधानाश्च पिशाचा मातरो नगाः ।

शान्तिन्यो यच्चवेतालयोगिन्यः पूतना शिवाः ॥

जम्भकाः सिङ्गगन्धर्वा मालाविद्याधरानघाः ।

दिक्पाला लोकपालाश्च ये च विघ्नविनायकाः ॥

जगतां शान्तिकर्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः ।

भूषराः खेचराश्चैव ये चान्ये चोपदेशिकाः ॥

मां विघ्नो मा च मे पापं मा सन्तु परिपत्तिनः ।

सौम्या भवन्ति दत्ताय भूतप्रेताः सुखावहाः ॥

इत्येते चतुष्पथे बलिहरणमन्त्राः ॥

विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽम्बिकां ।

दूर्वासर्षपपुष्पाणां दत्तार्घ्यं पूर्णमञ्जलिं ॥

स कुसुमेनोदकेनार्घ्यं दत्त्वा दूर्वासर्षपपुष्पाणां पूर्णमञ्जलिञ्च
दत्त्वोपतिष्ठेत् वक्ष्यमाणमन्त्रेण ।

रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे ।

सुखान् देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे ॥

विनायकोपस्थाने भगवन्नित्यूहः ।

ततः शुक्ताम्बरधरः शुक्लमात्मानुलेपनः ।

ब्राह्मणान् भोजयेद्दद्याद्भस्त्रयुग्मं गुरोरपि ॥

गुरोर्दक्षिणादानमप्यपिशब्दात् । विनायकोद्देशेन ब्राह्मणेभ्यश्च ।

एवं विनायकं पूज्य ग्रंहांश्चैव विधानतः ।

कर्मेणां फलमाप्नोति त्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमां ॥

आदित्यस्य सदा पूजां तिलकं स्वामिनस्तथा ।

महाभोगपतयैव कुर्वन् सिद्धिमवाप्नुयात् ॥

विनायकोपसृष्टाधिकारे ।

भविष्यत्पुराणे ।

करणे मूढमात्मानमनीलान्तरगस्तथा ।

पितृभिद्याहती यातिश्मशाननिकटं नृप ॥

करणे विधेये कार्ये अनीलान्तरगः भूम्त्यादावसंलग्नः सन्न-
न्तरीक्षे गच्छतीत्यर्थः ।

पश्यते नृपशार्दूल स्वप्नान्ते नात्र संशयः ।

तेलाद्रिं गात्रविधुरं करवीरविमूषितं ॥

स्वप्नान्ते स्वप्नमध्ये । तथा

स्वपनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽङ्घ्रि विधिपूर्वकं ।

गौरसर्षपकल्केन सक्तुनोत्सादितो नरः ॥

शुक्लपत्रे चतुर्थांशे वारेण धिषणस्य च ।

तिथौ वीरजनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥

उत्सादित उद्धतितः । धिषणो वृहस्पतिः ।

सर्वौषधैः सर्वगन्धैर्विलिप्तगिरसस्तथा ।

भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्तिवाच्या दिजाः शुभाः ॥

व्योमकेगन्तु संपूज्य पार्श्वतो भौमजन्तथा ।

कृष्णस्य पितरं वाय अकर्मारभिनं तथा ॥

धिषणं क्षेदपुत्रश्च कोणलक्ष्मीश्च भारत ।

विप्रस्तकं वाहुलेयं नवकस्य च धारिणं ।

अम्बस्नानगजस्नान इत्यादिको यन्त्रो याज्ञवल्करसमानः ।

अश्विकोपस्नानमन्त्रस्तु ।

रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे ।

पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वकामांश्च देहि मे ॥

अचलां कुरु मे देवि विपुलां ख्यातिसम्भवां ।

ख्यातिसम्भवा लक्ष्मी ।

इति विनायकस्वपनं ।

पुष्कर उवाच ।

स्नानमन्यत् प्रवक्ष्यामि तवाहं दुरितापहं ।
 राजन् माहेश्वरं पुण्यं सततं विजयावहं ॥
 दानवेन्द्राय तु वने यज्जगाद मनुः पुरा ।
 धन्यं यमस्वमायुष्यं सर्वं यत्रुचयङ्करं ॥
 प्रभातायाश्च शर्व्वं ध्यां भास्करेऽभ्युदिते तथा ।
 स्नायीत दानवश्रेष्ठ विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
 सौवर्णं राजतं कुम्भां यद्यवापि महौमयं ।
 नादेयैः सारसैस्तोगैः कल्पयित्वा यथाविधि ॥
 औषधौर्विन्ध्यसेत्तत्र समाभ्यङ्गाः सुचूर्णिताः ।
 जथा च विजया चैव तथा सूक्ष्मफलेति च ॥
 धूपनं सुखवीजा च भण्डी च कुसुमानि च ।
 क्षीरजं पत्रनिर्गन्धं देवीनिःसारमेव च ॥
 फलिनी वराङ्गना चैव गजेन्द्रस्य च मञ्जरी ।
 क्षुद्रजाङ्गुरजाश्चैव वने द्वे द्वे विभावरी ॥
 महोद्यं मूर्त्तिके चैव तुम्बं यज्ञभुवं तथा ।
 शशाङ्कस्यगदर्प्यश्च दानञ्च करिणस्तथा ।
 औषधः कथितास्तुभ्यं स्नानमन्त्रमतः शृणु ॥

ओं नमो भगवते रुद्राय धवलपाण्डुरोपचितभस्मानुलित-

गात्राय ।

तद्यथा ।

जय जय विजय सर्वाङ्गवमसुख कलहवियहविवादिषु ।
 जम्भ जम्भ मथ मथ सर्व्वप्रत्यर्थिकां ।

योऽसौ युगान्तकाले तु दिधक्षति इमां पुनः ।
 रौद्रौ भूतिं सहस्राक्षः स त्वां रक्षतु जीवितं ॥
 संवत्तकामितुल्यश्च त्रिपुरान्तकरः शरः ।
 सर्वदेवमयः सोऽपि स त्वां रक्षतु जीवितं ॥

निखिनंमित्यनि स्वाहा ।

एवं स्नानन्तु तेनैव मन्त्रेण तिलतण्डुलं ।
 घृताक्तं ज्वलते बज्जो जुहुयात् प्रयतः शचिः ॥
 ततः संपूजनं कुर्याद्देवदेवस्य शूलिनः ।
 घृतक्षीराभिषेकेण गन्धपुष्पफलाक्षतैः ॥
 दीपधूपनमस्कारेस्तथा चाग्नेन भूरिणा ।
 गीतवाद्यैस्तु मधुरैर्वाङ्मनस्वस्तिवाचनैः ॥

माहेश्वरस्नानमिदं हि कृत्वा

रक्षोहणं शत्रुनिवर्हणञ्च ।

सर्वानवाप्नोति नरस्तु कामान्

यात्राम काञ्चिन्मनसि स्थिताञ्च ॥

इति विष्णुधर्मात्तरोक्तं माहेश्वरस्नानं ।

—ooo@ooo—

पुष्कर उवाच ।

स्नानान्यन्यानि ते वच्मि निबोध गदतो मम ।

रक्षोघ्नानि यशस्थानि मङ्गलानि विशेषतः ॥

स्नानं घृतेन कथितमायुषीवर्द्धनं परं ।

राम गोशकता स्नानं परं राक्षसीविद्वर्द्धनं ॥

गोमूत्रेण तथा स्नानं सर्वपापनिवर्हणं ।
 पञ्चगव्यजलस्नानं सर्वव्याधिनिपूदनं ॥
 स्नानं चोरेण कथितं बलबुद्धिविवर्धनं ।
 स्नानञ्च कथितं दत्ता परं लक्ष्मीविवर्धनं ॥
 तथा दर्भोदकस्नानं सर्वपापनिवर्हणं ।
 पञ्चगव्यजलस्नानं सर्वकार्यार्थसाधनं ॥
 शवां शृङ्गोदकस्नानं सर्वपापनिवर्हणं ।
 पलाशविल्वकमलपुष्पस्नानं पुरोहितं ॥
 वचा हरिद्रा मञ्जिष्ठा तगरं वाचके तथा ।
 स्नानमेतद्विनिर्दिष्टं रघोन्नं पापमुदनं ॥
 वचा हरिद्रे हे सुस्ते स्नानं रघोद्धरणं परं ।
 आयुष्यञ्च यथा शस्यं धन्यं मेधाविवर्धनं ॥
 स्नानं पवित्रं मातृत्व्यं तथा काञ्चनवारिणा ।
 क्रमादूनतरे किञ्चिद्रूपताम्बोदकैस्ततः ॥
 तथा रत्नोदकैः स्नानं संप्रामे विजयान् कुरु ।
 वैकुण्ठमध्यतः कृत्वा प्रवालैः परिचारयेत् ॥
 तेन पात्रेण यत् स्नानं सर्वकामप्रदं भवेत् ।
 तथा पुष्पोदकस्नानं भवेदारोग्यकारकं ॥
 तथा बीजोदकस्नानं सर्वबीजप्रसादकं ।
 तथैवामलकस्नानं अलक्ष्मीनाशनं परं ॥
 तिलसिद्धार्थकैः स्नानममातृत्व्यपनाशनं ।
 केवलैर्वा तिलैः स्नानं अथवा गौरसर्पपैः ।
 स्नानं प्रियङ्गुना प्रोक्तं तथा सौभाग्यवर्धनं ॥

वन्ध्याककोटकोमूलं कुमारी पद्मवारिणी ।

स्नानं रोगविनाशाय स्मृतं प्रत्येकयो द्विज ॥

मांसी सुरा चोरकनागपुष्पैः

सनागदानैररिनाशकैश्च ।

कुरुष्व कङ्कोलकजातिपूगैः

समस्तसौख्यञ्च सुतप्रदं स्यात् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तनानास्नानविधिः ।

—०००—

युधिष्ठिर उवाच ।

रुद्रस्नानं विधानेन कथयस्व जनार्दन ।

सर्वं दुष्टोपशमनं सर्वं शान्तिप्रदं नृणां ॥

कण्व उवाच ।

देवसेनापतिस्कन्दं रुद्रपुत्रं षडाननं ।

अगस्त्यो मुनिशार्दूलः सुखासौनसुवाच ह ॥

सर्वं ज्ञोऽसि कुमार त्वं प्रसादाच्छङ्करस्य वै ।

स्नानं रुद्रविधानेन ब्रूहि कस्य कथं भवेत् ॥

स्कन्द उवाच ।

सप्तवक्त्रा तु या नारी दुर्भगा ऋतुवर्जिता ।

या सूते कन्यकां वन्ध्यां स्नानमासां विधीयते ॥

षष्ट्या वा चतुर्दश्यां उपवासपरायणा ।

ऋतो शुद्धे चतुर्थेऽङ्गि प्राप्ते सूर्यदिनेऽथ वा ॥

नद्योस्तु सङ्गमे कुर्यात्सहानद्यो विशेषतः ।
 शिवालयेऽथवा गोष्ठे विविक्ते वा गृहाङ्गणे ॥
 आहिताग्निं द्विजं ग्रान्तं धर्मज्ञं सत्यशालिनं ।
 स्नानार्थं प्रार्थयेद्देवं निपुणे रौद्रकर्म्मणि ॥
 ततस्तु मण्डपं कुर्याच्चतुरस्त्रमुदक्प्रवं ।
 वडचन्दनमाख्यञ्च गोमयेनानुलेपितं ॥
 तन्मध्ये स्तितरजसा संपूर्णं पद्ममालिखेत् ।
 मध्ये तस्य महादेवं स्थापयेत् कर्णिकोपरि ॥
 दद्यादलेषु नन्द्यादीन् चतुर्षु विधिपूर्वकं ।
 इन्द्रादिलोकपालांश्च दलेष्वन्येषु विन्यसेत् ॥
 देवीं विनायकञ्चैव स्थापयेत्तत्र पार्थिव ।
 दत्तार्घ्या गन्धपुष्पञ्च धूपं दीपं गुह्योदनं ॥
 भक्तान्नानाविधान् दद्यात् फलानि विविधानि च ।
 चतुष्कोणेषु शृङ्गारानश्वत्थदलभूषितं ।
 एकैकं विन्यसेद्ब्रह्मन् सर्व्वोपधिसमन्वितं ।
 चतुर्हिंस्तु मण्डपस्य दद्याद्भूतबलिं ततः ॥
 आग्नेय्यां दिशि कर्त्तव्यं मण्डलस्य समीपतः ।
 अग्निकार्य्यं शुभे कुण्डे पञ्चपुष्पेरलङ्किते ॥
 लवणं सर्पिषा युक्तं घृतेन मधुना सह ।
 मासं स्तोकेन जुहुयात् कृतहोमे नवग्रहे ॥
 द्वितीयस्याग्निकार्य्यस्य कर्त्ता च ब्राह्मणो भवेत् ॥
 रुद्रजाप्यकृदाचार्य्यं सितचन्दनचर्चितं ।
 सितवस्त्रपरोधानं सितमाञ्जविभूषितं ॥

शोभयेत् कङ्कणैः कण्ठैः कर्णवेष्टाङ्गुलीयकैः ।
 मण्डपस्य समीपस्थो जपेद्बुद्रान् विमल्वरः ॥
 यावदेकादश गताः पुनरेव जपेच्च तान् ।
 देवमण्डलवत् कार्यं द्वितीयं मण्डलं शुभं ॥
 तस्य सध्यं तु या नारी श्वेतपुष्पैरलङ्कृता ।
 श्वेतवस्त्रपरीधाना श्वेतगन्धानुलेपना ॥
 सुखासनोपविष्टा या आचार्यो रुद्रजापकः ।
 अभिविद्येत्ततश्चैनामर्कपत्रपुटाम्बुना ॥

चतुःषष्टिसंस्थानामेकादशकृत्यः ।

पवित्रामिन्द्रकीटाजगृहगोदावरीसृदं ।
 सर्व्वैषधी रोचनाञ्च नदीतीर्थोदकानि च ॥
 एतत् संचिप्य कलशे शिवसंज्ञसुपूजिते ।
 आपादतलकेयान्तं कुक्षिदेशे विशेषतः ॥
 सर्व्वार्द्धं लेपयेद्भक्त्या सुशीला काचिदङ्गना ।
 रुद्राभिजमेन ततः स्थापयेत् ललनाञ्च तां ॥
 तोयपूर्णैकलशैरगृह्यत्यद्वयपूरितैः ।
 सर्व्वतोदिक्स्थितैः पश्चात् स्थापयेत् कलशाक्षतैः ॥
 एवं स्नाता स्नापकाय दद्याद् गां काञ्चनं तथा ।
 ह्योतुरेवात्र निर्दिष्टा दक्षिणा गोः पर्याम्बुनी ॥
 ब्राह्मणानामथान्येषां स्वयत्क्या मुनिपुङ्गव ।
 गोवस्त्रकाञ्चनादीनि दत्त्वा सर्व्वान् क्षमापयेत् ॥
 कृतेनानेन विप्रेन्द्र रुद्रस्नानेन भामिनि ।
 सुभगा कान्तिसंयुक्ता बहुपुत्रा प्रजायते ॥

सर्वेष्वपि हि मासेषु ब्राह्मणानुमते शुभं ।
 तस्मादवश्यं कर्त्तव्यं पुत्रान् स्त्री सुखमुच्छति ॥
 या स्नानमाचरति रुद्रमिति प्रसिद्धं
 श्रद्धान्विता दिजवरानुमता नताङ्गी ।
 दीमान् निहत्य सकलांश्च शरीरभाजो
 भर्तुः प्रिया भवति भारत जीववत्सा ॥

इति भविष्यत्तरोक्तं रुद्रस्नानं ।

—०००००—

ईश्वर उवाच ।

शृणु षण्मुख तत्त्वेन स्नानं घटिकया परं ।
 धारयिष्यन्ति ये वत्स घटिकां देवनिर्मितां ॥
 तेषामर्घ्यं च कामय सौभाग्यं वृद्धिमेष्यति ।
 पूर्वोक्तां मण्डलं कृत्वा गौरीं तत्रैव पूजयेत् ॥
 कुङ्कुमागुरुकपूरचन्दनेन विलेपयेत् ।
 ऐशान्यां दिशि संस्थाप्य घटिकां मधुपूरितां ।
 पुष्पमाल्यैरलङ्कृत्य रत्नसूत्रेण वेष्टयेत् ॥
 हिरण्यं निक्षिपेत्तत्र न शून्यां कारयेद् बुधः ।
 वस्त्रेण तु समादृत्य गन्धांस्तत्रैव निक्षिपेत् ॥
 कुङ्कुमागुरुकपूरचन्दनेन विलेपयेत् ।
 उशीरं चन्दनं मुस्तां बालकं सर्वमौषधं ।
 तथा चामलकीं दूर्वां क्षिपेद्गौरीचनं बुधः ॥
 यतमष्टोत्तरं कृत्वा गौरीं वै मूलविद्यया ।

ततोऽभिमन्त्र्य घटिकां गौरीमन्त्रेण तां पुनः ।
 श्रताष्टाधिकजप्तेन अभिमन्त्रोदकं गुह्य ॥
 ततोऽभिषेकं कुर्याद्वै योमिती वा नरस्य वा ।
 घटिकाभिषिक्ता चैव या नारी मण्डले गुह्य ।
 सुभगा सा भवेन्नित्यं नरस्य विधिवद्गुह्य ॥
 अपुत्रा लभते पुत्रं अजीवा जीविनी भवेत् ।
 अनेनैव विधानेन गुर्विणी यदि कारयेत् ॥
 पुत्रं प्रसूयते सा तु महावीर्यपराक्रमं ।
 राजा विजयमाप्नोति धारयित्वा सुसङ्गरे ।
 या या रूपवती कन्या वरं न लभते सदा ।
 सा घटिकाभिषेकेण सौभाग्यमतुलं लभेत् ॥
 येन येन हि भावेन घटिकां कारयेद्बुधः ।
 तस्य तेन हि भावेन तत्फलं ददते बुधः ॥
 यन्मेनोक्तं यथोक्तञ्च सङ्क्षेपेण कथञ्चन ।
 तत्सर्वं मूलमाश्रित्य अनेनैव तु कारयेत् ॥
 मूलमाश्रित्य पूर्वोक्तमूलमन्त्रेणेत्यर्थः ।
 न घटिकापरं किञ्चित्सौभाग्यकरञ्च मत्तं ।
 न घटिकापरं स्कन्द धर्मकामार्थमोचदं ॥
 घटिका धारयेद्यस्तु स कामानखिलान् लभेत् ।
 अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनमाप्नुयात् ॥
 इति भविष्यत्पुराणोक्तो घटिकाभिषेकः ।

कार्तिकेय उवाच ।

पूर्वमेव त्वया ज्ञातं सन्ति बन्ध्या न हि स्त्रियः ।

दोषैस्तु विविधाकारैर्ग्रहधातुविकारजैः ।

बन्ध्यात्वं जायते तासां तानाचक्ष्य प्रयत्नतः ॥

ईश्वर उवाच ।

ग्रहदीपान् प्रवक्ष्यामि शृणु पुत्र यथार्थतः ।

द्वात्रिंशतिर्ग्रहाः प्रोक्ता नारीपौडाकरास्तु ते ।

ग्रहाः कौमारिकाद्यान्ये तेऽपि द्वात्रिंशकीर्त्तिताः ।

चतुःषष्टिश्च संख्या वै ग्रहाणां क्रूरकर्मणां ॥

चतुःषष्टिसहस्राणि एकैकस्य प्रविस्तरः ।

तेषां मध्ये तु प्रोच्यन्ते चतुःषष्टिस्तु नायकाः ॥

दोषैर्द्वादशभिर्वत्स ग्रहा गृह्णन्ति योषितं ।

एकपात्रेण यानेन परशय्यासनेन तु ॥

परपुरुषसंयोगेन परवस्त्रविभूषणैः ॥

लालोच्छिष्टकमाल्येन एकभाजनभोजनैः ॥

किशोदकेन संसिक्तादन्यनार्थवगूहनात् ।

एतैर्होमैश्च सर्वैश्च ग्रहाः पौडाकराः स्मृताः ॥

प्रथमं गृह्णते पुष्पं गर्भश्च तदनन्तरं ।

पश्चात् क्षीरन्ततो बालमेवमाहुर्न संशयः ॥

ग्रहनामानि वक्ष्यामि सचरौ रेवतो शिवा ।

सुखमन्दौ च लम्बा च पूतना कण्डपूतना ॥

गोमुखौ च बिड़ालौ च तथा चैव महाकला ।

काकोली च हसन्ती च ग्रहद्वारौ जया तथा ।

मुक्तकेयी त्रिदण्डी च अजामुखी च रोचना ॥
 मुकुला पिङ्गला नाम पिटनासा तथापरा ।
 स्कन्दग्रहास्तथा चान्ये सर्वेषां नायकाः स्मृताः ॥
 रजनी कुम्भकर्णी च तापसी राक्षसी परा ।
 मोदनी रोदनी चात्र धनदा च कुला तथा ॥
 चतुःषष्टिः समाख्याता मातरो बालमातरः ।
 आर्जकी जम्भकी भाम उपस्कन्द च पञ्चमः ॥
 बालानां पीडनाः सर्वे भ्रमन्ते बलिकांक्षिणः ।
 बलिन्दयादिधानेन ततो मुच्यन्ति नान्यथा ॥
 चतुरस्रं कृतं क्षेत्रं समसूत्रं कृतं ततः ।
 सप्तभागान् समान् सर्वान् कृत्वा होमं विचक्षणः ॥
 तेषामन्तरकोष्ठेषु नवपद्मानि कारयेत् ।
 सवाह्याभ्यन्तरे वत्स चक्रमालिष्य यत्नतः ॥
 अष्टपत्रं सितं शुभ्रं केसरेः सह कर्णिकैः ।
 तेषु पात्रेषु च गणाः सर्वे तुष्टिं यथाक्रमं ॥
 पूर्वादीं पूजयेत् सर्वान् तथाष्टाष्टकमष्टधा ।
 गिवन्तु कर्णिकामध्ये पद्मेषु नवसु स्थितं ॥
 कमले मध्यमे वत्स अङ्गैस्तु सहितं शिवं ।
 पूजयेत् पूर्वविधिना कल्पयित्वा तु वासनं ॥
 अस्य कर्माणि वक्ष्यामि येन मुच्यन्ति शेषितः ।
 ज्ञात्वा तासां विकारांश्च सर्वाभरणभूषिताः ॥
 स्थापयेच्च विधानज्ञः सोपवासपरायणः ।
 व्यतीपातविनिर्मुक्ते स्नानदुर्ग्याच्छुभेऽहनि ॥

त्रिषूत्तरेषु रेवत्यां प्राजापत्ये पुनर्वसौ ।
 अश्विन्यामथ पुष्ये च नक्षत्रे रोहिणी तथा ॥
 मातृगृहे गृहे वापि त्रिपथे वा चतुष्पथे ।
 जीर्णकूपे तडागे वा नदीनां सङ्गमेषु च ॥
 एकवृत्ते श्मशाने वा देवतायतनेऽपि वा ।
 अष्टम्यां राजपत्नीन्तु मध्याह्ने स्नापयेत्ततः ॥
 पुत्रकामान्तु गोतीर्थे राजपत्नीन्तु सङ्गमे ।
 मातृस्नाने तु दौर्भाग्यां श्मशाने मृतपुत्रिकां ॥
 काकवन्ध्यां जीर्णकूपे बन्ध्यां पुष्करिणीषु च ।
 अभिचारकृतां नारीं पुरुषञ्च विरेतसं ।
 स्नापयेत्तान् प्रयत्ने न शिवायतनसङ्गमे ।
 आचार्यस्तु सुसंपूर्णः शुक्लवस्त्रः शुचिः सदा ।
 अष्टहस्तप्रमाणेन चतुर्हस्तमद्यापि वा ॥
 चतुर्हस्तं चतुर्द्वारं तोरणध्वजशोभितं ।
 चन्द्राभन्तु कृतादीपं पुष्पमाख्योपशोभितं ।
 स्नानपानैश्च नैवेद्यैर्विविधं कारयेद्दलं ॥
 त्रिरजोभिः समालिख्य मण्डलं सर्वकामिकं ।
 श्वेतरत्नं तथा कण्ठं वर्णानाञ्च क्रमेण तु ॥
 ईशो ब्रह्मा तथा विष्णुः रजसामधिपाः स्मृताः ॥
 मण्डलस्योत्तरे भागे कुर्यात् स्नपनमण्डलं ।
 चतुर्हस्तप्रमाणेन वर्णकैरुपशोभितं ॥
 अकालमूलकलसां चतुरष्टप्रमाणतः ।
 चूतपद्मवसंयुक्तान् तथेष्टपरिचेष्टितान् ।

हिरण्यलतद्रूर्वाभिरोषधीसङ्गसंयुतान् ।
 नद्याद्योभयकुलान् वल्मीकवृक्षमूलतः ।
 गृहीत्वा मृदमत्स्यान्तु स्थापयेत् प्रथमे घटे ॥
 द्वितीये गोमयं स्थाप्य तृतीये गन्धवारि च ।
 चतुर्थे हेमरजते पञ्चमे सर्व्वभीषधं ॥
 षष्ठे तीर्थाम्बुविन्यासः सप्तमे सप्तसागरं ।
 कलशे चाष्टमे न्यस्य शङ्करं मातृभिः सह ।
 अनेन विधिना मन्त्री त्वभिषेकं प्रदापयेत् ॥
 मृतवत्सा जीवपुत्रा बन्ध्या चापि प्रसूतिका ।
 अवीजा वीजतां याति स्त्री वाय पुरुषोऽपि वा ।
 अभिचारकृतं दीर्घं मन्त्रोऽयं नाशयेदिति ॥
 अनेनैव हि योगेन सुख्येन सर्व्वबन्धुना ।
 दुर्भगा सुभगा वापि कन्या प्राप्नोति सहरं ॥
 हस्त्यश्वरथयानं वा सुकुटं कुण्डलानि च ।
 धनधान्यहिरण्यानि येन वै तुष्यते गुरुः ।
 येन तुष्टेन तुष्यन्ति देवता मातरो यहाः ॥

अथाभिषेकविद्या भवति । ओं रौं हों सौं वीषट् । अभिषे-
 कोऽनेन कीलिते गर्भे ओं वृद्धः । श्रीं स्नाहा । अनेनाभिषेकं
 मुक्ताचये पुरुषः स्यात् । ओं श्रीलयुं स्नाहा ।

पुष्यचये तु नारीणामभिषेकश्च दापयेत् ॥
 ओं रौं हां स्नाहा । अनेन कीलिते गर्भे अभिषेकं देयं ।
 यो जीवति तस्माद्येतेन सतं वा पतिं ध्रुवं ।
 ओं सां फट् । रौं स्नाहा ।

सर्षपैरक्षतैर्वापि तं देहन्ताङ्गयेच्छिगोः ।

भौनश्चेन्म्रियते बालो रुदते जीवते भ्रुवं ॥

इति वन्ध्याभिषेकविधिः ।

—000@000—

मनुरुवाच ।

इन्द्रादित्योपरामे च यन्मानमभिधीयते ।

तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि द्रव्यं मन्त्रविधानतः ॥

मत्स्य उवाच ।

यस्य राशिं समासाद्य भवेद्गृहणसम्भवः ।

तस्य स्नानं प्रवक्ष्यामि मन्त्रौषधिसमन्वितं ॥

चन्द्रोपरागं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं ।

संपूज्य चतुरो विप्रान् शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥

सर्वमेवोपरागस्य समानीयौषधादिकं ।

स्थापयेच्चतुरः कुम्भान् अन्नणान् सलिलान्वितान् ॥

गजश्वरथवल्लीकसङ्गमाद्भुदगीकुलात् ।

राजहारप्रदेशाच्च मृदमानौष निक्षिपेत् ॥

पञ्चगव्यञ्च कुम्भेषु पञ्चरत्नानि चैव हि ।

रोचनापद्मशङ्खञ्च पञ्चभङ्गसमन्वितं ॥

स्फटिकचन्दनञ्चैव तीर्थवारि ससर्षपं ।

गजदन्तं कुङ्कुमञ्च तथैवोग्दीरगुग्गुलं ।

एतत्सर्वं विनिक्षिप्य कुम्भेऽग्रावाहयेत्सुरान् ॥

सर्वे समुद्राः सरितस्तीर्थानि जलदा नदाः ।

आयान्तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥
 योऽसौ बहुतरो देव आदित्यानां प्रभुर्भूतः ।
 सहस्रनयनचन्द्रः पीडामत्र व्यपोहतु ॥
 मुखं यः सर्वदेवानां सप्तार्चिरमितद्युतिः ।
 चन्द्रोपरागसम्भूतामग्निपीडां व्यपोहतु ॥
 यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मराजेतिविश्रुतः ।
 यमचन्द्रोपरागोत्थां पीडामत्र व्यपोहतु ॥
 रक्षोगणाधिपः साक्षात् प्रलयानलसंप्रभः ।
 खड्गव्यग्रोऽतिभीमश्च रक्षःपीडां व्यपोहतु ॥
 नागपाशधरो देवः सदा भकरवाहनः ।
 स जलाधिपतिश्चन्द्रः सहपीडां व्यपोहतु ॥
 योऽसौ निधिपतिर्देवः खड्गशूलगदाधरः ।
 चन्द्रोपरागकलुषं धनदेवो व्यपोहतु ॥
 योऽसाविन्दुधरो देवः पिनाकौ वृषवाहनः ।
 चन्द्रोपरागपापानि विनाशयतु शङ्करः ॥
 त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्यावराणि चराणि च ।
 ब्रह्मविष्णुर्कर्मूक्तानि तानि पापं हरन्तु ते ॥
 पूजयेद्भुगोदानैर्ब्राह्मणानिष्टदेवतां ।
 एतानिव ततो मन्त्रान्वितश्च कनकान्वितां ।
 प्राप्नुयुः पूजयित्वा तु सम्पश्यतीष्टदेवतां ॥
 कलशं द्रव्यसंयुक्तं प्राप्तं ग्रहणपर्वणि ।
 चन्द्रग्रहे निवृत्ते तु कृते गोदोहमङ्गले ।
 कृतस्नानश्च तं घटं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥

अनेन विधिना यस्तु सग्रहं स्नानमाचरेत् ।
 न तस्य ग्रहपीडास्याव च बन्धुधनक्षयः ॥
 परमां सिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभा ।
 सूर्यग्रहे सूर्यनाम सदा मन्त्रे पु कौर्त्तयेत् ॥
 द्रव्यैस्त्रैरेव कथितं स्नानं नृपकुलोदह ।
 अस्मिंस्तु पञ्चरागः स्यात् कपिला च सुगोभना ॥
 य इदं नृणुयान्नित्यं यावयेद्वापि मानवः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शक्रलोके महीयते ॥
 चन्द्रग्रहे नृप रवियग्रहेऽग्रजन्मा
 मन्त्रैरिमैः समभिमन्त्र्य शुभोदकुम्भान् ।
 स्नानं करोति नियमेन नरस्य पीडा
 न तस्य तं ग्रहक्षता पुरुषं दुनोति ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं चन्द्रद्वय्योपरागस्नानं ।

—००००००—

अथातो यमलजननशान्तिं व्याख्यास्यामो यस्य भार्या गौर्हा
 सी बह्वया विकृतिं प्रसवेत् । प्रायश्चित्तीभवेत् पूर्णं दशाहे चतुर्णां
 क्षीरवृक्षाणां कषायमुपसंहरेत् । प्लवटोदुम्बराश्वत्थशमौदेव
 दारुगौरसर्षपास्तेषां सहिरण्यदूर्वाङ्गुरैश्च पञ्चवैरष्टौ कलशान्
 पूरयित्वा सर्वोषधिना दम्पती स्नापयेत् । आपोहिष्टेति तिस्र-
 भिः, कथानश्चिचेति पञ्चेन्द्रेण पञ्चवारुणेनेदमापः प्रवहतेत्यपा-
 यमिति स्नापयित्वा लङ्घ्य तौ दम्भेण उपवेशयेत् । मारुतं स्थाली-

पाकं अपवित्वाज्यभागाविद्याज्याहुतीर्जुहोति । पूर्वोक्तस्रपन-
मन्त्रैः स्थालीपाकं जुहोति । अग्नये स्वाहा । पवनाय स्वाहा ।
मारुताय स्वाहा । यमाय स्वाहा । अन्तकाय स्वाहा । मृत्यवे
स्वाहा । ब्रह्मणे स्वाहा । अग्नये स्विष्टिकृते स्वाहा । गृहीत्वा-
तेषूलकः कपोतो गृध्रः श्वेनोवाविशेषस्ततः प्ररोहेवल्लीको वा
भवेदुदकुम्भप्रचलने, आसनग्रयनवानभङ्गे, गृहगोधिकाकृकला-
ग्रसरोष्ठपसर्पणे, हवध्वजविनाशेऽप्यन्ये उत्पाते प्येतदेव प्राय-
श्चित्तं ग्रहणशान्तिं प्रोक्तेन विधिना कृत्वाचार्याय वरं दत्वा
सस्ति वाचाश्रियः प्रतिगृह्य शान्तिर्भवतीति ।

इति कात्यायनोक्तयमलजननशान्तिः ।

—०००—

पुष्कर उवाच ।

दन्तजम्बविशालानां लक्षणं तन्निबोध मे ।
उपरि प्रथमं यस्य जायन्ते हि शिशोर्हिजाः ॥
दन्तौर्वा सह यस्य स्याज्जम्ब भार्गवसत्तम ।
मातरं पितरं वाद्य खादेदात्मानमेव वा ।
तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि तां मे निगदतः शृणु ॥
गजपृष्ठगतं बालं नीस्यं वा स्थापयेद्विज ।
तदभावेन धर्मज्ञ काञ्चनेन वरासने ॥
सर्वोपधैः सर्वगन्धर्वीजैः पुष्यैः फलैस्तथा ।
पञ्चगव्येन रत्नैश्च पताकाभिश्च भार्गव ।
स्थालीपाकेन दातारं पूजयेत्तदनन्तरं ॥

सप्ताहश्चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मणभोजनं ।
 अष्टमेऽह्नि विषानां तथा देवा च दक्षिणा ॥
 काञ्चनं रजतं गावो भुवमात्मानमेव वा ।
 दन्तजम्बानि सामान्ये शृणु स्नानमतः परं ॥
 भद्रासने निवेश्य च मुद्गिर्मूलेः फलेस्तथा ।
 सर्वौषधैः सर्व्वबीजैः सर्व्वगन्धैस्तैश्चैव च ।
 स्थापयेत् पूजयेच्चात्र वज्रं सोमं समीरणं ॥
 प्रथमं स्थापयेत्तत्र देवदेवश्च केशवं ।
 स तेषामेव जुहुयाद्भुतमग्नी यथाविधि ॥
 ब्राह्मणानान्तु दातव्या ततः पूजा च दक्षिणा ।
 ततः स्रलङ्घृतं बालं आसनेषूपवेशयेत् ॥
 भासन्तं कृत्स्नमूर्धानं बीजैः सुस्थापयेत्ततः ।
 सुस्त्रिचैर्बालकानाञ्च तैश्च कार्य्यश्च पूजनं ।
 पूज्याद्याविधवा नार्यौ ब्राह्मणाः सुहृदस्तथाः ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तदन्तोत्पत्तिशान्तिः ।

—०—

जनमारसमुत्पत्तिं प्रवक्ष्यामि वसन्तिकां ।
 यदा लोभसमाविष्टः पीडयानो धनैः प्रजाः ॥
 रमत्यभिद्रवन् राजा न च धर्मेण तिष्ठति ।
 वचस्तस्यानुवर्त्तन्ते प्रजा धर्मे विहाय ताः ॥
 क्रोधलोभसमाविष्टाः साध्याचारविवर्जिताः ।
 पूजयन्ते न चाभीष्टं देवान् विषांस्तथा पितॄन् ॥

तास्रधर्माभिभूतास्ततो रुद्रः प्रकुप्यति ॥
 अन्तकी एष भगवान् भूतानां प्रिय एव च ।
 कुरुतेऽसौ विकाराश्च हेतुभूतः पृथग्विधान् ॥
 ताराग्रहान् केतुदण्डान् राहुकाकवलाहकान् ।
 समूहैश्चान्याविक्रान्तिं घोरां श्वसृगपक्षिणः ।
 भूमिकम्पोरुक्निर्घाताः शीतोष्णतिलविक्रयाः ॥
 अतिवर्षमवर्षञ्च तथैवर्तुविपर्ययाः ।
 ओषधो रसहीनाश्च भवन्तीह विपर्यये ॥
 रसवीर्यविहीनास्ता रोगानुत्पादयन्ति च ॥
 रुद्रप्रकोपनं तस्माज्जनमारं प्रचक्षते ॥
 तस्मात् प्रसादयेत् यज्ञाद्देवदेवं महेश्वरं ।
 दैवज्ञानप्रदिष्टेन विधिना सुसमाहितः ॥
 गाणपत्येन विधिना अथर्वशिरसा तथा ।
 यामलेन विधानेन कुर्याद्देवं प्रसादनं ॥
 शिवसूक्तमुमासूक्तं जपेच्च शतरुद्रियं ।
 बल्युपहारविविधान् चत्वरेषु निविदयेत् ॥
 आवाहयेत्तं सगणं रुद्रं रात्रावहः शुचिः ।
 ब्राह्मणान् भक्ष्यभोज्यैश्च दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ॥
 प्रसादिते ततो रुद्रे जनमारी निवर्त्तते ।
 जप्य एवास निरतो नृपतिश्च यतेन्द्रियः ॥
 युक्तो होममुपायित्य नियमेन यथाविधि ।
 एवं युक्तस्तु नृपतेः कर्मसिद्धिः प्रशस्यते ॥
 कर्मणस्तु मूलं हि चरुधानो नृपः स्मृतः ।

उपोषितो नृपः स्नातः शुक्लवस्त्रसमाहितः ॥
 आत्मरक्षां स्वयं कृत्वा ततः शान्तिं प्रयोजयेत् ॥
 धर्मात्मा धर्मविशेषां राजा राजपुरोहितः ।
 राजवंशगुणो येषां कुशलं तत्र वर्धते ॥

इति गर्गोक्तजनमारशान्तिः ।

—०१०—

अथ गौशान्तिः गर्गप्रोक्ता ।

व्याधयस्तु दय प्रोक्ता गवां वक्ष्यामि यादृशाः ।
 उद्दिम्नो हृदयग्राही पतनो मोहनस्तथा ।
 तेषां रूपसमुत्थानन्तादृशं तद्वव्रीमि वः ।
 शान्तिकर्म च निर्दिष्टं यादृशं तत्र निश्चितं ॥
 रात्रौ गोष्ठेषु या गावो विलसन्ति यतस्ततः ।
 उद्दिम्नो नाम स व्याधिस्तेन चैव प्रजायते ॥
 अशुप्रमोचं कुर्वन्ति नयनात् प्रपतन्ति च ।
 हृद्रोगं तं विजानीयाद्गोषु रोगं विनिर्द्दिशेत् ॥
 शोषितं यत्र कुर्वीत पुरीषं सूचयन्ति वा ।
 प्रवेपमानास्त्रलिताः पतिता व्याधिरुच्यते ॥
 हुड्कारमत्र कुर्वन्ति मण्डलानि तथैव च ।
 भविष्यात्प्रियन्ती च मूढसंज्ञं विदुर्वुधाः ॥
 पुरीषं पूतिकं वासां चौद्रमर्ब्वत् पवर्त्तते ।
 तं पूतनायहं विद्याद्गोषु रोगसमुत्थितं ॥
 यदि जिह्वां विनिर्भज्य गौगां समभिधावति ।

कलिलो नाम नानेह गोषु व्याधिर्भवत्यपि ॥
 रक्तानि जवनेत्रानि विप्रवन्ति चवन्ति च ।
 मज्जिकाद्यापि लीयन्ते व्याधिं विद्याकुदारुणं ॥
 उत्थाय मण्डलं याति वातेन क्षिप्यते च यः ।
 कर्णक्षेपगतिर्ज्ञेयो गोषु व्याधिः समुत्थितः ॥
 क्षुरेण या न शक्नोति यातुमुल्लङ्घ्य संस्थिता ।
 खैरको नाम स ज्ञेयो गोषु रोगः समुत्थितः ॥
 यस्याः स्फुरन्ति गात्राणि रोमाण्डूनि सन्ति च ।
 उभौ च कर्णौ लम्ब्येते विद्यात्तं कर्णलम्बकं ॥
 ईत्येते व्याधयो दिष्टा यथेज्या एव चापरे ।
 तेषु तेषु यद्योद्दिष्टं शान्तिकर्म प्रयोजयेत् ॥
 ब्रह्मचारी शिरःस्नातो निराहारः चमौ शुचिः ।
 आभरणां स्त्रयं कृत्वा ततः शान्तिं प्रयोजयेत् ॥
 नग्नाः कषायवसना मूढा ये परिचारिणः ।
 व्यङ्गाश्च खल्लिताश्चैव दूरतः परिवर्जयेत् ॥
 कार्णाञ्चित्रांश्च कुष्ठांश्च तथा पल्लहतानपि ।
 अस्थ्यावसायिनश्चैव दूरतः परिवर्जयेत् ॥
 अश्वत्थे वा पलाशे वा समदेशे त्वनूपरे ।
 महास्थानैकवृक्षे वा देवगोष्ठेऽपि वा भवेत् ॥
 गणकस्तु शुचिर्भूत्वा देवताद्युपकल्पयेत् ।
 प्रतिष्ठाप्य ततो देवान् वेदौडुर्यात् प्रमाणतः ॥
 पूर्व कुम्भान् कुम्भान् मातुं लाजानुलोमिकांस्तथा ।
 मांसं पक्वाशनञ्चापि तदैव हिमपिण्डिकां ॥

घृतसर्पपतैलेन सर्पपानचतांस्तथा ।
 सुक्तप्रतिसरान् गन्धान् समिधस्तु समाहरेत् ॥
 उदुम्बरं पलाशञ्च रुदिरं विल्वमेव च ।
 अश्वत्थञ्च शमीञ्चैव समिधस्तत्र कारयेत् ॥
 चत्वार्यत्र सहस्राणि पर्वमात्राणि कारयेत् ।
 इवास्त्रिवारणास्त्रीनि उलूकस्य समाहरेत् ॥
 एतान्यस्त्रीनि धूपार्थं सर्वाण्येव समाहरेत् ।
 वचसा सह संयुक्तं धूपङ्गीषु समानयेत् ॥
 सुरारुधिरसंयुक्तं मांसं पक्वामिषन्तथा ।
 दिशाञ्च विदिशाञ्चैव बलिं कुर्यात् प्रदक्षिणां ॥
 गावस्तु सर्वगोठात्तु देवगोष्ठमुपानयेत् ।
 आज्यधूपञ्च गन्धाञ्च ग्राहयित्वा प्रदक्षिणां ॥
 अग्निं प्रणीय विधिवत् परिस्तौर्ध्वं समन्ततः ।
 बलेन विजयेचापि सुहृत्तं कर्म कारयेत् ॥
 श्रान्तिमेतां प्रयुञ्जानः सावित्रीं मनसा जपेत् ।
 यथा हि वेदमाता तु द्विजैः पूर्वमुदाहृता ॥
 कृष्णच्छागस्य देहेन कर्णाभ्यां गृह्य गोणितं ।
 समिधो जूहुयाच्छान्तो सर्पपैश्च घृतेन च ॥
 रक्षोघ्नतैलहृशरं रक्तमात्रेण संयुतं ।
 एवं तु जूहुयादिप्रो हृद्रोगस्य विनाशनं ॥
 पुष्पकर्णस्य छागस्य गोणितं हावयेत्ततः ।
 यावनं कटुतैलञ्च व्याधिं दृष्ट्वानुपातनं ॥
 शमीमव्यस्तु समिधः कृशरं यावकन्तथा ।

रचातैलेन संयुक्तं व्याधिः स्नात्वात्र मोहकः ॥

पाण्डुरस्य तु कागस्य वसां हृदयमेव च ।

मधु सर्पिष्य जिह्वाश्च जुहुयात् पूतनायहे ॥

अश्वत्थोदुम्बरः समित् ।

पलायश्वादिरोमांसैः व्याधिः साम्बति दारुणः ।

कृष्णयोवस्य कागस्य कागत्या वा तथा भवेत् ॥

शोणितं सर्पिषा युक्तं जुहुयाद्दारुणामये ।

वयोवृद्धस्य कागस्य वसां हृदयशोणितं ॥

अरिष्टाकृतसंयुक्तं कण्डूचेमस्य नाशनं ।

घृतं सर्पपतैलञ्च हृदयं कुकुटस्य च ॥

यथोपनीताः समिधो द्वाधयेष्वम्बकण्ठिके ।

गवां शान्तिं यथोद्दिष्टां यः प्रयुक्तां द्विजर्षभ ॥

कारयेच्च गवाधे वा जपेयुश्च शतैर्वरं ।

तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च धनधान्यन्तश्चैव च ॥

गावश्च सम्यग्वर्हन्ते लोके कौत्तिमवाप्नुयात् ।

शिवधर्मात् ।

—०००—

ब्रह्मणा ब्रह्मपादेन स्तूयते प्रणवेन सः ।

स शिवः शाश्वतो देवो गोषु मारीं व्यपोहतु ॥

लम्बोदरेण देवेन गजवक्त्रेण सुस्तुतः ।

स शिवः शाश्वतो देवो गोषु मारीं व्यपोहतु ॥

शोऽर्च्यते च सदा भक्त्या विष्णुना प्रभविष्णुना ।

स शिवः शाश्वतो देवो गोषु मारिं व्यपोहतु ॥
 सर्व्वरोगहरेणापि रविणा यः प्रणम्यते ।
 स शिवः शाश्वतो देवो गोषु मारीं व्यपोहतु ॥
 श्रीमतां रुचिराङ्गेण घण्टाकर्णमणेन यः ।
 नित्यं प्रणम्यते भक्त्या हृष्टेनानन्यचेतसा ॥
 स शिवः शाश्वतो देवो गोषु मारीं व्यपोहतु ।
 नित्यं रुद्रवलीपेतो रुद्रभक्तिसमन्वितः ॥
 घण्टाकर्णमणो देवः शिवज्ञानविधायकः ।
 शिवयोगानुभावेन गोषु मारीं व्यपोहतु ॥
 नमः शिवाय देवाय महादेवाय भाविने ।
 रुद्राय स्थानवे नित्यं हरायोषाय ते नमः ॥
 परमेशाय सिन्धाय मन्त्रसिद्धिप्रदायिने ।
 चाम्बकाय महेशाय अनन्ताय नमोनमः ॥
 अभिमन्त्र्य सदा तीयमेतैर्मन्त्रैर्यथाक्रमं ।
 प्रार्थयीत गवां देवं ततः सिद्धिर्भविष्यति ॥
 य इदं पठते गोषु प्रस्थाने वा समागमे ।
 आयुष्मान् बलवान् भोगी श्रीमानर्थपतिर्भवेत् ॥
 देहान्ते च परं स्थानं स गच्छेत्त्रात्र संग्रयः ।
 सर्व्वपापविशुद्ध्यर्थं गोशान्तिकमिदं पठेत् ॥

इति गोशान्तिः ।

सुश्रुतो रुद्रराजश्च गर्गी मित्रजिदेव च ।

पृच्छन्ति वाहनागारं शालिहोत्रं तपोनिधिं ॥
 हयानां मङ्गको घोरोः कथं जायेत वै प्रभो ।
 कथं वा शान्तिकं तेषां एतच्छ्रुतं तां वद ॥
 तानुवाच महातेजाः शालिहोत्रस्तपोनिधिः ।
 स्थानेऽशुभे स्थापितानां सगच्छे वाघसंग्रहे ॥
 हयानां मरको घोरो जायते नात्र संग्रहः ।
 यस्य वा जन्मनक्षत्रं कर्मजं वायुमानस ॥
 मघादिकं सानुदायं वैनाशिकमथापि वा ।

जन्मनक्षत्राच्चतुर्थदशमषोडशाष्टादशानां नक्षत्राणां मानसा-
 दयः संज्ञाः ।

पीडाते सौरिसूर्याद्यैर्यदि वाप्यथ राहुणा ।
 त्रिविधैर्वा तद्योत्यातैस्तस्य स्वादुवाजिमारणं ॥
 यस्य वै ब्राह्मणाः क्रुद्धा देवा वा पितरोऽप्यथ ।
 विनायकोपसृष्टो वा क्रुद्धा वा यस्य वाजिनः ॥
 हयमारस्तु तस्य स्वात् स तु शान्तिकरो भवेत् ।
 न वर्धन्ते हयात् पुत्रा रोगैः पीड्यन्ति चापरे ॥
 स्थानादिवर्त्तनं कार्यं शूलोदरणमेव वा ।
 कृत्वा कुर्वीत तत्रैव वासुदैवतपूजनं ॥
 तथा नक्षत्रपीडायां स्नानं विहितमाचरेत् ।
 पीडकश्च ग्रहः पूज्यो नक्षत्रमपि पीडकं ॥
 विनायकोपसृष्टेन पूज्यो गणपतिर्भवेत् ।
 मितत्र संमितश्चैव तथा शालकटं कटो ॥
 कृष्णाण्डो राजपुत्रश्च पूज्यो वै चाम्बिका तथा ।

यस्य वै ब्राह्मणाः क्रुद्धाः पूज्यास्त्वे ते न चान्यथा ।
 देवानां पूजनं कार्यं यस्य क्रुद्धा दिवौकसः ॥
 रात्रौ च वाहनागारे यदालिन्दापकर्षणं ।
 कृते स्यात्तत्र कर्त्तव्यं गन्धर्वाणाञ्च पूजनं ॥
 अदीपे स्थापिते स्थाने तथा शुचिविवर्जिते ।
 स्थानापकर्षणं कृत्वा श्रियः पूजा विधीयते ॥
 उच्चैःशवादयः पूज्या यस्य क्रुद्धास्तुरङ्गमाः ॥
 हवमारे तु संप्राप्ते हयानां वाप्युपद्रवे ।
 इमां शान्तिं प्रवक्ष्यामि तच्चे निगदतः शृणु ॥
 गोमयेनानुलिप्ते तु शुभे देशे पुरोहितः ।
 अहोरात्रोषितो भूत्वा शान्तिकर्म्म समारभेत् ॥
 धीतशुक्लाम्बरधरः शुक्लमाख्यानलेपनः ।
 सोष्णीषालङ्कृतः यत्तद्या हयैस्तैः शुचिभिः सह ॥
 चत्वारो ब्राह्मणाद्यास्त सहायाचूततन्द्रिताः ।
 ऋग्वेदपारमथैको द्वितीयो यजुषां वरः ।
 तृतीयः सामविन्मुख्ययतुर्धर्माप्यथर्वणः ॥
 सर्वे व्यङ्गाः कुलीनाश्च शूचयः शीलसंयुताः ।
 गृहीताम्बरसम्बिताः पवित्रककरास्तथा ।
 मध्येऽग्निकुण्डं कुर्वीत मण्डलन्तु समायतं ॥
 त्रिदिक्षु विन्यसेत् कुम्भान् पुर्णानोषधिवारिणा ।
 रसपात्रं न्यसेत्तेषु ऐशान्यादिक्रमेण तु ॥
 सर्पिषः पयसो दध्नी मधुनश्च यथाक्रमं ।
 कुण्डस्य पूर्वभागे तु कुर्यादेवेष्वरं पदे ॥

दक्षिणे तु यमं कुर्यादक्षरुणं पश्चिमे तथा ।
 उत्तरे च तथा भागे कुर्यादैश्वर्यं प्रभुं ॥
 सर्वांस्तान् पूजयेद्दिपा गन्धमाख्याननुत्पन्नैः ।
 वस्त्रैर्धूपैरलङ्कारैस्तथैव वैद्यपूजनं ॥
 तेषामवाप्य तज्जिह्वं मन्त्रराज्येन पावकं ।
 यजुर्वेदविदः पूर्वं जपेद्देन्द्रान्विशारदः ॥
 याम्ये सोमं सामगस्तु वारुणं बह्वचोपि च ।
 मन्त्रं कुवेरसंयुक्तं जपेद्दिहानथर्वणः ॥
 सुवर्णमद्भुतं वासः कांस्यज्ञाश्च पृथक् पृथक् ।
 पञ्चाणां दक्षिणा दत्त्वा हयमारात् प्रमुच्यते ॥
 हयमारे तु संप्राप्ते हयानां वाप्युपद्रवे ।
 इमां शान्तिं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥
 पूर्वोक्ते तु शुभे स्थाने पूर्वोक्तविधिना ततः ।
 अग्निकुण्डं दिगौशान्यां पूर्वं वै पूर्वदक्षिणे ।
 भूमौ कुर्वीत देवानां मण्डलेष्वपि पूजनं ॥
 अतः विपत्रयं कार्यं नैवकार्यं स्वथर्वणः ।
 आग्नेये त्वथ दिग्भागे वज्रपूजा विधीयते ॥
 ऐशान्यां पूजनं वायोः पूर्वं तु सवितुर्भवेत् ।
 सावितरन्तु जपेन्नन्तं यजुर्वेदविशारदः ॥
 आग्नेये वज्रवच्चैव सोमं सामविशारदः ।
 सर्वमन्यत्तु कर्त्तव्यं पूर्वोद्दिष्टं विजानता ॥
 उत्पातेषु निमित्तेषु वाजिनामिह्नितेषु च ।
 प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत ततः सर्वं प्रशाम्यति ॥

हयगालोत्तरे भागे स्थण्डिलं तत्र कल्पयेत् ।
 तिराचीपोषितस्तत्र गान्तिं कुर्यात् पुरोहितः ॥
 नववासीभिराक्षिप्तं स्थण्डिलन्तु चतुर्दिशं ।
 उदकुम्भास्तु चत्वारः स्थापनीयाश्चतुर्दिशं ॥
 रसपात्राणि देयानि पूर्णं कुम्भे च सुशुत ।
 शिरः स्नातः कृतोष्णीषो यथावत् कृतमण्डलः ॥
 शुक्लवासा जितक्रोधो बहुत्वेन समीरितः ।
 आहुतो जुहुयाद्ब्रह्म ज्ञानेन सुसमाहितः ॥
 पितामहाय रुद्राय स्कन्दाय वरुणाय च ।
 अग्निभ्याश्चैव सूर्याय शक्राय च तथाऽम्नये ॥
 वाहाय वायु हरये शिव्यै देव्यै तथैव च ।
 गन्धर्वभ्यश्च सोमाय उच्चैःश्रवस एव च ॥
 देवता या भवेत्तत्र उत्पातस्तु तु कारणी ।
 मण्डले तां विदित्वा तु बलिभिद्यापि पूजयेत् ॥
 शतमष्टाधिकं हुत्वा प्रतिदेवं पुरोहितः ।
 ततस्तु पूजनं कुर्याद्देवानान्तु विशेषतः ॥
 पायसोल्लेपकादीपधूपदीपादिलेपनैः ।
 मधुपायससंमिश्रं विप्रा भोज्याः सदक्षिणाः ॥
 एकैकदेवमुद्दिश्य दश सप्त च पञ्च वा ।
 सुवर्णसहितं वासी गाश्च कांस्यञ्च दक्षिणां ॥
 निष्कृत्यर्थं तदा देयं विराजन्तु महीभुजा ।
 पुरोहिताय तु चार्घ्यं येन तुष्यत्वसौ दिजः ॥
 वाहनान् पूजयेत् सर्वान् सस्त्रिवाच दिजोत्तमान् ।

एतच्च शान्तिकं कार्यं नित्यमोत्पातिके सदा ॥

रक्षोघ्नन्तु ययस्यन्तु सर्वोत्पातविनाशनं ।

राक्षो विजयदं पुण्यं धनधान्यविवर्द्धनं ॥

इति शालिहोत्राश्वशान्तिः ।

— ००० —

अथ गजशान्तिः ।

तत्र पालकलक्षणानि पालकगृहीतमजलक्षणानि चामिध-
माह पालकाप्यः ।

चरस्तत्रोपसर्गाय चरतीत्यभिलक्षयेत् ।

बहून् स कुञ्जरान् हन्ति श्रेष्ठं वापि मतङ्गजं ॥

इमां तत्र क्रियाङ्कुर्यात् श्रेयोर्थी नृपतिः स्वयं ।

पूजयेद्यन्नतो रुद्रं विष्णुं सर्वांश्च देवताः ॥

रात्रौ भूतबलियापि कर्त्तव्यो मांसशोणितैः ।

सर्वासु गजशालासु चलरेष्ववरेषु च ॥

नगराक्षहसा रात्रौ निर्णयेद्धारणान् बहिः ।

दिशि प्राच्यामुदीच्यां वा स्नानं जनमनोरमं ॥

मनोरमतरान् देशानपरेज्जि मतङ्गजान् ।

सच्चार्य्यचरणा राजन् हृच्चभङ्गलणायनाः ॥

यथाविधि महामन्त्रैरेकाहारैस्तु संयतैः ।

सप्ताहमेव सच्चार्य्या जपहोमपरायणैः ॥

पुरोहितस्तु कुर्वीत शान्तिं पापप्रणाशनीं ।

मर्ष्यवित्वा द्विजांस्तत्र दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ॥

महोमात्राय समाहं शुचयः संयितव्रताः ।
 एकग्रतं निधिं स्नात्वा भुञ्जीरन् हविषोदनैः ॥
 वृक्षभङ्गलणाहारानेकस्थाने निवेशयेत् ।
 आरण्यकत्वं तेषान्तु सहस्रं मनसा भवेत् ॥
 हविस्थानेषु दूयन्तु गावः सप्ताहमेव च ।
 वासयेत् सह वल्लैश्च वृषभैर्विहितैस्तथा ॥
 हितोरणं निवेश्याथ जलस्रोभयनौरजं ।
 स्वस्तिकस्थेषु चैकैकोभवेद्द्रोणोऽथ काञ्चनः ॥
 महोमात्राय तत्रैव स्युस्ते स्थण्डिलवासिनः ।
 सुवर्णानां ग्रतश्चात्र विन्यस्यसुदकं द्विज ॥
 सामान्ययज्ञप्रोक्तं यत् स्नानं तदुपकल्पयेत् ।
 तोरणे च भवेत्कार्यं चतुर्मासविधौ तथा ॥
 मन्त्रैर्जुहुयादिप्रस्तु समिद्धिर्जातवेदसं ।
 सामान्ययज्ञं निर्वर्त्य यथाप्रोक्तं विधानवित् ॥
 मन्त्रैस्तु जुहुयादेतैः समिद्धिर्जातवेदसं ।
 इन्द्रैः सह मरुद्भिश्च गजेनैरावतेन च ॥
 उत्पातन्तु निगृह्णीयात् उदौघां स्नापयेत् गजान् ।
 एवं कृत्वा हविःशेषैर्वलिं प्रतिदिशं हरेत् ॥
 मन्त्रैस्तैरेव पूर्वोक्तैर्वैभ्यस्तैश्च एव च ।
 दक्षिणस्यान्दिशि विप्रो ततो होमं समाचरेत् ॥
 नामान्नये विश्वेभ्यश्च भूतेभ्योऽथ बलिमया ।
 दक्षिणायां वारुणन्तु हरिद्राक्षोदनं बलिं ।
 द्विजो मन्त्रमिमं राजन् नियतैः सुस्वनैर्जपन् ॥

ये च पश्चिमायान्दिशि समाश्रिता रुद्रा रुद्रमनुष्याः रौद्राणि
च भूतानि रोमाणि व्याधयश्च येत्वारोग्यं व्याधयो जीवितं चाय-
त्तन्तेभ्य एष बलिः ।

पूर्वोत्तरायान्दिशि तु हुत्वाहरेन्द्रायौदनं ।

सुसमाहितो बलिं हरेद्यथान्यायमिमंमन्त्रं विप्रो यत्नेन योजये-
दिति नमो राक्षस-पिशाच-गन्धर्व-रक्षोभ्यो येषु पितृं संस्पर्श एष
प्राणाद्यायत्तास्तेभ्य एष बलिरिति बलिं सर्वेभ्यो दिशमिमं
मन्त्रमुदीरयेत् ।

अग्नये पार्श्विवानां सत्वानामपार्श्विवानां सत्वानामधिपतये एष
ते बलिः वायोरान्तरिक्षाणां सत्वानामधिपतये एष ते बलिः ।

रुद्राय च यथान्यायं क्रमेणोपहरेद् बलिं ।

ये हृत्तेषु ये तौर्षेणु ये वीक्षिषु तेभ्यो नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो
हराम्यहं ।

येऽन्तरिक्षे ये निविष्टास्तु पृथिव्यां ये च संश्रिताः ।

तेभ्यो नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो बलिमेभ्यो हराम्यहं ॥

हुत्वा हुत्वा बलिं सम्यक् द्विजातीन् स्वस्तिवाच्य च ।

पूर्वोक्तेन विधानेन रागाद्योराजते क्रमात् ॥

दत्त्वावगाहन्तेषान्तु ततस्तोत्रं परं नयेत् ।

हारे द्वितीये नीराज्यास्तो नैव विधिना पुनः ॥

नीराजपेक्ष पञ्चाहं यथा राजजनन्ततः ।

सप्तमे संपवेश्येतान् कृतकौतुकमण्डलान् ॥

गौतवादिचण्डैश्च सद्भिजान् स्वस्तिवाच्य च ।

सर्ववोजैः फलैः पुष्पैः शालगन्धैश्च पूजितान् ॥

सहिरण्यांस्ततः कुम्भान् शालादारेषु विन्यमेत् ।
 संसृष्टालङ्कृतान् कृत्वा सर्वसम्भारपूजितान् ॥
 भरद्वाजो मरुद्विष हृद्रोभूष उदाहृतः ।
 तथा पुनश्च शालायां क्षेममङ्गलसम्भृतां ॥
 प्रविशंश्चानिरुद्धस्तु स्तम्भे तिष्ठन् शरच्छतं ।
 अरोगी बलवान् भूयो राक्षस्य च विजयावहः ॥

तथा ।

अङ्गस्तु राजा चम्पायां पालकाप्यं अष्ट पृच्छति ।
 चातुर्मासीषु सर्वासु कथं वीराजयेद्भजान् ।
 प्रब्रूहि पृष्टमेतन्मे यथावन्मुनिसत्तम ।
 संपृष्टस्त्वङ्गराजेन पालकाप्यस्ततोऽब्रवीत् ॥
 इदं शृणु महाराज यस्मान्तुं परिपृच्छसि ।
 रोगाश्च नैर्ऋतिश्चैव तथा रक्षांसि पञ्चगाः ॥
 पिशाचा गुह्यकाश्चैव गन्धर्वा राक्षसास्तथा ।
 दानवाश्चैव यक्षाश्च कौमाराश्चापि ये यहाः ॥
 ये अघोरा जयाद्याश्च ये च रुद्राश्च देवताः ।
 लपसर्गाश्च ये केचित् पीडानक्षत्रजाश्च ये ॥
 बलिं वा भोक्तुकामाश्च हन्तुकामास्तथाऽपरे ।
 तथा क्रोडितुकामाश्च घोररूपा महाघहाः ॥
 देवोपघाता ये चान्ये तत्र शान्तिं व्रजन्ति ते ।
 एतर्द्वयं महोपाल गजनौराजनीं स्मृता ॥
 कार्तिकी प्रथमा राजन् द्वितीया फल्गुनी तथा ।
 आषाढी तु तृतीया स्यात् तिस्रो नीराजनाः स्मृताः ॥

चतुर्मासी भवेत् कुर्याद् गजानां हितमिच्छता (१) ।
 यथाहं देवतानाञ्च सिद्धानाञ्च वलिं हरेत् ॥
 उष्ट्रान् पिकाञ्च जालाञ्च धान्यन्दधि घृतं मधु ।
 पायसं मधु कल्पाञ्च लोहिताञ्च गुडोदनं ।
 सुप्रतिष्ठं भद्रपीठं दिव्यमाल्यानुलेपनं ॥
 दीर्घाग्रान् हरितान् दर्भान् विप्राणाञ्चैव भोजनं ।
 नवं शिवञ्च विधिवद्भोजोपस्करमाहरेत् ॥
 आक्रान्तन्तगरीश्वीरं प्रियङ्गुञ्चोपराजयेत् ।
 सर्वरत्नौषधैश्चापि धूपमाल्याञ्जनानि च ॥
 रक्षाविधानं कुर्वीत गजानां स्वस्तिवाचनैः ।
 गमागमेपि कर्त्तव्या शान्तिः सम्भ्राह्मणेपि च ॥
 पुरोहितो दक्षिणतो जुहुयादव्यवाहनं ।
 उत्तरे जुहुयाद्दक्षः शुचिवस्त्रः समाहितः ॥
 आहतचौमवसनः शुचिर्भूत्वा कृताञ्जलिः ।
 अष्टौ देवान् नमस्कृत्य गजानां स्वस्तिवाच्य च ॥
 प्रजापतिं च विष्णुञ्च यमञ्चैव शचीपतिं ।
 रुद्रञ्च बलदेवञ्च वरुणं धनदं तथा ॥
 सेनापतिं नमस्यामि गजानां स्वामिनां प्रभुं ।
 यज्ञभाण्डमयानीय यज्ञभूमिं प्रकल्पयेत् ॥
 पूर्वैर्णान्तरतो वापि ब्राह्मणानुमते शिवे ।
 प्रागुदक् प्रवणे देशे स्निग्धौषधिनगे समे ॥
 पदक्षिणोदके चैव सर्वतः सुपरिक्रमे ।

गोमयेनोपलिप्याथ यज्ञभूमिं प्रवेशयेत् ॥
 तस्मात्स्वनरकं तत्र भूमादष्टादरत्रयः (१) ।
 नोद्यानदेवोपहतान् नोर्द्विशृङ्गान् दृढान् समान् ।
 अनुगम्यान्ववान् हृत्तान् कलुषघ्नानसुखितान् ।
 उल्लेधान् द्वादशारत्नान् वारयेत् विचक्षणः ॥
 हस्तागाराणि सर्वाणि गोमयेनोपलेपयेत् ।
 शुचीनि कारयित्वा पट् बलिभिश्च विभूषयेत् ॥
 स्थानेषु पुष्पमालाश्च करणे तोरणानि वा ।
 राजाथ प्राजनान् सर्वान् गृहीत्वा चाक्षतीदकं ।
 प्रोक्षयेत् स्नातृमूलानि धरणीं परिधास्तथा ।
 परिकर्षिणः सुजाताः शुचयः शुक्लवाससः ॥
 यावन्निर्व्वाणकाले तु जलाभ्यासं नयेद्द्वजं ।
 शान्तिञ्च जुहुयात्तत्र ब्राह्मणश्चैव वाचरेत् ॥
 द्रव्यानि हस्तागाराणि तथा प्रश्रवणानि च ।
 वरुणं तीर्थकन्याञ्च नागानुदकदैवतान् ॥
 सागरान् सरितश्चैव उदपानं सरांसि च ।
 तडागानि च सर्वाणि सुरानभ्यर्चयेच्छुचिः ॥
 प्रायश्चित्तानि कृत्वा च ततः प्रस्थापयेद्द्वजं ।
 सर्वरत्नोपधेर्वीजेः पूर्णश्चैव विचक्षणः ॥
 चन्दनेथ यथा प्रीतेः स्नापयेद्वत्तुपूर्वशः ।
 स्नातस्य तस्य नागस्य कारयेदाहतानि तु ॥
 हारिद्रं पिष्टनादाय पूर्व्यात् पञ्चाङ्गलान्यथ ।

मङ्गलानि च सर्वाणि कारयेत्तु विचक्षणः ॥
 रोचनया प्रियं यच्च सम्यग्ग्रामं समालभेत् ।
 अङ्गि स्तलङ्घतं हृष्टं तुर्याभिः समवक्रेत् ॥
 शोभितं वैजयन्तीभिर्न वहेः पञ्चरज्जुभिः ।
 काञ्चना राजता वापि दिव्यवासः समन्विता ॥
 ययिता क्षौमसूत्रेण नागरोशौरमिश्रिता ।
 सम्भूता पर्वताग्रे च सर्वदेवनमस्कृता ॥
 शतपासीनमुज्ज्वले गजानां स्वस्तये भवेत् ।
 आरोम्यायैव नागानां नृपस्य विजयाय च ॥
 मध्ये च स्वस्तिकं कुर्यात्स्वस्ति गच्छन्ति कुञ्जराः ।
 अवकीर्त्य तु लाजैश्च यज्ञभूमिं समन्ततः ॥
 कुशोदुम्बरशाखाभिः सर्वतः परिताडयेत् ।
 काष्ठैः पलाशजैश्चापि सिद्धकोदुम्बरैस्तथा ॥
 ज्योतीषिं जनयेद्यावत् समिधं वाचकं ततः ।
 गृहीत्वा चोदकं पात्रं प्रोक्षयेद्व्यवाहनं ॥

अदिते नमस्ते । सरस्वति नमस्ते । देवसवितर्नमस्ते ।

उत्तिष्ठाय विवर्द्धस्व प्रभावं त्वरितं मम ।

विवोधयत्यप्सरसः सुभहस्ताय त्राह्मणाः ॥

योगं मम प्रयच्छस्व प्रसन्नो हव्यवाहन ।

शुक्लैर्वाज्यं गृहीत्वाथ शान्तिर्भवतु हस्तिनां ॥

स्वाहा । समिधे स्वाहा । सुवाय स्वाहा । भूः स्वाहा ।

भुवः स्वाहा ।

बुद्धो बोधय भूतानि ब्रह्माण्डामितीजसं ।

सहस्राक्षं भूतपतिं कुबेरं वरुणं यमं ॥
 विष्णुश्चैव महात्मानं तथा नारदपर्वतो ।
 उद्दालकं काश्यपश्च मरीचिं भृगुमेव च ॥
 ऋषिमुखाद्यमस्यामि सर्वांनेव कृताञ्जलिः ।
 आसिच्यान्याहुतिं तेषां भूयः सस्ति गजे पुनः ॥
 भवन्त्वरीगाः राजानः समृद्धन्ताश्च याजकाः ।
 हिजे दानं प्रयच्छन्तु बलारोग्यवशांसि च ॥

स्वाहा ।

दत्तं भूतानि गन्धर्वाः श्रोतव्यश्च दिग्गोमयाः ।
 आदित्यमरुतश्चैव अश्विन्यो च तथा ग्रहाः ।
 गजानां संप्रयच्छन्ति बलारोग्यवशांसि च ॥

स्वाहा ।

ऐरावतं पुष्पदन्तं कुसुदं वामनं तथा ।
 पौण्डरीकं नीलवन्तं सार्वभौमं सुतेजसं ॥
 सुप्रतीकश्च नागेन्द्रं महाबलिनमेव च ।
 महागजांस्तथैवान्यान् नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥
 आसिच्यान्याहुतिं तेषां भूयः सस्ति गजे पुनः ।
 भवन्त्वरीगाश्च गजाः समृद्धन्ताश्च याजकाः ।
 प्रयच्छन्तु च नागानां बलारोग्यवशांसि च ॥

स्वाहा ।

आत्रेयं जमदग्निश्च वसिष्ठं पुलहं क्रतुं ।
 दीर्घं वरवरश्चैव पुलस्त्यं श्रवणं तथा ॥
 वेदीक्षमाश्च स्वाहाश्च पर्वतं चात्र मालिनं ।

हिमवत्प्रमुखञ्चापि सतैतान् कुलपर्वतान् ॥
 तथैव सर्वतोऽनन्तान् नमस्यामि कृताञ्जलिः ।
 दिशो दश च ये नागा सर्वकालमधिष्ठिताः ॥
 भूमिधराः सुजङ्घाश्च नमस्यामि कृताञ्जलिः ।
 आसिञ्चाज्याहुतिं तेषां भूयः स्रष्टि गजे पुनः ॥
 भवन्तूरोगाश्च गजाः समृध्यन्ताश्च याजकाः ।
 प्रयच्छन्तु च नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

भूमिधरान् अभिमतान् महातेजान् महाबलान् ।
 देवदत्तौघहाभोग्यान् शुचिर्भूत्वा कृताञ्जलिः ॥
 अन्तं प्रथमं वन्दे सर्वलोकाभिपूजितं ।
 कर्कोटकं धूमविषं वासुकिञ्च महाबलं ॥
 कालीयञ्चापि वन्दित्वा बलसुत्पलमेव च ।
 हरिञ्च विद्युज्जिह्वञ्च कवलाश्वतरावुभौ ॥
 उदयन्तमथादित्यं जिह्वायां परिलेहति ।
 प्रणतं तं पुनयापि लाङ्गुलेन निषेवते ॥
 अनुर्जाम महाभागः पञ्चशीर्षो महाबलः ।
 नागो मणियहयैव ये चापि धरणीधराः ॥
 कुर्वन्तु स्रष्टि नागानां निर्वाणे तरणे तथा ।
 अन्तर्भूमौ च ये नागा ये च ये दिशि गोचराः ॥
 आसिञ्चाज्याहुतिं तेषां भूयः स्रष्टि गजे पुनः ।
 भवन्तूरोगाश्च गजाः समृध्यन्ताश्च याजकाः ॥
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ।

उत्तरेण जपेद्विप्रः सेनान्यमपि कीर्तनं ॥
 सेनापतिं शक्तिधरं गजानां स्वामिनं प्रभुं ।
 षष्ठौप्रियं क्रोचरिपुं यस्म्युखं हादशेक्षणं ॥
 रक्तमाख्याम्बरधरं घण्टाभरणकुण्डलं ।
 त्राम्बकं हादशभुजं कार्तिकेयं दुरासदं ॥
 रक्तप्रतिसरं माल्यं प्रकृतं कामचन्दनैः ।
 अर्चयेद्गङ्गसंयावपायसस्त्रस्तिकादिभिः ॥
 पूर्वदक्षिण दिग्भागं दक्षिणाञ्च दिशं तथा ।
 तथैव नैऋतीं वन्दे पश्चिमाञ्च दिशं तथा ॥
 वायव्याञ्चोत्तराञ्चैव तथा पूर्वोत्तरां दिशं ।
 ततोऽर्ह्याञ्च दिशं वन्दे अदितिं देवमातरं ॥
 अधिपत्ये वसन्तागास्तावमस्ये कृताञ्जलिः ।
 आसिच्याज्याहुतिं तेषां भूयः स्वस्ति गजे पुनः ॥
 भवन्तुरोगाश्च गजाः समृध्यन्ताञ्च याजकाः ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥ स्नाह्या ।
 स्वस्तिकापूपसंयावमधुलाजा घृतं तथा ।
 हिरण्यञ्च सुवर्णञ्च वासांस्यभिनवानि च ॥
 मैरेयञ्च सुराञ्चैव वाचैश्च वरवारुणी ।
 गुडोदनञ्च मालञ्च मद्यं कल्पाप्रमेव च ॥
 सर्वमेतदुपन्यस्तं ग्रहाणामग्रतो हितं ।
 प्रतिगुप्तां सुगुप्तां वा बुभुक्षां वद चाश्व नः ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्नाह्या ।

व्यपोहतु च पापानि इह राज्ञः शतं समाः ।
 त्वया विस्मृता आरण्या मानुषाणामसङ्गताः ॥
 अविस्मृतं त्वया नास्ति भोक्तुमर्हसि कामदः ।
 अप्रतिमांसमासारं ह्युपधापरिवर्जितं ॥
 अनारुढं मनुष्यैस्तु तमारुह्य च कुञ्जरं ।
 सहणे च यथातत्त्वं सेनान्ये भद्रमस्तु ते ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

पादायुधं ताम्रचूडं शतपत्रं मनोरमं ।
 विचित्रपवरत्नाच्च कुक्कुटं दर्शयामि ते ॥
 कुक्कुटं मे गृहाण त्वं सेनानि भद्रमस्तु ते ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

प्रभूतवर्णलाङ्गूलं सर्वाङ्गसुसमाहितः ।
 धीतमामलकं कल्कैः छागं सन्दर्शयामि ते ॥
 छागं मम गृहाण त्वं सेनान्ये भद्रमस्तु ते ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

सहस्रशूलावनतं देवराजविलेपनं ।
 प्रवरं सर्वमूलानां उग्रीरं दर्शयामि ते ॥
 उग्रीरं मे गृहाण त्वं सेनान्ये भद्रमस्तु ते ।
 संप्रयच्छन्तु नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

नैराजिनौ त्विमां मालां सहस्राक्षेण धारिता ।
 सन्नूतां देवतानाञ्च राजसर्पानां मनोहरां ॥
 प्रीतिसञ्जननीं देवीं भूतनागनिषेवितां ।
 आवाहेषु विवाहेषु चैतनैराजनीषु च ॥
 नागानाञ्च प्रविशेषु मङ्गल्या वारुणी स्मृता ।
 सुरा सुमन्वा सुरसा मदीकरमनोरमा ॥
 पूजिता देवमनुजैः प्रसवी दर्शयामि ते ।
 वारुणीं मे मृहाण त्वं सेनान्ये मद्रमस्तु ते ।
 संप्रवच्छस्त नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ॥

स्वाहा ।

पुरा देवासुरे युगे संग्रामे तारकामये ।
 सेनानीः संस्तुतो देवैर्देवानाममितद्युतिः ॥
 रक्ष सैन्यं सराजानं सेनान्ये मद्रमस्तु ते ॥
 संप्रवच्छस्त नागानां वर्णारोग्ययशांसि च ।

स्वाहा ।

द्रुमे शङ्खा मृदङ्गाश्च कांस्यवाद्यानि यानि च ।
 वीणासर्पाणि पणवा गोधा परिवदन्तकाः ॥
 आहुता मङ्गलार्थं वै वाद्यन्ते मधुरस्वराः ।
 द्रुहेकरात्रं दिवसं विजयाय नृपस्य च ॥
 विविधानि च रूपाणि सम्यग्वृद्धा हुताग्ने ।
 ह्वयमाननिजितज्ञः रक्षणार्थं विनिर्दिशेत् ॥
 ह्वयमाने चयं यान्ति यथाग्निः सुहृदायते ।

चित्रघ्नः परुषचापि वसुगन्धस्तथैव च ।
 अतिवर्णो विचित्रश्च वल्मीकाकृतिसंस्थितः ।
 होत्रिदायी च यो वज्रिर्हिजानां चयमादिशेत् ॥
 कूजमानः स्फुलिङ्गाद्यैः राज्ञो रुचो विरूपवान् ।
 धूमवातयुतश्चाथ वर्गगन्धः समश्च यः ॥
 गोमुखाकृतसंस्थानो गवां संचयमादिशेत् ।
 चिरेणोत्तिष्ठते यच्च क्षिप्रश्चैव प्रशाम्यति ॥
 कृष्णवर्णो विधूमाच्च कृशरागन्ध एव च ।
 ह्रयमानस्तदा वज्रिरास्यति नृपतेर्वधं ॥
 गृध्रोल्बूकनिभश्चापि राज्ञो मरणमादिशेत् ।
 अव्यक्तवर्णो दुर्गन्धो विप्रकोर्णशिखोऽनलः ॥
 क्षिप्रं विनाशयेद्वाङ्गं सामान्यं सपुरोहितं ।
 राज्ञो मरणमेवापि शवगन्धो यदाऽनलः ॥
 हीनस्त्रनो यदा वज्रिः कुणपश्च हुताशनः ।
 सगन्धः स्वाहिवर्णश्च हतमास्याति पार्थिवं ।
 श्वावः पाटलकयैव वज्रिवैधनमादिशेत् ॥
 विप्रकोर्णशिखश्चापि वायसप्रतिनिस्त्रनः ।
 राज्ञः क्रोधस्य नाशाय युवराजवधाय च ॥
 तद्विधं कुरुते वज्रिरतिधूमोद्यतिम्भनः ।
 करे चोरमि दाही च होदवाही च यो भवेत् ॥
 तवार्थहानिं जानीयात्तस्मिन्नुत्पातदर्शने ।
 करीषधूमसङ्गाथ इन्द्रायुधसमद्युतिः ॥
 हस्त्यश्वस्य चयं क्षिप्रं तद्विधो वज्रिरादिशेत् ।

कर्चूरवर्णो विकृतस्तु तथा चर्चूसुगन्धिकः ॥
 जननागं तदाख्याति ज्वयमानो हुताशनः ।
 हविर्हरिद्रावर्णो लोपमानो यथाऽनलः ॥
 निगडाकृतिसंस्थानस्तथा गङ्गनिभाकृतिः ।
 पाशाकृतिनिभश्चापि राज्ञो बन्धनमादिशेत् ॥
 विच्छिन्नशतसूर्याणामाकृतौ रुदितस्वनः ।
 वामतो यस्य गत्वा च धूमः प्रतिनिवर्त्तते ।
 मत्स्यगोणितगन्धानां तुङ्गो यच्च जायते ।
 राज्ञः पुत्रवधं विद्यात् शास्त्रप्रोक्तैरिमैर्द्विजः ॥
 अशुभान्यवसादीनि न निवेद्यानि भूपते ।
 प्रासादाद्रिनिभश्चापि स्त्रीपशुः कलशाकृतिः ॥
 प्रदक्षिणाकृतिमिहो हंसरत्नोदधिस्रवः ।
 गङ्गाप्रभमघाञ्जानामेव दुन्दुभिनिस्त्रयः ।
 सुवर्णरजतप्रख्यः क्षीरपायसगन्धवान् ॥
 शस्त्राणां कषचानाञ्च वारणानां महीपते ।
 भासते यस्य चात्पथ्यं संधामे जयमादिशेत् ॥
 प्रहृष्टमनसश्चापि शुक्लाम्बरधरा यदि ।
 द्वैगयेयुः शुभागारन्तद्भवेज्जयन्तक्षणं ॥
 यदा गुरुस्त्वपसञ्जी जुहुयाद्व्यवाहनं ।
 महाभवं विजानीयात् नृपश्चापि गजादिकं ॥
 अनन्यवाहनान् पूज्यान् दिव्यलक्षणसंयुतान् ।
 गदादीनि विशिष्टेन तोयेन स्नापयेद् बधः ॥
 अन्यवाहान् द्विपहयान् सर्वांस्तेन समाहितान् ।

बाह्यकुम्भोदकेनैव स्नापयेत्तत्र साधकः ॥
 राज्ञे नौराजनं कुर्यात्तदहःषु च मन्त्रवित् ।
 अन्येष्वेवस्त्रिधः कार्यः स हि रत्नाकरः परः ॥
 राजानं वाहनान्यांश्च तथान्यांश्च पुरोहितः ।
 सर्वालङ्कारसंयुक्तान् सर्वमङ्गलसंयुतान् ।
 कृतानुवाचयेत्पथाद् ब्राह्मणैरागिषो बहु ॥
 दक्षिणामतुलान्दद्याद्वृत्तिग्भ्यो गुरवे नृपः ।
 वाहनञ्च सभूषाढ्यमाचार्याय प्रदापयेत् ॥
 दासदासीकम्बुषु ग्रामादिषु च सर्वशः ।
 सर्वालङ्कारसंयुक्तान् राजा वाहोपरिस्थितान् ॥
 सारोहैश्चापि संयुक्तान् मत्तद्विपहयोत्तमैः ।
 ब्राह्मणैः सस्त्रिवचनैर्द्वृत्तिग्भिः सह संयुतैः ॥
 आचार्यो राजभवनं नृपं संवेशयेत् स्वयं ।
 पूर्वज्ञानविशिष्टेन कुम्भतोयेन मन्त्रवित् ॥
 गजशालाञ्च संप्रोक्ष्य वाजिशालान्तथैव च ।
 सिद्धार्थतण्डुलतिलैः पुष्पैश्चाप्यवकौर्ष्यं च ॥
 शालामध्ये नृसिंहञ्च सुदर्शनमनामयं ।
 पूजयेद् गन्धपुष्पादिसर्वालङ्कारसंयुतैः ।
 सक्तुभिः लगरात्रेण कुर्याद्भूतबलिं बहिः ॥
 ततः शालासु सर्वासु ब्राह्मणान् भोजयेदलं ।
 ततः संवेशने कुर्यादाचार्यो गजवाजिनं ॥
 एवं शान्तिं प्रकुर्वीत निमित्ते सति तद्गुरुः ।
 परिच्छेदस्य नृपतेर्भक्तविक्षुसमाहितः ॥

सर्वकल्याणसंपूर्णः सर्वबाधाविवर्जितः ।

सुपुष्टं राज्यतन्त्रन्तु नृपस्येन महीयते ॥

इति गजशान्तिः ।

—००—

गृहमध्ये स्थूणा विरोहेत्कपोतो वागारमध्ये निपतेत् ।
 वायसो वा गृहं प्रविशेत् । गौर्गृहमारोहेत् । गौरात्मानं प्रतिधा-
 येत् । अनङ्गान् वा मुदित उल्लिखेदनग्नी वा धूमो जायते बल्ली-
 कक्षोपजायते क्वाकनिर्ध्यासक्षोपजायते । मण्डूकी अट्टी वास-
 येत् । स्वप्नेऽस्त्रिदन्तपतने गृहपतिजायां सहीपतयहिन्देति अन्येषु
 वा गृहोत्पातेषु अगदेयजनोक्ते खनप्रत्यग्निमुखान् कृत्वा स्थाली-
 पाकं जुहोति । यत्र इन्द्रभयामह इति पुरोऽनूच्य स्वस्तिदाविग-
 स्मतिरितियाज्यया जुहोत्याज्याहुतौरुपजुहोति व्यस्ये व्याख्याते ।
 यत्र इन्द्राग्नी भवतामवीभिः यत्र इन्द्रावरुणारातहव्या । यमि-
 न्तासो मासुवितायशंयोः यत्रः इन्द्रापूषणावाजसातौ । कयानयित्र
 आभुवको अद्ययुक्ते भवानत्रः समनसाविति । स्विष्टिस्तत् प्रमृति-
 तुष्टामा धेनूवरप्रदानम् ।

अधाम्नेण शमीपत्रेषु हुतशेषं निदधाति ॥

शक्तीदेवी रभिष्टये आपो भवन्तु पीतये शंयोरभिस्त्रवन्तु नः ।
 इति स्थालीसंचालनमाज्यशेषमुदकशेषञ्च पात्रां समानीय
 एतेपूत्यातेषु उत्पन्नेषु विनयेत् । प्रोक्षेद्वा तर्क्ष्योरावृणोमह
 इति ।

अन्तं संस्कृत्य ब्राह्मणान् संपूज्याग्निषो वाचयित्वा शिवं शिव-
मित्यहुतो व्याख्यातः ।

अरुण उवाच ।

—०००००—

नानारोगहतानाञ्च आर्द्रितानां तद्यारिभिः ।
आदित्याराधनं मुक्ता नान्यच्छ्रेयस्करं परं ॥
तस्मादाराधयादित्यं सर्वरोगविनाशनं ।
ग्रहोपघातहन्तारं सर्वोपद्रवनाशनं ॥
पूजयानो जगन्नाथं भास्करं तिमिरापहं ।
सूर्याग्निकार्यं सततं सिद्ध्यर्थं सुखमाचरेत् ॥
महाशान्तिरिति ख्यातं सर्वोपद्रवनाशनं ।
ग्रहोपघातहन्तारं दृढकायकरं परं ॥
यत् कृते मम सूर्येण पुरा शान्त्यर्थमादरात् ॥
सर्वपापहरं पुण्यं महाविघ्नविनाशनं ॥
महोदयं शान्तिकरं लक्ष्मोममिति स्मृतं ।
तालध्वजपताकाय महावस्ताय ते नमः ॥
स्वाहेति च दानायेह आहुतिं विसृजेद् बुधः ।
महोदराय श्वेताय पिङ्गाक्षाय महामते ॥
स्वाहा पञ्चाधिपतये आहुतिं विसृजेद् बुधः ।
उत्तरादिङ्मुख्यायेह महादेव प्रियाय च ॥
श्वेताय श्वेतवर्णाय त्रिवेदाय नमो नमः ।
शान्ताय शान्तरूपाय पिनाकवरधारिणे ॥
ईशानदिङ्मुखायेह स्वाहा ईशान आहुतिं ।

विसृजेत् खगयादूर्ल विधिवत्पावकोपम ॥
 हुते देवं महात्मानं पावकं विधिवद्रूप ।
 लोकपालमुखं देवं विगाढं यावदादरात् ॥
 एवं हुताग्निकार्य्यञ्च सौरं खगवरोत्तम ।
 लक्ष्मीमञ्च विधिवत्ततः शान्तिं समाचरेत् ॥
 मूर्ध्नुवः स्वरिति स्वाहा लक्ष्मीमविधिः स्मृतः ।
 महाहोमे च वै सौर एष एव विधिः परः ॥
 कृत्वेवमग्निकार्य्यन्तु सौरं खगवरोत्तम ।
 लक्ष्मीमञ्च विधिवत्ततः शान्तिं समाचरेत् ॥
 सिन्दूरारुणरक्ताभः पद्मरक्तान्तलोचनः ।
 सहस्रकिरणो देवः सप्ताश्वरथवाहनः ॥
 गभस्तिमालो भगवान् सर्वलोकनमस्कृतः ।
 करोति ते महाशान्तिं ग्रहपीडानिवारिणीं ॥
 सुचक्ररथमारुढः अपां सारमयोऽम्बुजः ।
 सप्ताश्ववाहनो देवः शान्तये त्वमृतप्रभुः ॥
 शीतांशुस्मृतांशुश्च चयवृद्धिसमन्वितः ।
 सोमः सौम्येन भावेण ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥
 तप्तगैरिकसङ्काशः सर्वशास्त्रविशारदः ।
 सर्वदेवगुरुर्विप्रो अथर्व्वर्धिवरः परः ॥
 बृहस्पतिरितिख्यातो अर्धशास्त्रपरच यः ।
 शान्तेन चेतसा शान्तिः परेण सुसमाहितः ॥
 ग्रहपीडां विनिर्जित्य करोतु तव शान्तिकं ।
 सूर्यार्चनपरो नित्यं प्रसादाद्भास्करस्य च ॥

हिमकुन्देन्दुवर्णाभदैत्यदानवपूजितः ।
 महेश्वरस्तुतो वीरो महासौरो महामुनिः ॥
 सूर्यार्चनपरो नित्यं शुक्रः शुक्रनिभः सदा ।
 नीतिशास्त्रपरो नित्यं ग्रहपीडा व्यपोहतु ॥
 भिवाञ्जनचय प्रख्यन्हायाजः सुमहादृद्युतिः ।
 सूर्यपुत्रः सूर्यरतो ग्रहपीडा व्यपोहतु ॥
 नानारूपधरोऽव्यक्तः रविज्ञानरतिश्च यः ।
 नोत्पत्तिर्जायते तस्य नोदयः पण्डितैरपि ॥
 एकमूलो हिमूलश्च त्रिशिखः पञ्चचूडकः ।
 सहस्रशिखरूपश्च इन्द्रकेतुरिव स्थितः ॥
 सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रश्च ब्रह्मविष्णुशिवात्मजः ।
 अनेकशिखरः केतुः स ते रुजं व्यपोहतु ॥
 एते ग्रहाः महात्मानः सूर्यार्चनपराः सदा ।
 शान्तिं कुर्वन्ति मे हृष्टाः सदा कालहितैषिणः ॥
 पद्मासनः पद्मवर्णः पद्मपत्रदलेक्षणः ।
 कमण्डलुधरः श्रीमान् देवगन्धर्वसेवितः ॥
 चतुर्मुखो देवपतिः सूर्यार्चनपरः सदा ।
 सुरश्रेष्ठो महातेजाः सर्वलोकप्रजापतिः ॥
 ब्रह्मशब्देन दिव्येन ब्रह्माशान्तिं करोतु वै ।
 निष्कालतत्त्वविज्ञो यः कालवित् कालतत्परः ॥
 पीताम्बरधरो देव आत्रेयौवरदः सदा ।
 ग्रहचक्रगदापाणिः श्यामवर्णश्चतुर्भुजः ॥
 बलिः साक्षात्कृतो येन वनेषु परयेव यः ।

यज्ञदेवोत्तमो देवो माधवो मधुसूदनः ॥
सूर्यभक्त्यान्वितो नित्यं विगतिर्विगतिप्रियः ।
सूर्यध्यानपरो नित्यं विष्णुः शान्तिं करोतु मे ॥
हिमकुन्देन्दुसङ्काशो गोशुल्काभरणोऽरिहा ।

गोशुतयः सर्पाः ।

चतुर्भुजो महातेजाः पुष्पेन्दुः शशिशेखरः ।
चतुर्मुखो भस्माधरः श्मशाननिलयः सदा ॥
मात्राणां नियतश्चैव तथ च क्रतुसूदनः ।
वरो वरेण्यो वरदो देवदेवो महेश्वरः ॥
त्रैलोक्यनमितः श्रीमानादित्याराधने रतः ।
आदित्यपरमो नित्यमादित्यध्यानतत्परः ॥
आदित्यदेहसम्भूतः स मे शान्तिं करोतु वै ।
पद्मरागनिभा देवो चतुर्वदनपङ्कजा ।
अचमालार्पितकरा कमण्डलुधरा शुभा ॥
ब्रह्माणी सौम्यवदना आदित्याराधने रता ।
शान्तिं करोतु ते प्रीत्या आशीर्वाद्परा खग ॥
महाश्वेतेति विख्याता आदित्यदयिता सदा ।
महाश्वेतेति सेत्यस्मिन् स्यातिं लोके गता खग ॥
हिमकुन्देन्दुसङ्काशो महावृषभवाहिनी ।
त्रिशूलहस्ताभरणा गोशुल्काभरणा सती ॥
चतुर्भुजा चतुर्वक्त्रा विनेत्रा पापनाशिनी ।
हवध्वजा यानरता रुद्राणो शान्तिदाऽस्तु मे ॥
मयूरवाहना देवी सिंहवाहणविग्रहा ।

शक्तिहस्ता महाकाया सर्वालङ्कारभूषिता ॥
 सूर्यरक्ता महावीर्या वनवासपरा सदा ।
 कौमारी वरदा देवी शान्तिं सातु करोतु ते ॥
 कञ्जचक्रधरा श्यामा पीताम्बरधरा खग ।
 चतुर्भुजा च या देवी चतुर्वदनपङ्कजा ॥
 सूर्यार्चनरता नित्यं सूर्यकमतमानसा ।
 शान्तिं करोतु ते नित्यं सर्वसुरविमर्द्दनी ॥
 ऐरावतगजारूढा पविहस्ता महाबला ।
 पविर्वक्षं ।

सहस्रलोचनादेवी वर्णतन्मकेतना ॥
 सिद्धगन्धर्व्वनमिता सर्वाभरणभूषिता ।
 इन्द्राणी ते सदा वीर शान्तिमाशु करोतु वै ॥
 वराहरूपा विकटा वाराहवरवर्णिनी ।
 श्यामावदाता या देवी शङ्खचक्रगदाधरा ।
 तर्जयन्तीह निःशेषं पूजयन्ती सदा रविं ॥
 वाराही वरदा देवी तव शान्तिं करोतु वै ।
 अर्द्धकेशोत्कटामात्रा निर्मासा स्नायुबन्धना ॥
 करालवदना घोरा खड्गघण्टोद्यता सती ।
 कपालमालिनी घोरा खट्वाङ्गवरधारिणी ॥
 शारक्तपिङ्गनयना गजचर्मवशुषिता ।
 गायदाभरणा देवी श्मशानविनिवासिनी ।
 शिवा रूपेण घोरेण शिवाराधभयङ्करी ॥
 चामुण्डा चण्डरूपेण सदा रक्षाङ्करोतु मे ।

चण्डमुखकरा देवी चण्डमुखगता सती ॥
 आकाशमातरी देव्यस्तथा लोकस्य मातरः ।
 भूतानां मातरः सर्वास्तथा च पितृमातरः ॥
 वृद्धाश्चैस्तु पूज्यन्ते तास्तु देव्यो मनोषिभिः ।
 मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे इति मातृमुखास्तु ताः ॥
 पितामही तु तन्माता वृद्धा या च पितामही ।
 इत्येतास्तु पितामह्यः शान्तिं ते पितृमातरः ॥
 सर्वमातृमुखादेव्यः खायुधाः शस्त्रपाणयः ।
 जगद्ग्रास्य प्रतिष्ठन्त्यो बलिकामा महोदयाः ॥
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यमादित्याराधने रताः ।
 शान्तेन चेतसा शान्ता शान्ता त्वं भव शान्तिदा ॥
 सर्वावयवयुक्तेन गात्रेण तनुमध्यमा ।
 पीतश्यामादिसौम्येन चित्रलेखेव शोभिता ॥
 ललाटतिलकोपेतचन्द्रलेखाच्च धारिणी ।
 चित्राम्बरधरा देवी सर्वाभरणभूषिता ॥
 वरा स्त्रीमयरूपाणां शुभा गुणमहास्रदं ।
 सर्वमन्त्रे तु सन्तुष्टा उमा देवी वरप्रदा ॥
 साक्षादागत्य रूपेण शान्तेनामिततेजसा ।
 शान्तिं करोतु ते प्रीत्या आदित्यचरणे रता ॥
 अवलाबालरूपेण षड्वक्त्रः शिखिवाहनः ।
 पूर्णेन्दुवदनः त्र्योमान् त्रिशिखः शक्तिमान् विभुः ॥
 ललितकापत्यरूपेण समुद्दीप्तः सुरार्चितः ।
 कार्तिकेयो महातेजा आदित्याहरदर्पितः ॥

शान्तिं करोतु सततं फलं सौख्यञ्च सम्पदः ।
 आत्रेयीमवलां जम्ब तथारोग्यं खगाधिपः ॥
 खेतवस्तपरीधानस्तार्क्ष्यञ्च कनकप्रभुः ।
 शूलहस्ती महाप्राज्ञो नन्दीशो रविभावितः ॥
 शान्तिं करोतु ते शान्तो धर्म्यं मतिमनुत्तमां ।
 धम्म तरतु भो नित्यमचलं संप्रयच्छतु ॥
 महोदरो महाकायो गजवक्त्रो महाबलः ।
 नागयज्ञोपवीतेन नागाभरणभूषितः ॥
 सर्वार्थसम्पदाधारो गणाध्वक्षो वरप्रदः ।
 भौमगात्रो भवो देवो नायकोऽथ विनायकः ।
 करोतु ते महाशान्तिं प्रीतिं प्रीतेन चेतसा ॥
 पीताम्बरधरा कन्या नानालङ्कारभूषिता ।
 यमुना स्नाम्बिका पुण्या सर्वलोकनमस्कृता ॥
 सर्वसिद्धिकरा देवी प्रसादात्परमा परा ।
 शान्तिं करोतु ते माता भुवनस्य खगाधिप ॥
 त्रिगुणात्मेन सर्वेण महामहिषमर्दनो ।
 धनुः-शक्ति-प्रहरण-खड्ग-पाट्टिशधारिणी ॥
 आर्जवोद्यतकरा सर्वोपद्रवनाशिनी ।
 शान्तिं करोतु ते सौरा दुर्गा भगवतौ शिवा ॥
 निर्भीक्ष्णं शरीरेण आधुरज्जनिबन्धनः ।
 अतिसूक्ष्मोऽतिव्यक्तो यः अक्षोभः किरीटी महान् ॥
 सूर्यात्मको महावीर्यः सूर्यं च कृतमानसः ।
 सूर्यभक्तिपरो नित्यं स ते शान्तिं प्रयच्छतु ॥

प्रचण्डगणसैन्योऽसौ महाकटाक्षधारकः ।
 अक्षमालार्पितकरस्त्रयक्ष्णेश्वरो वरः ॥
 चण्डपापहरो नित्यं ब्रह्महत्यादिनाशनः ।
 शान्तिं करोतु ते नित्यं आदित्याराधने रतः ।
 करोतु च महायोगी कल्यान्तास्ताः परस्परम् ॥
 आकाशे मातरो देव्यस्तथा लोकस्य मातरः ।
 भूतानां मातरः सर्वास्तथा देवस्य मातरः ॥
 सूर्यार्चनपरा देव्यो जगद्गण्य व्यवस्थिताः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यं मातरः सुरपूजिताः ॥
 ये रौद्रा रौद्रकर्माणो रौद्रस्थाननिवासिनः ।
 मातरो रौद्ररूपाश्च गणानामधिपाश्च ये ॥
 विघ्नभूतास्तथा चान्ये दिवि दिक्षु समाश्रिताः ।
 सिद्धिं कुर्वन्तु ते नित्यं भयेभ्यः पान्तु सर्वदा ॥
 ऐन्द्र्यां दिशि गता ये तु वज्रहस्ता महाबलाः ।
 हिमकुन्देन्दुपट्टोशनौल-कटाङ्गलोहिताः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भीमाश्च पातालतलवासिनः ।
 सूर्यार्चनरता ऐन्द्राः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 आग्नेय्यां ये स्थिताः सर्वे श्रुतहस्तानुषङ्गिनः ।
 सूर्यभक्तास्तु रक्तास्तु तथा वै रक्तभूषणाः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भीमाश्च आग्नेया भास्करप्रियाः ।
 आदित्याराधनपराः शं प्रयच्छन्तु ते सदा ॥
 याम्यां दिशि गता ये तु सततं दण्डपाणयः ।
 कण्ठाङ्गाः कण्ठनेपथ्याः वरा वै कण्ठलोहिताः ॥

दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च यमस्यानुचराः खगाः ।
 आदित्याराधनपराः शं प्रयच्छन्तु ते सदा ॥
 नैर्ऋत्यां संस्थिता ये तु राक्षसा मृत्युपाणयः ।
 नीलाङ्गा नीलवर्णाश्च तथा वै नीललोहिताः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च विरूपाक्षानुगामिनः ।
 आदित्यस्यार्चने नित्यं कुर्वन्त्वारोग्यमुत्तमं ॥
 अपरस्यां वरा ये तु सततं कर्मपाणयः ।
 कर्माभाः कर्मरूपाश्च सदा क्षणिकवीक्षणाः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च आदित्याराधने रताः ।
 कुर्वन्तु ते सदा शान्तिं वारुणा वरुणानुगाः ॥
 वायव्यां संस्थिता नित्यं महावेगाश्चराः खगाः ।
 पीताङ्गाः पीतनिर्भासास्तथा वै पीतलोहिताः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च आदित्याराधने रताः ।
 सूर्यव्रताः सुमनसः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 उत्तरायां दिशि गताः सततं निधिपाणयः ।
 गिरिकाक्षाः कस्तूरिकास्तथा वै क्षणलोहिताः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च अलकाधिपवत्तमाः ।
 आदित्याराधनपराः शं प्रयच्छन्तु ते सदा ॥
 ऐशान्यां संस्थिता ये च प्रशान्ताः शूलपाणयः ।
 भस्मोद्भूलितदेहाश्च नीलकण्ठलोहिताः ॥
 दिव्यान्तरिक्षा भौमाश्च पातालतलवासिनः ।
 सूर्यपूजापरा नित्यं शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 लोकपालानुगा ह्येते महाबलपराक्रमाः ।

आदित्यं पूजयित्वा तु बलिमेषां विनिक्षिपेत् ॥
 ततः सुशान्तसनसो लोकपालसमन्विताः ।
 आग्नेयीसवलाः सर्वे शं प्रयच्छन्तु पूजिताः ॥
 अमरावती नाम पुरी पूर्वभागे व्यवस्थिता ।
 विद्याधरगणाकीर्णा सिद्धगन्धर्व्वसेविता ।
 रत्नप्रकाररुचिरा महारत्नोपशोभिता ॥
 तत्र देवपतिः श्रीमान् वज्रपाणिर्महाबलः ।
 गोपतिर्गोसहस्रेण शोभमानेन शोभते ॥
 ऐरावतगजारूढो गैरिकाभो महाद्युतिः ।
 इन्द्रः सहस्रनयनः आदित्याराधने रतः ॥
 सूर्यध्यानैकपरमः सूर्यभक्तिसमन्वितः ।
 सूर्यप्रणामपरमः शान्तिं ते शौघमृच्छतु ॥
 आग्नेये दिग्विभागे तु पुरी तेजवती सदा ।
 नानादेवगणाकीर्णा नानारत्नोपशोभिता ॥
 तत्र ज्वालासमाकीर्णा दीमाङ्गारसमद्युतिः ।
 पुरा गोदेहिनां देहे ज्वलनं पापनाशनं ॥
 आदित्याराधनपरा आदित्यगतमानसाः ।
 शान्तिं करोतु ते देवा अथ पापपरिचयं ॥
 वैधस्वती पुरी रम्या दक्षिणे च महावनः ।
 सुरनाथगणाकीर्णा पिटरधोगणाकुला ॥
 तत्रेन्द्रनीलसङ्काशी रक्तान्तायतलोचनः ।
 महामहिषमारूढो रक्तस्रग्ध्वस्तभूषणः ॥
 अन्तकोऽथ महातेजाः सौरधर्मपरायणः ।

आदित्याराधनपरः क्षेमारीय्यं ददातु मे ॥
 नैर्ऋते तु दिशो भागे पुरः कृष्णेति विद्युता ।
 महारक्षोगणाकीर्णा पिशाचप्रेतसंकुला ॥
 तत्र स्कन्दनिभो देवो रक्तस्रग्वस्त्रभूषणः ।
 खड्गपाणिर्महातेजाः करालवदनीकबलः ॥
 राक्षसेन्द्रो वसेन्नित्यं आदित्याराधने रतः ।
 करोतु ते महाशान्तिं धनं धान्यञ्च यत्नतः ॥
 पश्चिमे तु दिशां भागे पुरी शुद्धवती शुभा ।
 ऋषिसिद्धगणाकीर्णा नानारत्नसुशोभिता ॥
 तत्र कुन्देन्दुसंकाशो हरिः पिङ्गललोचनः ।
 शक्ताम्बरधरो देवो पाणहस्तो महाबलः ॥
 वरुणः परया भक्त्या आदित्यगतमानसः ।
 रोगकाशादिसंकाशं तापं निर्व्यापयत्वथ ॥
 वायव्ये दिग्बिभागे तु पुरी गन्धवती शुभा ।
 ऋषिसिद्धगणाकीर्णा हेमप्राकारतोरणा ॥
 तत्र ह्रीश्वरदेहस्तु कृष्णः पिङ्गललोचनः ।
 पृथिव्याः प्रान्तसन्तानो ध्वजध्व्याहुधोच्छ्रितः ॥
 चरमः परमो देवो ग्रहेणैव परात्परः ।
 क्षेमारीय्यं बलं शान्तिं करोतु सततं तव ॥
 महोदया नाम पुरी मन्दरेण महोदया ।
 नानायक्षसमाकीर्णा नानारत्नोपशोभिता ॥
 तत्र देवो गदाहस्तश्चित्रस्रग्वस्त्रभूषणः ।
 इक्ष्वाकुर्महातेजा हरिः पिङ्गललोचनः ॥

शान्तिं करोतु ते प्रीतः शान्तः शान्तेन चेतसा ।
 यशोवती पुरी रम्या ऐशानीं दिग्मायिता ॥
 नानागणसमाकीर्णा नानाकृतसुरालया ।
 तेजःप्राकारपर्यन्ता अनोपम्या महोज्ज्वला ॥
 तव कुन्देन्दुसंकाशी अङ्गरागविभूषितः ।
 त्रिनेत्रः शान्तरूपात्मा अक्षमालाधरो वरः ।
 ईशानः परमो देवः सदा ते शान्तिमृच्छतु ॥
 उमापतिर्महातेजायन्द्राईकृतशेखरः ।
 भूर्लोकं च भुवर्लोकं स्वर्लोकं निवसन्ति ये ।
 देवी देवीसमाकीर्णा शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 महर्लोकं जनोलोकं तपोलोकं च ये स्थिताः ।
 ते सर्वे मुदिता देवाः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 सत्यलोके तु ये देवास्त्वय भोज्ज्वलविग्रहाः ।
 सूर्यभक्ताः सुमनसो भयं निर्नाशयन्तु ते ॥
 गिरिकन्दरदुर्गेषु वनेषु निवसन्ति ये ।
 सूर्यार्चनपरा देवा रक्षां कुर्वन्तु ते सदा ॥
 शरच्चन्द्रातिगौरेण देहेनामलतेजसा ।
 सरस्वती सूर्यभक्ता शान्तिं यच्छतु ते सदा ॥
 या तु चामीकरच्छाया सरोजकरपद्मवा ।
 सूर्यभक्ता विद्या देवी शान्तिं यच्छतु ते सदा ॥
 हारेण सुविचित्रेण भास्वत्कनकमेखला ।
 अपराजिता सूर्यपरा करोतु विजयं तव ॥
 कृत्तिका परमा देवी रोहिणौ च वरानना ।

योमन्मृगशिरो भद्रमाद्रौ च परमोज्ज्वला ॥
 पुनर्वसुस्तथा पुष्याः अश्लेषा च तथा स्रग ।
 सूर्यार्चनरता नित्यं सूर्यभावेन भाविताः ।
 पूर्वभागे स्थिता ह्येताः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ।
 नक्षत्रमातरो ह्येताः कुर्वन्तु रविनीदिताः ॥
 अनुराधा ततो ज्येष्ठा मूलं सूर्यपरं तथा ।
 पूर्वाषाढा महावीर्या आपाढा चोत्तरा तथा ॥
 अभिजिन्नाम नक्षत्रं यवणञ्च बहुश्रुतं ।
 एताः पश्चिमतो दीप्ता राजन्ते चानुभूतयः ॥
 भास्करं पूजयन्त्येताः सर्वकालं सुभाविताः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यं विभूतिञ्च महाधिकां ॥
 धनिष्ठा शतभिषा या तु पूर्वभाद्रपदा तथा ।
 उत्तराभाद्रपदेवत्यावश्विनी च महामते ।
 भरणी च महादेवी नित्यमुत्तरतःस्थिता ॥
 सूर्यार्चनरता नित्यमादित्यगतमानसाः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यं विभूतिञ्च महार्हकां ॥
 ज्येष्ठा ज्येष्ठाधिपः सिंहराशिर्दीप्तिमतां वरः ।
 पूर्व्येण भासयन्त्येते सूर्ययोगपराः शुभाः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते भक्त्या सूर्यपादाजपूजकाः ॥
 धनुः कन्या च परमा मकरश्चापि ऋद्धिमान् ।
 एते दक्षिणभागे तु पूजयन्ति रविं सदा ॥
 तुला मिथुनकुम्भाश्च पश्चिमेन व्यवस्थिताः ।
 सूर्यपादार्चनरताः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥

कर्कटो वृश्चिको मीन एते उत्तरतः स्थिताः ।
 यजन्येते महाकालमादित्यं ग्रहनायकं ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यं स्वस्वोक्तज्ञानतत्पराः ॥
 यतयः कृतपुण्याश्च ये स्मृताः सततं बुधैः ।
 ऋषयः सप्तविंशत्याः प्रशान्ताः परमीज्वलाः ।
 सूर्यप्रसादसम्पन्नाः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 कश्यपो गालवो गार्ग्यो विश्वामित्रो महामुनिः ।
 मनुर्दक्षो वसिष्ठश्च मार्चण्डः पुलहः क्रतुः ॥
 नारदो भृगुरात्रेयो भरद्वाजोऽङ्गिरा मुनिः ।
 वाल्मीकिः कौशिकः कण्वः शालव्योऽथ पुनर्वसुः ॥
 शालङ्कायन इत्येते ऋषयो वै खगाधिप ।
 सूर्यध्यानैकपरमा आदित्याराधने रताः ॥
 तारकोऽग्निमुखो दैत्यः कालनेमिर्महाबलः ।
 एते दैत्या महाबानः सूर्यभावेन भाविताः ॥
 पुष्टिं वलं तथारोग्यं प्रयच्छन्तु सुरारयः ।
 वैरोचनो हिरण्वाक्षः सुपर्वा वसुलोचनः ॥
 मधुकुन्दो मुकुन्दश्च दैत्यो रैवतकस्तथा ।
 भावेन परमेणापि वक्त्रान्तायतलोचनः ।
 महाभोगकृताटोपः शङ्खान्तकृतलक्षणः ॥
 अनन्तो नागराजेन्द्र आदित्याराधने रतः ।
 महापापघ्नं हत्वा शान्तिमाशु करोतु ते ॥
 अतिश्वेतशरीरेण स्फुरन्मौक्तिकसन्निभः ।
 नित्यं राजश्रिया युक्तो वासुकिः शान्तिसुच्छतु ॥

अतिपीतेन वस्त्रेण विस्फुरन् भोगसम्यदा ।
 तेजसा चापि दिव्येन कृतस्वस्तिकलाञ्छनः ॥
 नागराट् तचकः श्रीमान् नायकौघसमन्वितः ।
 करोतु ते महाशान्तिं सर्वदोषविघ्नापहः ॥
 अतिक्रमेण वर्णेन जटाविकटमस्तकः ।
 कण्ठे रेखात्रयोपेतो घोरदंष्ट्रायुधोद्यतः ॥
 कर्कोटको महाभागी विषदर्पादलान्वितः ।
 विवसन् सर्वसन्तापं हत्वा शान्तिं करोतु ते ॥
 पद्मवर्णेन देहेन चारुपद्मायतेक्षणः ।
 पञ्चविन्दुकताभासो श्रीवायां शुभलक्षणः ॥
 व्योमपद्मो महाभागः सूर्यपादार्चने रतः ।
 करोतु ते महाशान्तिं महापापभयापहं ॥
 पुण्डरीकनिभेनापि देहेनामिततेजसा ।
 शङ्खशूलाङ्गरचितैर्भूषितो मूर्ध्नि सर्वदा ॥
 महापद्मो महानागो नित्यं भास्करपूजकः ।
 स ते शान्तिं त्रियं जन्म निर्मलं संप्रयच्छतु ॥
 श्यामेन देहभारेण श्रीमान् कमललोचनः ।
 विषदर्पबलोन्मत्तो श्रीवायां रेखयान्वितः ॥
 शङ्खपालः त्रिया युक्तः सूर्यपादकपूजकः ।
 महाविषहरो हृष्टः स च शान्तिं करोतु ते ॥
 अतिदेहेन गौरेण चन्द्रार्चकृतमस्तकः ।
 दौष्टाभोगकृताटोपः शुभलक्षणलक्षितः ॥
 कुलियो नाम नागेन्द्रो नित्यं सूरपरायणः ।

अपहृत्य विषं घोरं करोतु तव शान्तिकं ॥
 अन्तरिक्षे च ये नागा ये नागाः स्वर्गसंस्थिताः ।
 पाताले ये स्थिता नागाः सर्वेऽप्यत्र समाश्रिताः ।
 सूर्यपादार्चनरताः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 नागिन्यो नागकन्याश्च तथा नागकुमारकाः ।
 सूर्यभक्ताः सुमनसः शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 य इमं नागसंस्थानं कीर्तयेच्छृणुयात्तथा ।
 न तस्य सर्पा हिंसन्ति न विषं क्रमते सदा ॥
 गङ्गा पुष्पा महादेवी यमुना नर्मदा नदी ।
 गोमती चापि शोना च वरुणा देविका तथा ।
 सर्वप्रहपतिं देवं देवेशं लोकनायकं ॥
 पूजयन्ति सदा नद्यः सूर्यवद्भावभाविताः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते नित्यं सूर्यध्यानैकमानसाः ॥
 नैरञ्जना नाम नदी शोनापि महानदः ।
 मन्दाकिनी च परमा तथा सत्यान्विता शुभा ॥
 एताद्यान्याश्च वङ्गो वै भुवि दिव्यन्तरीचगाः ।
 सूर्यार्चनपरा नद्यः कुर्वन्तु तव शान्तिकं ॥
 महावैश्वणो देवो यक्षराजो महाबलः ।
 यक्षकोटिपरो वारो यक्षसंक्षेपसंयुतः ॥
 महाविभवसम्पन्नः सूर्यपादार्चने रतः ।
 सूर्यध्यानैकपरमः सूर्यभावेन भावितः ।
 शान्तिं करोतु ते प्रीतः पद्मपत्रायतेक्षणः ॥
 मणिभद्रो महायक्षो मणिरत्नविभूषितः ।

मनोहरेण हारेण कम्बुलम्बेन राजते ॥
 यक्षिणीयक्षकन्याभिः परिवारितविग्रहः ।
 सूर्यार्चनसमायुक्तः करोतु तव शान्तिकं ॥
 सुवीरो नाम यचेन्द्रो मणिकुण्डलभूषितः ।
 ललाटे हेमपट्टेन प्रवृद्धेन विराजते ॥
 वापिको नाम यचेन्द्रः कण्ठाभरणभूषितः ।
 मुकुटेन विचित्रेण बहुरत्नान्वितेन च ॥
 यक्षवृन्दसमाकीर्णो यक्षकोटिसमन्वितः ।
 सूर्यार्चनपरः श्रीमान् करोतु तव शान्तिकं ॥
 धृतराष्ट्रो महाराजा नागयक्षाधिपः सुग ।
 दिव्यपद्मोऽगुरुच्छत्रो मणिकाञ्चनभूषितः ॥
 सूर्यभक्तः सूर्यरतः सूर्यपूजापरायणः ।
 सूर्यप्रसादसम्पन्नः करोतु तव शान्तिकं ॥
 पूर्णभद्रो महायक्षः सर्वालङ्कारभूषितः ।
 ललाटे हेमपट्टेन प्रवृद्धेन विराजते ॥
 बहुयक्षसमाकीर्णो यक्षकोटिशतेन च ।
 सूर्यप्रणामपरमः सूर्यभक्त्या समन्वितः ।
 सूर्यार्चनसमायुक्तः करोतु तव शान्तिकं ॥
 विरूपाक्षाख्ययचेन्द्रो श्वेतवासा महाद्युतिः ।
 नानाकाञ्चनमालाभिरुपगोभितकाञ्चनः ॥
 सूर्यपूजापरो नित्यं कञ्जाक्षः कञ्चनसन्निभः ।
 तेजसादित्यसङ्काशः करोतु तव शान्तिकं ॥
 अन्तरिक्षगता यक्षाः ये यक्षा सूर्यवासिनः ।

गिरिदुर्गेषु ये यक्षाः पातालतलवासिनः ।
 नानारूपधरा यक्षा सूर्यभक्ता दृढव्रताः ॥
 ये तद्भक्तास्तन्मनसः सूर्यपूजासमुत्सुकाः ।
 शान्तिं कुर्वन्तु ते दृष्टाः शान्ताः शान्तिपरायणाः ॥
 यक्षिण्यो विविधाकारास्तथा यक्षकुमारकाः ।
 यक्षकन्या महाभागा सूर्यस्यार्चनतत्पराः ॥
 शान्तिं स्वस्वयनं चेमं बलं कल्याणमुत्तमं ।
 सिद्धिमाशु प्रयच्छन्तु नित्याच्च सुसमाहिताः ॥
 अर्चिताः सर्वतः सर्वे यक्षाश्चैव महाधिपाः ।
 सूर्यभक्ता सदाकालं शान्तिं कुर्वन्तु ते पराम् ॥
 सागराः सर्वतः सर्वे ग्रहरत्नानि सर्वशः ।
 सूर्यस्याराधनपराः कुर्वन्तु तव शान्तिकं ॥
 राक्षसाः सर्वतश्चैव घोररूपा महाबलाः ।
 स्थूलाश्च राक्षसा ये तु अन्तरिक्षचराश्च ये ॥
 पाताले राक्षसा ये तु नित्यं सूर्यार्चने रताः ।
 प्रेतानामधिपाः सर्वे प्रेताश्च सर्वतोमुखाः ।
 अतिदीप्ताश्च ये प्रेता ये प्रेता रुधिराशनाः ॥
 अन्तरिक्षचराः प्रेतास्तथाऽन्ये स्वर्गवासिनः ।
 पाताले भूतले वापि ये प्रेताः कामचारिणः ॥
 एकचक्रो रथो यस्य यस्तु देवो वृषध्वजः ।
 तेजसा तस्य देवस्य शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 ये पिशाचा महावीर्या ऋद्धिमन्तो महाबलाः ।
 नानारूपधराः सर्वे नाना च गुणवत्तराः ॥

अन्तरिक्षे पिशाचा ये स्वर्गे ये च महाबलाः ।
 पाताले भूतले ये च बहुरूपा मनोजवाः ॥
 यस्याहं सारविर्वीर यस्य त्वं तुरगः सदा ।
 तेजसा तस्य देवस्य शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 अपस्मारग्रहाः सर्वे सर्वे वापि ज्वरग्रहाः ।
 गर्भवालग्रहा ये च दन्तरोगग्रहाश्च ये ।
 अन्तरिक्षग्रहा ये च शान्तिं कुर्वन्तु ते सदा ॥
 इति देवादयः सर्वे सूर्यज्ञानविधायिनः ।
 कुर्वन्तु जगतः शान्तिं सूर्यभक्त्यैव सर्वदा ॥
 जयः सूर्याय देवाय तमोमोहविरोधिने ।
 जगतामेकसूर्याय भास्कराय नमोऽस्तु ते ॥
 ग्रहोत्तमाय शान्ताय जयः कल्याणकारिणे ।
 जयः पद्मविकाशाय बुद्धरूपाय ते नमः ॥
 जयो दौष्टिबिधानाय जयः कान्तिविधायिने ।
 तमोघ्नाय अजेयाय अजिताय नमो नमः ॥
 जयो वाजेयदौष्टेय सहस्रकिरणोज्ज्वल ।
 रयनिर्जितलोकाय बहुरूपाय ते नमः ॥
 गायत्रीवेदरूपाय सावित्रीदयिताय च ।
 धराधराय सूर्याय मार्त्तण्डाय नमो नमः ॥

सुमन्तुरुवाच ।

—०००७०००—

एवं हि विहिता शान्तिररुणेन महीपते ।
 श्रेयसे वैनतेन्द्राय गरुडाय महात्मने ॥

एवमन्येऽपि राजेन्द्र मानवाद्याङ्गरोमिणः ।
 अस्मिन् कृतेऽग्निकार्यं तु नौरुजास्ते भवन्ति हि ॥
 तस्माद्यत्नेन कर्त्तव्यो अग्निकार्यो विधानतः ।
 करणौघन्तु राजेन्द्र यदिदं शान्तिलक्षणं ॥
 अहोत्पातेषु दुर्भिक्षे उत्पातेषु च कृच्छ्रशः ।
 अवर्षमाने पर्जन्ये लक्षहोमसमन्वितं ॥
 जपित्वा येऽग्निसूक्तान्तु ध्यात्वा रविं प्रयत्नतः ।
 एवं कृते ध्रुवन्देवो वर्षते कामतो नृणां ॥
 इत्येवं शान्तिकाध्यायं यः पठेच्छृणुयादपि ।
 विहाय सर्वलोकांस्तु सूर्यलोके महीयते ॥
 कन्यार्थी लभते कन्यां जयकामो जयं लभेत् ।
 अर्थकामो लभेदर्थं पुत्रकामः सुतं लभेत् ॥
 यं यं प्रार्थयते कामं शृणुते मानवो नृप ।
 तं सर्वं शीघ्रमाप्नोति भास्करस्य प्रियो भवेत् ॥
 श्रुत्वा शान्तिमिमां पुण्यां समग्रां कुरुनन्दन ।
 संग्रामं प्रविशेद्यस्तु ध्यायमानो दिवाकरं ।
 सर्वान् जित्वा रणे शत्रुन् आनन्दपरमो भवेत् ॥
 अक्षयं मोदते कालं अतिरक्ततशासनः ।
 व्याधिभिर्नाभिभूयेत पुत्रपौत्रप्रतिष्ठितः ॥
 भवेदादित्यसदृशस्तेजसा प्रभया तप्ता ॥
 यमुद्दिश्य पठेद्दीर्घं वाचको मानवं प्रति ।
 न पीडयते त्वसौ दीपैर्वातकम्पकफात्मकैः ॥
 नाकाले मरणं तस्य सर्वपापैर्न दुष्यते ।

न विषं क्रमते देहे न जड़ो मान्धसूकता ।
 न चोत्पातभयं तस्य नचैवाऽरिभयं भवेत् ॥
 ये रोगा ये महीत्पाता ये ग्रहा यन्महाविषं ।
 ते सर्वे प्रशमं यान्ति श्रवणादस्य भारत ॥
 यत्पुण्यं सर्वतीर्थानां गङ्गादिषु निषेवितः ।
 तत्पुण्यं कीटिगुणितं प्राप्नोति श्रवणादिभिः ॥
 दशानां राजसूयानां अन्येषाञ्च विशेषतः ।
 जीवेद्द्वर्षशतं साग्रं सर्वबाधाविर्वर्जितः ॥
 गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।
 शरणागतहन्ता च ये च विश्वासघातकाः ॥
 दुष्टपापसमाचारः पितृहा मातृहा तथा ।
 श्रवणाच्चैव पाठेन मुच्यते सर्वपातकैः ॥
 इतिहासमिदं पुण्यं अग्निकार्यमनुत्तमं ।
 सूर्यभक्ते सदा देयं सूर्य्येण कथितं पुरा ॥
 अरुणस्य महावाही अरुणेनानुजस्य तु ।
 अनुजेन पुरा प्रीतं भोजकानां महात्मनां ॥
 सूर्य्यशर्मसुखानान्तु शाकद्वीपे महीपते ।
 तेनापि कथितं मह्यं सर्वपापभयापहं ॥

इति भविष्यपुराणोक्ता महाशान्तिः ।

—००—

अथाद्भुतशान्तयः । तत्र मत्स्यपुराणे ।

मनुरुवाच ।

दिव्यन्तरिक्षे भौमेषु वा शान्तिरभिधीयते ।

तामहं श्रोतुमिच्छामि महीत्यातेषु केशव ॥

मत्स्य उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि विविधेष्वद्भुतेषु च ।
 विशेषेण तु भूमिषु शान्तिं कुर्यान्नराधिप ॥
 अभया चान्तरिक्षेषु भूमा दिव्येषु पार्थिव ।
 विजिगीषुपराद्राजन् भूतिकामस्य यो भवेत् ॥
 विजिगीषुपरेणैव अभियुक्तस्तथा परैः ।
 तथाभिचारशङ्कायां शत्रूणामपि नाशने ।
 भये महति संप्राप्ते अभया शान्तिरिष्यते ॥
 भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री शान्तिस्तथेयते ।
 वेदनाशे समुत्पन्ने जने जाते च नास्तिके ।
 अपूज्यपूजने जाते ब्राह्मणौ शान्तिस्तथेयते ॥
 भविष्यत्यभियोगे च परचक्रभयेऽपि च ।
 राष्ट्रभेदे च संप्राप्ते रौद्री शान्तिः प्रशस्यते ॥
 बाह्यातिरिक्ते पवने कक्षे सर्वदिगुत्थिते ।
 वैकृते वातजे व्याधौ वायवी शान्तिरिष्यते ॥
 अनाल्लष्टिभये जाते तथा विकृतवर्षणे ।
 जलाशयविकारे च वारुणी शान्तिरिष्यते ॥
 अभिशपभये प्राप्ते भार्गवी च तथाद्विज ।
 जाते प्रसववैकृत्ये प्राजापत्या महाभुज ।
 उपस्कराणां वैकृत्ये त्वाष्ट्री पार्थिवनन्दन ॥
 बालानां शान्तिकामस्य कोमारी च तथा नृप ।
 आग्नेयीं कारयेच्छान्तिं संप्राप्ते वज्रिवैकृते ॥

आजाभङ्गे तथा जाते जायामृत्यादिसंचये ।
 अश्वानां शान्तिकामस्य तद्विकारे समुत्थिते ।
 अश्वानां काममानस्य गान्धर्वी शान्तिरिष्यते ॥
 गजानां शान्तिकामस्य तद्विकारे समुत्थिते ।
 गजानां काममानस्य शान्तिराङ्गिरसौ भवेत् ॥
 पिशाचादिभये जाते शान्तिस्तु, नैर्ऋती स्मृता ।
 अप्सृत्यभये जाते दुःस्वप्नेऽपि महाभुज ॥
 काम्यान्तु कारयेच्छान्तिं संप्राप्ते मकरे तथा ।
 धननाशे समुत्पन्ने कौवेरी शान्तिरिष्यते ॥
 वृक्षाणाञ्च तद्यार्थानां वैकल्ये समुपस्थिते ।
 भूमिकामस्तथा शान्तिं पार्थिवीञ्च प्रयोजयेत् ॥
 प्रथमे दिनयामे च रात्रौ वा मनुजोत्तम ।
 हस्ते स्नात्वाञ्च चित्रायामादित्ये वाश्विने तथा ॥
 चार्थ्यन्ते सोमजातेषु वायव्येष्वद्भुतेषु च ।
 द्वितीये दिनयामे च रात्रौ च रविनन्दन ॥
 पुष्याग्नेयविशाखायां पित्राजभरणीषु च ।
 उत्पाता ये तथा भाग्ये आग्नेयौ तेषु कारयेत् ॥
 तृतीये दिनयामे च रात्रौ च रविनन्दन ।
 रोहिण्यां वैष्णवे ब्राह्मे वासवे विश्वदैवते ॥
 ज्येष्ठायाञ्च तथा मैत्रेये भवन्त्यद्भुताः क्वचित् ।
 ऐन्द्री भेषु प्रयोक्तव्या महाशान्तिः कुलोदह ॥
 चतुर्थे दिनयामे च रात्रौ च रविनन्दन ।
 सर्पे पौष्णे तद्यार्द्रायामहिषधे च दारुणे ॥

मूले वरुणदेवत्ये ये भवन्त्यद्भुतास्तथा ।
 वारुणी तेषु कर्त्तव्या महाशान्तिर्महोचिता ॥
 भिन्नमण्डलवेलासु ये भवन्त्यद्भुताः कश्चित् ।
 शान्तिः शान्तिद्वयं कार्यं निमित्ते सति नान्यथा ।
 निर्निमित्तकता शान्तिर्निमित्तमुपजायते ॥

वाणप्रहारा न भवन्ति यद्-
 द्राजवृणां सम्मोहनैर्युतानां ।
 दैवोपघाता न भवन्ति तद्-
 ढर्मात्मनां शान्तिपरायणानां ॥

मनुस्वाच ।

अद्भुतानां फलं देव शमनञ्च तथा वद् ।
 त्वं हि वेत्सि विद्यान्नाच्च ज्ञेयं सर्वमशेषतः ॥

मत्स्य उवाच ।

अत्र ते वर्णयिष्यामि यदुवाच महातपाः ।
 अत्र मे वृद्धगर्गस्तु सर्वधर्मसुताम्बर ॥
 सरस्तत्यां समासीनं गार्गं पार्थिवनन्दन ।
 यप्रच्छेति महातेजा गर्गो मुनिवरप्रियः ॥

अत्रिस्वाच ।

पश्यतां पूर्वरूपाणि जनानां कथयस्व मे ।
 नगराणां तथा राज्ञां त्वं हि सर्वविदुच्यते ॥

गर्ग उवाच ।

पुरुषापचारनियमादपराध्यन्ति देवताः ।
 ततोपराधाद्देवानामुपसर्गः प्रवर्त्तते ॥

दिव्यान्तरिक्षं भौमश्च विविधं परिकीर्तितं ।
 ग्रहर्चवैकृतं दिव्यमान्तरिक्षं निबोध मे ॥
 उत्कापातो दिगान्द्राहः परिवेशस्तथैव च ।
 गन्धर्वनगरश्चैव दृष्टिश्च विकृता च या ।
 एवमादीनि लोकेऽस्मिन् आकाशानि विनिर्द्दिशेत् ॥
 चरस्त्रिरभवं भौमं भूकम्पमपि भूमिजं ।
 जलाशयानां वैकृत्यं भौमं तदपि कीर्तितं ॥
 भौमश्चात्यफलं ज्ञेयं चिरेण परिपच्यते ।
 अभयं मध्यफलदं मध्यकालफलं द्रुतं ॥
 अद्भुते तु समुत्पन्ने यदि दृष्टिः शिवा भवेत् ।
 सप्ताहाभ्यन्तरे ज्ञेयमशुभं निष्फलं भवेत् ॥
 अद्भुतस्य विपाकश्चेद्दिना शान्त्या न दृश्यते ।
 त्रिभिर्वर्षे^१ स्तुतद्वयं सुमहद्वयकारकं ॥
 राज्ञः शरीरे लोके च पुरे दारे पुरोहिते ।
 पाकमायाति पुत्रेषु तथा वै कीशवाहने ॥
 ऋतुस्रभावाद्राजेन्द्र भवत्यद्भुतसंज्ञिताः ।
 शुभावहाश्च विज्ञेयास्तांस्त्वं मे वदतः शृणु ॥
 वज्राग्नि-महोत्कम्प-सम्भगानिर्घात-निःस्वनाः ।
 परिवेषरजोधूम-रत्नाकारास्त्रमनोदयाः ॥
 द्रुमेभ्योऽथ रसस्नेहो बहुशस्यफलोद्भवाः (१) ।
 गोपक्षिमदृष्टिश्च शुभानि (२) मधुमाधवे ॥

(१) मधुपुष्पकलीहना इति कश्चित् पाठः ।

(२) शिवाय इति पुलकान्तरे पाठः ।

तारोल्कापातकलुषं कपिलाकेन्दुमण्डलं ।
 अमग्निज्वलनं स्फोटं धूमदिव्यानिलाहतं (१) ॥
 रक्तपद्मावृणा सन्ध्या नभः क्षुब्धार्णवीपमं ।
 सरिताशाम्बुसंशोषं दृष्ट्वा योषे शुभं वदेत् ॥
 शक्राद्युधपरिवेशौ विद्युच्छुष्कविरोहणं ।
 कम्पोदत्तनवैजल्यं रसनं दरणं क्षितेः ॥
 नद्युदपानसरसां वृष्ट्यर्वाभरणप्लवाः ।
 ग्रीष्माणि वारिरोधानां वर्षासु शुभदानि च (२) ॥
 दिव्यस्त्रीरूपगन्धर्वविमानाद्भुतदर्शनं (३) ।
 ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनं वागमानुषौ (४) ॥
 गीतवादित्रनिर्घोषो वनपर्वतसानुषु ।
 शस्यवृक्षैरसीत्पत्तिः शरत्काले शुभाः स्मृताः (५) ॥
 शीतानिलतुषारत्वं नन्दनं मृगपक्षिणां ।
 रक्षोयक्षादिसत्त्वानां दर्शनं वागमानुषौ ॥
 दिगो धूमाश्वकाराश्च शलभा वनपर्वताः ।
 उच्चैः सूर्योदयास्तत्वं हेमन्ते शोभनाः स्मृताः ॥
 हिमपातानिलोत्पातविरूपाद्भुतदर्शनं ।
 दृष्ट्वाश्चनाभमाकाशन्तारोल्कापातपिच्छरं ॥

(१) अमरेणुनिपाकुलमिति वा पाठः ।

(२) पतनश्चादिरोधानां वर्षासु न भयावधमिति वा पाठः ।

(३) दिव्यस्त्रीभूतगन्धर्व विमानाद्भुतदर्शनमिति पाठान्तरं ।

(४) दर्शनं वागमानुषौ इति कश्चित् पाठः ।

(५) अथापाः शरदि स्मृता इति वा पाठः ।

चित्रागर्भोद्भवास्त्रोषु गोजाश्वसृगपक्षिणां ।

पत्राङ्गुरलतानाञ्च विकाराः शिशिरे शुभाः ॥

ऋतुस्वभावेन विनाद्भुतस्य

जातस्य दृष्टस्य तु शीघ्रमेतत् ।

कृतागमा शान्तिरनन्तरन्तु

कार्थ्या यथोक्ता वसुधाधिपेन ॥

इत्यद्भुतशान्तौ चौत्पातिकं ।

—000—

गर्ग उवाच ।

देवतार्चाः प्रनृत्यन्ति वेपन्ते प्रज्वलन्ति च ।

आरटन्ति च रोदन्ति प्रतिष्ठन्ति हसन्ति च ॥

उत्पत्तिञ्च निधीदन्ति प्रधावन्ति वसन्ति च ।

भूञ्जतो विचिपन्ते वा शाकप्रहरणध्वजान् ॥

अवाङ्मुखा वा तिष्ठन्ति स्थानात् स्थानं भ्रमन्ति च ।

वमत्यग्निं तथाधूमं स्नेहरक्ते तथा वसां ।

एवमादीनि दृश्यन्ते विकाराः सहस्रोत्थिताः ॥

लिङ्गायतनक्षेत्रेषु तत्र वासं न रोचयेत् ।

राज्ञो वा शमनं तत्र स वा देशो विनश्यति ॥

देवयाचामु चौत्पातान् दृष्ट्वा देशभयं वदेत् ।

पितामहस्वधर्मेषु तत्र वासं न रोचयेत् ॥

वसुनां वसुजं ज्ञेयं नृपाणां लोकपालजं ।

ज्ञेयं सेनापतीनाञ्च यस्मात् स्कन्दशिवखण्डिजं ।
 लोकानां विष्णुवार्ध्वायुन्द्रं विश्वकर्म्मसमुद्भवं ।
 विनायकीद्वयं ज्ञेयं गणानाञ्चैव नायकं ॥
 देवदेव नृपयेष्ठ देवस्त्रीषु नृपस्त्रियः ।
 वास्तु देवेषु विज्ञेयं गृहाणामिव नान्यथा ॥
 देवतार्चाविकारेषु श्रुतिवेत्ता पुरोहितः ।
 देवतार्चान्तु गत्वा वै तांस्तामाच्छाद्य भूषयेत् ॥
 पूजयेत्तां महामागं गन्धमाल्यावसम्पदा ।
 मधुपर्केण विधिवदुपतिष्ठेदनन्तरं ॥
 तज्जिह्वाचर्चनमात्रेण स्थालीपाकं यथाविधि ।
 पुरोधा जुहुयादङ्गो सप्तरात्रमतन्द्रितः ॥

विप्राश्च पूज्या मधुरान्नपानैः
 सदक्षिणैः सप्तदिनं द्विजेन्द्र ।
 प्राप्तेऽष्टमे च चित्तिगोप्रदानैः
 सकाञ्चणैः शान्तिमुपैति पापं ॥

इत्यङ्गुतशान्तौ अर्चावैकृतोपशमनं ।

—०००—

गर्ग उवाच ।

अनग्निर्हीयते यत्र राष्ट्रे भूशमतिस्वरः ।
 न दीप्यते चैश्वनवान् स राष्ट्रे पीड्यते नृप ॥
 प्रज्वलेद्द्रुमं यत्र तथार्द्रांश्वा कथञ्चन ।
 प्रासादतोरणहारं नृपवेश्मसुरालयं ।

एतानि यत्र दृश्यन्ते तत्र राजभयं भवेत् ॥
 विद्युता वा प्रदृश्यन्ते तत्रापि नृपतेर्भयं ।
 अनेयानि तमांसि स्युः विशालमुपपद्यते ।
 धूमश्चानग्निजो यत्र तत्र विद्यान्महद्भयं ॥
 तड्दिदिनाभ्ये गगने भयं स्याद्दृष्टिवर्जिते ।
 दिवा सतारे गगने तथैव भयमादिशेत् ॥
 विकारवायुधानां स्वात्तत्र संघाभमादिशेत् ।
 चिरात्रोपोषितस्तत्र पुरीधाः सुसमाहितः ।
 समिद्धिः क्षीरवृक्षाणां सर्षपैश्च हृतेन च ॥

दद्यात्सुवर्णञ्च तथा द्विजेभ्यो
 गाश्चैव वस्त्राणि तथा भुवञ्च ।
 एवं कृते पापमुपैति नाशं
 यदग्निवैकृत्यभयं द्विजेन्द्र ॥

इत्यङ्गुतशान्तौ अग्निवैकृत्यं ।

— ००० —

गगं उवाच ।

पुरेषु येषु दृश्यन्ते पादपा दैवचोदिताः ।
 वदन्तो वा हसन्तो वा स्त्रवन्तो वा रसं बहू ।
 प्ररोहा वा विना बाधं शाखा सुचन्त्यसंक्रमं ।
 फलं पुष्पन्तथाकालं दर्शयन्ति चरहायनाः ॥
 पूर्वावस्थान्दर्शयन्ति फलं पुष्पं तथाभवं ।
 क्षीरं स्नेहं सुरां रक्तं मधु तोयं स्त्रवन्ति वा ॥

पुष्पन्धरोगाः सहसा शुष्कं रोहन्ति वा पुनः ।
 उत्तिष्ठन्तीह पतिताः पतन्ति च तथोरिथताः ॥
 तत्र वक्ष्यामि ते ब्रह्मन् विपाकफलमेव च ।
 रोदने व्याधिमभ्येति हसने देशविभ्रमं ॥
 शाखाप्रपातने कुर्यात् संयामे योद्धृपातनं ।
 बालानां मरणं कुर्यात् बालानां फलपुष्पतः ॥
 स्वराष्ट्रभेदं कुरुते फलपुष्पमनन्तरं ।
 क्षयं सर्व्वत्र गोचीरं स्नेहं दुर्भिक्षलक्षणं ॥
 शुष्केषु संप्रहारेषु वीर्य्यमन्त्रं न रोहति ।
 पर्व्वतानां महाराजभयं भेदकरम्भवेत् ॥
 स्थानात् स्थानन्तु गमने देशभङ्गं तथादिशेत् ॥
 जल्पत्स्त्रपि च वृक्षेषु रोदते वा धनक्षयं ॥
 एतत्पूजितवृक्षेषु सर्व्वराज्ञोऽपि पचते ।
 पुष्पैः फलैश्चाधिकृतै राज्ञो मृत्युस्तथादिशेत् ॥
 अन्येषु चैव वृक्षेषु वृक्षोत्पातेश्वतन्द्रितः ।
 आच्छादयित्वा तं वृक्षं गन्धमाल्यैर्विभूषयेत् ॥
 वृक्षोपरि तथाकृतं कुर्यात्पापप्रशान्तये ।
 शिवमभ्यर्चयेद्देवं पशुञ्चास्त्रै निवेदयेत् ।
 मूलेभ्य इति यद्दीमान् कृत्वा रुद्रं जपेत्ततः ॥

मध्याज्ययुक्तेन तु पायसेन
 संपूज्य विप्रांश्च भुवञ्च दद्यात् ।
 गीतेन नृत्येन तथार्चनेन
 देवं हरं पापविनाशहेतोः ॥
 इत्यङ्गुतशान्तौ वृक्षोत्पातशमनं ।
 (१३६)

गर्ग उवाच ।

अतिवृष्टिरनावृष्टिर्दुर्भिक्षादिभयं मतं ।
 अनृती तु दिनादूर्ध्वं वृष्टिर्जया भयाय तु ॥
 अनल्पे विप्लवा चैव विज्ञेया राजसूत्यवे ।
 शीतोष्णताविपर्ययौ कृतूनां रिपुजन्मभयं ॥
 शीतं वर्षते यत्र तत्र शस्त्रभयं भवेत् ।
 अक्षरपांशुवर्षेषु नगरं संविनश्यति ।
 मज्जास्थिस्नेहमांसानां जनमारभयं भवेत् ॥

गर्ग उवाच ।

प्रविशन्ति यदा ग्राममारण्यसुगपक्षिणः ।
 अरण्यं यान्ति वा ग्राम्याः स्थलं यान्ति जलोद्भवाः ॥
 स्थलजा वा जले यान्ति घोरं वा सन्ति निर्भयाः ।
 राजद्वारे पुरद्वारे शिवा वाप्यशिवप्रदाः ॥
 दिवा रात्रिचरा वापि रात्रौ वापि दिवाचराः ।
 ग्राम्यास्थजन्ति ग्रामं वा तच्चोत्पातं विनिर्दिशेत् ॥
 दीप्ता वा सन्ति सन्ध्यास्तु मण्डलानि च कुर्वते ।
 रसन्ते विप्रियं यत्र तदा प्रेतफलं लभेत् ॥
 प्रदोषे कुङ्कुटावासो हेमन्ते वापि कीकिलः ।
 अर्कोदयेऽर्काभिमुखौ शिवा यमभयं वदेत् ॥
 गृहहृषीतः पविशेत् क्रव्यादा मुद्गि लीयते ।
 मधु वाऽमक्षिका कुर्यात् सृगुर्गृहपते भवेत् ॥
 प्राकारद्वारगेहेषु तोरणापणवीथिषु ।
 केतुच्छत्रायुधाख्येषु क्रव्यात् संपतते यदि ॥

जायन्ते वाघ्र वास्त्रीका मधु वा स्यन्दने यदि ।
 प्रदेशो नाशमायाति राजा च म्रियते तदा ॥
 मूषिकान् शलमान् हृष्टा प्रभृतं चुडयं भवेत् ।
 काष्ठोलूकास्थिरुद्धास्याः श्वानोमरकवेदिनः ॥
 दुर्भिक्षवेदना ज्ञेयाः काका धान्यमुषो यदि ।
 जना अभिभवन्ति स्म निर्भया रणवेदिनः ॥
 काको मैथुनयुक्तश्च श्वेतः स यदि दृश्यते ।
 राजा वा म्रियते तत्र तदा देशो विनश्यति ॥
 उलूकी वसते यत्र निपतेद्वा तथा गृहे ।
 ज्ञेयो गृहपतेर्ह्युर्ध्वननाशस्तथैव च ॥
 मृगपक्षिविकारेषु कुर्याद्भोमं सदचिणं ।
 देवाः कपोत इति च जप्तव्यं पञ्चभिर्हिजैः ॥
 सुदेव इति चैकेन देया गावः सदचिणाः ।
 जपेच्छाकुनसूक्तश्च मनोविदशिरांसि च ॥
 देवाः कपोतादयो मन्त्रा ऋग्वेदे प्रसिद्धाः ।

गावश्च देया विधिवत् द्विजानां

सकाशना वस्त्रयुगोत्तरीयाः ।

एवं कृते शान्तिमुपैति पापं

मृगैर्हिजैर्वा विनिवेदितं यत् ॥

इत्यङ्गुतशान्तौ मृगपक्षिवैकृतोपशमनं ।

—०००००—

गर्ग उवाच ।

प्रासादतोरणच्छादं द्वारं प्राकारवेष्टनम् ।

अनिमित्तन्तु पतितं दृढानां राजसूत्यवे ॥
 रजसा वाष्पधूमेन दिशो यत्र समाकुलाः ।
 आदित्यचन्द्रताराश्च विवर्णा भयदृष्टये ॥
 राक्षसा यत्र दृश्यन्ते ब्राह्मणाश्च विधर्मिणः ।
 ऋतवस्तु विपर्यस्ता अपूज्यं पूजयेज्जनः ।
 नक्षत्राणि वियोगानि तन्महद्भयलक्षणं ॥
 केतूदयोपरागे च क्षिद्रता शशिसूर्ययोः ।
 फलं पुष्पं तथा धान्यं हिरण्याभरणानि च ॥
 पांशुजन्तु(१) फलानाञ्च वर्षेणै रोगजम्भयं ।
 क्षिद्रचातिप्रवर्षायां ग्रस्यानां प्रीतिवर्धनं ॥
 विरजस्के रवावभे यदा च्छाया न दृश्यते ।
 दृश्यते न प्रदीपे वा तत्र देशभयं भवेत् ॥
 निरभे वापि रात्रौ वा स्वेतं ग्राम्योत्तरेण च ।
 इन्द्रायुधं तथा दृष्ट्वा उल्कापातं तथैव च ॥
 दिग्दाहपरिवेषौ च गन्धर्वनगरन्तथा ।
 परचक्रभयं ब्रूयाद्देशोपद्रवमेव च ॥

सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां
 होमस्तु कार्थ्यौ विधिवद्विजेन्द्रैः ।
 धान्यानि गोकामनदक्षिणायु
 देवा द्विजानामधनाशहेतोः ॥

इत्यङ्गुतशान्तौ दृष्टिवैकृतप्रश्नमनं ।

गर्ग उवाच ।

नगरादपसर्पन्ते समीपमुपयान्ति वा ।
 नद्यो ऋदप्रश्ववणा विरसा हि भवन्ति च ॥
 विवर्णकल्पं तप्तं फेनवर्जन्तु सङ्कुलं ।
 क्षीरस्त्रेहसुरारतां वहन्ते बहुलोदकाः ।
 पश्मासाभ्यन्तरे तत्र परचक्रभयं भवेत् ॥
 जलाशया नदन्ते च प्रज्वलन्ति कथन्ति वा ।
 विजल्पन्तेऽतिजिह्वाश्च ज्वालाधूमं सृजन्ति च ॥
 अस्त्राते वा जलोत्पातः समर्था वा जलागताः ।
 सगीतशब्दा दृश्यन्ते जनमारीऽत्र सम्भवेत् ॥
 दिव्याश्वीगोभयं सर्पिर्मधुनात्वावसेचनं ।
 जप्तव्या वारुणा मन्त्रास्त्रैस्तु होमो जले भवेत् ॥

मध्वाज्ययुक्तं परमान्नमत्र
 देयं द्विजानां द्विजभोजनार्थं ।
 गावश्च देयाः सितवस्त्रयुक्ता-
 स्तत्रोदकुम्भाः सकलावशान्तैः ।

इत्यङ्गुतशान्तौ सलिलाशयवैकृतं ।

—०००—

गर्ग उवाच ।

अकालप्रसवा नार्थः कालातीतप्रजास्तथा ।
 विकृतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसवनास्तथा ॥
 अमानुषाश्च पण्डाश्च सञ्जाता व्यञ्जनास्तथा ।

हीनाङ्गा अधिकाङ्गाश्च जायन्ते यदि वा त्रयः ॥

पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरीसृपाः ।

विनाशन्तस्य देशस्य कुलस्य च विनिर्दिशेत् ॥

निर्वासयेत्तां नृपतिश्च राष्ट्रात्

स्त्रियश्च पूज्याश्च ततो द्विजेन्द्राः ।

यदृच्छन् कैर्नाम्नैस्तर्प्य णश्च

लोके ततः शान्तिमुपैति पापं ।

इति वैकृतशान्तौ प्रसववैकृतं ।

—०००—

गर्ग उवाच ।

यान्ति यानान्ययुक्तानि युक्तान्यपि न यान्ति चेत् ।

चोद्यमानानि तत्र स्यात् महद्भयसमुत्थितं ॥

वाद्यमाना न वाद्यन्ते वाद्यन्ते वाप्यनाहताः ।

अचलाश्च चलन्तोऽव न चलानि चलन्ति च ।

उपस्करादिविक्रते धारं शस्त्रभयं भवेत् ॥

वायोस्तु पूजा द्विजपुङ्गवैश्च

कृत्वा तदुक्तांश्च जपेच्च मन्त्रान् ।

दद्यात् प्रभूतं परमानन्दमत्रं

सदक्षिणन्तेन शमोऽस्य भूषतेः ॥

इत्युपस्करवैकृतोपशमः ।

—०००—

ग्रहर्चविकृतिर्यत्र तत्रापि भयमादिशेत् ।
 स्त्रियश्च कलहायन्ते वाचा निघ्नन्ति बालकान् ॥
 क्रियाणामुचितानाञ्च विस्थितिर्यत्र दृश्यते ।
 अग्निर्यत्र न क्षोभ्येत ह्यमानाषु शान्तिषु ॥
 पिपीलिकाश्च कव्यादा यान्ति वान्तरितास्ततः ।
 पूर्णकुम्भाः स्रवन्ते च हविर्वा विप्रलुप्यते ॥
 मङ्गल्याः स्वामिनो यत्र न श्रुयन्ते समन्ततः ।
 वेपथुर्वाधते वापि प्रोक्ताहे सति निन्दितः (१) ॥
 न च देवेषु वक्तॄन्ते यथावद्वाङ्मणेषु च ।
 मन्दघोषानि वाद्यानि वाद्यन्ते विश्वराणि च ॥
 गुरुमित्रद्विषो यत्र शत्रुपूजारता जनाः ।
 प्राङ्मणान् सहृदोमान्यान् जनी यत्रावमन्यते ॥
 शान्तिमङ्गलहोमेषु नास्तिको यत्र जायते ।
 राजा वा स्त्रियते यत्र सर्वदेशो विनश्यति ॥
 राज्ञो विनाशे संप्राप्ते निमित्तानि निबोध मे ।
 ब्राह्मणान् प्रथमं हेष्टि ब्राह्मणाञ्च विनिन्दति ॥
 ब्राह्मणानवमन्येत ब्राह्मणाञ्च जिघांसति ।
 न तान् स्मरति कृत्येषु याचितञ्चावसौयते ॥
 नमनश्च नचाशिश्व प्रशंसां नाभिनन्दति ।
 अपूर्व्वन्तु करं लोभात्तथा सम्प्रीडिते जने ॥

एतांयाभ्यर्चयेत् सम्यक् सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् ।

भीज्यानि चैव कार्याणि सुराणां बलयस्तथा ॥

गावश्च देया द्विजपुङ्गवेभ्यो

भुवन्तथा काञ्चनमम्बरश्च ।

होमश्च कार्या द्विजपूजनश्च

एवं कृते शान्तिमुपैति पापं ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तान्यद्भुतशान्तिकानि

समाप्तानि ।

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्तकरणा-

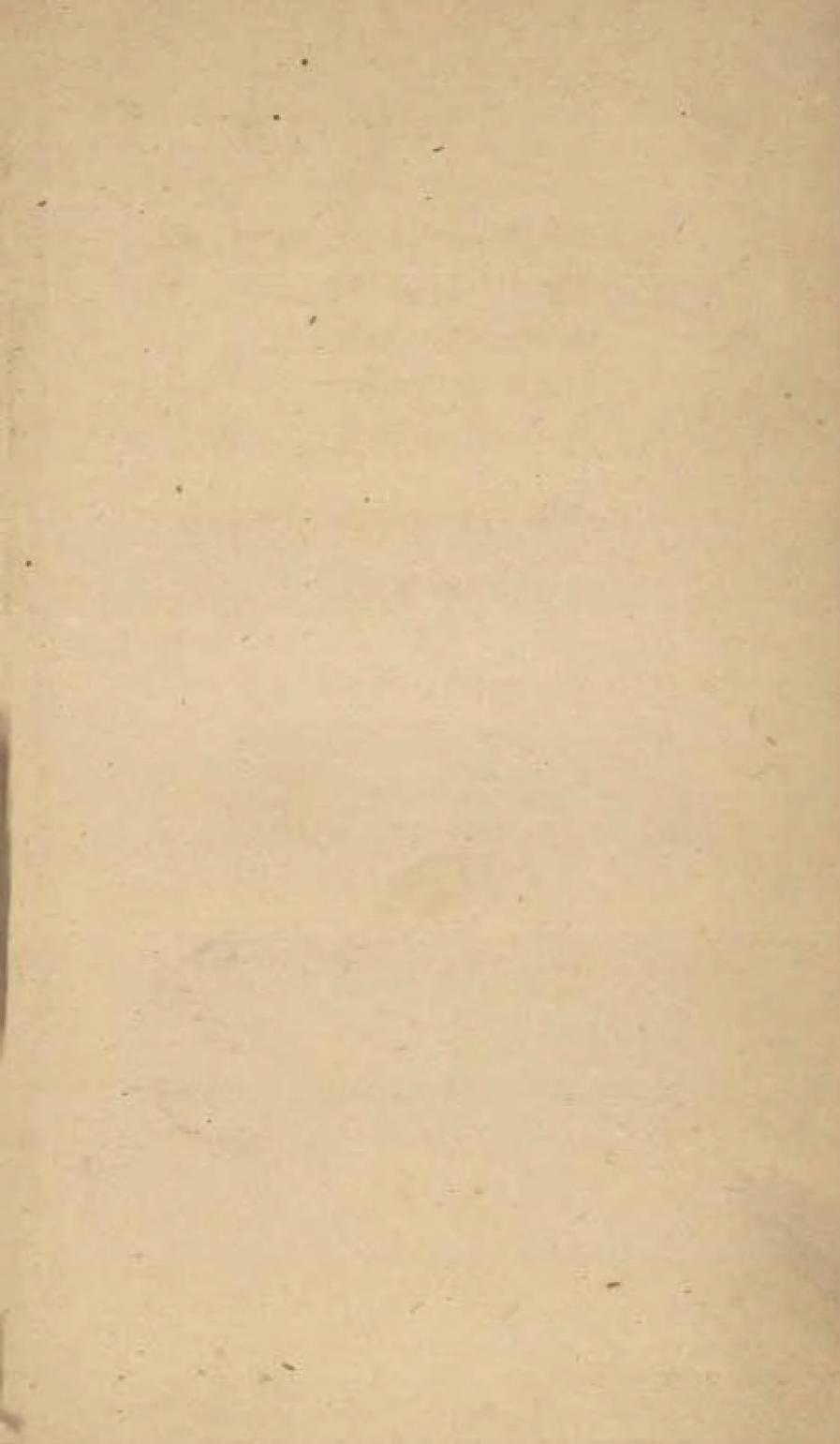
धीश्वर-सकलविद्याविशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते

चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे

अद्भुतशान्तिकानि समाप्तानि ।

cat
13/11/82

Central Archaeological Library,

NEW DELHI. *OR w A 884. 37246*

Call No *S23S/Hem*

Author *Hanadri*

Title *Choliwaru*

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.